

Zendavesta

The Vandidád Sádé of the Pársís in the Zand language but Gujarátí character, with a Gujarati translation, paraphrase and comment. according to the traditional interpretation of the Zoroastrians By the late Framji Aspandiarji, and other Dasturs
Bd.: 1

Bombay 1842

A.or. 6214-1

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10477790-6

A. or. 6214-18^e

Zendavesta.

THE ENGLISH SIDE

FOR PARIS

THE LANCET OF THE LANCET CHARITABLE

THE LANCET OF THE LANCET CHARITABLE

BY THE LATE FRANK ASPENDAR

AND OTHER DOCTORS

VOL. I

PRINTED FOR THE LANCET CHARITABLE

BY JAMES W. B. B. B. B.

1887

THE VANDIDÁD SÁDÉ

OF

THE PÁRSÍS

IN THE

ZAND LANGUAGE BUT GUJARÁTÍ CHARACTER,

WITH

A GUJARÁTÍ TRANSLATION, PARAPHRASE AND COMMENT,

ACCORDING TO THE

TRADITIONAL INTERPRETATION OF THE ZOROASTRIANS.

BY THE LATE FRÁMJÍ ASPANDIÁRJÍ,

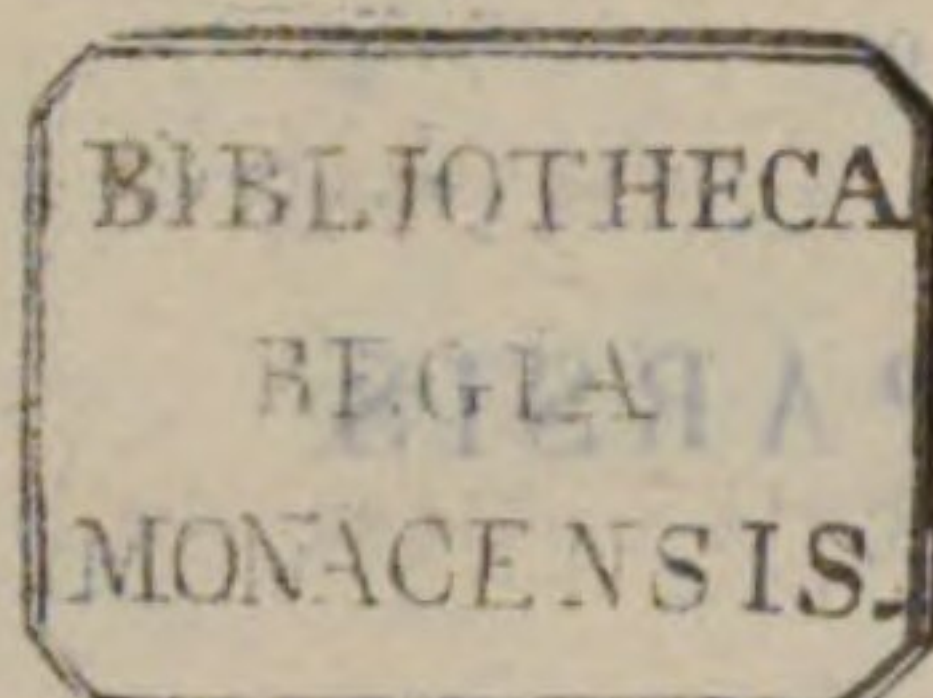
AND OTHER DASTURS.

VOL. I.

LITHOGRAPHED FOR THE BOMBAY BRANCH OF THE ROYAL
ASIATIC SOCIETY, BY APPA RAMA.

1 8 4 2.

THE VANDIAD SADE

NAND LANGUAGE BUT GELARATI CHARACTER

A GUARATI TRANSLATION, PARAPHRASE AND COMMENT,

ACCORDING TO THE

TRADITIONAL INTERPRETATION OF THE NORASTRIANG

BY THE LATE FRAMLI ASPANDIARI

AND OTHER DASTERS

VOL. I

LIBRARY OF THE BOMBAY BRANCH OF THE ROYAL ASIATIC SOCIETY, BY APPOINTMENT

1842

દીબ્બાચો

બેહુલેહાંનનો પેદાકરનાર અને બેહુલેહાંનને નેધાનો
 રાખનાર અને પોતાની આકરીનશ ઊપર મેહેરબાંની
 નોકરનાર અને જેશાહેબે જમીનને વગરથાંતે અધ
 ડરાબીછે અને પોતાની કુદરતની કારીગરીથી આશ
 માંન તથા આદમાં આશમાંનનાં તમામ શેતારાવોને
 શાબેત અને શાતેધરેહેને શર્ષિઆર પેદાનોકરનાર અ
 ને આદમીઓનાં ગોનાહાનો બખશનાર અને બંદા
 ઓની ઉજરખુઆહી કબુલનોકરનાર અને આદમીઓ
 ની રાશતી તથા કાશતીનો પીછાંણનાર હેહેવોને પા
 ક અશો પવીતર દાદાર અહુરમઝદે છે તેહેની મદદ
 ને બખશેશથી અને તમામ મીનોઈ ઈજદ અમેશાશ
 પંદોને બંદાઓની ઈઆરી અને મદદે પોહોચનારાછે
 તેહેનાંની રેહેનુમાઈથી અને અશો પાક પવીતર બેહે
 તર માજદીઅશાની દીનને રોશાંન અને જહલકારત
 હરેલી જે હજરત જરતુશત પેગંમબરશાહેબને દાદાર
 અહોરમઝદે આપીકે તેદીન બંદાઉને કબુલકરાવીને
 યુનાહાથી છોડવવાને વાશતે તેદીનની બરકત અને
 બખશેશથી અને પાક અશો પવીતર પેગંમબરશાહે
 બ અનોશેહેરબાંન જરથુશતનાં અશોકરોહરની મદદ

અને ઈઆરીથી અને પાક પવીતર રાશત રેહેનુમા ઊ
 શતાદોની નેક હેદાદિતથી અને ઊશતાદોની દોઆ
 ની બરકતથી હકેતાઓ ઈજશને તથા વીસપરદ ત
 થા વંદીદાદ હિતરંગો કેતાઓ મલીને હક નશક તમાં
 મ થાઈછે હિજશકનુનાંમ જુદ દેવદાદ કરીને આપણી
 દીનની જુબાંનમાં ફેહેછે તે હિનશક હક જુદ દેવદાદ
 સરતાપા અપલથીતે આખરબગે ગુજરાતી દશતખ
 તે તથા ગુજરાતી જુબાંનમાંહાં અરથશાયે લખીને
 તમાંમ શંમપુરંણ કીધો ઈઆને હિતરંગો કેતાઓનો
 જુશક ૧ હક જુદ દેવદાદ નાંમનો તમાંમ કીધો હિજશ
 કને ગુજરાતીમાં લખીને તમાંમ કીધાનો શબબ હેછે
 જે હિનશકનાં અવશતા બંદ દશતખતે લખેલા હતા
 અને હેનેનાં પેહેલવી ખતે અને પેહેલવી જુબાંનમાં
 લખેલા હતા અને કેટલીહકબગે હિતરંગો કેતાઓમધે
 પેહેલવી જુબાંનમાં આગલા દશતુરોહ શહરેઓ કી
 ધેલી હતી અને તે શરેહેનાં કરનારા દશતુરોહ તે શરે
 હેમધે પોતાનાં નાંમની લખીને જાહેર કીધેલાં હતાં પં
 ણ તે શરેહેનાં કરનારા દશતુરોહ જે પોતાનાં નાંમ બ
 ખેઆંછે તે દશતુરોને આજનાં દશતુરો પેગંમબરનાં
 શાગેરદો કરી જાણેછે અને ફેહેછેજે હ પેગંમબરનાં શા
 ગેરદો હતા પંણ હ શરેહે કાંઈ પેગંમબરનાં શાગેરદો
 ની કીધેલી નથી હશરેહેતો પછવાડેથી બોનેરગ દશ
 તુરોહ કીધી છે પંણ અવશતાની મોતેબર કેતાબ જે

ઈશને તથા વંદીદાદ તથા વીસપરદ હિંદનીમાંહે બ
 ખેલીછે તે અશક્ત કદીમછે અને શાહી અને દોરોશતછે
 અને તેમધે જે પછવાડેથી દશતુરોહ જે શારેહે કીધીછે
 તે શારેહેનાં કરનારાઓને પેગંમબરનાં શાગેરદો કરી
 ને ફેરેછે તે મોતેબર અવશતાની કેતાબોને આબર
 આપવાને વાશતે બોલેછે પંજા શારેહે પેગંમબરનાં શા
 ગેરદોની કીધેલી નથી પાછલથી દશતુરોની કીધેલી
 છે તેથી ધણાં હક દીનનાં દશતુરો તથા મોબેદો હિંદનાં
 અરથને કોઈકાંઈ નંજાતા શામજતા નહીકુતા અને
 કાંઈ જુલવી હજારે હક દશતુર ઈઆ મોબેદ જે કોઈ પે
 હલવી પટે તેહેજ શામજેછે તે શોવાહ બીજા કોઈ દશ
 તુરો તથા મોબેદો બહુલી બેહેતર જરથોશતી દીન
 નાં ફેરકાનાં બોલે કો હિંદશકનાં અરથ નંજાતાકુતા ન
 હી જે આપણી દીનની અવશતાની કેતાબોને પેગંમ
 બરશાહેબ જરથોશત અનોશોહેરોઆંન ફકની દરયા
 થી લાવેઆછે તેમધે આપણી જરથોશતી દીનનો આ
 પંજાને શુ હોફમ કીધેલો છે અને શું મનાં કીધેલી છે તે
 રહુ કાંઈ તે જરથોશતીઓ શામજતા નહીકુતા તેથી તે
 જરથોશતીઓ શાશતીનાં હખતીઆરનાં કરનારા ફેટ
 લાહક ઉમેદવારકુતા જે કાંઈ આપણો હેનાં અરથ નં
 જીહતો આ હિનાજુક જમાનાનાં વખતમાંહાં આપણી
 દીનનો હોફમ જે કાંઈ આપણાથી બનીઆવે તે કરીહતો
 દાદારની નજદીક તથા અશો જરથોશતનાં રવાંનની

નજીક આપણાં રવાંનને શરદરાજ અને બેહેશતરો
 જ હાંશેલ થાઈ હેવા પાક પવીતર નેકીનાં ખેઆલમાં
 હાં પાક હિતેકાદથી જરથોશતી ફીરકાનાં ફેટલાઈક બો
 ભેરગ મોરા નાંમદારો કે દીનને પાલનારાઓ અને જે
 દીનનાં દોશત તે નેકશાહેબો દીનની વરધી કરવાને
 વાશતે ઘણાંઈક દાહાડા થાઈઆ હેવા ખેઆલ નેક ઊ
 મેદવારીમાં હાં કુતા કે જુદ દેવદાદનો તરજુમો ઇજરાતી
 માં અરથશાયે કરાવીઈ પંણા જાંહાંલગે કે હિ કેતાબનો
 વખત ઇજરાતી થાઈ બાહાર પડવાનો નહી પુકુચેડ હ
 તો તાંહાંલગે તેનાંમદાર શાહેબોની મોરાદ બરઆવી
 નહી પંણા જેહેવારે પાક દાદારનો હોફમ હિ કેતાબને અ
 રથશાયે ઇજરાતી જુબાંનમાં કરાવી બાહાર પડવાનો
 હોફમ થાઈડ જેકુ હિજરથુશતી ફીરકાઊપર મેહેરબાંની
 ફરીને હિ કેતાબનો ભેદ માહારા બંદાઓને જાહેર કરવે
 માહારા જરથોશતી ફીરકાનાં રાશત લોકોછેતે માહારી
 દીનને તથા માહારા હોફમને તથા માહારી મનેકીધે
 બીવાલોને શહમજેતો માહારા બંદાવો માહારી નેકીની
 રાહાઊપર ચાલે જેહેવારે કે પાક દાદારનો હિ હેવો હોફમ
 પુકુચેડ તેહેવારે હિ કેતાબો જાહેર થાઈ બાહાર પડવાનો
 હંગામ પુકુચેઓ તેહેવારે તે હંગામનાં વખતઊપર હિ
 ફમીનો બંદો બાકશાર ફફીર ફફીર જરથોશતી અશો
 બોભેરગ પાક પરવરદેગાર રાશત ઓલમા લોકોની
 ફદમ બોશીનો કરનાર નામાકુલ નાશાબવાર જરથો

શતીદીનનો શબ્દોરોજ પેરવીનો કરનાર તેકમીનો મર
 ૬ શંખ ૧૮૭૫ નાં શાલમધે શ્રીશુરતથી રૂશતંમપો
 રાનો રેહેનાર આશમાં નની કળથી શ્રીમુંબઈમધે
 આવી પુહુયેઓ તેવખતમાં હાં નહલી બેહેતર મા
 દીઅશની દીનનો રેવાજનો કરનાર અને બેહેતર મા
 જીઅશની દીનને વરધીનો કરનાર અને બેહેતર દીન
 ને તાજનો કરનાર અને દીનઉપર બેશક બેગુમાં ન
 અને દીનને પાછેદાર રાખનારો અને માજીઅશની દી
 નને પુશતીનો કરનાર તેકનાં મ તેક શરંમનંમ આલી
 મ હેમત જવાંદોલત અશોખશલત ગરીબપરવર કવી
 તાલે રોશંન જમીર શાખાદેલ બેહેદીન શ્રીમાજીઅશ
 ની બેહેદીન શ્રીકુરાંમ જીનકાવશાજી બનાજી ૬
 મીનાં મોબેદને હોફંમકરી કુરમાવી ઉભે ઈશને તથા
 વીસપરદ તથા વંદીદાદ જે આપણી જરથોશતી દીનની
 કેતાબો છે તેકેતાબોમાં હાં આપણી દીનનો હોફંમ અને
 મનેફીધેલી છે શાહશાત તથા નાશાહશાતની વાતો છે
 તેકાંઈ આપણને આપણી દીનનો હોફંમ તથા મને
 શહમજતા નથી અને હવંદીદાદનો તરજુમો કુરાંશી
 શમાં આહજો છે તેથી તેજુબાંનનાં જંડાનારા તેલોકો
 વાંચે છે અને તે જુદ દીનનાં લોકો તેમાં ફેની બીના આ
 પંડાને પુછે છે અને જેવારે આપણે તેલોકોને નાકફી
 હોજે તે હમો હમાં ફેની માં હાં કાંઈ જંડાતા નથી તેવારે
 તેલોકો આપણી મજાબ મશખરી કરે છે કે તમો જે દીન

ઊપર કાઠિમ અને ઊશતવાર છેઓ તેદીનની ફેલાબોની
 તમોનેતો ખબર નથી તેહેવારે તમોઈ તમારો મજબૂબ
 તે ફેલી ફેલાબોથી રાખેઓ છે તેહેવારે તેલોકોની આગ
 બ આપણને ધણી શરમંદગી પુકુયે છે અને તેલોકોની
 વાતો પુછેબી તેવાતોને જેહેવારે આપણાં દશતુરોને
 પુછીદય તેહેવારે તે ૧૬૬ની ૬૬ વાતને કોઈ દશતુર કાં
 ઈ બોલે છે અને કોઈ બીજા દશતુર બીજું કાંઈ બોલે છે
 તેયેઆર દશતુરોની વાત યેઆર જુદીજુદી પડે છે ૬૬
 ની ૬૬ વાત તેયેહારે દશતુરોને પુછીદય તેયેહારે દ
 શતુરો જુદું બોલે છે તેયેહારે દશતુર શાહેબોની વાત ૬
 કમલતી નથી શરવે જુદુંજુદું બતાવે છે તેહેવારે આખ
 ણો તે કુંણ દશતુરનાં શોખુંનઊપર દતેકાદ લાવીદ તેથી
 કુ હિમ યાકુય જે દંનપરદંન વખત ધણોજ નાજુક આ
 વતો જઈ છે અને હવડાં પેહેલવીનાં પઢેલા દશતુરો કુ
 બ હીનદોશતાંજમાંહાં શોધીદયતો જંગપ અથવા
 શાત તજવીજ કરતાં માનુંમ પડે છે તો હવેપછે આગ
 બ દફેલાબોની ફકીફતને કુંણ શાહમજશે દંનપરદંન કંમ
 થાતુજઈ છે વાશતે દફેલાબો જે ગુજરાતી જુબાંનમાં
 તરજુમો થાઈતો ધણાં લોકો શાહમજશે શાવાશતેજે
 હવડાં ગુજરાતી લખવા તથા વાંચવાતો રેવાજ નાંધ
 બા તથા મોટાઓને શરવેને ધણો છે વાશતે દફેલા
 બો ૩ તરંણો ગુજરાતી દશતખતે ગુજરાતી જુબાંનમાં
 હાં ગુજરાતી અખશરે લખી તમાંમ કરીને મુંબઈમધે

તું લઈ આવ પછે તેહેનો મોજ તથા મેહેનત નેકાંઈ
 થાશે તે હુ તુહુને આપશા શાપાશાતેજે હુનીઆમાં
 જવેદાંતલગે કોઈ પાઈદાર રહીતી નથી અને કોઈ
 રેહેશેતી નહી અને દિકેતાઓતો જવેદાંતલગે રેહેશે
 તેથી હુનીઆમાંહાં નાંમદારી થાશે અને જવેદાંતલ
 ગે ઈઆદગારી રેહેશે અને મીનોઈ જેહાંનમાં આપ
 હાં રવાનો રોશની તરેલાં અને શારફરાજ થાશે શાપા
 શાતેજે નેકોઈ કેતાઓ વાંચશે તે અલબત્તે શાહમજને
 નેકીની રાહાતીપર ચાલશે અને દીનથી ગુંમરાહા થાઈ
 બા આદમીઓ પોતાનાં દેલથી ગુંમરાહીને દુર કરશે
 તેશવાળનો હીશે માહારા રવાંતનેતી પોહોયશે તે
 થી હુજરથોશતી દીનનાં ફીરકાનાં લોકોને વાશતે અ
 ને જરથોશતની બેહેતરદીન રોશંન અને જહેર કરવા
 નેવાશતે હુતમેદ ચાહુછેતીજે દેકમીનાં મોબેદ તું હવા
 ત કબુલ કર હથી તાહારા રવાંતનેતી શવાળનો બે
 હેરો પુહુયશે તે તે શવાળનાં બેહેરાથી તાહારે રવાંત
 પેગંમબરશાહેજ જરથુશતનાં અશો ફરોહરની નજદી
 ક શારફરાજ પાંમશે હેવા કેરલા દેક શોખુનો જરથોશ
 તી દીનનાં દોશત બેહેદીન કરાંમજ દેક હેઆ તેહેવા
 રે દેકમીનાં બાકશાર નામાકુલ નાશાનવારે પશંદક
 રી કબુલ ફીધું અને દેકમીનાંદ પોતાનાં રોશંન દેલશા
 થે વેચાર ફીધોજે હુનીઆમાંહાં હેવા બેહેતર નેક
 કાંમ શેવાઈ નાંમદારી અને ઈઆદગારી બીજી નથી

હિંદુ વીચારી કબુલ કરી ને પાછો શુરતગીઝ અને શુર
 ત નવને દેલશે વીચારફીધોને હવે શુશાતથાઈને બેશ
 હું શબવારનથી કાઢેને હરદિક આદમીને પોતાની જંદ
 ગીની કાંઈ મુદતનથી વાશતે હકાંમમાં હાં તાહારે દેલ
 યોશાત રાખ હિંદુઓ વીચાર કરીને હકેતાઓ કાહાડી
 અને જોવાલાગો તેહેવારે તો જોતાં અને વીચારતાંતો
 અકલબણી દુર પડવાલાગી અને દેલથી અકલને
 જુદાઈ પડવાલાગી અને મોટા પાહાડ અને દરીઆવ
 નજર આવવાલાગો અને જેમતે દેલથી જુદાઈ પડ
 વાનો કશાફીધો તેહેવારે પાક ખુદાની ઈઆરી અને
 મદદની ઊમેદવારી ચાહીને વીચારીઠીને હદરીઆઝ
 માં હાં હખલાં ગોતલીઆં નહિ ખવાશે કોઈ બીજા
 જેબને તાહારો પોશાત પનાહુ કરશે વખતઠીપર તેદરી
 આવમાં હાંથી ખેચી તુકુને બાહર કાહાડે હિંદુઓ દેલ
 ઠીપર કશાબાંધી કોઈ હકુબેશાહેબોની નબદી કશાં
 જબાબીકે શોજેબવાત કાહાડીને આદિ આપણીને કે
 તાઓને પેહેલવીમાં છે તેહેનેને ગુજરાતી તરજુમો
 કરી બાહર કાહાડીહતો શારૂ તેહેવાર તેશાહેબો કેહેવા
 લાગાને આપણે ટુકી પુજનાં છઈહ આપણીપાશે ફ
 કની દરદાથી આવેલી બીજ કેતાઓતો કાંઈછે નહિ
 આપણીપાશે હિતરંગ કેતાઓછે ઈજાને તથા વંદી
 દાદ તથા વીસપરદ તથા હકેતાઓથી આપણે હોફં
 મચાલેછે અને હથી બેહેદીનોને આપણુ કાંમ પડેછે

તેહેવારે આપણને જેમ શાહમનપડેછે તેમ તેહોણને હ
 કેલાબોથી હોફમ આપી હછે હરબી દુકી પુજમાં આપ
 હો વેપાર ચાલેછે નેદાહાડે હ ૩ તરંગા કેલાબો ગુજરાતી
 થાઈને બાહરપડે તેહેવારે આપણને કોઈ પુછવાનુ ન
 હીને આપણે દરવાને કોઈ ચડેનહી અને બેહેદાંનલોકો
 પોતાને ધરણેહાં દશતુર મોબેદોઢીપર હોફમ કરશે દાં
 નનો અને વલી બીજી બીજી હછેને વંદીદાદમધે કેર
 બીદિકવાત શાહશાત અને નાશાહશાતછે તેશાવાશી
 તેછેને નેકી અને બદી બંદાથકી બનીઆવેછે નેકીનાં
 ફેલકરવાં તેદાદાર અહોરમબદથીછે અને બદીનાંફે
 લકરવાંતે નાપાક લેઆંનતી ગનામીનો આહારેમં
 નની ગુમરાહીથીછે તેશબબથી કોઈદેક બંદો નાદાં
 નીઅકલે હેરેમંનની ગુમરાહીથી પોતાની અકલને
 યુકીને ગોનાહાનુ ફેલકરેતો તેહેનુ તેથી દાદાર અહુર
 મબદે પોતાનાં બંદાઓઢીપર બબશોશકરીને હવંદીદા
 દમધે ફરમાવીઢીને ગોનેહેગાર બંદો નાદાંનીઅકલે હ
 હેરેમંનનાં ફરેબથી યુકીને નેગોનાહાનુ ફેલકરે તેહેનો
 હોફમ હરવેશેછેને તેગોનાહાથી બીજે ગુનાહાવધેન
 હી અને ફરી બીજીવાર તેગોનાહાનુ ફેલકરેનહી તેબા
 બતનો હોફમછે તેથી નાદાંનલોકો હમનંણશીને આ
 પણને હેપુજ ફરમાંન આપેબુછે તેથી હફેલનો કાંઈ
 ગોનાહાનથી હેપુ બંણીને નાદાંન ફમ શાહમનથીગો
 નાહકરશે તેથી હવાત બાહરપાડવી શાબવારનથીઅ

ગરચે લમો ને કાંઈ થોડો ઘણો તરબુમો હેનેનો ગુજરા
 તીમાંહે ફીધો ફુલો મહને આપોને ફુ તેહેનાં પર્થશાઆ
 પશ બાકી હેવેવીવાતો બેહેદીનોનાં ફાથમાં આપવી
 શાનવારનથી બેહેદીનોનાં ફાથમાંહે આપેઆથી આ
 પણો તરંમભાગીનશે તેશાહેઓ હે હેવો ભવાબદી
 ધો તેભવાબ શાંતલેઆથી નાઠીમેદ થાઈને કમીનાંહે
 વીચાર ફીધોને તુહિવાત ખાંમ અકલથી બેગરવીચારે
 કેમ કબુલ ફીધી તુમાંહે ફરશંગી હેક ચાલવાની કઠિઅ
 તનથી અને ભાંબી શકરમાં તુકેમ પુકુચી શખશે હવા
 તકબુલ ફીધેલી ને ફાતથી પાછી મુકશેતો હેકલો તાહા
 રો કુલ તુરશે તેકુલ તોડવાથી તુગોનેફેગારથાશે અને
 વલી હેનેફાંનમાં ઘણીજ શરમંદગી અને ખનલત પો
 હોયશે હેવો વીચાર કરીને રાત દાહાડો ખુદા શરખા
 કમાં નાંખીને ઘણી મદદ માંગીને હેપાક અશો દાદાર
 તાહારી મદદ શેવાહ બંદાઉનીઠીમેદ બરઆવતીનથી
 ફુતો દંમ બદંમ તકશીરવાર અને તાહારો ગુનાહાગા
 રછેઠી અને મેતો ખાંમ અકલેકરીને નેક કાંમ કરવાની
 ઠીમેદ પકડીછે પંણા ફુ ઘણો હેકાંમ માં બેવારશ અનેબે
 બાનુનોછેઠી તેથી ફુ તાહારી નબદીક ખાકમાં શર નાંખી
 ને આબેજ કરીને માહારો ભેદ ફુ તુકુને નહેરકરછેઠી
 બે હેપાક દાદાર ફુ હવાતમાંફાં ફુબેવારેશાછેઠી તેહેનો
 તુંવારેશાથા અનેફુ નાહીમતીને તુ ફેમત આપ અને
 ફુબેગર બાનુનોછેઠી તે તું માહારો પોશાત પનાહા તુ

ધાઈને મહને રેહેનુમાઈકર જેતે તાહારી રેહેનુમાઈથી
 હુઈમુબારક કાંમનાં ઊડા દરીઆમાંહાં ગોતાંમારીને
 શયાબનાં મોતીની શીપો બાહેર કાહાડું અને શકત
 પાહાડોજે નજર આવેછે તેમાંહેથી દીનનાં બેમુલાં ગો
 હરો ખેચી કાહાડીને જાહેર કરૂં દીનનાં જાહેરીલોકો
 ધણાં ઊમેદવાર છે તેફુલાને તેમોતી અને ગોહરો નજ
 રકરૂં જેતે બેકીમત ગોહરો જોઈઆથી દીનનાં જાહેરી
 લોકો ગોહરની મીશાલે પોતીકા મહજબથી જાહેરકા
 રપકડે હમીશાલે શબોરોજ ખુદાતાલાની નજદીક આ
 જોઈકરીને શરખાકમાંનાંખીને પ્રશેમાંની ખેચેઆફી
 થી તેહેવારે પાક પરવરદેગાર હરવેસપ આગાહીનોધ
 હી તેફુલ આલંમની મોરાદનો પુકુયાડનારો અનેકુ
 લ આલંમની મોરાદનો બરનો લાવનારો તેશાહેબે
 માહારી મદદ અને ઈઆરી ફીધી અને માહારા દેબ
 ને મોરી હિમત અને તવાંનાઈ બખશી તેથી માહાર
 દેલ હફેતાબને તરજુમો કરવામાં શોશોત હતું તેપાછુ
 ફવી જોરાવર થાઈઊ અને માહારી અકલ અને હોશ
 પાછી પોતાની જગોઊપર ઊશાલવાર થાઈઊ તેહેવારે
 તેઅશો પાક દાદારની બખશોશથી તમાંમ ફેલાબોકુ
 શોશ કરવી શુરૂફીધી અને હલંમનાં દરીઆમાંહાં હાથ
 મારીને દરીઆમાંથી શયાબનાં મોતીની શીપો બાહે
 રકાહાડી અને શખત પથરોચીરીને તેમધેથી તમાંમ
 દીનનાં ગોહરો ચુટી કાહાડીને હકરાંફીધાં ઈઆને ત

માંમ દીનનો ભેદ છુપેઓફતો તે જાહેરકીધો તેશંધલા
 દીનનાં ભેદની કેતાઓ ૩ તરંણ તઈઆરકીધી શંવત
 ૧૮૭૫ નાં શાલથી હકાંમ શુરકીધું શંવત ૧૮૮૧ નાં શા
 લમાં હકીતાઓ તઈઆરકરીને હકાંમની ફરમાદશ
 નો કરનાર અને નેક કાંમનો અને નેકીની ખાફેશનોક
 રનાર બેહેદીનશ્રી ફરાંમજી કાવ જીવનાંજીનાં તેહુંણ
 ને શ્રીમંબઈમધે હવાલેકીધી તેહેવારે તે નેકખખત
 બુલંદ હકબાલનેહ હોફંમ કીધોજે હમોબેદ તું હકે
 તાબ ૩ તરંણ તઈઆરકરીને લાહિઓ પંણ હેમાંહેકાં
 ઈઅમો શામજતાનથી અને હરદેક અવશતાની માં
 હની જે દશતુરોને પુછીહય જે આહ પદોની માંહની
 શુંછે તેહેવારે તેહેનાં તેજબોલની માંહની શરવે દશ
 તુરો જુદીજુદી કરેછે અને જુકું શાંમજવેછે વાશતે
 માહારી ખુશી હેછેજે યેઆર અથવા પાંચ દશતુરો
 અને કાંબેલો જેપેહેલવીનાં પડેલાકુહતે હકદેલથી હ
 કજગો હકકા બેશો તેશાયે તુમોકાબેલકર તેમોકાબે
 લકીધાપછે તેબોનેરગ દશતુરો તેમોકાબેલો કીધે
 લી કેતાઓ ઉપર પોતાને મોબારક હાયે શહીકરીઆ
 પેતો તેથી આપણી જરખુશતી દીનજુકાંમ ઉશતવા
 ર અનેરાશતથાહ વાશતે હાલ કીહા દશતુરો પેહેલ
 વી પડેલા કાંબેલોછે તેતુમહને ફેહે જે કુતે દશતુરોઉ
 પર ચીકીલખુજે તમો યેઆર શાહેઓ હકકા બેશને
 હરલી માહારી કેતાઓ ૩ તરંણ દીનની છે તેતપાશીને

તેશહી કરીને આપો તેહેવારે કમીનાં હ તેકેતાબનાં મા
 લેકને અરજી ફીધીછે કે હાલ અકાબરો શ્રીમુંબઈમાં પે
 ફેલવીનાં પડેલા બેહેશતી દશતુરશાહેબ નંમાશાપજ
 આશાજનાં ખાંનદાંનનાં જણાં ચેઆરશાહેબો પેફેલ
 વીનાં પડેલા હિયેફારો શાહેબો હકજ હકજ ઊશતાદ
 નાં પઢાવેલાછે તેમાંફેથી જોફેને મરજીમાં આવે તેફેને
 બોલાવો અને બીજે શાહેબ ૧ હક મુલાંફીરોજજી કાઠી
 શજીછે તે શોફેજ હપેફેલવી વગરે બીજની ધણાં હક
 હંમો જંણોછે હશાહેબની ધણાં કાબેલછે તે હફેવા
 ફેકુલ આજંમમાંફાં કાબેલીઅતમાંફાં મશફુરછે અ
 તેફુલ ફીરફાનાં લોકોમાંફાં હશાહેબની કાબેલીઅત
 મશફુરછે વાશતે જો હટલાશાહેબો હકઠામલી હક
 દેલધાઈને હકજગો બેશીને તપાશેતો ફુતે દશતુરો
 ની ફદમબોશીમાંફાં અને ખેદમત ગુજરીમાંફાં હાજર
 છેતી તેહેવારે તેશાહેબે શહમજને પેફેલવી પડેલા
 બોનેરગ દશતુરોઊપર ચીઠી લખીમોકલી તેચીઠીની
 નકલ હિછેજે દશતુરજી શાહેબ દશતુર મુલાંફીરોજજી
 નેકનાંમ કાઠીશજી તથા દશતુર હદલજી ગુઃ દોરાબજી
 શંનનંણાં તથા દશતુર જંમશોદજી હદલજી તથા દશ
 તુર જંમાશજી હદલજી લખતંધ શેવક તમારો શદા
 તો દોઆગીર પારશી ફરાંમજી કાયજી બનાંજનાની
 દોઆબંદગી વાંચજો જત લખવા અરજીછેજે આપ
 હી જરથોશતી ફાંમનો વંદીદાદ તથા ઈજશને તથા

વીસપરદનો માંદનો કરવાની બાફેશ હમોને ધણાં
 વરશાથાદિઆંહતી પંણા તમો શ્રીમુંબઈનાં શાહેબલો
 ફોને કાંઈ દિટલી દોરશત નહી રેહેતીને હહેવાં કાંમની
 ઊપર મેહેનત લેઈને કાંમકરો હકાંમ ધણું બારીકછે
 હહેનીપછવણે નેહેવારે હકબધેઆંન રાખીને બેશીદતે
 હેવારેથાદિ તેથી અમો ધણાં દાહડાથાદિઆ મોબેદફરાં
 મળુ અશપંદીઆરળ રબાડીને પાશે હઊપરની દિતરં
 છો અવશતાની માંદની કરાવી મંગાવીછે તેગુજરાતી
 માં તરંછો તઈઆરછે અને તમો શાહેબો હકેલાબોને
 મેહેરબાંનીની રાફે હમાંદનીને તપાશકરીઆપો દિટલી
 તમોને તશાદી આપતેનહી પંણા અમો હ હમાંદની બાબે
 શાંતલીઊચલે હકબાપનાં બેહિજોકરાછે તેબેકુછોકરા
 બોની માંદનીમાં વખતે તફાવતપડેછે તેથી અમો તમો
 ને તશાદીઆપીદયલે તમો દિટલાશાહેબો તથા મોબેદ
 ફરાંમળ અશપંદીઆરળને શાથેરાખીને હકેલાબ હમા
 રી તમારા વીચારથી દોરોશતકરીને રાખવીછે હવાબે
 તમો ચેહારોશાહેબો હકાંત દશતુરળ મુલાંદીરોળ
 નાં ધરમાં હકાંત જગોછે તાંહાં ફકતાનાં બે તથા તરં
 છા તથા ચેઆર દાહડા કરાવીને તેફેહીવખતે તમો શા
 હેબો હેરવીને હકેલાબને દોરોશત કરીઆપો હવાબે
 તમારી ધણી મેહેરબાંની હમારેઊપરથાશે અને હવા
 બે તમોને બેહેશતનો બેહેરો પંણા પુકુચશે નેફોઈનાંવાં
 ચેઆમાં આવશે ને તેધણી નેકરશતે ચાલેઆથી તેશ

તકરીને જાણીને બીજી તમો શાહેબોને હબાબે મેહેન
 તપડશે તેમેહેનતનો મોજદ બેકાંઈ થાશે તે હશે વક ધ
 હાંદિક ખુશીથી બેદમલમાં હાં પુકુચાડશે હબવીનંતી.
 તારીખ ૨૦ મી મેહ શાને ૧૮૨૫ અંગરેજી રોજ ૨૦ માહાજ
 મો આદર કદમી શાને ૧૧૫૫ લખતંધ શેવકલમારો શા
 દાનો દોઆગીર લા. ફરાંમજ કાવજ બનાંજ નાંની દોઆ
 બંદગી વાંચને અને હિપર લખી ઊછે તેમેહેરબાંની કરી
 ને હકાંમતી મેહેનત હાતમાં લઈને કરી આપને - લા.
 મુલાંદીરોજ બીજી મુલાં કાઠીશ જત તમોહ મોજદ આ
 પવાને વાશતે લખી ઊછુ તેતેકાંઈ મેહેનત જરૂર નથી
 બેહેકાંઈ માહારી ખાંમ અકલમાં પુકુચશે તેમાંહે કોતા
 ઈ નહી કરશા ફમલરીન દીનનો બંદો હાજર છે - લા. હેદ
 લજ દારાબજ જત અરજ હજોને વખતે ગરીબ આને
 જને ફોરશાત પડશે તેપરમાં હો હાજર રહેશે શાહી - લા.
 જંમશેદજ હેદલજ તથા જમાશા હેદલજ જત અરજ
 હજોને વખતપર ફોરશાત પરમાં હો હાજર રહ્યો શાહી.
 હિપર કહેલા દશતુરોની ઊપર હે આદી ઊ. લખેઆ
 પછે ફરીને બેચારવાર દશતુરો ઊપર ચીઠી લખી હવેત
 મો શાહેબો ફીહે દાહાડે મુકરર હરાવોછેઠી અને ફીહે દા
 હાડે હેકેતાબો તપાશવાનુ શરૂ કરોછેઓ તેહેવા ઊપર
 કહેલા ચીઠી ઊપર શાહીનાં કરનારા દશતુરોતો શરૂ હા
 જોર થાહઆ અને હેદલજ દારાબજ શંનનંણાં હાજર
 નહી થાહઆ અને બેહેવારે બોલાવે તેહેવારે હરહફ

બાંહાંનુ કાહાડે અને બીમાર થાઈ પડે હેવાં બાંનાં ધ
 ણી મરતબે ફીધાં તેથી તેથી પર કહેલા દશતુરો બેચાર
 મરતબે આતશ બેહેરાંમથી પાછા ફરી આવેઆ તેહેવા
 રે નેકનાંમ શોહશાહેબ શી શોહ ખુરશોહ માંણેકશ
 શારફે બોબેરગા બાંનદાંન આબીહેમત જ્યાંદોલત
 શાખાદેબ કવીલાને કુલ જરતોશતી ફીરકાનાં પોશત
 પનાહા અને દાંન જરથુશતીની વરધીનાં કરનાર અને
 ગરીબોની બરદાશનાં કરનાર શોહશાહેબ શોહશ શી
 વાહાડીઆજી હોરમજજને કહીઠીજે હદલજી દારાબજી
 શંનજંણાં ફરદેક બાંહાંનુ કાહાડેઆ કરેય અને કેતા
 બો તપાશવાની પોતે શહીઆપીછે ને હવે આવતાન
 થી તેહેવારે તે વાહાડીઆજી શાહેબે શોહ હોરમજજ
 શાહેબે હદલજી શંનજંણાંને કહીઠીજે તમોહ શહીઆ
 પીછે કેતાબો તપાશવાનીને જતાનથી તેશુછે વાશતે
 તમો ખશુશ જરજઆને દેકાંમમાંહાં તમો શાંમેલથા
 ઈનેબ બોદાવાજબી હોહિતે લખો દેકાંમમાંહાં હમારી
 ધણી ખુશીછે અને દેકાંમ શવાબજુછે ને અમોહ એ
 આરજણાંને બેશાડીને તપાશાવીહય તેમાંહે તમોને
 શુ અડયંજછે તેહેવારે શોહ હોરમજજને હદલજી શંન
 જંણાંહિ અરજફીધીજે શાહેબ હદફતરો ગુજરાતીમાંથા
 હિઆં વાશતે હિધણુજ નરશથાઈઠીછે હેમાંહે ફેરબી
 હિકવાલ શાહિશત તથા નાશાહિશતછે તેવાતોને ગુ
 જરાતીમાં શરબેલોકો વાંચશે તેથી ધણી ખરાબી થાશે

દેવેવી કેરલી દેવ મકર અને કુંનની વાતો તે શાહેવની આ
 ગલકહી તેથી તેને કશાહેવતો ધણાં રાશત દેવ અને મે
 હેરબાંન દેવનાં કુલા તેથી તે શાહેવે ઉમળ જાણીતીને ઉ
 કેહેય તે ખરહોશે તેહેવારે શોઠ હોરમળજી હુરશેદળમાં
 હોકળ શારાકને કહીતીને ઉદલ દારતો કેહેછેને ઉદકૂતર
 ગુજરાતીમાં થાઈતી તે ધણું નરશા થાઈતી શાવાશતેને
 હેમાંહે કેટલી ઉકવાતો શાહશત તથા નાશાહશત છે
 તેથી નાદાંન લોકો તેવાં એવાથી ધણી ખરાબી થાશે તે
 હેવાર આલી હેમત શોઠ હુરશેદળમાં હોકળ શારાકે વા
 હાડીઆળ શાહેવ હોરમળજીને કહીતીને તમો શાહેવ
 ઉદલ દારને કેહોને ઉદકૂતરમધે બેકાંઈ વાત શાહશત
 નાશાહશત હોઉ તેહેને નીશાંની કરીને હમોને શાહમળ
 વળે અને તેહેવી નાશાહશત વાત હોશે તેહેને અમોકા
 હાડીનખાવશું તેહેવારે વલી તે શાહેવનાં કહેઆથી કબુ
 લકીધુને કુ દશતુરોશાયે બેશીને તપાશશા હેયું કબુ
 લકરીને તાંહાંથી ઉઠી આવેઆ તેહેવારપછે વલી ક
 રીથી બોલાવેઆ તેહેવારે બીમારીનુ બાંહાંનુ કાહાડી
 ઊંને માહારી તબીઅત દોરોશત નથી હેયુ બાંહાંનુ કાહા
 ડીને કેરલાદિક દાહાડા કાહાડીનાં ખેઆ તેહેવારપછે ઉક
 દાહાડે વાહાડીઆળ શાહેવ હોરમળજીપાશે કાંઈકાંમ
 નાં શાવવથી મુલાંકીરોજી કાઠીશાળ શીરોરીબાગમાં
 મુલાકાતને વાશતે ગીઆહતા પંણ વાહાડીઆળ શાહે
 બહોરમળજીતો પોતાનાં ધરમાં આવેલાકુલા શીતોરી

બાગમાં નહિકુતા પંડા તાંહાં બીજરાહેબો કુતા અને
 હિલ્લજી શંનંણાંની રીરોરીબાગમાં કુતા તેહેવારે મુ
 લાં ફીરોજીજી તાંહાં હિલ્લદારને કહીઠીને તમો હકેતા
 બ તપાશવા આવતા નથી નેબીજ દશતુરો આવીને
 પાછા જઈ છે તેહેવારે મુલાં ફીરોજીજીની આગલ હિલ્લ
 જી શંનંણાં ફેહેવાબાગાને તમોજી આગલ રહીને હદ
 કંતરોની ગુજરાતી કરાવીને હવાતની ફીલેબંદી તમોફી
 થી પંડા હિલ્લજી નરશ થાઈઠી હવાહાર પડશે હટલે આ
 પંડાને કોઈ પુછશે નહી અને શરવે જોકો પોતાને બેરબેઠાં
 દશતુરી કરશે તેથી આપણો કરશે બોને નહીરેફેશે વાશ
 તે હવાત કાંઈ શારી નથી બની તમોને કાંઈ હવાત કરવી
 ધરાવત નહિકુતી તેહેવારે મુલાં ફીરોજીજી જવાબ દીધો
 ને ગુજરાતી કરવાનો બંદોબશત થાઈઓ તેમજને તોમા
 ભુંમની નહી કરાંમજી કાયજી બનાજીનાંની શાયે બંદોબ
 શત હજો ફીધો ફોશે હતો તઈઆર કરીને લાવેઓ તેહે
 વારે મેતો નંણીઠી અને તેલલા માં જાશે હ આપણે ઊપ
 ર ચીઠી લખી મોકલીને તમો ચેઆરજણાં બેરીને તપાશો
 તેહેવારે આપણાથી તો કાંઈ તેફુણને નાફેહેવા હ તેકરતાં
 હદકંતર ગુજરાતીમાં થાઈઠી તેમાંફે આપણને શુ નર
 શ થાઈઠી હથાઈઆથી તો આપણે માથેથી તો બારઠી
 તરીગીઓ હલોકો નાહક આવીને ખોટી કરેઆ કરતા ફ
 તા ફવે આપુંણને પુશે તેહેવારે કહીશુકે તમારા ઘરમાંફાં
 દકંતર છે તેજો હમોને શુકેફેચ હટલે આપણે માથે

થી બલાગેઈ તો પંણા હદલજી શંનનંણાં ફેફેવાલાગાને
 નહિશાહેબ હકાંઈ શારૂ નથી થાઈતી હકાંમ ધણુનરશથા
 ઈતીએ તેફેવારે મુલાંદીરોજીજી જવાબદીધોને નરશતો
 હરજુથાઈતીએને દશતુરજોફો જોકોની આગલ શરૂકા
 મારતાકુતા ને ઈશનેમધે હમફહેલુછે અને વંદીદાદ
 મધે હમફહેલુછે તેશરૂકા મારવાનું અંધ થાઈતી વાશ
 તેહધણુ શારૂ થાઈતીએને દશતુરજોફોજી જુહુઓલવાનું
 અંધ થાઈતી હવે કાંઈ જુહુ ઓલાશે નહીં હફેવીવાતો મુ
 લાંદીરોજીજી શાથે હદલદારૂ શંનનંણાં ને થાઈ તેફેવારંપ
 છેલી ઊપર લખેલા શાહેઓ હે હકએમરતએ ઓલાવું
 મોકલીતી જેતમો આવીનેજેશો પંણા હરફક બાંહાંનું
 કાહાડીને બાંહાંનાં કાહાડીઆકીયાં તેથી તેશાહેબ લો
 ફોહ વીચારીતીએ હકાંમમાંહાં હફોણાની ખુશીનથીતેથી
 હરફક બાંહાંનું કાહાડીને દાહાડા કાહાડીને હકાંમમાંહાં
 ફીજો નાંખવા કરેય વાશતે આપણો હફેનાંને ધણી મ
 રતએ ઓલાવેઆ અને હણાં હ આપવાનું કબુલ કરીને
 અને પોતે શાહી આપીએને હવે જનથી આવતાતો ખેર
 છે હવગેર તમો જંણાંજેએઆર જેશીને તપાશો અને એ
 ફારેજણાં હકદેલથાઈ પોતાનાં ખુદાને ફાજરનાજરનંણી
 ને હફેમાંથીને વાજબી હરેતે લખવું હફેવો ફોફંમ ઊપર
 ફફેલા શાહેઓનો થાહિઓ તેફેવારે તેફોણાનાં ફોફંમથી
 શંવત૧૮૮૧ નાં રોજ ૨૧ માહા ૧૦ મે રશમી માહા ૧૧ મોક
 દમી હદાહાડેથી હતરંણા દશતુરો હકદેલથાઈને રાશતી

દોરોશતીથી હકેલાઓ તપાશવાને વાશતે બેઠા તેશાહે
 ખેદમત અને કદમ બોરીમાં હબાકશારબી ફાજરરહી
 ને શાથે મોકાબલો ફીધો તેમોકાબલો ફરી તપાશી રા
 શતી દોરોશતીથી અને બેગર હોજતથી પોતાનાં ખુદા
 ને ફાજર નાજર જાંણીને પોતાની અકલને મેહેનત આ
 ખીને શંવત ૧૮૮૨ નાં રોજ ૧૬ મે માહા ૭ મે રશમી માહા
 કદમી હદને તપાશીને કારેગ થાહ આ અને કારેગ થાઈ
 ને નેફબખત હકેલાઓનાં માલેકને જાહેર ફીધુ તેહેવા
 રે તે માલેકે બીજર બેહ શાહેબોને જાહેર ફીધું તે બેહુ
 શાહેબો આહ જમાં નાંમાં જરથોશતીઓનાં ફીરકામાં
 હાં શ્રીમુંબઈમધે ઘણી મોટી ફેમત અને મોટી આબર
 ઈજતવાલા અને ગરીબલોકોની ઈઆરી અને મદદ
 નાં પુકુઆડનારા છે અને ગરીબલોકોનાં ગંમબાહાર
 અને ગરીબોને પરવરશનાં કરનારા છે અને ગરીબલો
 કોને પરતીપાલનાં કરનારા અને ઘણી નેફીનાં હખતી
 આરકરનારા અને નેફીને લાહિકનાં અને ફરદિક દીન જ
 રથોશતીનાં કાંમની પુશતપનાહીનાં કરનારા અને દી
 નતથા દુનીઆનાં કાંમમાં હાં ફમરબંદીનાં કરનારાને ક
 નાંમ નેક શરંમજંમ આલી ફેમત જ્યાં દોજત ફવીલા
 લેશખાદેલ રોશાંન જમીર શોહજશાહેલ શોહ ખુરશોદ
 જમાં જોકજ શારાફ તથા શોહ જંમશોદજજજજલાઈ હ
 બેહુશાહેબોલી હફેવાં નેક કાંમ બનાવાનો શોક રાખતા
 હતા હબેહુશાહેબોલી હદીનની કેલાઓનાં બાબમાં નેક

અને બુદ્ધિ કાંમ જાણીને દેકાંમમાં હાં ધણી મેહેનતથી
 ફીધી અને દેકાંમની પોશાત પના ફી ધણી ફીધી પોતા
 નાં પેઢા રા શાવાબની ઉમેદને વાશ લે અને પોતાની
 નેકનામીને વાશ લે દીનનું કાંમ જાણીને દેવેકુશા હેબો
 યુશાત હતા દેકાંમમાં મેહેનત ફીધાથી પાછી કાફાડીન
 ફી દેહેવાબે વેકુશા હેબોને જાહેર કરીને અને દેવેકુ
 શા હેબોને શાયેલેઈને દેતરંણે નેક શા હેબો અશો પા
 ક પવીતર મકાંન બેકરેશાતાની તથા રોઆંનોની આ
 મદરફતની જગો બેશી આતશાબેફેરાંમ શા હેબનાં ત
 ખલની જગો છે તેઆતશાબેફેરાંમ શા હેબની દરધામાં
 હાં આવીને દેતરંણે શા હેબો બેઠા અને બેઠા પર દશ
 તુરોનાં નાંમ લખેઆં છે બેકેલાબોને તપાશાનારા શા
 હેબો અને કમીનો શોવફતી શાયે મોકાબબાનાં કર
 નારા તેશા હેબોની તાંહાં આવીને હાજર થા દેઆ
 તેશરવે શોઠ શા હેબોની બેદમલ તથા દશ તુરોની બે
 દમલમાં હાં કમીનો નાશાબવાર દેકેલાબનાં તરબુમાં
 નો કરનાર તથા મુકાબબાનો કરનારની હાજર થા દે
 આ તાંહાં શરવે દેક દેલ થાઈને પોતાનાં બુદ્ધાને હાજ
 રનાજર જાણીને દેક તાબ ૩ તરંણે તપાશા ફતી તેબી
 ના બેપર લખીને પછે તેફેની નીચે બોબેરગ દશ તુરો
 દે દેતરંણે શા હેબોની હુજુરમાં હાં શા ફી ફીધી તેશા ફી ફી
 ધાપછે દેવેકુશા હેબો કે ને શા હેબો દેકાંમમાં હાં પોશ
 ત પના હતા તેવેકુશા હેબો દે શાબ ફીધી તેફેવારે તાંહાં

બીજા બેઉ બંદે ખોદા હાજર કુતા તેઓ કુતા નાં મ બાબે
 આંછે કે મોબેદ મનો ચે ફેરજ કે કોબાદજ તે મુલાં ફીરો
 જજ શાહે બનાં તતરીજ અને બીજો બંદે ખોદા હો
 આં ફરે કુંજજ મરજ બાંજજ હાજર કુતા તે તરંજો શા
 ફેબો હે હોજ શાહે બો પાશેલી શાખ ફરાવી તે શા ફીની
 તથા શાખની વીગત -

પંદીદાદનું દફતર ૧ જાનું શાંકળીઠી

	પાંને
૧ પરગારદ, મરોદ અહોરો મજદાઉ	૧
૨ પરગારદ, પેરેશદ કહમાદ પોહરીઓ મશીઆનાંમ	૨૭
૩ પરગારદ, હાતરે કોપોરીમ અંધાઉ ભેમો	૮૫
૪ પરગારદ, ઈઓ નઈઅરે ભેમેધેઅંતે	૧૪૦
૫ પરગારદ, નાતદ પેરેહરેથાહલે	૨૦૬
૬ પરગારદ, યુઅંતેમ દરાભે ભરઆભેમ	૨૬૬
૭ પરગારદ, પેરેશદ કદતા નેરે હરેશાતે	૩૫૨
૮ પરગારદ, આદ ઈઅદ દોઉરો	૪૭૧

Handwritten text in a script, likely Indic, arranged in approximately 10 horizontal lines. The text is very faded and difficult to decipher. The lines are roughly as follows:

- Line 1: [Faded text]
- Line 2: [Faded text]
- Line 3: [Faded text]
- Line 4: [Faded text]
- Line 5: [Faded text]
- Line 6: [Faded text]
- Line 7: [Faded text]
- Line 8: [Faded text]
- Line 9: [Faded text]
- Line 10: [Faded text]

વંદીદાદની પરગારદ પેદેલી હીનદવી અરથશાથે

મરોદા અહુરો મજદાગા સપેતમાદિ જરથુશાતરાદિ
કહીઉ અહુર મજદે સપેતમાન જરથુશાતને
કહીઉ અહુરમજદે સપેતમાન જરથુશાતને
અબેમા દદાંમા સપેતમા જરથુશાત અશો
મે પેદાકીધી સપેતમાન જરથુશાત જગો

રામો દારિતીંમ નોરિદા કુ દદા શારિતીંમ
રાંમશાની આપનાર નહી કોઈ આપે આશાંની
મેહિ પેદાકીધું હિ સપેતમાન જરથુશાત જગો
રાંમશાનીની નહી ઈઆને કુ નહી પેદાકરતે
તો કુંણા પેદાકરતે જગો આશાંનીની આપનાર
ઈરિદા જા અબેમા નોરિદા દેદિ-પ્રાંમ સપેતમા
અગાર કુ નહી પેદાકરતે સપેતમાન
જરથુશાતરા અશો રામો દારિતીંમ નોરિદા
જરથુશાત જગો રાંમશાનીની આપનાર નહી
કુ શારિતીંમ

કોઈ આશાંની

કે અગાર જો કુ નહી પેદાકરતે હિ સપેતમાન જરથુશા
ત જગો આશાંનીની આપનાર તો કુંણા આપતે આશાંની

વીસપો । અંધેડશા । અસતુઆડ । દિરીનેમા

તમાંમ દુનીઆની ખલફ ઈરાન

વેળે । ફરાશાનુઆદા.

વેળખાલેશ બુલંદબુ.

તમાંમ દુનીઆથી ઈરાનવેળ બુલંદ પેદાફીધું દિક
શેહેરથી બીજેશેહેર લોકો આંમદરફત કરી નહી
શક્તો તેથી બુલંદ બુધું ઈઆને નામદાર ઈરાન
વેળ મોટું પેદાફીધું.

અશો । રામો । દારિતીમ । નોદિદાઉને । રામશતાંમ.

જગો રામશાની આપનાર નહી મોટી રામશાની

જગો રામશાનીની આપનાર નહી ખાલેશ રામશ

ની ઈરાનવેળની જમીનનાં જેહેવી બીજ જમીન

આપનાર અને ખાલેશ મોટી રામશાની ખેશકારીથીછે

પોદિરીમ । બેતીમ.

પરથંમ બીજું

જે પરથંમ દીનનું કાંમ તેજગો પેદાફીધું અને બીજું

તેજગો જાંહાંશુધી મીનોઈ જમીન પેદાફીધું.

આઅદા । અહે । પેતીઆરેમા.

દિરવેશે તે ધાત.

ધાતકરનાર અહારેમંનને વાશતે ફેહેછે ફે મે જગો

ઈઆને શેહેર પેદાફીધાં તેહેવારે તે જગો માંહાં

આહારેમંને ધાત નાંખી તેહેને વાશતે કેહે છે અને
શોહેર તથા લંગલ બેહુ બરાબર છે લંગલ તેહેને
કહીલે બેલગોઉપર કોઈ રેહે નહી અને શોહેર તેહે
ને કહીલે બેહુપર આદમી રેહે દિબેહુ પેદા ફીધાં છે.

મસા મા રૂપ્રશયાંમ હેથીમા.

મોરીબોનેરગ માહારે રોદનદીરેશોહેર હેનીબહેર.
ઈઆને દિપરગરદમાંહાં રેદિનામનું શોહેર છે
માહારે તેઆગલ બહેર છે બે દિપરગરદમાંહાં ત
માંમ જગો બહેર કેહે છે અને હેરમંદ નામની નદી
લી કેહે છે.

પોરિરીમા અસંધાંમયા શોથિરનાંમયા વહેશતેમ
પેહેલુ જગો શોહેરો બુલંદ

ફરા થવેરેશોમ અબેમાઈઓ અફુરો મજદાઉ.

ફરાબ પેદાફીધું ફુ બે અફોર મજદ

પરથંમ જગોઓમાં તથા શોહેરોમાંહાં ધણું બુલંદ પે

દાફીધું ફુ બે અફુરમજદ છેલિ તે મે પેદાફીધું.

રિરીઅનેમ વેબે વંધુઈઆઉ દાદિતીઆઉ.

ઈરાંન વેબ વેહે દાદિતી

ઈરાંન વેબ વેહેદાદિતી ઈઆને વેહેરોદ નાંમની ન

દિછે તે ઈરાંન વેબમાંહાં પેદા ફીધી તે વેહેરોદ ન

દિધી તે જગો ફાંમ બેટર થાદિ છે.

~~આઝદા ઝહે । પેલીઝારેમ । ફરા । ફેરેઝંતદ ।~~

દરવેશો તેથી ધાત મોટી ફીધી

~~ઝંઘરો । મેનીદિશા । પોરો । મહરફો ।~~

ગના મીનો પુર મોતનો.

બેહેવારે મે તે શોહેર પેદા ફીધું તેહવારે તે શોહેર

માંહાં ગનામીનો પુર મોત ભરેલાઈ મોટી ધાત

નાંખી ઈઝાને ફીધી.

~~ઝલેમયા ઈઈમા રોદેતેમાઝઝાંમયા દેઉઝો । દાતેમ~~

ઝલદાહ તે નદી તાહાદ દેવોની પેદાફીધેલી

ઝલદાહ ઘણાં તે વેહેરોદ નદીમાંહાં પેદાફીધા

ઝને તેશોહેરમાંહાં તાહાડ ઘણી જલંમ દેવની પે

દાફીધેલી.

~~દશા ઝઉઝથરા માઉઝંઘો । જઝના । ફુઝા હામેના ।~~

દશા તેજગો મહીનાં તાહાડ બેઈ ફુનાલો.

દશા માશા તાંહાં તાહાડ ઘણીમોટી તથા હામી

ન ઈઝાને ફુનાલો માશા બેઈ છે.

~~હપતા હેઝંતા હામેનો । માઉગો । પંયાઝદિનો ઝશાફેરે~~

શાત છે ફુનાલો મહીના પાંચ તાહાડ તેથી

~~તેયે હતો શરેતાઝાપો । શરેતા જેમો । શરેતાઉરેઝરાઉ.~~

છે શરદ પાંણી શરદ જમીન શરદ ઉરેઝર.

વલી બીજં નશાકમાંહાં બીજં શોહેરને વાશાતે

કહેલુંછે શાત માશાલગે તાંહાં ફુનાલો અને પાં
ય માશા લગે તાહાડ તે આગલ બીજ પરગરદ
માંહાં આવશે તે ઈરાંન વેળમાંહાં માશા દશા લ
ગે શરદ પાંણી અને શરદ જમીન અને શરદ ૩
રૂંચર રેહેછે.

~~અઈઅદા જેમહે મદેમ । અઈઅદા જેમહે જરેદેમ ।~~
દિવેશે તાહાડ દરમીઆન એરવેશે તાહાડ જલંમ
દિવેશની તેજલંમ તાહાડછે તેમાંહે ઘણી જલંમ
શખત તાહાડ શેહેરેવર મહીનામાં તથા બહમં
ન મહીનામાંહાં પડેછે.

~~અદા જાઅસયેદા પેરેપેતેતે અદા ફરેશતેમ ।~~
દિવેશે તાહાડ પડે હેવી ઘણીપુકુયે
— વોરિ.

બધી ગાનનામ.

દિવેશે જેહેવારે જેમેશતાંનનું જવું થાઈ તેથી ઘ
ણી થીજને નુકશાંની પુકુયેછે.

~~જેતીમ । અશંઘાંમયા શોદિયરનામયા વહેશતેમ ।~~
બીજું જગો-ઓ શેહેરો બુલંદ

~~ફરાયવેરેશેમ । અજેમ । ઈઓ । અહુરો । મજદા~~
પેદાફીપું હુ જે અહુર મજદછેઉ

બીજું તેજગો-ઓમાં અને શેહેરોમાં મેદ તેબુલંદ

શેહેર પેદાકીધું હુંને અહુરમનદછેલ તે મેદિ પેદા
કીધું.

~~ગાઉમ । ઈમ । શુગદો । શઈઅનેમ ।~~
લંગલ ને શુરીક રેહેનાર

ગઉઆદિ નામનું લંગલ અને શુરીક નામનું શેહે
ર તેશુરીક શેહેરને દરમીઆન ગઉઆદિ નામનું
લંગલ પેદાકીધું તેશુરીક શેહેરનાં રેહેનાર આદમી
ઓની ખશલત જાન તથાનુકશાનથી દુરછે હે
વા લલા તાંહાં રેહેછે.

~~આઅદા અહે પેતીઆરેમ । ફરા । ફેરેઅંતદા~~
તેથી તે ધાત જાહેહે

~~અંધરો । મેનીદિશ । પોરો । મહરફો ।~~

ગના મીનો ભરેલો મોતનો.

તે શેહેરમાંહાં મોત ભરેલો ગનામીનોદિ મોદી ધાત
પેદા કીધી.

~~સફેતીઆઈઆમ । ગઉદિય । દિદિય । પોરો । મહરફેમ.~~

માંખ તે ગોશપંદોને આપે ધણું મોત

મોદી માંખ તે શેહેરમાંહાં પેદાકીધી તે માંખ અના

જનાં ઢગલામાંહાં અને ધાંશમાં ભરાઈવેશે અને

જેહેવાં ગાઉ ગોશપંદો તે ખાવા જઈ તેહેને જેહેરી

ચરફો મારે તેથી ગોશપંદ મરે અને ગોશપંદોને

તે શબબથી કોઈ બાંધી રાખી શાખેનહી અને ગો
શાપંદોને મરફી હોઈ.

~~ચરેતીમ. અસંધાંમયે. શોઈચરનાંમયે. વહેશતેમ.~~

તીજું જગો-ઓ શોહેરો બુલંદ

~~કરાયવેરેશોમ. અનેમ. ઈ-ઓ. અહુરો. મજદાઉ.~~

પેદાફીધું હું જે અહુર મજદ છેલ

તીજું તે શોહેર શોહેરો કરતાં અને જમીનો કરતાં

મે મોટું પેદાફીધું હું જે અહુર મજદ છેલ તે

~~મોરોમ. શુરેમ. અશુ-અનેમ.~~

મરવ હથીઆર અશો

મરવ નાંમનું શોહેર તે હથીઆરનું રાખનાર અશો

તે શોહેરનાં આદમી-ઓ અજમતીઅને ખબરના ક

રનાર અને દિકઠાં દિકદેલ અને દીન ઈનશાફનાં કાં

મનાં કરનાર તે શોહેરને દરમીઆંન દીન અને ઈ

નશાફનું કામ ઘણું કરે.

~~આઝદ. અહે. પેતીઆરેમ. કરાફેરેઅંતદા.~~

તેથી તેણે ધાત બુલંદ ફીધી

~~અંધરો. મેનીદિશા. પોરો. મહરફો.~~

ગના મીનો તરેલો મોતનો

તેશોહેરમાંહાં દિ મોતતરેલા ગનામીનોદિ દિ મો

દિ ધાત પેદા ફીધી.

મેરેદાંમચે । વેથુશાંમચે ।

શુમાર

બુરો.

તેશેહેરનાં આદમીઓ શુમાર બુરો કરેછે ઈ
આને ઈઆરો હુશ ઈઆને બદ મરજી છીના
લી કરેછે.

તુરિરીંમ । અસંધાંમચે । શોદિથરનાંમચે વહેશતેમ
મુથી જગો શોહેરો બુલંદ

કુરાયવેરેશોમા અનેમાઈઓ । અહુરો મજદાડ.

પેદાકીધું હુ ને અહુર મજદ છેઉ.

મુથું જગો કરતાં અને શોહેરો કરતાં તે બુલંદ

શોહેર મે પેદાકીધું હુ ને અહુર મજદ છેઉ તેમે

પેદાકીધું.

બાખંદીમ । સરીરાંમ । દિરેદયો । દરફશાંમ.

બોખાર નેક હથીઆર ઊઠાવેલાં.

બોખાર નાંમનું શોહેર તે શોહેરનાં આદમીઓ

નેક દીદારમાંહાં અને હથીઆર ખરાં કીધેલાં

હાથમાંહાં રાખેછે ઈઆને દિમ કેહેછે કે હુ

શામંનોને મારવા હથીઆર કાદિમ રાખે

છે.

આઅદ । અહે । પેતીઆરેમ । કુરાકેરેઅંતદા

તેથી તેણે ધાત મોટીકીધી.

~~અંધરો । મેનીહિરશ । પોરો । મહરફો ।~~

ગના મીનો પુર મોતનાંદિ
તેશોહેરમાંહાં મોતલરેલા ગના મીનોદિ દધા
ત પેદાકીધી.

~~અરવરેમચે । ઝસદસચે ।~~

દાંણાંની ખેચનાર કીડી

દાંણાંની ખેચનાર કીડીઓ રેહેછે અને શોરા

ખમાં દાંણાં ખેચી લઈનહિછે.

~~પોખદેમ । અસંધાંમચે । શોદિથરનાંમચે । વહેશતેમ ।~~

પાંચમું જગો શોહેરો બુલંદ

પાંચમું જગો કરતાં શોહેરો કરતાં બુલંદ પેદા

કીધું કુલે અહોરમજદ છે ઉ તે મેદ પેદાકીધું.

~~નેશાદિમ । ઈદિમ । અંતરે । મોરંમચે । બાખદેમચે ।~~

નેશાપુર કે અંદર મરવ બોખાર

નેશાપુર નાંમનુ શોહેર મેદ પેદાકીધું તેશોહેર

મરવ અને બોખાર શોહેરને દરમીઆંન.

~~આપદ । અહે । પેતીપારેમ । ફૂરાફેરેઅંતદ ।~~

તેથી તેણે ધાત મોટી કીધી

~~અંધરો । મેનીહિરશ । પાઉરો । મહરફો ।~~

ગના મીનો પુર મોતનાંદિ

તેશોહેરમાંહાં મોતલરેલા ગના મીનોદિ મો

દીધા તકીધી.

~~એ ગેમચે । વીમનો હીમ ।~~

ગુમાં ન મંનમાં હાં

તે શી હેરનાં આદમીઓનાં દેલમાં હાં શક ના
ખેડે હચીલ હજાની છે ઈઆ હચીલ આ
હારે મંનની છે હેવો ખતરો દેલમાં હાં લાવે છે
કે તે બેહુચીલને ઓલખે નહીં.

~~ખશતું માં અસંઘાં મચા શો હિચરનાં મચા વહે શતે મા~~

છહુ જગોઓ શી હેરો બુલંદ

~~ક્રાથવેરે શી મા અલે મા ઈઓ અહુરો મજદાઉ~~

પેદા ફીધું હુ જે અહુર મજદ છે ઉ

છહું તે જગોઓ કરતાં અને શી હેરો કરતાં મેહ બુ
લંદ પેદા ફીધું હુ જે અહુર મજદ છે ઉ તે મેહ પે
દા ફીધું.

~~અહુરો । ઈઉમ । ઈઉમ । વેશ । હરેબને મા~~

હલબ તેણે ધણું મુકી દીધું

હલબ શી હેર મેહ પેદા ફીધું અને હલબનાં આ
દમીઓઈ ધણી દિવાત મુકી દીધી જેમકે અમો
ઈ કશાની જમીન રખી થવંનમાં હાં રાત ૮ નવ
તથા હાઉમંનમાં હાં રાત ૩૦ તરીશા લગે પહરેજ
રાખી દિય અને તેલોક દિવાતની પહરેજ રાખ

તાનથી અને તેજગોઉપર આંમદરકૃત રા
ખેછે.

~~આંધરો આંધરો પેતીઆરેમા ફરાફેરેઅંતરો અંધરો~~
તેથી તેણે ધાત મોટી ફીધી ગાના

~~મેનીહિરશા પોરો મહરફો~~

મીનો પુર મોતનાંદ

તેશેહેરમાંહાં મોતલરેલા ગાનામીનોદે હેવી
મોટી ધાતફીધી.

~~સરેશકેમચે દરેવેકાચે~~

જાતનાં માંખની

માંખની જાતનાં ખરફશાતર તેશેહેરમાં પે
દાફીધાં હમ ફરી ફેહેછે કે તે માંખ તંબુરાની
મીશાલે આવાજ ફરેછે તેરંગ લરેલો આવા
જ શાંતલીને કોઈ આગલ શાંતલવા જહિ
તો તે આદમીને તેજેહેરી ચરફોદાદ તેથી તે
આદમી મરે.

~~હપતથેમા અસંઘાંમચે શોહિથરનામચે વહેશતેમા~~
શાતમું જગોઓ શોહેરો બુલંદ

~~ફરાથવેરેશોમા અજેમાઈઓ અફુરો મજદાઉ~~

પેદાફીધું હુ જે અફોર મજદછેઉ

શાતમું તેશેહેરથી તથા જમીનોથી મેદ બુ

લંદ પેદાફીધું ફુલે અફુરમજદ છેઉ તે મે પેદા
ફીધું.

~~વેફેરેઅંતેમ । ઈહમ । ફુફો । શઈઅનેમ ।~~
ફાબુલ લે બુરો શાહિઓ

ફાબુલનાં મનું શોફેર બદ શાહ ઈઆને શાહ ઉ
ભુડો તે આદમીઓનાં તંનઉપર બુરો જાહાડ
નો પડે છે અને પાહાડનો ત્ની ફેફે છે ઈઆને
તે શાહિઓ તેફેને બદ લાગે.

~~આઅદ । અફે । પેતીઆરેમ । ફુરા । ફેરેઅંતદ ।~~
તેથી તેણે ધાત મોટી ફીધી

~~અંધરો । મેનીહુશી । પોરો । મહુરફો ।~~
ગના મીનો પુર મોતનાંહ

તે શોફેરમાં હાં મોતત્તરેલા ગના મીનોહ મો
ટી ધાત પેદાફીધી.

~~પેરીફાંમ । ઈફાંમ । ખનાંથેતે ।~~

પરીની મોરાદનાં લે બુતપરશતી

~~ઈઆઉ । ઉપંધયેદ । ફેરેશાશપેમ ।~~

તેઉપર ઉખાડેઆં ફેરેશાશપે

પરીની મોરાદનાં ઈઆને પુતલાંનાં પુજના

ર લે તમાંમ બુતપરશતી ઉપર ફીનો ફીધો

ફેરેશાશપે ઈઆને તે પુતલાંને ફેરેશાશપે

ઊખાડી નાંખેઆં.

~~અસતેમા અસંઘાંમયા શોહિયરનાંમયા વહેશતેમા~~

આઠમું જગોઓ શોહેરો બુલંદ

~~ફરાથવેરેશોમા અનેમા ઈઓ અકુરો મજદાઉ~~

પેદાકીધું હુ જે અકુર મજદ છે ઊ

આઠમું તેશોહેર જગોઓ ફરતાં તથા શોહેરો

ફરતાં બુલંદ પેદાકીધું હુ જે દાદાર હોર મજદ

છે ઊ તે.

~~ઉરેઆંમ પોઉરો વાશતરામ~~

ઉરવેતુશ લરેલુ ધાંશ

ઉરવેતુશ નામનું શોહેર ધાંશ તથા અનાજે

લરેલુ ઈઆને તેશોહેરમાંહાં અનાજ તથા

ધાંશ ઘણું થાઈ છે.

~~આપદા અહે પેતીઆરેમા ફરા ફેરેઅંતદા~~

તેથી તેણે ધાત મોટી ફીધી

~~અંબરો મેનીહિઉશ પોઉરો મહરફો~~

ગના મીનો પુર મોતનાંઈ

તેશોહેરમાંહાં મોતલરેલા ગનામીનોઈ મો

ટીધાત પેદાકીધી.

~~અગા હવેશતારે~~

બુરાઈ ઊપરરેહેનાર.

તે ધાત તેને ઘણી બદ ગરેરી અને હંકાર તે
આદમીઓ કરેય.

~~નાઉમેમ | અસંધાંમયે | શોહિયરનામયે | પહેરાતેમ~~

નવમું જગોઓ શોહેરો બુલંદ

~~કૂરાથવેરેશોમા | અલેમા | ઈઓ | અહુરો | મલદાઉ |~~

પેદાકીધું હું જે હોરમલદછેઉ

નવમું શોહેર જમીનોથી અને શોહેરોથી મેહ

બુલંદ પેદાકીધું હું જે અહોરમલદછેઉ તે

~~ખનેઅંતેમા | ઈહિમા | વેહેરકાનો | શાઈઅનેમા |~~

ખનાંન કે જુરજાંન રેહેનાર

ખનાંન નાંમનું શોહેર અને માંણશો ઈઆને

તેશોહેરનાં આદમીઓની ખશાલત જાખાંન

અને ધાતની અને ખનાંનતે નદીનું નાંમ છે

ગુરગાંનતે શહેર છે અને ખનાંન નદી તે શો

હેરમે મેપેદાકીધી.

~~આઅદ | અહે | પેલીઆરેમા | કૂરા | ફેરેઅંતદ |~~

તેથી તેણે ધાત મોટી કીધી

~~અંધરો | મેનીહુશા | પોરો | મહરફો |~~

ગના મીનો પુર મોતનાંહ

તેશોહેરમાંહાં મોતતરેલા ગનામીનોહ હમો

ટી ધાત પેદાકીધી.

અગાપના પેરેથા શીઉથના ઈઆનરોવેપઈઆ
 બહતર બેતોજશ ગુનાહાકરનાર કે મરદ ગોલાંમબારેહે
 તેશેહેરમાંહાં ધણાં બહતર બેતોજશ ગુનાહક
 રેછે ઈઆને ગોલાંમ બારગીનાં કામ કરેછે.
 દશેમેમાઅસંધાંમયાશોહથરનાંમયાવહેશતેમા
 દશમુ જગોઓ શોહેરો બુલંદ
 દુરાથવેરેશોમાઅબેમાઈઓઅહુરોમબદાઉ
 પેદાકીધું હુ જે અહુર મબદછેઉ
 દશમું તેશેહેર જમીનો કરતાં અને શોહેરો કર
 તાં બુલંદ પેદાકીધું હુ જે અહુર મબદછેઉ તે.
 હરખેતીંમા સરીરાંમા હિરેદયો દરદશાંમા
 હેરમંદ નેક શખત જુડાનાં
 હેરમંદ નાંમનું શોહેર તેશેહેર નેવામાંહાં ધણું
 ખુબ અને નેક તેશેહેરનાં આદમીઓ શખત
 અને નેરાવર જુડાનાં રાખનાર.
 આઅદાઅહે પેતીઆરેમાકુરાકેરેઅંતદા
 તેથા તેણે ધાત મોદી કીધી
 અંધરોમેનીહિરશા પોરુરો મહરકો
 ગના મીનો પુર મોતનાંહ
 તેશેહેરમાંહાં મોતતરેલાં ગનામીનોહ મોદી
 ધાત પેદાકીધી.

અગા અના પેરેથા શીઉથના ઈઆનશુશા પીઅ
 બદતર બેતોજશ ગોનાહા કે નશાને દાટે
 બેતેશોહેરનાં આદમીઓ બદતર બેતોજશ ગુ
 નાહા કરેછે ઈઆને તે મરગરનંની ગુનાહા ક
 રેય ઈઆને નશાને જમીનમાંહાં દાટેય અને
 તે શોહેરનાં આદમીઓ વગર દીનનાંછે.

અહિં અંદરીમ અસંધાંમયે શોહિધરનાંમયે
 દક દશાગીઆરમુ જગો શોહેરો
 વહેશતેમ કરાથવેરેશોમ અજેમ ઈઓ અકુરો
 બુલંદ પેદાકીધુ કુ બે અકુર

મજદાર

મજદહેલિ.

અગીઆરમું શોહેર જમીનોથી અને શોહેરોથી
 મે મોહુ પેદાકીધું કુબે અકુરમજદહેલિ તે
 હેતો મેઅંતેમ રેઉઅંતેમ અરેનગહંતેમ
 શીશતાંન નુરમંદ ખાલેશ
 હેત કુમંદ નુરમંદ અને ખાલેશ હેત કુમંદતે
 શીશતાંન શોહેર પેદાકીધું તેશીશતાંનનાં
 આદમીઓ પોતાની ખેશકારીમાંહાં કુશોશનાં કરનારછે.
 આઅદ અહે પેતીઆરેમ કરાકેરેઅંતદા
 તેથી તેણે ઘાત મોદી કીધી

~~અંધરો । મેની ડશ । પોરો । મહરજો ।~~

ગાના મીનો પુર મોતનાં હિ.

તેરી હેરમાં હાં મોતલરેલા ગાના મીનો હિ મોટી
ધાતફીધી.

~~અગ । ઈઆત ઉઆ ।~~

બદ જાડુઈ.

તેબદતર જાડુ કે જાડુ તમાં મ બુરી છે કે જે જા
ડુઈ અકરાશી આબનાં જેહેવી કેહેય કે તે અ
કરાશી આબની તરફનાં કરી શકતા અને ગુ
જરી નહી શકતા વલી હિમ કેહે છે કે તે જાડુઈ
હરવેશની છે જે જુબાંથી પઢે આ વગેરે આંખે
જે હિ આથી જાડુઈ લાગે.

~~ઈહિમય । મેથરો । દખશતો । અંધદ ।~~

જેહેવી તેહેનાં જાહેર ખશાલત છે

હરી છે આદમીઓમાં હાં ખશાલ જાહેર તે આ

ગલ કેહેય.

~~ઈહિમ । મેથરો । પેતે । દઈઓ ।~~

તેથી જાહેર ઉપર જાહે.

હરી તે આદમીઓમાં હાં જાહેર છે જે નજરે ફ

રી જોઈ તેથી જાડુઈનો ધોકો પુ

હયે.

ઈપથ । ફઉંએદ । જશેને । નેઈદેહે ।

જેમ હરેક જગો પોહોયે જાહે

ઈપાતો । મેઅંતેમ ।

જાડુઈ.

તેઆદમીઓ જેજાગા જાહે પોહોયે અને જે
જાડુઈ કરવાની ખાહેશ હોઈ તેહેવીજ જાડુઈ
દીઠાથી તેછીપર જાહેરથાઈ અને માલુમ પડે.

અદ । હેઅંતે । ઈપાતો । હિરેશતેમ ।

હિરવેશ છે જાડુઈ ઘણી.

હિરવેશ છે જાડુઈનું તોખંમ ઈઆને જાડુઈ
ની વરધી.

અદ । તેયેદ । જજસેઅંતે ।

હિરવેશો તે બુલંદ પોહોયેય

ઈપામેરેઅંશીઆહિશાયે । જરદગનીઆહિશાયે ।

બરફેફરી ખરાબ કરવું આજરદીદિયકાંઈ.

હિરવેશો તે આદમીઓથી પોહોયેય બદકે બર
ફ તથા કરાં વરશાવેછે ઈઆને તે આદમીઓ
તેફરેછે બદજતની ખરાલતથી ગુનાહાગારી
તેહેનાંની જાહેરે રહેય.

ખરાતાંમયદય । મદખેહેય । તુંજા ।

હરભાંતથી મોરી નહીફેરવીશાફે.

હરભાંતથી તેજદુઈ મોટી અને હરભાંતથી તે
જદુઈ કોઈ દુરનહી કરી શકે.

~~હુઆ દશેમ | અસંધાંમય | શોહિયરનામય |~~

બારમું જગો શોહેરો

~~વહેશતેમ | દરાથવેરેશેમ | અલેમ | ઈઓ |~~

બુલંદ પેદાકીધું કુલે

~~અફરો | મજદાઉ |~~

અફર મજદછેલિ.

બારમું શોહેર જમીનો કરતાં અને શોહેરો કરતાં
મે મોટું પેદાકીધું કુલે અફરમજદછેલિ તે.

~~રગાંમ | થરે | લંતુંમ |~~

રેહસે સેતરંણ તોખમી.

રેહનામનું શોહેર પેદાકીધું રેહ સે તોખમી આ
દરબાદગાંનલી રેહ શોહેરને ફેહેછે અને સે તો
ખંમનો માંહનો હલે અથોરનાંનનો રોલો ઈ
આને દશતુર મોબેદ અરથેશતારનો રોલો ઈ
આને પાદશાહ પેહેલવાંન વાશતરી-ઓશનો
રોલો તેબુરજગર ખેતીવાડીનાં કરનાર નેક
તેશોહેરથી થાહિઆછે વલી હમ ફેહેયલે જર
થુશત તેજગો પેદાથાહિઆય તેથી રોલાઉ તરં
ણ પેદાથાહિઆ હમકરીને હેહેને નહી ફેહેલે

હિતરંણા તોખંમ ફફફથી પેદાથાઈ-આં અને
તરંણા પેવંદ તેજગોથી થઈને ચાલી.

~~વેદંધો । નોહિદ । ઉન્નેહિશા ।~~

તેશેહેર જેહેવુ બીજુંશેહેરનહી.

~~આપદ । અપહે । પેલીઆરેમ । ફરા । ફેરેઅંતદ ।~~

તેથી તેણે ધાત મોરી ફીધી

~~અંધરો । મેનીહિરશા । પોરો । મહરફો ।~~

ગના મીનો પુર મોતનાંઈ.

તેશેહેરમાંહાં મોતલરેલા ગનામીનોઈ મોરી

ધાત પેદાફીધી.

~~અગેમયે । ઉપરો । પીમનોહીમ ।~~

બુરા ઘણાં શાફની ખશલત.

તેશેહેરમાંહાં આદમીઓનાં દેલમાં ઘણો બુરો

શાફ નાંખે-ઓ જે પોતે શાફ લરેલાં રેહેય અને

બીજાઓને શાફલરેલા ફરેય.

~~થરેદશેમ । અસંઘાંમયે । શોહિથરનાંમયે ।~~

તેરમું જગોઓ શેહેરો

~~વહેશતેમ । ફરાથવેરેશેમ । અલેમ । ઈપો ।~~

બુલંદ પેદાફીધુ ફુ જે

~~અફુરો । મલદાઉ ।~~

અફુર મલદછેઉ.

તેરમું શેહેર જગોઓ અને શેહેરોથી મે તે મો
તું શેહેર પેદાકીધું હુને અહુર મજદ છેલે તે

~~મેખરેમ | શુરેમ | અશુઅનેમ |~~

ચીન અજમતી અશો.

ચીન પેદાકીધું અજમતી અને અશો.

~~આઅદ | અહે | પેતીઆરેમ | ફરા | ફેરેઅંતદા |~~

તેથી તેણે ધાત મોટી ફીધી.

~~અંધરો | મેનીહુશા | પોરો | મહુરફો |~~

ગના મીનો પુર મોતનાંદ.

તેશેહેરમાં મોતતરેલા ગનામીનોદ મોટી ધા
ત પેદાકીધી.

~~અગ | અના | પેરેથ | શીઉથન | ઈઆ | નશુશા |~~

બુરા બેતોજશ ગુનાહ કે નશો

~~પચીઆ |~~

પકાવેય.

ધણાં બદતર બેતોજશ ગુનાહ તેશેહેરનાં

આદમીઓ ફરેય ને નશાને પકાવેય ફોહો

લી તથા નુલીઓ તથા શાગની મીશાબેનાં

નશા પકાવી ખાહય.

~~મેથરો | દશેમ | અસંધાંમય | શોહિથરનાંમય |~~

મહીદમું જગોઓ શેહેરો

વહેશતેમ । ફરાથવેરેશેમ । અનેમ । ઈઓ ।

બુલંદ પેદાકીધું ફુલે

અફુરો । મન્દાઉ ।

મહોર મન્દ છેભીતે.

યઊદમું શેહેર જગાડ કરતાં શેહેરો કરતાં મોટું
પેદાકીધું ફુલે અફુરમન્દ છેભીતે.

વેરેનમ । ઈહિમ । ચેથરો । ગોશેમ ।

વરેન ઈઆને ફીરમાંન કે ચેહાર ગોશાનું.

ફીરમાંન નામનું શેહેર ચેહાર ગોશાનું તેશેહે
રને પદશખાર ગરલી કેહેછે તથા ચેહાર ગો
શે તેહેને કેહેયલે તેશેહેરનાં દરવાજા આંમ
દરકૂતનાં ચેહાર છે.

ઈઅહમાહિ । જઅતે । થરેતનો । જંતેપનેશિ
તાંહાં જલોઓ ફેરેડુંનને મારવા

દહાકાહિ ।

નેહાકને.

અને તેશેહેરમાંહાં જલોઓ ફેરેડુંનને નેહાક
ને મારવાને વાશતે ઈઆને ફેરેડુંન તેશેહેર
માંહાં પેદાથાહિઓ.

આઅદા અહે । પેતીઅરેમ । ફરા ફેરેઅંતદા

તેથી તેણે ધાત મોટી ફીધી.

~~અંધરો । મેનીહિર । પોરો । મહરફો ।~~

ગનાં મીનો પુર મોતનાં હિ .

તેશીહેરમાં હાં મોતલરેલા ગનામીનો હિ મોરી
ધાત પેદાફીધી .

~~અરેથવી આયે । દશતે । અનેરી આયે ।~~

બુરે દશતાંન દરવંદો

~~દંધેરશ । હિવેશતાર ।~~

શેહેરો ઊપર રેહેય .

બુરે દશતાંન નલમતર તેશીહેરમાં હાં ઊતરે
ય ઈઆને ફીરમાં નમાં હાં દશતાંન હદથી બ
આદેહે છે અને તેશીહેરો ઊપર દરવંદો રે
હે છે .

~~પંચ । દસેમ । અસંધાંમય । શોહિયરનાંમય ।~~

પંદરમું જગો શેહેરો

~~વહેશતેમ । ફરાથવેરેશેમ । અનેમ । ઈપો~~

બુલંદ પેદાફીધું ફુ જે

~~અફુરો । મજદાત ।~~

મહોરમજદ છે ઊ .

પંદરમું શેહેર જમીનો કરતાં અને શેહેરો કરતાં

મે મોરું શેહેર પેદાફીધું ફુ જે અફુરમજદ

છે ઊ તે .

~~ઈપો । હપતે । હંદો ।~~

ને શાત હીંનદોશતાંન.

હીંનદોશતાંન મોલક પેદાફીધો હીંનદોશતાં
નનાં પાદશાહા ૭ શાત છે હેની ગવાહી અવશ
તામાં છે તેહેનાં પદ લખાં છે.

~~હય । ઉશાશાતર । હંનદુઅ । અઊઅ ।~~

થી મશારેક હીંનદોશતાંન.

~~દુશા । અશાતરેમ । હેઅંદેમ ।~~

તેમગરે બલગે હીંનદોશતાંન છે.

નેમશારેકથી તે મગરેબ લગે હેવો મોરો હીં
નદોશતાંનનો મોલક છે.

~~આઅદ । અહે । પેતીઆરેમ । ફરા । ફેરેઅંતદા~~

તેથી તેણે ધાત મોદી ફીધી

~~અંધારો । મેનીહિુશા । પોુરો । મહરકો ।~~

મના મીનો પુર મોતનાંદ.

તેશેહેરમાં હાં દિમોતલરેલા ગનામીનો દિ મો
દી ધાતફીધી.

~~અરેથવીઅાય । દખશાત । અરેથવેમય ।~~

બદતર દશતાંન બદતર

~~ગરેમાુમ ।~~

ગરમી

બાતર દશતાંનનું ઊતરવું ધણું જલેમ થા
હિયે ઈઆને દશતાંન નેશા ધણો પકડેય એ
ને ધણી બુરી ગરમીનું ઊતરવું થાહિયે ઈ
આને ગરમી ધણી પડે.

~~ખશુખશા દશેમ | અસંધાંમય | શોહિયરનાંમય |~~

શોભનું જગો શોહેરો

~~વહેશતેમ | કુરાયવરેશેમ | અનેમ | ઈઓ |~~

બુલંદ પેદાકીધું કુ જે

~~અકુરો | મજદાઉ |~~

અહોર મજદ છે ઊતે.

~~ઉપઓદેશો | રંગહીઆઉ |~~

બાલાતર ખુરાશાંન :

બુલંદ બાલાતર ખુરાશાંન પેદાકીધું તે આ

રામનું આપનાર.

~~ઈઓ | અશારો | હવીઆ ખશીઅંતે |~~

કે શાવારો ઊપર રેહેવું.

તેશોહેરમાંહાં શાવારો રેહેયે ઈઆને શાવારો

નું મકાન છે અને તેશાવારો કુશમેનોની લ

ગઈ મારીને શોતાબ જગો ઊપર ફાહિમ રેહે

ય અને હિમતી કેહેયને તેશોહેરનાં લોકો શ

રદારલોકોને શરદારીમાંહાં મુજદ ગંણતા

નથી.

~~આપદ । અહે । પેતીઆરેમ । ફૂરા । ફેરેઅંતદ ।~~
તેથી તેણે ધાત મોટી ફીધી.

~~અંધરો । મેનીહિરશાપોરો । મહરફો ।~~

ગના મીનો પુર મોતનાંહ.

તેશેહેરમાંહાં મોતલરેલા ગનામીનોહ મોટી
ધાતફીધી.

~~જાંમય । દેહિઓ । દાતેમ । તોજાસયેદા~~

તાહાડ દેવની પેદાફીધેલી તેતાહાડ.

~~દંધેરશા । દિવેશતારા~~

શેહેરમાં ઉતરવું.

તાહાડ જે દેવની પેદાફીધેલી ઘણીશખતછે
તેહંડ ખુરાશાંનમાંહાં રેહેય ઈઆને તાંહાં ધ
ણી પડેય.

~~હેઅંતે । અનીઆરશાયેદા । અશાસયેશોહિયરાસયે~~

છે દેવગેરે જગો શેહેરો

~~સરીરાસયે । ગુફરાસયે । બેરેખુદાસયે~~

નેફ ઉડાગારનીજગો આહેશાનાં

~~ફૂરશાસયે । બામીઆરશાયે~~

પુરશેશાની ખાલેશાનાં

છે દેવગેરે બીજી જગો તથા શેહેરો તેશેહે

રોનાં નામ કહેઆં નથી દીઠામાંહાં ઘણાં ને
ક અને નેઆનાં કામમાંહાં ઘણી ઊડાગાર
ની જગોઓ અને ઘણી પુરશેશની ખાફેશ
નાં કરનાર અને ઘણાં ખાલેશ શોખનનાં
બોલનાર.

અશોમવોફુની+

વંદીદાદની/બીજી/પરગરદ/હીનદવી/અરથશાયે.

પેરેસદા જરથુશતરો/અશાઉમ/

પુછીઠી જરથુશતે અશો અફુરમજ્દને.
પુછીઠી જરથુશતે હોરમજ્દથી કે એ અફુ
રમજ્દ મીનોની વરધીનાં કરનાર અને ઓશ
તખાંન મંદ ફુનીઆનાં પેદાકરનાર અને અશો
અને હેહેની જત તમાંમ અશોઈમાં ગારકછે હો
રમજ્દ અને દાદાર હે ઉતરંણો નાંમ પડવાનાં
જતી અને બાકી તારીફ કરવાનાં ઈઆને
હેક હજાર હેકનાંમ હોરમજ્દનાં છે તેમ
ધે હે ૩ નાંમ જતી છે બાકી શેક્ષાતી
નાંમ છે.

ફહંમાહિ । પોહિરીઓ । મરીઆનાંમ । અપેરેશે

કુંણા પરથમ આદમીઉમાં પુછીઉ

તુંમ । ઈઓ । અકુરો । મજદાઉ ।

તું ને અકુર મજદ છે તેથી

કુંણા પરથમ આદમીઓમાંહાંથી તાહારીશા

થે પુરશેશાફીધી હિઅકુરમજદ તુહિ દીનની પુ

રશેશા કુંણાશાથે ફીધી.

અનીઓ । મન । ઈઅદ । જરથુશાતરાહિ ।

શેવાહિ મો કે જરથુશાત છેઉ

ફહંમાહિ । ફરદેશીઓ । દેનાંમ । ઈઆંમ ।

કુંણાને બુલંદીદેખાડી દીન ને

આકુહિરીમ । જરથુશાતર ।

અહોરમજદી જરથુશાતી.

માહારે શેવાહિ કુને જરથુશાત છેઉ તે બુલંદી

થી કુંણાને દેખાડી કે હિદીન અકુરમજદની અ

ને જરથુશાતી કેહેવાહિય તે.

આઅદામરોદા અકુરો । મજદાઉ । ઈઅહમાહિ

હરવેશે ફહીઉ હોર મજદે લંમશેદ.

સરીરાહિ । ફુઆંથવાહિ । અશાઉમ । જરથુશાતરા

નેફ નેફટોલાનો અશો જરથુશાત.

જવાબદીધો હોરમજદેકે લંમશેદ ને નેફ ટો

રોલાનો શાહેબ અશો જરથુશત નેક રોલાનો
અરથ હો આદમીઓનાં તથા ગોશાપંદોનાં
રોલાને દોરોશત રાખેઆં તેથી જંમશેદને
કુરમેફેકરી કેહેછે.

અહંમાહિ । પોહરીઓ । મશીઆનાંમ । અપેરેશો ।

તેણે પરથંમ આદમીઓમાં પુરશોશ કીધી.

~~અનેમ । ઈઓ । અકુરો । મજદાઉ ।~~

કુ જે અકુર મજદછેઉ.

પરથંમ આદમીઓથી માહારીશાથે પુરશોશ
કીધી કુ જે અકુરમજદછેઉ તેપરથંમ દીનની
પુરશોશ મે તેશાથે કીધી.

~~અનીઓ । થવદાઈઅદા જરથુશતરાહિ ।~~

શોવાહિ તુ જે જરથુશતછે

~~અહંમાહિ । ફરદેશીઓ । દેનાંમ । ઈઆંમ ।~~

તે બુલંદદેખાડી દીન જે

~~આકુહરીમ । જરથુશતરેમ ।~~

અકુરમજદી જરથુશતી.

પુશોવાહિ તુજે જરથુશતછે તે મે બુલંદથી

દેખાડી હદીન અને જરથોશતી.

~~આઅદા । હોમરોમ । જરથોશતર । અનેમા.~~

ફરવેશો તેણે કહીઉ જરથોશત કુ

~~ઈઓ । અહુરો । મજદાર ।~~

ને હોર મજદ છે બી.

હરવેશો મે તેહેને ફહીબી જરથુશાત કુલે અહો
રમજદ છે બી.

~~વીસંરઘેમે । ઈહિમાસરીરાવીબીઅંધના~~

ફબુલ કરમાંથી લંમશોદ નેક વીબીઅંધાંનનાં ।

~~મેરેતો । બેરેતેચે । દિનીઆત ।~~

શુમારકરવુ લેઈનવું દીનનું.

ફબુલકર માહારેથી હિલંમશોદ નેક વીબીઅંધાં

નનાં બેરા પઠવું ગંણવું અને દીનનું લઈનવું

ઈઆને મફતબદારીકર.

~~આઅદ । મે । હિમા । પેતે । ઉખત । ઈહિમો ।~~

હરવેશો મહને તેણે જવાબ ફહેઓ લંમશોદ

~~સરીરો । જરથુશાતર ।~~

નેક હિજરથુશાત.

હરવેશો મહને જવાબદીધો નેક લંમશોદે હિ

રથુશાત.

~~નોહદા । દાતો । અહમે । નોહદા । ચેશાતો ।~~

નહી આપનાર કુ નહી ચાખું

~~મેરેતો । બેરેતેચે । દિનીઆત ।~~

શુમારકરવુ લેઈનવું દીનનું.

દીન ફુનહી આપનાર અને નહી ચાખનાર
પઢવું અને દીનનું જરી કરવું ઈ-આને ઊશ
તાદી અને શાગેરદો નહી કરી શાખું.

~~આપદ । અહે । મરોમ । જરથુશાતર ।~~

દરવેશો તેણે કહીઊ જરથોશાતર

~~અભેમ । ઈ-ઓ । અફુરો । મજદાત ।~~

હુ ને અફુર મજદછેઊ.

દરવેશો મેહ તેહેને કહીઊ દેજરથુશાત ફુલે

અફુર મજદછેઊ.

~~ઈહિને । મે । ઈહિમ । નોહિદ । વીઊશો ।~~

અગર માંથી લંમશોદ નહી કબુલ કરતો

~~મેરેતો । વેરેતેય । દીની-આત ।~~

શુમાર કરવુ લેઈનવું દીનનું

કે હિલંમશોદ માહારેથી તુંનહી કબુલ કર

રતે પઢવું ગંણવું અને દીનનું જ

રી કરવું ઊશતાદી અને શાગેર

દોનું.

~~આપદ । મે । ગેથાઊ । ફરાદી-આ ।~~

દરવેશો માહારી ફુની-આની વરધી કર

~~આદ । મે । ગેથાત । વેરેદહ ।~~

દરવેશો માહારી ફુની-આની પુશતી કર

~~આદામે વીશાહિ ગેથનામ~~

હિરવેશે માંથી કબુલ કર દુનીઆને.

~~ચરાતાયે હરેતાયે દિવીઆ ખરાતયે~~

પરવરશ કરવું શરદારી પાશબાની કરવી.

હિરવેશે માહારી દુનીઆની વરધી કર હિરવે

શે માહારી દુનીઆની પુશતી કર હિરવેશે

માહારેથી કબુલ કર દુનીઆની પેદાદિશને

પરવરશ કરવું પાલવું શરદારી અને હોકં

મનું કરવું નેધા રાખવું પાશબાની કરવી.

~~આઆદામે હિમ પેતે ઉખત ઈદિમો~~

હિરવેશે મહને તેણે જવાબ કહેઓ ભંમશેદ

~~સરીરો જરથુશતર~~

નેક જરથુશત.

હિરવેશે મહને જવાબ દીધો નેક ભંમશેદે

હિજરથુશત.

~~અનેમ તે ગેથાઉ ફરાદિઅને અનેમ~~

કુતો તાહારી દુનીઆની વરધી કરી કુતો

~~તે ગેથાઉ વેરેદિદને અનેમ~~

તાહારી દુનીઆની પુશતી કરે કુતો

~~તે વીશાહિ ગેથનામ~~

તાહારેથી કબુલ કર દુનીઆની

થરતાયે । ફરતાયે । હિવી-પાખશતયે
પર વરશા કરે શરદારી કરે પાશબાંની કરે.
હું તેહેવારે તાહારી ડુનીઆની વરધી કરે એ
ને હું તાહારેથી તાહારી બેહાંનની પુશતીક
રે એને હું લુથી કબુલ કરે બેહાંનને પરવર
શ કરવી અને શરદારી કરવી અને હોકમ
અર પવો અને નેધા રાખવી અને પાશબાંની
કરવી હતાહારેથી કબુલ કરે ઈઆને પાદ
શા હી.

નો હિદ । મન । ખશાયર । બુઅદ । ઉતો
નહી માહારી પાદશાહીમાં થાહ શરદ
વાતો । નો હિદ । ગરેમો । નો હિદ । અખતેશ
પાઆ નહી ગરંમ નહી બીમારી
નો હિદ । મહરફો ।
નહી મોત .

હુપરદશાહી તેહેવાર કરે બે માહારી પાદશા
હીમાં હાં નહી હોહ શરદ પાઆ અને ગરંમ
પાઆ અને જાઆંગાર તાહાડ નહી હોહ ઈ
આને હદ મોઆફેક હોહ અને જાઆફેકે હુ
નાજો નહી હોહ અને નહી બીમારી ફીનો ક
પર અને નહી મોત હરવેશથી જંમ શોદનાં

વખતમાં ફીનો ફેર તથા બીજું કંઈ હતું
 નહીં ઉશાતાદી અને શાગેરદી પણું નંહાં શુ
 ધી આદમીઓની જાતમાં ફીનની અશોધી
 ફીનની અશોધીની ખશાલત કીધી હતી તેહે
 જ લલી ફીન હતી તેજગો જહેર છે તેહેની ગ
 વાહીનાં પદ લખાં છે.

~~મરોદ । તદ । માંથરેમ । ઈઅદ । હિમયેદ
 હેફેવુકીધું હરવેશે દેલમાં ફે સંમશોદ
 ઈઓ । દહીઅ ।~~

જે દેવોનીશાથે .

હરવેશે દેવોનીશાથે બોલેડ ઈઆને મુનેકીધી
 અને સંમશોદ અશો હતો તેજગો જહેર છે
 તેહેનાં પદ લખેઆં છે .

~~ઈઅહમે । વીઉઅંધન । અશોનો । ફરઅશીમ
 સંમશોદ વીઉઅંધાંન અશો ફરો ફરને
 ઈઅજમદે ।~~

આરાધું .

સંમશોદ વીઉઅંધાંનનાં અશો ફરો ફરને આ
 રાધું જે તેણો આદમીઓનાં તંનમાં ફી
 શોધીની ખશાલત કીધી તેહેની શાહાદતનાં
 પદ લખાં છે .

~~અમેરેશ નહીં-ઓ । પસચેતે । અશાર ।~~

નહી લઈ જવા પછી ફરમાં ન

~~મશી-આ । ફેબી-ઓ ।~~

આદમી-ઓમાં મોતમંદ થાઉં.

દીનનાં નહી લેઈ જવું ઈ-આને દીનનું ફરમાં

ન નહી લઈ જવું હિંદુનું બોલે-ઓ અને પછે મો

તમંદ થાઉં આદમી-ઓનાં દરમી-આં નમાં

હાં ભંમશોદ તથા કાઠીશ હબેકુ પાદશાને

બુદાહિતાલાહ બેમરગ કીધાહતા તેપોતાની

તકશીરથી મોતમંદ થાઉં-આ ભંમશોદને વા

શતે હબગો બહેરછે તેહેનાં પદ લખે-આં છે.

~~મોશોતદ । પેતે । અફેરેનુહદ । ઉશંઘદ ।~~

શીતાબ ધણુ નકારે કીધું મોતમંદ થાઉં.

~~કુ-આ । હેનુ-આ ।~~

પોતાની જુબાંહિ.

શીતાબ ઈ-આને તેધણું નકારે કીધું

તેથી મોતમંદ થાઉં-ઓ પોતાની જુ

બાં નથી કાઠીશને વાશતે તેજગો

બહેરછે.

~~અહંમે । દેમ । પેતે । ફરંઘેરેજદ ।~~

તેણે તે બુલંદ ખાધું

~~અહંમે । હો । બુઅદ । ઉશંધાઉ ।~~

તેથી તે થાહિત મોતમંદ.

તેણે તેખાધું ઈઆને માહાલંદરાંની ઉરત
રાંમશાગરથી ફરેબ ખાતો તેથી તે મોત
મંદ થાહિત આશામાંનની પાદશાહી લેવા
ગીઓ.

~~આઅદ । હો । જાઅ । ફરબરેમ । અનેમ~~

હરવેશે તે હથીઆર બુલંદ લેઈગીઉ કુ

ઈઓ । અકુરો । મજદાઉ ।

ને અકુર મજદછેલી.

હરવેશે તે બોનેરગ હથીઆર લેઈગીઓ
માહારી પાશેથી કુલે અકુર મજદછેલી ઈ
આને લંમશેદને મીનોઈ ખજર આપીઉ.

~~શેફરાંમ । જરનેનીમ । અસેતરાંમયા~~

શેરાખદાર અંગોઠી શુનાંની ખંજર

~~જરનીઓ । પેશીમ ।~~

શુનાંઈ જડેલું.

શેરાખદાર શુનાંની અંગોઠી ઈઆને વી
ટી અને ખંજરની લંમશેદને આપીઉ.

~~ઈહિમો । અસતે । બેરેત । ખશચરીઆઉ~~

લંમશેદ કુતો લઈબનાર પાદશાહીનો.

લંમશોદે તેવીટી તથા ખંજરની ફળિઅતેથી
પાદશાહી હેલેવી ખુબ ચલાવી.

~~આપદ । ઈપદમાહિ । ખશાયરાહિ । ઘરેશતો ।~~
~~તેહેવારે લંમશોદની પાદશાહીને તરણશો~~
~~ભેમે । હંજરોઅંતે ।~~

વરશ પુકુચેઆં.

હરવેશો લંમશોદની પાદશાહીને વરશ ૩૦૦શે
પુરાંથાહિઆં.

~~આપદ । હે । ઈદિમા । નડ । બુપદ । પેરેને ।~~
~~તેહેવારે હે જમીન થાઈ પુર~~

~~પસુઆંમચે । સતોરનાંમચે । મરીઆનાંમચે ।~~
~~ગોશપંદોહે મોરાં હોર આદમીઓહે~~

~~શુનાંમચે । વઈઆંમચે । આયરાંમચે ।~~
~~શાગે પરંદાંહિ આતશોહે~~

~~શુખરાંમચે । શુચેઅંતાંમ ।~~

ફેરોશાંન બલતો શોલેદાર.

હરવેશો હેતેહેવારે હેજમીન પુરથાઈ નાંધલાં
ગોશપંદોથી તથા મોરાં ગોશપંદોથી તથા
આદમીઓથી તથા શાગોથી તથા પરંદાં
જંનવરોથી તથા બલતા રોશાંન આતશ
થી હેજમીન તમાંમ ભરાઈગેઈ.

નોહિદા । હીંમ । ગાતુઓ । વેપંદે અંતે ।
નહી જમીન ઉપર જગો પામે આં

પસુ અશાય । સતોરાય । મશી આય ।
નાંધલાં ગોશ પંદોને મોરાં ઢોરને આદમીઓને
નહી તે જગો ઉપર જગો પાંખી શકે આં ઈ
આને હિરલી જમીન નહીં પોતાની જગો
પાંખી શખે નાંધલાં ગોશ પંદો તથા મોરાં ગો
શ પંદો તથા આદમીઓ.

આ અદા ઈ અહં માહિ પેતે । વેદેમ । ઈ હિમ ।
તે હેવારે લોકો ઉપર જાહેર થાઈ આં જંમ શોદ
સરીર । વીઠિ અંધન । પેરે ના ઈ હિમ । જાત ।

નેક વીઠિ અંધાં નનો પુર હ જમીન
હંગત । પસુ આંમય । સતોરનાંમય । મશી આનાંમય ।
ફકી પુકુડ ગોશ પંદુ હ મોરાં ઢોરો હ આદમીઓ હ
સુનાંમય । વઈ આંમય । આથરાંમય । શુખરાંમય ।
શગો હ પરંદાં હ આતશગો હ રોશન બલતો
સુયે અંતાંમા નોહિદા । હીંમ । ગાતુઓ । વીપંદે અંતે ।
બલતા નહી પોતાની જગો હાંશોલકરે

પસુ અસય । સતોરાય । મશી આય ।
નાંધલાં ગોશ પંદ મોરાં ઢોર આદમીઓ.

તે હેવારે જંમ શોદ ઉપર લોકો જાહેર થાઈ આં ઈ

આને ફરી આદ્યાદિ આંકે હંમશેદ નેક વીઠી
 અંધાંનનાં બેટા જમીન તરાહલી દફતી પુકુ
 થી ઈઆને પુરથાઈ નાંધલાં ગોશપંદોથી ત
 થા મોરાં ગોશપંદોથી તથા આદમીઓથી
 અને શાવાંનોથી અને પરદાં જનવરોથી અ
 ને બલતા રોશાંન આતશથી કે નહી પોતાની
 જગો રેહેઠાંણા હાંશેલકરી શક્તાં ઈઆને
 નહી પાંમી શક્તાં નાંધલાં ઠોર તથા મોરાં
 ઠોર તથા આદમીઓ.

~~આઅદા ઈહિમો । ફરશુશદ । રોમાડ ।~~
~~હરવેશે જંમશેદ આગલયાલેડ રોશાંન~~
~~આ । ઉપ । રપેથવાંમ । ફુ પેતે ।~~

તે ઉપર રપીથવંનની તરફ ખુબ ધણુ

~~અદવનેમ ।~~

નેઈને.

હરવેશે જંમશેદ આગલગીડ રોશાનીમાં હાં
 પોતાની પાફીની રોશાનીથી રપીથવંનની ત
 રફ મુકુડું ફીધું ઈઆને દખશાંણા દશાની તર
 ફ ધણું ખુબ નેઈને ચાલેઓ વલી હજગો હ
 મલી જાહેરછેકે હરેક કોઈલી પોતાની ખેશ
 કારીને કાંમે જાહે અને પોતાનાં કાંમને શલાં

મત થાવું આહે તો પરથંમ કદંમ ઉ તરંણ રપી
થવંનની તરફ ચાલે અને ઈઅથા અફુ વેરી
ઓ પહે તેથી પેદાદેશનું કાંમ ખુબ થાહે.

~~હો । હિમાંમ । જંમ । હિવેશુઅદ । સુવેરીઅ~~
તેણે હ જમીનમાં ઉપરદાબી અંગોદી
જરનેનીઅ ।

શુનાંની .

તેણે ઈઅને જંમશોદે હજમીન ઉપર અંગો
દી શુનાંની દાબી.

~~અઉઅદેમ । સેફદ । અસતરીઅ ।~~

તેણે પીરાઈઉ ખંજર

~~ઉદિતીઉજનો । ફૂરેથે । સપેઅંતે ।~~

હરવેશો બોલેઉ ફૂરાખ હજમીન

~~આરમેતે ।~~

સંમપુરંણ મનશાનીની .

તેણે હજમીનમાંહાં ખંજર મારીઉ ઈઅનેખં
જરે જમીન ફાડી અને હરવેશો બોલેઉ

જે ખુબી ખુશાહાલીથી હસંમપુરંણ

મનશાનીની જમીન ખલકની પેદાદે

શને વાશતે ચાલ ઈઅને વધ જ

આદેહ થા .

~~ફરમે । સુઝે । વમે । નેમંઘ । બેરેથર ।~~
 આગલ ચાલ બોલેડ નેમાલ લેઈજવા
 પસુઆમમે । સતોરનાંમમે । મશીઆનાંમમે
 પશુઓને મોરાંઢોરોને આદમીઓને.
 આગલ ચાલ ઈઆને લંમશેદે જમીનને ફ
 હીઠીં આગલ ચાલ નમશાકારનાં શોખુંનો
 નાં બોલવાઈ કરીને પશુ અને મોરાં ગોશ
 પંદો અને આદમીઓને લઈજવા ઈઆને
 જમીન ઉપર ચાલવે ઈઆને રેહેવાને વા
 શતે.

~~આપદ । ઈદમો । દિમાંમ । નંમ ।~~
 દરવેશો લંમશેદે હ જમીન
~~વીશાઉપઈપદ । પઉપ । થરેશુપ ।~~
 ચલાવી દે તરીને હીશો
~~અહંમાદ । મશીઅહિંમ । ઈપથ । પરા~~
 તેથી મોટી જેમ આગલ
~~અહંમાદ । અસતેમ ।~~
 તેથી ફુતી.

દરવેશો હલંમશેદે જમીનને ચલાવી જે
 આગલ જમીનફતી મોટી તેહેનો તરીને
 હીશો જમીન ચલાવી ઈઆને વધારી.

૪૨

પરગરદ બીજી.

~~તેમ હિયર । ફરચરે-અંતે । પરુ-પ્રસય ।~~

તે જગો બુલંદચાલેઆં પરુ

~~સતોરાચ । મરી-આચ ।~~

ઢોર આદમી

તેજગો બુલંદથી ચાલેઆં નાંચલાં ગોશ

પંદ તથા મોટાં ગોશપંદ તથા આદમી.

~~ફુઆંમ । અનુશતીમ । જોશોમચ ।~~

પોતીફી મોરાદ ખાફેશથી

~~ઈઅથ । ફથચ । ફેજોશો ।~~

જેમ હરકોઈ ખાફેશફરી

જેપોતીફી મોરાદ અને ખાફેશથી જાહાં જ

ગો પરંદ આવી તાંહાં રહેઆં અને હિમ

ફરી ફથચે જંમશોદની પાદશાહીમાંહાં ખ

લકને ધાત પોહોચી નહીશફી.

~~આઅદ । ઈઅહમાદ । ખશચરાદ ।~~

હિરવેશો જંમશોદની પાદશાહી

~~ખશુઅશ । સતો । જેમ ।~~

૭અ

૨૦૩

૫૨૨૧

~~હંજસેઅંતે ।~~

હિફાંપોહોચેઆં.

હિરવેશો જંમશોદની પાદશાહીનાં ૫૨૨૧૫૦૦

છશોહો પુરાં થાઈયાં.

~~આઝાદા હોઈ હિમ નાતુ બુઝાદા પેરેનો~~

હરવેશે હ જમીન થાઈ પુર.

તેહવારે હરવેશે જમીન પુરી થાઈ.

~~પશુઆંમયા સતોરનાંમયા મશીઆનાંમયા~~

પશુ મોરાંહોરથી આદમીઓથી

~~સુનાંમયા વઈઆંમયા આથરાંમયા~~

શગોથી પરંદાંથી આતશોથી

~~શોખરાંમયા શોમેઅંતાંમ~~

રોશાંન બલતો.

તેહવારે જમીન પુર થાઈ નાંધલાં ગોશાપં

દોથી અને મોરાં ગોશાપંદોથી અને આદ

મીઓથી અને શગોથી અને પરંદાં જાંનવ

રોથી અને રોશાંન બલતા આતશથી.

~~નોહદા હીમ ગાતુઓ વેનદેનતે~~

નહી ખુબ જગો હાંશેલકરવી

~~પશુઆશાય સતુરાય મશીઆય~~

પશુ મોરાંહોરો આદમીઓ.

નહી હાંશેલ થાઈ જગો તેગોશાપંદુને

નાંધલાં તથા મોરાં તથા આદમી

ઓને.

આપદા ઈપદાહિ પેતે વેદેમ
 તેહેવારે ખલકે ઉપર જહેર ફીધું
 ઈદિમ સરીર વીઊઅંધન પેરેન
 ભંમશોદ નેક વીઊધાંન પુર
 ઈદિમ જાત હંગત પસુઆંમયે
 હિ જમીન દિકવારપુકુચી પશુ
 સતોરનાંમયે મશીઆનાંમયે સુનાંમયે
 મોરાંઊર આદમી શાગો
 વઈઆંમયે આયરાંમયે શુખરાંમયે
 પરંદા આતશો રોશાંન
 સુયેઅંતાંમ નોહિદ હિમ ગાતુઓ
 ખલતો નહી જમીન જગો
 વેંનદેનતે પશુઅસયે સતોરાયે
 હાંશોલકરે પશુ મોરાંઊર
 મશીઆયે

આદમી.

તેહેવારે ભંમશોદઉપર ખલકે જહેર ફીધું
 ભંમશોદ નેક વીઊધાંનનાં બેરા હિજમીન
 ભરાઈ જે તમાંમ જમીનઉપર ફરી વલે
 આં નાંધલાં ગોશપંદો તથા મોરાં ગોશપં
 દો અને આદમી શાગો પરંદા જાંનવરો અ

ને રોશાન બલતા આતશથી.

~~આપદાઈ હિમો । ફરશુશદ । રોચાઉ ।~~

હરવેશે ભંમશેદ જાઆદેહે રોશની ચાલેઓ

~~આ । ઉપ । રપેથવાંમ । ફાપેતે ।~~

તે જાઆદે રપીથવંનની તરફ નેક ધણ

~~અદવનેમ ।~~

નેઈને.

હરવેશે ભંમશેદ બુલંદીથી આગલ ચાલે

ઉપોતાની રોશનીથી રોશની તરેલી રપી

થવંનની તરફ ધણું બુબ નેઈને ચાલેઉ.

~~હો । હિમાંમ । ભંમ । હવેશુઅદ ।~~

તેણે હ જમીન ઉપર દાબી

~~સુવેરીઅ । જરનેનીઅ ।~~

અંગોઠી શુનાંની.

તેણે હ જમીન ઉપર દાબી અંગોઠી શુનાંની

શો રાખ દાર.

~~અઉઅદેમ । શકેદાઅશતરીઅ । ઉહતી ઉજનો ।~~

તેણે ખોશીઉ ખંજર હરવેશે બોલેઉ

~~ફરથ । સપેઅંત । આરમેતે ।~~

પથે હ જમીન સંમપુરંણા મનશનીની.

અને તેણે હ જમીનમાં હાં ખંજર મારીઉ ઈ

આને ખંજરે ફરી જમીન ફાડી અને હરવેશે
બોલેઉને વધ ઈઆને જીઆદેહેથા ખુબીથી
હસપેઅંદાદની જમીન ખલકની પેદાહશને
વાશતેચાલ ઈઆને વધ જીઆદેહેથા.

~~ફરચે। શુષ્પ। વચે। નેમંઘ। બેરેચર।~~

આગલ ચાલ બોલેઓ નેમાજ લેઈજવા

~~પશુઆંમચે। સતોરનાંમચે। મશીઆનાંમચે।~~

પશુઓને મોરાંઢોરને આદમીઓને.

આગલ ચાલ ઈઆને વધ હનેમાજનો શો
ખંજ બોલવેફરી જેનાંધલાં તથા મોરાં ગો
શપંદો તથા આદમીઓને રેહેવાને વાશતે.

~~આપદ। ઈહમો। હિમાંમ। જંમ।~~

હરવેશે જંમશોદ હ જમીન

~~વીશાઉઅઈઅદ। દુઅ। ચરેશુઅ। અહંમાદ।~~

ચલાવી બીજે તરીજેહીશો તેથી

~~મશીઆહિંમ। ઈઅથ। પર। અહંમાદ।~~

મોદી જમીન જેમ આગલ તેથી

~~અસતેમ।~~

કુતી.

હરવેશે જંમશોદે હજમીનને ચલાવી જેમ આ

ગલ કુતી મોદી તેહેનો તે બીજે હીશો તરી

ને હીશો જમીન ચલાવી.

~~તેમ | અથર | ફરચરે પંતે | પરુપસય |~~
~~તે જગો બુલંદ ચાલેઆં નાંધલાં પરુ~~
~~સતોરાય | મરીઆય |~~

મોરાંઢોર આદમી.

તેજગો બુલંદીથી ચાલેઆં નાંધલાં ગોશ
 પંદો તથા મોરાં ગોશપંદ તથા આદમી.

~~કુઆંમ | અનુરાતીમ | નેશોમય | ઈઅથ |~~
~~પોતાની મોરાદ ખાહેશથી જેમ~~
~~ફથય | હેનેશો |~~

હરફોઈ તેખાહેશફરી.

જે પોતીફી મોરાદ અને ખાહેશથી અંહાં
 જગો પરંદ આવી તાંહાં રહેઆં.

~~આઅદ | ઈઅહમાદ | ખશયરાહ | નઉઅશતો |~~
~~હરવેશો અંમશોદની પાદશાહીને નવશોહે~~
~~જેમ | હંજસેપંતે |~~

પરશ હફાં પોહોયેઆં.

જેહેવારે અંમશોદની પાદશાહીને પરશ ન
 વશોહો થાહિઆં.

~~આઅદ | હે | ઈહિમાનુ | બુઅદ | પરેને |~~
 તેહેવારે તે જમીન થાઈ પુર

તેહેવારે હિંમીન પુરથાઈ.

~~પશુ-આંમયે । સતોરનાંમયે । મશી-આનાંમયે ।~~
નાંધલાંપશુ મોરાંઢોર આદમી-ઓ

~~સુનાંમયે । વઈ-આંમયે । આથરાંમયે । શુખરાંમયે ।~~
શાગ પરંદાંદે આતશોદે રોશાંન

~~શુયે-અંતાંમ । નોદેદા । હીંમ । ગાતુ-ઓ । વે-અંદે-અંતે ।~~
બલતો નહી ખુબ જગો પાંમે-આં

~~પશુ-અસયે । સતોરાયે । મશી-આયે । આ-અદા~~
નાંધલાંગોશાપંદ મોરાંઢોર આદમી-ઓને તેહેવારે
~~ઈ-અહંમાદે । પેતે । વેદેમ । ઈદેમ । સરીરા~~

લોકો ઉપર ફરીઆદગી-આં ભંમશોદ નેક
~~વી-અઉ-અંધન । પેરેન । ઈદેમ । જાડા । હંગત ।~~

વીઅંઉઅંધાંન પુર દે જમીન દકઠીપુચી

~~પશુ-આંમયે । સતોરનાંમયે । મશી-આનાંમયે ।~~
પશુદે મોરાંઢોર આદમીદે

~~શુનાંમયે । વઈ-આંમયે । આથરાંમયે ।~~
શાગે પરંદાંદે આતશોદે

~~સુખરાંમયે । સુયે-અંતાંમ । નોદેદા । હીંમ ।~~
રોશાંન બલતોશોલેદાર નહી ખુબજ

~~ગાતુ-ઓ । વે-અંદે-અંતે । પશુ-અસયે ।~~
જમીનઉપરજગો હાંશોલફરે ગોશાપંદ

સતોરાયે । મશીઆયે । આપદ । ઈહિમો ।
 મોટાંઢોર આદમીડ હરવેશે ભંમશેદ
 ફરશુશદ । રોચાડ । આ । ખપ ।
 આગલચાલેડ રોશનીમાં તે ઊપર
 રપેયવાંન । ફુ । પેતે । અદવનેમ । હો ।
 રપીથવંનનીતરફ ખુબ ઘણુ જોઈને તેણે
 હિમાંમ । ભંમ । હવેશુઅદ । સુવેરીઅ ।
 હ ભમીનમાં ઊપરદાબી અંગોદી
 ભરનેનીઅ । અઊઅદેમ । સેફદ । અશતરીઅ
 શુનાંની તેણે ખોશીઊ ખંજર
 ઉતીડ । ભનો । ફરેથ । સપંતે ।
 હરવેશે બોલેડ આગલચાલ ભમીન
 આરમેતે । ફરથ । શુઅ । વચ ।
 પુરમનશનીની આગલ ચાલે બોલેડ
 નેમંઘ । બેરેથર । પસુઆંમચાશતોરનામચા
 નેમાજ લેઈજવા ગોશપંદોને મોટાંઢોરને
 મશીઆનાંમચ ।

આદમીઓને .

તેહેવારે ભમીન પુરથાઈ નાંધલાં ગોશપં
 દોથી અને મોટાંઢોરોથી અને આદમી
 ઓથી તથા શાગોથી અને પરદાં જંનવ

રોથી અને રોશાંન બલતા આતશથી નહી
 પાંમેઆં જગો તેગોશાપંદો નાંધલાં તથા મો
 રાં તથા આદમીઓ તેહેવારે હરવેશે જંમશે
 દઉપર ખલકે જહેરફીધું જે હજંમશેદ નેક
 વીઉઅંધાંનનાં બેરા હજમીન લરાઈગેઈ
 હજમીનઉપર તમામ ફરી વલેઆં નાંધલાં
 ગોશાપંદો તથા આદમીઓ તેહેવાર જંમશેદ
 આગલ ચાલેઓ પોતીફી રોશાનીથી રૂશાની
 ભરેલી રપીથવંનની તરફ ધણું ખુબ જોઈ
 ચાલેઉ તેણે જમીનઉપર દાબી શોનાંની અં
 ગોઈ શોરાખદાર અને તેણે હજમીનમાં ફાં
 ખંજર મારીઉ અને ખંજરેફરી ને જમીનફા
 ડી અને હરવેશે બોલેઓજે વધ જીઆદેહે
 થા ખુબીથી હઅસપંદાદની જમીન ખલક
 ની પેદાહિશને વાશતે આગલચાલ ઈઆને
 વધ જીઆદેહેથા નેજમાંનનાં શોખનો બો
 લાવેફરી જેનાંધલાં તથા મોરાં ગોશા
 પંદો તથા આદમીઓને રેહેવાનેવા
 શતે.

આપદ । ઈહિમો । હિમાંમ । જંમ ।

હરવેશે જંમશેદે હ જમીનને

~~વીશાઉ ઈ-પદ । થરેબી-પો । થરેશુરબી-પો ।~~

ચલાવી તરીજી મરતબે તરીને હીશો

~~અહંમાદ । મશીદ હિંમ । ઈ-પથ । પર ।~~

તેથી મોરી જેમ આગલ

~~અહંમાદ । અસતેમ ।~~

તેથી ફુતી.

તેહેવારે લંમશોદે તરીજી મરતબે હંમી

નને ચલાવી તરીને હીશો જે આગલ ફ

તી તેથી મોરી વધારી.

~~તેમ । દયર । ફરયરે-અંતે । પરુ-અસય ।~~

તે જગો બુલંદચાલે-અં ગોશપંદો

~~સતોરાય । મશી-અય । ફ-અંમ । અનુશતીમ ।~~

મોરાંઠોરો આદમીત પોતીફી મોરાદ

~~નેશીમય । ઈ-પથ । ફથય ।~~

ખાહેશથી જેમ ફરકોઈ

~~હેનેશો ।~~

તેખાહેશફરે.

જેફરકોઈ પોતાની મોરાદ ખાહેશથી જે

જગો પરંદ આવી તાંહાં રહે-અં અને લં

મશોદની પાદશાહીમાંહાં કાંઈ ધાત પોહો

ચીશફીનહી લંમશોદે હપેદાદશને વરશફૃ૦૦

૫૨

પરગરદ બીજી.

છરી હે બેમરગ રાખી અને ભંમરી હે હજારો
પુરો કીધો તે હેની શાહાદતનાં ૫૬ અવશ
તાનાં લખે આં છે.

~~પોહી રી હેયે । પશાયે તે । હજારો ।~~

પરથંમથી પાછલ લગી હજાર

~~ભેમો । થયરે શો । અશોમ । ઈહમો ।~~

વરશ પેદા કીધી ભંમીન ભંમરી હે

~~ફેરે નો હે । અગિ હે તે । બાંભે ।~~

કીધી તેણે લાંબી

આગલથી પાછલ લગે હજાર વરશ લગે

ભંમીન તે ભંમરી હે પેદા કીધી તેણે ધણી

તંગીથી ઈઆને ભંમીનને તંગીથી ભંમરી હે

હિભંમીન વારત તરણ વધારી તેમા ભુંમ ન

હોને કેમ વધારી વલી હિમ ફેરેયને ભેમ કે

નદી હો હે તે હેને પથરે પુરી લી હે વલી હર

વેશો ફેરેયને ગોશા પંદ હુબલું હો હે તે હેને પાં

ણી ધાંશા ખવાડીને ફરબે ફેરે તેમ વરધી કી

ધી હોરમજદે હિપેદા હિશને ૩૦૦૦) તરણ હ

જાર વરશ લગી મીનોઈમાં રાખી અને ૩૦૦૦)

તરણ હજાર વરશ હુનીઆની પેદા હિશમાં ફાં

રહેઆં હેરું હિમ જાહેર છે ને હોરમજદે બા

૨ હજાર વરશની બાંધણી બાંધી તેહેનું હિમ
જાહેર છે કે ૩૦૦૦ તરંગ હજાર વરશ મીનોઈ
પેદાશને પેદા કરતાં થાઈઆં અને ૩૦૦૦ તરંગ
૧ હજાર વરશ કુનીઆની પેદાશને પેદા કર
તાં થાઈઆં અને ૩૦૦૦ તરંગ હજાર વરશ
ગઈઓ મરદ થી તે ગોશતા શપશાહા લગે
માંમાં ગીઆં તેહેવાર પછે આહારે મંનની ધા
ત પોહોયી કુનીઆને પછે જરથુશતી દીન પુ
કુયી તરંગ હજાર દીન થી તે રશતા ખેજલ
ગી તેજગા જાહેર છે.

~~યુઅંતેમ । જરઆનેમ । મેનીઅર । અસતો હિશા ।~~
કેરલો જમાંનો મીનોઈ રોલો

~~અશોને ।~~

અશો.

કેરલો હિફ જમાંનો મીનોઈ ઈઆને કેરલાં હિફ
વરશ હદીન મીનોમાંમાં કુતી ઈઆને તેજે
હાંનમાંમાં પેદા ફીધેલી હતી અને પછે જરથુશતને આપી.

~~જંમનેમ । ફરબેરેતે । ઈઓ । દહુઆર ।~~

અંબુમંન બુલંદ લેઈગીઆં જે દાદાર

~~અફુરો । મજદાર । હથર~~

અફુર મજદ શાથે

મેનીઓ હ બીઓ હ બીઓ । ઈજતે બીઓ ।
 મીનોનાં ઈજદ

સરતો । હરી હને । વેજહે । વંધો ઈઆઉ ।
 નામદાર ઈરાંન વેજ વેહેતી

દાહિતીઆઉ ।

દાહિતી.

અંનજુમંન બોનેરગ લેઈગીઆ જેકે દાદા
 ર અફુરમજદ તેવખતકે જેવખત મુકરર
 ફીધેલુહતો તેવખતે મીનોનાં ઈજદોશાયે
 નામદાર ઈરાંનવેજમાંહાં વેહેદાહિતી નદીછે
 તેનદીનાં ફીનારાઉપર અંનજુમંન લઈ
 ગીઆ.

હંજમનેમ । ફૂરબેરેતે । ઈઓ । ઈહિમો ।

અંનજુમંન બોનેરગલેઈગીઆ જે હંમશોદ
 ખશેતો । ફુઆંથયો । હથર । વેહેશતેબીઓ ।

પાદશાહા નેફરોલાને શાયે બોનેરગ

મશીઆ કેબીઓ । સરતો । હરી હને । વેજહે

આદમીઉ નામદાર ઈરાંન વેજ

વંધોહીઆઉ । દાહિતીઆઉ ।

વેહે દાહિતી.

અંનજુમંન બોનેરગ લેઈગીઉ ઈઆને હંમ

શેઠ નેક ટોલાનો જે મુકરર ફીધેલા વખત ઉ
પર તે વખત મોટાં બોનેરગ આદમી-ઓ શા
થે નાંમદાર ઈરાંન વેળમાં હાં વેહેદાદતી ન
દીને ફીનારે લેઈ ગીઉ.

~~આતદા હંજમનેમ પેતે । જસાદા ઈઓ~~

તાં હાં અંનનુમંન બુલંદ પોહોચીઉ જે

~~દુઆઉ । અફુરો । મજદાઉ । હથર ।~~

દાદાર અફુર મજદ શાયે

~~મેનીઓ હિબીઓ । ઈજતેબીઓ । સરતો ।~~

મીનોનાં ઈજદો નાંમદાર

~~દીદીને । વેજહે । વંધુ ઈઆઉ ।~~

ઈરાંન વેળ વેહે

~~દાદતીઆઉ ।~~

દાદતીરોદ.

તાં હાં અંનનુમંન બુલંદ મલીઉ ઈઆને બુ
લંદ પુકુચીઉ જેકે દાદાર હોરમજદછે તે વ
ખત બાંધેઓ હતો તે વખત મીનોનાં ઈજ
દો શાયે નાંમદાર ઈરાંન વેળમાં હાં વેહેદાદ
તી નદીને ફીનારે.

~~આતદા હંજમનેમ પેતે । જશેતે । ઈઓ~~

તાં હાં અંનનુમંન બુલંદ પુકુચીઉ કે

ઈદિમો । ખરીતો । ફુઆંથવો । હયર ।
 લંમશોદ પાદશાહા ફુરમેદે શાથે
 વેદેશતેબીઓ । મરીઆદેબીઓ । સરતો ।
 બોનેરગા આદમીઓ નાંમદાર
 હરીદિને । વેજેદા વંધોઈઆઉ । દાદિતીઆઉ ।
 ઈરાંન વેજ વેદે દાદિતીરોદ .
 અંનનુમંન પુકુચીઠિ લંમશોદ નેકરોલાનાં
 શાહેબનું નેક મરદોશાથે તેજગો નાંમદાર ઈ
 રાંન વેજમાંહાં વેદેદાદિતી નદીનાં ફીનારાઠિ
 પર હોરમજદે હિ અંનનુમંન વરલંમમારદ
 નાંમનો ગોકો બાંધવાને વાશતે ફીધું તેગો
 ફો શખત જમેશતાંનને વાશતે ફીધો તેદે
 ની મજકુર આગલ જહેર કરેછે લંમશોદને
 ખબરથાઈ હોરમજદથી અને આદમીઓને
 ખબરથાઈ લંમશોદથી લંમશોદને હોરમ
 જદે ફહીઠિ કે હિશાંલલ અને જો દલાદક
 જોવું તેજોવું શાંલલવું લંમશોદે આદમીઓ
 ને ફહીઠિ જો જોડ શાંલલો અફુરમજદ કે
 હેયતે અને ઈઅજદાંનાં અંનનુમંનનેલી હો
 રમજદે ફહીઠિ કે જોડ શાંમજો અને તે અમે
 શાશપંદોલી તેજેજાંમમાં હતા .

~~આજદા ઉખત । અકુરો । મજદાઉ ।~~

હરવેશો ફહીઠી અકુર મજદે

~~ઈઅહુમાદ । ઈહિમ । શરીર । વીઠી અંધના ।~~

લંમશોદને નેક વીઠી અંધાંનનાં

ફહીઠી હોરમજદે લંમશોદનેક વીઅઠી અંધાં

નનાં બેરા.

~~ઉદ । અહુમ । અસતુઅંતેમ । અગેમ ।~~

ફેઠીપર ડુનીઆની પેદાદેશ

બદતર

~~ભેમો । ભગેહેઅંતો ।~~

ભમેશતાંન પુચશે.

ફે ડુનીઆની પેદાદેશ ઠીપર ઘણી બદલ

મેશતાંન પુચશે.

~~ઈઅહુમદ । હુમ । સતે । ખરો । મરો ।~~

તેથી થી જલમી મોટી

~~જાઆઉ ।~~

તાડની.

તેજમેશતાંનની જલમી ફરજગો ઘણી પુ

કુચશે અને તેજમેશતાંન તમામ ચીજેને

ખરાબ કરશે.

~~ઉદ । અહુમ । અસતુઅંતેમ । અગેમ ।~~

ઠીપર ડુનીઆની પેદાદેશ

બદતર

~~લેમો । લંધેનતો ।~~

જમેશતાંન હિંમ.

હિડુનીઆમાંહાં તેધણી જમેશતાંન પુકુયશે
લેમ લકુશદેવ થી ફેફેય ।

~~ઈઅહમદ । હય । પોરો । સનોદો । વરુરો ।~~
તે થી ધણાં બરુ કરાં.

~~સનેબદ ।~~

બાલીનાંબશે.

અને તે જમેશતાંન તાહાડમાંથી ધણાં બર
રુ અને કરાં પડશે અને તમાંમ થીજેને
ખરાબ કરશે.

~~બેરેજશતેબીઓ । ગેરેબીઓ । બાંશાનુબીઓ~~
બુલંદ પાહાડ ધણો

~~અરેદુઈઆઉ ।~~

હાત.

તેબુલંદ પાહાડઉપર નોકશાંની પુકુયાડનાર
હંડ તથા બરુ વરશાવશે તેજીઆંગારથી
જ ધણીદિક બેહુદ કંમ હાથને અંદાજેહે બ
રુ તથા કરાં પડશે અને જાંહાં કંમ રેહેશે
તાંહાંદિક બીલશા અને આંગલર બેહ રે
હેશે.

~~યરેજદેહેયે । હેદ । ઈઅહંમે । ગેઉશા ।~~

તરંગા જગોથી હંમશોદ ગોશાપંદ

~~અપજશાદ ।~~

પુકુચાડે.

હંમશોદ તરંગા જગાથી ગોશાપંદો લેઈ

જાહે હંમશોદ.

~~ઈઅદયે । અંધદ । યવીઆંશતેમ । હશેો~~

ફેતે છે દેહેશત યણી તે

~~અસંધાંમ ।~~

જગો અસપહાંન.

જેજગો હોઈ યણી દેહેશત જે અસપ હાં

નનાં મોલકની મીશાલે.

~~ઈઅદયે । અંધદ । યરેશાનુશા । પેતે ।~~

તે છે બુલંદ ઊપર

~~ગેરેનાંમ ।~~

પાહાડ :

અશાપહાંનનાં મોલકની મીશાલ ની જગો

હોઈ.

~~ઈઅદ । નંદૂનો । રુઅ । રોનાંમ ।~~

તે ઊડા ગારની જગો

તેજગો છે ઊડા ગારની જગો જે ખુરાશાંન

ની હિતરંણા જગોથી ગોશાપંદ લઈન.

~~પખરો । મેશો । નમાનેશો ।~~

ઉપર કંદોમાં ન ઈઆને ધરકર.

શરવેથી ને બલશે તેહેને વાશતે કંદોમાં ન ઈ
આને વરનંમ કરદ બનાવ.

~~પોરો । જેમો । હિતંઘાઉ । દંધેઉશા ।~~

અગાઉ હંડથી તે શીહેરમાં હાં

~~અંધદ । બેરેતો । વાશતરેમ ।~~

થાહ લેઈનવું ધાંશ.

જે અગાઉ તેજમેશતાં નથી તે શીહેરમાં હાં
ધાંશાનુ લેઈનનારો હોહ ઈઆને તે શીહે
રમાં ધાંશ.

~~તેમ । આકુશા । પોરેરેઅ । વનેદીઆહ ।~~

તે પાંણી આગલથી ચલાવાથી

~~પસચ । વીતખતો । વકુરહે ।~~

પછે બરક કરાં.

તે પાંણી ચાલવાથી અગાઉ લેઈન અ
ને પાછલથી બરક પડે આગલ પાછલ
થી ઈઆને તે જાંગાર બરક પડશે
તેથી અગાઉ લેઈનહ હેવુ ફહીઠી નં
મશેદને.

~~અબદેયે । ઈઅહમે । અંગુહે । અસતુદેતે ।~~
આબાદી હિંગો લંમશોદ દુનીઆની પેદાદશમાં

~~સદીઆદ ।~~

યાહા .

લંમશોદ આબાદી દુનીઆમાંહાં હિંગો

યાહા .

~~ઈઅદ । હદ । પશોતશા । અનુમઈદિહે । પદેમા~~

~~કે હગો ગોશપંદ બકરાંનાંતે કદમ~~

~~પીનાદિતી ।~~

દેખ .

તે હિંગો ગોશપંદ બકરાંનાં કદમની જે રે
હેવાની ખાહેશ કરેતો હગો કો બનાવ ઈઆ
ને ગો કો કર .

~~આઅદ । તેમ । વેરેમ । ફેરેનુઅ । ચેરેતો । દરાને ।~~

~~દરવેશો તે ગો કો કરે ચોખંડો લાંબો~~

~~કેમચેદ । પેતે । ચથરશાનામ ।~~

હરદિક ઉપર ચાહારે તરફથી .

ઈઆને ચુખંડો ગો કો બાંધ કરશંગરે લાં

બુ પુકુલો .

~~હથર । તોખમ । ઉપાબરા પસુઆંમચા~~

દિકબારંગી તોખમ ઉપર લેઈન્ન ગોશપંદો

~~સતોરનાંમયે । મશીઆનાંમયે । સુનાંમયે ।~~

મોટાંઢોર આદમીઉનાં શાગ

~~વધીઆંમયે । આથરાંમયે । સુખરાંમયે ।~~

પરંદાંનાં આતશ રોશાંન

~~સુયેઅંતાંમ ।~~

બલતો.

તેગોફામાંહાં શારવેફોઈ તોખંમ લેઈન ગો

શાપંદો નાંધલાં તથા મોટાં તથા આદમીઉ

નાં તથા શાગ તથા પરંદાં નંનવરો તથા

બલતો રોશાંન આતશ.

~~આપદ । તેન । વેરેમ । ફેરેનુઅ । ચરેતો ।~~

હરવેશો તે ગોફો ફર મોખંડો

~~દરાને । ફેમયેદ । પેતે । ચથરેશનામ । નરાંમ ।~~

લાંબો ફરદફ ઊપર મેફારેતરફથી આદમી

હિવે । ખશોદિથન ।

ઊપર રેહેવાનેવાશતે.

હરવેશાનું તેવરનું મેદાન ફર ચેફા

રેતરફથી આદમીઓને રેહેવાનેવા

શતે.

~~ચરેતો । દરાને । ફેમયેદ । પેતે ।~~

મોખંડો લાંબો ફરદફ ઊપર

~~ચથરોશનાંમ । ગાઉ-પાંમ । ગાઉ-અઈ-અનાંમ ।~~
 ચાહારેતરફથી ગાઉ ગોશપંદોને વાશતે.
 હરવેશનું મેદાનફર ચોખનું ગાઉ ગોશપંદો
 ને રેહેવાને વાશતે.

~~હથર । આપેમ । ફરાતદા ચઈ-અ । હાથરો ।~~
 હફબારગી પાંણી બુલંદ ચલાવ ફરશંગ
 મસંધેમ ।
 મંદાનથી.

હફબારગી પાંણીની નેહેર ચલાવ ઈ-આને
 ચશમો ફરશંગને એંદાજેથી.

~~હથર । મરેગાઉ । અઉ-અસતી-અ ।~~
 તેજગો મુરગો મુફવાની
 તાંહાં મુરગને પાંણીની આશપાશ રેહેવાની
 જગોફર.

~~અઉ-અ । મદ । જરેગુનેમ । મદખેરીહતે ।~~
 ઉપર હમેશે જરીરંગ ખાંદતે
~~અજઅમનેમ ।~~

ખુદેનહી.
 અને તેજગો ઉપર હમેશે જરીન રંગુન
 ઈ-આને તરો તાજેહ ખાંદતે ખુદે
 નહી.

હથર વીશપનાંમ । ખરેથનાંમ । તોખન ।

હકબારે તમાંમ ખાવાનાં તોખંમ

ઉપાખર ।

લેઈળ.

તાંહાં હવે ખાધાની ચીજનાં તોખંમ લેઈળ.

ઈઓહ । હેઅંતે । અંધાઉ । જેમો । ખરેજશતેચા

જે છે હ જમીનમાં ખાધામાં

હુબુદિદે તેમચા ।

નેકબુદિનાં.

જેછે હજમીનઠાપર હખાવામાં ખબુરની મી
શાલે તથા ખુશબોમાં શકરજલની મીશાલ
અને બીજેરાંની મીશાલ.

તે । ફેરેનાઠિઅ । મેથવરે । અજઅમનેમ ।

તાંહાં રેહેનારકર જોડાં નહીધરનારાં.

તાંહાં રેહેનાર કર જોડાં નહીધરનાર હમે
શોલગી ફેહેચ.

વીસપેમ । આ । અહંનાદ । ઈઅદ । તે । હિતે

તમાંમ તે તે જે તે

નરો । વરેફસુઅ । અંધેન ।

આદમીઉ રેહેનારાં છે.

તમાંમ તેજે આદમીઓ વરમાંહાં રેહેનાર

હોઈને નહેર કેહેય નીશયે હબદાર નહી
હોઈ.

~~મા । અથર । ફરક ઊઝો । મા ।~~
માં લેઈજી તેજી આગલ ખુંધ માં
~~અપક ઊઝો ।~~

પાછ લખુંધ.

અને માં લેઈજીતો જે આદમીને આગલ ખુંધ
હોઈ તથા પછવાડે ખુંધ નીશરેલી હોઈ તે આ
દમીને માં લેઈજીતો.

~~મા । અપાઉઈઝો । મા । હરદેશ ।~~

માં બોબરો માં બદબોલનારો.
માં લેઈજીતો બોબરાને કે જેને શોખુંન
બોલતાં તુરે અને શીનાંમાં પાછોઉતરે અ
ને માં લેઈજીતો નાલાદિક બોલનારને જે
લકો હોઈ અને દશતુરોનાં શોખુંનોને નહી
માંને.

~~મા । દરવેશ । મા । દેવેશ ।~~

માં શકુલો તથા મોરદેહેકશ માં ફરેબદેનાર
શકુલો અને કમીનાં મરદને તથા મોરદેહે
કશને તથા માં લેઈજીતો ફરેબનાં દેનાર ત
થા ફરેબનાં ખાનાર ઈઆને વાહાનાર તથા

વહવાનારને માં લેઈજતો.

~~મા । ફરુદિશ । મા । વીજ્યાહિરેશ ।~~

નહી અદેખાને નહી નામરદને

રશક અદેખાઈ તરેલાં આદમીને માં લેઈ
જતો તથા નામરદને માં લેઈજતો.

~~મા । વીમેતો । દંતતાનો ।~~

માં ખરાબ દાંતનો.

માં લેઈજતો જેનાં દાંત લાંબા અને શ
ડેલા હોઈ તેજેને.

~~મા । પેશો । ઈઓ । વીતરેતો । તનુશા~~

માં કોહોડીડ કે જુડુકીધુછે તંન

માં લેઈજતો કોહોડીઆં આદમીને જે તેણે

તંન જુડું કીધુંછે નીશાયે દીનનાં કાંમમાંહાં
તે આદમી આવેજ નહી.

~~મા । દેચીમ । અનીઆમ । દખશતનાંમ ।~~

માં દિશેવાહિ ખશલતનાં

~~ઈઓહિ । હેઅંતે । અંધરો । મેનીહિડશા ।~~

જે છે ગના મીનો

~~દખશતેમ । મશીઆયે । પેતેને દાતેમ ।~~

ખશલત આદમીને આપેલી

માં લેઈજતો તે આદમી શેવાહિલી જે આ

હમીને જેહેની જતમાં હાં આહારેમંને પોતીફી
ઈલત નાંખી હોઈ.

~~ફરતેમેમ । હંઘેઉશ । નુઝ્ઘ । પેરેથવો ।~~

મોરા શોહેરનાં નવ મોહોલા

~~ફેરેનુઝ્ઘ । મહેમો । ખશુઝ્ઘશા । નેતેમો ।~~

ફર દરમેઆંન છઝ નીચે ઈઆને આશપાશ
તેશરો । સત ।

તરંણ શોહે.

તેજે શોહેરનાં મોરા મોહોલા ૬ નવ તેધર

૧૦૦) શોઉનાં તેહેમાં મોહોલા ૬ છઝ દર

મીઆંન વચમાં હાં ૬૦૦ છશોહો ધરનાં તથા

મોહોલા ૩ તરંણ તે તરંણ શોહે ધરનાં તેહે

ની નીચે ઈઆને આશપાશ હપરમાણે બાંધ.

~~ફરતેમેમ । પેરેથવો । હંઘરેમ । નરાંમાં~~

મોરા મોહોલામાં હજર નર

~~નારેનાંમચ । તોખમ । ઉપવર । મહેમો ।~~

નારી તોખમ લેઈજ દરમીઆંન

~~ખશુઝ્ઘશા । સતે । નેતેમાં । તેસરો । સત ।~~

છઝ શોહો નીચેનાંમાં તરંણ શોહે.

અને તેમોરા બોનેરગ ધરનાં મોહોલા ન

૫ બાંધે તેમધે હજર નરનારીનાં તોખમ

લેઈજી તેમધેથી વચમાંહાં છશોહો નરના
 રીનાં તોખંમ લેઈજી ઈઆને નીચે આશપાશ
 તરંણ શોહે નરનારીનાં તોખંમ લેઈજી હશે
 હેરનો શુમાર જાહેરછે કે આદમીએને જાહેર
 થાહેકે હટલામાં જોડાંનું શોહેર કહુછે પંણ
 હકાંઈ ગોકોનથી હતો વરલંમગરદ ગોકોનો
 શુમારછે પંણ હગાંમની મીશાલછે.

~~હિયેય । તે । વેરે । કશુઅ । શોવેરીઅ ।~~

ઉપર તે ગોકોનાં રેહેનાર શોરાખદારઅંગોઠી
 જરનેનીઅ ।

શુનાંનીહકરી.

તેઉપર હરવેશો કરવે વરનાં રેહેનારાંને ને
 શુનાંની અંગોઠીહકરી અને ખંજરેકરી.

~~અપેતાતેમ । વરેમ । મરેજુઅરેમ ।~~

તેઉપરતે ગોકોની દીવાર

~~રોયનેમ । આ । રોખશનેમ । અંતરે નેમાદા~~

રોશની ખુદબા ખુદરોશાંન અંદરની તરફ.

તેવરની દીવાર શરવની નીસચે ધ

ર શરવે અંદરની તરફથી પોતા

ની મેલે રોશાંન રેહે તેવુ

કર.

~~આપદા । માંશતે । ઈહિમો । કુથાતે । પ્રભેમા~~
 હરવેશે વાચારીભી ભંમશેદે કેમ તે કુ
~~વેરેમ । કેરેનુઆને । ઈઆમે । ઉખા । અકુરો~~
 ગોરી કરે કેમહને ફહીભી અકુરો
 મળદાતુ

મળદાતુ.

હરવેશે ભંમશેદે વમાશીભી તેવર શીરવેશે
 બાંધું ભેમહને હોરમળદેફહીભી.
~~આપદા । ઉખત । અકુરો । મળદાતુ । ઈહિમાહી~~
 હરવેશે ફહીભી અકુર મળદે ભંમશેદ
~~ઈહિમા । સરીર । વીભીઅંધાંન ।~~
 ભંમશેદ નેક વીભીઅંધાંનનાં.
 ફહીભી હોરમળદે ને હંભશેદ નીશાયે હંભ
 શોદ નેક વીભીઅંધાંનનાં બેરા.
~~અંધાતુ । ભેમો । પાદશાનાહિબીઅ ।~~
 હ ભંમીનને હડીપગની.

~~વધીશપર । ભશતેબીઅ । વીખદદા~~

રગડ

હાથે

શમાર

હંભીનભીપર પગની હડીદકરી મ

શાલ

અને

હાથે કરી

શ

માર.

માંનઈદિન । અહે । ઈઅથ । નું । મશીઆફ ।
 મીશાલ હેની જેમકે હવડાં આદમી
 ખશુદિશતે । જેમે । વીશાઉ-અઈઅંતે ।
 પાંણી જમીનઉપર ચલાવે છે.

હેની મીશાલ હિછે જે જેમ હંમનાં પાંણી આદ
 મી જેપાણી જમીનઉપર ચલાવે.

આઅદ । ઈદિમો । વરેમ । ફેરેનોહદ । ચરેતો ।
 હરવેશો જંમશેદે ગોકો ફીધો ચોખુંનડો
 દરાને । કેમચેદ । પેતે । ચેથરોશનાંમ ।
 લાંબો હરદફ ઉપર ચેહારેતરફ
 હરવેશો જંમશેદે તેવરફીધો ઈઆને ગોકો બાં
 ધેડ ચોખુંનડો ચેહારેતરફથી.

હથર । તોખમ । ઉપ । બરાપસુઆમચે । સતોરનાંમચે
 દફબારે તોખમ લેઈગીડ ગોશપંદોનાં મોટાંઢોરનાં
 મશીઆનાંમચે । શુનાંમચે । વઈઆંમચે ।
 આદમીડનાં શાગોનાં પરંદાંડનાં
 આથરાંમચે । સુખરાંમચે । સુચેઅંતાંમ ।
 આતશનાં રોશાંન બલતો
 તેગોકામાંહાં હવે શાંધલાં તોખમ લેઈગીડ ગો
 શપંદોનાં તથા મોટાં ઢોરોનાં તથા આદમીઓ
 તથા શાગ તથા પરંદાં જંનવર અને આતશ શો

રખ રોશાંન બલતો.

~~આપદા । ઈહિમો । વરેમ । ફેરેનો હિદ । ચરેતો ।
હરવેશો લંમશોદે ગોકો ફીધો ચોખુંનડો
દરાને । ફેમચેદ । પેતે । ચેથરોશાનાંમ ।
લાંબો હરદેક ઉપર ચાહારેતરફથી
નરાંન । હવે । ખશોદેથને ।~~

આદિમીડને ઉપર રેહેવાનેવાશતે.

હરવેશો લંમશોદે તેવરફીધો ઈઆને ગોકો બાં
ધેઓ ચુખુંનડો ચેહારેતરફથી આદમીઓને રેહે
વાનેવાશતે.

~~ચરેતો । દરાને । ફેમચેદ । પેતે ।~~

ચુખુંનડો લાંબો હરદેક ઉપર

~~ચેથરોશાનાંમ । ગાઉઆંમ । ગાઉઆઈઆનેમ ।~~

ચાહારેતરફથી ગાઉ ગોશપંદોનેવાશતે.

ચોખુંનડો ચેહારેતરફથી ગાઉ અને ગોશપંદોને
રેહેવાને.

~~હથર । આપેમ । ફરાતદા । ચઈઆ । હાથરો ।~~

દેકબારે પાંણી બુલંદ વેહેતુ ફરશંગ

~~મસંધેમ । અદવનેમ ।~~

અંદાબેહ નેહિઆમાંહાં

તાંહાં હવે પાંણીની નેહેર ચલાવી ઈઆને નહી.

~~હથર । મરેગાઉ । અઠિઅસતઈઅ ।~~

હકબારે મોરગો મુકેઆં.

તાંહાં મોરગોને ખડાંફીધાં ઈઆને રાખેઆં.

~~અઠિઅ । હિમદ । જરેગુનેમ । મદ । ખેરીહતે ।~~

તે હમેશે શબજરંગનાં હમેશે ખાધામાં

~~અજઅમનેમ ।~~

ખુદેનહી.

અને ઉરઅર હમેશે શબજરંગનાં ઈઆને તરસથા

હમેશે તે ઉરઅરનો મેવો ખાધામાંહાં લાઈક ઈ

આને તેમેવો ખરાબ નહીથાહી નીશાયે નેતેજ

હાડનું ફૂલતોડે તેહેવાર તુરત બીજુ ફૂલ પેદા

થાહી.

~~હથર । નમાનાઉ । અઠિઅશતીઅદ ।~~

તેજગો ધર

બાંધેઆં

તેણે હવેતાંહાં ધરબાંધેઆં રેહેવાને વાશતે મુર

ગોની આશપાશ

~~ફતેમચે । ફરશફેમ । બેમચે । ફરવારેમચે ।~~

ધેર ખુબજરેખા માડીમાલ બુલંદછનં

~~પેરેવારેમચે ।~~

આશપાશ.

તેધર હબહબા તરેલાં બાંધેઆં આશપાશ જરે

બા તથા માલી-આંશુધાં.

~~હથર । વીશપનાંમ । નરાંમ । નાહિરેનાંમયે ।~~

~~દેબારે તમાંમ નરો નારી-ઓનાં~~

~~તોખમ । ઉપબર ।~~

તોખમ બુલંદ લેઈગીઉ.

તેહેમાંહાં હવે તમાંમ નરનારી-ઓનાં જોડાંનાં તો
ખમ લેઈગી-ઓ.

~~ઈઓહિ । હેઅંતે । અંધાઉ । જોમો । મજેશતહેય ।~~

~~જે છે હિ જમીનમાં મોટાંતનાવર~~

~~વહેશતહેય । શરેશતહેય ।~~

બુલંદ નેક

જે હુ તાંહાં હિ જમીનઉપર મોટાં તંને તથા બુલં

દ કીમતમાં તથા ધણાં નેક ચેહેરામાંહાં.

~~હથર । વીશપનાંમ । ગેઉશા । શરેદનાંમ ।~~

~~દેબારે તમાંમ ગોશપંદની જતનાં~~

~~તોખમ । ઉપબરદ ।~~

તોખમ બુલંદ લઈગીઉ.

તાંહાં હવે તમાંમ ગોશપંદોની જતનાં તોખ

મ લઈગીઉ.

~~ઈઓહિ । હેઅંતે । અંધાઉ । જોમો । મજેશતહેય ।~~

~~જે ફુતાં હિ જમીનમાં મોટાં~~

~~વહેશતહેયે । સરેશતહેયે ।~~

બુલંદ નેક.

જેકુતાં જમીન ઉપર બુલંદ તથા મોરાં ફીમત
માંહાં તથા નેક ચેહેરામાંહાં.

~~હથર । વીશપનાંમ । ઉરેઅરનાંમ । તોખમ ।~~

દેકબારે તમાંમ ઉરેઅરનાં તોખંમ

~~ઉપજરદ ।~~

બુલંદ લેઈગીઉ.

તાંહાં હવે તમાંમ ઉરેઅરનાં તોખંમ લેઈગીઓ.

~~ઈઓહ । હેઅંતે । અંઘાઉ । જેમો ।~~

જે હોઈ જ જમીનમાંહાં

~~ખરેજશતહેયે । ફુજોહિતેદે । તેમયે ।~~

બુલંદ નેક બોહનાં ઘણાં.

જેકુતાં જમીન ઉપર બુલંદ શરવ અને ચીના
રની મીશાલે તથા ખુશબોહ ધણી ચંમપેલીનાં ફુલ
ની મીશાલ.

~~હથર । વીશપનાંમ । ખરેથનાંમ । તોખમ ।~~

દેકબારે તમાંમ ખાંણાંનો તોખંમ

~~ઉપજરદ ।~~

લેઈગીઓ.

તાંહાં હવે તમાંમ ખોરાકનાં તોખંમ લેઈગીઓ.

~~ઈઓ હે । હે અંતે । અંધાત । ભેમો । ખરેજ શતેચ ।~~

ભે છે હે જમીનનાં ખાધાનાં

~~હુ બુદ્ધિતેદે । તેમચે ।~~

નક બુદ્ધિનાં ધણાં.

જેહુતાં હિજમીનહિપર ખાધામાં ધણાં ખજુર

ની મીશાલ તથા ખુશબોમાં શકરજલની મી

શાલ ત બાદરંગની મીશાલે.

~~તે ફેરેનો હિદ । મેથવરે । અજાઅમનેમ ।~~

તે ફીધાં ભેડાં નહી ધાતનાં.

તાંહાં રેહેનારાં ફીધાં ભેડાં નહી ધટનારાંને.

~~વીસપેમ । આ । અહુમાદ । ઈઅદ । હતે ।~~

તમાંમ તે તેથી કે તે

~~નરો । વરેફુશુઅ । અંધેના ।~~

આદમીઝ ગોકાનાં રેહેનાર છે.

તમાંમ તે જેવરમાંહાં આદમીઓ જે રેહેનારાઝ

તેહેને હમીશાલે લેઈગીઓ જેહેમાં ફાંઈ હબ

નહી તેહેવાં લેઈગીઓ.

~~નોહિદ । હથર । ફુરફુઠિઓ ।~~

નહી ફફબારગી તેજગો આગલ ખુંધનાં

~~નોહિદ । અપફુઠિઓ ।~~

નહી પાછલખુંધનાં.

નહી લેઈગી-ઓ જે આદમીને આગલ ખુંધ હ
તી તથા પછવાડે ખુંધ હતી તે આદમીને તાંહાં
નહી લેઈગી.૩.

~~નોહિદા | અપાણિ અઈ-ઓ | નોહિદા | હરેદેશ |~~

નહી બોબરો નહી બદબોલનારો.
નહી લેઈગી-ઓ તેહેને જે તુટેલા શોખનનો બો
લનારો ઈ-આને બોબરાને તથા નહી લેઈગી
૩ બદબોલનારને ઈ-આને નાલાદિક બોલના
રને હલકો મરદ જે દશતુરોનો હોકમ નહી રા
ખે અને ખાતરમાં હાં ગણે નહી.

~~નોહિદા | દરવેશ | નોહિદા |~~

નહી શકુલો તથા મોરદેહકશ નહી
~~દેવેશ | નોહિદા | ફરોહશ | નોહિદા |~~
ફરેબ દેનારાં નહી અદેખાને નહી
~~વીજબા હરેશ |~~

નામરદને.

નહી શકુલાને લઈગી-૩ અને કમીનાં મરદને
તથા મોરદેહકશને તથા નહી લઈગી-ઓ ફ
રેબનાં દેનાર તથા ફરેબનો ખાનાર ઈ-આને
પાહાનાર તથા વહવાનાર તથા ફીનાં કપર લ
રેલાં આદમીને નહી લઈગી-૩ રશકશ અદેખા

ઈલરેલાં આદમીઓને નહી લેઈગી૩ તથા ના
મરદને નહી લેઈગીઓ.

~~નોહદા વીમેતો । દંતાનો । નોહદા પેશો । ઈઓ~~
નહી ખરાબ દાંતનો નહી ફોડી૩ જે
વીતરેતો । તનુશા ।

જુફીધુંછે તંન.

નહી લેઈગીઓ જેહેનાં દાંત લાંબા તથા શડે
લા તથા મશખરીનાં ફરનાર મરદને તથા ન
હી લેઈગી૩ ફોફોડીઆમરદને જે તેહેનું તંન જુ
ફીધુંછે.

~~નોહદા ચીમ । અનીઅંમ । દખશતનામ । ઈઓહ~~
નહી ફોઈ હશેવાહ ખશલત જે

~~હેઅંતે । અંધરે । મેનીહુશ । દખશતેમ ।~~
છે ગાના મીનો ખશલત

~~મશીઆય । પેતે । નેદાતેમ ।~~

આદમીઓને બુલંદ આપીછે.

નહી લેઈગીઓ તેશેવાહ આદમીઓને જેહેની
જતમાંહાં આહારેમંને પોતાની ઈલત નાખી
ય તેહેને નહી લેઈગી૩.

~~ફરતેમેમ । દંધેઉશ । નઉઅ । પેરેથવો ।~~

મોહું શોહેર નય મોહોલાનું

ફેરેનો હિદા

ફીધું.

તાં હાં મોટી જગો શોફેર બેફેવી નવ મોહાલાની
નવશોહો ધરની બાંધી.

~~મદેમો । ખશુઅશ । નતેમો । તેશરો ।~~

દરમીઆંન છઅ આશપાશ તરંણ

તાં હાં દરમીઆંન વચમાં હાં છઅશોહો ધરની
હારમાં હાં ૬ તથા નીચે ઈઆને આશપાશ નાંધ
લા મોહોલા ૩૦૦ તરંણ શોફે ધરની હારનાં.

~~ફરતેમેમે । પેરેથવો । હનંધરેમ । નારાંમ ।~~

મોટા મોહોલામાં હનર નર

~~નાહિરેનાંમચે । તોખંમ । ઉપ । બરદા ।~~

નારીનાં તોખંમ બુલંદ લેઈગીઓ.

અને તે મોટા બોનેરગ ધરમાં મોહોલા ૬ નવ
બાંધેઆ તેમથે હનર નરનારીનાં નેડાં તોખંમ
લઈગીઉ.

~~મદેમો । પશુઅશ । સત । નેતેમો ।~~

દરમીઆંન છઅ શોફે નીચેમાં આશપાશ

~~તેશરો । સત ।~~

તરંણ શોહો.

તેમથેથી વચમાં હાં છશોહો નરનારીનાં તોખંમ

લેઈગીઓ તથા નીચે ઈઆને આશપાશ મોહો
લામાં તરંગશોહો નરનારીનાં તોખંમ ઈઆને
નેડાં લેઈગીઓ.

~~દેવેયે તે । હોહ । વરેકુશુઅ । શોવેરીઅ ।~~

બુલંદ તે ગોકામાં રેહેનાર શોરાખદારઅંગોહીહ
~~બરનેનીઅ ।~~

શુનાંની.

દરવેશો ફીધાં તેવરનાં રેહેનારાંને તે શુનાંની અં
ગોહી તથા ખંજરેકરી.

~~દેવેય । હોહ । વેરેમ । મેરેજુઅરેમ । રોચનેમ ।~~
ઉપર તે ગોકો દવાર રોશાંન

~~ખા । રોખશાનેમ । અંતરે । નેમાદ ।~~

ખુદ રોશાંન અંદર તરકથી.

તેવરની દવાર અંદરની તરકથી પોતાની મેલે
રોશાંન હેલું ફીધું.

~~દાતરે । મેથનાંમ । અશાતુઅતનાંમ ।~~

પેદાકરનાર જેહાંનનો અશો

~~અશાતુમ ।~~

અશો.

દાદાર જેહાંનનાં પેદાકરનાર અ
શો.

~~ચઈપો । આપદ । હિતે । રોચાઉ । ઁંધેન ।~~

શાથે હરવેશે તે રોશાન છે

~~અશાઉમ । અહોર મજદ । ઈપો । અઠિ અથ ।~~

હિઅશો અહોર મજદ કે હરવેશે

~~આ । રોચઈહિતે । હિતેશુઆ વરેકુશુઆ ।~~

તેજગો રોશાની . જગો ગોકાનાં રેહેનારાઉને

~~ઈપો । ઈહિમો । ફેરેનોહિદા ।~~

જે ભંમશોદે ફીધી.

શીમીશાલની રોશાની તેજગોઉપર હિઅશો અ

હુરમજદ વરનાં રેહેનારને વાશતે કે હરવેશે તે

જગો રોશાની તેગોકાનાં રેહેનારાઉને વાશતે

ભંમશોદે ફીધી ગોકામાંહાં.

~~આપદ । ઉખતો । અહુરો । મજદાઉ । ખોદાતેયા~~

હરવેશે ફહીઠિ અહુર મજદે પોતાનીમેલે

~~રોચાઉ । સતદાતમે ।~~

રોશાની દુનીઆની મીશાલની દીધેલી.

ફહીઠિ હોરમજદે જે તેજગો રોશાની દુનીઆની

મીશાલની જેહેવી દુનીઆમાંહાં રોશાનીછે તે

જેવી રોશાની તેજગોમાંહાં ફીધી.

~~વીશપ । અનગર । રોચાઉ । ઉશાય । ઉશા ।~~

તમાંમ બેશુમાર રોશાની બુલંદીથી ધણી

~~રોચી હિતે । વીસપે । સત । દાત ।~~

બુલંદ રોશની તમામ દુનીઆની પેદા ફીધેલી

~~રોચાઉ । ઉરો । આરોચી હિતે । અંતરાદ ।~~

રોશની ઉપર રોશની અંદર

~~હફેરેદ । જી । હરેખતે । સદઈદિય । વેનેતે~~

હફઆરગી નુર રેડવું ચાહેય નેહ

~~સતરેસયે । માઉસયે । ફુઅરેયે ।~~

મેતારા માહાતાબ આફતાબ

તમામ તેજે અનીહ રોશની તમામ અંદર ત

થા બાહેર શંધલે રોશન તથા તાંહાં રોતારા

તથા માહાતાબ તથા આફતાબ નેપું કરેય

ઈઆને હશારવે તાંહાં રોશની કરેય.

~~તેયે । અઈઅરે । મેનીઅંતે । ઈઅદ । ઈઅરે ।~~

તેલોક દાહાડાને વમાશેય કે વરશાને

તેલોક દાહાડાને તથા વરશાને નંણેય.

~~યથવરે । સતેમ । દિયેગામનાંમ । દુહબીઅ ।~~

યેહાર દાહેકે બુલંદ વરશે બેનેડું

~~હયે । નરેબીઅ । દુઅ । નરે । ઉશ । જીઅંતે ।~~

થી આદમી નેડ આદમી બુલંદ જણે

~~મેથવન । સતરેસયે । નેરીઅસયે ।~~

નેડુ છોકરી છોકરો.

યે આલીશ વરશે આદમીઓનું જોડું બચાં ર
બેઠે જણે નર તથા માદા.

~~અપ-પદ । હિતેશાંમ । ઈ-પો । ગેઊશા ।~~
હરવેશે તાંહાંનાં જે ગોશપંદ
શરેદનાંમ ।

જાતનાં.

હિજેજરવેશે તેવરમાંહાં જેગોશપંદોની જાત છે
તેલી બચાં જણે.

~~તેયે । નરો । સરેશાત । ગાઈએ । જુઅંતે~~
તાંહાંનાં આદમી નેક જાવે
~~હિતેશુઅ । વરેકશુઅ । ઈ-પો । ઈહિમો ।~~
તે ગોફાનાં રેહેનાર કે જંમશેદ
ફેરેનોહિદ ।

ફીધોય.

તેજે મરદ નેક જાવથી જાવેછે નીશાયે વરશ
દોડશો તાંહાં આદમીઓ જાવેય અને હિમકે
ફેયકે ધણાં નેક જાવથી જાવેય તેવરનાં રેહે
નાર જે જંમશેદે ફીધોય.

~~દાતરે । ગેથનાંમ । અસતુઅતનામાઅશાઉમા~~
પેદાકરનાર જેહાંનની પેદાદશનાં અશો
દાદાર ડુનીઆનાં પેદાકરનાર અશો તેહેને

જરથુશતે પુછીછી.

~~કો । અહ અથ । દેનાંમ । માજદી અશનીમ ।~~

કુંણ તેજગો દીન માજદી અશની

~~વીઅરદ । હિતેશુઅ । વરેકશુઅ । ઈઓ ।~~

લેઈજનનાર તે ગોફામાંહાં જે

~~ઈઈમો । ફેરેનોહિદ ।~~

લંમશોદે ફીધો.

કુંણ તાંહાંછે માજદી અશની દીનનો લેઈજનના

ર જેવર લંમશોદે ફીધો.

~~આઅદ । મરોદ । અફુરો । મજદાઉ । વેશ ।~~

હરવેશો ફહીછી અહોર મજદે પરદાની

~~ફેરેસપત । સપેતમ । જરથુશત ।~~

સુરતનો હસપેતમાન જરથોશત.

ફહીછી અફુરમજદે જરથુશતને જે વેહે ફેરેશશ

પ નાંમનું પરંદું દીન માજદી અશની લેઈજનશે

હસપેતમાંન જરથુશત.

~~દાતરે । ગેથનાંમ । અસતુઅતનાંમ ।~~

પેદાફરનાર જેહાંનની પેદાહિશનાં

~~અશાઉમ ।~~

અશો.

દાદાર દુનીઆની પેદાહિશનાં પેદાફરનાર અ

શોને પુજીઠી જરથુશતે.

~~કો | અહિશાંમ | અશતે | અંધુશાય |~~

કુંડા તેજગોનો છે ગુરમોરશદ

રતુશાય |

શારદાર.

કુંડા છે તાંહાંનો ગુરર ઈઆને શારદાર નીશ
યે તે જહગાનો દશતુર કુંડા છે જે તે દાંનની રા
હાઠીપર ચલાવે.

~~આઅદ | મરોદા | અફુરો | મજદાઉ |~~

દરવેશો ફહીઠી હોર મજદે

દરવેશો જવાબ દીધો હોર મજદે

~~ઉરેઅતદ | નરો | જરથુશત | તુંમય | ઈપો |~~

ઉરેઅર મરદ જરથુશત તાહારો જે

~~જરથુશતરી |~~

જરથુશત.

જે ઉરેઅર તુર નાંમનો મરદ હજરથુશત નીશ
યે હજરથુશત જે તાહારો બેટો છે તે તેજગો દ
શતુરી કરશે.

~~અશોમયોફુ ૧~~

અશોઈ જેઆંમત બુલંદ છે.

પંદીદાદની પરગરદ તરીજી હિંનદવી અરથશાયે

દાતરે । ગેથનાંમ । અસતુઅતનાંમ । અશાઉમ ।
દાદાર દુનીઆની પેદાદિશનાં અશો
પુછીઉ જરથુશતે દાદારને જેદુનીઆનો પેદાકર
નાર અશો.

ફો । પોહરીંમ । અંધાઉ । જેમો । શાદિશતીમ ।
ફેહી પરથંમ હ જમીન ખુશી છે.
ફેહીછે પરથંમ જમીન ખુશી નીશયે જે મીનોઈ
જમીનને ખુશી ફેહી ચીજથીછે.

આઅદ । મરોદ । અફુરો । મજદાઉ । હીઅદ । બા ।
દરવેશો ફહીઉ અફુર મજદે જે
પેતે । ના । અશુઅ । ફરીઅદ ।
ઉપર મરદ અશો રેહે

સપેતમ । જરથુશતર ।
હસપેતમાંન જરથુશત.
દરવેશો જવાબદીધો હોરમજદે ફે જે જમીન
ઉપર અશોમરદ રેહે હસપેતમાંન જર
થુશત.

અહસમો । જશતો । બરેશમો । જસતો । ગોએમો ।
હસંમને હાથે બરશંમને હાથે જવાંમને

~~જસતો । હાઉ-અનો । જસતો ।~~

હાથે હાઉ-અનીમને હાથે.

હસંમને હાથેકરી તથા બરશંમને હાથેકરી ત
થા જવાંમને હાથેકરી તથા હાઉ-અનીમને હા
થેકરી ઈઆને તમાંમ ઈજશનેનાં આલાતેકરી
ઈઆને નીસયે દરેમેહેરની જગો ઘણી ખુશહા
લછે.

~~આખશતેદ । દેની-અ । વચ । ફરમરો । મેથરેમચ ।
શુલેહેનાં દીનનાં વચંન બુલંદબોલે મેહેરઈજદને
વોરો । ગોઈઓદિતીમ । લેદાઆંમ । રાંમશચા
પાશબાંન લંગલનો ઈજે રાંમશની
ખાશતરેમ ।~~

આશાંનીથી.

જેજગો શુલેહે ઈઅજદાંની દીનશાથે તથા જે
ગોઉપર દીનનાં શોખંન બુલંદ બોલે તથા જે
મેહેર ઈજદ લંગલનો પાશબાંનછે તેહેની આરા
ધનાકરે તથા જે જગો રાંમશની આશાંની ભરેલી
કરે હેવેલી ચીને જમીનઉપરથાહ તથી મીનોઈ
જગો ખુશહાલથાહ.

~~દાતરે । ગેયનાંમ । અસતુઅતનાંમ । અશાઉમા
દાદાર જેહાંનની પેદાદશનો અશો~~

પુછીઉ જરથુશતે દાદારને જે જેહાંનનાં પેદાફ
રનાર અશો.

~~હુઅ. બેતીમ. અંધાઉ. જેમો. શાહશતીમા~~
ફેહી બીલ હિ જમીન ખુશહાલ.

ફેહી બીલ જમીન ખુશછે ઈઆને મીનોઈ જ
મીન ફેહી ચીજથી ખુશહાલછે.

~~આઅદ. મરોદ. અફુરો. મજદાઉ. ઈઅદા~~
હરવેશો ફહીઉ હોર મજદે જે

~~બા. પેતે. ના. અશુઅ. નમાનેમા. ઉબા~~
ફે ઉપર મરદ અશો ઘર બુલંદ

દશતે.

આપે.

હોર મજદે જવાબ દીધોજે તેજમીન ખુશહાલછે
જેઉપર અશો મરદ ઘરબાંધી રહે.

~~આથરઅદ. ગોમુઅદ. નાહરેઉઅદ.~~

અથોરનાં ગોશપંદ ઉરત

~~પુથરઉઅદ. હુઆંથ. વહીઅદ.~~

છોકરાં નેફ રોલા.

જાંહાં અથોરનાંનો રોલો રેહેતો હોહિ તથા દશ

તુર મોબેદ ઈઆને ગોશપંદ રેહેતાં હોહિ તથા

ઉરતો રેહેતી હોહિ તથા છોકરાં રેહેતાં હોહિ તથા

જે નેક રોજો રેહેતો હોઈ.

~~આપદા પસચેતે । અહે । નમાનહે । ફરપેથવો ।~~

હરવેશો પછે તે ધરમાં બુલંદ પેદા થાઈ

~~ગાઉશ । ફરપેથવો । અશોમ । ફરપેથવો ।~~

ગોશાપંદ બુલંદ પેદા થાઈ અશોઈ બુલંદ પેદા થાઈ

~~વાશાતરેમ । ફરપેથવો । સપા । ફરપેથવો ।~~

ધાંશ બુલંદ પેદા થાઈ સગ બુલંદ પેદા થાઈ

~~નાહિરેફ । ફરપેથવો । અપેરેનાઈઉફો ।~~

નારી બુલંદ પેદા થાઈ છોકરાં

~~ફરપેથવો । આતરશ । ફરપેથવો ।~~

બુલંદ પેદા થાઈ આતશ બુલંદ પેદા થાઈ

~~વીશાપાંમ । ફુલ આહિતેશ ।~~

તમાંમ નેક જીવવું.

હરવેશોછે તે ધરમાં જીઆદેહ રેહે ચાલે ગોશાપંદ

તથા જીઆદેહ થાઈ અશોઈ ઈઆને શાવાબનું

કામ કરે તથા જીઆદેહે થાઈ વાશાતર ઈઆને ધાં

શ તથા જીઆદેહે ચાલે શાગ તથા જીઆદેહે ચા

લે નારી ઈઆને ઉરત તથા જીઆદેહે ચાલવું કરે

ઈઆને ફરવું ફરવું કરે છોકરાં તથા જીઆદેહે

રેહેવું કરે આતશ તથા જીઆદેહે થાઈ નેક જી

વવું મુલ અને ફલ શાયે.

દાતરે । ગેથનાં મ । અસતુઅતનાં મ । અશાતુમ
દાદાર જેહાં નની પેદાદશનો અશો
પુછીઠી જરથુશતે દાદારને જેડુનીઆનો પેદા
કરનાર અશો તેહેને.

ફઠિઅ । થરેતીમ । અંધાત । જેમો ।
ફેહી તરીલ હ જમીન
રાદશતીમ ।

પુશાહાલ.

ફેહી તરીલ જમીન પુશા ઈઆને જમીનની મા
નોઈની પુશીશાયે.

આઅદ । મરોદ । અફુરો । મજદાત । ઈઅદ
હરવેશો ફહીઠી અફુર મજદે જે

બા । પેતે । ફરેશતેમ । ફાદરીહતે ।
ફે ઊપર બીશીઆરીહ ખેડફરે

સપેતમ । જરથુશતર । ઈઅઠીઅનાંમયે ।
હસપેતમાંન જરથુશત અનાજની

વાશતરનાંમયે । ઉરેઅરનાંમયે । ખરેથો ।
ધાંશાની ઉરેઅરજહાડની ખાવાનાં

બેરીઅનાંમ ।
લેઈજહ.

હરવેશો જવાબદીધો હોરમજદેફે જે જમીનઊપર

ધણી ખુબ રવેશે ખેતીનું કામ કરે ઈઆને ખેડ
બાબરકરે હસપેતમાં ન જરથોશત અનાજ ત
થા ધાંશ તથા ઉરેઅર મેવાનાં જે તેહેનાં ફલ
ખાવાને લાઉક.

~~ઈપદા વા અનાપેમ આદિ આપેમ~~
જે ઈઆ વગરપાંણી તાંહાં પાંણી
કેરેનોહિતે ~~ઈપદા વા આપેમ આદિ~~
કરે જે ઈઆ પાંણી તાંહાં
~~અનાપેમ કેરેનોહિતે~~
નહીંપાણી કરે.

જેખેતરનાં કેઆરામાંહાં પાંણી નહીંહોઈ તાંહાં
પાંણી પુકુચાડે તથા જે કેઆરામાંહાંપાંણી ધણું
હોઈ તેમાંહાંથી બાહર કાઢાડે તેજમીન ખુ
શહાલ.

~~દાતરે ગેથનાંમ અસતુઅતનામ અશાઉમા~~
દાદાર જેહાંનની પેદાદેશનાં અશો
પુછીઉ જરથુશતે દાદારને ડુનીઆનો પેદાકર
નાર અશો.

~~કુઅ તુહરીમ અંધાઉ જમો શાદેશતીમ~~
કેહી ચોથી હ જમીન ખુશહાલ
કેહી ચોથી જમીન ખુશ ઈઆને મીનો જમીન

શાથી ખુશહાલ.

~~આપદા મરોદા અહુરો મજદાઉ ઈઅદા બા~~
 દરવેશો ફહીઠી અહુર મજદે ને કે
~~પેતે । ફરશતેમ । ઉશા । નેઅંતે । પસુઅસયા~~
 ઊપર બીશીઆર હબુલંદ નણે ગોશપંદ
 રાતોરાયે ।

મોલં ઢોર.

દરવેશો નવાબદીધો હોરમજદે કે નગોઊપર
 ધણાં બુલંદીથી નણે ગોશપંદ તથા ઢોર તે
 નમીન ખુશ.

~~રાતરે । અશાઉમ । કુઆ । ખુબદેમ । અંધાઉ ।~~
 દાદાર અશો ફેહી પાંચમી હ
~~નેમો । શાહશતેમ ।~~

નમીન ખુશહાલ.

પુછીઠી નરથોશતે હોરમજદને ને પાંચમી ન
 મીન ફેહી ખુશ ઈઆને મીનોઈ નમીન શાથી
 ખુશ.

~~આપદા મરોદા અહુર મજદાઉ ઈઅદા બા~~
 દરવેશો ફહીઠી અહોર મજદે ને કે
~~પેતે । ફરશતેમ । મેનેઅંતે । પશુઅશાયે ।~~
 ઊપર બીશીઆરી હ પેશાબકરે ગોશપંદો

સત્તોરાચે

મોટાં ઢોર.

હોરમજદે જવાબ દીધોને જે જમીન ઉપર ઘણી
પીશાબ કરે ગોશાપંદ તથા ઢોર ઈઆને જે જ
મીન ઉપર ગોશાપંદની પરવરશી કરે તે જગો
ખુશ.

~~દાતરે । અશાઉમ । ફુઅ । પોહરીંમ । અંધાઉ ।~~

દાદાર અશો ફેહી પેહેલી હ

~~જેમો । અશાહશતીમ ।~~

જમીન નાખુશ.

પુછીઉ જરથોશતે અહુરમજદને જે પરથંમ
ફેહી જમીન ઘણી નાખુશ છે નીશાયે મીનોઈ હ
જમીન નાખુશ શાવાશતે છે.

~~આઅદ । મરોદ । અહુરો । મજદાઉ । ઈઅદા~~

દરવેશો ફહીઉ અહુર મજદે જે

~~અરેનુરહે । ગરીઉ ઈઅ । સપેતમ ।~~

ઉડા અમીક ખાડાની હ સપેતમાંન

~~જરથુશતર ।~~

જરથોશત.

હોરમજદે જવાબ દીધોને તે ઉડા ખાડાની જ
મીન ઘણી નાખુશ હ સપેતમાંન જરથોશત

ઈઆને દોલખની જમીન ઘણી નાખુશ છે.

~~ઈઆદ | અહમીઅ | હુઆ | હંનહુ અરેઅંતે |~~

ને તેજગો દેઉઓ દફદા પછડવેય

~~હયે | ગેરેદાદ |~~

થી દોલખ.

તેજગોથી દેવ આવેય તથા દોડેય તથા ફરીથી

દોડીને પાછાં દોલખમાં ફાં નહિય તથા દરૂબ

દોલખથી પાછા બે ઈનશાફીની રાહે દોડેય ઈ

આને ગોલાંમ બારગીનાં કાંમ ફરેય તથા દોલ

ખ જમીનની નીચે છે અને ઉપર આશમાં ન છે

તથા દોલખનો દરવાબે જમીન ઉપર છે તથા તે

જગો દોડેય ફરીથી દરૂબ દોલખથી દેવશાયે કુ

શોશ ફરેય ઈઆને ગોના હાનું કાંમ ફરેય તથા

દેવતે નર તથા દરૂબ પરી તેમા દા.

~~દાતરે | અશાઉમ | હુઆ | બેતીમ | અંઘાઉ |~~

દાદાર અશો ફેહી બીલ ૯

~~ભેમો | અશાદિશતીમ |~~

જમીન નાખુશ.

દાદાર ને ફેહી બીલ જમીન નાખુશ છે ઈ

આને મીનોઈ જમીન ઘણી શાથી ના

ખુશ છે.

~~આપદ । મરોદ । અહુરો । મજદાઉ । ઈઅદા~~
~~હરવેશો જવાબદીધો હોર મજદે જે~~
~~બા । પેતે । ફરશાતેમ । સરે । નેકેઅંતે ।~~
~~કે ઉપર બીશીઆરીદે નીચેદારે~~
~~સપાનમ । હરેશાતે । નરમ । હરેશાત ।~~

સગ મુદિલાંને આદમી ગુજરેલાંને.
 હોરમજદે જવાબ દીધોજે તેજમીન કેતેઉપર
 ધણું મુકે મુદિલાં શાગને તથા મુદિલાં આદમી
 ને ઈઆને જમીનમાંહાં દારે જમીનને નીચે ખુ
 રશેદ નેગરશાને નહિ થાદે જાંહાંશુધી નશો
 જમીનમાંહાં રેહે તાંહાંશુધી મીનો હજમીનને
 દરદ પોહોયેછે.

~~દાતરે । અશાઉમ । હુઅ । થરેતીમ । અંધાઉ~~
~~દાદાર અશો કેહી તરીલ હ~~
~~જેમો । અશાદિશતીમ ।~~

જમીન નાખુશ.

પુછીઉ જરથુશાતે દાદારને જે કેહી તરીલ જ
 મીન નાખુશ ઈઆને મીનોઈ હજમીન શા
 થી નાખુશછે.

~~આપદ । મરોદ । ઈઅદા । બા । પેતે ।~~
~~હરવેશો ફહીઉ જે બીશીઆરીદે~~

~~ફરેશતેમ । દખમ । ઉલ્લેલે । ફેરી હેતે ।~~

દખમું બુલંદ રાખવું ફરે

~~ઈઅહમીઅ । નરો । ફરેશતે । નેદીઅંતે ।~~

તેહેમાં આદમી મુહલાંને મુકે.

હોરમજદે જવાબ દીધોલે જેમ્મીન ઉપર દખમું

ફીધું હોઈ ઈઆને ગોરેશતાંન ફીધીહોઈ અને

તેહેમાં ગુજરેલાં આદમીને મુકેઆં હોઈ નીશાયે

તેમ્મીન ખુરશોદની રોશનીની ઉમેદ રાખેય.

~~દાતરે । અશાઉમ । ફુઅ । તુહરીમ । અંઘાઉ ।~~

દાદાર અશો ફેહી ચોથી હ

~~જેમો । અશાદશતીમ ।~~

જમ્મીન નાખુશ.

પુછીઉ પેગંમબર જરથોશતે દાદારને જે ફેહી

ચોથી જમ્મીન નાખુશ છે ઈઆને મીનો હજમ્મી

ન શાથી ઘણી નાખુશ છે.

~~આઅદ । મરોદ । અહુરો । મજદાઉ । ઈઅદ ।~~

હરવેશો ફહીઉ અહુર મજદે જે

~~બા । પેતે । ફરેશતેમ । બઉઅંતે । અંઘરા~~

ઉપર બીશીઆરી હોઈ ગના

~~મેની । અઉઅનામ । ગેરેદાંમ ।~~

મીનો ખરફશતરનાં સુરાખ.

જવાબદીધો હોરમજદે જે જમીનઉપર હોઈ ધ
 જાં ખરફશાતર ગનામીનો આહારેમંનનાં પેદા
 ફીધેલાં તેહેની શોરાખ ઈઆને ખરફશાતર
 જે જમીનઉપર શોરાખ ફરી રહેઆં હોઈ તે
 જમીન ઘણી નાખુશ છે.

~~દાતરે । અશાઉમ । ફુજા । પુખદેમ । અંધાઉ ।~~
~~દાદાર અશો ફેહી પાંચમી હ~~
~~જેમો । અશાદશતીમ ।~~

જમીન નાખુશ.

પુછીઉ જરથોશાતે હોરમજદને જે પાં
 ચમી જમીન ફેહી નાખુશ છે ઈઆ
 ને મીનોઈ હજમીન શાથી રં
 જોદેહે છે.

~~આપદ । મરોદ । ઈઅદ । બા પેતે । નરશા ।~~
~~દરવેશો ફહીઉ તે ઉપર મરદ~~
~~અશોનો । સપેતમ । જરથુશાતર । નાદરો~~
~~અશો હસપેતમાંન જરથુશાત ઉરત~~
~~ફસય । અપેરે । નાઈઉ ફસય । વેરેથીમ ।~~
~~જોફરં ફરેપાછુથા હ~~
~~પંતાંમ । અનેદદા પાંશાનુઆઉધેમ ।~~

દરાહાથી ચાલેગુજરે ગોશપંદોનોરોલો બાકધુલમાં

હે કુઆરુ ઘેમ । જરેજીમ । બેરેતે ।

ખુશાક થાઈજી ૬ પોફારપું જી હિબુલંદ

વાયેમ ।

પોફારફરે .

જ્યાબદીધો હોરમજદે કે જે જમીનઉપર હિસ
પેતમાંન જરથુશાત અશોમરદ તથા નારી ત
થા છોકરાં તેજેહાંનની રાહાઉપર જી હિ ઈઆ
જે ગુજરે તે ગુજરેઆ પછે તેજેનાંનાં તંનની મી
રી ખાફશો મલીજી તોહોલી તેજેનાં ખેશાવંદ
લોકો તેજેની પછવાડે રડે તથા શોગ રાખે તેશો
ગલરેલાં આદમી જે જમીનઉપર બેશે તથા
માલે તેજમીન ઘણી નાખુશાછે તેઆદમીઓ
થી મીનો હિસપંદાર મરદની જમીન ઘણી દલ
ગીર રેહેછે . બીજી અરથે ફહીઉ હોરમજદે જે
જમીનઉપરથી અશોમરદો તથા ઉરતો તથા
છોકરાં શારવે પોતાનાં મફાંનથી પાછાંફરે લ
શકર ગીરદીથાહિ તેજેવારે આદમીઓ તથા ગો
શપંદો શારવે પરાગંદ થાઈને નાહાશીજી તે
જમીન નાખુશાથાહિ .

દાતરે । અશાઉમ । કુઅ । પોહરીમ । હિમાંમા

દાદાર અશો ફેહી પરથંમ ૬

~~આપદ । મરોદ । ઈપદ । બાપેતે । ફરેશતેમ ।~~

હરવેશો ફહીઊ ને ઊપર બીશીઆરીહ

~~દખમ । ઉજદેજ । વીફેઅંતે । ઈઅહમીઆ~~

દખમુબુલંદ રાખેતેહેને ખોદે નેહેમાં

~~નરો । હરેશતે । નેદીઅંતે ।~~

આદમી મુહલાં મુફેમ.

હોરમજદે જવાબદીધો ફે ને જમીનઊપર દખ

માંની મીશાલે તેઊપર મુહલાં આદમી મુફે ઈ

આને ગોરની જગોહોહ તેહેને ખોધીને તે નશા

ને બાહેર ફાહાડે અને ખુરશોદની રોશાનીમાંહાં

રાખે તેજમીનને મોરી રાંમશાની પુફુયે.

~~માયેશબરો । અઊઓ । ઈઅદા~~

માંફોઈ લેઈજાઉ દખલુ ને

~~હરેશતેમ ।~~

મુહલુંહોહ તેહેને.

માંફોઈ આદમી દખલું મુરદાંને લેઈજાતુંની

શાયે જાંજોને ફે આદમી ગુજરીઊછે તેહેને જો

ડ પરગો અડકે નહી તથા જોડવગેર નહી

લઈજાઉ.

~~આપદ । ઈહજેશો । બરાદ । અઊઓ । ઈઅદા~~

હરવેશો અગરફોઈ લેઈજાઉ દખલું ફોઈ

હરેશતેમ ।

મુહલાંને .

ને કોઈ હાલો લઈને હ ગુજરેલાં આદમીને

ઉપ । વા । નસુશ । રેથવાદ । નાઉધનદા

ઉપર તે નશાશ આલુદેથાદ નાખ

હયા । ચશમનદ । હયા । હેને । મદા । હયા

થી ચશમ થી જુબાંન થી

પેતેશ । ખરેનાદ । હયા । ફરેઆખશદ । હયા

મોહોડાં થી ઈનદરી થી

ફરશોમફદ । હયા ।

કુંન ઈઆને જંગલનુ શોરાખ થી

તે ।

કુશશરંમ ધાદ ઉરત .

ને આદમી નેર વગેર મુરદાંને અડકે તેઉપર

નશાશ દેવ આલુદેહેથાદ નાખની રાહે તથા આં

ખની રાહે તથા જુબાંનની રાહે તથા મુહુડાંની રા

હે તથા શરંમ ધાહાનાં બેકુશોરાખની રાહે .

તે । અહશાંમ । પેતે । સરોહ । અહશાદરોખશ

તેઉપર શોખંન તે દરેજ

ઈઆ । નસુશ । ઉપ । હુઆંસેતે ।

ને નશાશ ઉપર દોડે .

તેઉપર ગોનાહાગારીનો શોખન પુહુયે ઈઆને
દરે નશાશ તેઉપર દોડે અને તે આદમીશાયે
કોઈ વાત કરે શોખન બોલે તે રીમંન થાહલાશા
થેતો તેઉપર બોલનારને નશાશ દોડે અને તે
હેનેલી નશાશ દેવ રીમંન કરે જેહેવો મુવાને
હબલો અડકેઓય તેરીમંન છે તેહેવોજ વાત
નો કરનારની રીમંન થાહ.

~~અઈઓજીઅઈ પશાયેતે વગિઅંતે~~

નાપાક પછે થાહ

~~ઈઅગિઅયે ઈઅગિઅતાતેયે~~

હમેશો ચાલું

તેશખશાનું તંન હમેશો નાપાક રેહેય તેહરગેજ
પાક થાહનહી હવાત અવશતાથી જાહેર છે
જાહેર તેછેકે જાંણોય કે ગુજરેલો છે તથા શાગ
દીદ નથી થાઈ તેહેવું જાંણોય ને શાગદીદ ફી
ધાવગેરે મુરદાંને અડકેતો મરગરજાંહની ગુ
નાહાગાર થાહ તથા હમલી જાંણોય ને શાગદી
દ નથી થાઈ અને તે મુરદાંને હબલો ઊઠાવી
લઈજાહ તેલી રીમંન તથા મરગરજાંની ગુના
હાગાર થાહ તે આદમી અરશાનુંમલી હતોલી
પાક નહી થાહ તેહેની તોજશ હને તેહેને મારી

નાંખે-ઓ જોઈઈ નશાને શાગદીદ નથી ફીધી તે
 હેને જોડ થાઈને અડકે તેજોડ રીમંન થાઈ કપ
 ડાં ફાડીનાંખી બરશાનુંમલીઈ તેહેવારે પા
 ક થાઈ તથા જે નશાનો શાગદીદ થાઈ હોઈ
 તેહેને જોડ વગેરે અડકે તોભી રીમંન થાઈ કપ
 ડાં ફાડીનાંખી બરશાનુંમલીઈ તેહેવારે પાક થા
 ઈ તથા બરશાનુંમ લીધાવનાં પાંણી તથા આ
 તશાને અડકે તો તનાકુર ગુનાહા જરી થાઈ તે
 હેની શાહાદત લખી છે.

~~ઈપો । વસદ । હિતી આંમ । જુથરાંમ ।~~

જે વશીદો તે જેર ઈઆને પાંણી

~~આતરેમ । આકુર । બરોહદા ।~~

આતશ આગલ લેઈજઈ

વશીદો હાથ પાંણીને લગાડે તે હરવેશો હોઈ
 ગોઈઆ તે ગોઈઆ હેહેર આતશમાંહાં લઈગી
 ઉ હોઈ તેમીશાલનો ગુનાહા લાગે.

~~ઈઅથ । નરેમ । દુશાય । જરેતેમ ।~~

જે મરદ જુડો આજરનો દેનાર.

તેજોગો જહેરછે જે હેહેર નશા પાંણીમાં તથા
 આતશમાંહાં લઈજઈ તેમીશાલનો ગુનાહા
 લાગે તે અશો મરદની ઉપર તથા પાંણી તથા

આતશ માંહાં નશો લેઈગીઉ હોઈ દરવેશનો તે
રીમંન થાઈ.

~~દાતરે । અશાઉમ । કુઆ । દતે । નરશ । ગાતુશ ।~~
~~દાદાર અશો કાંહાં તે આદમીની જગો~~
~~અંધદ । ઈઅદ । દરેશતો । ફરોહે ।~~

છે જે ગુજરેલુ ફશાની તથા રીમંન ઊરતનોફશ.
પુછીઉ જરથોશતે હોરમજદને જેમરદ ગુજરે તેહે
ની ફશાની જગો કાંહાં ફરે અને જેઊરત મુદલું ફ
રંદ જણે તેહેનાં ફશાનીજગો કાંહાં ફરે.

~~આઅદ । મરોદ । અફુરો । મજદાઉ । ઈઅદ ।~~
~~દરવેશો ફહીઉ હોરમજદે જે~~

~~અંધદ । અંધાઉ । જેમો । વી । આપો । તેમેમચા~~
છે જે જમીન જુદી પાંણીથી ઘણી

~~વી । ઉરઅરો । તેમેમચા ।~~

જુદી ઉરરથી ઘણી.

જવાબદીધો હોરમજદે જે જેહોઈ જમીન પાંણી
થી જુદી ઘણી તથા જુદી ઘણી ઉરઅરથી.

~~ઈપ્રોજદાતો । જેમો । તેમેમચા । ફુશકો । જેમો ।~~

પાક જમીન ઘણી શુકી જમીન

~~તેમેમચા ।~~

ઘણી.

તેજગો પાક હોઈ હેરથી તથા ધણી શુકી હોઈ જ
ગો નીશાયે તેજગોમાં હાં પાંણીનો નંમ ઈઆનેં ત
રીકાંઈ નહી હોઈ.

~~ઈઆ નરશા ખાઉથરેમ ખહે ઈઆતો ફંમા બેશતેમય~~

~~અઈ તે પથાઉ ફરીઆં ના પસુ અસય સતો રાયે~~
તે રાહામાં જઈ ગોશાપંદ મોરાં ઢોર
તે રાહામાં હાં નહી જઈ ગોશાપંદ તથા મોરાં ઢોર
~~આતરેમય અફુરફે મજદાઉ બરેશામય~~
આતશ અફુર મજદનો બરશાંમ
~~અશાઈ અ ફરશાતરેતેમ નરેમય ઈદિમ~~
અશોઈ બુલંદ બાંધેય મરદ તે
~~અશાઉઅનેમ~~
અશો.

અફુર મજદનો આતશ તથા બરશાંમ અશાઈ
ફરી બાંધેય તથા અશો મરદની આંમદરકૂત
તેજગો બિપર નહી હોઈ શરવેથી દુર હોઈ.

~~દાતરે અશાઉમ યુઅદ દરાને હય~~

દાદાર અશો ફેરલે દુર થી

~~આથરદ યુઅદ દરાને હય અપદ યુઅદ~~

આતશ ફેરલે દુર થી પાંણી ફેરલે

~~દરાને । હય । બરેશામન । ફરશાતેરીઆદ ।~~

દુર થી બરશામ બુલંદ બાંધેય

~~સુઅદ । દરાને । હય । નેરેબીઓ । અસુઅબીઓ ।~~

ફેટલે દાબી થી મરદ અશો

પુછીઉ પેગંમબર બરથોશાતે હોરમબદને જેતે
ફશાની બગોથી આતશ દુર ફેટલો રાખે તથા
પાંણી ફેટલું દુર રાખે તથા બરશામ અશોઈ પા
ફીથી શમારીને બાંધેય તેફેટલી દુર રાખે તથા
અશોમરદથી ફેટલી દુર રાખે.

~~આઅદ । થરેસત । ગાહમ ।~~

હરવેશોફહીઉ તરંગાદાહેકે ઈઆને તરીશ ફદમ

~~હય । આથરદ । થરેસત । ગાહમ । હય । અપદ ।~~

થી આતશ તરીશ ફદમ થી પાંણી

~~થરેસત । ગાહમ । હય । બરેશામન । ફરશાતેરીઆદ ।~~

તરીશ ફદમ થી બરશામ બુલંદ બાંધેય

~~થરે । ગાહમ । હય । નેરેબીઓ । અસુઅબીઓ ।~~

તરંગા ફદમ થી મરદ અશો

હોરમબદે બવાબદીધોજે તેફશાની બગોથી તરી

શ ફદમ આતશ દુર રાખે તથા તરીશ ફદમ પાં

ણી દુર રાખે તથા તરીશ ફદમ અશોઈ પાફીથી

બરશામ શમારીને બાંધીય તેથી દુર રાખે તથા

૩ કદંમ અશોમરદથી તેજગો દુરહોદ બેકુનાં ક
શથી.

~~અહિતદ । હે । અહિતે । મજદી અશને । અંધાત ।~~
~~હરવેશે તે માજદી અશનીનાં હ~~
~~જેમો । પેરેદેન્નન । પેરેદેજી આંમ ।~~

જમીન આશપાશ આશપાશે રાખે.

હરવેશે કરેતો તેજે માજદી અશની દીનનાં છે તેજે
 ને ગોનાહા નહીલાગે જેતે કશની આશપાશ આ
 પે ઈઆને દીવારની મીશાલે વારતરીલીહ.

~~પરેથેવીઓ । પસચેતે । આશતઈઅંતે ।~~

ખાંણુ પછવાડે કાદમ

~~અહિતે । ઈઓ । મજદઈઅશને । વશતરેવીઓ~~

જે જે માજદી અશનાનું કપડાં

~~પસચેતે । આશતઈઅંતે । અહિતે । ઈઓ ।~~

પછવાડે કાદમ તે જે

~~મજદઈઅશન ।~~

માજદી અશનાંડનાં.

તેવારની પછવાડેથી દુરખાવાની થીજ હોદતે
 માજદી અશની દીનનાં લોક આદમી ખોરશની
 માંહાં લાવે તથા પેહેરવાનાં કપડાં હોદ તેની તે
 વાડની પછવાડે હોદતો તેલાવી પહેરેજે તેજે મા

જીઅશની દીનનાં છે.

~~દરેજેશતો । તેમ । અશુઅય । નેઉરોજદો । તેમ ।~~

~~ધણાંમાં ધણો હોઈ કંમ તર~~

~~અશુઅય ।~~

હોઈ.

ને તેકશની જગોની આશપાશની વાડ ફીધા
વગેરે ધણું ઈઆ થોડું ફરચીજ વાપરવામાં
લાવે.

~~હિતાઉ । ખરેતાઉ । ખરેતો । હિતાઉ । વશત્તરાઉ ।~~

~~તે ધણું ખાઈ તે કપડાં~~

~~વંધતો ।~~

પેહેરે.

તેવાડ ફીધાવગેરે તેજગો આગલથી ખાવાની
ચીજલાવીને ખાઈ તથા કપડાં પેહેરે.

~~વીશપેમ । આ । અહંમાદ । ઈઅદ । હનો ।~~

~~તમાંમ તે તાંહાંલગે જે હંન~~

~~વા । જુરોરો । વા । પેરેશતા । ખશોદરો । વા ।~~

~~ઈઆ જુહાપો ઈઆ મનીથી ધાતથી તે~~

~~અહિઅપાદ ।~~

થાઈ.

તમાંમ તાંહાંશુધી જેહંનલગી ઈઆને પગપંચા

શ વરશની ઊમર લગી તથા જરમાંની ઈઆને
બુઢાપો તાંહાં શુધી તથા તમાંમ મરદીથી ધોવા
ઈગીઓ હોઈ તાંહાં શુધી હોઈ ઈઆને વરશ પૃ
પંચાશથી જીઆદેહે તાંહાં શુધી દફશની જગો
થી પહરેજ નહી ફીધી હોઈ અને બુઢાપા લગી દ
હેવું હેવું ચલાવી ઊ હોઈ ઈઆને અરમેશત
ઉરતનો ફશત મુઆં આદમીનાં ફશની પહરે
જ નહી ફીધી હોઈ.

આઆદ | ઈઆદ | ફનો વા | ને ઊરો રોવા |

દરવેશે તે હંન ઈઆ બુઢાપો ઈઆ

પરશતા | ખશોદરો | વા | બુઆદ |

દુર મનીનો ઈઆ થાઈ.

દરવેશે તે હંન શુધી ઈઆને ૫૦ પંચાશ વરશ શુ
ધી તથા મરદીનું પાંણી ધોવા ઈગી ઊ હોઈ તાંહાં
શુધી પહરેજ નહી કરેતો તે બદકારને તો જશ ફેર
જશોશીઓશ નાંમનો બેદ કેહેછે કે તેહેને બુ
રાઈમાં હાં રાખવો હેજેજ વેશે કુશતંન બુજીદ
નાંમનાં મોબેદે ફહી ઊજે નારી દરલાં વરશની
ઊમરે પોહોયી હોઈને પહરેજ તેણેલી નહી ફીધી
હોઈતો તેહેનેલી તો જશ ફરવી અગર હમેલદાર
હોઈતો તેહેને તો જશ નહી ફેર.

~~ઉજેશતેમયેદ । તેમ । પસયેતે । મળદીઅશને ।~~

બુલંદકઠીઅનાં તે પછે માળદીઅશની૩

~~તેમ । યેશતેમયા । વીદીઓ । તેમેમયા ।~~

તાફાતમંદ ખબરદાર ઘણાં

~~ઉપમેતીમ । બેરંબંધાંમ ।~~

ઊપરપાહાડની બુલંદી.

પછે તેહેને જેમાળદીઅશની દીનનાં ઘણાં બુલંદ

નેરકઠીઅતમાંહાં હોદ તેલોક હકાંમને વાશતે તે

મરદને બુલંદીઊપર લેઈજઈ પાહાડઊપર.

~~પાંશતો । ફરથંધેમ । હે । ફમેરેદેમ ।~~

યાંમઠી પુકુલી તેહેનુ શર

~~વીનાથીદન । અશ । ખરેથમબીઓ । સપેઅંતો ।~~

કોદે ઘણાં ખાનારાં સપેના.

~~મેનીઅઠીઅનાંમ । દામનાંમ । ફેરેફૂશ ।~~

મીનોની પેદાદશનાં કાલબુદનાં

~~ખારાંમ । ફેરેફૂશ । પેતે । નેસેરે । નોઈઆદા~~

ખાનારાં કાલબુદ તેને સોકે

~~વઈઆંમ । ફહરકાસામ ।~~

પરંદાં કાલબુદનાં ખાનારાં

જેઘણાં ખાનારાં સપેનામીનોની પેદાદશનાં

જેતંનનાં ખાનારાં પરંદાં જનવર તેજનવરોને

તેહેનાં શરીરને શોકે નીશાયે તેહેનાં શરીરનાં
તુકડા ફરીને શાગ તથા ફાગડા તથા ગીદ તથા
શોલીને નાંખે.

~~ઉહતીઉજનો । અઠિઅઠિ । હી । પેતે ।~~

હરવેશો બોલે જે હ ઉપર

~~મેથનાહિતે । વીશપેમ । દુશમતેમય ।~~

વમાંશું તમાંમ બદમનશની

~~દુન્નુખતેમય । દુન્નુઅરેશતેમય ।~~

બદગવશની બદકુનશની.

તે હરવેશો હમ ફેહેજે હજમીનઉપર મહને હવ
માશવા દેડ જે મે તમાંમ બુર વમાશેઠી બુર
બોલેઠી બુર ફીધું ફીધું મહને રીમનીથી મહને પુ
હુચીઠી.

~~ઈહિજેય । હે । અનીઅ । અગ । શીઉચન ।~~

અગર તે બીજાં બદતરપાપ કરનાર

~~ફરઅસરેશત ।~~

પણી હખતીઆર કરે.

તેજે બીજાં બદતર ગોનાહા કરનાર તેહેનેલી ધ
ટે જે ગુનાહા ગુજરશને કરે ઈઆને પતેત કરે.

~~પેતેતે । હે । મેથ ।~~

પતેત છે તોજશ.

તેહેની તોજશ હને પતેત ૦ શોશીઓશનાંમનાં
મોબેદને મોબેદે કહુને પતેત ફીધાપછે તેફરીથી
ગુનાહાનહીકરે કુશતંન બુજીદ મોબેદે હમ ક
હીજીને તેહેની તોજશ પતેત છે હરગોનાહાની પ
તેત જુદીજુદીકરે.

~~આજદ । ઈઅજશ । અનીઅ । અગ । રીઉથન ।~~

હરવેશે અગરતે શોચાદ પાપનાં ફેલ

~~નોદદ । ફરઅરેશત । પેતેતેમ । અહે ।~~

નહી હખતીઆરકરહોદ પતેત તે

~~નરશ । ઈઅઉઅય । ઈઅઉદ । તાતય ।~~

મરદ હમેશે હમેશેલગી જરી

જેઆદમીદ ફાંઈ ગુનાહા નહીફીધોહોદ તેમરદને
લી ધરેયને હમેશે પતેતકરે.

~~દાતરે । કુઅ । યરેતીમ । હમાંમ । જંમ । મજેશત ।~~

દાદાર ફેહી તરીજી હ જમીન મોરી

~~ખશનોમ । ખશનાઅઉઈઅતે ।~~

ખુશહાલી ખુશહાલીની કરનાર.

પુજીજી જરથોશતે હોરમજદને જેતરીજી જ

મીનમાંફાં ફેહી મોરી જમીન ખુશહાલ છે

ઈઆતે મીનો હજમીનને ધણી રાંમશાની શા

થીછે.

~~આપદ । મરોદ । અહુરો મજદાઉ । ઈષદો વાપેતો~~
 હરવેશો ફહીઊ હોર મજદે જે ઊપરથી
~~ફરેશતેમ । વીફે અંતે । અંધરો ।~~
 બીશી-આરીઊ ખોધી નાંખે ગનામીનો
~~મેની અઊઊ અનાંમ । ગેરેદાંમ ।~~

ખરફશતરનાં શુરાખ

હોર મજદે જવાબદીધો જે જમીનને ધણી ખોધી
 નાંખે તેજે ગનામીનો પેદાદશમાં હાં ખરફશતરો
 નાં શોરાખ ઈઆને મારીફાહાડે તેજો ધણી
 ખુશહાલ.

~~દાતરે । ફો । તુહરીમ । હિમાંમ । જંમ । મજેશત~~
 દાદાર ફેહી યોથી હ જમીન મોરી
~~ખશનોમ । ખશના અઊઊ ઈહતે ।~~

ખુશહાલીમાં ખુશહાલીની ફરનાર.

પુછીઊ જરથોશતે હોર મજદને જે યોથી જમીન
 ફેહી ખુશહાલ શાથી છે નીશાયે ધણી રાંમશાની
 શાથી હોહ.

~~આપદ । ઈષદ । વાપેતે । ફરેશતેમ ।~~

હરવેશો ફહીઊ જે ઊપર બીશી-આરીઊ
~~ફાહરીહતે । સપેતમ । જરથોશતર ।~~

ખેડે હસપેતમાં જરથોશત

~~ઈત્રિગિઅનાંમય / વાશતરનાંમય /~~

અનાજ દાંણાં ધાંશાચારો

~~ઉરઅરનાંમય / ખરેથો / ખેરીઅનાંમ /~~

નહાડમેવાદાર ખાધાનાં ફુલદાર.

હોરમજદે જવાબદીધોકે જે જમીનઉપર ખેડ ખે
તીનું કાંમ કરે હે સપેતમાં ન જરથોશત અનાજ
તથા ધાંશ તથા ઉરઅર જે ખાવાને લાઉકનાં
ફલ વાવે નીશાયે નહેરછે જે ખેડનું કાંમ ફીધાથી
શરવ આદમીને નફી પુકુચેય.

~~ઈપદ / વા / અના પેમ / આહ / આપેમ /~~

જે તે નહી પાંણી તાંહાં વગર પાંણીની

~~ફેરેનો હેતે / ઈપદ / વા / આપેમ / આહ /~~

કરે જે તે પાંણી તાંહાં વગર

~~અના પેમ / ફેરેનો હેતે /~~

પાંણીની કરે.

જે ખેતરમાં હાં પાંણી નહી હો હે તાંહાં પાંણી મોક
લે તથા જે ખેતરમાં હાં પાંણી ઘણું હો હે તે હેમાં
થી પાંણી બાહર કાઢાડે ઈઆને જમીનની આ
બાદી કરે.

~~નોહદ / જી / ઈહમ / નહ / શાહ / ઈઆહ / દરેગ /~~

નહી શુ હે જમીન આશાંની તે દેરબીલે

~~અફેરે શત । શત ।~~

યગર ખેડવું ચાહે.

નહી જમીનને આશાની ચાહે અને પાડે ઈઆને
શેતાબ ખેડે.

~~ઈઆ । ફરશીઆ । ફરશુઆતે ।~~

જે ખેડે ખેતીફરે કુશોશથી.

જે જમીનને ખેડે કુશોશથી.

~~હબેશતદ । વંચેઉશ । હવેશોહથન ।~~

તેહેમાં ખુબ મુકેવાવે તોખંમ.

તેજમીનમાંહાં ખેડીને ખુબતોખંમ મુકે.

~~હદે । ચરાહતે ।~~ હોરોદે ।

જે હરવેશો બેફર કુઆરી ઉરત ખુબશુરત

~~ઈઆ । દરેગ । અપુશરાહતે ।~~

ફે ધણી પુતરની ખાહેશે જોહ.

હરવેશો બેફર ઉરત જેમકે ખુબશુરત ધ

ણી મુદતલગે ફરજંદની મોરાદ યગેરે

રેહે.

~~હબેશ । તદ । વંચેઉશ । અરશાનો ।~~

જેમ તેહેને લલો જ્યાંન

જેમકે તેઉરતને લલો જુઆંન મર

દ બેઈહ.

~~ઈઓ. હમાંમ. નંમ. હવે. વેરેલ હતે.~~

ને હ જમીન ખુબ હબતી આરકરે
~~સપેતમ. જરથુશતર. હાઉઅઈ. બાબુઓ.~~
 હસપેતમાંન જરથોશત ડાબી બાબુ
~~દશેનેય. બા દશેન. બાબુઓ. હાઉઅઈઅય.~~
 નંમણી નંમણી બાબુ ડાહાબીથી
 ને હ જમીનને ખુબ રવેશે ખેડે હસપેતમાંન જ
 રથુશત ડાહાબી બાબુ નંમણી બાબુથી ઈઆ
 ને બેહું બાબુની કઠિઅતે ખેડે.

~~ઉપ. હે. ગોનેમ. બેરેત.~~

બુલંદ તે રંગ બેઈનહ.

તેખેડેઆથી જમીનનો રંગ કૂરેય.

~~માંન ઈહન. અહે. ઈઅથ. ના. ફરીઓ.~~

મીશાલ તેહેની જેમકે મરદ મલે

~~ફરીઆહ. વંતુહ. શતરેતો. ગાતોશ.~~

ઉરતશે દોશતીહ વશતરપરદાની જગામાં

~~શઈઅમનો. પુથરેમ. વા. ગોનમ.~~

છુપેઆં પરદેપોશ પુતર ઈઆ રંગરોશની

~~વા. ઉહ. અઉઅ. બેરેતે.~~

ઈઆ થી તે બેઈનહ.

દેહેની મીશાલ હને જેમ મરદ ઉરત લફીઆ મા

લીયે પરદેપોશા હક હકશાથે મુલાકાત કરે
 અને તેથી ફરલંદની પેદાદશાથા હ તથા ને ફ
 રલંદનું તોખંમ નહી રેહેતો પંણ તે મેલાપ
 ફીધાથી ઉરતનાં ચેહેરાનો રંગ ફરેચ.

~~ઈઓ । હમાંમ । નંમ । હવે । વેરેજી હતે ।~~

તેમને હ જમીન ખુબ ખેડે

~~સપેતમ । જરથુશાતર । હાઉપઈપ્રા ।~~

હસપેતમાંન જરથોશાત ડાબી

~~બાનુઓ । દશેનેચ । દશેન । બાનુઓ ।~~

બાનુ હ જંમણી જંમણી બાનુ હ

~~હાઉપઈપ્રાચા ।~~

ડાબીથી.

જેહજમીનને ખેડે હસપેતમાંન જરથુશાત તેને
 ડાહાબી બાનું અને જંમણી બાનું તથા જંમ
 ણી બાનું ડાહાબી બાનુની ફાઉઅતથી ખેડે.

~~આપ્રદ । ઉખત । ઈહમ । જગ । જરો । ઈઓ ।~~

હરવેશે ફેફે હ જમીન મરદ જે

~~માંમ । હવે । વેરેજીપ્રાહે । હાઉપઈપ્રા । બાનુઓ ।~~

મહને બુલંદ ખેડે ડાબીબાનુ હ બાનુ હ

~~દશેનચ । દશેન । બાનુઓ । હાઉપઈપ્રાચા ।~~

જંમણી જંમણી બાનુ હ ડાહાબી

કેહેય જમીન ઈઆને જેમરદ ખેડ કરે તેઉપર
જમીન હમ દોઆ કરેછે કે જેમરદ મહને ખેડે ડા
હાબી બાનું અને લંમણી બાનું તથા લંમણી બા
નું ડાબી બાનું નાં ભેરથી.

~~બાદા દિદા આફરશાને દંધોબીઓ~~

હમેશે જંગો ખુબયાલે શેહેરમાંહાં.

જમીન કેહેયજે જંગો હમેશે ખુબ ચાલવું હોને
તાહારું શેહેરમાંહાં ખુબીશાયે.

~~બાદા દિદા હન બેરેથ~~

હમેશે જંગો હરવેશે લઈજાહે.

હમેશે જંગો રોનકશાયે ઈઆને ઈજત આવર
શાયે હોને.

~~વીશપાઉ ખરેખંતેશ પરાબરાંન હાંમ~~

તમામ ખુરાફની ચીજ લેઈજાહે લી

~~બેરેથવામ પરી ઈપહીએ અહે~~

લેઈજાહે ખુબચીજ પુર અનાજ

તમામ ખુરાફની ચીજ તું લઈજાનાર હોને અને
ધણો ગણો તુને હોને હેવેવી દુઆ જમીન ખેડ
નારઉપર કરેછે.

~~ઈઓ હમામ નંમ નોદિદા હવે વેરેજાહેતે~~

જે હ જમીનને નહી ખુલંદ ખેડે

સપેતમ । જરથોશતર । હાઉઅઈઅ । બાનુઓ
 હસપેતમાંન જરથોશત ડાહાબી બાનુ
 દશેનય । દશેન । બાનુઓ । હાઉઈઅય ।
 સંમણી સંમણી બાનુ હ ડાહાબી
 જે હજમીનને નહી ખેડે હસપેતમાંન જરથુશત ડા
 હાબી બાનું તથા સંમણી બાનું તથા સંમણી બા
 નું અને ડાહાબી બાનુની કઠિઅતે હક હકની પુ
 શતી હ.

આપદ । ઉખત । હમ । જાત । નર । ઈઓ । માંમ ।
 હરવેશો કેહેય હ જમીન મરદ જે મહને
 નોહદ । હવે । વેરેજી હે । હાઉઓઈઅ । બાનુઓ
 નહી બુલંદ ખેડે ડાહાબી બાનું
 દશેનય । દશેન । બાનુઓ । હાઉઓઈઅય ।
 સંમણી સંમણી બાનુ ડાહાબીથી.
 કેહેય હજમીન ઈઆને ખેડનાં કરનારને કેહે
 છે જેમરદ મહને નહી ખેડે તેજે ડાહાબી બાનું
 અને સંમણી બાનું તથા સંમણી બાનું ડા
 બી બાનુની કઠિઅતે ઈઆને હક હકની
 મદદે.

બાદ । હદ । હશત । અનીઅહે । ડુઅરે ।
 હમેશો હજગો ઊભોરેહે બીજાને દરવાજે

~~સરઈઅનો । ખરેઅંતેશ । પેરેશ । મન । સોચ ।~~
 કોઈ ખાધાનું પુછવા મહને આપો.
 હમેશો હજો તું ઊભો રહેને ઈઆને બીબાને દ
 રવાને ખાવાનું પુછવા અને માંગવાને વાશતે
 ને તહમે મહને ખાવાનું આપો.

~~બાદ । થવાંમ । તરશમે । આઉઅંધાનો ।~~
 હમેશો તુ ડરતો તે
~~સરેસમેઅંતીશ । ખરેચાઉ । બેરીઅંતે ।~~
 બદખરાબ ચીજ આપવી ખાવાનું લેઈજવાનું
 અરથ હજે ને હમેશો તું ડરતો અને બીહિતો રહેને
 અને હરદક ચીજ બદ અને ખરાબ ખાંણું અને
 ખોરાકનું લઈજવું અને આપવું તુને બદ હોને તે
 શેહેરમાં હાં.

~~તે । આબીઓ । બેરીઅંતે । ઈહિશાંમ । દેમ ।~~
 તે ખાવાનું લઈજાતે તેથી તે
~~કરાઈઓ । વોહો નાંમ ।~~
 ધણી નેઆંમત.

તેતુથકી બીજા લોકો ખોરાકનું લઈજવું કરને ઈ
 આને તાહારી દોલત અને નેહેકાંઈ નેઆંમત હો
 હ તેલી બીજાઓ લઈજાને ઈઆને જુરી લેને
 અને તુ દરબાર ફરીઆદ શાયે હોને દરવેશો

નહી જમીનનાં ખેડનારાંને ઊપર જમીન બદ દો
આ કરેય.

~~દાતરે । ફદ । અસતે । દેનીઆઉ ।~~

દાદાર કુંડા છે દીન

~~માજદીઅશાનો હશ । ઉરોથવરે ।~~

માજદીઅશાનીમાં દોશત.

પુછીઊ પેગંમબર જરથોશતે હોરમજદને કે કુંડા
છે માજદીઅશાની દીનનો દોશત ઈઆને ખુબ
નેક કાંમનો કરનાર.

~~આઅદા મરોદા ઈઅદા ઉગરેમ । પેતે ।~~

હરવેશો ફહીઊ જે ગાલેબકઊઅત ધણોબુલંદ
ઈઓ । ફેરેશત । સપેતમ । જરથુશતર ।

અનાજ વાવે હસપેતમાંન જરથુશત.

હોરમજદે જવાબ દીધોજે ધણો બાલાતર ગાલેબ
તેજે પોતીફી બાબુની ફઊઅતે જમીન ખેડે અ
નાજ વાવે ઈઆને ખેતીકરે હસપેતમાંન જરથોશ
ત ઈઆને બુરજગરી કરે.

~~ઈઓ । ઈઉમ । ફારઈહતે । હો । અશેમ । ફારઈહતે ।~~

જેકે અનાજ વાવે તેણે અશોઈ વાવી
જે આદમી અનાજ વાવે તેણે અશોઈને
વાવી.

હો ! દેનાં માં માજી અશની માં ફરપાજી વજેતા
તેણે દીન માજી અશની જી આદેહે ચલાવી
તેણે માજી અશની દીનને જી આદેહે ચલાવી ઈ
આને દીનનો રેવાજ ફીધો જરી ફીધી.

હો ! હમાં માં દેનાં માં માજી અશની માં ફરપેનુ હતો
તેણે હ દીનને માજી અશની પાલી હોહ.
તેણે ગોહ આ માજી અશની દીનને ખુબ રવેશે
દુધ પાઈછી ઈ આને પરવરશ ફીધી.

~~સતેમ પેતે સતનાં માં~~

શોઉ પગ પર

હિંની મીશાલ હને જેમ માંણશનાં શોઉ ૧૦૭
પગજી પર બચાં છોકરાંને રાખે તેહેને પશવારે
રમારે તેમ તેખેતીનાં કરનારે દીનને જાજ કરા
વી ઈ આને ૫૦ પંચાશ આદમી હક બચાંની જ
લવણી કરે તેમીશાલે માજી અશની દીનની જ
લવણી ફીધી હોહ.

~~હંધરેમ પેતે દેનાં માં~~

હજર યુચીહ.

હજર યુચીહ ફરી જેમકે પાંચશો ઉરતો દાઈ છોક
રાંને રાખવાને વાશતે પોતી ફી યુચીહ દુધ પાઈ તે
કરતાં ખેડ કરનારે ઘણું ખુબ ફીધું.

~~બેઉં-અરે । પેતે । ઈ-અશનો । ફેરેતનાંમ ।~~

૬૧ હજાર ઈજશનેનુ કરવું કરે.

૬૧ હજાર ઈજશનેનું કરવું ઈ-આને ભેમકે છોક
રાંવોની પાશબાંનીને વાશતે ૬૧ હજાર ઈજશને
કરે તેને ઈજશને તેહેની પાશબાંની ખુબ કરે તેક
રતાં ખેડનાં કરનારે ખુબ ફીધું.

~~ઈ-અદ । અહઉ-ઓ । દઈ-આદ । આ-અદ । દેઉ-ઓ ।~~
ને અનાજ આપે હરવેશે દેવોને
ખરો ન ।

જખમી ફીધા.

જે આદમી અશોદાદની રાહે અશોને અનાજ આપે
તેમરદે હરવેશે દેવોને જખમી ફીધા નીશાયે દેવ
નાં પાગ થડથી ફાપી નાંખે આ જેહેવારે આદમી
ઓને વાશતે મેગલો પેદા ફીધો તેહેવારે દેવો શર
વેબીધા અને ડરખાધો અને જખમી થાહઉ.

~~ઈ-અદ । શાદોશ । દઈ-આદ ।~~

ને ખલીમાંનો શાકુ ફીધેલો હરવેશે આપે
~~આ-અદ । દેઉ-ઓ । તુશેન ।~~

હરવેશે દેવોને ખરાબ ફીધા.

જેમરદે ફાહદો અનાજ ખલીમાંમાંથી અશોમરદ
ને આપે-ઓ તેમરદે હરવેશે દેવોને ખરાબ ફીધા.

હોઈ ઈઆને દેવોનો જન લીધો હોઈ જેહેવારે મેઈ
કુનીઆમાંહાં હરદફ ચીજનો નફો ફાઈદો પેદા
ફીધો તેહેવારે દેવો ખરાબીમાંહાં પડેઆ જેમકે
દેવોનો જીવ લીધો હોઈ તેમીશાલે દેવો ખરાબી
માંહાં પડેઆ.

~~ઈઆદા પેશાતરો । દઈઆદા । આઆદા ।~~

જેણે પેશો ફશાબ આપેઉ શીખવેઉ હરવેશો

~~દેઉઓ । ઉરોથેન ।~~

દેવોને રદન કરવામાં નાંખેઆ.

જેમરદે ખેડનો પેશો ફોઈને કરવા શીખવેઓ તે

મરદે હરવેશો દેવોને માતંમમાંહાં નાંખેઆ ની

શયે દેવોને રદન કરવામાંહાં નાંખેઆ જેહેવારે

હરદફ ફશાબનો પેશો પેદાફીધો તેહેવારે દેવો

તમાંમ માતંમમાંહાં અને રદન કરવામાં પડેઆ.

~~ઈઆદા । ગોપંદો । દઈઆદા । આઆદા । દેઉઓ ।~~

જેણે થોડો ધકુ આપેઆ હરવેશો દેવોને

~~પેરેથેન ।~~

કાપીનાંખેઆ.

જેમરદે અશોલીકને ધકુનો અનાજ આપેઓ તે

મરદે હરવેશો દેવોને કાપીનાંખેઆ જેણેકે થોડોઈ

ફ અનાજ દરજને ઈઆને ગોનાહાગારને આપીઠી

તેણે દેવોને પુર ધરાહિલા ફીધા ઈઆને ગોનાહ
ગાર દરવંદને થોડી ખાધાની ચીજ આપે તેથી દે
વનું પેટ ભરાહિ છે.

~~હદા મથનાદા દેહિઆ આપે જેતે નમાને અંધાઈ~~
હજો દાદીને દેવોને મારેઆ રાખીને જેણે
ગોઅંદીઆ હા

ગાહુ આપેઆ થોડું ખાણું.

હજો દેવને દારેઆ ઈઆને જેમરદે ધણી જાત
નો અનાજ આપેઓ તેણે દેવોને દાદીને મારેઆ
અગર ધણું ઈઆ થોડું જેગોનાહાગારને ખાણું આ
પે તે આપનારનાં ધરમાં દેવો આવે અને તે ધરમાં
પેવશાત થાહ અને મારવું કરે ઈઆને તે ધરમાં
હાં જાં ન કરે.

~~જકરે તકરોજાં ન આઈઆ મશો~~

મોડાં તાતવી ગરંમ કરીને લોહોડું

~~હાંમ ઉરઈશીઆઉધો સદીહતે ઈઆદા~~

ડાંહાંમ દીધો હોહ ખાહેશ જેહેને

~~ઈપઠીઓ પોરોશા બઠીઆદા~~

અનાજ ધણો હોહ.

જેણે અશોને દાંણો આપેઓ તેમરદે લોહોડું

ગરંમ કરીને દેવોના મોહોડાંમાં હાં ડાંહાંમ દીધા

હોઈ અને જોણે ગોનાહાગારને અનાજ આપેતી
તેથી જાંન તેદેવો હેવી કરેજે જેમ જોહોડું
ગરંમ કરીને મોહોડાંઉપર ઈઆ પેશાનીઉપર ઇં
હાંમ દીઈ હેવી રીતની જાંન તેદરવંદોને ઈ
આને ગોનાહાગારને આપેઆથી તે આપનાર
નાં ધરનાં આદમીઓને જાંન કરે તથા જેમ
રદનાં ધરમાંહાં અનાજ ધણો હોઈ.

~~દિદા માંથરેમ ! તદા મેરીઆદા~~

દરવેશો માંથરેવાંણી તે પઢે.

દરવેશો તેમરદ માંથરેવાંણી ધણી પઢે તથા પ
ઢાવે નીસાયે તેમરદ જંદ અવશતા ધણાં પ
ઢે પઢાવે.

~~નેયેશ ! અખરેઅંતાંમ ! તઉઓ !~~

નહીહોઈ વગરખાધાને કઠિઅત

નહીહોઈ કહુઅત તેમરદમાંહાં જોહેને ખાધાનું

નહીહોઈ.

~~નોહદા ઉગરાંમ ! અશીઆંમ ! નોહદા ઉગરાંમ !~~

નહી કઠિઅત શાવાબની નહી કઠિઅત

~~વાશતરીઆંમ !~~

બુરજગરીની.

જેમરદને ખાધાનું હોઈનહી તેમરદને શાવાબનાં

કાંમ કરવાની કઠિઅત નહી હોઈ તથા બુરજી
ગરીનાં કાંમમાં હાં કઠિઅત નહી હોઈ.

~~નોહદા । ઉગરાંમ । પુથરો । હશાંતીમ ।~~

નહી કઠિઅત ફરજંદ યાહાવાની
નહી ફરજંદ હોઈ વગર કઠિઅતથી ફરજંદ
પેદાહશની યાહાવાની ઈઆને શોહેવતની ક
ઠિઅત નહી હોઈ.

~~ખાશીહજી । વીશપો । અંધેરશા । અસતુઆત ।~~
ખાધાથી તમાંમ દુનીઆની પેદાહશ

~~નુઅંતે । અખાહશ । ફરમેરીહતે ।~~

જીવે વગરખાધે મરે.

જેખાધાથી તમાંમ દુનીઆં જીવેય તથા ખા
ધાવગેરે મરે અફરફ મોબેદે ફહીઠીકે વગરખા
ધે દુનીઆં મરે.

~~દાતરે । અશાઉમ । ફો । પુજદેમ । હમાંમ । નંમ ।~~

દાદાર અશો ફેહી પાંચમી હ જમીન

~~મજેશત । ખશનોમ । ખશનાઠી અઈઅતે ।~~

મોદી ખુશહાલીમાં ખુશહાલ

પુછીઠી જરથુશતે દાદારને જે પાંચમી જમીન

ધણી ખુશહાલ શાથીછે ઈઆને મીનોહ જમી

નને રાંમશાની શાથી હોઈ.

~~આપદા મરોદા ઈપદા બાપેતે સપેતમ~~
 હરવેશે ફહીઊ ને ઊપર સપેતમાંન
 જરથોશાતર અંધાઊ નેમો નેરે અશોને
 જરથુશાત નેહ જમીન મરદ અશોને
~~વેરેજાપદા અશઈઅ વંધોઈઅ દદાહતે~~
 હખતીઆર કરે શાવાબથી ભલો આપે.
 હોરમજદે જવાબદીધોને હશપેતમાંન જરથોશ
 ત નેજગોઊપર અશોમરદને આપવું હખતીઆ
 રકરે ભલા શાવાબને વાશતે ઈઆને શખાવત
 કરે તેજમીનને ઘણી રાંમશાની પુકુચે.
~~ઈપદા બાપેતે સપેતમ જરથોશાતર અંધાઊ~~
~~ને ઊપર હસપેતમાંન જરથોશાત હ~~
~~નેમો નેરે અશોને વેરેજાપદા અશઈઅ~~
 જમીન મરદને અશો હખતીઆર કરવું શાવાબથી
~~વંધોઈઅ નોહદા દદાહતે~~
 ભલો નહી આપે.
 હસપેતમાંન જરથોશાત હજમીનઊપર અશો
 મરદને આપવું ઘટે ભલા શાવાબને વાશતે તેન
 હી આપે.
~~અહતેમ સપઈઆદા સપંતઈઆઊ આરમેતો હશ~~
 તેહેને તે નાંખે શાપંદારમદ અંધારામાં

જે અશો મરદને નહીં આપે તેમરદને સપંદારમ
દ દોજખમાં હાં નાંખે તથા હમ જાહેર છે જે તેહે
ની જગો ઊડા દોજખમાં હાં કરે દરવંદ હમે માલ
ની ખીશાને દોજખમાં હાં નાંખે.

~~આયે વેશો આયે અયેશ તેમા આયે અહુમા આ~~
તે આજર તરેલુ ધણુ બદતર તે ધર તે.
જે તે ધર આજર તરેલુ છે તથા દરદ તરેલું છે ત
થા ધણું બદતર છે ઈઆને દોજખ.

~~વીસપયે અહિઅ ગરે નેમતે~~

તમાંમ તેહેની દોજખ જગો.
તમાંમ તેહેની જગો દોજખમાં હાં કરે.

~~દાતરે અશાઉમ ઈઅદ અંધાઉ જેમો~~

દાદાર અશો જે હ જમીન

~~નેફે અંતે સપાનશાયે હિરેશતા નરેય હિરેશતા~~

દાટે શાગ મુહિલુ આદમી મુહિલું

~~નેમેમ ઈઆરે દરાને અનુશાફે અંતે~~

નીયે વરશ દરાજી નહીં ખોદી કાહાડે.

પુછીઊ પેગંમબર જરથોશતે હોરમજદને જે

જમીનમાં હાં દાટે મુહિલું શાગ તથા મુહિલું આ

દમી માશાફ અશુધી જે તેનશાને ખોદી કાહા

ડે નહીં.

કાહે । અસતે । ચેથ ।

શુ છે તોજીશી

શુછે તેહેની તોજીશી તેથી છુટે.

~~આઅદા મરોદા પંચા સત્તા ઉપા જનનાં મા~~

દરવેશો ફહીઠી પાંચ શોડ બુલંદ મારવા માંહાં

~~ઠીપા નેહદા અસપહે અશતર ઈઅ પંચ~~

બુલંદ મારે દુરરા પાંચ

~~સત્ત સરોશો ચરનીઅ~~

શોહો

ચાબુક

હોરમજદે જવાબદીધોને પાંચશો બુલંદ મારવા

માંહાં બુલંદ મારે દુરરા તથા પાંચશોહો ચાબુ

ક તથા નંહાં શુધી નશો ખોદી નહીકાહાડે તાંહાં

શુધી રાહડી તનાકુર ગોનાહા જરીરેહે.

~~દાતરે અશાઉમ ઈઅદા અંધાઉ નેમો~~

દાદાર અશો ને હ જમીન

~~નેફે અંત સપાનસચા હરેશત નરેચા હરેશત~~

દાટે સગ મુહિલુ આદમી મુહિલું

~~ઈઅરે દરાને અનુશાફે અંતે~~

વરશાની દરાજીલગે નહીખોદીકાહાડે

પુછીઠી પેગંમબર જરથોશતે દાદારને ને જમીન

માંહાં દાટે મુહિલું શગ તથા મુહિલું આદમી વ

રશી૧ હિંક શુધી તેહેનાં નશાને ખોદી નહી કાહોડે.
કાહે । અસતે । ચેચા ।

શુછે તેહેની તોજશી.

શુછે તેહેની તોજશીકે તેથી છુટે.

~~આઅદા મરોદા હનંધરેમા ઉપા । જનનાં મા~~

હરવેશો ફહીઊ હનર બુલંદ મારવામાં.

~~ઉપા । નેહદા । અસપહે । અશતરઈઅ । હનંધરેમા~~

બુલંદ મારે દુરરા હનર

~~શરોશો । ચરનીઅ ।~~

ચાબુક .

હોરમજદે જવાબદીધોને હનર દુરરા મારવામાં

હાં મારે તથા હનર ચાબુક મારવામાં હાં મારે

અને નંહાં શુધી નશો જમીનમાં હાંથી કાહોડે ન.

હી તાંહાં શુધી પ પાંચ તનાકુર ગોનાહા જ

રીરેહે.

~~દાતરે । ઈઅદા । અંધાઉ । ભો । નેકેઅંતે । સપાનસપા~~

દાદાર જે હ જમીનમાં દોટે શાગ

~~હરેશતે । નશા । હરેશત । ખીઅારે ।~~

મુહિલું આદમી મુહિલું બેવરશાની

~~દરાને । અનુશાકેઅંતે ।~~

દરાજીલગે ખોધી નહી કાહોડે.

પુછીઠી પેગંમબર જરથોશતે હોરમબદને જે
જમીનમાં હોં દારે મુહલું શાગ તથા મુહલું આ
ધમીને અને તેનશાને વરશાર બેહલગો ખોધી
નહી કાહોડે.

~~કાહે । અસતે । ચેથ ।~~

શુતેહેની છે તોજશ.

શુછે તેહેની તોજશકે તેથી પાક થાહ ગુનાહ
થી છુટે.

~~કાહે । અસતે । આપેરેતેશ ।~~

કેહેવાર તેહોહ પુલગુન્નર.

કેહેવારે તેથાહ પુલગુન્નર ઈઆને મારમારે આ
થી તેહેનો છુટકો થાહ.

~~કદા હે । અસતે । ઈઓજ દાથરેમ ।~~

કેમ તે છે પાક

કેમ થાહ તેરવાંન પાક.

~~આદ । મરોદ । અફુરો । મબદાઉ । નઉઆ । હે ।~~

હરવેશો કહીઠી હોર મબદે નહી તેહેની

~~અસતે । ચેથ । નઉઅહે । અસતે । આપેરેતેશ ।~~

હોહ તોજશ નહી હોહ પુલગુન્નર

~~નોહદા । હે । અસતે । ઈઓજ દાથરેમ ।~~

નહી તે હોહ પાક.

હોરમજદે જવાબદીધોને નહી હોઈ તેહેની તો
જશ ઈઆને તેહેને અવેને જરખરચીને બીને
શવાબકરે તોલી તેછુટેનહી તથા નહીથાઈ
તેપુલગુજર મારમારેઆથી તથા તેહેનુરવાં
ન પાક નહીથાઈ.

~~અના । પેરેથ । હમ । શીઉચના ।~~

તનાફુરીગાંન મરગરનંની થી કરવાથી

~~ઈપઉઅય । ઈહઉહિતાતેય ।~~

હમેશો હમેશો હમેશોલગી.

શુછે હગુનેગારને મરગરનંની ફેહેછે ઈઆને
નંહાંશુધી જવે તાંહાંશુધી મરગરનંની ગુનાહા
જરીરેહે તથા હમફેહેય જે પુલગુજર થાઈ તે
આગલ આવેય.

~~ફઉઅ । અઉઅ ।~~

ફેમ તે.

જે તે હરવેશો પુલગુજર થાઈ.

~~ઈહિને । અંધદ । આસતોતો । વા । અહવે ।~~

અગર હોઈ ઊશતવાર ઈઆ ઊપર

~~સરઅ । નોવા । દેનાંમ । માજદીઅશનીમા~~

શમજતોહોઈ ઈઆ દાંન માજદીઅશનીને

જે તે મરદ હોઈ દાંનઊપર બેશક ઊશતવાર

ઈઆને બેહેતર દીનનો રાહા મારગ જાણતો હો
 હે ને નશો જમીનમાં હાં દાટેઆનો મોરો ગુના
 હાછે ઈઆને દરવંદની રશંમ છે અવશતાથી
 હમ જાહેર છે ને હવે વીચારે દાટેઓ હોહને આ
 કૃત છે તે દુરથાદને કાહાડશ ને હચીજ પાંણી
 માં હાં જાહેનહી તથા આતશમાં હાં બલેનહી તે
 શબબથી વલી હઆકૃત નો દંન દુરથાદને ખો
 ધી કાહાડીને ખુરશોદની રોશનીમાં હાં રાખશ
 અને પછે નહી કાહાડેતો તેહેનો છુટકારોનહી ત
 થા નશાને શાગદીદ ફીધાવને બખત કાંઈચીજ
 નો મોહોડાંઠીપર પરદોનહી નેઈહ અને ને ન
 શાને શીશાની મીશાલની ચીજમાં હાં શાગદેખે
 તોલી શાગદીદ નહીથાહ ઈઆને કાયનાં પરદા
 માં હાં તથા નશાશ તુટેનહી મેદીઓ માફે ફહીઠી
 નેવશતરનો પરદોહોહ તોલી શાગદીદ નહીથા
 હતથા દશતાંનની નેરં બરશંમને શીશા વશ
 તુમાં હાં દેખેતે બરશંમ નાપાકથાહ તથા નશો
 મેલેઉ છે તેહેનાં મુકુડાંઠીપર બાલ પડેઓછે ઈ
 આને બાલ બરાબર દોરાનો તાર પડેઓહોહ
 તેહેને શાગદીદ કરાવે તેથી નશાશ નહી તુટે તે
 નશાને ને અડકે તે રીમનથાહ નેનશાને વર

શર બેઠથી અગાઠી મુકેઓ હોઈ તેહેને ફેરંમ
ખાઈ તથા ખુરશોઈ હોઈ પછે તેનશો જમીનમાં
હાં દાટેઓ હોઈ તેહેને પાછો ફાહાડે ૦ દાદ ગો
શશપ નાંમનાં મોબેદે ફહુને નશાને ફેરંમખા
ઈ તે ફરફેરંમે તના ફુરી ગુનાહા જરી થાઈ તેજગો
ફહેઊછે તે જહેર છે.

~~ઈપો । નરશા । અશોનો । ઉરોથતો ।~~

ને આદમી અશો શાડેલો ફેરંમદાર

~~જેમેફેફરપ । નેફેઅંતે । આઅદા ઈહિને~~

જમીન ફાલબુદ દાટે ફરવેશો અગાર

~~અંધદા અનાસતોતો । વા । અનેહિવે ।~~

હોઈ તા ઊશતવાર બેખબર વગાર

~~શરઅનો । વા । દેનાંમ । માજદીઅશાનીંમ ।~~

શમજનો તે દીંન માજદીઅશાનીને.

જેતેમરદ દીંનનીવાતથી બેખબરહોઈ તથા દીં

નનાં શોખંન શાંતલેઆ નહી હોઈ તેહેને લખી

દીંનનીવાતોથી ખબરદાર કરવો તથા તેહેને

ગોનાહાથી પાછો ફેરવવો અને તેહેને દીંનમાં

હાં લેવો તેહેની મનશાની શવાબની રાહાઉપ

ર કરવી હજગો હિમલી અરથછે ફે દરપંદ જે દીં

નને શમજતો નથી તેહેને દીંનમાં હાં લેવો અ

ને પતેત કરાવીને તેહેને ગુનાહાથી પાછો ફેર
વવો અને દીનભીપર બેગુમાંન કરવો તેહેની મ
નશાની શાવાબીપર કરવી જે દરવંદ દીનભીપર
આવવા કરેતો તેહેને છોટપંણાથી દીનની રા
હા રશંમથી પરથંમ ખબરદાર કરી શહમબ
વીને પછે તેહેને દીનમાંહાં લેવો ૦ અને દીનભી
પર બેશાફ બેગુમાંન કરવો અને તેહેની મનશા
ની શાવાબીપર કરવી.

~~હિતાચી દ । હબીચો । સપા અંધેતે~~
તે ઈઆને તેગુનાહા તેઆદમીઉ તે નાંખીદ
~~આશાતુ અનેબીચો । દેનાંમા માંદીઅશાનીમા~~
ઓશાતવારીથી દીન માંદીઅશાની
તેગુનાહા આદમીઓનાં નાંખીદીદ ઓશાતવા
રીથી માંદીઅશાની દીનમાંહાં પતેતી જહેર
છે પતેત ફીધાથી ગોનાહા બરતરકૂથાદ
~~હબીચો । જનીદબીચો । પસચેતે ।~~
હબતીઆર કરે હવેપછે

~~અરથવીઅ । શીઉથને ।~~

બુરીમનશાનીનુ ફેલ.

જે હહેવી મનશાનીથી પતેત કરે જે હવેપછે હબ
દતર ગુનાહા નહી કરે અને માંદીઅશાની દીન

ઊપર બેશક રેહું.

~~સપર્ષિતે । જી । સપેતમા જરથુશતરા દીને ।~~
 નાંખીદી ૬ શુ શપેતમાંન જરથુશત દીનમાંહાં
~~માજદી-અશાનેશા । જરશા । આસતુ-અનહે ।~~
 માજદી-અશાની મરદ ઓશતવારી ૬
 બંદેમ ।

બંદીખાંને નાંખે-આનો.

શાવાશતે જે નાંખીદી ૬ હસપેતમાંન જરથોશ
 ત માજદી-અશાની દીનમાંહાં જેમરદ બેગુમાંન
 થા ૬ પતેત કરે તેથી બંદીખાંને નાંખે-આનો ગુના
 ૬ કરા ૬ ઈ-આને દીનમાંહાં હમ જહેરછે જે જે
 ગુનાહા જંણ અજંણથી થા ૬-ઓ હો ૬ તે દશતુ
 ર ઈ-આ મોબેદની આગલ જઈ તેગોનાહા જ
 હેર કરે પતેત કરેતો તરીને હીશો ગુનાહા અશો
 મરદ બખશો અને બાકી બે ૬ હીશા રહે-આ તે
 પતેત કરે-આ કરે તેપતેત કીધાથી ખુદામાફ કરે
 એ ૬ ફકીકત દીનની ફેતાબોથી ઘણો ઠેકાણો
 જહેરછે.

~~સપર્ષિતે । દરોશોમા~~

નાંખીદી ૬ ચોરીનાંને.

નાંખીદી ૬ ચોરીનો ગુનાહા તે હમ જંણોજે ચોરી

નહીકીધી જોઈ હિમ વમાશીઠી હોઈને કાંઈ પુ
કુચશે તેલલાડને આપશા તેશવાબ મહને લા
ગશે તેયોરીનો ગુનાહા પતેતથી દુરથાહ.

~~સપઈ હિતે । ઈઆતો । ગોનેમ ।~~

દુરકરે જાદુઈ મારેઆને.

દુરકરે પતેત જાદુઈનો ગુનાહા.

~~સપઈ હિતે । અશુઅગનેમ ।~~

નાંખીદી હિ અશુઅગનીનાંને.

પતેત તેગોનાહાને દુરકરે જે અશુઅગની ઈઆ
ને હિમ જાંણોજે મરગરજાંનીને મારેઓ જોઈ હિ
પંણ મોજેદ દશતુરનાં હોકંમ વનાં હિ નહી મા
ર્યો ઘટે હિમ જાંણીને મરગરજાંનીને મારેનહી
તેગોનાહાને પતેત દુરકરે.

~~સપઈ હિતે । નશોશાપમ ।~~

નાંખીદી હિ નશાદાટેઆને.

પતેત તેગોનાહાને દુરકરે જે નશાને દાટેડ હો
હિ તે હિમ જાંણોજે નશો દાટવો નહી ઘટે પંણ હિ
રલાવાશાતેજે શાગ તથા લોકડી તેહેને પાંણી
તથા આતશમાં હાં નહી લેઈજા હિ હેણું જાંણી
ને દાટેકે મહને શાવાબ પોહોયે પંણ તે ગુના
હાલી નાંખીદી હિ.

~~સપઈહતે । અના પેરેથેમ । શીઉથનેમ ।~~
 નાંખીદીદે તંન ફુરીગાંનનાં ફેલને.

દુરફરે મરગરજની ગુનાહાને તેહેનાં નામ ફ
 હેઆં નથી.

~~સપઈઅતે । દેરેજનો । પેરેથેમ । પારેમ ।~~

નાંખીદીદે શખત મોટું કરજનાંને
 દુરફરે તેજે મોટું કરજ ઈઆને કરજ લઈને પાછુ
 નહીઆપે તેહેનો મોટો ગોનાહાછે તેગોનાહા
 ને દુરફરે.

~~સપઈહતે । વીસપેતા । શીઉથન । ઈઆથેથા ।~~
 નાંખીદીદે તમામ ફેલફરણી જેબદઈખતીઆર
 વેરેજહતે ।

ફરહોદે.

દુરફરે તેજે ફરજાંતનો ગુનાહા થાદેઉ
 હોદે.

~~માનઈદેન । અહે । સપેતમ । જરથોશતર । દીના~~
 મીશાલ તેહેની સપેતમાન જરથોશત દીન

~~માજદીઅશાનીશા । નરશા । અશોનો ।~~

માજદીઅશાની મરદ અશો

~~ફરમેરેજેતે । વીશપેમ ।~~

બુલંદ મશાલી નાંખે દુરફરે તમામ

દોશમતેમય । દુનુખતેમય । દુનુઅરેશતેમય ।
 બદમનશની બદગવશની બદકુનશની
 ઈઅથ । વાતો । દેરેજતા । કચરો । થવા । રોમ ।
 ભેમ વાઆ શખત કાંરા કચરાનો શેતાબ
 દશેનાદ । પેરેફરમેરે । નેહદ ।

બંગલથી મશાલીનાંખે ઈઆને ઊડાવી દીધે.
 હેની મીશાલ હેને હશપેતમાંન જરથોશત ને
 માજીઅશની દીન ને અશોમરદથી જાઆદે
 હે મશાલે ઈઆને ગુનાહા દુર કરે તમાંમ બદ મ
 નશની બદ ગવશની બદ કુનશનીને દુર કરે
 ભેમકે શખત વાઆ તેજ દોડતો આવે બંગલ
 માંહાં તેથી નેજમીનઉપર કાંરો કચરો પડેઓ
 હોહ તેહેને ઊડાવી શાક કરે તેમીશાલે તેમર
 દને ગુનાહાથી પાક કરે.

વોહુ । હદ । જરથુશતર । હુઅરેશતેમ ।

ખુબ હજગો જરથુશત નેક કાંમનો કરનાર
 શીઉથનેમ । વેરેભેમનેમ ।

કરે.

ખુબ હજગોઉપર હજરથોશત નેશવાબનાં
 કાંમનાં કરનાર ઈઆને હમેશો શવાબ કરે પતે
 તફરવું ઘણું ખુબ છે.

~~વંધો હિંમ । દેનાંમ । માજી-અશનીંમ ।~~

બેહેતર દિનમાંહાં માજી-અશની

~~પેરેનાઈઉશ । ચેધાંમ । થવેરેશેતે ।~~

ગુનાહાની તોજશ પેદાફીધીછે.

બેહેતર માજી-અશની દિનમાંહાં પતેત જાહે
ર ફીધીછે જેતેથી ફરલાંતનો ગુનાહા દુરથાહ.

~~અશોમયોહુ ૧~~

વંદીદાદની પરગરદ ચોથી હિંનદવી અરથશાયે.

~~ઈઓ । નેરે । નેમેધેઅંતે । નોહદા નેમો । પેતે ।~~

જે મરદ નેઆહશ કરવી નહી જેમાજ બુલંદ

~~બેરેતે ।~~

જઈજાહ.

તેજાહફ જેમરદને નેઆહશ કરવી ઈઆને પો
તીફી ફરજઆત પડવી ઘટે તે નહીપડે.

~~તાઈઉશ । નેમંધો । બહિઅતે । ફાંધરો ।~~

ચોર નેઆહશનો થાહુ રેહેલંનચોર

~~નેમો । બરહે ।~~

ફરજ લેઈજાહ.

તેમરદ નેઆશ્રાનો યોર તથા રાહાનંન ઈઆ
 ને ગુનેહેગાર થાહૃ તથા બીજું હને કોઈશખશ
 બીજા પાશેથી કરજ કાહોડે તે હેવી મનશની
 થી લઈજાહને હેનું પાછું નહી આપું તથા અવ
 શતામાંહાં હમ જાહેરછે હમ કેહેને તુ મહને આ
 પ અને હેવી મનશનીથી લેઈજાહને તેહેને પા
 છું નહી આપું જેમરદે મહને આપીઠાય તેકાંઈ
 નંજાતો નથી તેહેજ પેલા તે યોરથાહ ઈઆને
 તેમરદ કોઈની યીજ યોરી લેઈગી૩ તેમીશાલે તે
 મરદને ગુનાહાલાગે તેગોનેહેગારથી દરજને હ
 મેલ રેહેછે.

~~ઈઆદા વા। ફરજુઆ। ફાંમચેદા।~~

જેમરદ ફાંઈ હરયીજમતા.

જેમરદ કોઈપાશેથી માલ મતાલીહ તે પાછુ ન
 હીઆપે તેથી દરજને હમેલ રેહેછે.

~~દશાંમ। ચીદા। હથર। વા। અશાને। હથર। વા।~~

તે જેમ દરમીઆંન તે રોજ તેજગોમાં

~~ખશાંન। મેથમન। આદિશા। પેરે। ગેઝરઅઈહિતે।~~

રાત મકાંન પોતે બુલંદ પકડે

તેમરદ જેમ મેહેર દરજકરે ઈઆને કુલનાંને તેહે
 વો તે રો તથા રાતે ગોનેહેગારથાહૃ હવાત તે

૧૪૨

પરગરદ યોથી.

જગો જાહેર છે તેહેની શાહાદતનાં પદ લખાં છે.

~~ઈઅઉઅદા વા હિતે વચ રૂમર આને~~

હરવેશો તે તે શોખન બુલંદ બોલે.

~~મથથંમને ખાહ પેરે ગેઉર ઈઅતે~~

તેજગો પોતે ઈઆને દરૂ બુલંદ પકડે.

હરવેશો જે શોખન બુલંદ બોલે અને તે બોલે

આથી ફરે તેહેજ જગોમાં હાં દરૂ પોતે હમેલ પ

કડે હપદ બીજાં તશાફનાં હજગો લખેઆં છે.

~~દાતરે ચેતે હિતે મેથર તહિઅ ઈઅદા~~

દાદાર ફેટલા તે મેહેર તાહારા કે

~~અફુરો મજદાઉ~~

અફુર મજદ.

પુછીઠી પેગંમબર જરથુશતે દાદારને જે ફેટલા

છે મેહેર તાહારા ફેટલા છે હ અફુર મજદ ઈઆ

ને મેહેર તે કુલને ફેહે છે નીસયે જે કુલથી ફરે તે

ગુનેહેગાર થાહ.

~~આઅદા મરોદા ખશુઅશા અશાઉમા જરથુશતરા~~

હરવેશો ફહીઠી ઇઅ હઅશો જરથોશત.

હોરમજદે જવાબદીધોજે ઇઅ છે હઅ

શો જરથુશત ઈઆને ઇરવેશનાં કુ

લ છે.

~~પોહરીઓ । વચો । હેનો ।~~

પરથંમ બોલ વાથી .

પરથંમ તેને મોહોડા ફરી બોલી કબુલકીધુંહો
 હ તેથી ફરે શોશી-ઓશ નાંમનાં મોબેદે કકુલે
 બેહેદીંનશાયે વચંનકરી અને ફરીનહ તેથી ખુ
 દાહતાલાને રંબપુકુચેય તથા કુશતંન બુબદનાં
 મનાં મોબેદે કકુલે દરવંદશાયે વચંનકરી ફરે તે
 ભી તેહેવોબ ગોનેહેગાર થાહ.

~~બેતીઓ । જશતા । મરશતો ।~~

બીબ હાથપર મારે

બીબે હને હાથઉપર હાથ મારે પછે તેથી ફરી
 નહ તથા બેવખત વચંનકરે તેહેવારે ખુદા દર
 મીઆંન રાખી નેકરે પછે બેમાંથી હકુલંદા ફરે.

~~થરેતીઓ । પસુ । મને ।~~

તરીબે ગોશપંદ કુલઅંદાને.

તરીબે તેને ગોશપંદ ખરીદકરી પછે તેબેહુમાંથી
 હકુલંદા ફરે.

~~તુહરીઓ । સતરો । મને !~~

ધુથો ઢોરનો કુલઅંદાને.

ધુથો તેને ઢોર ખરીદ ફરોખત કરે તેહેમાંથી હકુ
 લંદા ફરે તેથી ખાર અશતેર ગુનાહા નરી થાહ.

~~પુજાદો । વીરો । મને ।~~

પાંચમુ બેરાબેરી કુલ અંદાને.

પાંચમુ હને બેરાબેરીનુ કાલ કરે તથા નુજીનો
છોકરો કબુલ કરે તથા શાગેરદ ઊશતાદથી બે
રાહી કરી કરે તેહેને ૫૦૦ પાંચ શોહે રાંક ગુનાહા
લાગે ઈઆને હરરો જ નરી થાહ.

~~ખશતુઓ । અંધો । મને ।~~

છહુ જમીન તથા ગાંમ અંદાને.

છહુ તેને શોહેર તથા ગાંમ ઈઆ જમીન ખરીદ
કરો ખત કરે તેહેમાંથી હકુલંગા કરે તેહેને ૫૦૦
પાંચ શોહે રાંક ગુનાહા જઆદેહે વધતો નહ.

~~ઈઓ । અંધો હિહુહા વખશાહા કરદે મનહે ।~~

ફે શોહેરમાં વરધી થાવા કુશાદગી થાવાનો.

~~વેરેદા મનહે । ખરથવા મનહે । શોઈઆ મનહે ।~~

તાજી થાવાનો જઆદતી થાવાનો કાહદો થાવાનો.

કુલની નીશાંન શોખંન બોલવાનો પરથંમ કુલક

રે અને કરી નહ ઈઆને હરફોઈશાથે કુલ કરીને

વાડી વજાકા રાખે ઈઆ શોહેર ઈઆ ગાંમ રાખે

અને ફેહેને હવાડીની અને હજમીનની ઈઆ હ

શોહેરની ઈઆ હગાંમની વરધી કરી આપશ અને

નફો કાહદો તેવરધીથી તુને કરી આપશ હહેવો

કુલકરી પછે તેથી ફરી જાહે.

~~વયો । ખોહરીમ । મેથરેમ । ફેરેનો હોતે ।~~

બોલે પરથંમ કુલ કરે

તેમરદ પરથંમ વચંન કરે ઈઆને હમ બોલેને.

~~જસતો । મસો । અદાદ । ફરમેરેજેતે ।~~

હાતનો અંદાને પછે જાઆદેહે મસલે.

પછે હાતઉપર હાતમારે અને કુલકરે ને ફેરવે

તેહેવારે પેલો શોખંનનો બોલનાર ગોનાહમે

હવાથાહ અને હાથનો ગુનાહા તેમરદઉપર

ચડે આગલા વચંનનો ગોનાહા ઠંકાઈજાહે ઈ

આને તેવચંનનો આગલા ગોનાહાથી હગોના

હા જાઆદે ચહડે.

~~જસતો । મસો । અદાદ । અંતરે ।~~

હાથનો અંદાને કરે કુલ પછે વચમાં

~~જરેહીતીહ । ફરદેથતે ।~~

ફોઈને આપે.

હાથઉપર હાથમારે પછે તેહેફોઈ વચમાંહાંહો

હ તેહેને હમફેહેને હુ ફાંઈજા નજાતોજા

નથી.

~~પસો । મને । અદાદ ।~~

પશુને અંદાનેકુલકરી બેદાદીથી પછે

~~કરમેરેજેતે ।~~

જા-આદેહે મશાલે.

ગોશાપંદ ખરીદ કરોખત કરે અને પાછા ફરીજ
 હે જે કુકાંઈ જાણતો નથી તેહેવારે પેલા હાથ
 ઉપર હાથમારવાનો ગુનાહા ઠંકાદે અને હકુ
 લનો ગુનાહા ચડતો જાહે અને હકુલકરતાં હે
 નો કુલનો ગુનાહા વધતો જાહે.

~~પશો । મને । અદાદા અંતરે । ઉરે અર્થ હોતે ।~~
 ગોશાપંદનો કુલકરે પછે વચમાં કોઈને
~~કરદેથેતે ।~~

આપે.

જેગોશાપંદ ખરીદ કરોખત કરે અને જેકોઈ વ
 ચમાં હોદ તેહેને હમ ફેહેજે કુકાંઈ જાણતો નથી.
~~સતોરો । મને । અદાદા । કરમેરેજેતે ।~~

મોટાં ઢોરનો કુલકરે પછે જા-આદેહે મશાલે.
 જે ઢોર ખરીદ કરોખત કરે અને તેહેમાં ફાંથી પા
 છી કાહાડેજે કુકાંઈ જાણતો નથી તેહેવારે પે
 લો ઉપલો ગોનાહા મશાલાઈ જાહે અને કુલ
 નો ગોનાહા જા-આદેહે થાહે.

~~સતોરો । મને । અદાદા । અંતરે ।~~
 ઢોરનો કુલકરી પછે બેદાદથી વચમાં

~~ઉરે હોતે । ફરદેચતે ।~~

ફરફોઈને બુલંદ આપે.

જે ઢોર ખરીદ ફરોખત કરે તથા તેહેની વયમાં હાં
જેહેફોઈ હોઈ તેહેને હમ ફેહેને ફુકાંઈ નંણાતો
નહી.

~~વીરો । મને । અદાદા ફરમેરેજેતે ।~~

છોકરાંનો અંદાને કુલકરી પછે જાહેફેમશાલે.
છોકરાંને ખરીદ ફરોખત કરે તથા છોકરાંનાં કા
ર કરે તથા જુજુદીનો વયંન ફીધો હોઈ તેથી ફ
રેને ફુનંણાતો નથી તેહેવાર પછે પેલો ઉપરનો
ઢોરનો ગુનાહા છુપેઓ થાઈ અને હગોનાહા વધે
જાહેફે થાઈ.

~~વીરો । મને । અંદાદા અંતરે । ઉરેઈ હોતે ।~~

છોકરાંનું કુલકરી પછે વયમાં ફરફોઈને
~~ફરદેચતે ।~~

આપે.

છોકરાંને ખરીદ ફરોખત કરે તથા છોકરાંનું વે
વશાલનાં કાંમનું વયંન કરે તથા જુજુદીનો વ
યંન કરે તથા જેહેફોઈ તેહેની વયમાં હોઈ તેહેને
હમ ફેહેને ફુકાંઈ નંણાતો નહી તેથી ગુનાહા જ
જાહેફે થાઈ અને ઉપરનો ગુનાહા મશાલાઈ

જાહે.

દંધો । મને । અદાદા

ગોશાપંદ તથા જમીન કુલકરી પછે
કરમેરેજેતે ।

કરે જાહેજે મશાલે.

જમીન ખરીદ કરોખત કરે પછે હમ કેહેજે કુકાંઈ
નંણાતો નથી પછે હગુનાહા જાહેજે થાહ અને
ઉપરનો ગુનાહા મશાલાંઈ જાહે હજે કુલનો અં
દાને હક હકથી જાહેજે છે.

દંધો । મને । અંદાદા અંતરે

જમીન તથા ગાંમ કુલઅંદાને કરી પછે વચમાં
ઉરેઈજેતે । કરદેથતે ।

કરકોઈને આપે.

જમીન ખરીદ કરોખત કરે તથા તેહેને દરમીઆં
ન જેહેકોઈ હોહ તેહેને હમ કેહેજે કુકાંઈ નંણાતો
નથી તેહેવારે ઉપરનાં કુલનાં કરતાં હકુલનો
ગુનાહા જાહેજે થાહ હવાત અવશતાથી જ
હેરછેકે જેમરદે કુલકીધો તે કુલથી કરે-આનો હો
કંમ નહી હેની મીશાલ હજે પોતીકી બુનીઆદ
થી નશાલથી બુદો નહી થાહ જેમો હોડે શોખુંન
બોલીને કરે તથા હાત ઉપર હાતમારીને કરીજ

હ તેહેની પાદેહે ફરાહ આગલ નહેર કરશે જે હ
મીશાલ ગુનાહામાંહાં દાખલ થાહુ તથા જેકુ
લફરે તે કુલ પાલેનહી તેથી ગુનાહાગાર થાહ.
દાતરે । ચુઅદા હશે । મેથરો । હવે । દરોખતો ।
દાદાર ફેટલી તેહેને મેહેર દરજ કરેઆથી

~~આસતા । રેતે । ઈઓ । વચેહેનો ।~~

ગુનાહાગાર થાહ જે બોલે.

પુછીઊને પેગંમ બર જરથુશતે હોરમબદને જેકે
રલીછે તેહેનાંને તોજશ જેકુલને લાંબે ઈઆને
મુકુડે બોલે પાલેનહી નીસચે તેફેટલાંવરશ દો
બખ લોગવે.

~~આઅદા । મરોદ । થરસત । હશા । હદે ।~~

હરવેશે ફહીઊ હોરમબદે તરંણશેહે છે.

~~ચેથ નાંમ । નરાંમ । નબા । નબા ।~~

તોજશ આદમીઉ નબદીફનાં

~~નબદેશતેનાંમ ।~~

ઊપરલેઈનહ ઈઆને પોહોચે.

હોર મબદે જવાબદીધોજે તરંણશેહે છે તોજશ

ઈઆને તરંણશેહે વરશ છે ઈઆને ગોનાહાની

શુકુમીઅત તેહેની નબદીફનાં આદમીઓઊપ

ર પુકુચે ઈઆને વરશ ૩૦૦) તરંણશેહે લગે.

તેહેની ઓલાદનાં લોકો પતેત ફરે-આજ છે તેહે
 વારે તરણશોહે વરશે તેહેનુરવાં ન દોળખથી
 છુટે.

~~દાતરે । યુ-પદ । હશો । મેથરો । હવે । દરખતો ।~~
 દાદાર ફેટલી તેહેને મેહેર દરબનો
~~આસતારેતે । ઈ-ઓ । જસતા । મરશતો ।~~
 ગુનાહાગારને જે હાતપર મારે.

પુછીઊ પેગંમ બર જરથોશતે હોરમજદને જે ફે
 ટલી છે તેહેને તોજશ જેકુલતાં જે ઈ-આને હાથ
 ઊપર હાથમારે તેકુલકરીને પાલેનહી નીસયે
 ફેટલાં વરશ દોળખમાં હાં ભોગવે.

~~આ-પદ । ખશુ-પશા । શાત હશા । હદ ।~~
 હરવેશો ફહીઊ છશેહે છે.
~~યેથનાંમ । નરાંમ । નબા । નજદેશાતનામ ।~~
 તોજશ આદમીઉને નજદીકનાં

~~પરબરતે ।~~

ઊપર લઈજ છે.

હોરમજદે જવાબદીધો જે છશેહે ૫૦૭ તેહેનાંને
 તોજશ ઈ-આને તેગુનાહાની શુકુમી-અતથી તે
 હેની નજદીકનાં આદમીઓને પુકુયે વરશ ૫૦૭
 છશેહેલગી તેગોનાહાગારની ઓલાદનાં આ

દમી-ઓ પતેત કરે-આજ હે તેહેવારે તે ગુનાહાગા
૨૫૨૨ ૬૦૦ છશેહે પછે દોજખથી છુટે નીસ
યે ૫૨૨ ૬૦૦ છશેહે દોજખમાં હાં શખતી લો
ગવે -

~~દાતરે । મુઅદ । હશે । મેથરો । હવે । દરોખતો ।~~
~~દાદાર ફેટલી તેહેને મેહેર ૬૩૦નાં~~
~~આશાતારેતે । ઈ-ઓ । પશો । મને ।~~

ગુનાહાગારને જે પરુ અંદાને.
પુછીઉ પેગંમબરબરથુશતે જે ફેટલીછે તેહે
ને તોજશ જે ગોશપંદ ખરીદ કરોખત કરે-અને
તેહેનો કુલ લાંબે તે ફેટલાં ૫૨૨ દોજખ રંબ
લોગવે.

~~આ-અદા મરોદા હપાસતા હશા હદા યેથનાંમા~~
~~દરવેશે ફહીઉ શાતશેહે જે તોજશ~~

~~નરોંમા નબા । નબદેશતનાંમા । પરબરેતે ।~~
~~મરદ નબદીફનાં ઉપર પુકુયે.~~

હોર મજે જવાબદીધોજે ૫૨૨ ૭૦૦ શાતશેહે
જે તેહેને તોજશ ઈ-આને તે ગોનાહાની સુકુમી

અત તેહેનાં નબદીફીનાં આદમી-ઓ ઉપર પુકુ
યે જે ૫૨૨ ૭૦૦ શાતશેહે દોજખ લોગવે ફહી

ઉ હોરમજદે જે તેહેની ઓલાદનાં આદમી-ઓ

૧૫૨

પરગરદ ચોથી.

વરશ ૭૦૦ શાત શો હોલગી પતેત તે ગોનેહે
ગારની નઈઅતે કરેઆજા હ તેહેવારે તે ગોના
હાગાર ૭૦૦) શાત શોહે વરશો દોજખથી છુટે.
~~દાતરે। મુઅદ। હશો। હવે મેથરો। દરોખતો।~~

ફેટલી તેહેને મેહેર ૬૩૦નાં

~~આસતા રેતે। ઈઓ। સતોરો। મને।~~

ગોનાહગારને જે મોરાં ઢોર કુલકરે.

પુછીઊ પેગંમ બર જરથોશતે જે ફેટલીછે તેહેને
પાદેકરાહા જેઢોર ખરીદ કરોખતકરીને કુલલાં
જે નીશાયે તેફેટલાં વરશ દોજખલોગાયે.

~~આઅદ। મરોદ। અફુરો મજદાઉ। અસતાસતા હશ~~
હરવેશો ફહીઊ હોર મજદે આઠ શોહે

~~હદાયેથનાંમા નરાંમા નવા નજદેશતનાંમા પરખરેત~~
છે તોજશ આદમીઉ નજદીફનાં ઊપરલઈજાહ

હોર મજદે જવાબદીધોજે વરશ ૮૦૦) આઠ શોહે
છે તેહેને તોજશ ઈઆને તેગોનાહાની શુકુમી
અત તેહેનાં નજદીફીનાં આદમીઓ ઊપર પોહો
યે નીશાયે તે વરશ ૮૦૦) આઠ શોહે દોજખમાંહાં
રંજલોગાયે ફહીઊ હોર મજદેજે વરશ આઠ શોહે
લગે તેહેની ઓલાદનાં આદમીઓ પતેત કરેઆ
કરે તેથી વરશ ૮૦૦ આઠ શોહે પછે તે ગોનાહગાર

દોળખથી છુટે.

~~દાતરે । મુઝાદ । હરો । મેથરો । હવે । દરોખતો ।~~

દાદાર ફેરલી તેહેને મેહેર દરબનાં

~~આશ તારેતે । ઈંપો । વીરો । મન્ને ।~~

મુના હાગારને જે બેરાબેરીનો કુલકરે.

પુછી બા પેગંમખર જરથોશતે હોરમજદને જે ફે

રલી છે તેહેને તોજશ જે મેહેર દરબનાં ફાંમક

રેઈ-આને બેરા બેરીનુ ફારજકરે અને ફારજનો

કુલત્તાંને પાલક તથા ગોલાંમ ખરીદ કરોખત

કરે તેથીલી નામકરજહ નીશાયે દોળખની રંબ

ફેરલાં વરશ લોગવે.

~~આઝાદ । મરોદ । નહિંપ । સતાહશ । હદ ।~~

હરવે શો ફહીબી નવ શોહે છે

~~મેથ નાંમ । નરાંમ । નબાનજ દેશતનાંમ ।~~

તોજશ આદમીઉને નજદીફીનાં

~~પરબેરેતે ।~~

બપર પોહોયે.

હોરમજદે જવાબદીધોને વરશ ૮૦૦ નવશોહે

પાદે ફરાહા ઈઆને તેગોનાહાની મુહુમીઅત

તેહેની નજદીફીનાં આદમીઓને પુહુયે નીસ

યે તે દોળખમાં હાં વરશ નવશોહો આજબલો

ગાયે ફહીઊ હોરમજદેફે વરશ ૮૦૦ લગે તેહે
ની ઓલાદનાં આદમીઓ તેગોનાહાગારની ન
ઈઅતે પતેત કરે તેહેવારે તેવરશ નવશેહે પછે
દોજખથી છુટે.

~~દાતરે । સુઅદ । હશો । મેથરો । હવેદરો ખતો ।~~
~~દાદાર ફેટલી તે મેહેર દરજનાં~~
~~આસતારેતે । ઈઓ । દંધો । મને ।~~

ગોનાહાગારને જે ગાંમતથા જમીનનાં કુલકરેઅંદાજે
પુછીઊ પેગંમબર જરથોશતે હોરમજદને જે ફેટલી
છે તેહેને પાદેફરાહા જે મેહેર દરજનાં ફાંમકરે જે
ધર તથા જમીન ખરીદ કરો ખતકરી ને કુલથી
કરે.

~~આઅદ । મરોદ । ફુલંધરેમ । ફદ । મેથનાંમ ।~~
~~હરવેશે જવાબદીધો ફબર છે તોજશ~~

~~નરાંમ । નબા । નજદેશતનાંમ । પર । બુરેતે ।~~
આદમી નજદીફનાં ઊપર પોહોમે
જવાબદીધો હોરમજદે જે વરશ ફબર છે તેહેને
તોજશ તેગોનાહાની સુમીઅત તેહેની નજદીફી
નાં આદમીઓને પુહુમેછે તથા વરશ ૧૦૦૦) ફ
બર દોજખમાંહાં ભોગાયે હોરમજદે ફહીઊને તે
હેની ઓલાદનાં આદમીઓ વરશ ૧૦૦૦) ફફફ

જરલગે તેગોનાહાગારની નઈઅતે પતેલ કરે
 આજહ તેહેવારે ૧૦૦૦ હજાર વરશે તેગોનાહાગા
 ર દોજખથી છુટે તથા વરશનો શુમાર ફીધો છે
 હેજરવેશે હુશપારેમ નશાકમાં હાં ફહુ છે તથા
 નેહાદ તુંમ નાંમનાં નશાકમાં હાં આદમીઓને
 શુમારમાં લીધા છે તથા વરશનો શુમાર ફીધો છે
 પંણા આદમીઓ તથા માલમતા જરખનંનાનો
 શુમારમાં લાવવા નહી કે હરલાં આદમીને તથા
 આરલાહક માલ મતાને નોકશાંને પુહુયેમ ત
 થા હતરંણા ચીજમાં હાંથી હકુને નોકશાંન પોહો
 યે ૦ ઈઆ કોઈ ગુનાહાની ગુજરશ કરે પંણા તેહે
 ને દોજખની દેહેશાત રેહે તથા મેહેર દરજનુકાં
 મ નુકશાંન પોહોયાડનાર છે કુલત્તાંજે આથી
 આદમીઓને પહરેજકરવું નઈહ.

~~નહીઅ. દરોજે શાતે । ખશાયરેબીઓ ।~~

હગોનાહાની શુમીઅત તેહેનાં ફરજંદોને હોહ
 તથા કુલત્તાંજેઆબાદ ફરજંદ પેદાથાઈગી હોહ.
~~નેરેજેબીઓ । હોદા । દરાખત ।~~

તેહેનેબદલે શયાબનુકાંમ કરે પંણાતે ગોના

હાની શુભીઅત પુહુયે તેપછે હમ ફેહેય.
~~પેરે | અજસતરોળા | અહમાદ |~~

હકાંમમાં હાં કુશતંન બુલ્લદ ફીરમાની હ હરવે
 શો ફહીઊલે નેફોને ડર કંમ હો હ તથા બીલ્લ ન
 ગો ગોશાશપે હમ ફહીઊલે નેફેનો બાપ અશો
 ગુલ્લરે તેફેનાં ફરબંદને ડરનહી હો હ.
~~દાતરે | ઈઓ | મેથરેમ | દિવેદરોલેતે | ઈહમા~~
~~દાદાર ને મેફેર દરલ્લ ફરે ને~~
~~વચ | હેનેમ |~~

ને બોલને.

પુછીઊ પેગંમબર જરથોશતે હોરમબંદને ને આ
 દમી મોહોડે બોલેને વચંન કુલ ફરાર ફરેને
 તે કુલને લાંબે.

~~ફાહે | અસતે | ચેથે |~~

શુતેફેની છે તોજશ.

શુતેફેની તોજશ છે તેફીધાથી તેફેનાં રયાંનનો છુટકોથાઈ.

~~આઅદ | મરોદ | અફુરો | મબદાઉ | તેશરો | સતા~~

હરવેશો ફહીઊ હોરમબંદે તરંણ શોફે

~~ઊપા | જનનાંમ | ઊપા | નેહદ | અસપહે |~~

બુલંદ મારવામાં બુલંદ મારે દુરરા

~~અશતરઈઆ તેશરો શતા શરો શો મરનીઆ~~

તરંણ શોહે

યાબુક.

હોરમજદે જવાબદીધોને મારવામાં હું તેહેને

૩૦૦) તરંણ શોહે દુરરા તથા તરંણ શોહે યાબુ

ક મારે પંણ ફરીથી તેગુના હા નહીં કરે.

~~દાતરે ઈઓ મેથરેમ હવે દરનેતે ઈહમા~~

દાદાર ને મેહેર

દરબકરે ને

~~જશતા મરેશતેમ~~

હાથ પર મારીને.

પુછી ઊ પેગંમબર જરથોશતે હોરમજદને ને

આદમીઉ હાથ ઊ પર હાથ મારે તે કુલ ફીધેનો

ભાંડે.

~~રાહે અસતે મેથા~~

શું છે તેહેની તોજશ.

શું તેહેની તોજશ ને તેથી પાક થાઈ.

~~આજરદ મરોદા ખશુઅશા શતાઉપા જનનાં મા~~

દરવેશો ફહીઊ ઇઅ શોહે બુલંદ મારવામાં

~~ઉપા નેહદ અસપહે અસતરઈ ખશુઅશા~~

બુલંદ મારે દુરરા

છ શો હો

~~સત શરો શો મરનીઆ~~

યાબુક.

હોરમજ્જે જવાબદીધોને તેમરદને મારવામાં હાં
મારે છશેહે દુરરા ઈઆને છશેહે ચાબુક મા
રે તેથી તેહેનું રવાં ન પાક થાહ.

~~દાતરે । ઈઓ । મેથરેમા । હવે દરૂનેતે । ઈહમા~~

દાદાર ને મેહેર દરૂકરે ને

~~પશુ । મનેમા~~

પશુગોશપંદ કુલકરે.

પુછીઠી પેગંમબર જરથોશતે દાદારને ને આ
દમી ગોશપંદ ખરીદ ફરોખત કરે અને તે કુલ
લાંને.

~~ફાહે । અસતે । ચેથા~~

શુતેહેની છે તોજશ.

શુછે હગોનાહાની તોજશ.

~~આઅદ । મરોદ । હપત । સતાઉપા । જનનાંમા~~

હરવેશે ફહીઠીહોરમજ્જે શાત શેહે બુલંદ મારવામાં

~~ઉપા । નેહદ । અસપહે । અસતરઈઅ । હપતા~~

બુલંદ મારે દુરરા શાત

~~સત । સરોશો । ચરનીઅ~~

શેહે ચાબુક

હોરમજ્જે જવાબદીધોને તેહેને મારવામાં હાં ઠી

પરમારે મારે શાતશેહે દુરરા તથા શાતશેહે

યાબુક.

દાતરે । ઈઓ । મેથરેમ । હવે દરેતે । ઈહમા

દાદાર ને મેહેર દરેબકરે ને

સતુરો । મનેમ ।

હોરનો મોટાં કુલકરે.

પુછી ઊ પેગંમબર નરથોશતે હોરમબદને ને

નેઆદમી હોર ખરીદ કરોખત કરે તે કુલકરા

રલાં ને.

કહે । અસતે । મેથા

શુતેફેની છે તોજશ

શુતેગોનાહાની છે તોજશ.

આઅદ । મરોદ । અસત । સતા । ઉપા । જનનાંમા ।

દરપેશો ફહીઊ આહશેહે બુલંદ મારવામાં

ઉપા । નેહદા । અસપહે । અશતર ઈઓ । અશતર । સતા

બુલંદ મારે દુરરા આહશેહે

સરોશો । ચરનીઅ

યાબુક.

હોરમબદે જવાબદીધોને તેફેને મારવામાં હાં ઊપર મા

રે આહશેહે દુરરા તથા આહશેહે યાબુક મારે.

દાતરે । ઈઓ । મેથરેમ । હવે । દરેતે । ઈહમા

દાદાર ને મેહેર દરેબકરે ને

~~પીરો । મનેમ ।~~

બેરા બેરી કુલ કરે.

પુછીઉ પેગંમ બર જરથોશ તે અહુર મજદને જે
આદમીઓ બેરા બેરીઓનાં ફારજનાં કરનાર
કુલ કરાર કરે તેથી કરે તથા નુસ્તુદીનો કુલ ક
રે તેથી કરે તથા ઉશતાદને શાગેરદ નાલા હ
ક બોલે.

~~ફાહે । અસતે । મેથ ।~~

શુતેહેની છે તોજશ.

શુછે તેગોનાહાની તોજશ.

~~આઅદ । મરોદ । નઉઆ । સત । ઉપા । જનનાંમા
હરવેશો ફહીઉ નવશેહે બુલંદ મારવામાં
ઉપા । બેહદ । અસપહે । અશતરઈઆ । નઉઆ
બુલંદ મારે દુરરા નવશેહે
સત । સરોશો । ચરનીઆ~~

યાબુક.

હોરમજદે જવાબદીધોજે તેહેને મારવામાં હાં
બુલંદ મારે દુરરા ૬૦૦ નવશેહે દુરરા તથા
નવશેહે યાબુક મારે.

~~દાતરે । ઈપો । મેથરેમ । હવે દરોજેતે । ઈહમા
દાદાર જે મેહેર ૬૩૦૦ કરે જે~~

દંધો । ~~મહેમ~~

ભીન તથા ગાંમ કુલકરે.

પુછીઉ પેગંમબર જરથોશતે હોરમબદને જે જે
આદમી મોલક તથા ગાંમ ખરીદ કરોખત કરે
તેહેનાં કુલ કરારથી કરે.

ફાહે । ~~અસતે । ચેથ~~

શુછે તેહેની તોજશ.

શુછે તેગોનાહાની તોજશ.

~~આઅદ । મરોદ । હલંધરેમ । ઉપા । જનનાંમ ।~~
દરવેશે ફહીઉ હજર બુલંદ મારવામાં
ઉપા । જ્નેહદ । અસપહે । અશતરઈઆ હલંધરેમ ।
બુલંદ મારે દુરરા હજર.

~~સરોશો । ચરનીઅ~~

ચાબુક.

હોરમબદે જવાબદીધોજે તેહેને મારવામાંહાં ઉ
પર મારે હજર દુરરા તથા હજર ચાબુક.

~~ઈઓ । નરશ । શનેથેમ । ઉશ । હેશતેતે ।~~

જે આદમી હથીઆર બુલંદીથી પકડે

~~હિતદહે । આગેરેકુતેમ ।~~

દરવેશેતેને આગેરકુત.

જે આદમી હથીઆર બુલંદીથી આદમીને મારવા

ને વાશતે પકડે તેહેને આગેરફત નાં મનો ગુના
હા જરી થાહ ઈઆને નાહાફ હથીઆર પકડે.

~~ઈઆદા ફરશોરોતે । હિતદા હે । અઠિઆ~~
ને આગલયાલે હરવેશે અઠિઆ

~~વેરેશતેમ ।~~

વેરેશત.

ને તે હથીઆર પકડીને આગલયાલે તેહેને હ
રવેશે અઠિઆ વેરેશત ગુનાહા જરી થાહ અ
ને આગેરફતેનાં ગોનાહા દુરથાહ ઈઆને આ
ગેરફત ગોનાહા નાંધલો છે તેદરાઈ જહ અને
અઠિઆ વેરેશત ગોનાહા મોટો જરી થાહ.

~~ઈઆદા દેમ । હિનો । મનંધે । પેતે ।~~

ને તે ફીનાંની મનશાનીથી બુલંદ

~~અશાનો હિતે । હિતદા હે । અરે દોશ ।~~

મારે હરવેશે અરે દુશ

ને તે ફીનાંની મનશાનીથી હરવેશે તેહેનેમા

રે ને તે બખંમ દન ૩ તરંણશુધી રેહે તે

થી અર દુશ ગુનાહ જરી થાહ અને અ

ઠિઆ વેરેશતે ગોનાહા દુરથાહ ઈઆને

અઠિઆ વેરેશતે હંકાહ અને અર દુશ ગુ

નાહા જરી થાહ.

~~પુજદેવેદા ના । હરેદુશાંમ । તનુંમ । પેરીહિતે.~~

પાંચમો મરદ અરદુશાથી તનાકુરી થાઈ.

અરદુશા ગોનાહાથી તેમરદ પાંચમો પાહિન્ન
હતેની તનાકુરી ગોનાહા જરીથાઈ ઈઆને
પ અરેદુશા ગુનાહા કરે તેહેને દફ તનાકુર ગુ
નાહનાગે.

~~ઘાતરે । ઈપો । નરેમ । આગેરેકુતેમ । આગેપુરુઈહિતે~~

દાદાર બે મરદ આગેરકુત કરે.

પુછીઠી પેગંમબર જરથોશતે હોરમબદને કે બે
મરદ આગેરકુત ગોનાહા કરે.

~~રાહે । અશતે । મેથા ।~~

શુતેહેની છે તોજશ.

શુછે તેગોનાહાની તોજશ.

~~આઅદા । મરોદા । પંચે । ઉપા । જનન । અસપહે~~

હરવેશો ફહીઠી પાંચ બુલંદ મારવામાં

~~અસતરઈઆ । પંચે । શરોશો । ચરનીઆ ।~~

દુરરા પાંચ ચાબુક.

હોરમબદે જવાબદીધોબે તેહેને મારવામાં હાં મા
રે પાંચ દુરરા તથા પાંચ ચાબુક મારે.

~~વેતીમ । દશા । ઉપા । જનનાંમ । અસપહે । અશતરઈઆ~~

બીજવાર દશ બુલંદ મારે દુરરા

દશા । સરોશો । ચરનીઅ ।

૬૨૧

આબુક.

બીજવાર તેગોનાહાકરે તેહેવારે ૬૨૧ દુરરા ત
થા ૬૨૧ આબુક મારે.

~~ચરેતીમ । પંચ । દશા । ઉપા । જનના । અશપહે ।~~

તરીજવાર . પંદર બુલંદ મારવામાં

~~અસતરઈઅ । પંચ । શરોશો । ચરનીઅ ।~~

પંદર

આબુક.

તરીજવાર તેગોનાહાકરે તેહેને મારવામાં મા
રે દુરરા ૧૫ પંદર આબુક મારે.

~~તુહરીમ । ચરે । સતેમ । ઉપા । જનનાંમ । ઉપાનેહદા~~

યોથીવાર તરીશ બુલંદ મારવામાં બુલંદ

~~અસતરઈઅ । ચરેસતેમ । સરોશો । ચરનીઅ ।~~

દુરરા

તરીશ

આબુક

યુથીવાર તેગોનાહાકરે તો તેહેને મારવામાં હું

મારે તરીશ દુરરા તથા તરીશ આબુક મારે

~~પુખદેમ । પંચાશતેમ । ઉપા । જનનાંમ ।~~

પાંચમીવાર પાંચ દશ પંચાશ બુલંદ મારવામાં

~~ઉપાનેહદા અસપહે । અસતરઈઅ પંચાશતેમ । સરોશો । ચરનઈહી~~

બુલંદ મારે

દુરરા

પંચાશ

આબુક.

પાંચમીવાર તેગોનાહાકરે તેહેને મારવામાં હું મા

રે પંચાશ દુરરા અને પંચાશ યાબુક.

~~બશતુંમ | હપતાહિતીમ | ઉપા | જનનામ | ઉપા |~~

છીવાર શહિતેર બુલંદ મારવામાં બુલંદ

~~નેહદા | અસપહે | અશતરઈ | હપતાહિતીમ |~~

મારે દુરરા

શહિતેર

~~સરોશો | ચરનીઅ |~~

યાબુક.

છીવાર તેગોનાહા કરે તેહેવારે તેહેને મારવામાં

શહિતેર દુરરા ઈઆને શહિતેર યાબુક મારે.

~~હપતઅમ | નહિહિતીમ | ઉપા | જનનામ | ઉપા |~~

શાતમીવાર નેવું બુલંદ મારવામાં બુલંદ

~~નેહદા | અસપહે | અશતરઈ | નહિઅહિતીમ |~~

મારે દુરરા

નેવું

~~સરોશો | ચરનીઅ |~~

યાબુક.

શાતમીવાર ગોનાહા કરે તેહેવારે તેહેને મારવામાં

નેવું દુરરા તથા નેવું યાબુક મારે.

~~અસતેમેમ | હિતેશામ | શીઉથેનનામ |~~

આહમીવાર તેહેનાનાં ફેલનાં કરનારાઉં

~~વેરેજેમનામ | અનુનુ | અરેશતાહ | પેતે |~~

હપતીઆર કરે મુબરશ નહિફીધીહોં તેની

~~પુઉરે-પાદા~~

~~-આગાલ.~~

આઠમીવાર તેગોનાહાનાં કરનારાઉં તેગોના
હાફીધો હોઈ તથા તેગુનાહાની ગુજરશ નહી
ફીધી હોઈ.

~~કાહે । અસતે । ચેથા~~

શુછે તેફેની તોજશ.

શુતે ગોનાહાનીછે તોજશ.

~~આજ્ઞાદા મરોદા અહિતહે પેતે । પેશો । તનુઆ~~

હરવેશો ફહીઠી તે ઊપર તના ફુરી

~~ફુઈહી । સત । ઉપા । જનનાંમ । ઉપા । બેહિદા ।~~

બેશોઉં બુલંદ મારવામાં બુલંદ મારે

~~અસપહે । અસતરઈઅ । ફુઈઅ । સત । સરોશો~~

ફુરરા

બેહ શોઉ

~~ચરનીઅ~~

ચાબુક.

હોરમજદે જવાબદીધો જે તે તના ફુરી ગુનાહગા

રને મારવામાંહાં મારે બેહ શોઉ ફુરરા તથા બ

શોહો ચાબુક.

~~દાતરે । ઈહિજે । નોહિદા । ઉબુઅરે । જાઆદા । ઈઅો~~

દાદાર હરવેશ નહી ગુજરશ ફીધી હોઈ જે

~~નરેમ | આગેરે કુતેમ | આગેરે ઉરે અર્ધ હિતે |~~

મરદ આગેરે કુત ફીધો હોઈ.

હરવે શો તેમરદે ઊપરથી ગુનાહાની ગુનારશા ન
હી ફીધી હોઈ બેણે આગેરે કુત ગોનાહા ફીધો હોઈ.
~~ફાહે | અસતે | મેથો |~~

શુતેહની છે તો જશ.

શુછે તેગોનાહાની તો જશ.

~~આદા | મરોદા | હિતે | પેતે | પેશો તનુઆ~~

હરવે શો ફહીઠી તે ઊપર તનાફુરી ગાંન.

~~જુઈહી | સત | ઉપા | જનનાંમ | ઉપા | ને હિદા અસપહો~~

બે હ શોઉ બુલંદ મારવામાં બુલંદ મારે દુરરા

~~અસતરઈઆ | દુઈહી | સેતે | સરો શો | ચરનીઆ~~

બેશો

ચાબુક.

હોરમજદે જવાબદીધોને તનાફુરી ગોનાહાગાર

ને મારવામાં હાં મારે બેશો હો દુરરા ઈઆને બ

શેહે ચાબુક.

~~દાતરે | ઈઆ | નરેમ | અઠિઆ | હરેશતેમ | અઠિઆ~~

દાદાર ને મરદ અઠિઆ વેરેશતે ફીધો

~~ઉરેશતે |~~

હોઈ.

પુછીઠી પેગંમબર જરથોશતે હોરમજદને ને મ

રહે અભિ-આ વેરેશતે ગોનાહા ફીધો હોઉ.

~~ફાહે । અસતે । યેથા~~

શુ છે તેહેની તોજશ.

શુ તે ગોનાહાની છે તોજશ.

~~આપદા મરોદા અફુરો મજદાઉ દશા ઉપા~~

હરવેશો ફહીભી હોર મજદે દશ બુલંદ

~~જનનાંમ । ઉપા । નેહદા અસપહે અસતરઈઆ~~

મારવામાં બુલંદ મારે દુરરા

~~દશા શરોશો । ચરનીઆ~~

દશ યાબુક.

હોર મજદે જવાબદીધોને તેમરદને મારવામાં

મારે દશ દુરરા ઈઆને દશ યાબુક મારે.

~~બેલીમ । પંચા દશા ઉપા જનનાંમ । ઉપા નેહદા~~

બીજવાર પંદર બુલંદ મારવામાં બુલંદ મારે

~~અસપહે અસતરઈઆ પંચા દશા શરોશો ચરનીઆ~~

દુરરા પંદર યાબુક

~~ચરેલીમ ચરેશતેમ । ઉપા જનનાંમ । ઉપા નેહદા~~

તરીજવાર તરીશ બુલંદ મારવામાં બુલંદ મારે

~~અસપહે અસતરઈઆ ચરેશતેમ શરોશો ચરનીઆ~~

દુરરા તરીશ યાબુક

તરીજવાર તેગોહાના કરે તેહેને મારવામાં હાં

મારે તરીશ દુરરા ઈઆને તરીશ યાબુક મારે.
~~તુહીરીમ | પંચા | સતેમ | ઉપા | જનનાંમ | ઉપા |~~
 યોથીવાર પંચાશ બુલંદ મારવામાં બુલંદ
~~નેહદ | અશપહે | અસતરઈઅ | પંચાસતેમ |~~
 મારે દુરરા પંચાશ
~~સરોશો | ચરનીઅ |~~

યાબુક.

યોથી વાર તેગોનાહાગારને મારવામાં હાં મા
 રે પંચાશ દુરરા તથા પંચાશ યાબુક.
~~પ્રજેમ | હપતાહીતીમ | ઉપા | જનનાંમ | ઉપા |~~
 પાંચમીવાર શહીતેર બુલંદ મારવામાં બુલંદ
~~નેહદ | અશપહે | અસતરઈઅ | હપતાહીતીમ |~~
 મારે દુરરા શહીતેર
~~સરોશો | ચરનીઅ |~~

યાબુક.

પાંચમીવાર તેગોનાહાકરે તેહેને મારવામાં હાં
 મારે શહીતેર દુરરા ઈઆને શહીતેર યાબુક.
~~જશતુંમ | નહિહીતીમ | ઉપા | જનનાંમ | ઉપા |~~
 છઠીવાર નેધુ બુલંદ મારવામાં બુલંદ
~~નેહદ | અશપહે | અસતરઈઅ | નહિહીતીમ |~~
 મારે દુરરા નેધુ

સરોશો । ચરનીઅ ।

યાબુક.

છઠીવાર તેગોનાહાકરે તેહેને મારવામાં મારે
નેવું દુરરા તથા નેવું યાબુક મારે.

હપતથેમ । હિતેશાંમ । શીઉથેનનાંમાવેરેજેમનેમ
શાતમીવાર તેહેનાંને ફેલ ગોનાહાનાંકરે હખતીઆર.

~~અનુબુઅરેશતાદ । પેતે । પોઉરેઆદ ।~~

નહીફીધો હોહ ઉપરથી અગાઉથી.

શાતમુ તેજે ગુનાહાનાં કરનાર તેણો ઉપરથી
ગુનાહાની ગુન્નરશ નહીફીધી હોહ.

~~ફાહે । અસતે । ચેથા ।~~

શુતેહેની છે તોજશ.

શુતે ગોનાહાની છે તોજશ.

~~આઆદા મરોદાઅહિતહેપેતે । પેશો । તનુઅ ।~~

હરવેશો ફહીઉ તે ઉપર તના ફુરીગાંનને

~~ફુઈહી । સત । ઉપા । જનનાંમા । ઉપા । નેહદા ।~~

બશોહે બુલંદ મારવામાં બુલંદ મારે

~~અશપહે । અશાતરઈઆ ફુઈહી । સત । સરોશો ।~~

દુરરા બશોહે

ચરનીઅ ।

યાબુક.

હોરમબદે જવાબદીધોને તના કુરી ગોનાહા
 ગારને બશેહે કુરરા તથા બશેહે યાબુક મારે.
~~દાતરે । ઈહોને । નોહદા । ઉબુઅરેભાપાદા । ઈઓ~~
~~દાદાર હરવેશે નહી ગુનરશા ફીધીહોહ ને~~
~~તરેમ । અભિઓ । હરેશાતેમ । અભિઓ । ઉરેશીહોતે ।~~
 મરદ અભિઆ વેરેશાત કરે.

પુછી હો પેગંમબર જરથોશાતે દાદારને હરવે
 શે ને મરદે અભિઆ વેરેશાત ગુનાહા ફીધોહો
 હ તેણે ઉપરથી ગુનાહાની ગુનરશા નહી ફી
 ધી હોહ.

~~ફાહે । અસતે । યેથા ।~~

શુછે તેહેની તોજશ.

શુતે ગોનાહાનીછે તોજશ.

~~આઅદામરોદા । અહતે । પેતે । પેશો । તનુઆ~~

હરવેશે જવાબદીધો તે ઉપર તના કુરીગાંનને

~~દુઈહ । સત । ઉપા । જનનાંમ । ઉપા । નેહદા~~

બશેહે બુલંદ મારવામાં બુલંદ મારે

~~અશાપહે । અશાતરઈઆ । દુઈઆ । સત । સરોશો~~

કુરરા બશેહે

~~ચરનીઆ ।~~

યાબુક મારે.

હોરમજદે જવાબદીધોજે તે તનાકુરી ગોનાહ
ગારને મારવામાંહાં મારે દુરરા બશેહે તથા
બશેહે ચાબુક મારે.

~~દાતરો ઈઓ નરેમા અરેદુશા રાનેથેમા જે અંતે~~
દાદાર જે મરદ અરદુશા કરે હથીઆરે મારે
પુછીછી પેગંમબર જરથોશતે હોરમજદને જે
મરદ અરદુશા ગોનાહા કરે ઈઆને કોઈને હ
થીઆરે કરી જખંમમારે તે જખંમ દંન ૩ તરણ
લગે દરદ કરે ઈઆ કોઈને હહેવો જખંમ મા
રેજે તેજખંમ આંગલરેલગે તેહેની જતમાંહાં
અંદર અશરથાહિઉ હોહ તેહેને અરદુશા કરીછી.
~~કાહે અશતે યેથ~~

શુતેહેની છે તોજશ.

શુતે ગોનાહાની છે તોજશ.

~~આપદા મરોદા પંચા દશા ઉપા જનનાંમા~~
હરવેશો કરીછી પંદર બુલંદ મારવામાં
ઉપા જેહદા અશપહે અશતર ઈઆ પંચા દશા
બુલંદ મારે દુરરા પંદર
~~શરોશો યરનીઆ~~

ચાબુક.

હોરમજદે જવાબદીધોજે મારવામાં મારે પંદર

દુરરા તથા પંદર યાબુક મારે.

~~બેતીંમ | થરેશતેમ | ઉપા | જનનાંમ | ઉપા | નેહદ~~

બીજવાર તરીશ બુલંદ મારવામાં બુલંદ મારે

~~અસપહે | અશતરઈ | અ | થરેસતેમ | શરોશો~~

દુરરા

તરીશ

~~ચરનીઅ~~

યાબુક.

બીજવાર તેગોનાહા કરે તેહેને મારવામાં હાં

મારે દુરરા ૩૦ તરીશ ઈઆને તરીશ યાબુક

મારે.

~~થરેતીંમ | પંચાસતેમ | ઉપા | જનનાંમ | ઉપા |~~

તરીજવાર પંચાશ બુલંદ મારવામાં બુલંદ

~~નેહદ | અસપહે | અશતરઈ | અ | પંચાસતેમ |~~

મારે દુરરા

પંચાશ

~~શરોશો | ચરનીઅ~~

યાબુક.

તરીજવાર તેગોનાહા કરેતો તેહેને મારવામાં હાં

બુલંદ પંચાશ દુરરા ઈઆને પંચાશ

યાબુક.

~~તુહરીંમ | હપતાહતીંમ | ઉપા | જનનાંમ | ઉપા |~~

યુથીવાર શહીતેર બુલંદ મારવામાં બુલંદ

~~નેહિદા અસપહે અશતર ઈઅ હપતા હતીમ~~

મારે

દુરરા

શહીતેર

~~શરોશો ચરનીઅ~~

યાબુક.

યુથીવાર ગોનાહા કરેતો મારવામાં હાં મારે શ
હીતેર દુરરા ઈઆને શહીતેર યાબુક.

~~પુખદેમ નહિઅહતીમ ઉપા જનનાંમ ઉપા~~

પાંચમીવાર નેવુ

બુલંદ મારવામાં બુલંદ

~~નેહિદા અસપહે અશતર ઈઅ નહિહતીમ~~

મારે

દુરરા

નેવુ

~~શરોશો ચરનીઅ~~

યાબુક.

પાંચમીવાર તેગુનાહા કરેતો મારવામાં મારે દુ
રરા નેવુ દુરરા તથા નેવુ યાબુક મારે.

~~ખશતુંમ હિતેશામ શીઉથેનનાંમ~~

છહીવાર તેહેનાંનાં ગોનાહાનાં ફેલ

~~વેરેજેમનેમ અનુનુઅરેશતાદ~~

હિખતીઆર કરે નહિગુનરશ ફીધી હોહ

~~પેતે પોઉરઆદ~~

આગલ ઈઆને ઊપરથી.

છહીવાર તેગોનાહાગારે ઊપરથી તેગોનાહાની

તોજશ નહી ફીધી હોઈ.

~~ફાહે / અસતે / એથ /~~

શુતેહેની છે તોજશ.

શુતેગોનાહાની છે તોજશ.

~~આઅદા મરોદા અહિતહે / પેતે / પેશો / તનુઅ /~~

દરવેશો ફહીઉ તે ઉપર તના ફુરીગાંનને.

~~દુઈઅ / સત / ઉપા / જનનાંમ / ઉપા / ને હદા પ્રશપહે /~~

બશોહે બુલંદ મારવામાં બુલંદ મારે દુરરા

~~અશતરઈઅ / દુઈઅ / સત / સરોશો / ચરનીઅ /~~

બશોહે

ચાબુક.

હોરમજદે જવાબદીધોને તેગોનાહાગાર તના

ફુરીગાંનને મારવામાં હાં મારે બશોહે દુરરા ત

થા બશોહે ચાબુક મારે.

~~દાતરે / ઈહો / નોહદ / ઉનુઅરેઅરેજાદ /~~

દાદાર ને નહી ગુજરશ ફીધી હોઈ.

~~ઈઓ / નરેમ / અરેદુશ / શાનથેમ / નેઅંતે /~~

ને મરદે અરદુશ ફીધો હથીઆર મારી

પુછીઉ પેગંમબર જરથોશતે હોરમજદને ને ને

મરદે અરદુઈશ ગુનાહા ફીધો હોઈ

તેહેની ગુજરશ ઉપરથી નહી ફીધી

હોઈ.

~~કાહે । અસતે । ચેથા~~

શુ તેહેની છે તોજશ.

શુ તે ગોનાહાની છે તોજશ.

~~આઅદા મરોદા અહતહે પેતે । પેશો । તનુઅ~~

હરવેશો ફહીઊ તે ઊપર તનાફુરીગાંનને

~~દુઈઅ સત । ઉપા । જનનાંમ । ઉપા । નેદદા~~

બશોહે બુલંદ મારવામાં બુલંદ મારે

~~અસપહે । અશતરઈઅ । દુઈઅ । શતા । શરોશો~~

કુરરા

બેદ શોહો

~~યરનીઅ~~

યાબુક.

હોરમજદે જવાબદીધોને તે તનાફુરી ગોનાહા

ગારને મારવામાં હાં મારે બશોહે કુરરા તથા બ

શોહે યાબુક મારે.

~~દાતરે । ઈઅો । નરેમ । વીખરૂમેઅંતેમ । ખરેમ~~

દાદાર ને મરદે ગવારૂનખુર હથીઆર

~~નેઅંતે~~

મારીઊહોહ.

પુછીઊ પેગંમબર જરથોશતે હોરમજદને ને ને

મરદે ગવારૂનખુર નાંમનું હથીઆર મારીઊહો

હ ઈઆને તેહથીઆર મારેઆથી જખંમ આં

ગલ રાહ ફડી લગે કપાહિ તેગોનાહાનુંનાંમ ખુ
રહે ફહીહિ.

~~કાહે । અસતે । મેથા ।~~

શુતેહેની છે તોજશી.

શુતેગોનાહાની છે તોજશી.

~~આપદા । મરોદા । થરેસતેમ । ઉપા । જનનાંમ ।~~

હરવેશો ફહીહી તરીશી બુલંદ મારવામાં

~~ઉપા । નેહદા । અસપહે । અસતરઈ । આથરેસતેમ ।~~

બુલંદ મારે દુરરા તરીશી

~~શરોશો । ચરનીઅ ।~~

ચાબુક.

હોરમજદે જવાબદીધોજે તેગોનાહાગારને મા

રવામાંહાં મારે ૩૦ દુરરા તથા તરીશી ચાબુ

કમારે.

~~બેતીંમ । પંચાસતેમ । ઉપા । જનનાંમ । ઉપા ।~~

બીજવાર પંચાશી બુલંદ મારવામાં બુલંદ

~~નેહદા । અસપહે । અસતરઈઅ । પંચાસતેમ ।~~

મારે દુરરા પંચાશી

~~શરોશો । ચરનીઅ ।~~

ચાબુક.

બીજવાર તેગોનાહા ફરેતો મારવામાંહાં મારે

પંચાશ દુરરા ઈઆને પંચાશ યાબુક મારે.

~~ચરેતીંમ | હપતા હિતીંમ | ઉપા | જનનાંમ | ઉપા |~~

તરીજવાર શહીતેર બુલંદ મારવામાં બુલંદ

~~જોદદ | અસપહે | અશતર ઈઅ | હપતા હિતીંમ |~~

મારે દુરરા શહીતેર

~~શરોશો | ચરનીઅ |~~

યાબુક.

તરીજવાર તેગોનાહા કરે તેહેને મારવામાંહાં મા

રે શહીતેર દુરરા તથા શહીતેર યાબુક મારે.

~~લુહરીમ | નહિઅતીંમ | ઉપા | જનનાંમ | ઉપા |~~

યુથીવાર નેવુ બુલંદ મારવામાં બુલંદ

~~જોદદ | અસપહે | અશતર ઈઅ | નહિઅતીંમ |~~

મારે દુરરા નેવુ

~~શરોશો | ચરનીઅ |~~

યાબુક.

યુથીવાર તેહેને મારવામાંહાં મારે ૯૦ નેવું દુર

રા તથા નેવુ યાબુક મારે.

~~પુખદેમ | હતેશાંમ | શીઉથેનનાંમ | વેરેજેમનેમ |~~

પાંચમીવાર તે ગુનાહા કરનારને ગુજારશ.

~~અનુન્નુઅરેશતાદ | પેતે | પોઉરઆદ |~~

નહીફીધીહોદ આગલી ઈઆને ઉપરથી.

પાંચમીવાર ઊપરથી તે ગોનાહાગારે ઊપરથી
ગુનાહાની તોજશ નહી ફીધી હોઈ.

~~ફાહે. અસતે. ચેથા.~~

શુતેહેની છે તોજશ.

શુતે ગોનાહાની છે તોજશ.

~~આચ્છદા. મરોદા. અહિતહે. પેતે. પેશો. તનુઆ
હરવેશો ફહીઊ તે ઊપર તનાકુરીગાંનને
દુઈઆસત. ઉપા. બનનાંમ. ઉપા. નેહદા. અસપહે.~~

બેશોહો બુલંદ મારવામાં બુલંદ મારે કુરરા

~~અશતરઈઆ. દુઈઆશત. શારોશો. ચરનીઆ.~~

બેશોહો

ચાબુક.

હોરમજદે જવાબદીધો જે તે તનાકુરી ગોનાહા
ગારને મારવામાંહાં મારે ૨૦૦ કુરરા તથા બેશો
હે ચાબુક મારે.

~~દાતરે. ઈહિને. નોહદા. ઉબુઅરેજાઆદા. ઈઆરો.~~

દાદાર જે નફી ગુનરશ ફીધી હોઈ જે

~~નરેમ. વીજરંમેઅંતેમ. ખરેમ. જેઅંતે.~~

મરદે ગવારંનખોર હથીઆર મારીઊ હોઈ.

પુછીઊ પેગંમબર જરથોશતે હોરમજદને જેમ

રદે ગવારંનખોર હથીઆર મારીઊ હોઈ ઈઆને

ખુરંહે ગુનાહા ફીધો હોઈ.

~~ફાહે । અસતે । યેથા~~

શુ તેહેની છે તો જશી.

~~આદા । મરોદા । અહિ તેહે । પેતે । પેશો । તનુઆ~~

હરયેશો ફહીઊ તે ઉપર તના ફુરીગાંનને

~~દુઈઆસત । ઉપા । જનનાંમ । ઉપા । નેહદા । અશપહે~~

બેશો બુલંદ મારવામાં બુલંદ મારે દુરરા

~~અશતરઈઆ । દુઈઆસત । શરોશો । ચરનીઆ~~

બશો હો

યાબુક.

હોરમજદે જવાબદીધોને તે તના ફુરી ગોનાહાગા

રને મારવામાં મારે ૨૦૦ બશોહે દુરરા તથા બ

શોહે યાબુક મારે.

~~ઘાતરે । ઈઓ । નરેમ । તમદા । યોફુનીમા । ખરેમા~~

દાદાર ને મરદ દીપાહ લોહી હથીઆર

~~નેતે ।~~

મારે.

પુછીઊ પેગંમબર જરથોશાતે હોરમજદને ને ને

મરદ હથીઆર હહેધુ મારે ને લોહી ગલે તથા તે

હેનો જખંમ દંન ૩ લગે રેહે હગોનાહાનુ નાંમ

બાબહ ફહીહ.

~~ફાહે । અસતે । યેથા~~

શુ તેહેની છે તો જશી.

શુતે ગોનાહાની છે તો જશ.

~~આપદા મરોદા પંચાશતેમ ઉપા જનનાં મા~~
 હરવેશો ફહીઠી પંચાશ બુલંદ મારવામાં
 ઉપા નેહિદા અસપહે અશતરઈઆ પંચાશતેમ
 બુલંદ મારે દુરરા પંચાશ

~~શરોશો ચરનીઆ~~

યા બુક.

હોરમજદે જવાબદીધોને તેગોનાહગારને માર
 વામાં હાં મારે ૫૦ દુરરા તથા પંચાશ યાબુકમારે.
~~બેતીંમ હપતાહતીંમ ઉપા જનનાં મા ઉપા~~
 બીજવાર શહિતેર બુલંદ મારવામાં બુલંદ
~~નેહિદા અસપહે અશતરઈઆ હપતાહતીંમ~~
 મારે દુરરા શહિતેર
~~શરોશો ચરનીઆ~~

યા બુક.

બીજવાર તેગોનાહફરે તેહેને મારવામાં બુલં
 દ મારે ૭૦ દુરરા તથા શહિતેર યાબુકમારે.
~~થરેતીંમ નહિહતીંમ ઉપા જનનાં મા ઉપા~~
 તરીજવાર નેધુ બુલંદ મારવામાં બુલંદ
~~નેહિદા અસપહે અસતરઈઆ નહિઅતીંમ~~
 મારે દુરરા નેધુ

~~શરોશો / ચરનીઅ~~

ચાબુક.

તરીજ વાર તે ફરીથી ગુનાહા કરે તેહેને મારવા
માંહાં મારે ૯૦ નેવું દુરરા તથા નેવું ચાબુક
મારે.

~~તુહરીમાં હિતે શાં માં શી ઉથે નનાં માં વેરે જે મને માં~~
યુથી વાર તેણે ગોનાહા કરે

~~અનુનુઅરે શતાદા પેતે / પોરે આદા~~

ગુનરશ નહી કરે આગલ.

યુથી મરતે તે ગોનાહાગારે ગોનાહા ફીધો હોહ તે
ઊપરથી તે ગુનાહાની ગુનરશ નહી ફીધી હોહ.

~~કાહે / અસતે / ચેથા~~

શુતેહેની છે તોજશ.

શુતેહેની તે ગોનાહાની છે તોજશ.

~~આઅદા મરોદા અહિતહે / પેતે / પેશો / તનુઆ~~

હરવેશો ફહીઊ તે ઊપર તના ફુરી ગાંનને

~~દુઈઆસતા / ઉપાળનનાં માં / ઉપાળેહદા~~

અશોહો બુલંદ મારવામાં બુલંદ મારે

~~અસપહે / અશતરઈઆ / દુઈઅશતા / સરોશો / ચરનીઆ~~

દુરરા અશોહે ચાબુક

હોરમજદે જવાબ દીધોજે તે તના ફુરી ગોનાહા

ગારને મારવામાં હાં મારે ૨૦૦ દુરરા તથા બ
શેહે ચાબુક.

~~દાતરે । ઈહિને । નોહિઉ । નુપરેજાપાદ । ઈપો~~

દાદાર જે નહી ગુજરશ કરે જે

~~નરેમ । તચદ । વોહુંનીમ । ખરેમ । જેઅંતે ।~~

મરદ દીપાદ ખુંન હથીઆર મારે.

પુછીઉ પેગંમબર જરથોશતે હોરમજદને જેતે

ગોનાહાગાર મરદને ઉપરથી બાજદે ગુનાહની

ગુજરશ નહી ફીધી હોહ.

~~ફાહે । અસતે । મેથા~~

શુતેફેની છે તોજશ.

શુતે ગોનાહાની છે તોજશ.

~~આઅદામરોદાઅહતહે । પેતે । પેશો । તનુઆ~~

હરવેશો ફહીઉ તે તનાફુરી ગાંનને

~~દુઈઆસત । ઉપા । જનનાંમ । ઉપા । નેહદા અસપેહો~~

બશોહો બુલંદ મારવામાં બુલંદ મારે દુરરા

~~અશાતર ઈઆ । દુઈઅશાત । શારોશો । ચરનીઆ~~

બેશોહો ચાબુક.

હોરમજદે જવાબદીધો જે તે તનાફુરી ગોનાહા

ગારને મારવામાં હાં મારે ૨૦૦ બશોહે દુરરા ત

થા બશોહે ચાબુક મારે.

દાતરે। ઈઓ। નરેમા। અસતો। બેદેમા। ખરેમા।
દાદાર ને મરદ હાડકુ ભાગે હથી-આર
નેઅંતે।

મારે.

પુછીઉ પેગંમબર જરથોશતે દાદારને ને મર
દે હથી-આર હેપું મારીઉ હોદેને હાડકુ ભાગે
તથા હેવો જખંમ મારેને ને જખંમ અરધી
હાથેલી નેરલો થાહિ હગોનાહાનુનાંમ ઈઆતો
કહીહિ.

કાહે। અસતે। ચેથા।

શુતેફેની છે તોજશ.

શુતે ગોનાહાની છે તોજશ.

આઅદા મરોદા હપતાહિતીંમા ઉપા। જનનાંમા

હરવેશો કહીઉ શહીતેર બુલંદ મારવામાં

ઉપા। નેહિદા અશપહે। અશતરઈઆ હપતાહિતીંમા

બુલંદ મારે દુરરા

શહીતેર

શરોશો। ચરનીઅપા।

ચાબુક.

હોરમજદે જવાબદીધોને તેગુનાહુગારને મા

રવામાં મારે ૭૦ શહીતેર દુરરા તથા શહીતે

ર ચાબુક મારે.

નેતીમ । નહિહતીમ । ઉપા । જનનાંમ । ઉપા ।
 બીજવાર નેવુ બુલંદ મારવામાં બુલંદ
 નેહિદ । અશપહે । અશતરઈઅ । નહિહતીમ ।
 મારે દુરરા નેવુ

શરો શો । ચરનીઅ ।

યાબુક.

બીજવાર તેગોનાહા કરે તેહેને મારવામાં મારે
 નેવુ દુરરા તથા નેવું યાબુક મારે.

યેતીમ । હિતેશાંમ । શીઉથેનનાંમ । વિરેજેમનેમ ।
 તરીજવારે તે ગોનાહા કરે

અનુઅરેશતાદ । પેતે । પોઉરઆદ ।

નહિગુ જરશ કરે ઊપરથી ઈઆને આગલથી.
 તરીજવાર તેગોનાહાગારે ગોનાહા ફીધોહોદ અ
 નેઊપરથી ગુજરશ નહિફીધીહોદ.

ફાહે । અસતે । યેથ ।

શુતેહેની છે તોજશ.

શુતેગોનાહાની છે તોજશ.

આઅદામરોદા અહિતહે । પેતે । પેશોતનુઅ ।

હરવેશો ફહિઊ તે તના ફુરીગાંનને.

દુઈઅસત । ઉપા । જનનાંમ । ઉપા । નેહિદા અશપહે
 બશોહો બુલંદ મારવામાં બુલંદ મારે દુરરા

~~અપશતર ઈંપા દુઈંપા સત્ત સરો શો યેરનીંપા~~

બશો હો

યા બુક.

હોરમબદે જવાબ દીધોને તે તના ફુરી ગુનાહા
ગારને મારવામાં મારે ૨૦૭ દુરરા તથા બશોહે
યા બુક.

~~દાતરે ઈંદો નોદદા ઉન્નુઅરેલ આદ ઈંપો~~

દાદાર ને નહી ગુનરશ ફીધી ને

~~નરેમ અસતો બેદેમ ખરેમ નેઅંતે~~

મરદે હાડકું લાંજી હથીઆર મારીને.

પુછીઊ પેગંમબર જરથોશતે દાદારને બેતે મર

દે ગુનાહાની ગુનરશ નહી ફીધી હોદ ને જખંમ

હેયો મારેઓ ને હાડકું લાગુ હોદ.

~~ફાહે અસતે યેથા~~

શુતેહેની છે તોજશ.

શુતેગોનાહાની છે તોજશ.

~~આઅદા મરોદા હતહે પેતે પેશો તનુઅ~~

દરવેશો ફહીઊ તે ઊપર તના ફુરીગાંનને

~~દુઈંપા સત્ત ઉપા જનનાંમ ઉપા નેદદા અસપહે~~

બેશોહો બુલંદ મારવામાં બુલંદ મારે દુરરા

~~અપશતર ઈંપા દુઈંપા સત્ત સરો શો યેરનીંપા~~

બશો હો

યા બુક.

હોરમજદે જવાબદીધોને તે તનાકુરી ગોનાહાગા
રને મારવામાં મારે ૨૦૦ દુરરા તથા બશેહેયા
બુક મારે.

~~દાતરો ઈએ નરેમ ફરજા બોદધેમા સનથેમા~~
~~દાદાર ને મરદ નહિ જાન હથીઆર~~
~~નેએતે~~

મારે.

પુછીઉ પેગંમ બર જરથોશ તે હોરમજદનેને
મરદે હેવું હથીઆર મારીઉ તે જાંમનાં જર
બે જાંન નહિ હેવો જાંમ મારે ને તેહેનો ધાહા
ફિ હાથ ઈઆને હયેલી શુધી થાહ.

~~માહે અસતે યેથા~~

શુતેહેની છે તોજશ.

શુતેગોનાહાની છે તોજશ.

~~આઅદા મરોદા નઉહિતીમા ઉપા જાનાંમા~~

હરવેશો ફહીઉ નેવુ બુલંદ મારવામાં

~~ઉપા નેહદા અસપહે અશતરઈઆ નઉઅતીમા~~

બુલંદ મારે દુરરા

નેવું

~~શોશો ચરનીઆ~~

યાબુક.

હોરમજદે જવાબદીધોને તેગોનાહગારને માર

વામાં હાં મારે નેવું દુરરા તથા નેવું ચાબુક મારે.
~~બેતીંમ । હિતેશાંમ । શીઉથેનનાંમ । વેરેનેમનેમ ।~~

બીજવાર તે ગોનાહા કરે

~~અનુનુઅરેશતાદ । પેતે । પોઉરેઆદ ।~~

નહી ગુબરશા કરે આગલથી ઈઆને પાછલથી.

બીજવાર તે ગોનાહાગારે તે ગોનાહા ફીધો હોહતે
 ગોનાહાની તોજશ નહી ફીધી હોહ.

~~ફાહે । અસતે । ચેથા ।~~

શુતેફેની છે તોજશ.

શુતેગોનાહાની છે તોજશ.

~~આઅદા મરોદા અફુરો । મજદાઉ । હિતહે । પેતે ।~~

હરવેશો જવાબદીધો હોર મજદે તે ઊપર

પેશો । તનુઆ । દુઈઆ સત । ઉપા । જનનાંમ । ઉપા ।

તના ફુરીગાંનને બેશોહો બુલંદ મારવામાં બુલંદ

લેહિદા । અશપહે । અશાતર ઈઆ । દુઈઆ સત । શરોશો ।

મારે દુરરા બશોહે

~~ચરનીઆ ।~~

ચાબુક.

હોરમજદે જવાબદીધો ને તે તના ફુરી ગોનાહાગા

રને મારવામાં હાં મારે ૨૦૦ દુરરા તથા બશોહે

ચાબુક.

દાતરે।ઈઓ।નરેમ।ફરના।બોદંધેમ।સનથેમ।
દાદાર જે મરદ જાહે જીવ હથીઆર
જેઅંતે।

મારે.

પુછીઉ પેગંમબર જરથોશતે હોરમજદને જે
ગાનાહાગારે ઉપરથી ગુનાહાની ગુજરશ નહી
રીધી હોહ જેમરદે હિંદવો જાંમ મારેઓ હોહ
જેતેથી તેહેનો જીવ જાહે.

માહે।અસતે।મેથા।

શુતેહેની છે તોજશ.

શુતે ગોનાહાની છે તોજશ.

આઅદા।મરોદા।હિતહે।પેતે।પેશોતનુઆ

હરવેશો ફહીઉ તે ઉપર તનાફુરીગાંન.

દુઈઆ।સત।ઉપા।જનનાંમ।ઉપા।જેહદા

બશોહે બુલંદ મારવામાં બુલંદ મારે

અસપહે।અશાતરઈઆ।દુઈઆ।સત।શરોશો।

ફરરા બશોહે

મેરનીઆ।

યાબુક.

હોરમજદે જવાબ દીધોજે તે તનાફુરી ગોનાહ

ગારને મારવામાં મારે ૨૦૦ ફરરા તથા બશોહે

યા બુદ્ધ.

~~હામો । શી-પો થન । તે । પસચેતે । બુ-અંતો ।~~

જે ગોનાહા તે પછી થાહ

~~અશાહે । પેતે । પંતાંમ ।~~

અશોઈની બુલંદ રાહા.

પાફીની રાહાઉપર ચાલે ઈ-આને શવાબનાં કાં
મની જરી રાખે.

~~અશાહે । પેતે । માંથરેમ । અશાહે । પેતે ।~~

અશોઈહ બુલંદ માંથરેવાંણીપડે અશોઈહ ઉપર

~~ફરશશીંમ ।~~

દીનનાં હોકમ ચાલે.

અશોઈથી માંથરેવાંણી પડે તથા અશોઈથી દી

નનાં હોકમ ચલાવે.

~~ઈ-પદચા । હિંદ । જરો । હામો । દીન । જસાદ ।~~

જેહ હજગો નર પોતીફી દીનનો પોહોચે

~~બરાધર । વા । હજઈઅ । વા ।~~

ભાઈ ઈઆ દોશત વા.

જે હજગો પોતીફી દીનનો મરદ આવી પુહુચે ભા

ઈ ઈઆ દોશત.

~~શેતો । ચેનંધો । વા । નાહરે । ચેનંધો । વા ।~~

ખબનાંની મોરાદને ઈઆ ઉસ્તની મોરાદને ઈઆ

~~ખરે તો । યેનં ઘો । વા ।~~

જ કલની મોરાદને ઈઆ

જ ખનંનાંની મોરાદને વાશતે ઈઆ ઉરતની
મોરાદને વાશતે ઈઆ હલંમની મોરાદ પઢવાને
વાશતે.

~~ઈહો । સેતો । યેનં ઘો । જશાંન । હાંમ । હદેશતીમા~~

જે જરની મોરાદને પોહોયે ત્તી હજગોજર

~~હાંમ । બાહરીહંન ।~~

શાયે લેઈજહ ઈઆને આપે.

જે બેજર આદમી જરની મોરાદને વાશતે જરદા
રની આગલ આવી પોહોયે તેહેને જર આપી તે
હેની મોરાદ હાંશેલ કરે.

~~ઈહો । નાહરે । યેનં ઘો । જશાંન । ઉપા । વા ।~~

જે ઉરતની મોરાદ પુહુયે બુલંદ તેહેને

~~નાહરે ફાંમ । વાદીહતે ।~~

ઉરત આપે.

જે ઉરત વનાંનો હોઈ તે ઉરતની મોરાદ ઉપર આ
વે તેહેની મોરાદ હરનાંતથી બરલાવી ઈઆને
તેહેને ભેડું કરાવે.

~~ઈહો ખરે તો । યેનં ઘો । જશાંન । ઉપા । વા ।~~

જે હલંમની મોરાદ પોહોયે બુલંદ તેહેનાં

~~માંથરેમ । સપેન્તેમ । મરેત ।~~

માંથરેવાંણી બોનેરગ પઢાવે.

જે હલંમ પઢવાની મોરાદીપર આવી પોહોયે
તેહેને માંથરેવાંણીનો હલંમ પહઢાવે તે હલંમ
પઢવાનો વખત આગલ ફેહેય.

~~પોઉરોમય । નેમે । અશાને । અપરેમય । પોઉરોમય ।~~

પેહેલી હરધ દાહાડાની પછવાડે પેહેલાં

~~નેમે । અશાને । અપરેમય ।~~

હરધી રાતની પછવાડે.

પેહેલો પોહોર દાહાડો ચડે તાંહાંશુધી તથા પ
છવાડે પોહોર દાહાડો રેહે તાંહાંથીતે શાંહાં
શુધી તથા રાતનાં શાંહાંથીતે પોહોર રાત ન
હ તાંહાંશુધી તથા પાછલી રાત પોહોર ૧ હક
બાંમદાદ શુધી તે હલંમશીખે.

~~ઉખશાને । ખરથવે । વી । દરખાને । અશાદા~~

વરધીથાહ હલંમની પઢવુ શાવાબનું

જે તેવખત હલંમ પઢે તેથી હલંમની વરધી ધ
ણીથાહ ખશુશ પઢે શાવાબની રાહાથી ઈઆ
ને પહેરેજગારી રાખે.

~~અશાય । નેમંધો । ઉખશાને । ખરેથવે ।~~

બંદગીથી નેઆહશથી વરધીથાહ હલંમ

~~ઈપોનેમ / આશતહે /~~

ને ને-આદશ અકલની.

~~ઈપો~~દાંની બંદગી ફીધાથી તથા ને-આશથી પ

ઠવાથી હલંમ તથા અકલની વરધી થાઈ.

~~મે હી-આદ / અશનાંમયે / ખશનાંમયે / અગિઅંધે /~~

દરમી-આંન દીશ રાત તે

~~ખદેહયે / પેતે / અશન / પેતે / ખશકુન /~~

ખર બફરે ઊપર દીશ ઊપર રાત.

તથા તે હલંમનો પઢનાર રાત દીવશને દરમી

આંન વખતમાં હાં શુદ્ધ ઈ-આને વખતમાં હાં

ઈ-આને હવખતમાં હાં આરાંમકરે જ-આદેહે શુદ્ધિની.

~~વીશપેમ / આ / અહંમાદ / ઈપદ / તાઉ /~~

તમાં મ તે તેથી ફે તે

~~સરે-આઉ / દરે-અંજ-આંન / ઈ-આઉ / પોતરે-આ /~~

શોખંનોને પઢે-આકરે ને આગલ

~~દ્યર / પેતો / ઈપો / દરે-અંજ-આંન /~~

ઉશતાદની પઢે.

તમાં મ તે શોખંનને નરંમ કર તુરેહે ઈ-આને પ

ઠે ઉશતાદની આગલનો આગલ પઢે

ઈ-આને આદરબાદ મેહેરેશપંદની મીશા

ને પઢે.

~~હાંમ / તફતેબીઓ / હવીઓ / ચાખેરે /~~
 બી ઊફલેયતવાહ પાંણી લાહફફરુ
 નેરેબીઓ / જરથુશતર /

મરદ જરથુશત.

હજરથુશત જેમરદ હલંમ દીનનો પહે તે હ
 રવેશો પડે તે હરવેશો જેમકે પાંણી ઊફલેય તે
 મીશાલે તેનું તંન ઊફલે.

~~માગેઉશ / માવશતર / હેતો / અદાહતીમા~~
 માંગોશપંદ માંકપડાં તુ નહી આપવું
 વોયોદિદા

બોલતો.

અગર કોઈ ગોશપંદ અથવા વશતરનો શાવાલ
 કરે ઈઆને માંગેતો અલબત્તે મફદુર મોઆ
 ફેફ તેમાંગનારને આપજે તેહેને નાઊમેદ ર
 ખે કરતો.

~~ઈઅદા / ચ / ઉહતે / નાહરેઉહતે / જીત /~~

હ તેથી હરવેશો છોકરી હોહ તેહેનુ

~~અહંમાદ / પોઉરોમ / ફરમરોમ / સપેતમ /~~

તેહેનેવાશતે આગલ ફુચ હસપેતમાંન

~~જરથુશતર /~~

જરથુશત.

હમેશે હરવેશે નીશાયે જેહેને છોકરી હોઈ તે
હેને વાશતે આગલ ફફીઠી હસપેતમાં ન જ
રથુશત.

~~ઈપથા મગુઓ । ફરઆખરો હદા~~
જેમ મગઈ ઉરત વગરનો જ આદેહે ચાલે
જેમકે મગઈ જ આદે ઈઆને ઉરત વનાનો હો
હ તેહેને બેટી આપે.

~~વીશાને । અહંમાદા ઈપથા । હવીશાહ ।~~
ધરછે તેહેને જે ધરવગરનો
~~પુથરાને । અહંમાદા ઈપથા । અપોથરાહ ।~~
છોકરાને તેહેને જે છોકરાવગરનાંને
નીસાયે જે ધરવગરનો હોઈ તેહેને ધર બંધાવી
આપે તથા જે બેટા વગરનો હોઈ તેહેને દાંન
ની રાહે પાલક બેટો કરી આપે.

~~સત્તઉપતો । અહંમાદા ઈપથા । અસેતાહ ।~~
ખન્નનો છે તેહેને જેકે અગરજરવાલાને
જેપાશે જરખન્નનો છે તેહેને પાશે વગર જરવા
લો ગીઓ અને શાવાલ ફીધો તેથી તેજરદારે
તેહેની મોરાદ હાંશેલ ફીધી હોઈ ઈઆને જેથી
જીવર ફફીઠાય તેહેમાં જેહેની પાશે જે ચીજ
હોઈ તે આપે તેહેનો મરતબો બહમંન અંમશા

શાપંદની બરાબર છે તેહેનાં ૫૬ લખે-આં છે.
~~હાઉયે । અની-આઉ । નેરી-આઉ । વોહુ । મનો ।~~
 શુતે બીજાં આદમીઉથી બહમંનની
~~નગેરે । બુશતરો । અંધદા ઈ-પ્રો । ગેઉશા ।~~
 જગો પકડનાર છે કે ગોશાપંદોને
~~ઉરથવરે । હાંમ । પાકરાહિતે । ઈ-અથા । હાઉ ।~~
 દોશાત આશુદે લી ધરાહિલાં હરવેશ તે
~~ઈ-પ્રો । નોહિદા ।~~
 જે નહી કરે.

અને તેજે બીજાં આદમી-ઓથી બહમંનની જગો
 પકડનાર છે નીસરે તે આદમીનાં તંનમાં હાં બ
 હમંન અમશાશાપંદ રેહેનાર છે જેકે ગોશાપંદને
 આશુદેહે રાખે દોશાતીશાથે ઈ-આને તેહેની યા
 કરી કરે તથા તેહેનું બુબરવેશો પેટ ભરે અને
 યાકરી કરે અગર તે મરદ હરવેશો નહી કરે.

~~ઈ-અથા । હો । ઉપા । મેરેતો ।~~

હરવેશો તે બુલંદ મરે.

જે તેમરદ જે ચીજ માંગવા આવે તેહેની મોરાદ
 હાંશોલ નહી કરે તે હરવેશો હોહ જેમકે ગોશાપંદ
 ને લુખેમારે અને તેલુખથી મરે તેહેવો રુના
 હાથાહ.

હાઉ. અસપેરેનો. મને. હાઉ. અનુમર્ષિપો.
તે થોડો અંદાને તે બકરાંનો
મને. હાઉ. સતો રો. મને. હાઉ. વીરો.
અંદાને તે મોટાં ઢોરનો અંદાને તે છોકરાંનો
મને.

અંદાને કુલ.

જેથોડાનો શવાલ કરે તેહેને થોડો આપે ઈઆ
તે જેમ બીજી ચીજ ઉપર આપવા ફહીછે તેહે
જમીશર લે થોડો તથા બકરાં તથા ઢોર તથા
બેરો હ શરવે હજગો હરલુ શરવે જેશખશ આ
પે તેહેને શવાબ મોટો છે ગોહિઆ લડનારો છે
તે આગલ પદો આવે છે. તે અસપરૂન મશામાં
હાં દાબેલથાહિઉ ઈઆને કુલભાંજનારો જેહેવો
ગુનાહાગારથાહિઉ જેબકરૂં ખરીદ ફરોખતફરીને
ફરી જાહ તથા ગાહ ઢોર ખરીદ ફરોખતફરી ફરી
જાહ તથા બેરી બેટાનો કુલ કરાર કરી તેથી ફ
રીજાહ તેહેવો ગુનાહાગારથાહિ જે મંનની મોરા
દહાં શોલ નહી કરે તો તથા હમ ફેહેય જે તે ઉ
મેદવાર ને આપીઉ જેઈહ તે આપેઆથી અ
શત ગોઆદ દેવને જખંમ ઉ
કુચે.

~~દેશો । જા । નરો । પેતી અંતે । અશતો ।~~

શુ તે મરદ મોકાબેલબહ અસત ગોઆદ

~~વીદો । તુશા । પેશનેતે ।~~

દેવશે લડે.

શુ જે તે આપનાર મરદ ઈઆને શાખાવત નોક
રશાંમું મુકાબેલબહ ઈઆને અસત ગોવાદ દે
વશાથે લડવા બહ.

~~ઈઅસ । હસો હસ । ખાથખતો । પેશનેતે ।~~

ફે તે તીર ખદંગી હ લડેઆ

તેમરદ ગોહઆ તીરે ફરી અસત ગોઆદ દેવ
શાથે લડેઓ.

~~ઈઅસય । જેમફો । પેશનેતે । ફમનેમા~~

ફેતેણો જમેશતાંનશે લડેઆ ફમથોડો

~~વશતે । વંધનેમા~~

વશતરફપડાં પેહેરવાથી.

તેમરદે જમેશતાંનનાં દેવશાથે લડાઈફીધી તેહે
ને તોડેઓ જેમફે વશતરે ફરી ઈઆને ફપડાં પેહે
રેઆથી ઠંડનો જેર ફમ થાહય તથા ગોહઆ
અશત ગોઆદ દેવને મારી ફાહાડેઓ.

~~ઈઅસ । મશીમ । દરે અંતેમ । શાશતારેમા~~

જેમફે આહમી હોબી જેલંમગાર.

~~કમેરદેચ / પેશનેતે~~

શરતાંબેચ લડેઓ.

ભેમકે ભેલંમગાર આદમી દોજખી ભે ભેલંમની

રાહાથી આદમીઓનાં શરતાંબેચ તેહેની શાથે

તેમરદ ઉમેદ પુરીનો પાડનાર લડેઓ તથા અ

શત ગોવાદ દેવને મારી કાહાડેઓ.

~~ઈઅશાય / અશોમોગેમ / અન / અશુઅનેમ /~~

તેણા આશમોગ ના અશો

~~અંધરે શતાતેમ / પેશનેતે~~

ભેલંમગારીથી ખાહ્ય લડેઓ.

તેમરદે મારેઓ આશમોગ નાપાક ભે ભેલંમગા

રીથી ખાંણું ખાહ્ય અને બીજાને પથરને અંદા

બેહે તોલીને ખાંણું આપે અને પોતે ભેલંમથી

ધણું ખાંણું ખાહ્ય તેહેને તેઉમેદ પુરીનાં પાડ

નારે મારેઓ તથા અશત ગોઆદ દેવને મારીકા

હાડેઓ.

~~પોહશંમ / હિતેશંમ / શીઉથેનનાંમા~~

પરથંમ કરનાં કરનારે ફીધુંહોહ

~~વેરેભેમનેમ / નોહદ / બેતીંમ /~~

હાજીઆર નહીકરે બીજાવાર.

પરથંમ હકાંમનાં કરનારે ફીધુંહોહ નહી ઈઆને

જે શાખાવત ઊપર લખી છે તેપરમાણે ફીધી ન
હી હોઈતો લાઈક છે કે તેહેને બીજમરતબે હમ
ફીધુ નહીનેઈઈ ઈ-આને ભુલખાઈ ચુકેનહી શા
ખાવત કરે.

~~અહિ-અદા હિતદા~~

જે હરવેશે.

જે ઊપર કહે-ઓ તેશવાબનું કાંમ કરે તો તેહેને ત
રંણ શારોશો ચરનાંમ શારોશ જરી થાઈ અને ગો
નાહ કરાઈ જઈ અને તેણે શવાબની રાહે ઊપર
લખાપરમાંણે શાખાવત નહી ફીધી હોઈ તેહેને ૩
તરંણ શારોશ ચરનાંમ ગોનાહ જરી થાઈ અને
શવાબ કંમ થાઈ તેટલા વાશતે તેહેને આશણીનાં
બીછાણાં ઊપર નહી બેશાડે તથા તેહેની શાથે આ
લવું નહી ધટે.

~~અહિ-અદા હિતદા હિતહે શીઉથનહી ઈ-અથા~~

તેજગો તે હરવેશે કાંમનાં કરનાર જે

~~વથે-અંતે ઈ-અથા હિતહમે અંધુ-પો ઈ-અદા~~

ખબરદારીઈ જે આહે ડુનીઆની જે

~~અસતુ-અંતે~~

પેદાઈશમાં.

તેજગો તેરવેશે તેજે આશમોગ જે ગોનાહાગાર

તથા જેલોક કે તેણાં હે ઉપર લખા પરમાંણે શા
ખાવત નહીકીધી ખબરદારીથી નીસયે તેહેને
હુની-આમાંહાં.

~~અઈઅંધે ના હેશા | ફેરેતા હેશા | અજદેબીશા |~~

લોડાંનાં બેડી

બદનમાં

~~પેતે | અહિઅ | ફેરેશીઆદ |~~

ઉપર તેહેનાં

લોક.

તેઆશામોગનાં તમાંમ બદનમાં લોડાંની બેડી

તથા લોકજડે.

~~ઉસંધેથી આઉસય | તનુઓ | મશીઓ | વા |~~

મોત મંદ

તંન

મોલો

~~અહંમાદાચીદા | અહિઅદ | હતદા | હતહે |~~

તેઆશામોગીનાં હરવેશે તે

~~શીઓથનહે | ઈઅથ | વધેઅંતે | ઈઅથ |~~

કરનાર

જે

ખબરદારીથી

જેમ

~~હતહુમે | અંધુઓ | ઈઅદા | અસતુઅંતે |~~

બંદમાંહાં હુનીઆંની જે પેદાહશમાં

તેહેનાં હોશમંદ તંનને ઈઆને મરગ મંદ તંનને

તેજે આશામોગીનાં કરનારને હુનીઆંમાંહાં

દીનની ખબરદારીથી નીસયે બંદીખાંનાંમાંહાં

રાખશે.

~~અઈઅંધે । નાહશ । ફરોબીશ । અલ્હેબીશ ।~~
 લોડાંનાં પાટા તંનની તંનની
 પેતે । અઠિઅ । પશાદ ।

હેહે પાટા.

તેહેનાં તમામ બદનને લોડાંનાં પાટા બડી બીહ
 જે તેથી કાંઈ ફાલાહ શશરાહ નહી.

~~ઓશંધે રીઅાઉશે । તનુઅો । મરીઅો । વા ।~~
 મોતમંદ તંનને મોરાં

~~અહમાદ । અઉઅદ ।~~ હિતદા

તે ઈઆને આશમોગીનાં હરવેશે

~~હિતહે । રીઉથનહે । ઈઅથ । વથેઅંતે ।~~

તે કરનારાને જેમ ખબરદારીથી

~~ઈઅથ । હિતહમે । અંધુઅો । ઈઅદ ।~~

બંદમાં ફુનીઆંમાં જે

~~અસલુઅંતે ।~~

પેદાહશમાં.

ફુનીઆંમાંહાં તેહેનાં તંનને તે આશમોગીનાં ક
 રનારને દીંનની ખબરદારીથી હેવાં મોરાં બંદ
 માં નાખે.

~~સતો । વીરેમ । વેમેમ । અનુશો । પેદીઆહતે ।~~

શો આદમી દેહેશત ગમીની નાંખે.

તે આશમોગીની ઊપર શોડ મરદ હક બારગી તુ
દીપડે એ દેહેશતે તેહેનો જન જનહ.

~~ઉસંધેથી આડસય / તનુઓ / મશીઓ / વા /~~

મરગમંદ તંનને મોટાં ઈઆ

~~અહંમાદા યીદા / અહિઅદા / હિતદા / હિતહે /~~

તેથી જગો દરવેશેતે કરનારને

~~શીઓચનહે / ઈપથ / હિતહમે / અંધુઓ / ઈઆ~~

એમ ખબરદારીહ એ

~~અશતુઅંતે /~~

પેદાહ શા.

તેહેનાં મરગમંદ તંનને હેવેવી શખતી પોહોયડે.

દરવેશે તેઆશમોગને ડુનીઆમાંહાં દીનની ખ

બરદારીથી હેવા બંધમાંહાં નાંખે.

~~અનુશો / પારેમ / મરેએમ / અહિઆ /~~

નાખુશીનું કરજ તેઊપર

~~હેશતાદા /~~

નાંખે ઈઆને દંડ.

તેઆશમોગનીશાયે કરીચીજનો કાહોનહી

કરે ઈઆને તેહેનાં તંનને ઊપર મોદી

તશાદી પુહુયાડે અને તેઊપર દંડ

નાંખે.

~~અગિ-અદા હિતદા હિતહે । શીઉથનહે । ઈ-અથા~~
~~તેજગો હરવેશે તેગોનાહાગારને જેમ~~
~~વથે-અંતે । ઈ-અથ । હિતહમે । અંધુ-ઓ । ઈ-અદા~~
 ખબરદારીથી જેમ બંદમાં દુની-આંની કે
 અસલુ-અંતે ।

પેદાદિશમાં.

હરવેશે આશમોગને હુની-આંમાં હાં દુની-આંની
 ખબરદારીથી બંધ તથા તોજશ કરે.

~~આપેમ । શોકેમ । તઠી-અતીમ ।~~

પાંણી ઈ-ઓ કરદેહેમંદ મેહેરમંદ

~~જરેની-આઉહિતીમ । વેથુશુ હિતીમ । દરોગેમ ।~~

જરહોનશનેમંદ ખબર રેનુ જુહુ

~~વેથોશ । અપાહિતેશ । રશનુસથ । પેતે ।~~

આધાહી બુલંદ શાયુ બુલંદ

~~સંધેમ । મેથરહેથ । હવે । દરખતેમ ।~~

બીલે મેહેર તેહેમાં દરજકરે.

ઈ-ઓ કરદેહમંદ પાંણી તેજે રીમની પાંણી અને

જરહોનશને મંદ પાંણી જે મુહલું બચું જણોય

તેહેને આલુદેહે થાહલું પાંણી અને મેહેરમંદ પાં

ણી તેજે દશતાંનની ઉરતને આલુદેહે થાહલું પાં

ણી હેલું બંદ પાંણી આદમીઉને પીવામાં આપે ને

કેહેને પાંણી શાંત્રું છે અને ને પાંણી ગોકેરેનું અ
ને હોમનું કે તેજરદ છે તથા યશદ છે કાહદામાં
હાં તથા તાકાતમાં હાં પુર અજમતી છે તે કોઈ
ને દીનની રાહે આપે પાંણી આપે તેહેમાં કાવ
તરું કરે ધરમાં હાંનું પાંણી આપે ને હોમનાં પાંણી
નું નાંમ લીધે.

~~દાતરે । ઈઓ । આપેમ । સોકેમ । તઉહિતીંમ ।~~
દાદાર ને પાંણી ઈઓ કરદેહેમંદ

~~નરેની આઉહિતીંમ । વીથુચુહિતીંમ ।~~

નરહો નશાનેમંદ છે યશદ છે કુઆવગોરનુ

~~દરગેમ । વેથોશ । અપાહિતેશ । રશનોસયા ।~~

બુહુ આધાહી બુલંદ રાશાત

~~પેતે । સંધેમ । મેથરેમય । હવેદરજતેમ ।~~

બુલંદ બોલે મેહેર દરજકરે.

પુછીહી પેગંમબર નરથોશાતે હોરમબદને ને પાં

ણી આપવા કબુલકીધું ને હું પાંણી હોમનું તથા

કુવાનું તથા ટાંકાંનું હમેશે આપશ પછે તે કુલ

કરારથી કરે અને આગલ લખીઠીય તેહેનું નકા

રું આપે.

~~રાહે । અસતે । મેથા ।~~

શુતેહની છે તોજશ

૨૦૬

પરગરદ યોથી.

તેગોનાહાની શુછે તોજશ.

~~આપદા મરોદા અફુરો મજદાઉ હપતા સતા~~

હરવેશે ફહીઠી હોર મજદે શાતશોહો

~~ઉપા જનનાંમ ઉપા જોદદા અસપહે~~

બુલંદ મારવામાં બુલંદ મારે

~~અશાતરઈઆ હપતા સતા સરોશો ચરનીઆ~~

દુરરા શાતશોહો યાબુફ.

હોરમજદે જવાબદીધોજે તેગોનાહાગારને મા

રવામાંહાં મારે ૭૦૦ દુરરા તથા શાતશોહે યા

બુફ.

~~અશેમા વોફુ ૧)~~

~~વંદીદાદની પરગરદ પાંચમીઆ માંહનીશાયે~~

~~જા તદા પેરે હરેથી હતે અઠિ હા જનફુનુઓ~~

મરદ હરવેશે ગુજરે ઊપર ઊડી

~~રેનાંમ~~

જગો ઈઆને ફઠંણો.

પુછીઠી પેગંમબર જરથોશતે હોરમજદને જેમ

રદ ગુજરે તેહેનાં તંનને પાડની ફઠંણો મુફેઓ હોહ.

~~આતદા મેરેગેમ । ઓહ । ઉન્નુઅનેતે । હયા~~
 તે મુરગ તે બુલંદનહઉડે થી
~~બરેશાનુઅો । ગેરેનાંમ । ઓહ । નંદુનુઅો । રેનાંમ ।~~
 બુલંદ પાહાડ તે ઉડીજગો ફંછાથી.
 તાંહાં મુરગ તે ફંછા ઉપર થાઈને પાહાડઉપ
 રનહ બેશે તથા તે પાહાડઉપરથી મુરગ નીચે
 ઉતરે અને આવે.

~~ઉપ । તાંમ । ફેહેરપેમ । ફરંગોહરેતે । ઈઆંમ ।~~
 બુલંદ તે ફાલબુદ બુલંદ ખાહ તે
~~હરેશાતહે । શીઅોથનહે ।~~
 ગુબરેલાં આદમીને.
 અને તે ગુબરેલાં આદમીનાં બંદનને ખાહ ચાશ
 હી ફરે.

~~આતદા મેરેગેમ । ઉન્નુઅનેતે । હયા । નંદુનુઅો ।~~
 તે મોરગો બુલંદનહ થી ઉડી
~~રેનાંમ । અઉઅ । બરેશાનુઅો ।~~
 જગો ઈઆને ફંછા ઉપર બુલંદ
 ગેરેનાંમ ।

પાહાડ.

તેમુરગ બુલંદીઉપરનહ તેને ફંછાથી બુલંદ
 પાહાડઉપર નહ.

~~ઉપાતાંમ । વનાંમ । વળેતે । ખરેજુઅનાંમયા~~
તે ઉપર નહાડ નહ શખત.

~~વરેજુઅનાંમયા~~

નરંમ મરદ.

તે પાહાડ ઉપર નહાડ હોઈ તે ઉપર તે મુરગો ન
ઈ બેશે તથા તે દરખત હોઈ નહાડ બદાંમનાં
નહાડની મીશાલે ઈઆને નરંમ હોઈ તે દરખ
ત બેટની મીશાલે.

~~અભિઅદેમ । વંતે । અભિઅદેમ । હરેશતે ।~~

તે ઉપર ફેફેફરે તે ઉપર પાશાબફરે

~~અભિઅદેમ । પેતેતે ।~~

તે ઉપર થુફે.

તે મુરગ દરખત ઉપર પાશાબફરે તથા અધા
રનાંખે તથા નશાનો લુફડો મુરગ મોહોડામાં
હાં લેઈને થુફે અફરગનાંમનાં દશતુરે ફહીઊ
લે અહીર બરાબરછે અને મેદીઓ માહાહ હ
મ ફહીઊ લે તે હેની પાશાબ તથા અધાર નશા બરાબરછે.

~~ના । તદ । ફરશોશેતે । હયા । નંકુનુઓ । રેનાંમ ।~~

મરદ તે જગો બુલંદ ચાલે થી ઊડી જગો કંઠે.

~~અભિઅ । બરેશનુઓ । ગેરેનાંમ ।~~

ઉપર બુલંદ પાહાડ.

તેપાહાડઉપર આદમી દરવેશો બુલંદ ચાલે તે
ફંછો થાઈને બુલંદ પાહાડઉપર જઈ.

~~ઉપાતાંમી વનાંમી અહિતહે ઈઆંમી હો મેરેગો~~
તે ઉપર દરખત તેજો કે જે મુરગો
~~આથરો હશા માંમી હશેતે અહિઆ દેમા~~
~~આતશ હશંમ ફાઠી ચાહે જેઉપરકે ફક~~
~~વંતે~~

ફીધીય.

તેદરખત પાશો જઈજે જેદરખતઉપર મુરગો પીશા
બ તથા અધાર નાંખેઓછે તેહેની ફાઠી આત
શને વાશતે ચાહે.

~~અહિએ દેમા જંતે અહિઅદેમા થવરેશતે~~

ઉપર તેહેને મારે ઉપર તેહેને ફારે

~~અહિહ દેમા તાશત અહિઆ દેમા હવે~~

ઉપર તેહેને છીલે બુલંદ તેણોકરી બુલંદ

~~રોચીહતે આથરો અફુરહે મજદાત પોથરા~~

રોશંન આતશને અફુર મજદનાં બેટા.

તેદરખત ઉપર મારે ઈઆને તેદરખતને ફાપે તે

હેનાં તુફડા કરે તેહેને છીલે તેણોકરી રોશંનકરે

આતશ જે અફુર મજદનાં બે

રાને.

~~દાઈહિતે । દાહિતીઆઉ । પેરેશેતે ।~~

દાદાર દીનની બેઈને.

તેકાદી દીનનીરાહે બેઈને આતશબીપર મુકે.
ફાહે । ~~અસતે । મેથા ।~~

શુતેહેની છે તોજશ.

શુતેગોનાહાની છે તોજશ.

~~આઅદા મરોદા અફુરો । મજદાઉ । નોહદા સપો~~

હરવેશે ફહીબી હોર મજદે નહી શાગ

~~બેરેતો । નોહદા વઈઓ । બેરેતો । નોહદા~~

લેઈગીઉ નહી પરંદુ લેઈગીઉ નહી

~~વેહેરફ । બેરેતો । નોહદા વાતો । બેરેતો । નોહદા~~

વાધ લેઈગીઉ નહી વાઆ લેઈગીઉ નહી

~~મખશો । બેરેતો । નશુશા । નરેમા નોહદા~~

માંખ લેઈગેઈ નશાશા મરદ નહી

~~આશતારીહિતે ।~~

ગોનેહેગાર.

હોરમજદે જવાબદીધોબે તેરીમની ચીજ નહી

શાગ લેઈગીઉ હોઈ તથા પરંદુ મોરગ નહીલેઈ

ગીઉ હોઈ તથા વાધ વરં નહી લેઈગીઉ હોઈ

તથા વાઆ નહી લેઈગીઉ હોઈ તથા માંખ ન

હીલેઈગેઈ હોઈ નશાશા ફરી મરદ નહી ગોનાહ

ગારથાહ ઈઆને તે ગોનાહાગાર નહી થાહ.

~~ઈહીનેયા હતે । નશાઉઓ । ઈઆ । સપો ।~~

અગર તેહેને નશાને કે શાગ

~~બેરેતેય । વઈઓ । બેરેતેય । વાતો । બેરેતેય ।~~

લેઈગીઉ પરંદુ લેઈગીઉ વાઆ લેઈગીઉ

~~મખશા । બેરેતેય । નસુશા । નરેમ । આસતરીઅંતેમા~~

માંખ લેઈગોઈ નશાશ મરદ ગોનાહાગાર

~~આઉઘાદા~~

થાહ.

ને તે નશાની ચીજને શાગ લેઈગીઓ હોહ તથા

પરંદુ નંનવર લઈગીઉ હોહ તથા વાઆ લેઈ

ગીઓ હોહ તથા માંખ લેઈગોઈ હોહ નશોશ ફરી

મરદ ગોનેહગાર થાહ ઈઆને તેદરખતની ફા

રી ફાપેઆથી તેમરદ ગોનેહગાર થાહ.

~~ફશારે । શતાહિતીહમ । વીશપે । અંધોઉશા ।~~

શેતાબ ચાલવેમાહારી તમાંમ ડુનીઆની

~~અશાતુઆઉ । ફશા । અશોમ । જદા । અશોમ ।~~

પેદાહશાની તે અશોને મારે શાવાબને

~~ખરોજદદ । ઉરઆ । પેશો તનોશા ।~~

પોકારેય રૂઆંન તનાફુરીમાંનથી.

તેમરદ શેતાબ ચાલવાહફરી માહારી ડુનીઆ

ની પેદાઈશને મારેય તથા અશોઈને શવાબ
નાં કાંમની રાહા તેહેને મારેય લાંબેય તનાફુ
રીગાંનથી ઈ-આને મરગરનંનીનું રવાંન માહા
રા ગરોથમાંન બેહેશતથી પોકારેય.

ફરીન | આઉઘાંમ | નશુનાંમ | ઈ-આઉ

રાહામાં તથા ઘણું જે નશા જે

પેતે | આઈઆ | જેમા | ફરીરેથરે |

ઉપર જે જમીન રાહા.

તેરાહામાંહાં મુકેઓ હોઈજે નશો મુકેઓ હોઈ જમી
નઉપર ૦ અફરગનાંમનાં મોબેદે ફહીઉજે હપુર
શેશાફીધીય તે નકારી હેનો હોફંમ નશામાંહાં ન
હીફરે જેઉપર મુરગે ખાધું પછે તેદરખતઉપર અ
ધાર નાંખેઓ તેલાફુ નકારું ૦ મેદીઓમાહે હ
મ ફહુજે તેલાફુ નશાબરાબર નંણાવુ જેમુરગે ન
શાની ચાશનીફીધી તેહેની ચીજ શરવે નકારીફી
ધીછે જેમરદ ફાહી લેવા જહતે દીંનનો શુમાર ન
હીફરે શુ જે દરખતહોઈ તેહેને ફાપીલાવે પંણા આ
તશા બેહેરાંમના કામમાંહાં ઘણી પાક જેઈબાફી
ને ઉપરથી છોલીને જેતે ઘરનાં આતશમાંહાં દી
નનાં હોફંમ મુજબ જેઈને મુકે લાફુ નકારું તે
જે જેઉપર નશાલેઈજહ તથા નશાઉપર ઠાંકે

તથા દશતાંન બેઠી ભેરું હાત લગાડે તથા શુ
લીનુ લાફડું તથા બેકાઠીને રશી તથા થુક તથા
નીઠ લાગી હોઈ તથા નશા ભેઈગી આનાં કાંમમાં
હાં રાખે હેમાંની હક કાઠી આતશાહી પર નહીં બા
લે ભેનાદારી થી બાલેતો તના કુરીગાંન ગોનાહા
લાગે તથા બેહેને રશી લાગી હોઈ તેહેને બાલેતો
મરગરબંની થાઈ ૦ અકૂરગે કહું તેટલું દીનનાં
હોકંમ મુજબ કાપે બાકીને નાદારીને લીધે આ
તશાહી પર મુકે તથા દરખતની કાઠી કાપીને હેલું
મનાં કાંમમાં હાં લાવે બેહેને કાંઈ નકારી ચીજન
હી લાગેલી હોઈ તેહેને વાશતે અકૂરગે કહુલે ૫
ગર શાખ ડાહાલી શાથે મલીઠી હોઈ તેશરવે ન
કારું તથા ગોશોશાપે હમ કહુલે તે અધાર લીલા
દરખતની કાઠી પર બેઠી ગેલુછે તેહેને તેશર
વેને નકારું ૦ તથા ગોગોશાશાપે હમ કહુલે તે
અધાર લીલા દરખતની કાઠી પર બેઠી ગેલુછે
તેહેને નશાની ચીજ પોહોયે તેહેને વાશતે હમ
ફેહેચલે કાંઈ નથી બેકાઠી કાપી હોઈ તેહેને નશા
ની ચીજ પોહોયે તેશરવે.

~~વેતેશતે । દરાને । ફરા । રાથને ।~~
બીલશાની દરાજબરાબર હાથની

~~દરાને~~

દરાબ બરાબર.

ઈઆને બીલશ બરાબર તથા હાથ બરાબર નં
 હાં તે નકારી ચીજ પુકુચી હોઈ તાં હાંથી તેરલે અં
 દાબેહ કાઠી કાપીનાં ખે આશપાશથી તથા ખુશ
 ક બીલા જહાડથી ઊગેલું હોઈ ને તે બીલાને પુ
 કુચેતો ખુશક પાક અને શુકાંન પુકુચેતો લીલું
 પાક લેતે મુલથી પડેતો તમામ બીલશ તથા હા
 થનાં અંદાબ મુબબ આશપાશથી કાટે ૦ ગો
 ગોશશપે ફકુંલે તેહેનાં લુકડે લુકડા તમામ કરે
 પહરેલ કરે હક તરફ દુર પહરેલ કરે બાકી ભુછે તે પા
 કછે તથા લેહેને જમીન લેટલી તથા ગોશપંદ
 હેમાં ફરક નથી કહેઓ ઈઆને ગોશપંદને નશા
 આલુદેહે થાહ ઈઆને નશાવાલું લાકડું લે જમીન
 ઊપર પડીઊ હોઈ તો હબેકુ રીમંન નહી તથા શોહે
 રનાં દરવાબની રાહ તથા નદીનાં હમેશો બેપાણી
 જરીછે તેહેને નશા પુકુચે લલા તે પોહરીઓ દફે
 શીનાં લોકો હશરવે મુફીદી ધુંચ ઈઆને તેહેનું
 કાંઈ નહી તથા બીજા દરવાબને નશાની જન
 શાલાગી કુહ તે દરવાબને દશતાંન ખાંનાનાં દર
 વાબની મીશાલે રાખવું તથા દશતાંન ખાનાનાં

દરવાજાને લાગે તે હેને દુખમાંનાં દરવાજાની મી
શાલે રાખવું ઈ-આને તે દુખમાંનાં દરવાજા બ
રાબર રાખવું તથા ફલજરેલું દરખતને નશાની
ચીજ લાગે તે તમાંમ નકારું અફરગે ફહીઠીને તે
હેનાં ફલ નહીં ખાઈ શુભે તં નને નકારું ફરે તથા
તે ફલ હશંમ બરશંમનાં ફાંમમાં ફાં નહીં લાવે.

~~દાતરે ના તદા આપેમ હે અંચે તે અઠિ અઠિ~~
~~દાદાર મરદ ને પાંણી ચલાવે ને~~

~~ઈ-પ્રાપ્તિ આ ચરાની મ~~

ખેડનાં ફેઆરામાં ફાં.

પુછીઠી પેગંમ બર જરથો શા તે ફોર મજદને નેમ
રહ ખેતીના ફેઆરામાં ફાં પાંણી ચલાવે.

~~અનતા વેદીંમ અઈ-પાઉ અન~~

તે હેને નેહ પેહેલી મરતબે તે

~~ખેતીંમ અન થરેતીંમ~~

બીજી મરતબે તે તરીજી મરતબે.

જે તે નેહર તથા ફેઆરા તથા મોરી નેવાને નહ પે
હેલી મરતબે તથા બીજી મરતબે તથા તરજી મ
રતબે નેવાને વાશા તે નહ ખુબર વેશે નેહ.

~~પસ ચે તુહરીંમ નશાઉમ અઠિ-પ્રા ફેરે શો અંતે~~

પહે ચોથી વાર નશાને ખેચી લેઈ નહ

~~સપાનેમવા રોજેમવા વેહેરફેમવા~~

સગ ઈઆ કોહોલી ઈઆ વાધવર ઈઆ.

પછે ચુથી મરતબે દેખેચકે નશાને ખેચીલેઈગી
આંહોહ શગ તથા કોહોલી તથા વાધવર તેમો
રી તથા ફેઆરામાંહાં.

~~ફાહે અસતે ચેથ~~

શુતેફેની છે તોજશ.

શુતેગોનાહાની છે તોજશ.

~~આપદ મરોદ અકુરો મજદાઉ નોહદ~~

હરવેશો ફહીઠી હોર મજદે નહી

~~સપો બેરેતો નોહદ વઈઓ બેરેતો નોહદ~~

શગ લેઈગીઠી નહી પરંદુ લેઈગીઠી નહી

~~વેહેરફો બેરેતો નોહદ વાતો બેરેતો~~

વાધવર લેઈગીઠી નહી વાઆ લેઈગીઠી

~~નોહદ મખશો બેરેત નશુશા નરેમ નોહદ~~

નહી માંખ લેઈગોઈ નશાશ મરદ

~~આશતારીઅંતેમ~~

ચુનેફેગાર.

જવાબદીધો હોરમજદેજે તે નશાની ચીજને ન

હી શગ લેઈગીઓ હોહ તથા નહી પરંદુ જનવ

ર લેઈગીઠી હોહ તથા નહી વાધવર લેઈગીઠી

હોઈ તથા નહી માંખ લઈગોઈ હોઈ નશો કરી મર
દને ગોને હેગાર નહી કરે.

~~ઈનેયે । હિતે । નશા ડિઓ । ઈઆ । સપો । બેરેતેયે~~

~~અગર તે નશાને ફે શાગ લેઈગીઉ~~

~~વઈઓ । બેરેતેયે । વેહેરફો । બેરેતેયે । વાતો ।~~

~~પરંદુ લઈગીઉ વાધવરૂ લઈગીઉ વાઆ~~

~~બેરેતેયે । મખશે । બેરેતેયે । નશોશા । નરેમા~~

~~લેઈગીઉ માંખ લેઈગોઈ નશાશા મરદ~~

~~આશતારી અંતીમ । આઉ અંધાદ ।~~

ગોને હેગાર થાઈ.

ને તે નશાને શાગ લેઈગીઉ હોઈ તથા પરંદુ નંન

વર લેઈગીઉ હોઈ તથા વાધવરૂ લેઈગીઉ હોઈ

તથા વાઆ લેઈગીઓ હોઈ નશોશા કરી તે મર

દ ગોને હેગાર થાઈ તથા રીમંન થાઈ.

~~દિશરે । શાતાહતીહામે । વીસપો । અંધેઉશા~~

~~તેજ ચલાવે માહારી તમાંમ દુનીઆની~~

~~અસતુઆઉ । હશા । અશેમા । જદા । અશેમા~~

~~પેદાઈશને શાવાબનાં ચલાવાને મારેયે અશોઈને~~

~~ખરીજદદા ઉરેઅ । પેશો । તનુશા ।~~

પોકાર રવાંન તનાફુરી મરગનંની.

શેતાબ ચાલવાઈ કરી તેમરદ માહારી તમાંમ પે

દાદિશાને મારેય તથા અશોઈ શવાબનાં કાંમ
ને તેશોફશાતેફફરેય તથા તેમરગરનંની નુર
વાંન માહારું ગરોથમાંન બેફેશાતને વાશાતે પો
ફારેય.

ફરીન । આદિઅંધાંમ । નશુનાંમ ।
રાહ તથા ધણાં ને નશા
અઈપાઉ । પેતે । અઈપા । જેમા । ફરીરેથરો
તે ફે ઊપર તે જમીન ગુજરેલાં નો
તેરાહામાંહાં નશા જમીન ઊપર પડેઆ હોઈ તે
ફેનું અવશાતાથી હમ જહેરછે ફે જેમોરી પાંણી
યલાવાની તથા ફેઆરાને નશાની થીજથી ખુ
બરવેશે જોઈ.

ઈહો । વરીન । મજદીઅશાને । જનમ ।
અગર યાહાનાર માજદીઅશાનીનાઉ જમીન
રોદીઅંમ ।

ખેતરની તથા ઊગનારી.

તેખેડનાં ફરનાર માજદીઅશાની દીનનાં મરદ
ને હમ ઘટેયજે તેનેફર પાંણી યલાવાની તથા
ખેતરની જમીન નશાથી તથા ફેફરથી ખુબ
રવેશે જોઈ જેમરદ ખેતરમાંહાં પાંણી યલાવા
જોઈ જેમરદ ૩ તરંણ રવેશે ખુબરવેશે જોઈ તે

હેવારપછે ચોથી મરતબે પાંણી જરીફરે પોતી
ફી નીશાંથી મોરી તથા ખેતર બેઈઠીહોઈ તેહે
વારપછે ચલાવેચ તેહેવામાંહાં નશાઉપર તથા
હેહેરઉપર નજર પડેતો શીતાબ તેહેને લેવાડે જે
પાંણી તેશે આંમેજ નહીયાઈ તથા પાંણી ફેર
વણું હોઈતો પાંણી ફેરવે ઈઆને નશાને પહરેજ
ફરવા નું વેતરંણા આવેતો લેફરે લેથી તે મરગર
નંની ગોના હાગાર નહીયાઈ.

~~શતરે । આફ્રશા । નરેમ । જંતેવા ।~~

દાદાર પાંણી આદમીને મારે.

પુછી ઊ પેગંમબર જરથોશાતે હોરમબદને જે
પાંણી આદમીને શાથફી મારેચ.

~~આપદ । મરોદ । અફુરો । મબદાઉ । આફ્રશા ।~~

ફરવેશે ફહીઊ હોર મબદે પાંણી

~~નરેમ । નોહદ । જેઅંતે ।~~

આદમીને નહી મારે.

હોરમબદે જવાબદીધોજે પાંણી આદમીને તથી મારતું.

~~અશતો । વીદોતોશા । દેમ । બંદઈહતે ।~~

અશતગુવાદ દેવ હંમ બાંધેચ

~~વઈઓદેમ । બશતેમ । નઈહતે ।~~

તાહવતર બાંધીને લઈજઈ.

અશાત ગોવાદ દેવ તેહેનો દંમ બાંધેય તથા
નાદિવતર દેવ તેહેને બાંધીને લઈજાવેય

~~આકુશા । ઉબુઅનેતે । આકુશા । નહિઅનેતે ।~~

પાંણી ઊપરલાવેય પાંણી નીચેલઈજાવે

~~આકુશા । પેતે । રોચીહિતે ।~~

પાંણી શાંલુ લેઈજાવેય.

માહારું પાંણી તેહેને ઊપર ચલાવેય તથા તેહે
ની નીચે લેઈજાવેય નીશાયે ફરદેક કોતરમાંહું
ફીનારે લઈજાવેય.

~~વઈપ્રોદેમ । પસચેતે । ફરંધરેતે । અથરા ।~~

નાદિવતર પછે બુલંદખાવેય તેજગોથી

~~અદાદા ફરજશેતે । બખત । અદાદા નેજશેતે ।~~

પછે જાહેરે બખતની પછે આવીપુકુચેય.

તેજગો જે તેહેને પુકુચેય બખતથી ઈઆને તે

ફેનાં બખતને રાહાથી હેલું પુકુચીઠી.

~~દાલરે । આતરશા । નરેમ । જંતે । વા ।~~

દાદાર આતશ મરદને મારેય

પુછીઠી પેગંમબર જરથોશાતે હોરમજદને જે

આતશ આદમીને મારેય.

~~આપદા મરોદા । અકુરો । મજદાઉ । આતરશા ।~~

હરવેશે ફહીઠી હોર મજદે આતશ

~~નરેમ / નો હિદા / ને અંતે /~~

આદમીને નહીં મારતો.

હોરમજદે જવાબ દીધો ને આતશ આદમીને ન
થી મારતો.

~~આશતો / વીદો તો શા / દેમ / બંદઈ હિતે /~~

અશતગોવાદ દેવ હંમ બંદ કરેય

~~વઈઓ દેમ / બશતેમ / નઈ હિતે /~~

નાદિવતર બાંધીને લેઈ જાઈય.

તેહેનો હંમ અશત ગોવાદ દેવ બંધ કરેય તથા ના
દિવતર દેવ તેહેને બાંધીને ખેંચેય.

~~આતશ / હંદ / ને તો અશત / ઉશતાને મયા /~~

આતશ બાલેય કાલબુદને જંનને

પછે આતશ તેહેનાં તંનને જંનને બાલેય.

~~અથર / અદાદ / ફરજશેતે / બખત / અદાદ /~~

તેજગોથી પછે બુલંદ પુકુયે બખતે પછે

~~જશેતે /~~

આવી પોહોયે.

ને તેહેને પછે બુલંદીથી પુકુયેય ઈઆને બખત

ની રાહે તેહેને આવી પુકુયેય ગેતીની ચીજ તે

હેનાં બખતથી પુકુયેય તથા બેહેશત તેહેનાં

બખતથી પુકુયેય તથા હંમ કરેય ને ઉરત તથા

ફરલંદ તથા માલમતા તથા શાહેબી તથા બં
 મહેગાંની હ પ પાંચ ચીજ બખતથી મલેછે બા
 ફી ચીજ પોતાની ફરહીથી મલે તથા જેમરદે
 શાવાબનું કાંમ નહીં ફીધું હોઈ તેહેને ફરગેબકાં
 ઈ પોહોયે નહીં તેબીજ જગો જાહેરછે.

~~ગરેમશો / અંધો / હિતહે / અનીપ્રો /~~

પાહાડ બુલંદ જેહાં ન તેહોણ શોવાઈ

~~અરેફુપા / અંધો / ખરેનો / આદ /~~

શખત પાગ જહલકાટ હરચેશો

~~ખરેનો / ફરપેરીહતે /~~

જહલકાટ ખરેલો જાહેહે ચાલેઉ

~~પોઉરો / ખરેનંધો / અશુજા / જરથુશતરો /~~

પુર ઈઆને ગુજરેઉ નુર હિઅશો જરથુશત

~~હિશાંમચ / નરામ /~~

તે આદમીને.

ગરેમશો અંધો બુલંદ પાહાડની ઊપર દુનીઆં

માંહાં તેગઈઓ મરદને બેકુપાંઊઈ ઊભાં બંદ

ગીફીધી જે જહલકાટનો રાખનાર હરચેશો પુર જ

હલકાટનો રાખનાર ગઈઓ મરદ તેહેને ભી મોત

જાહેહે પુકુચીઊઈ હપુર જહલકાટનાં રાખનાર

અશો જરથુશત તેજેહેવા મરદનેભી બખત તે

જગો પુકુચીભી.

~~દાતરે । ફરા । હમે । સચેઅંતે । અથા ।~~
 હદાદાર જાઆદેહે ફુનાલો જાહ હરવેશે
~~હવે । ગામે ।~~

ભીપર જમેશતાંન.

હદાદાર અકુરમજદ અશો તમાંમ જેહાંનનાં પે
 દાકરનાર જાઆદેહે ફુનાલો જાહ હરવેશે જમેશ
 તાંન ઈઆને ફુનાલાની ફૂશાલ જાહ અને વરશા
 તનાં બરડેનાં દાહાડા આવે ઈઆને જેહોડીનાં દા
 હાડા આવે તેહેવારે આદમીઓ ગુજરે.

~~કુથાતો વેરેજાઆના અહતો ઈઓ મજદીઅશના~~

તેહેને શુકરે માજદીઅશની દીનનાં આદમીઓ
 જે તેહેનાંને ગોનાહા નહીલાગે.

~~આઅદ । મરોદ । નમાનહે । નમાનહે । ધીશો ।~~
 હરવેશે ફહીભી ધેહેરે ધેર મેહેલે
 ધીશો । ધરાઈઓ ફત । ઉજદેથીઆના અહતેહે
 મેહેલે તરંણ ખુણાં
~~ઈઅદ । હરેશતહે ।~~

જવાબદીધો હોરમજદે જેધેરે ધેર અને મેહેલે

મેહેલે તરંણ ખુંણાનો મકાંન જમીન ખોધીને
 બનાવે ઈઆને જમીન ૩ તરંણ ખુંણાથી કતરા
 તી ખોધે ગુજરેલાંનાં તંનને મુકવાને વાશતે હ
 મીશાલે તરંણ ખુંણાંદાર જમીન ખોધીને મકાં
 ન બનાવે તેહેને અવશતામાં હાં થરાઈઓ કતે
 હે કરીને ફેહેછે.

~~દાતરે! ચુઅંતો! અંધેન! અહિતહે! કતહે!~~
 દાદાર શુ છે તે કતેહજગો
~~અહિતહે! ઈઆદા હરેશતહે!~~
 તે જે ગુજરેલાંને.

પુછીઊ જરથોશતે કરીને જેહાંનનાં પેદા કરનાર
 અશો દાદારને જેતે મકાંન જમીન ખોધીને બના
 વે ગુજરેલાંને વાશતે ફેહેવું બનાવે શીરવેશનું
 મકાંન કરે અને ફેહેવું કરે.

~~આઅદા મરોદા ઈઆદા હો નોહદા હરેદુઓ!~~
 હરવેશો ફહીઊ જે તે નહી શખત ઈઆને તંગ
~~આઝઘનેમ! વગદનેમ! ઉપ! જનીઆદા~~
 તેહેનાં વગદાંનનેશારગે ઊપર મારે
 જવાબદીધો હોરમજદે જેતેમકાંન ઊશતવારી
 થી ફેહેવું બનાવેજે તેગુજરેલાં આદમીઓનું મા
 થુ પેલી ખોધેલી જમીનની ઊપરની જમીનને

લાગે નહીં હેવી જમીન ખોધે.

~~નોંદા કરશે. પાદેબીઆ નોંદા. જરાતેબીઆ~~

નહીં પુકુલા પાગને નહીં હાથ

~~વીતરેમ. હશે. જા. અશતે. દાહતીઓ. કતેહે~~

~~કુશાદેહે હ છે દાદથી જગે~~

~~અહિતહે. ઈઆદા હિરેશતહે.~~

તે જે ગુજરેલાંની.

નહીં લાંબા પાગનું ઈઆને પાગ વાલેલા જેઈ

તેવાલેલા પાગનેલી તેજમીન લાગે નહીં કુશા

દેહ હાથનું ઈઆને વાલેલા હાથનું હમીશાલ

નું મકાંન જમીન ખોધીને બનાવે ગુજરેલાં આ

ધમીનાં તંનને મુકવાને વાશતે દીંનની રાહે હ

હેવી જગે કરે તરંણ ખુણાં આં થરાઈઓ કતેહે

જે આગલ કહીછી તેહેની મોરાર હજે માથુ ત

થા પાગ તથા હાથ વાલેલાનાં ખુણાં જુમલે

૩ તરંણ થાહિઆં તેતરંણ ખુણાંની શાહેદી હ

જગેમાં હાં આવી છે જે હમીશાલે જમીન કતરા

તી ટુકી ખોધે જમીન જાઆદા રીંમન નહીં થાહ

જાઆદે ગોનાહા નહીં લાગે.

~~હિતદા હે. ઉજવો હિદાંમ. તનુંમાનેદેથીઆંમા~~

હરવેશે બુલંદ જવજઈ તંનને મુકે

~~બખ્શા પરેમા વા થરેબશા પરેમા વા માજદરા~~
 બેહ રાત વા તરંણ રાત વા મહીનાંની
 જહીંમા વા

દરાજા લગે.

હરવેશે તેહેને ખુબ રવેશે તેહેનાં તંનને બુલંદી
 થી મુકે તેમુઆ પછે રબેહ રાત તથા ૩ તરંણ રા
 ત તથા મહીનાં શુધી તાંહાં રાખે ૦ હવે ગુજરાતી
 નો કરનાર બોલેછે જે ગુજરેલાં આદમીનાં તંન
 ને હથરાઈઓ કતેહેની જમીનમાં હાં હ તરંણ ખુ
 ણીઆં જમીન કતરાતી ટુકી ખોધે તેમધે ગુજ
 રેલાં આદમીને મુકે તેહેની બીના શરવે ખોલા
 શો કરીને જાહેર આદમી પરગરદમાં હાં લખેલો
 છે જે વરશાતનાં દાહાડા હોઈ ઈઆ વાવનેડું
 હોઈ ઈઆ આકૂત શમાવી લશકર ગીરદી કુદી
 જે આદમી ગુજરે તેહેને આકૂતનાં શબબથી ર
 વાંનને કુખમે લેઈ જવા નહી શકેતો માજદી અ
 શની દીનનાં આદમી હરવેશે કરેતો તેહેનાંને
 ગુનાહ નહીલાગે જે જમીન શકત હોઈતો આ
 દમી ૩ ગોંઠણા લગે ખોધે પોચી હોઈતો જમીન કં
 મરપુર ખોધે જે પાંચમી પરગરદમાં હાં કહી છે
 જે તરંણ ખુણીઆં જમીન કતરાતી ખોધે હેહેને

અવશતામાં હાં થરાઈઓ કતેહેછે તેમીશાલે
જમીન ખોધીને તેગુજરેલાંનાં તંનને મુકેછે.

~~વીસપેમા આપા અહંમાદા ઈઅદા ફૂરા વઈઓ~~
તમામ તે તેહેને જે બુલંદ પરંદાં

~~પતાંના ફૂરા ઉરેઅર ઉખરીઆંના~~

ઊડે બુલંદ ઉરેઅર વધે ઈઆને ઊગે.

તાંહાં શુધી રાખે જે પાછાં પરંદાં જનવર ઊડે ત
થા ખુબરવેશે ઉરેઅર ઊગે ઈઆને હંડ બરફ
બારાંન દુરથાહ પછે.

~~નીઆઉઅંયો અપતયેના ઉશા વાતો~~
છુપીથાહ જમેશતાંનની ધાત ખુબ વાઆ
જંમા હેચીઆદા

જમીન શુકવે.

છુપીથાહ જમેશતાંનની બલા આકૂત દુરથાહ
તથા ખુબરવેશે વાઆ જમીન શુકવે.

~~આઅદા ઈઅદા હેશા ફૂરા વઈઓ પતાંના ફૂરા~~
કે જે તે ખુબ પરંદાં ઊડે ખુબ

~~ઉરેઅર ઉખરીઆંના નીઆઉઅંયો અપતયેના~~

ઉરેઅરની વરધીથાહ છુપીથાહ જમેશતાંનની ધાત.

~~ઉશા વાતો જંમા હેચીઆદા~~

ખુબ વા જમીનને શુકવે.

હરવેશો જો તે ખુબ પરંકું મોરગ ઊડે તથા ખુબર
વેશો ઉર અરની વરધી થાઈ તથા છુપી થાઈ જ
મેશતાંનની બલા આફત તથા ખુબરવેશો વા
આ જ મેશતાંનને ખુશ કરે.

~~હતદા હે અહિતે મજદી અશનો હિતે મ~~
હરવેશો તે જો માજદી અશનો ઉ તે હેનાં
~~ફેરપે મ ફરે અરે દરેશે મ ફેરે નો હિદા~~
કાલબુદને ખુરશોદ નેગરશને કરે.
હરવેશો તે માજદી અશની દીનનાં કરે તો તે હેને
ગોના હા નહી લાગે તે ગુજરેલાં કરપ ઈઆને કાલ
બુદને ખુરશોદ નેગરશને કરે ઈઆને કુખમે પુ
કુચાડે.

~~ઈહિને નો હિદા અહિતે હા મજદી અશને~~
અગર નહી તે માજદી અશની નાં ઉ
~~અહિતે મ ફેરપે મ ફરે અરે દરેશે મ~~
તે હેનાં કાલબુદને ખુરશોદ નેગરશને
~~ફેરે નુઆન~~
કરે.

જો તે માજદી અશની દીનનાં આદમીઓ ખુર
શોદ નેગરશને નહી કરે ઈઆને કુખમે નહી પુ
ચાડે.

ઈઆરે । દરાને । અઠિઅ । અઠિઅંતેમ ।

વરશની દરાજીલગે તેહેનું તે છે

અશુઅગનીઆહ । તાંમ । ચેયાંમ । દેશીઓ

અશુઅગનીની તેહેની તોજશ નેહ.

ને તેહેનાં શરીરને વરશ ૧ હરલગે રાખે તોઅશુ

અગની તેહેને તોજશ કરે ઈઆને નેકોઈ અશોમ

રદ ને બેતકશીરમારેતો તેમારનારને ને તોજેશ

કરવા ફરમાઈછે તે તોજશ કરે.

વીસપેમ । આ । અહંમાદ । નશુનાંમયા

તમાંમ તે તેથી ઈઆને ગુનાહ નશો

હયે । વરશાતનામ । દખમનામયા

ઉપર ઈઆને કાડીને લેઈજાહે દુખમે લેઈજાહે.

હયે । વરશાતનાંમ । હખરનાંમયા । હયે ।

લેઈજાહે હેહેરને બુલંદ

વરશાતનાંમ । ધઈઓનાંમયા । ફરંહધોરેતેનાંમ

લેઈજાહે પરંદાને. ખાવાનેચાશતે

તમાંમ ગોનાહા તેહેને તાંહાંશુધી લાગેછે નેતે

નશાને ખુબરવેશો ખોલે તથા તમાંમ તેહેનાં

હેહેરને લઈજાહે અને દુખમે ખુફયાડે ૦ ને પરંદા

મોરગ તેહેની ચાશાણી કરે ૦ કુશાતંન બુજાદનાં

મનાં મોબેદે કહુને હ અવશાતાથી જાહેરછે કે હ

કતેહે ઈઆને જગો તેહેની હકીકત આઠમી પર
 ગરદમાંહાં જાહેર છે તથા તે જગોને વાશતે શો
 શીઓશ નાંમનાં દશતુરે હિમ કરું છે જે હકતેહે
 તેને જગો હિનશાને પહરેજ કરવાની કરજ જવ
 તાં આઠમીઉ ઉપર છે જે હહેને ધણી મોટી કુશો
 શથી મુકવું હરદક કાંમમાંહાં હકાંમ હિમ કરવું
 ધટેજે જનશા જાંહાં મુકેઓ તેહેની અંદરથી ત
 થા બાહારથી નશા બરાબર જાણવું તે જગોને
 પાક કરવી જોખોધે તથા નશા અંદર મુકે તેહેવા
 રે શાગદીદ કરાવે તથા જોડ થાઈને મુકે તથા કા
 હાડતી વખત શાગદીદની હાજત નથી તથા હિમ
 ફેહેયજે પછેલી શાગદીદ કરાવે તથા તે કદેહેનું
 શર ખોલું બેપરદે રાખે પછે તે બલા આકૃતનો
 હંગાંમ ગુજરેઆ પછે તેહેને કાહાડી કુખમે નહી
 પુકુચાડે તો નશાને દારેઆનાં જોડ લો ગુનાહા
 ગાર થાહ જેણે નશાને દારેઓ હોહ તેહેનાં કરજ
 દખોદી નહી કાહાડેતો તનાકુરી ગોનાહ ગાર થાહ.
 દાતરેન આપેમ જનહો તુંમ ઈઓ
 દાદાર પાંણી વરશાવેય તુ કે

અકુરો / મજદાઉ /

હોર મજદ.

પુછીઠી જરથુશતે હોરમજદને જે પાંણીને વર
શાવેય તું હરવેશે હ અહુર મજદ ખુબ રવેશે
તેમજને ફરીથી ફેરે ઈઆને ફેરેને વાશતે હમ
ફરમાવીઠી અને પોતે ફરીજ ફરેય.

~~જરીઅ. અંધદા. હમે. વોતરો. ફરાદા. હથરા~~
દરીઆ થી ફરાંફરદ શાથે

વાતેમય. ડુંનમાંનય.

વાઆ વાદલાં.

જેરહે ફરાફરદ દરીઆથી વાઆ તથા વાદલાં
શાથે ફફફની પુશતીથી પાણી લઈ
નહિ.

~~અઠીહિ. નસુંમ. વન્હે. તુંમ. ઈઓ.~~

તેઠીપર નશા વરશાવેય તુ જે

~~અહુરોમજદાઉ. ઉપ. હખમેમ. વન્હે. તુંમ~~

અહોર મજદ ઊપર હુખમાં વરશાવેય તુ

~~ઈઓ. અહુરો. મજદાઉ. ઉપ. હખમેમ. વન્હે.~~

જે અહોર મજદ ઊપર ફેરેર વરશાવેય

~~તુંમ. ઈઓ. અહુરો. મજદાઉ. ઉપ. અસતીમ.~~

તુ જે અહુર મજદ છે ઊપર હાડકાં

~~ફરજ અહાઆહિ. તુંમ. ઈઓ. અહુરો. મજદાઉ.~~

ખુલંદ વરશાવેય તુ જે અહોર મજદ

~~અંધેતીમં ફર ફરાઉ અઈઆહે તુંમં ઈઓ~~
 ખેશકારીઠ ખુબ ચલાવેય તુ હ

~~અકુરો મજદાઉ~~

અકુર મજદ.

તે પાંણીને વરશાવેય નશાઉપર તુને અકુર
 મજદછે તથા કુખમાં ઉપર વરશાવેય તુને અ
 કુરમજદછે તથા હેહરઉપર વરશાવેય તુને અ
 કુરમજદછે તેને ખેશકારીથી ખુબરવેશે પરવ
 રેશ કરેય તુને અકુરમજદછે ઈઆને વરશાત
 વરશાવેય તે તાહારી ખેશકારીછે અને નશા
 ને દાટેઆને દાટેઆને વાશતે નાલાઈક કેમ
 ફેહેય.

~~તા હથર ફર ફરાઉ અઈઆહે અઉઆ~~
 તે હરવેશે બુલંદ ચાલીઉ ઉપર

~~જરીઓ પુહિતેકેમ~~

જરેહેપેતી દરીઆ.

તે પાંણી હરવેશે ચાલીઉ જરેહે પેતી દરીઆમાં જનહય.

~~આપદ મરોદ અકુરો મજદાઉ અઉઆ~~
 હરવેશે ફહીઉ હોર મજદે હરવેશે

~~બા જરથુશતર ઈઆથ તુંમં હરેજુઓ~~
 બાને જરથુશત ને તુ રાશત

વસંધે

કેહેય.

નવાબદીધો હોરમનદે ને તુકેહેય તે રાશત કે
હેય.

~~આપેમ। જનમે। અભેમ। ઈઓ। અકુરો।~~

પાંણી વરશાવુચ કુ ને અકુર

~~મળદાત। જરઈઅ। અંધદ। હયા। વોતરો।~~

મળદછેઉ દરીઆ થી ફરા

~~ફરાદ। હથર। વાતેમચ। ફુંનમાંનચ।~~

ફરદનાંમ શાથે વાઆ વાદલાંની

પાંણી વરશાવુંચ કુને અકુર મળદછેઉ ને જરે

હે ફરાફરદ દરીઆથી વાઆ તથા અબરાની

શાથે તેહેનાંની પુશતી કરી વરશાઉચ.

~~અઉહ। નશુંમ। વળમે। અભેમ। ઈઓ। અકુરો।~~

ઉપર નશા વરશાવુંચ કુને ને અહોર

~~મળદાત। ઉપા। દખમેમ। વળમે। અભેમા~~

મળદછેઉ ઉપર દુખમાં વરશાવુંચ કુ

~~ઈઓ। અકુરો। મળદાત। ઉપા। હેખરેમ।~~

ને અકુર મળદછેઉ ઉપર હેહેર

~~વળમે। અભેમ। ઈઓ। અકુરો। મળદાત।~~

વરશાવુંચ કુ ને અકુર મળદછેઉ

ઉપા. ~~અસતેમ। ફરજ। અઈઆમે। અભેમ।~~
 ઊપર હાડકાં બુલંદ વરશાવુંચ ફુ
 ઈઓ। અકુરો। મજદાઉ। અંધેતીમ। ફરા
 ને અકુર મજદછેઊ ખેશકારીહ બુલંદ
 ફરાઊઅઈઆમે। અભેમ। ઈઓ। અકુરો।
 વરશાવુંચ ફુ ને અકુર
 મજદાઉ।

મજદછેઊ.

તે પાંણીને નશાઊપર રેડુંચ ફુને અકુર મજદછે
 ઊ તથા દુખમાંઊપર રેડુંચ ફુને અકુર મજદ
 છેઊ તથા ફેફર ઊપર વરશાવુંચ ફુને અકુર મ
 જદછેઊ ખેશકારીથી ખુબ રવેશે ચલાવુંચ ફુ
 ને અકુર મજદછેઊ તથા આદમીને નહીં ધરેને
 નશાની ચીજ તથા ફેફરની ચીજ ઊપર પાંણી
 રેડે.

તા। હથરા ફરા ફરાઊઅઈઆમે। અઊઆ
 ને હરવેશે ખુબ ચલાઊચ તે
 જરીઓ। પુહતેદેમ। તે। હશતેઅંતે। ગજરો
 જરેહે પેતી તે ઊલુરેહેચ પુર
 ગજરેઅંતેશ। અંતરેમ। અરેદેમ।

પુર

અંદર

બખશોચ

~~જરી-અંધદા~~

દરી-આમાં હાં.

તે પાંણી હરવેશે ખુબ રવેશે ચલાવુંચ તે જરેહે
પેતીમાં હાં ઊભાં રેહેચ પુર પુર તેમાં હાંથી બખ
શેચ દરી-આમાં હાં.

~~ઈપોજી-અ તેયે-અંતે આપો જરઈ-અ~~
પાફીથી ચાલેચ પાંણી જરેહે

~~અંધદા હમે પુહતેકાદા અગિ-અ જરઈ-ઓ~~
દરી-આ થી પુહતી દરી-આ ઊપર જરેહે
~~યોગરો કરોમ~~

કરાંકરદ દરી-આ.

પાફીથી ચાલેચ પાંણી જરેહે પેતીથી જરેહે કૂરા
કરદમાં હાં તથા હમ ફેહેચ જે રખીથવંન ઘે
હેની તરફ પુલની આગલ ઊભું રેહેચ તે પાંણી
ની આશપાશ શતુ-અશ શેતારા તથા વનંત
શેતારો ફુલો રેહેચ જરેહે પેતીની તરફ
સતુ-અશ રેહેચ અને પાફ પાંણી ખા
લેશ રેહેચ તે સતુ-અશ શેતારાની મ
દદથી.

~~અગિ-અ વનાંમ ઈ-આંમ ફા~~

તે દરખલ જાહાડ ફે નેક

~~આપેમ~~

પાંણી તથા હરવેશપ તોખમી નહાડનાં બીજનું
તેજે હરવેશત તોખમી દરખત દરી-આની પાશ
છે અરુગો કહુજે તથા મેદી-ઓ માહે હિમ કહુજે
તે નહાડની બેખજડ તથા શાખ ધણી છે

~~અથરા મે~~ | ઉરે અરુગી રોદે અંતે | વીશપાડા
તેજગો માહારાં નહાડ ઊગેય તમાંમ
વીશપો | સરેદો |

તમાંમ જાતનાં.

તેજગો તે દરખત ઉપર મોરાં ઊરે અર તમાંમ ઊ
ગેય શુમારનાં તથા તમાંમ જાતે જાતનાં તે દ
રખત ઉપર તોખંમ ઊગેય તથા તે નહાડની શા
ખ ઉપર મોરગ ૧ હિંક અમરોશ નાંમનો બેશે
ય તેથી તે દરખત શાખ હજર લાગેય તે તમાંમ
તોખંમ જાંન ઉપર પડેય તે તોખંમને ચંમર
શનાંમનું મોરગ લેઈને જરેહે કરા કરદ દરી-આ
માં હાં નાંખેય તે તોખંમ વાદલાંનાં મોહોડામાં
આવેય તેથી જાંતલાંતનાં દરખત કુની-આમાં
હાં ઊગેય.

~~સત | યતનાંમ | હજંઘરા યતનાંમ | બેઊંપરે~~
શોડ તરાંનાં હજર તરાંનાં દશ હજર

બેઉંચરેનાંમ

નતનાં.

શોઉતરાંહાંનાં હજાર તરાંહાંનાં ૬૧ હજાર ત્રાં
તનાં ૬૬ ૬૬ માંહાં મલેલાં.

~~તેયે । હેઅંતે । ઉરેઅરનાંમ । સરદે ।~~

ફેરલાં ૬૬ છે ઉરેઅરો જનશનાં.

ધણી જનશનાં ઉરેઅરો છે.

~~તા । હથરા । વીરાઈઆમે । અભેમ । ઈઓ ।~~

તેણે હરવેશે વરશાપુંચ કુ ને

~~અકુરો । મજદાઉ ।~~

અહોર મજદછેઉ.

તેહેને હરવેશે વરશાપુંચ કુ ને અકુરમજદછેઉ

ને તશતર તીર ઈજદ પાંણી લેઈજહય તેથી

કુઆઉમાં પાંણીની વરધીથાહય.

~~ખરેધેમચ । નેરે । અશોને । વાશતરેમચ ।~~

ખાવાચકી મરદને અશો ધાંશ

~~ગહીહ । કુદાઉધે ।~~

ગોશપંદોથી નેકીનાં આપનાર.

અશોમરદે ખાવાને વાશતે તથા ધાંશ ખુ

બી નેકીનાં આપનાર ગોશપંદોને વા

શતે.

~~છીછીહી । મે । મશીઓ । ખરાદ ।~~

~~અનાજ માહારાં આદમીઉ ખાહ~~

~~વાશતરેમય । ગછીહી । હુ । દાઉઅંધો~~

~~ધાંશી ગોશપંદ નેફીનાં આપનારાં.~~

~~આદમીઓ ખાહ અનાજ તેમાહારાં આદમી~~

~~ઓ ખાહ તથા ધાંશી નેફી ખુબીનાં આપનાર~~

~~ગોશપંદ ખાહ.~~

~~હિમદા વંધો । હિમદા । સરઈઓ । ઈઅથા । તુંમા~~

~~હ ખુબ હ નેફ ને તુહ~~

~~હિરેબુઓ । વસંધો ।~~

~~ખાલેશ ઈઆને શાયું કહીઠી.~~

~~ધણું નેફ ને તું રાશીત ફેદેય.~~

~~આદેમ । તા । વચા । રામઈઅદ । અકુરો~~

~~નેતે શોખંન રામશાનીલરેઆ હોર~~

~~મજદાઉ । અશાઉઅ । અશાઉઅનેમાજરથોશાતરેમા~~

~~મજદ અશો અશો જરથોશાત.~~

~~તેને અશો અકુરમજદે રાંમશાની લરેઆ શો~~

~~ખંનેફરી રાંમશાનીમંદ ફીધું અશો જરથો~~

~~શાતને.~~

~~ઈઓજદાઉ । મશીઆ । હપી । જંથેમા ।~~

~~પાફ આદમી પછે જનંમથી~~

વહેશતાઉ

બુલંદ.

ઈઓજદાથરે ઈઆને આદમી પોતાનાં રવાંન
ને પાક રાખે તે બુલંદ ઈઆને જનમથી પોતી
કા તંનને પાક રાખે તે ખુબ.

~~હા / ઈઓજદાઉ / જરથોશતર / ઈઆ / દેના~~
તે પાકી જરથોશત હ દીન

~~માજદીઅશનીશા~~

માજદીઅશની.

તેજે પાકી ફકુચ૦ હ જરથોશત હ માજદીઅશ
ની દીનમાંહાં જહેર છે.

~~ઈપો / ફુઆંમ / અંધુઆંમ / ઈઓજદાહિતે~~
તે પોતીકા સરીરને પાકી

~~ફુમતાહશાય / ફુખતાહશાય / ફુઅરેશતાહશાય~~
નેકમનશની નેકગવશની નેકકુનશની

~~અંધુઆંમ / દેનાંમ~~

તે દીનનો.

તે માજદીઅશની દીનનો મરદ પોતીકા તં
નને પાકીથી રાખે ઈઆ ગુનાહ નહી ફરે
નેકમનશની નેકગવશની નેકકુનશનીહ
ફરી.

~~દાતરે । મુઝસતે । મશીઝો । વંધો । શરઈઝો ।~~

દાદાર ફેટલીછે મોટી તત્તી નેક

~~હિતેમ । દાતેમ । ઈહિમ । વીદોઈઊમ ।~~

હિ દીન જે જુદી દેવથી

~~જરથોશાતર । ઉપેરે । ઝનીઝાહશા । સરઝાહશા ।~~

જરથોશાતી બાલાતર બીજ શોખંનો

~~મસનય । વંધનય । સરઈઝનય ।~~

મોટી ખુબ નેક.

પુછીઊ પેગંમબર જરથોશાતે હોરમજદે જે ફેટ

લીછે મોટી અને ખુબ અને ઘણી નેકીહિ દીન

જે દેવથી જુદી અને જરથોશાતી જે બીજ શો

ખુનો કરતાં બાલાતરછે જે બીજઉથી ઘણી

મોટી તથા ખુબ તથા નેક હિ જરથોશાતી દીન.

~~ઝાઝદા । મરોદા માંનઈહિન । બા । સપેતમ ।~~

હરવેશો ફહીઊ મીશાલ હેનાં સપેતમાંન

~~જરથોશાતર । ઝહિતેમ । દાતેમ । ઈહિમ ।~~

જરથુશાત જેહિ હિ દીન જે

~~વીદોઈઊમ । ઉપેરે । ઝનીઝાહશા । સરઝાહશા ।~~

દેવથી જુદી બાલાતર બીજ શોખંન

~~મસનય । વંધનય । સરઈઝનય ।~~

મોટી ખુબ નેક.

હોરમજદે જવાબ દીધોલે હેની મીશાલ હોલે શી
પેતમાંન જરથોશાત હદીન લે દેવથી જુદી અ
ને જરથોશાતી લે બાલાતર છે બીજા શોખંનો
કરતાં લેધણી મોટી તથા ધણી ખુબ તથા ધ
ણી નેક.

~~ઈઅથા જરીઅપો વોરો કરોમ ઉપેરે~~

જેમ જરેહે કરાંકરદ દરીઆ બાલાતર
~~અનીઆઉ આપો~~

બીજા પાંણી.

જેમકે જરેહે કરાંકરદ દરીઆ માંનુ પાંણી લેબા
લાતર છે બીજા દરીઆનુ પાંણી કરતાં.

~~માંનઈહિન બા સપેતમ જરથોશાતર~~

મીશાલ હેની સપેતમાંન જરથોશાત

~~હિતેમ દાતેમ ઈહિમાવીદોઈગિમ જરથોશાતર~~

હ દીન લે જુદી દેવથી જરથોશાતી

~~ઉપેરે અનીઆહિશા સરઆહિશા મશનયો~~

બાલાતર બીજા શોખંનો મોટી

~~વંધનયો સરઈઅનયો અથા મશીઆઉ~~

ખુબ નેક જેમ મોટુ

~~આઈશા કરીઅંધાંમ અપાંમ અહીઆ~~

પાંણી નાંધણાં પાંણી ગિપર

~~કરાદ ઊઠિતો~~

બુલંદ થા હ.

મીશાલ હો શપેતમાંન જરથોશત હદીનલો
દેવથી જુદી અને જરથોશતી તેલો બીજા શોખ
નો કરતાં ઘણી બાલાતર મોટી તથા ખુબ ત
થા ઘણી નેક જેમકે મોટું પાંણી નાંધલાં થોડાં
પાંણી ઊપર બુલંદ થા હ ઈઆને તેહેને ઢાંકે.

~~માંનઈહિન। બા। સપેત। જરથોશતરા~~

મીશાલ તેહેના સપેતમાંન જરથોશત
હિતેમ। દાતેમ। ઈહિમ। વીદોઈઊમ। જરથુશતરા
તે દીન જે જુદી દેવથી જરથોશતી

~~ઉપરો। અનીઆ હિશ। સરઆ હિશ। મસનયા~~

બાલાતર બીજાં સોખનો મોટી

~~વંધનયા। સરઈઅનયા।~~

ખુબ નેક.

હહેની મીશાલ હો સપેતમાંન જરથોશત હ
દીન દેવથી જુદી અને જરથોશતી દાદ જે બીજા
શોખનો કરતાં બાલાતર મોટી તથા ખુબ ઘ
ણી નેક.

~~ઈઅથ। હિમાંમ। જાંમ। આય। પરેય।~~

જેમ હ જમીન તે આશમાંન

~~બહિષ્કાર~~

હાં પીય.

જેમકે હજમીનને આશમાંને હાં પી લીધી તે
મીશાલે બીજા રાહા મારગને હાંકે આ.

~~ઉખતો । રતુશ । ઉખતો ।~~

કહી ઉ ગુરુનું કેહેયું

~~શારોશા ઉ અરેજો ।~~

પોકારનાર ઈઆને ગુનાહાને.

જે કેહેલું ગુરુનું ઈઆને પોતીકે શારદશાતુર મો
બેદ રાખે તથા કેહેયુ શારોશા ઉ અરજનું ઈઆ
ને બેહેદાંન પોતીકા ગુનાહાને ગુરની નજી
કનહિર કરે.

~~ઉજ ગેરે ફતાદ । પેતે । દરોનાદ । નહિ આ~~

બુલંદીથી પકડે તે દરૂન નહી

~~ઉજ । ગેરે ફતાદ ।~~

બુલંદ પકડે.

કોઈ આદમીનાં દરૂન કરવા પકડે ઈઆને દ
રૂન કરવાનાં કબુલ કરે અને નહી પકડે ઈઆ
ને તે દરૂન જોહેનાં કરવાનાં કબુલ કરી લાવેઓ
છે તે દરૂન નહી કરે નહી કરવાની મનશ
ની રાખે.

દાતાદા । પેતે । દરોનાદા । નહિઆ
 આપે ઈઆને દાંન તે દરૂન નહી
 દાતાદા ।

આપે ઈઆને ગુનાહા નહી આપે.

અને તે દરૂન જે કરવા આપે આ છે તે દરૂન પો
 તે બીજવારલી નહી કરે ઈઆને હિવાર ન
 હી ફીધા હોહ ને બીજવારલી નહી કરે.

નેસરોતાદા પેતે । દરોનાદા નહિઆનેસરોતાદા
 શાંકે તે દરૂન નહી શાંકે

જે કોઈ દરૂન કરવા શોકે આ હોહ તે ફરી કો
 ઈબીજને શોફી નેલી નહી કરાયે ઈઆને પો
 તેલી નહી કરે અને પોતાથી નહી બની આવે
 તો બીજપાશાલી નહી કરાયે.

ખશી અંતે । હોપસયેતે । હિશો ઈઓ । રતુશા
 લાહક તે પછી તે જે દશતુર

અરેશુંમ । હિતરે । ચેથાઉ ।

તરીને હીશો તેહેની તોજશ

ઉપંચ હરેશાતી હ ।

બુલંદ મુકે ઈઆને માફ કરે.

તેગોનાહાને દશતુર મોબેદ દાંનની રાહા મુ
 બબ તોજશ ફરીને તેહેનો ગુનાહા તરીનેહી

શો માફ ફીધો હોઈ તે ગોનાહાને હોરમબદ અંમ
 શાશા પંદલી માફ કરે હરીતેને નેક રાહાનો દશ
 તુર મોબેદ બેથી કાંઈ તકશીર થાઈ નહી હોઈ
 તે અહુરમબદની નબદીક બોને રગ છે વાશતેને
 બેહે દાંનથી ઈ-આને બલી દાંનનાં ઉથી ગોનાહા
 થાઈ-ઓ હોઈ તે ગોનાહાને ગુરની આગલ બહેર
 કરે જે તે ગોનાહા ને દશ તુર મોબેદ કોઈની ખુ
 શાંમતથી ગુબરેતો તે દશ તુર મોબેદ ગોને ફેગા
 રથાઈ.

~~ઈહિજેય । હે । અનીઅ । અગ । શીઉથના ।~~
~~અગર જેણે બીજે બદતર ગોનાહ~~
~~ફરેપરેશાત ।~~
 ફીધો.

અગર તેમરદ બીજા મરતબે બદતર ગુનાહ ફી
 ધો હોઈ તેમરદને ઘટેય જે ગુનાહાની ગુબર
 શ કરે.

~~પેતેત । હે । ચેથ ।~~

પતેત છે તોજશ.

પતેત છે તે ગોનાહાની તોજશ તે પતેત ફીધાથી
 ગોનાહા પુરથાઈ શોશી-ઓશ નાંમનાં મોબેદેક
 ફુજે પતેત છે તેહેની તોજશ જે ગુનાહાની જુદી

જુદી પતેત કરે તેથી તે ગુનાહુ દુરથાહ.

~~આપ્રદા ઈહિજેશે. અનીઆ અગા! શીપ્રોથના~~

~~અગાર જેણે બીજે બદતર ગુનાહુ~~

~~નોહદા ફરેપ્રરેશાત~~

નહી કરે.

જે તે મરદે ફરીથી કાંઈ બુરો ગુનાહા નહી ફીધો
હોઈ.

~~પેતેતેમ! અહે! નરશા ઈપ્રઠિયે ઈપ્રઠિઆ તાતેયે~~

~~પતેત તે મરદ હમેશે હમેશે લગી.~~

~~તેમરદનેલી હમેશે પતેત ફીધી નેઈહ.~~

~~દાતરે ઈપ્રો! નરો! હામો! ગાતુપ્રો! નેપાહદીહતે!~~

~~દાદાર કે મરદ હકઠી જગીમાં પેવંદ~~

~~હાંમયા! પેતે! સતરેશા! હાંમ! વા! પેતે!~~

~~હકઠાં ઊપર બીછાણાં હકઠાં ઊપર~~

~~બેરેજેશા!~~

તફીઆ.

પુછીઠી પેગંમબર જરથોશતે હોરમબદને જેમર

દતે જે હક જગાઊપર હકઠી પેવંદથી હક બીછાં

ણાં ઊપર બેઠાં હોઈ.

~~પેતેયા! અહે! અનીઆ! દુઆ! વા! નરા અંધેના~~

~~ઊપર તે બીજા બેહ મરદ છે~~

તે બીજાં છાંડી પર બે મરદ શુભ છે.

~~પંચા વા પંચા સતેમ વા સતેમ વા હાંમ~~

પાંચ ઈઆ પંચાશ ઈઆ શોડ ઈઆ દિકઠા

~~ના હરેનાંમ~~

આદમીઓ.

પાંચ તથા પંચાશ તથા શોડ આદમી કુદ દિક

હાં બીજાં છાંડી પર.

~~આપદ અહશાંમ નરાંમ અગિઓ હરેશીઆદ~~

હરવેશો તે આદમીઉથી દિક મરે

~~યુઅદ અંતરે નેરેડશા અહશા દરખશા~~

ફેરલાંને અંદર આદમી તે દરબ

~~ઈઆ નશુશા અખતેચા પેઉહિતેચા આહો~~

તે નશાની નાપાફી રીમની નકારી

~~તેચા ફરાશનોહિતે~~

બુલંદ પુકુચે.

તે આદમીઉમાંથી દિક આદમી મરે તે ન

શાશ દેવનું બેરબલ ફઠિઅત તથા તે

હેની નાપાફી રીમની ફેરલાં આદમી શુધી

પુકુચે.

~~આઅદ મરોદ ઈહિને અંધદ આથરઆ~~

હરવેશો ફહીઠી અગર છે અથોરનાં

કુરુશા | કુરુશા | શેત | સપેતમા | જરથુશતરા

બુલંદ દોડે હસપેતમાંન જરથોશત

અહિશા | દરેખશા | ઈઆ | નસુશા | અખતેચા

તે દરેજ તે નશુશા નાપાફી

પેઉહિતેચા | આહે | તેચા | કુરાશાનોહિતે |

રીમની નકારી બુલંદ પુકુચે.

હોરમજદે જવાબદીધોજે અથુરનાં ઈઆને દશ

તુર મોબેદ ગુજરેડ કુહિતો તે નશાશ દેવનું જોર

કઊઅત તાંહાં શુધી દોડે હસપેતમાંન જરથો

શત તે નશાશ દેવની રીમની નાપાફી તાંહાં શુ

ધી પુકુચેચ.

ઈહિજે | અહિહિઅંદશો | કુરાશાનોહિતે | દશેમેમા

અગર અગીઆર લગી બુલંદ પોહોચ દશ

પેતે | રથવીએતે |

ઉપર આંમેજશ કરે.

અગીઆર મરદ શુધી પુકુચેછે તથા પતરીત દે

વનું જોર ૧૦ દશ મરદ શુધી આંમેજશ કરે ઈઆ

ને અગીઆર મરદ બેઠા કુહિતો દશ મરદને રી

મંન પોહોચે અને હક મરદ પાક રેહે હેતરીત તે

હક લગતી અડકે તેહેને ફેરે અને પતરીત તે પેવં

દ અડકે તેહેને ફેરેચ.

~~આપદા ઈહિને। અંધદા રથેશાતાઉ। ફરાળી~~
 હરવેશે કે છે રથેશાતાર બુલંદ
 દુઆંસેતે। સપેતમ। જરથોશતરા અહિશા
 દોડે સપેતમાંન જરથોશત તે

~~દરખશા। ઈઆ। નશુશા~~

૬૩૦ ને નશા.

ને પાદશાહા તથા પેહેલવાંન તે બીછાંણાં ઊપ
 ર મુખો હોઈ તે નશાશ દેવનું જોર તાંહાં શુધી દો
 ડેછે હિસપેતમાંન જરથોશત.

~~ઈહિને। દશેમેમ। ફરાશાનોહતે। નાઉમેમ।~~
 તે દશાલગી બુલંદ પોહોયે નવલગી
 પેતે। રથ વીહિતે।

ઊપર પતરીત. આંમે જશાથાઈ.

તેનશાશનું જોર દશાલગે મરદને ખુબ રવેશે પુ
 હુયેછે ઈઆને દશ મરદ બેઠા હુઈતો ૮ નવ
 મરદને રીમંન પોહોયે અને દેક મરદ પાક કરે
 પતરીત તે પેવંદ કરી અડકેછે તેફેને ફેફેછે ત
 થા પતરીત દેવનું જોર ૮ આઠ અમીશુધી આં
 મેજશા કરે.

~~આપદા ઈહિને। અંધદા વાશતરીઓ। ફશુઈઆંશા~~
 હરવેશે તે છે વાશતરી૩૧ વરધીનોફરનાર.

~~કૂરાળા / દુઃખાંસતા / સપેતમ / જરથુશાતર /~~

~~બુલંદ દોડે સપેતમાંન જરથોશાત~~

~~અહિશા / દરખશા / ઈઆ / નશુશા /~~

~~તે દરજ તે નશાશ~~

ને તે વાશાતરી-ઓશ ઈઆને બુરજગર ખેતી

નો કરનાર બીછાંણાં ઉપર ગુજરે-ઓ હોહ તે

નશાશ દેવનું જોર તાંહાં શુધી દોડે હસપેતમાંન

જરથોશાત.

~~ઈહિજે / નાઉમેમ / કૂરાશાનો હિતે / અશાતેમેમા~~

~~તે નવલગે બુલંદ પુકુમે આહલગી~~

~~પેતે / રથ વીહિતે /~~

ઉપર પતરીત આંમેજશ કરે.

તે નશાશનું જોર નવ નવ મરદ લગે ખુબરવે

શે પુકુમે છે તથા પતરીત દેવનું જોર આહ મર

દ શુધી આંમેજશ કરે છે ઈઆને નવ

હ આહમી બેઠાં હુહિતો ૮ આહને રીમં

ન કરે.

~~આઅદ / ઈહિજે / અંઘદ / સપા / પશુશા / હુરેઓ~~

~~હિરવેશે કે છે શાગ પશુશા હુરેન~~

~~કૂરાળા / દુઃખાં / સેતે / સપેતમ / જરથુશાતર /~~

~~બુલંદ દોડે સપેતમાંન જરથોશાત~~

~~અહિશા / દરૂખશા / ઈઆ / નશુશા /~~

તે દરૂખ ને નશાશા

ને તે બીછાંણાં બિપર શાગ ને પશુશા કુરૂંન નાં
મનો મુવો કુહ તે નશાશા દેવનું નેર તાં હાંશુ
ધી દોડે હિસપેતમાં ન જરથોશાત તથા પશુશા
કુરૂંન શાગ તેહેને ફહીહિને તે શાગ ગોશાપંદોનાં
રોલાંશાથે રેહેછે તથા વંણા જરાશાથે રેહેછે
તેને ફહીહિ.

~~ઈહિને / અસતેમેમા / દરાશાનો હિતે / હપતથેમા
તે આહલગે બુલંદ પોહોયે શાતલગે
પેતે / રથવીહિતે /~~

બિપરપતરીદ આંમેજશા કરે.

તે નશાશાનું નેર આહ મરદ લગે ખુબરવેશો પુ
કુયેછે તથા પતરીત દેવ ૭ આદમી શુધી આં
મેજશા કરેછે ઈઆને આહ આદમી બેઠાં કુહ
તો શાત રીમંન થાહ અને હ
ક પાક.

~~આઆદા / ઈહિને / અંધદા સપા / વેશા / કુરૂંઓ
હરવેશો તે છે શાગ વેશા કુરૂંન~~

~~દરાજી / કુઆં સત્તા સપેતમા / જરથુશાતર /
બુલંદ દોડે સપેતમાં ન જરથોશાત~~

~~અહશા દરૂખશા ઈઆ નશુશા~~

તે દરૂ ને નશાશા.

ને તેબીછાંણાં ઢીપર વેશા કુરૂંન નાંમનો શાગ
ગુજરેઓ હોદિતો તેનશાશા દેવનું નેર તાંહાંશુ
ધી દોડે હસપેતમાંન જરથોશાત તથા વેશા કુ
રૂંન શાગ તેહેને ફહિહિને આબાદી વશાતીને
મોહોલે મોહોલે રેહેછે.

~~ઈહિને હપતથેમ દૂરાશાનોહિતે ખશાતુંમા~~
તે શાતલગે બુલંદપોહોયેછે છઅલગે
પેતે રથવીહિતે.

આંમેજશાફરે.

તેનશાશાનું નેર શાત મરદ લગે ખુબ રવેશોપો
હોયેછે તથા પતરીત દેવ છઅ મરદ શુધી આં
મેજશા ફરેછે ઈઆને શાત આદમી બેઠાં કુહ
તો ફ છઅ આદમી રીમંનથાહિ અને ફકઆદમી પાફરેહે.

~~આપદા ઈહિને અંધદા સપા વોફુ નજગો~~

હરવેશો તે છે શાગ વોફુ નજગ

~~ફરાજા કુઆંશેતે સપેતંમ જરથુશાતરા~~

બુલંદ દોડે સપેતમાંન જરથોશાત

~~અહશા દરૂખશા ઈઆ નશુશા~~

તે દરૂ ને નશાશા.

ને તે બીજાંણાં ઉપર વોકુ નજગ નાંમનો શ
ગ ગુજરે-ઓ હોહ તો તે નશાશ દેવનું નેર તાં
હાંશુધી દોડે હિસપેતમાં ન જરથુશત તથા
વોકુ નજગ શાગ તેહેને ફહીહિને તે વોકુ નજગ
તે ગરીબ શાગને ફેહેછે.

~~ઈહિને । ખશાતુંમ । ફરાશાનોહિતે । પુખદેમ ।~~
તે છ-અલગે બુલંદ પુકુયે પાંચલગે
પેતે । ~~રથવીહિતે ।~~

ઉપર તે પતરીત આંમેજકરે.

તે નશાશનું નેર છ-અ મરદશુધી બુબરવેશે
પુકુયેછે તથા પતરીત દેવ પાંચ મરદશુધી આં
મેજકરે ઈ-આને ફ-આદમી બેઠાં હોહિતો પાં
ચ-આદમી રીમંનથાહ અને ફક આદમી પાક
રેહે.

~~આ-અદ । ઈહિને । અંધદા સપા । તુરોનો । ફરાજા~~

~~અગર તે છે શાગ તરફ બુલંદ~~

~~દુ-આંસત । સપેતમ । જરથુશતરા હશા~~

~~દોડે સપેતમાં ન જરથોશત તે~~

~~દરખશા । ઈ-આ । નશુશા~~

~~દરબ ને નશાશ.~~

ને બીજાંણાં ઉપર શાગ ને તરફ નાંમનો મુ-ઓ

કુહિલો તે નશાશનું નેર તાં હાં શુધી દોડે છે હ
સપેત માં ન જર થો શાત તથા તરફ શાગ તે હે
ને ફહી હે ને શાગનું બચું મુખું કુહિ તે હે ને પંણ
બાળે ફે હે છે.

~~આપદા ઈહિને અંધદા સપા સો ફોરેનો~~

અગર તે છે શાગ શો ફરંન

~~ફરાજા હુઆં સત સપેતમ જરથુશાતરા~~

બુલંદ દોડે સપેત માં ન જર થો શાત

~~અહિશા દરખશા ઈઆ નશુશા~~

તે દરજ તે નશાશ.

ને તે બીછાંણાં બિપર તે શાગ ને શો ફરંન નાં મનો
મુખો કુહિ હ સપેત માં ન જર થો શાત તે નશાશનું
નેર તાં હાં શુધી દોડે છે શો ફરંન શાગ તે ફુનર
મંદ તથા શી હા ફાં નનાં ને ફે હે છે.

~~ઈહિને તુહરીમ ફરાશાનો હિતો થરેતીમ~~

તે ચેઆર લગે બુલંદ પુકુચે તરંણા લગે
પેતે રથવી હિતે.

બિપર પતરીત આંમે જશા ફરે.

તે નશાશનું નેર ચેઆર મરદ લગે ખુબર વેશે
પુકુચે તથા પતરીદ દેવનું નેર તરંણા મરદ શુ
ધી આંમે જશા ફરે છે ઈઆને ૪ આદમી બેઠાં ફુ

હિતો ૩ તરંગા આદમી રીમંન થાહ અને ૧ આ
દમી પાક રેહે.

~~આપદા ઈહિને. અંધદા સપા. જ્જેશા. દૂરાજી~~
~~અગર જે છે સગ જ્જેશા બુલંદ~~

~~દુઆંસત. સપેતમ. જરથુશાતર. હિશા~~
~~દોડે સપેતમાંન જરથોશાત તે~~

~~દરૂખશા. ઈઆ. નશુશા~~

~~દરૂજ તે નશાશા.~~

જે તે બી છાંણાં ઉપર શાગ જ્જેશા નાંમનો મુ
બો હોહતો તે નશાશાનું જ્જેર તાંહાં શુધી દોડે છે
હસપેતમાંન જરથોશાત જ્જેશા નાંમનાં શ
ગની શરેહે નથી લખી.

~~ઈહિને. થરેતીંમ. દૂરાશાનો હિતે. બેતીંમ~~
~~તે તરંગાલગે બુલંદ પોહોયે બેહલગે~~
~~પેતે. રથવીહિતે.~~

ઉપર પતરીદ આંમેજશ કરે.

તે નશાશાનું જ્જેર તરંગા મરદ શુધી ખુબરવેશે
પુકુયે છે તથા પતરીદ દેવનું જ્જેર બેહ આદમી
શુધી આંમેજશ કરે છે ઈઆને ૩ આદમી બેહાં
હુહિતો બેહ આદમી રીમંન થાહ અને ૬ આદ
મી પાક રેહે.

~~આપદા ઈહિને અંધદા સપા હવેનેશા ફરાળા~~

~~અગર ને છે શાગ બુલંદ~~

~~દુઆંસત સપેતમ નરથુશતર હિશા~~

દોડે સપેતમાં ન જરથોશત તે

~~દરખશા ઈઆ નશુશા~~

દરબ તે નશાશા.

ને તે બીછાંણાં બિપર શાગ હવેનેશા મુયો ફુહ
તો તે નશાશાનું નેર બેહ મરદલગે પુકુયે ત
થા પતરીદ દેવનું નેર હક મરદશુધી આંમેજ
શા કરેછે હસપેતમાં ન જરથોશત ને આદમી
ર બેહ બેહાં ફુહતો હક આદમી રીમંનથા હ અ
ને હક આદમી પાક રેહે.

~~આપદા ઈહિને અંધદા સપા વેનેશા ફરાળા~~

~~હરવેશો ને છે શાગ વેનેશા બુલંદ~~

~~દુઆંસત સપેતમ નરથુશતર હિશા દરખશા~~

દોડે સપેતમાં ન જરથોશત તે દરબ

~~ઈઆ નશુશા~~

તે નશાશા.

ને તે બીછાંણાં બિપર શાગ હવેનેશા નાંમનો મુ
યો ફુહ હસપેતમાં ન જરથોશત તે નશાશાનો
નેર તાંહાંશુધી દોડેછે તે નશાશાનો નેર તાંહાં

શુધી મરદ હક હક શુધી પુકુચે છે તથા પતરી
 દેવનું જોર મરદ ૧ હક લગે આંમેજશ કરે છે ૦
 દેવેજેશ શાગ તેહેને ફેરે છે જે જેહેનાં કાંન લાં
 બા જેહેશની મીશાલનાં થા છે ફેરે-અંગીલો
 ૬ અકશાર તેહેને પોતાની પાશે રાખે છે હસપે
 તમાંન જરથોશત જેકાંઈ બીછાંણાં ઉપર મરે
 તેહેનો શુમાર છે કે મે તુકુને ફેરે-ઓછે શોશી
 ઓશનાં મનાં દશ તુરે ફેરે ઉકે તુ મુરદાંને શો
 તાબ શાગદીદ ફેરે તથા પેલાં જે ૧૦ દશ આદ
 મી રીમંન થા હિ-આં છે તે નવરાતનું બરશાનું મ
 લી હિ તથા તેહેનાં પોશાક જેકાંઈ છે તે છ-અમ
 હીને પાક થા હિ દીનની રાહાથી તથા પેલો જે
 અગી-આરમો મરદ તેહેની પાશેનો બારમો મ
 રદ ફે તે પેવંદીથી આલુદેહે થા હિ ઉછે તે બંધેજ
 ણાં નેરંગ તથા પાંણી હિ ગોશાલ કરેતો તે પાક
 થા હિ તથા બીજા લોકો શાથે હક હા આંમેજથા
 હ તથા તે બીછાંણાં ઉપર તેમરનારની પેવંદે
 તેરમું આદમી કુહતો તેમરદ પાક છે તેવીશો
 દેલમાં હાં કાંઈ શાક લાવવો નહી પંણા પેલાલ
 ૧૧ ૧૦ દશ ફેરે-આ તે શંધલા રીમંન થા હિ છે જે
 મફે જેઉરત મુવું બચું જણો તેઉરત રીમંન થાઈ

તેમીશાલ તે ૧૦ દશ મરદનાં તેન બેશાક રી
 મંન થાહિઆંછે તથા તેબીછાંણાંભિપર શુમા
 રદશાનો ચેહારેતરફ બરાબરછે ઈઆને તે
 દશ બણાં ચેહારે દશાથી રીમંન થાહિઆ તથા
 તેચીબફે દશ મરદનાં દરમીઆંનમાંહાં બીછાં
 ણાંભિપર પડી હોહિતો તેભિપર નશાશ નથી હો
 ડતો તથા તે રીમંન નથી તેચીબ પાકછે અગ
 રકાંમમાંહાં લાવેતો અને અગર દેલમાં શાક
 લાવેતો તેકાંમમાંહાં નહી લાવે તેચીબને દુર
 કરે તથા આદમીનાં નશા તથા શાગનાં નશા
 બોહુ બરાબર બંણાવા તથા મેદીઓ માહાહિ
 હમ કહુછેકે ભેહે કોઈ હિબાબમાંહાં શાક લાવે
 તે બોહિદીઓબદ ગોનાહા તથા બાબહિ ગોના
 હાંશીલ થાહિ અને અગર માલુમ નહી પડે
 હિઆદમી કીહા પેશાનું કરનાર ગુજરીભિછે તો
 તેહેને અથોરનાંની મીશાલ ગંણાવો અનેભેશ
 ગમાલુમનહીપડેતો પરશુશ કુરંન શાગનીમીશાલ ગંણવું.
~~દાતરે।આદ। ઈહિને। અંધદ। સપા। ઉરોપેશા~~
~~દાદાર હરવેશે ભે છે શાગ કરપોક~~
~~ચુઅદ। અહિશે। સપા। ઈઓ। ઉરોપેશા~~
 કાંહાંલગે તે શાગ ભે કરપોક શાગ

~~સપેઅંતહે । મેનીહિરશા દામનાંમ । હાંમ ।~~

સપેના મીનોની પેદાદશને હકી

~~રથવીહિતે ।~~

આંમેજશ કરે.

પુછીઉ પેગંમબર જરથોશતે હોરમજદને જે જે

શાગ કરપોફ ઈઆને નોલીઆને મારેતો તેહે

નો નશા ફાંહાંલગે દોડે તથા શપેના મીનોની પે

દાદશને ફાંહાંલગે પતરીદ દેવ આંમેજશ કરે.

~~આઅદા મરોદા અફુરો । મજદાઉ । નોહદા હરો ।~~

હરવેશો ફહીઉ હોર મજદે નહી તે

~~સપા । ઈઓ । ઉરો । પેશા । સપેઅંતહે ।~~

શાગ જે નુલીઉ સપેના

~~મેનીહિરશા । દામનાંમ । હાંમ । રથવીહિતે ।~~

મીનોની પેદાદશનો હકીને આંમેજશ કરે

~~નોહદા પેતે । રથવીહિતે ।~~

નહી ઉપર આંમેજશ કરે.

હોરમજદે જવાબ દીધોજે નુલીઆનો નશાશ

નથી દોડતો તથા ખરાબી નથી ફ

રતો તથા શપેનામીનોની પેદાદશ

ને પતરીદ દેવ આંમેજશ ન

થી કરતો.

~~પનીપો । પહંમાદ । ઈપો । જનેશેતે । ફરયા~~
~~બીજા તેથી જે મારે બુલંદ~~
~~ફરશેતે ।~~

જુબેહે કરે.

જુલી-આ શોવાહ બીજા શાગને મારે તેથી હ
 મેશેલગી રીમંન ઈઆને નંહાં શુધી જીવે
 તાંહાં શુધી.

~~આદેમ । આહેશ । હખત । ઈપહી હયા ।~~
~~તેજે તે રીમંન હમેશે~~
~~ઈહી હિતાતેય ।~~

હમેશેલગી.

તેમારનાર રીમંનથાહ હમેશે ૦ બીજું રોશાન
 નાંમનાં શાગોરદે હિમ કહુજે મુરદું હોહ તેહે
 ની જતની ચીજ માયું તથા પાગ વગેરેજે
 જે ચીજ ફરહક જગો જુદી પડી હોહ તેનશાનાં
 તુકડા શાયે કોઈ આલુદેહે થાહ-ઓ ફુહતો ઈ
 આને અડકે-ઓ ફુહતો તેહેનું તંન રીમંનથાહ
 તથા આબી શાગ તથા લુકડી તથા જુલી-ઓ
 હિ ૩ તરંણાનું તંન જીવતાં નશાની મીશાલે
 છે તથા દેહી-અઈ-અશનાં તથા દેવની આરા
 ધનાનાં કરનારનાં તંન જીવદગીમાંહાં નશાની

મીશાલેછે તથા તેલોફ મરેય તે રીમંન નથી
તથા તેહેનાં ધરનો અશબાબ વશતર હર
ચીજ રીમંન નથી.

~~માયેશા / બરો ઈહિતિઓ / હવે /~~

માંકોઈ લઈજતો હખલો ઉપર

~~ગનેખત / અના~~

મારેલો ઈઆને શાગદીદ નહી ફીધેલો નહી

~~અના હવે / ગનેખત /~~

નહી ઉપર મારેલો ઈઆને શાગદીદ ફીધેલો -

તથા હમ ફેહેયે જે જગોમાંહાં ફે ફેથો નશા

પડેલો દીદો હોઈ તેહેને માં લઈજતો હખલો

શાગદીદ તથા પેવંદ વગેરે અગર હખલો લઈ

નહિતો તે રીમંન થાઈ તથા અવશતામાંહાં હ

મફુછે ફે જેકાઠીફે નશા શાયે લાગીફુદ તે

કાઠીને નશા બરાબર જંણવી તથા નશા પાં

ણીમાંહાં તથા આતશમાંહાં ફોઈ નાંખે તથા

પોતે ખાઈ તથા જમીનમાંહાં દાટે તો તેમરદ

જે નશા બરાબર જંણવો ૦ તથા દાદ ફરો

ખત નેશાપુર શાગેરદે ફફુજે નશા બર

શંમથી ૩૦) તરીશ ફદમ ફુર

ધટે.

દાતરે । આપદ । ઈહિને । અંધદ । મેરીઓ ।
 દાદાર હરવેશે અગર છે વાટપાડા
 દરેઆડ । બેલંધરો । અહિપથ । અશેમો ।
 દરવંદ બેપાગનાં હરવેશે આશમોગ
 અન । શુઆ ।

ના અશે.

પુછીહી પેગંમબર જરથોશતે હોરમજદને જે
 અગર દરવંદછે વાટપાડા જે બેપાગનાં દોજ
 ખી હરવેશે આશમોગ ના અશે.

યુઅદા સપેઅંતહે । મેનીહિશા દામનાંમા
 ફેટલાહિકને સપેના મીનોની પેદાહિશનાં
 હાંમ । રથવીહિતે । યુઅદા પેતે ।
 હિકહાને આંમેજશકરે ફેટલાહિકને ઊપર
 રથવીહિતે ।
 આંમેજશકરે.

તેમરે બીછાંણાં ઊપરતો ફેટલાહિકને સપેના મી
 નોની પેદાહિશમાંહાં તેનશશ રીમંનકરે તથા
 ફેટલાં આદમીને પેતરીદ દેવ આંમે
 જશ થાહ.

આઅદા મરોદાઈપ્રથા વજગમેદા
 હરવેશે ફહીહી જેહેવો દેડકો

વેશા.

ધણાં હેવા જેહેરી ઈ-આને જરદ રંગનાં.

હોશાનો તરો. ઈ-આરે.

શુકો જા-આદે તથા તરીનો વરશાથી

મેરેતો.

મુહિલો.

જવાબદીધો હોરમજદે કે જેહેવો દેડકો ધણો શુ
કો દિક વરશા ઉપરનો મુવો ફુદ તેહેવો તે દ
રવંદનાં નશાને નંણાવું.

ભુઓ. જા. સપેતમ. જરથોશાતેરા મેરીઓ.

જવતો દ સપેતમાંન જરથોશાત વારપાડા

દરેઆઉ. બેલંચરો. અઉઅથા. અશોમોગો. અના

દરવંદ બેપાગનાં તે આશમોગ ના

અશુઆ.

અશો.

તેજવતાં દ સપેતમાંન જરથોશાત જે વારપાડા દર
વંદરબેદ પાગનાં છે આશમોગ ના અશો તેરીમંન છે.

સપેઅંતહે. મેનીહિઉશા. દામનાંના. હાંમ.

સપેના. મીનોની પેદાદશા દકહીને

રથવીહિતે. ભુઓ. પેતો. રથવીહિતે.

આંમેજશાયાદ જવતાં ઉપર આંમેજશાફરે.

સપેના મીનોની પેદાદશને હલરીદ કરે અને
જે કોઈ તે દરવંદને જીવતાં અડકે તે રીમંન થાઈ
અને જે હે કોઈ તે અડકેલા રીમંનને અડકે તે
ત્રી પતરીદ રીમંન થાઈ.

~~જુઓ. આપેમ. જંતે. જુઓ. આતરેમ.~~
~~જીવતાં પાંણીનાં મારનાર જીવતાં આતશનાં~~
~~ફરાળિ અઈહિતે. જુઓ. ગાંમ. વરેતાંમ.~~
~~બુબવનાર જીવતાં ગોશપંદોને પાછાં કરી~~
~~અજેતે. જુઓ. નરેમ. અશુઅનેમ. ફરના~~
~~ચલાવનાર જીવતાં મરદ અશોને~~
~~બોદંધેમ. સનથેમ. વીફેરેદ. ઉશતાનેમ.~~
~~જીવ હથીઆરે જુદો કરી જીવને~~
~~જેઅંતે. નોદિદા અઠિઅથ. મેરેતો.~~
~~મારે નહી હરવેશે મરે.~~

તે દરવંદ વાટપાડા જીવતાં જ પાંણીનાં મારના
ર ઈઆને પાંણીને આજુરદેહેનાં કરનાર તથા
આતશનાં બુબવનાર અને ગોશપંદુને પાછાં
નાં ચલાવનાર ઈઆને ગોશપંદોનાં મારનાર
અને અશોમરદનો જીવ હથીઆરે કરી જુદો ક
રનાર ઈઆને અશોમરદને જીવથી મારનાર
જીવતાં રીમંન અને મરે તે હેવારે કોઈને રીમંન

નહી કરે.

~~ભુખો । જા । સપેતમ જરથુશાતરા મેરીઓ~~

~~જવતાં હ સપેતમાંન જરથોશાત વાટપાડા~~

~~દરેઆડા વેલંઘરો । અભિઅથા અશોમોગો ।~~

~~દરેઅંદ વેપાગનાં તે આશમોગ~~

~~અન । અશુઅ~~

ના અશો.

હરવેશો તે જવતાં ઈઆને જંનદગીમાંહે સપેત

માંન જરથોશાત તે વાટપાડા દરવંદ વેપાગનાં

દોજખી આશમોગ ના અશો.

~~નરેમ । અશુઅનેમ । અંધેઉશા । ખરેથહેયા~~

~~મરદથી અશો પુર ખાંણું~~

~~વશાતરહેયા દરેશયા નેમતહેયા અઈઅંધેયા~~

~~વશાતર ધર મફાંન બીછાંણું~~

~~અપાખરેત । નોહિદા અભિઅથા મેરેતો ।~~

લેઈજાહ નહી હરવેશો મરે.

તે જવતાંજ અશોમરદથી પુર ખાંણું ખોરાક અ

ને વશાતર કપડાંથી અને મફાંન ધરથી અને

બીછાંણાંથી લેઈજાહ ઈઆને તે જવતાંજ હ

શરવે ચીજથી તેહેને દુરરાખે અડકે નહી કાંહો

જવતાં હશરવે અશોમરદની ચીજને રીમંનકરે

અને તું મુઘાપછે તેહેને અડકેતો રીમંન નહી
 થાહ ૦ શોશી-ઓશી નાંમનાં દશાતુરે દિક ફહે
 ઉછે કે જીવતાં દરવંદશાથે અડકેતો રીમંન
 થાહ પંણા તે દરવંદ મુઘાપછે તેહેનાં તંનને કાં
 ઈ આંમે જથાહતો તે રીમંન નથી દીંન માંહાં હ
 મ જાહેરછેકે દરવંદનાં તંનને નશા ગંણવા ન
 હી ઈ-આને મુહિલાં તંનને તથા ગોગોશાશપેશા
 ગેરદે હમ ફહુજે અગર કોઈ અશોમરદ ગુજરે તે
 હેનાં તંનને આંમે જથાહતો તે કોઈ રીમંન થાહ
 પંણા દરવંદનાં મુરદેહે તંનને અડકેતો તે રીમંન ન
 થી દીંનનાં હોફંમથી લલી દીંનનાં મરદનો મુ
 રદેહે તંનનો નશા દોડે છે દરવંદ મુરદેહે તંનને
 દોડતો નથી.

~~તુહરી અનાંમ / દખીઉનાંમ /~~

તુરકશાતાંન શોહેર.

તુરકશાતાંન શોહેરમાંહાં પંણા દરશં
 મ છે.

~~દાતરે / ઈઓ / નમાનાઉ / હાંમ / વરાને /~~

દાદાર જે ધરમાં દિકાં લઈજાહ

~~અશાઉમ / અફુરમજદ / અહંમે / અંધુઓ / ઈઅદા~~

અશો હોરમજદ અંદર દુનીઆં જે

~~અસતુઅંતે । આતરેમય । બરેશમય । તરાતય ।~~

ખલકતમાં આતશ બરશંમ તરાતા

~~હોમય । હાઠિઅનય ।~~

હોમશલી હાઠિઅનીમ.

પુછીઠિ જરથુશતે હોરમજદને કે તેધરનાં દરમી

આંનમાં હાં દકઠાં લઈજિદયે હે અશો અહુરમ

જદ દુની આંની ખલકતમાં હાં આતશ તથા બ

રશંમ તથા તરાતા તથા હોમ આને હાઠિઆ

નીમ ઈઆને દરેમેહેરમાં હેશરવે આલાત લ

ઈજિદયે.

~~પસયેતે । અહે । નમાનહે । સપાવા । નાવા ।~~

પછે તે ધરમાં શાગ ઈઆ આદમી

~~હેરેથીઆદા~~

મરે.

પછે હરવેશો તેધરને દરમી આંન શાગ ઈઆ

આદમી મરે.

~~કુથ । તે । વેરેજા આંન । હતે । ઈઓ ।~~

શુ તે કરે તેહેનાં નાં જે

~~મજદીઅશાના~~

માજદીઅશાનીનાંઉ.

તેહેવારે માજદીઅશાની દીનનાં શુકરે જે તેથી

ગુનાહા નહી લાગે.

~~આપદા મરોદા ઉશા હયા હિબીઓ નમાનેબીડા~~
 હરવેશે ફહીઠી બુલંદ થી તે ધર

~~સપેતમા જરથુશાતર આતરેમયા~~

સપેતમાં ન જરથોશાત આતશ

~~બરેશામયા તશાતયા હોમયા હાઠીઅનયા~~

બરશાંમ તશાતો હોમશાલી હાઠીઅનીંમ.

હરવેશે જપાબદીધો અકુરમજદે કે તે દરેમેહે

રનાં ધરથી બુલંદ લેઈજાઈ હિસપેતમાં ન જ

રથોશાત આતશ તથા બરશાંમ તથા તશાતો

તથા હોમ તથા હાઠીઅનીંમ ઈઆને ઈજા

શાનેનાં આલાત શરવે તે દરેમેહેરનાં ધરથી

બાહેર લઈજાઈ.

~~ઉસા હયા હિરેશાતેમા બરઈઅંના~~

બુલંદ થી મુહિલાંને લઈજાઈ.

બુલંદ તે ધરથી મુહિલાં શાગ તથા આદમીને

લેઈજાઈ.

~~માંનઈહંના અહે ઈઅથા ના દાહિતીઓ~~

મીશાલે તેહેની જેમ મરદ દાદ

~~દાહિતીઆઉ બેરીહિતેયા બેરીહિતેયા~~

દીનથી લેઈજાઈ આવાને

તે લઈ જવાની મીશાલ હે છે જે મ આદમીને
દાદથી લઈ જાય પરંદાને ખાવાને વાશતે તે
મ તેહેને દાદથી લઈ જાશે જે તેહેને પરંદા ખાઈ
દાદ ઈ-આને જેમકે દીનની રાહથી નશાને કુ
ખમે લઈ જવાનું જાહેર છે તેમ તેહેને લઈ જાશે
જે તેહેની ચાશની મુરગો જે કાલબુદનાં ખાનાર
છે તે ચાશણી કરે.

~~દાદારે કુચા હિતે મળદી અશાને હિતે મા~~
~~દાદાર ફેહેવારે તે માળદી અશાની નાંઉ તે~~
~~આતરે મા હિતે જરાં ના અઠી અ હિતે મા~~

આતશ લઈ જાશે તે
નમાને મા ઈ અદા અહશો ના પરા હરેથી અદા
ધરમાં જે અશો મરદ મુબુહો હિ
પુકીઠી જરથો શતે દાદારને દાદાર ફેહેવારે
તે માળદી અશાની નાંઉ આતશ અને ઈ જાને ઈ
જવાનાં આલાત લેઈ જાશે તે ધરમાં હાં આદમી
તથા શાગ ગુજરીઠીય તે ધરમાં હાં ઈ-આને દ
રે મે હેરમાં હાં ફેહેવારે તે આલાત પાછા
લઈ જાશે.

~~આ અદા મરોદા નુ અ જશા પરે મા ઉપા~~
હરવે શો ફહીઠી જવ રાત ઊપર

માંનઈંનિંન। ~~અહિતે। ઈંપ્રો।~~

માંનંદ ઈંઆને રેહે તે જે

મજદીઅશાને। ~~અહિવે। ગામ। આપ્રદા~~

માજદીઅશાનીનાં૩ ઊપર જમેશતાંન ફરવેશે

અહંમે। ~~માજદરાજહિંમ।~~

હાંમીંન ફુનાલો મહિનાંની દરાજ.

જવાબદીધો હોરમજદે કે નવરાત ગુજરવાથી

ઊપર જમેશતાંનનાં દાડામાં તે માજદીઅશાની

નાં આદમીછે તે અને ફુનાલામાંહાં મહિનાંની

દરાજ લગે ઈંઆને જે રપીથવંન ફુનીઆંમાંહાં

હોઈતો નવરાત લગે અને રપીથવંન નહીંહોઈ

ને બંધે ફાવંનધેહે હોઈતો મહિનાંની દરાજ

લગે તે ધરમાં ઈંઆને જે દરેમેફેરમાંહાં આ

દમી ગુજરીઊછે તાંહાં આલાત પાછા નહીંલ

ઈંનિંનિ.

પસયેતે। હિતે। મજદીઅશાને। ~~હિતેમ।~~

પછે તે માજદીઅશાનીનાં૩ તે

આતરેમ। હિતે। વરાંન। અહિંઆ। ~~અહિતેમ।~~

આતશ લેઈજીવે તે માંહાં

નમાનેમ। ઈંઅદા હશે। ના। ~~પર।~~

ધર જે હ આદમી

~~દેરેથી આદા~~

ગુજરી ઊ.

તેહે વાર પછે તે માલદી અશની દીનનાં આત
શ અને ઈજુ લઈ જઈ ઈ આને ઈજુ કરે તે
ધરને દેરેમી આંન જે ધરમાં કે આદમી ગુજરી
ઊછે.

~~ઈ હોયે હોતે માલદી અશને હોતે મા
અગરયે તે માલદી અશની નાં આ તે
આ તરેમ હોતે વરાંન અઠિ આ હોતે મા
અતશ તાંહાં લેઈ જઈ જે માંહાં
નમાને મા ઈ આદા હશે ના પરા દેરેથી આદા
ધર જે આદમી મુખ્ય
અંતરાદા નેમાદા નુઆ ખરાખરા અંતરાદા
અંદરની તરફ નવ રાત અંદરની
નેમાદા માલદરા જહીંમા~~

તરફ મહીનાંની દરાજ.
દેદાર જે અગરયે તે માલદી અશની દીનનાં તે
આતશ અને ઈજુ તે ધરમાંહાં લેઈ જઈ જે ધ
રમાં કે આદમી મુખ્ય તે ધરમાંહાં નવરાતને દ
રમી આંન તથા મહીનાંની દરાજને દરમી આંન
તે ધરમાંહાં લેઈ જઈ.

~~કાહે । અસતે । ચેથ ।~~

શુતેહેની છે તોજશ.

શુતે ગોનાહાની છે તોજશ.

~~આ અદ । મરોદ । અહિતહે । પેતે । પેશો । તનુઆ~~

હિરવેશો ફહીઊ ઊપર બુલંદ તનાકુરીગાંન

~~કુઈ અસત । ઉપા । જનનાંમ । ઉપા । જોહિદા~~

બેશોહો બુલંદ મારવામાં બુલંદ મારે

~~અશપહે । અશતરઈઅ । કુઈઅ । સત । સરોશો~~

કુરરા

કુરરા

બેશો

~~ચેરનીઅ ।~~

ચાબુક.

જવાબ દીધો હોરમજદે કે ૨૦૦ બુલંદ મારવામાંહાં

બુલંદ મારે બશોહે કુરરા તથા બશોહે ચાબુક તેજ

ગોમાંહાં ઈઆને તેધરમાંહાં બેકોઈ આતશ ત

થા પાંણી લેઈજઈ તો તેહેને તનાકુરી ગોનાહા

બાગે અને તનાકુરી ગોનાહામાં આંમેજથાઈ અ

વશતાથી હમ જહિરછેકે ફક મકાંન ઈજશાનેગા

હાની દરધાનો ફુઈ તેહેમાં શાગ તથા આદમી

ગુજરીઊ હોઈતો તે ઈજશાને શારાની જગો રી

મંનછે બેમાંહેથી ફક શાગ ઈઆ આદમી ગુજ

રીઊ હોઈ તે નશાને ધરેકે આગલ લેઈજઈ

ઈઆને તેહેની જગોઠી પર પહરેજ કરે તથા આ
 તરફનેલી ઘટેકે તાં હાંથી લેઈ જઈ ઈઆને બા
 હેર કાઢાડે અને તે મુવાંનાં નશાને આપે આ
 માં હાં આપે ઈઆને પહરેજ કરે તથા મુરદાંને બે
 દીવાલ લાગી હુદતો તેહેને તોડે નહીં ૦ રોશાં
 ન નાંમનાં શાગેરદે કહેઠીકે મીદીની દીવાર હો
 હ તો તોડે અને છોહેની દીવાર હોદતો નહીં તો
 ડે અને રપીથ વંનમાં હાં નવરાત અને હાવંન
 મોં હાં મહીનાંની દરાજ લગે માં હાં તેમકાં ન ને
 આદર તથા બાહર મુરદાંનો હેહેર તથા નશો
 પુકુચેઓ હોઈ ઈઆને તેલેઈગી આપછે પડેઓ
 હુદતો તાં હાં લગે તેધર અવાવ તેપાછું કાઢાડી
 નાં ખે તેહેવાર પછે રપીથ વંનમાં હાં નવરાત ગી
 આપછે અને હાવંનમાં હાં રાતગી આપ
 છે ઘર પાક અને કાઠી તથા ખાંણું બનાવેલું
 તે નશા પડેઆ હોદતે જગોથી તરંણા કંદમ માં
 હાં કાઠી હોઈ તેહેને ઊપરથી છોલીને તે કાઠી
 અને તે ખાંણું પુખતે હોદતો ઈજોની ઈજશ
 ને નાં કરનારાંનાં કાંમમાં હાં નહીં ઘટે ૦ તથા
 પરી કનાંમનાં શાગેરદે કહુકે લલાડને ઈઆને
 નેક જોડોને લી ખાવા નહીં ઘટે અને તે નશાની

જગોથી ઈ-આને નશાનાં ફશાથી તરંણ કદંમ
 દુર હોઈ તે નવરાત પછે અને મહીનાંની દરાજ
 હોઈ પછે પાકીમાં ઘટે ઈ-આને પાક અને નથી
 બનાવેલું ખાંણું ઈ-આ હરચીજ ખાંણું બનાવા
 ની ફાથી તે નશાનાં ફશાથી તરંણ કદંમ માંહે હો
 ઈ તથા તરંણ કદંમથી દુર હોઈ તે નવરાત ત
 થા મહીનાંની દરાજ લગે તે હેનું ખાંણું બનાવે
 તે તમાં મ કાંમમાં હાં ઘટે ખાંણું પકાવેલું હોઈ તે
 હે છે જે રોટી ઈ-આને નાં ન પકાવેલાં હોઈ તે ઈ
 -આ ગોશ તથા પકાવેલી બીરી-આની જેખાધા
 ને વાશાતે ફીધેલું હોઈ તે હેને વાશાતે હમ ફેહે છે
 જે તે હરદક ચીજનું ખાંણું મોટાં બાલાતર કાંમ
 માં હાં કરવા નહી ઘટે જે બનાવેલું હોઈ તે જંગલ
 માં હાં ઘણી જુદી જગોમાં હાં પહરેજ કરે તે જગો
 માં હાં જે ફુદિતે અને પછે હરવેશે હોઈ જે અશ
 બાબ હોઈ તે નવરાત તથા મહીનાની દરાજ
 પછે પાક છે તથા આતશનો ગુંબજની નવરા
 ત તથા મહીનાંની દરાજ પછે પાક છે અને ઊ
 જડ વેરાં ન ધર ખોધા હિલું હોઈ તે નુલી હે જે જર
 વેશે તથા જુડુ ફીધુ હોઈ તે ઈ-આને હરદક બીજું
 ધર હોઈ તેલી હે જે જરવેશે ઊપર લખા પરમાં હો

વાપરવામાં હાં આવે તથા દરવાજાની જગો
 રશીતાનાં દરમી-આંનમાં હાં હોઈ તે દરવાજાની
 હરતરકૂથી જગો રીમંન ઈ-આને નશાને લઈ
 નત્તાં રાહાનાં દરમી-આંનમાં હાં દરવાજાને જે
 નશા લાગા કુહિતો જે તરકૂથી લાગે તેટલી જ
 ગો તે તરકૂની રીમંન છે જે તરકૂકે ઈટ ફલુખ
 નત્તાં હાંમમાં હાં પડી ઈ કુહિ ઈ-આને નશો
 તેહેને લાગો હોઈ તેહેને જુકું કરવું ઈ-આને ફાહા
 ડાંખે તથા હિમ કેહેછેકે વાંશ તથા નશા ફા
 ડી વાંધવાનાં ફાંમમાં હાં લીધા હોઈ તેહેને લી
 ફાહાડી નાંખે ઈ-આને પહેરે જ કરે તથા જે શીફ
 નત્તાં લે તથા ફરજને ઈ-આને લાકડાંની વજઈ
 તલે મુકે-ઓ હોઈ તે લાકડાંને પહેરે જ કરે તથા
 તે જગો લી રીમંન કે તે લાકડાંની લઈ જઈ તે જ
 ગો ઈ પર પાછાં નાંખે ઈ-આને જે પાક જમીન હો
 ઈ તે ઈ પર નાંખે રીમંન લાકડાં તે જગો લી રી
 મંન છે.

~~દાતરે । ઈ-પદા-પદમે । નમાન । ઈ-પદા ।~~

~~દાદાર જે અંદર ધર કે~~

~~માલ દી અશાનોશ । નાહરેક । ઉપશપોથરીમા~~

~~માલ દી અશાનીનાં ઉનાં ઉરતને ફરજંદ~~

જશાદા

પુકુચે.

પુછીઉ પેગંમબર જરથોશાતે હોરમજદને જે
દાદાર કે માજદી-અશાની દીનનાં ઉનાં ઘરમાં હાં
જે ઉરતને અધુરે મહીનેનું ફરજંદ પોહોયે ઈઆ
ને અધુરે મહીનેનું મુહિલું બચુ પડે.

~~અહીંઓ મા હિંમ વા બેહીઓ મા~~

૬૬ મહીનાંનું ઈઆ બેમહીનાનું ઈઆ

~~થરે માહિંમ વા ચેથર માહિંમ વા~~

તરંણ મહીનાંનું ઈઆ ચેઆર મહીનાંનું વા

~~પંચ માહિંમ વા બશુઅશ માહિંમ વા~~

પાંચ મહીનાંનું વા ૭અ મહીનાંનું ઈઆ

~~હપત માહિંમ અશાત માહિંમ વા~~

શાત મહીનાંનું આઠ મહીનાંનું ઈઆ

~~નવ માહિંમ વા દશ માહિંમ વા~~

નવ મહીનાંનું ઈઆ દશ મહીનાંનું.

૬૬ મહીનાંનું ઈઆ બેહ મહીનાંનું ઈઆ તરં

ણ મહીનાંનું ઈઆ ચેઆર મહીનાંનું ઈઆ પાં

ચ મહીનાંનું ઈઆ ૭અ મહીનાંનું ઈઆ શા

ત મહીનાંનું ઈઆ આઠ મહીનાંનું ઈઆ નવ

મહીનાંનું ઈઆ દશ મહીનાં જગેનું ઈઆ કે

૮લાં મહીનાંનું જે દિન મહીનાંથી તે દશ મહી
નાં લગે નું.

~~હિતદા હિશા ના હિરેદા તદા અપુચરી માનેજાદા~~
હરવેશે તે ઉરતને તે ફરબંદ પુકુયે

~~ઉનેશતને~~

મુહિલું.

હરવેશે તેઉરતને અપોશ પુકુયે છે ઈઆને મુ
હિલું બચું આવે.

~~કુચા તે વેરેજા આં ના હિતે ઈઓ~~

શુ તે ફરે તે ફે

~~માલદીઅશાની~~

માલદીઅશાનીનાંઉ.

તેહેવારે માલદીઅશાની દિનનાં આદમી છે તેશુ
ફરે જે તેહેનાંને ગુનાહા નહીલાગે.

~~આઅદા મરોદા ઈઅદાઅહંમે નમાને ઈઅદા~~

હરવેશે ફહીઊ ફે અંદર ધરને ફે

~~માલદીઅશાનીનો હિશા ફરશતેમા ઈઓજદાતો~~

માલદીઅશાનીનાંઉ. ધણી પાક

~~જેમો તેમેમચા~~

જમીન તર ઈઆને ધણી.

જવાબ દીધો હોરમલદે ફે માલદીઅશાની દિન

નાંઉ નાં ધરને દરમી-આંન ધણી પાક અને
જમીન ધણી ચોખી હેહર નશાથી જે જમીન
ધણી દુર હોઈ.

~~હોશાફો. જેમો. તેમેમયા~~

પુશાક જમીન ધણી.

અને ધણી શુદ્ધિ હોઈ તેટલી જમીનમાં હાં પાંણી
નો શેજર નહી હોઈ.

~~ઈ-આ. નરશા. વ્યા. ઉચરેમ. ઈ-પાતો. ફંમ~~

~~ફે મરદ પોતે અહીરથી પરેજકરે ફંમ~~

~~વેશાતેમયા. અહિતો પથાઉ. ફરી-આં ના~~

તે તેસ રાહામાં આવવુંજવું

~~પશુ-અશાય. શાતોરાય. આતરેમયા. અહુરહો~~

~~ગોશાપંદ મોટાંઢોર આતશ અહુર~~

~~મજદાઉ. વરેશામયા. અશાઈ-આ ફરશાતરેતેમા~~

~~મજદનાં વરશંમ અશોઈઈ બાંધેયુણે~~

~~નરેમયા. ઈહિમા. અશુ-અનેમા~~

મરદ જે અશો.

હોરમજદનો આતશ તથા વરશંમ

અશોઈઈફરી બાંધેય તથા અશો

મરદશી ઈ-આને અશોમરદનાં મકાં

નથી.

દાતરો યુગ્મદા દરાને હયા આથરદા
દાદાર ફેટલી દુર થી આતશ

યુગ્મદા દરાને હયા અપદા યુગ્મદા દરાને
ફેટલી દરાળ થી પાંણી ફેટલી દરાળ

હયા બરેશમન ફરશતરીઆદા

થી બરશંમ બુલંદ બાંધે ઈઆને યુગો

યુગ્મદા દરાને હયા નેરેલીઅપોઅશુઅબીઓ
ફેટલી દરાળ થી મરદ અશો.

પુછીઉ પેગંમબર જરથુશતને હોરમબદનેને

દાદાર ફેટલીદક દરાળ આતશથી તથા ફે

ટલીદક દરાળ પાંણીથી તથા ફેટલીદક દ

રાળ બુલંદ બરશંમ બાંધેય તેથી ફેટલીદક

દરાળ અશોમરદથી ઈઆને હરવેશો ફેટલુંદુર.

આઅપદા મરોદા અહુરોમબદાઉ થરેસતા

હરવેશો ફહીઉ અહોરમબદે તરંણ

ગાહિમ હયા આથરદા થરેશતા ગાહિમ

ફદંમ થી આતશ તરંણ ફદંમ

હયા અપદા થરેસતા ગાહિમ હયા

થી પાંણી તરંણ ફદંમ થી

બરેશમન ફરશતરીઆદા થરેગાહિમ હયા

બરશંમ બુલંદ બાંધેય તરંણ ફદંમ થી

~~નેરેબી-પ્રો | અશુ-અબી-પ્રો |~~

મરદ અશો.

જવાબદીધો હોરમજદે જે તરીશ કદમ આતશ
થી તરીશ કદમ પાંણીથી તરીશ કદમ બુલંદ
બરશાંમ બાંધે-આથી તરણ કદમ અશોમરદ
થી દુર.

~~હિતદા હો હિતે | મજદઈ-અશાને | અંધાડા
હરવેશે તે તેહેનાંનાં માજદી-અશાનીનાંડ તે
જેમો | પેરેદે | નંમ | પેરેદે |~~

જમીન આશપાશ આપવામાં આશપાશ
જા-આંમ |

હ-આપે.

હરવેશે કરેતો માજદી-અશાની દીનનાંડછે તેહે
ને ગોનાહા નહી લાગે કે હિતપર કહે-પ્રા પર
માંણે મુહિલાં બચાંને મુકવાની જગો તથા
તે ઉરતને રેહેવાની જગો હહેવી હલાહેદી
કરે ઈઆને તેહેને મુકવાનો કરાખેયે અને
તે જમીનનાં કરાની આશપાશ ફરજન કરે
તથા પેલી ઉરત નંહાંછે તે જગોની ફરજ
ન કરે ઈઆને તે કરાની આશપાશથી દુર
વાડ કરે.

~~જરેથેબીઓ / પસતે / આશતઈઅંતે /~~

ખાધાનુ પછવાડેનુ કાહમ ઈઆને કામમાંઆપે.

~~હતે / ઈઓ / મજદઈઅશાને / વશતરીહિબીઓ /~~

તે કે માજદીઅશાનીનાંઉને કપડાં

~~પસચીત / આશતઈઅંત /~~ હતે / ઈઓ /

પછવાડેનુ કાહમ ઈઆને કામ આપે કે જે

~~મજદઈઅશાને /~~

માજદીઅશાનીનાંઉ.

જેમાજદીઅશાનીનાં લોકોછે તેહેનાં ખુરાક ત

થા તેહેનાં કપડાંથી પાછુ રેહે ઈઆને તે કશાની

આશપાશાની પછવાડે નું કુરબે હોઈ તે કામમાંહાં

લાવે દાંન માજદીઅશાનીનાં લોકો ૦ અવર

ગનાંમનાં શાગેરદે આદર બીન મેહેરીઆર

શાગેરદે હિમ કહુકે અગર ઉરતનો હમેલ હિમ

હીનાંથી તે દશ માશા લગેનું મુહિલું બચું પડે

તેહેનો હોફકમછે કે તેબેશાક રીમંનછે તેથી તે

હેબબત કુર રેહેવું ઘટે તથા ઉરત હમેલદા

ર હોઈને તેહેની તફદીરથી તેહેને દશતાંનજુ

ટે અને તે દશતાંનશાયે હમેલની ગાંઠ કદાચ

પડે હિબાબતમાંહાં શાક પડેકે તે દશતાંનછે ઈ

આને હમેલની ગાંઠછે તેહેવારે હિત શાશ લાવે

અને તે તાશ નીરંગે પુર કરે પછે પેવંદ તથા
 શાગદીદ તેગાંઠને ફરી ચંમચાદ ફરી તેહમેલ
 ની ગાંઠ ઊઠાવી પેલી તાશમાં હાં નાંખે કદા
 ચ તેગાંઠનો રંગ શુદ્ધ નજર આવેતો તેહેને
 નશો ભંણાયો તેનશાની ગાંઠને બેબેકુબણાં
 આલુદેહે થાદિ-આ કુદ તેહેનું તંન રીમંન છે.
~~દાતરે | ચેશ | અદિશ | નાદિરેક | પુદિરીમ |~~
 દાદાર શુ તે ઉરતને પરથંમ
~~ખરેથનાંમ | ખરાદા |~~
 ખાધાનુ ખવાડે.

પુછીઊ પેગંમબર જરથોશતે હોરમબદને કેશુ
 તે ઉરતને પરથંમ ખાંણું ખવાડે.

~~આ-અદા | મરોદા | ગેઉશા | મેશામન | આતરીઓ |~~
 હરવેશો ફહીઊ ગાઉની નીરંગદીન આતશની
 પેતે | હરેશતેમ |

નીશંમ.

જવાબદીધો હોરમબદે કે ગાઉની ગોશપંદનો
 નીરંગ તથા આતશ બેહેરાંમની ખાક તથા
 નીરંગદીન પાદ.

~~ચરેશા | વા | શામાંના | ઈ-અદા | વા | ખશુ-અશા |~~
 તરંણા ઈ-આ પે-આનાં તે ઈ-આ ઇ-અ

~~ઈન્દ્રાદા વા નહિ આ~~

ઈન્દ્રા ઈન્દ્રા નવ.

તરંગા પેઆલાં નીરંગા નાં ઈન્દ્રા છન્દ્ર ઈન્દ્રા
 નવ વલી હિંદો અરથ બીજેલી હિમછેકે ત
 રંગા રાત ગીન્દ્રા પછે ઈન્દ્રા છન્દ્ર રાત ગીન્દ્રા પ
 છે નવ રાત ગીન્દ્રા પછે ઈન્દ્રાને જે તે ઉરત બી
 માર ફુલે તો તરંગા ૩ તક્ષા મધે જે હેવારે હોશી
 આરથા હિંદો હેવારે તે હેને આપે ૦ શરે હે લ
 બીછે ૦ તે બચાંને દુખમે પુકુચાડે પછે તે ઉરત
 ને પરથંમ હચીન્દ્ર આપે ઈન્દ્રાને આધામાં પ
 રથંમ હચીન્દ્ર આપે અવશતાથી હિમ જાહેરછે
 જે જાંહાં લગી નાહે તાં જાંહાં લગી આવા નહીં ધટે
 પરથંમ ગાવની નીરંગા દીન તથા આતશા જે
 હેરાંમની ખાક પાવી ધટે અને ગાઉ માદા ફુલે
 તે હેની તથા બલદની નીરંગા દીન અને ધરનાં
 આતશાની લશંમ પીવા નહીં ધટે અને નીરંગા
 દીન પીધા પછે લશંમ આતશાની જુદી ખાવા
 નહીં ધટે નેરંગા દીન માં જાં નાં ખીને શાયે પીવા ધ
 ટે અને નેરંગા દીન નરઘો ધાની જે વગર ફુટેલાની.
~~હોતે દુખમે ઉપંચેરે જે તે અંતરાદા ને માદા~~
 તે હેને દુખમે ઉપર મુકે અંદરની તરફથી

બરેથરેશુઅ / ઉરોથયો / કુઆ

ઊઠાવનાર તેનશાનાં દોશત હોઈ.

જેમાલદીઅશાનીનાં દોશત હોઈતે બચાંને કુ
ખમાંની અંદરની તરફ પુકુઆડે.

આઅદા પસતે / અપો ગાને / ઉરઅતાંમ /

હરવેશો પછે બુલંદ લાઈક

અશપઈઅનામય / પઈઅંધાંમ / ગાઉઅઈઅનાંમયા

ધોડીનુ

કુધ

ગાઉનુ

મેશનાંમ /

બુલઅનાંમય /

મેશ ઈઆને ભેડનુ બકરાંનુ.

હરવેશો પછે તેલાઈક ધોડીનું અને ગાવનું અને

બકરીનું કુધ ઈઆને નીરંગ દોન પીધા પછે હ

કુધ પીવુ લાઈક છે.

હાંમ / વોહરેનાંમ / ઉશા / વોહરેનાંમ /

ભી મશકુર શેતાબ મશકુર.

મશકુર તેમશકુર ઈઆને હિલી ખા

વામાંહાં મશકુર રાખે ઈઆને

ખાઈતેચીલ મશકુર આગલ કે

કુય.

ગાંમયા / ખાશતાંમ / અનાપેમ / ઈપોમયા

ગોશત પક્ષાવેલુછે વગરપાંણીનુ અનાલ

~~અરોમચા અનાપેમ મદુચા~~

છડેલો વગર પાંણીનો શરબ

~~અનાપેમ~~

વગર પાંણીનો.

ગોશાત પકાવેલું ઈ-આને ભુજેલું ઈ-આને વ
ગર પાંણીનું અનાજ શોભે છડેલો વગર પાંણી
નો ઈ-આને આફતાબી અંગુરી ૦ ગુજરાતીનો
ફરનાર ફેફ્ફે આપણી દીનમાં હાં કોઈ ગુજરે
તેહેને તેહેવારે દંનડે તરંણ ગોશાત ખાધાનો
હોફમ નથી અને જેહેનું બચું મરે તેહેની માફ
ને ખાધાનો હોફમ લખે-ઓચ તેહેનો શબબ
હિછે જે કોઈ વેલાહતની શરબીનની મુહલું
બચું જણે તેવખતે દવાઈની ખીશાલે હમો-આ
ફેફ્ફે હોશે જેનહી ખાહતો મરે ફેવું હોશે તેથી
ફેફ્ફે માવીઠી હોશે અને વલી ગોશાતનો અર
થ ગોશાપંદનો તથા દુધનો તથા ખાંણનો લી
થાહિછે.

~~દાતરે યુ-અદા દરાને ઉપા માંનઈહના~~

દાદાર ફેટલી દરાજ બુલંદ પાહદાર રેવામાં

~~યુ-અદા દરાને ઉપા મેતીંમ આસતે~~

ફેટલી દરાજ બુલંદ પાહદાર રેહેવું છે

~~ખરેખંતે । ગાંમચા । ઈપ્રોમચા ।~~

ખા.૬ ગોશાત તથા ખાંણું અનાજ

~~મદોચા ।~~

શાસાબ.

પુછીઉ પેગંમબર જરથોશાતે કે હિદાદાર ફેટલી
 હિંદ દરાજ બુલંદ પાહિદાર રેહેવામાં હાં તેઉર
 તને ફેટલી દરાજ લગે પાહિદાર રેહેવું છે કે ખાં
 ણું ખા.૬ ગોશાતનું અને અનાજનું અને શાસા
 બનું ઈઆને હિંદવું ખાંણું ખા.૬ ને કાંહાં લગે
 બેશી રેહે અને કાંહાં લગે તે હિંદવું ખાંણું ખા.૬

~~આપ્રદા મરોદા થરેખશા પરેમા ઉપા~~

હરવેશો ફહીઉ તરંણ રાત બુલંદ

~~માં નઈ હિંન । થરેખશા પરેમા ઉપા મેતીંમા~~

રેહેવામાં તરંણ રાત બુલંદ રેહેવું

~~આશાતે । ખરેખંતે । ગાંમચા । ઈપ્રોમચા~~

છે ખા.૬ ગોશાતનું ખાંણું અનાજનું

~~મદુચા ।~~

શાસાબ.

હરવેશો ફહીઉ હોરમબદે કે તરંણ રાત ઉપર
 પાહિદાર રેહેવામાં હાં તે તરંણ રાત પાહિદાર છે
 કે ખા.૬ ખાંણું ગોશાતનું તથા અનાજનું અને

શરાબ ઈઆને હિખાંણું તરંણ રાત લગી ખાઈ
અને તરંણ રાતલગે પાઈદાર રેહે ઈઆને બેશે.

~~આપદા પસચા થરેખશ પરાદા ઉશતનુંમ~~
હરવેશે પછે તરંણ રાત ધોઈ બુલંદ તંનને
શનઈહિતે। ઉશા વશતરાદા ગેઉશા મેશમંના
ધોઈ બુલંદ વશતરને ગાઉનાં નીરંગે
~~અપાચા નહિઆ ઉપા મગેમ । પેતે।~~
પાંણીઈ નવ ઊપર પાડીઆં બુલંદ
~~અઠિઅથા ઈઓનદીઓના~~
હરવેશે પાક.

તે ઉરત તરંણ રાત ગીઆ પછે બુલંદ તે તંનને
ધોઈ ઈઆને ગોશાલકરે અને બુલંદ વશત
રને નીરંગ તથા પાંણીઈ કરી નવ પાહાડીઆં
ઊપર નાહે તથા ધોઈ તેપાકથાઈ ઈઆને નવ
રાતનું બરશાનુંમલીઈ.

~~દાતરે। યુઅદા દરાને। ઉપા માંનઈહિના~~
દાદાર ફેટલી દરાજ બુલંદ પાઈદાર
~~યુઅદા દરાને। ઉપા મેતીંમ।~~
રેહેવામાં ફેટલી દરાજ બુલંદ પાઈદાર રેહેવુ
~~આશતે। પસચા થરે। ખશપરાદા ઈહિતો~~
છે પછે તરંણ રાત મલે

ગાતુશા ઈછિતો ખરેચ ઈતો વશતરા
 જગોમે મેલે ખાંણાંને મલે વશતરને
 ઈછિતો ખનીહિબીપ્રો મજદીઅશનેબીપ્રો
 મલે બીને માજદીઅશનીનાંઉને.

પુછીછી પેગંમબર જરથુશતે દાદારને કે હિદાદા
 ર કેટલીહિક દરાજી પાહદાર રેહેવામાંહાં તેઉરત
 કેટલીહિક દરાજી પાહદાર રેહેયુંછે ઈઆને કાંહાં
 જગે તેજુદી બેશે તરંણ રાતગીઆપછે મલે
 પોતાનાં મકાંનને તથા ખાંણાંને મલે તથા વ
 શતરને મલે તથા માજદીઅશની દીનનાં બી
 જલોકોને મલે ઈઆને તરંણ રાતગીઆપછે
 તેઉરત પોતાનાં તંનને તથા પોતાનાં વશતર
 ને નીરંગ તથા પાંણીહિકરી ધોહ ને નવ પાહા
 ડીઆંબીપર બેશીને પાક થાહ તેહેવારપછે તે
 જુદી અજગી રેહે કે શરવે ચીજને અડકે.

આઅદા મરોદા નહિઅ ખશપરેમ ઉપા
 હરવેશે ફહીછી નવરાત જુલંદ
 માંનઈઈન નહિઅખશા પરેમ ઉપા
 પાહદાર રેહેવામાં નવ રાત જુલંદ પાહદાર
 મેતીંમ આસતે પસચા ચરેખશા પરાદા ઈછિતો
 રેહેયું છે પછે તરંણ રાત મલે

ગાતોશા ઈતિતો ખરેથા ઈતિતો વશતરા
 જગો મલે ખાંણાંને મલે વશતરને
 ઈતિતો અનીદિબીઓ મજદી અશને બીઓ
 મલે બીજ માજદી અશનીનાં ઉને.
 હરવેશો ફહીઠી અહુર મજદે કે નવરાતલગે પા
 હદાર રેહે ઉરતને નવરાતલગે બુલંદ પાહદાર
 બેશાબું છે તરંણરાતગી આપ છે નવરાત બીજ
 બેશો જુમલે બારરાતપછે પોતાની જગો મજા
 નને અડકે તથા ખાધાને મલે બીજ માજદી
 અશનીનાં લોકો શાથે મલે તેકેહેવારેકે.

~~આપદા પસા નહિ અજાપરાદા ઉસા તનુંમા~~
 હરવેશો પછે નવરાત બુલંદ તંનને
 સનઈ હિતે ઉશા વશતરાદા ગેઉશા મેશમના
 ધોહ બુલંદ કપડાંને ગાઉનાં નેરંગે
 અપાચા પેતે અહિ અથા ઈઓજદી આંન
 પાંણી હ બુલંદ હરવેશો પાક.

હરવેશો નવરાત ગીઆપ છે બુલંદ તંનને ધોહ
 તથા બુલંદ વશતર ગાઉનાં નીરંગે તથા પાં
 ણીહ ફરી ધોહ તેહેવારે બુલંદ રવેશથી પાકથા
 હૃદય રેહે કે તેરવેશથી છે કે ધોહ નવદાહાડા
 ની રાત નવમાંહાં હરતરંણ રાતગી આપ છે પો

તાનાં તંનને તથા કપડાંને ગાઉનાં નીરંગે ત
થા પાંણી હિ ધોઈ નવરાતમાં હાં વારડે તરંણ
ધોઈ તે નવરાતમાં હાં કાંઈ ધરનું કાંમ કાજ ન
હી કરે અને તે ઉરતની નજદીક દરેન તથા બા
જ તથા અવશતા નહી પડે અગર તે ઉરત તે
નવરાતમાં હાં તે પાંણી તથા આતશને અડકે
તો મરગર બંન ગોના હા લાગે અને જે ચીજી
પર તે ઉરતની નજર પડે તે ચીજ ના પાક થાઈ.

~~દાતરો ફદા તા વરાતરો હાંમ ઈતિતા~~
~~દાદાર કુંણ તે કપડાંને મલે પેહેરે~~
~~પસચા ઈપોજદાહિતે ફરશનાહિતે~~
પછે પાક થાઈ ધોઈલાં.

પુછીઠી જરથોશ તે દાદારને ક્રેઈ દાદાર તે ધોઈ
લાં કપડાં પાક થાઈ આ પછે કુંણ મલે ઈઆને
લઈને પેહેરે ઈઆને તે કપડાં કુંણ વાપરે.

~~ભુથરા વા હાથ નાને વા આતરવખશા~~
~~નેતી ઈઆ હાથ નાંન ઈઆ આતરવખ~~
~~વા ફરાબેરેથરે વા આ બેરેતે વા~~
~~ઈઆ ફર બેરેતાર ઈઆ આબેરેત ઈઆ~~
~~આશનાથરે રથવેશા ફેરે વા શરોશાઠીઅરેબે~~
આશનાથરે રથવેશા ફેર ઈઆ શરોશા વેરેબ

વા | અથરોને | વા | મશીઆહિરથેશતાર
ઈઆ અથુરનાં ન ઈઆ આદમી રથેશતાર
વા | વાશતરીઆહિવા | રુશુઈઅંતો |

ઈઆ વાશતરીઉશ ઈઆ વરધીનાં કરનાર
નેતી પેહેરે ઈઆ હાવનાં ન પેહેરે ઈઆ આત
રવખશ પેહેરે કરબેરતાર પેહેરે ઈઆ આબેરે
તે પેહેરે ઈઆ આશનાથર પેહેરે ઈઆ રથવે
શકેર પેહેરે ઈઆ શરોશા વેરે ન પેહેરે તે હાવ
ર અધેકારીને તી કેહેછે ઈઆ અથોરનાં ન આ
દમી ઈઆ રથેશતાર ઈઆ વાશતરીઓશ
વરધીનાં કરનાર પેહેરે અથોરનાં નતે દશતુર
મોબેદને કેહેય અને રથેશતારતે પાદશાહા
પેહેલવાં નને કેહેય વાશતરીઓશ વરધીનાં
કરનાર બુરજગર ખેતી વાડીનાં કરનારને કે
હેછે અને બીજાં પરબે તાંમ લખેઆંચ તે તે
હેને વાશતે હમ શાંલલીઊછે બે રશતાખેબ
ને વખત અમેશાશપંદોની ઈઆ હોરમબદની
આતરવખશી કરશે પંણ હજગો હજ મુદા છે
ને તે કપડાં નેતી તથા આતરવખશી તથા દ
શતુર હાવર તથા પાદશાહા પેહેલવાં ન તથા
ખેતી વાડીનાં કરનાર હેવા તલા લોકો.

~~આપદા મરોદા અકુરો મજદા ઉ નોહિદા તા
 હરવેશે ફહીઊ અકુર મજદે નહી તે
 વશતર હાંમ ઈઊતી પશાય ઈઓજદાતા
 કપડાં મલીને પેહેરે પછે પાક ફીધાં
 દૂરશનાતે~~

ધોઈને.

હરવેશે જવાબદીધો અકુર મજદે કે નહી તે કપ
 ડાંધોઈ પાક ફીધા પછે.

~~નેથર નોહિદા હાઊઅનાને નોહિદા
 નેતી નહી હાવનાંન નહી
 આતરવશે નોહિદા ફૂરા બેરેથરે નોહિદા
 આતરવખશ નહી ફૂર બેરતાર નહી
 આબેરેતે નોહિદા આશનાથરે નોહિદા
 આબેરેતાર નહી આશનાથર નહી
 રથવેશા ફેરે નોહિદા શરોશા બેરેજ નોહિદા
 રથવેશા ફેર નહી શરોશા બેરેજ નહી
 અથોરોને નોહિદા મશીઆહી નોહિદા રથેશતાહી
 અથોરનાંન નહી આદમી નહી રથેશતાર
 નોહિદા વશતરીઆહી નોહિદા ફૂરોઈઅંતો
 નહી વશતરીઉશ નહી વરધીનાં કરનાર.
 તેકપડાં નહી પેહેરે નેતી તથા નહી હાવનાંન~~

તથા નહી આતરે વખશ નહી ફરબેરે તાર નહી
 આબેરે તાર નહી આશના તાર નહી રથવેશકેર
 નહી શરોશા વેરેજ નહી અથોરનાં નહી રથે
 શતાર નહી વાશતરી ઉશ વરધીનો ફરનાર હ
 શરવે તે કપડાં ધોઈને માશ ૬ છએ પાક ફીધાં
 તે કપડાં હ શરવે પેહેરે નહી અને વાપરે નહી.
~~ઈપદા અહંમે નમાને ઈપદા માજી અશનો હિશ~~
~~કે અંદર ધરને જે માજી અશનીનાં અને~~
~~ના હિરેકા દખશતુ હિતે અંધદા ઈપદા વા~~
 ઉરત દશતાં ન છે કે ઈઆ
~~સફે અંદો અપે જે તો પેશતરો અપે હરતો~~
 શોકશતે તુઠેલા પેશાની અરમેશત
 ગાતુશા

ગાહા.

કે માજી અશનીનાં નાં ધરને દરમીઆં ન જે ઉર
 તને જે ઉરતને દશતાં ન છે ઈઆને જે ઉરતને દ
 શતાં ન આવે છે તે દશતાં નની અરમેશત ગાહામાં
 કપડાં રાખે અરમેશત ગાહા તે પાંગલી જગોને
 ફેફે છે ઈઆને તે જગોમાં હાં કોઈ બીજું કુનીઆઈ
 તથા દિનનું કાંમ નહી થાઈ જેમ લુલું પાંગલું મા
 હાશ હુઈ તેથી કાંઈ કાંમ નહી થાઈ તેમ તે જગો

હલાદી હોઈ તાં હાં મુકે તુરેલા પેશાની ઉરતને બે
 ફેફે છે કે તેટલા દાહાડા તે ઉરતથી ફરો પેશો ઈ
 આને કાંમ કાળ નહીં થાઈ વાશ તે તે દશતાંન
 ધામાં મેલે અને તે હેને દશતાંન આવે તે હેવારે
 તે કપડાં પેહેરે તથા પેહેરીને દશતાંન જલવે પં
 ણ તે કપડાં જલ્યા બીજા લોકોનાં કાંમમાં હાં ન
 હીલાગે અને તફીઆ ગાલીઆ શરવે તે દશતાં
 નની ઉરત વાપરે.

~~અહિં તદા હિં અહિં તે અશિતે સતરેશાયો બેરે જશાયો~~
~~હરવેશે તે બે છે કપડાં તફીઆ~~
~~હાંમી વેરે નાઉ અંતે~~
 મલે પેહેરે.

તે બે છે કપડાં તથા તફીઆ મલેલા તે પેહેરે ઈઆ
 ને દશતાંનની ઉરત પેહેરે વાપરે.

~~વીશ પેમ આ અહં માદા ઈ અદા હાંમયા જશતો~~
~~તમાંમ તાં હાં લગે બેહુ હાથે ખેચવું~~
~~ને જજરાદા~~
 લેઈ જાઈ.

તમાંમ તાં હાં લગે ઈઆને તે હેનું મુખ તે શર હે
 ને તે કપડાં બેહું હાથે ફરી ખેચી ને જ નં હાં લગે તે
 કપડાંમાં હાં ફર ફર અને ચાલે અને તે કપડાં ત

થા લકીઆ ગાલીયા જેહોહિતે વાપરે અને તેક
પડાંને પુરા મહીનાં ૬ છની ઈઆદ રાખે ધોહ
આપછે માશ ૬ છ પુરા નહીયાહિઆ કુહને ઈઆ
દથી ભુલી નહિતો કુશાદેહે દવારશની ગોનાહા
લાગે હરલો ગોનાહાલાગે અને દુનીઆમાંહાં
જવતાં આદમીનાં ફેફેર નશાથી જેકપડાં રીમં
નથાહિઆં હોહ ઈઆ દશતાં નથી હબેકું ઊપર
લખેઆપરમાંલો પાક થાહ દશતાંનાં કપડાંનું
કાંઈ જુકુ નથી કહીઉ.

~~નોહિદા જા અકુરો મજદાઉ ઈઆઉ અંગોઈ અનામા
નહી શુ અકુર મજદે ખન્નનો
અઉઅરેતનાંમા પેતે રેચીઆ દેથે~~

મતા નાંખીદીહ વાશતે આપેઓ.
શુકે અકુર મજદે નાંખીદેવાને વાશતે ખન્નનો
આપેઉય તે તમાંમ નકારો કરવાને વાશતે ઈ
આને તેમ કરવા નથી આપેઓ.

~~નોહિદા અસપેરેનો મન્ને નોહિદા અઉઅમેનો
નહી અશપરંનને અંદાને નહી દરમીઆંન
મન્ને ઈઅઉઅદ~~
અંદાને તે.

નહી અસપરંનને અંદાને ઈઆને ધોડાને અંદા

જેહેની જનશ મતા નહી દરેમને અંદાજેહેની
ચીજ નહી તેહેને વાશતે આગલ ફેહૂય.

~~ઈપઠિઅદા અહિશા યરાહિતે અઠિઅમાંના~~
ફેટલાહિક તેજે યરાહિતી હિઅંદાજે

~~હરફે હરેચીઆદા ઈહિજેચ અહિતે~~

નાંખેઆમાં નાંખે અગર તે

~~માજીઅશાન ઉપેરે હિતેમા હરેશતેમા~~

માજીઅશાનીનાં ઊપર તે મુઆં

~~અઠિઅમાંમા હરફે હરેચીઆદા~~

તે અંદાજે નાંખેઆમાં નાંખે.

ફેટલોહિક માલ મતા યરાહિતીતે અંદાજેહે નાંખે
આમાંહાં નાંખે અગર તે માજીઅશાની દીનમાં

હાં મુહિલાં આદમીઊપર તે અંદાજેહે નાંખેઆ

માંહાં નાંખે ઈઆને યરાહિતીતે બીકર કુઆરી

છોકરી જે શુલર કાંતેછે તેયાતરીથી હાથ લાં

બી કરીને દોરો કાહાડેછે તેટલો દોરો જેમુવાં

નાં ફરૂનમાંહાં નવો ધાલે તેહેને વાશતે ફેહે

છેજે અફુરમજદે ખનંનો તથા માલ મતા જે

કાંઈ પેદા ફીધુ છે તે નાંખીદેવા નથી ફીધું ફેધોડા

ને ફીમતને અંદાજેહેની મત હોહ ઈઆને ફિકદે

રંમની મતા હોહ ઈઆને ફેટલીહિક હોહ ઈઆને

દેરંમથી ઓછી અદકી જોડલી હોઈ તેડલીને નાં
ખે નહી નંહિ આંનહી કરે નંહાં લગે તેવપરાઈ તાં
હાંલગે વાપરે જેમ દીનમાં હાં કહી ઊછે તેમ ઊપ
ર પેલાં કપડાં રીમંન થાહલાં છે તેહેને કોઈ કા
ડી નાંખે તેઊપર ફક હાથને અંદાજેહે નવા દો
રાની મીશાલ આપી છે કે જેહે કોઈ જોડલો દોરો
તે મુવાંનાં કરૂંનમાં હાં ધાલે.

~~નુઅસયેદા નોહિદા બુઅદા અશુઅા મેશાયેદા~~
જવતાં નહી હોઈ અશો મરે
~~નોહિદા બખરીતે વહેશતહે અંધેરશા~~
નહી બખરી બુલંદ ધર
તેમરદ જવતાં અશો નહી હોઈ અને જો તે જાન
દગીમાં હાં ફેલ કીધાં ઈઆને જોડલો અંદાજેહે
દોરો મુઆનાં કરૂંનમાં હાં કામ લાવે અને તેગુ
નાહાની ગુજારશ ઈઆને તોજશ જાનદગીમાં
હાં નહી કરે તો મરે તેહેવારે તેહેને બેહેશતની
જગો નહી બખરી.

~~તેમ અહુમ પેથીઆહિતે ઈહિમા દરઅંતાંમા~~
અંધારું ધર વખાર તે દરઅંદોની
અંધારું ધરનો અંબાર તેદરવંદોનો તેણો તેજગોનો
સીધો હોઈ ઈઆને તેમરદે અંધારાં દોજખનો અં

બાર ફીધોફુદ તેને દોળખનો અંબાર દરવંદનો
છે તેજગો.

~~તેમ | અંધેમ | તેમ | અશા | યથરેમ | તેમ |~~
~~અંધારાંની અંધારાંનેલાહક તોખંમ~~
~~અંધેમ | તેમ | વા | અફુમ | દરેઅંતો |~~
તારીફી અંધારૂ તેમ ધર દરવંદોનુછે
~~શીઉથનાહશા | ખાહશા | ખાદેન | નેરેરે |~~
ફેલથી પોતાના પોતાની દીનથી
~~નુઈઆદ | અયેશતા | અંધે |~~

ખશુશ શોફે બુરંધણું.

અંધારાંને લાહક તેહેની જગો તેજગોમાંહાં જે
અંધારાંની તોખંમનાં જે દેવોછે તેજગોમાંહાં જે
આદમીકે દરવંદી કરે તેહેનું તોખંમ તેજગોથીછે
અને તે દોળખની તારીફી અંધારૂ હેધુજે હાથે
કરીને પકડાઈ શખે તેધર તમોજે દરવંદછે-પો
તમારાં પોતાનાં ફેલ કરવાથી અને પોતાની
દીનથી તમોને શોફે તેને ધણું બુરંધરછે ઈ
આને દોળખ.

પરગર ૬ ઠી। બા। માંદનાં શાથો। લખી છે।

~~યુઝંતેમ। દરાને। જરૂપાનેમ। અંધાઉ। જેમો।
ફેટલીદિક દરાજી જમાંનાંની હ જમીન
અનીઅ। દીઆ ઈઅદા અહંમે। સપાનસચા।
પરતહોદિ તે તે ઊપર શાગ
નરશાય। પેરે। હરેથેઅંત।~~

આદમી ઊપર મરે.

ફેટલાદિક જમાંનાંની દરાજીલગે જે જમીન પર
તહોદિ તેજમીન ખેડેઆમાંહાં ઈઆ હરદિક ફાં
મમાંહાં હજમીનને નહીલાયે ઈઆને જે જમી
નઊપર શાગ ઈઆ આદમી મરે તે જમીનને ફે
ટલા દાડા નહી વાપરે.

~~આદા। મરોદા। અફુરો। મજદાઉ। ઈઆરે।
હરવેશો ફહીઊ અફુર મજદ વરશાની
દરાજે। અશાઉમ। જરથુશાતરાઅંધાઉ। જેમો।
દરાજી અશો જરથુશાત છે હજમીન
અનીઅદીઅ। ઈઅદા અહંમે। સપાનસચા।
ઊજડ બેગરખોદેલી જે ઊપર શાગ
નરશા। પરા હરેથેઅંતે।~~

આદમી ઊપર મરે.

દેવેશો કહીતી અકુરમજદે જે વરશાની દરાજ
 લગે ઈઆને વરશા દેક લગે દેઅશો જરથુશત
 જેમીનને ઈઆને જમીન જે પરત હોદ તેજમી
 નઉપર શાગ મુવું કુદ ઈઆને આદમી ગુજરી
 ઉહોદ તેજમીન.

~~માયે પસચેતે મજદઈપશને તાંમા~~
 નહી પછી માજદઈઅશાનીનાંઉ તે
~~જંમ માફરીઅંન મા આપો હરેજઅંન~~
 જમીન ખેડે નહી પાંણી મુકે
~~ઈઅદા અહમે સપાનસચે નરશાયે પર~~
 જે ઉપર શાગ આદમી મરે
~~દેથેઅંતે અંતરાદા નેમાદા ઈઆરે દરાજને~~

અંદરની તરફ વરશાની દરાજલગે.
 નહી પછે માજદઈઅશાનીનાંઉ તેજમીનને ખેડે
 અને નહી પાંણી મુકે જે જમીનઉપર શાગ તથા
 આદમી મુવું કુદ તેજમીનને અંદરની તરફથી
 વરશા દેકની દરાજલગે.

~~વસો પસચેત મજદઈપશન તાંમા~~
 ખાદેશ પછે માજદઈઅશાનાંઉ તે
~~અનીઆંમા જંમ માફરીઅંન વશો~~
 બીજી જમીનને ખેડે ખાદેશો

~~આપો હરેજી અંન~~

પાંણી મેલે.

ખાહેશકરી પછે માજદી અશનીનાંડ તેજમીન
શેવાદ બીજી જમીન ખેડે તેહેની આશપાશની
ને તાંહાં મોરાદ મોઆફેક પાંણી મુકે.

~~ઈહીજે મજદી અશને તાંમાજમી ફાહીરિહિના~~

~~અગર માજદી અશનાંડ તે જમીનને ખેડે~~

~~વશો આપો હરેજી અંન ઈઅદા અહંમે~~

ખાહેશે પાંણી મેલે જે ઉપર

~~સપાનસયે નરશયે પર હરેથે અંતે અંતરાદ~~

સગ આદમી મરે અંદરની

~~નેમાદા ઈઆરે દરાબે~~

તરફ વરશની દરાજી.

અગર તે માજદી અશનીનાંડ તેજમીનને ખેડે

અને ખાહેશકરી તેજમીનનાં પાંણી મુકે જે

જમીન ઉપર ફે શાગ ઈઆ આદમી મરે તે

જમીનમાંહાં વરશની દરાજીમાંહાં અંદરની તરફમાંહાં.

~~નસુશા પેમા પસયેતે આશતરી આઉ અંતે~~

નશા દારે પછે ગોનાહાગાર થાદ

~~હિતે ઈઓ મજદી અશને અપશયે જેમશયે~~

તે જે માજદી અશનાં પાંણી જમીન

~~ઉરપરાઉશાયે~~

ઉરપર.

તેજમીનનો વાપરનાર જેમ જમીનમાં હાં નશા
દારે તેમીશાલે પછે તે ગુનાહાગાર થાહિ તે મા
જદીઅશનીનાં છે તેજેકે તેજમીનભીપર પાંણી
રેડે તથા જે ખોદે અને જે જહાડની ખેતી કરેઅ
ને જે જહાડ રોપે.

~~દાલરે ઈહિજો મજદઈઅશને તાંમા~~

દાદાર અગર માજદીઅશનાંતે તે
જંમા ફાફરીહિંન ઈહિજો આપો હેરેજઅંન
જમીન ખેડે અગર પાંણી મુકે.

~~ઈઅદાઅહમે સપાનસયે નરશાયે પર~~

જે ભીપર શાગ આદમી

~~હિરેથેઅંતે અંતરાદા નેમાદા ઈઅપારે~~

મરે. અંદરની તરફ પરશાની.

~~દરાને~~

દરાજી.

પુંછીભી જરથોશતે દાદારને અગર માજદી
અશનીનાંતે તેજમીનને ખેડે અગર તેજમીન
ભીપર પાંણી મુકે જે જમીનભીપર શાગ ઈઆઆ
દમી ગુજરીભી હોહિ તેજમીનમાં હાં અંદરની

તરફથી હક વરશની દરાજમાં હાં ઈઆને હ
ક વરશમાં હાં.

~~કાહે પ્રશતો મેધા~~

શુતેહેની છે તોજશ.

શુતે ગોનાહાની છે તોજશ.

~~આપદા મરોદા અકુરો મજદાઉ અહિતો~~

હરવેશો ફહીઊ અકુર મજદે તે

~~પેતો પેશો તનુઆ દુઈઅસત ઉપા જનનાંમાં~~

ઉપર તનાકુરીગાંન બશોહો બુલંદ મારવામાં

~~ઉપા બેહિદા અસપહે અશતરઈઆ દુઈઆ~~

બુલંદ મારે દુરરા બેશો

~~સત સરોશો મરનીઆ~~

આબુક.

હરવેશો ફહીઊ અકુર મજદે તે તનાકુરીગાંનઉ

પર ૨૦૦) મારવામાં હાં મારે બુલંદ મારે દુરરા

બેશોહો આબુક ૦ ઈઆને નશાનાં બાબમાં હાં

શરેહે હપરમાં હો લખી છે કે અગર કોઈનો જં

ન તંનથી જુદોથા હ ઈઆને જોહેકોઈ મરે તે

હેનાં તંનથી અગર હક બાલ જમીનઉપર પ

ડેતો તેરલી જમીન રીમંન છે તેબાલની દરા

જ પુકુલાઈ મોઆફેક તેરલી જમીન રીમંન

તેજીમાં નનો તુકડો વરશા પેક લગે નહીં ખેડે
 તથા તે ઉપર પાંણી નહીં રેડે અગર ખેડે તો
 ફ તના ફુર ગોના ફા પુકુયે અગર તે ઉપર પાં
 ણી રેડે તો બે ફ તના ફુર ગોના ફા પુકુયે ૦ અ
 ગર તેટલી રીમંન જગો ઉપર અગર જાડ
 ઉગે તો તે ફેનાં શાદિ આનીયે બેશા પું નહીં ધ
 રે કદાચ બેશે તો તે ફેને ગોના ફા પુકુયે માંડે
 ફરી જમાં ફાં ખબરદારી રાખે અગર નશાની
 ચીજ ઘટ શાથે ઈઆ ખાકના ઢગલા શાથે
 ઈઆ છો ફેનાં ઢગલા શાથે ફક બીજા ઉપર ઢ
 ગલો ફુદિતો તે ચીજ જુદી જાંણવી આલુદે ફે
 ફુદિ ઈઆ નશા જે તે ચીજે ઉપર પડે ખો ફુદિ
 તો તે ચીજ રીમંન નથી પંણા જમીનને નશા
 થી રીમની પુકુયે છે પથર તથા છો ફેને વાશ
 તે જમ ફે ફે છે ફે તે ઉપર થી નશા પહરે જ કરે
 આપ છે દીનને રાફે તે ફેને ધોદિતો તે પથર ત
 થા છો ફેની ચીજ પાક છે અને નહીં ધોદિતો તે
 પાક નથી અગર કોઈ ચાર પાદ ઈઆ પલંગ
 ઉપર મુલો ફુદિ અને તે ચાર પાદનાં પાદ આ
 થી મુરદાં નું તંન જુડું ફુદિ ઈઆને તે પલંગ મુ
 રદાં શે લાગો નહીં હોદિ તો તે પાદ આની નીચે

ની જમીન રીમંન નથી તે પાક છે અગર તે એ
 આર પાક આમાં હાં જે પાક આ શા થે ન શાની
 યી જ લાગી કુદ તે પાક આની નીચેની જમીન
 નો તેરલો તુકડો રીમંન નંણાવો પાક આ જ
 મીનની માંહે મલેલો નહી હોઈ તો જમીન પા
 ક અગર જમીનમાં હાં પાક આ આલુદેહે કુદ
 તો જમીન રીમંન અગર કોઈ શાખશ મેડાઉ
 પર ઈઆ માલઉપર ગુજરે આ કુદ તો અને
 તે આલની શેહેડી માલથી જુદી કુદ ઈઆને
 દાદર માલ શા થે મલેલ નહી કુદ તો તે માલ
 મેડાને રીમની પુકુયે તેહેની ઉપર છનું અથ
 વર બીજે માલ કુદને તેહેની શેહેડી દાદર તે
 માલથી જુદો અલગો કુદ તે છનું તથા ઉપ
 લો માલ પાક છે અગર તે માલની શેહેડી દા
 દર જમીન થી તે છનં લગે આંમે જ કુદ જુદો પ
 કે આ નહી હોઈ તો તે જમીન તથા છનું શુધાં
 રીમંન કુદ અગર પુમંન શરાબ નંમ માં હાં ઈ
 આને શરાબનું વાશંણ ઉપર ગુજરે અથવા
 દર દેક વાશંણ માં હાં પુરફી ધો હોઈ અને તે નં
 મ વાશંણની જગો ઉપર કદાચ ન શાની યી જ
 પડી કુદ કદાચ તે ન શાની યી જ થી તે નંમ ઈઆ

વાશાંણ પુરછે તે તરંણ કદંમની દરાજીથી પુ
રહોઈ તો તે પાક છે કાંમમાં હાં લાવે દેલમાં શ
ક ધરેનહી વગર તરંણ કદંમને અંદર નશા
ની ચીજ પડી હુહિતો ખુબ તથા શરાબ કાંમ
માં હાં નહી આવે શેતાબ લંગાલમાં હાં લઈજ
ઈને ઢોલીદીઈ અને શરાબને પંણ ખાઈ નહી
કે તે શાબવાર નથી.

~~દાતરે । ઈહિલે । વશેન । મજદઈપશાન ।~~
દાદાર અગર ખાહેશ છે માજદી-પશાનીનાં ઉની
નંમ । રોદી-પાંમ । ~~હેખતીહિય ફેરેશતીહિયા~~
જમીન ઊગવાની લાઈક નેહેર કરે ખેડવાની
પેરેકંતીહિયા ।

બીજાનાં ખે.

પુછીઊ પેગંમબર જર ચુશતે દાદારને કે અ
ગર ખાહેશ છે માજદી-પશાની દીનનાં આદ
મીઉની જે જમીન ખેડવાને લાઈક હોઈ તેહેને
ખેડે તથા નેહેર મોરીમાં હાં પાંણી ચલાવે તથા
બીજવાવે.

~~કુથાતો વેરેજાપાંનાહિતો ઈઓ । મજદી-પશાને ।~~
શુ તે કરે તે જે માજદી-પશાનીનાં ઉ.
શુ તે માજદી-પશાનીનાં ઉ કરે કે તેથી તેહેનાં ને

ગુના હા નહીલાગે જે માલદી-અશનીનાં ઉછે
તેહેને.

~~આપદા મરોદા દિતદા હે। દિતે।~~

દરવેશો ફહીઠી તે તેહેને

~~મલદી-અશને। અંધાડા જેમો। પેરેશી-અંતે।~~

માલદી-અશનાં ઉ તે જમીન જેહ

~~દિતંધાંમ। અસતાંમયે। પેરેશાંમયે। સપામાંમયે।~~

ઊપર હાડકાંથી બાલથી ગોશત

~~મુથરાંમયે। વંધો। તાતેમયે।~~

મુતર લોહી વેહેતાંથી.

દરવેશો ફહીઠી અકુરમલદે કે તે માલદી-અશ

ની દીંનનાં છે તે દરવેશો કરેતો તેહેનાં ને ગુના

હા નહી લાગે જે જમીનને જેહ નશાનાં હા

ડકાંથી તથા બાલથી તથા ગોશતથી મુતર

થી ઈ-આને ચરબશથી વેહેતાં લોહીથી અ

ને તે જમીન ખેડે તેમાંહે પાંણી મુકે.

~~કાહે। અસતે। એથે।~~

શુતેહેની છે તોજશ.

શુતેગોનાહાની છે તોજશ.

~~આપદા મરોદા દિતહે। પેતે। પેશો। તનુ-અ।~~

દરવેશો ફહીઠી તેઊપર તના ફુરીગાં નને

~~દુઈઈ સત્તા ઉપાત્ત જનનાં મ / ઉપાત્ત જોઈદા~~
 બેશો બુલંદ મારવામાં બુલંદ મારે
~~અસપહે / અશતરઈઅ / દુઈઅ / સત્તા / સરોશો~~
 દુરરા બશોહો

ચેરનીઅ /

ચાબુક.

હરબેશો ફહીઠી અફુરમજદે તે તના ફુરીગાંન
 ને બુલંદ મારવામાં મારે ૨૦૦ દુરરા તથા બ
 શોહે ચાબુક.

~~દાતરે / ઈઅપો / અસતેમ / ઉપંધ રેજા / તે / સુનો~~
 દાદાર ને હાડકુ ઊપર મુક શાગ
~~ઘાપરાદિરેશતહે / મશીઅહે / વા / અઊઅપદા~~
 ઈઆ મારે આદમીનાં ઈઆ ને
~~હપે / ઈઅથ / ફરોશતેહે / હરેબુઅપો / ફરતેમેમા~~
 ને મીશાલ નાંધલી આંગલી ઊપર
 દરેશોશ /

બેટકું.

પુછીઠી જરથોશતે દાદારને ને હાડકું હોઈ મુ
 હલાં શાગ ઈઆ આદમીનું તેફેટલું ને હાથની
 નાંધલી આંગલી નાં બેટકાં બેટલું હોઈ તેઊ
 પર પાંછી મુકે.

~~ચિહો / અહમી / હરેથી હતે / ઊથેમ / વા /~~

અગર તેથી વેહેય રશી ઈઆ

~~ઊથો / તાહિશ / વા /~~

મરબ વેહેતુ.

અગર તે હાક ફાંમથી જરી ઈઆ ને રશી વે
હેતી કુહ ઈઆ મરબ વેહેતું કુહ.

~~ઠાહે / અશતે / એથ /~~

શુતેહેની છે તોજશ.

શુતે ગોનાહાની છે તોજશ.

~~આપદ / મરોદ / થરેશતેમ / ઉપા / જનનાંમા /~~

હરવેશો ફહીઊ તરીશ બુલંદ મારવામાં

~~ઉપા / જેહદ / અશપહે / અશતરઈઆ /~~

બુલંદ મારે દુરરા

~~થરેશતેમ / શરોશો ચરનીઆ /~~

તરીશ યાબુક.

હરવેશો ફહીઊ અકુરમજદે કે તરીશ દુરરા

બુલંદ મારવામાં ફાં બુલંદ મારે તરીશ યાબુક

~~શતરૈ / ઈઆ / અશતેમ / ઉપંધેરેજેતે / સુનો /~~

દાદાર જે હાડકુ ઊપર મુકે શંગ

~~વા / પર / હરેશતહે / મરીહહે / વા /~~

ઈઆ મુહલુ

આદમી.

પુછીઉ જરથોશ તે દાદારને ને હાડકું ઉપર મુ
કે શાગ ઈઆ મુહલા આદમીનાં.

~~અઠિઅદા દિપા ઈઅથા મદમેહે હરેબુઓ~~
તે બુલંદ નેટલાં વચમાંની આંગલી

~~ફરતેમેમા દબેરોશા~~

ઉપરનુ બેટકાં.

તેહાડકું વચમેની આંગલીનાં બેટકાં નેટલું
હોઈ.

~~ઈહિને અહમીહ હરેથીહતે ઉથેમા વા~~

અગર તેમાંથી વેહેતુ હોઈ રશી ઈઆ

~~ઉઠો તાશાવા~~

ચરબ વેહેતું.

અગર તે હાડકાંમાંમાંથી વેહેતુહોઈ રશી ઈ
આ ચરબ વેહેતું હોઈ.

~~ફાહે અશતે એથા~~

શુતેહેની છે તોજશ

શુતેગોનાહાની છે તોજશ

~~આઅદા મરોદા અફુરો મજદાઉ પંચા~~

હરવેશો ફહીઉ અફુર મજદે પંચાશ

~~સતેમા ઉપા જનનાંમા ઉપા નેહિદા~~

બુલંદ મારવામાં બુલંદ મારે

~~અશાપહે । અશાતરઈપા પંચાસતેમ । શરોશો ।~~
 દુરરા પંચાશ

~~ચેરનીપા~~

ચાબુક.

હરવેશો કહીઠી અકુરમજદે કે લેહેને બુલંદ
 મારવામાંહાં બુલંદ મારે દુરરા પંચાશ ચા
 બુક.

~~દાતરે । ઈપો । અશાતેમ । ઉપંધેરે । જોતે ।~~

દાદાર જે હાડકું ઊપર મુકે
 સુનો । વા । પર । હિરેશાતહે । મશી હિહો । વા ।
 શાગ ઈઆ મુહલુ આદમી.

પુછીઠી પેગંમબર જરથોશાતે દાદારને કે જે
 હાડકું ઊપર મુકે મુહલાં શાગ ઈઆ મુહલાં
 આદમીનાં હાડકાં ઊપર પાંણી મુકે અને જ
 મીનઊપર હાડકું નાંખેલુ હોઈ અને પાંણી છોડે.

~~અઠિઅદા હિપો । ઈપ્રથા । મજેશાતેહે ।~~

તે બુલંદ જોટલુ મોરી અંગો ઠી.

~~હિરેજુપો । ફરતેમેમ । દબેરોશા । ઈહજો ।~~

આંગલી ઊપરનુ જોટકું અગર

~~અહમીહ । હિરેથીહતે । ઊથેમ । વા । ઊથો ।~~

તેમાંથી વેહેલીહોઈ રશી ઈઆ ચરબી

તારાવા |

વેહેતી કુહિ.

તેહાડકું અંગોઠીની આંગલી નેટલું તેહાડકું
કુહિ અને અગર તેથી વેહેતી કુહિ રશી ઈ
આ ચરબ વેહેતું કુહિ.

ફાહે | અશતે | મેથે |

શુતેહેની છે તોજશ.

શુતેગોનાહાની છે તોજશ.

આપદ | મરોદ | હપતાહિતીમ | ઉપા |

હરવેશે ફહીઠી શહીતેર બુલંદ

બનનાંમ | ઉપા | નેહદ | અસપહે |

મારવામાં બુલંદ મારે દુરરા

અશતરઈપ | હપતાહિતીમ | સરોશરો |

શહીતેર

ચરનીઅ |

યાબુક.

હરવેશે ફહીઠી અકુરમબદે ને શહીતેર બુલં

દ મારવામાં બુલંદ મારે દુરરા ઈઆને ૭૦૦

યાબુક.

દાતરે | ઈપો | અસતેમ | ઉપંધેરેનેતે | સુનો |

દાદાર ને હાડકું ઠાપરમુકે રાગ

~~વા। પર। હરેશતહે। મરીદહે। વા।~~

ઈઆ મુલિ આદમી.

પુછીઉ જરથોશતે દાદારને કે હિહાડકું ઉપર મુકે
મુલિયાં શાગ નું ઈઆ આદમીનું.

~~હરેને। સતુઅંધેમ। વા।~~

આંગલાં બરાબર બુલંદપોહોલુ ઈઆ

~~પેરેશો। મસંધેમ। વા।~~

પાંશાલી બરાબર લાંબુ પુકુલું.

તેહાડકું આગલી બરાબર લાંબું તથા પુકુલું
હોઈ ઈઆ ફક પેહેલું ઈઆ પાંશાલી નાં ફક હા
ડકાં બરાબર ફઈ.

~~ઈહને। અહમીઅ। હરેથીહતે। ઊધેમ। વા।~~

અગર તેથી વેહેતીહોઈ રશી ઈઆ

~~ઊધો। તાહિશાવા।~~

યરબ વેહેલુહોઈ.

અગર તેહાડકાંમાં હાંથી વેહેતીહોઈ રશી ઈઆ

યરબ ચીકાશ.

~~કાહે। અશતે। યેથ।~~

શુતેહેની છે તોજશ.

શુતે ગોનાહાની છે તો

જશ.

~~આપદા મરોદા અફુરો મજદાઉ નહિ હિતીમાં~~
 હરવેશો ફહીઊ અફોર મજદે નેવુ

~~ઉપા નનનાંમ ઉપા નેહદા અશપહે~~
 બુલંદ મારવામાં બુલંદ મારે દુરરા

~~અશતર ઈઆ નહિ અહિતીમાં સરાશો~~

નેવુ

~~ચેરનીઆ~~

ચાબુક.

હરવેશો ફહીઊ અફુર મજદે કે નેવું બુલંદ
 મારવામાં બુલંદ મારે દુરરા નેવુ ચાબુક
 મારે.

~~દાતરે ઈઆ અશતેમ ઉપંધેરેજેતે સુનો~~
 દાદાર જે હાડકાં ઊપર મુકે શાગ

~~વા પરા હિરેશતહે મશીદહે વા~~
 ઈઆ મુહિલુ આદમી.

પુછીઊ જરથો શતે દાદારનેઠકે જે હાડકાં ઊપર
 મુકે મુહિલાં શાગનું તથા મુહિલાં આ
 દમીનું ઈઆને તેઊપર પાંણી
 મુકે.

~~બેરેજે~~ ~~સલુઅંધેમ વા~~

બેહ આંગલાં બરાબર પોહોલુ લાંબુ ઈઆ

બે પેસો | મસંધે મા |

બે પાંશાલી બરાબર લાંબુ પોહો લુ.

તે હાડકું બે હ આંગલ બરાબર લાંબું અને પુ
કુલું હો હ ઈઆ બે હ પાંશાલી બરાબર લાંબું
પુકુલું હો હ.

ઈહો | અહમી હ | હરેથી હિતે | ઉથે મા વા |

અગર તે હે માંથી વેહેતી હો હ રશી ઈઆ

ઉહો | તાશા વા |

યરબ

અગર તે હાડકાં માંથી વેહેતી હો હ રશી ઈઆ

યરબ ચીકાશ વેહે.

કાહે | અસતે | ચેથે |

શુતે હેની છે તો જશ.

શુતે ગોના હાની છે તો જશ.

આ અપદા સરોદા હિતે | પેતે | પેશો | તનુઆ

હરવેશો કહી ઉ તે ઉપર તના ફુરી ગાંન

પુઈઆ સતા ઉપા | જનનાં મા ઉપા | જો હા

બેશો હો બુલંદ મારવા માં બુલંદ મારે

અશા પહે અશા તર ઈઆ પુઈઆ સતા સરોશો | ચરનીઆ

દુરરા બેશો હો ચાબુક મારે.

હરવેશો કહી ઉ અકુર મજદેકે બેશો હો બુલંદ

મારવામાં બુલંદ મારે દુરરા ૨૦૦ યા બુક મારે.
~~દાતરે। ઈઆ। અશાતેમ। ઉપંધેરેજેતે। સુનો~~
 દાદાર જે હાડકું ઊપર મુકે શાગ
~~વા। પરા હિરેશાતહે। મશીહિહે। વા।~~

ઈઆ મુહિલું આદમી.

પુછીઊ જરથોશાતે દાદારને જે હાડકું ઊપર મુ
 કે મુહિલાં શાગનાં ઈઆ મુહિલાં આદમીનાં
 ઈઆને તે હાડકું હોઈ મોરીમાં ઈઆ જમીનમાં
 તે ઊપર પાંછી મુકે.

~~બાબુ। સતુઅંધેમ। વા। સરને।~~

બાબુ બરાબર લાંબુ પુકુલું ઈઆ શીનાં બરાબર
~~મસંધેમ। વા। ઈહિજે। અહમીહિ। હિરેશીહિતે।~~
 લાંબુ પોહોલું ઈઆ અગર તેમાંથી વેહેતીહોઈ
~~ઊહેમ। વા। ઊથો। તાશાવા।~~

રશી ઈઆ ચરબી ચીકાશા વેહે.

તે હાડકું બાબુ બરાબર લાંબું પુકુલું ઈઆ શી
 નાં બરાબર લાંબું પુકુલું હોઈ અને તેહેમાંથી
 વેહેતી હુઈ રશી ઈઆ ચરબ વેહેતો હોઈ.

~~ફાહે। અશાતે। મેથે।~~

શુતેહેની જે તોજશ.

શુતે ગોનાહાની જે તોજશ.

~~આપદા મરોદા અકુરો મળદાઉ યેથવારે~~
~~હરવેશે ફહીઉ અકુર મળદે યે-આર~~
~~સત્તા ઉપા નનનાંમ ઉપા નેહદા~~
~~શોહો બુલંદ મારવામાં બુલંદ મારે~~
~~અસપહે અશતરઈપા યથવારો સત્તા~~
~~કુરરા યે-આર શોહો~~
~~સરોશો યરની-પા~~

આબુક.

હરવેશે ફહીઉ અકુર મળદે ને યે-આર શોહો બુ
 લંદ મારવામાં હાં બુલંદ મારે કુરરા યે-આર
 શોહો આબુક.

~~દાતરે ઈપો અશતેમ ઉપંઘેરે નેતે સુનો~~
~~દાદાર ને હાડકાં ઉપર મુકે શાગ~~
~~વા પરા ફરેશતહે મશીહહેવા~~
 ઈ-પા મુહિલુ આદમી.

પુછીઉ જરથોશતે દાદારને કે હા
 ડકાં ઉપર મુકે મુહિલાં શાગ ઈ
 આ મુહિલાં આદમીનુ હોઈ તેઉપ
 રુપાંણી મુકે.

~~અઉપદા હિપે ઈપથા નરશા વગદેનેમા~~
~~તેહોઈ ઉપરનાં નેટલુ આદમીનાં વગદાંન~~

~~ઈંદિલે । અહમીદ । હિરેચીદિલે । ઉધેમા વા
અગર તેહેમાંથી વેહેતી હોઈ રશી ઈઆ
ઉધો । તાશાવા ।~~

યરબ વેહેતો હોઈ.

તે હાડકુ હોઈ આદમીનાં વગદાંન બેટલું વ
ગદાંન તે નંહાંકે માથાઉપર બાલઉગેય તે
બગોને વગદાંન ફેહેછે તે વગદાંનમાં હાંથી
વેહેતી હુઈ રશી ઈઆ યરબ ચીકાશા.

~~ફાહે । અસતે । ચેચે ।~~

શુતેહેની છે તોજશા.

શુતેગોનાહાની છે તોજશા.

~~આપદા મરોદા ખશુઅશા સત । ઉપા ।~~

હરવેશો ફહીઉ છશો બુલંદ

~~બનનાંમ । ઉપા । નેહિદા અશાપહે અશાતરઈઆ~~

મારવામાં બુલંદ મારે દુરરા

~~ખશુઅશા સત । સરોશો । ચેરનીઆ~~

છઆ શો આબુક.

હરવેશો ફહીઉ અફુરમબદે ફે ૬૦૦ બુલંદ માર

વામાંહાં બુલંદ મારે દુરરા ૨૦૦ આબુક.

~~દાતરે । ઈઓ । વીસપાંમ । ફુરઆંમ । તનુંમ ।~~

દાદાર જે તમાંમ પેશો તંન

~~ઉપંચેરે લેતે । સુનો । વા । પરા હરેશતહે ।~~
 ઊપર મુકે શાગ ઈઆ મુહિલુ
~~મરી હો । વા । ઈહો । અહમી હ । હરેથી હોતે ।~~
 આદમી ઈઆ અગર તેથી વેહેતી હોઈ
~~ઊથેમવા । ઊથો । તાશવા ।~~
 યરબ વેહેતી હોઈ.

પુછીઊ જરથોશતે દાદારને કે તમાં મ તંન
 ઊપર મુકે મુહિલાં શાગ ઈઆ મુહિલાં આદ
 મીનાં અને તેહેમાંથી વેહેતી હોઈ રશી ઈ
 આ યરબ ચીકાશ તેઊપર પાંણી મુકે.

~~કાહે । અસતે । ચેથો ।~~

શુતેહેની છે તોજશ.

શુતે ગોનાહાની છે તોજશ.

આપદા મરોદા હુલંધરેમ । ઉપા । જનનાંમી
 હરવેશો કહીઊ હુનર બુલંદ મારવામાં

~~ઉપા । નેહિદા અસપહે । અશતર ઈઆ ।~~

બુલંદ મારે દુરરા

~~હુલંધરેમ । સરોશો । યરનીઆ ।~~

હુનર માબુક.

હરવેશો કહીઊ હોરમજદે કે ૧૦૦૦ હિફ હુનર

બુલંદ મારવામાં મારે દુરરા ઈઆને ૧૦૦૦

હજાર ચાબુક મારે ૦ શરેહે લખી છે હઠિપ
 રને લખી ઊંચ તેમાંહે ફક્લી કરવું તે ખુબ
 નહી શુને તે શુમાર પોહરીઓ દફેશીનાં વો
 હ ઈઆને પરથંમ દીનનાં કબુલ કરનારાવો
 હ તેણાંહે હેનો શુમાર હેરેર નશાને અંદાલે
 થી નથી ફીધો નશાને અંદાલે ન ફીધોય અ
 ને કુશતંન બુજાદે કહુને હઠિપર પાંણી મુ
 કવું ખુબ નથી.

~~દાતરે ઈઆદા હોતે ઈઓ મજદ ઈઅશાને~~
~~દાદાર તે કે ને માજદીઅશાનીનાં~~
~~પાદીઅંતેમ વા તયેઅંતેમ વા~~

પાગે ચાલે ઈઆ દોડતાં ઈઆ
 બરેમનેમ વા બરેમનેમ વા તેચા
 લેઈજતાં ઈઆ ઘોડેશવાર ઈઆ ને
~~અપઈઆ નશાઉમ ફરજશાંન~~

પાંણીમાં નશો બુલંદ પોહોયે.
 પુછીઊ નરથોશ તે દાદારને કે તે માજદીઅ
 શાની દીનનાંઉ પાગે ફરી ચાલીને રશાતે જતા
 ફુફ ફરફ પોતાનાં કાંમને વાશાતે ઈઆ દો
 ડતા જતા ફુફ ઈઆને શોતાબ ઈઆ કાંઈ
 લેઈને જતા ફુફ ઈઆ હલવે ચાલતા ફુફ

ઈઆ ઘોડા તથા ગાડીઉપર બેશીને તે જતા
કુદે તેહેની ગવાહીનાં પદો બીજાં નશાકનાં લ
ખેઆં છે.

~~બરો! અસપો! ચબ્ને! રશો!~~

ઉપર ઘોડો જઈ રથ તા.

ઈઆ ઘોડાઉપર બેશી રાહામાંહાં જતો કુદે
ઈઆ રથઉપર બેશીને જતો કુદે અને તે રા
હામાં પાંણીને દરમીઆં નશો પુકુચે ઈઆ
ને ઈઆને નશાને પાંણીમાંહાં જતો દેખે.

~~કુચા! તે! વેરેજાં નાં! હિતે! ઈપો!~~

શુ તે કરે તે જે

~~મજદઈઅશાને!~~

માજદઈઅશાનીનાં ૩.

શુ તે કરે તે જે માજદઈઅશાનીનાં ૩ છે તેહેને ગો
નાહા તેફીધાથી નહી લાગે તેહેવુ શું કરે.

~~આપદ! મરોદ! મદ! ઉજતનાં મ!~~

હરવેશો ફફીઊ મુરગ ઈઆને જુતી

~~ફરમરોજત! મદ! વશતરનાં મ! નેદાહિતો!~~

જઆદેહે કાડે શાથે કપડાં આપે.

હરવેશો ફફીઊ અકુરમજદ મુગ ફેલંદ ઈઆને
નાગો બરેહેને તંનથાઈ અને બીજાં કપડાં જુ

નાં ધશાહિલાં પેહેરે.

~~ઉપા માં નઈ આં ના જરથોશાતર~~

ઊપર રેહે જરથોશાત

તેવાત ઊપર ચોશાત રેહે હજરથુશાત ઈઆ

ને બેડર પાંણીમાં હાં ઊતરે.

~~ફરશા ફરીપોહિદા ફરેશાતેમા ઉબા બરોહિદા~~

બુલંદ જઈ મુલાંને શીતાબ લેઈજઈ

~~આપો જરથુશાતર~~

પાંણી જરથોશાત

જઆદેહે તેપાંણીમાં હાં શીતાબ જઈ અને તે

મુહિલાંને શીતાબી લેઈજઈ પાંણીથી હજરથો

શાત ઈઆને તેમુયાંનાં નશાને પાંણીમાં હાંથી

બાહેર કાડે.

~~આ નંધે બીઅસચેદા આપો~~

તે ગુદીલગે પાંણી તે

~~આજનુબીઅશચેદા આપો આ મેદીઆં~~

ગોઠંણ લગે પાંણી તે કંમરલગે

~~નસચેદા આપો આ નેરે બેરેજસચેદા~~

પાંણી તે મરદની બુલંદલગી

~~આપો~~

પાંણી.

તેમાંહે પાંણી પાગની ગુટી લગે ફુદિ તથા તે
પાંણી ગુઠંણા લગે હોદિ તથા તે પાંણી કંમરલ
ગે ફુદિ અગર તે પાંણી મરદની બુલંદી લગી
હોદિ ઈઆને દેક મરદ બરાબર પાંણી હોદિ
પંણ તે પાંણી માંહેથી તાકીદ કરીને તે નશા
ને લેઈ જાશે.

~~વીશ પેમ આ અહં માદા ઈઅદો દિદા અપા~~
તમાંમ તે તેથી દરવેશે ઊપર

~~નશો દિદા દિરેશ તનાંમ તનુંમ~~

પોયે મુદિલાંનાં તંનને

તંમામ તેથી ઈઆને તમાંમ તાંહાં લગે પોહોયે તે

મુઆનું તંન ઈઆને જંહાં મુઆનાં તંનનો

નશો જતો ફુદિ તાંહાં શુધી તાકાંત રાખી તે

રલાં પાંણીમાંહાં જઈ નશાને બાહિર કાઢાડે.

~~દાતરે ઈહિજેયે દેતે નશા ઊપો~~

દાદાર અગર તે નશો

~~કરથી દેતેયે પુઈ દેતેયે~~

બરાબર શાડેલો.

પુછીઊ જરથોશતે દાદારને કે અગર

તે નશો બરાબર તથા શાડેલો

હોદિ.

~~કુચા તે વેરેજાપાંના હતે ઈપો~~

શુ તે કરે તે ને

~~મજદીપશાને~~

માજદીપશાનીનાંતુ.

તેહેવારે શુંકરે ને તેહેનાંને ગોનાહા નહીથા
હિ તે માજદીપશાની દાંનનાંછે તેનાંને ગો
નાહા નહીલાગે.

~~આપદા મરોદા અકુરો મજદાડા ઈપઠીઅદા~~

હરવેશે ફહીઠી અકુર મજદે તેહેને

~~ચુઅદા હો જસતેબીઅપા હંગી ઉરઅઈઆંના~~

બેકુતાચંદ હાથે હકઠો પકડે

~~હિતુઅદા અપદા હયે નેજબાહરીહિના ફુશાકો~~

હરવેશે પાંણીથી લઈજાહ ખુશાક

~~નેમેને દેથીઆંના~~

જમીન મુકે.

હરવેશે ફહીઠી અકુર મજદેકે તેહેને બે

કુહાથે હકઠો ધરીને હરવેશે પાંણીમાં

હાંથી લઈજાહ અને શુકી જમીનઊપ

ર મુકે.

~~નોહિદા અસતાંમા નોહિદા વરશામા નોહિદા~~

નહી હાડકુ નહી બાલ નહી

~~સપામાંમ નોહિદા મુથરાંમ નોહિદા વંધા~~
~~ગોશાત નહી મુતરવાત નહી લોહી~~
~~તાતેમ પેરે સપાહિતે અપાંમ~~
 વેહેતું નાંખે પાંણીમાં

~~અશાતરીજિંતે~~

ગુનેહેગાર થાહ.

અને નહી હાડકુ નહી બાલ નહી ચરબી નહી
 ગોશાંત અને નહી વેહેતું લોહી અને નહી
 મુતર નમતરાપત નાંખે પાંણીમાં જે પાંણી
 માં જે તેનશાની ફરચીજ પાંણીમાં પડેતો
 ગુનાહાગાર થાહ ૦ શારેહે લખીછે શોશી
 ઓશા નાંમનાં દશાતુરે અને કુશાતંન બુજ
 દનાંમનાં દશાતુરે કહીઉ જે નશાની ફરચીજ
 તેપાંણીમાંહાં પાછીપડેતો તે ગુનેહેગાર થાહ
 ગોનાહા લાગે અને ગોનાહા નહી લાગે અને
 તેહેનુ અવશાતાથી હિમ નહેરછે કે ફક મરદ
 ફરદક જગોઉપર જાહે અને નશો પાંણીમાં
 હાં પડેલો ફુલતો તે નશો પાંણીમાંહેથી કાહા
 ડાશખે ઈઆને કાહાડીને બાહર લાવેતો તેહે
 ને કાંઈ જાંઆન અને દેહેશાત નહી હોહ ઈ
 આને બેહેશાત અને બેગર જાંઆનથી ચુશ

તરહીને પાંણીમાં ફેથી નશો બાહેર કાઢાડે અને બે
 નશો પાંણીમાં ફાં દેખે તો કાઢાડવાની તાકાત હો
 હ ને નહી કાઢાડે તો તેને તના ફુરી ગુનાહાલાગે
 ગોગો શશપનાં મનાં દશાતુરે કહી ઊકે જે નહી કા
 ઢાડે તો મરગરજની ગોનાહાલાગે અને જે કપડાં
 હોઈ તે અને તંન ઊપર કપડાં હોઈ તે કાઢાડી મુકે
 અને જે કપડાં તંન ઊપર રાખે તો ને નશો પાંણી
 માં ફાં કાડવા નહી તો તે કપડાં પહરે જ કરવા ધરે
 અને જે કપડાં નશાને નહી પુકુચે આં હોઈ તે ક
 પડાં રીમંન નહી થાઈ અને જે કોઈ પાંણીમાં ફાં
 નશો કાઢાડવા નહી તો હેલેવી નઈ અતથી પાં
 ણીમાં ફાં પેશે જે નશો જેટલો હોઈ તેટલો શં
 ધો પાંણીમાં ફાંથી બાહાર લાંઘી અને જે કોઈ
 હેલેવો અંદેશો કરીને પાંણીમાં ફાં નહી અને હ
 ક બેલેથી જ પાંણીમાં ફાં નશાની પાછી નાંખે તો
 તે પાછી પડે આથી તે મરદ રીમંન થાઈ ઈઆને
 જેટલી મરતબે પાંણીમાં ફાં પડે તેટલી મરતબે
 રીમંન થાઈ તેથી ભલું લાવી શકવું તેથી હે છે
 જે ફેશુ ફુનાલામાં ફાં ફેશું વરશાતનાં દાહાડા
 માં નશો જેટલો હોઈ તેટલો શંધલો બાહેર
 હક જ મરતબે લાવવો અને જે નશો શંધલો

દેકહો નહી નીકલેતો ઘટે જોશાયે તેજ છુરી લ
 ઈને પાંણીમાં હાં પેશે અને બંધે બંધથી કાપી
 ને નશો શંધલો બાહેર કાઢાડેતો હર બંધે બંધ
 કાપે-આથી હરબંધે તનાકુર શાયાબ લાગે વા
 શતે બંધેબંધ કાપવા લાદિક છે અને હમીશા
 લ કરેતો તેહેને કાંઈ ગુનાહાની દેહેશત નહી
 અને દાદ દુરોખત નાંમ નાં પેગંમ બરનાં શા
 ગેરદે કહૂકે નશો પાંણીમાં હાંથી કાઢીને દુર જ
 ગાઉપર મુકે જે જાંહાં પાંણીની દૂરી દેહેશત ન
 હી હોઈ ઈઆને દૂરી પાંણીમાં હાં નહી પડે દેહે
 વી જગો ઉપર મુકે કાંઈને દૂરી પાંણીમાં હાં ખે
 યાઈ જાઈ નહી દેહેવી ઉચી દલાહીદી જગો ઉ
 પર મુકે જે પાછો પાંણીમાં હાં જાઈ નહી શુકી જ
 ગો હોઈ તાંહાં મુકે તો તેહેને કાંઈ ગુનાહા નહી
 અને દેહેશત નહી થાઈ અગર તે કાડેલો નશો
 પાછો પાંણીમાં હાં જાઈતો ગુનાહા નો
 ડર છે.

રાતરે / મુઅદા / હિતં ઘાઉ / આપો / ઈઅદા
 દાદાર કેટલે લગી તે પાંણીમાં કે
 અરમેશતી આઉ / હશ / દરખશ / ઈઆ / નશુશા
 તલાવમાં તે દરજની જે નશાશ

~~અખતેચા પેઠી હતેચા આહેતેચા દુરાશનોહિતે~~
 નાપાકી ખરાબી રીમની બુલંદ પુકુચે
 પુછીઠી જરથોશતે હોરમજદને તે હિદાદાર ત
 જાવનાં પાંણીમાંહાં નશો પડે-ઓ હોહિતો ફેર
 લેહિક લગી તે પાંણીમાંહાં નશાની ખરાબી અ
 ને નાપાકી અને રીમની પુકુચે અને નશાશદ
 રજની રીમની ફેરલેહિક લગે દુર તે પાંણીમાં
 હાં પુકુચે.

~~આ અદા મરોદા ખશુ અશા ગાહિમા ફેમચેદા~~
 હરવેશો ફહીઠી છઅ કદંમ હરહિક
 પેતે મયથુશનાંમ

ઉપર ચેહારેતરફ.

હરવેશો ફહીઠી હોરમજદે કે ફુ છઅ કદંમ લગે
 હરહિક ચેહારે તરફથી ઉપર ઈઆને પાંણીમાં
 હાં જોજો નશો પડે-ઓ હોહિતાંહાંથી ચેહારે
 તરફથી કદંમ ફુ છઅ પાંણી રીમન અને ના
 પાક.

~~વીસપેમ આ અહંમાદા અહિશા આફશા~~
 તમાંમ તે તાંહાંલગી તે પાંણી
~~અઈઓજી અપા અને હવેશા ખરેચા~~

નાપાક

નહી

ખાહ

~~ઈંઅઠીઅદા હિશા નશુશા નેજાએરેતે~~
નંહાંલગી તે નશાને લેઈજાવે.

તમામ તાંહાંલગી તે પાંણી નાપાક પીવા ન
હી ઘટે નંહાંલગી કે તે નશો પાંણી માંહાંથી
બાહેર નહી કાઢાડે તાંહાંલગી તે પાંણી નહી
પીવા ઘટે.

~~ઉસા હયા નશા ઊંઓ અહિતુઅદા અપદા હયા~~
શીતાબ તે નશો હરવેશો પાંણી થી
~~નેજાબાહરી હિંન ફુશાકે જેમે નેદેથીઆં~~
લઈજાવે શુકી જમીન ઉપર મુકે
શીતાબ તે નશાને પાંણી માંહાંથી બાહેર કાઢા
ડીને શુકી જમીન ઉપર મુકે જેમ દીન માંહાં ફર
માવેછે તેરવેશો કાઢાડીને બાહેર મુકે.

~~અંધાડા આપો પેરે હંચઈ હિંન ઈંઅદા વા~~
તે પાંણી કાઢાડે કે ઈંઆ
~~નેમેમ ઈંઅદા વા ચરેશુંમ ઈંઅદા વા~~
~~અરધુ કે ઈંઆ તરીનેહીશો કે ઈંઆ~~
~~મેચરેશુંમ ઈંઅદા વા પંઘતેઘેમ~~
યોથોહીશો કે ઈંઆ પાંચમોહીશો.
અને તે નશો બાહેર કાઢાડે આપછે તે તલાવમાં
હાંથી અરધું પાંણી બાહેર ખેંચી કાઢાડે ઈંઆ

તરીને હીશો ઈઆ યુથો હીશો ઈઆ પાંચમો
હીશો પાંણી ખેચી કાઢાડે.

~~ઈહિજા તુતઠિઆ નઠિઆદ તુતઠિઆ~~
~~અગર તાકાત હોઈ નહી તાકાત હોઈ.~~
અગર તાકાત હોઈ અગર નહી તાકાત હોઈ
તોલી પાંચમો હીશો તે તલાવમાંથી પાંણી બા
હેર કાઢી નાંખે.

~~પસચા નશાઠિઆપો નેજ વેરેતે પસચા આપો~~
~~પછે નશો લઈ જઈઆ પછે પાંણી~~
~~પરા હેજતે અહિશા આકૂશા ઈપોજીદિઆ~~
~~કાઢાડેઆ તે પાંણી પાક થાઈ~~
~~વશો હિવેશા ખેરથા પસુબીઆ~~
~~મોરાદ મોઆકૂક તે ખાઈ ગોશ પંદો~~
~~વીરબીઆ હમથા ઈપથા પરચેદા~~
આદમી૩ ની જેમ આગલ.

તે નશો તલાવમાં હાંથી કાઢાડેઆ પછે પાંણી
તલાવમાં હાંથી નેટલું ઊપર કહી ઊંચ તેટલું ઊ
ખેચી કાઢાડેઆ પછે ઈઆને તલાવ ગાલેઆ
પછે તે પાંણી પાક થાઈ ને મોરાદ મોઆકૂક તે
પાંણી પીઈ ગોશ પંદો તથા આદમીઓ જેમ પી
તાં વાપરતાં હુઈ તેમ • શરેહે લખી છે અવ

શતાથી હમ જાહેર છે જે નશાની કાંઈ ચરબ
 શ તથા પલીદી પાંણીમાં ફાં આંમેજ નહી થા
 ધીકુદિ ધીઆને પાંણીમાં ફાં મલેલી નહી હોદિ
 તો તે પાંણી હરદક વાશાંણો ખેચી કાઢાડી જુદી
 હલાફેદી જગોઉપર ખાડો ખોધીને માંહે રેડો
 અને તે વાશાંણ પાંણી ખેચવાનું હોદિ તો જંગ
 લમાં ફાં પહરેજ કરે અને પથરનું હોદિ તો દીન
 નાં કાદિદા મુજબ ધોઈ પાક કરે અને જે જગો
 ઉપર ખાડો ખોધીને પાંણી કાઢાડીને રેડો લુછે
 તે પાંણીનાં અંબારને કોઈ વાપરે નહી અને
 તે ખાડાની જગોને કોઈ અડકે નહી અને પાં
 ણી હરજગો ઉપર વીખરાતું નાંખવા નહી ધ
 રે દેક ખાડો ખોધીને તેમાં જ રેડવા ધટે.

દાતરે । મુઅદ । હતંઘાત । આપો । ઈઅદા
 દાદાર ફાં ફાં લગે તે પાંણીમાં જે
 યાદિતી આત । ઉનેતી આતશાય । હિશા । દરખશા
 કુયો ખુબ ખોધેલો છે તે દરજન
 ઈઆ । નશુશા । અખતેય । પેઉદિતેય ।
 કે નશાશ નાપાકી ખરાબી
 આહેતેય । દરશાનો હિતે ।
 રીમની ખુબ પોહોયે.

પુછી ઊ નરથો શતે હોરમજદને કે દદાર કુઓ
 ખુબ ધોહલો છે તે કુઆમાં નશો પડે તે નશાશદ
 રેજની નાપાકી અને ખરાબી અને રીમની તે કુ
 આમાં હાં પાંણીમાં હાં ફેરલી દેક લગી પોહોયે
~~આપદા મરોદા વીશપેમ આપદા અહંમાદા~~
 હરવેશો ફહી ઊ તમાંમ તે તાંહાં લગી
~~એશા આફશા અઈપોજદી આપદા અનેવેશ~~
 તે પાંણી નાપાક. નહી

ખરેથા ઈપદાપદા હશા નશુશા નેજવરેતે
 ખાદે નાંહાં લગે તે નશો લેઈનહ
 ઉશા હયે નશાઊપો હિતઊપદા અપદા
 શેતાબ તે નશો હરવેશો પાંણી
 હયે નેજવા હરીદન ફુશફે નેમે
 થી લઈનહ શુફી નમીનઊપર
 નેદેથી આંન અંધાઊ આપો પેરેહંયી હિંના
 તે પાંણી ફાહાડે
~~ઈપદા વા નેમેમ ઈપદા વા~~
 કે ઈઆ અરધુ કે ઈઆ
 થરેશુંમ ઈપદા વા ચેથરોશુંમ ઈપદા
 તરીને હીશો કે ઈઆ ચોથો હીશો કે

વા. પંચતેધેમ. ઈહિને. તુલગિઅ. નુઆદ
 ઈઆ. પાંચમો હીશો અગર તાકાત હોઈ નહી
 તુલગિઅ. પસચે. નશાગિઅો. નેજવેરેતે.
 તાકાત હોઈ પછે નશો લઈજાઈ
 પસચે. નશાગિઅો. નેજવેરેત. પસચે.
 પછે નશો લેઈજાઈઆ. પછે
 આપો. પરહેજત. અહિશા. આકૂશા. ઈઓજીઅ.
 પાંણી કાડેઆં તે પાંણી પાકથાઈ
 બીજીતે. ઘરો. હિવેશા. ખરેથા. પરુજીઆ
 મોરાદમોઆકૂક ખાઈ ગોશપંદો
 વીરેજીઆ. હમથા. ઈઅથા. પરચેદા.
 આદમીઅો ની જેમ આગાલ.

શેતાબ તે નશાને પાંણી માં ફાંથી આહાર કા
 હાડીને શુકી જમીન ઉપર મુકે જેમ દીન કૂરમા
 વેછે તેરચેશથી કાડીને આહેર મુકે અને તે
 નશો આહાર કાહાડે આપછે તે કુઆમાંથી હ
 રખુ પાંણી આહેર ખેચી કાહાડે ઈઆ તરીને
 હીશો ઈઆ ચોથો હીશો ઈઆ પાંચમો હીશો
 પાંણી ખેચી કાહાડે અગર કાડવાની તાકાત
 હુઈ અગર તાકાત નહી હોઈતોની પાંચમો
 હીશો તો ખેચી કાહાડે તે નશો કુઆમાં ફાંથી

કાડે-આપ છે પાંડી કુ-આમાંથી જેટલું ઊપર
 ફહીઊય તેટલું કાહાડે-આપ છે તે પાંડી પાક
 થાઈ અને મોરાદ મો-આફેક તે પાંડી પીઈ ગો
 રાપંદ તથા આદમી-ઓ જેમ આગલ પીતા
 વાપરતા હોઈ તેમ ફરવેશો ફહીઊ અફુરમજ
 દેકે જે કુઆનું પાંડી તાં હાંલગે નહી પીઈકે નં
 હાંલગે તે નશો કાહાડી લઈ જઈ નહી તાં હાંલ
 ગે તે પાંડી ના પાક પીવા ઘટે નહી. ૦ શરેફે
 લખી છે કે તે નશાથી ૬ છ-અ કદંમનીયે લગી ના
 પાક છે કે જે તે નશાની ચરબશ ઈ-આને પબીદી
 ફાંઈ તે પાંડી માં હાં નહી મલે મલેલી નહી હોઈ
 ફાંઈ જે તે નશો નીયે જઈ છે અને વલી ઊપર
 આવે છે તેથી નશાને કાડવા થકીને મરદરવે
 હ પેયંદ રાખીને બાજ લઈને ફક જંદુ કુવામાં
 હાં ઊતરીને નશાને ખુબરવેશો બાંધે જે મજ
 બુત બાંધીને જે ટોપલામાં હાં મુકાઈ જે હફે
 વો નશો હોઈતો ટોપલામાં હાં મુકે ઈ-આ ર
 શી બાંધે પછે બીજે મરદ ઊપરથી રશી ખે
 યેતો ઘટે અને તે ખેયે-આપ છે જે તે નશો પા
 છો કુઆમાં હાં પડેતો તે બેકુ મરદ રીમંન થા
 હ બાંધનાર અને ખેયનાર ૦ વનંદ અફુર

મજદ નાં મનાં શાગોરદે કહુ કે તે બે હુ મરદ રી
 મંન થાઈ નહી અને જે રોપલામાં હાં નશો મુકી
 તે ખેયે-ઓ કુહિલો તે રોપલો તથા રશી પહરે
 કરે અને શુશી-ઓ શા નાં મનાં દશતુરે તથા કુશ
 તંન બુજદ નાં મનાં દશતુરે કહી ઊ જે જે યીજ તે
 નશાને અડકેલી નહી હોઈ તે યીજ પાછી રાખવી
 ઘટે ઈઆને રી મંન નહી થાઈ અને જે હેમાં હે ન
 શાની યીજ ચરબ તથા પલીદી મલેલી હોઈ તે
 પાંણીને તે નશાની પલીદી શાયે વાશાંણુ શાયે
 ઈઆને વાશાંણુ માં હાં મેલીને બાહેર કાહાડીને
 હલાહેદી જગો ઊ પર નાં ખે તે જ મીનલી નશો ઊ
 ચકે-આ પછે વરશા ૧ હકે પાક થાઈ અને પાંણીને
 કાંઈ શાગ દેખલાયે-આનુ કાંમ નહી અને નશો
 ખેયીને બાહેર કાહાડી જો છે તે હેને દેખલાયે
 અને મરદ ર બેઈ પેવંદાથી તે હેનુ કાંમ કરે અ
 ને તે ખેયી કાડનારને તના કુર શાયાબ લાગે અ
 ને કુઆમાં હાં થી શંખલું પાંણી કાડી નાં ખીને તે
 કુવા શુકો ઘાં શાની મીશાલે કોરડો કરે અને તે
 કુઆ ઊ પર કાંઈ શાઈ-ઓ નહી કરે રશાની માં હાં
 ઊધાડો રાખે અને તે કુવો પાછો પુરે નહી તે કુ
 ઓ વરશા ૧ પછે પાક થાઈ તેટલાં તે કુઆની

નજીક માંહે હક બીજે કુવો બાંધે અને જે
 કુવામાં ફાં આદમી બેઘે માં પડી ઊં હોઈ તેહે
 બધે માં તે કુઆમાં થી નશો ફાડે ઊં હોઈ ને કુ
 ઓ તેહેજ વખત ગાલે તો તે કુવો વાપરે તો ધ
 રે પંણ બીજી બેઘે થાઈ તો નહીં ધરે અને બીજા
 કુવાને વાશતે હમનથી હમનથી લખી ઊં
 તે કુવાથી આટલાં કદમ દુરથી બીજે કુવો બો
 ધે પંણ હમજ લખી ઊં છે ને તે કુવાની નજીક
 બીજે કુવો બોધે.

~~દાતરે । બુઝ્ઘદા । હિતં ઘાઉ । આપો । ઈઝ્ઘદા~~
~~દાદાર ફાં ફાં લગે તે પાંણી માં કે~~
~~સનજે અંતી આઉ સયે । સરસયે અંતી આઉ સયે ।~~
 બરફનું કરાનું

~~હશા । દરૂખશા । ઈઆ । નશુશા । અજતેયે ।~~
~~તે ઊપર દરૂબની કે નશાશ નાપાફી~~
~~પે ઊં હિતેયે । આહેતેયે । કરાશનો હિતે ।~~
 ખરાબી રીમની જાહે પોહોયે.

પુછી ઊં જરથો શતે દાદારને કે દાદાર બરફનું
 તથા કરાનું પાંણી ફકડું હોઈ તેમાં ફે નશો પ
 ડે ઓ ફુ હિતો તે દરૂબ નશાશની નાપાફી અને
 ખરાબી અને રીમની તે પાંણીમાં ફે જાહે ફે

કરલે લગે પુકુચે.

~~આપદા મરોદા થરેગાદમ / કેમચેદા પેતે~~

હરવેશો કહીઠી તરંણ કદંમ હરદિક

~~ચથરેશાનાંમ /~~

ચાહારે તરક.

હરવેશો કહીઠી હોરમજદેકે હરદિક ચેહારે તર
ક ઊપર તરંણ કદંમ લગે.

~~વીશપેમા આપદા હમાદા હિશા આદશા~~

તમાંમ તે તાંહાંલગે તે પાંણી

~~અઈઓજદીઆપનેવેશા ખરેથા /~~

નાપાક નહી ખાહ.

તમાંમ તાંહાંલગે તે પાંણી નાપાક થાહિલું ન
હી પાહ.

~~ઉશા હયા નશાઠીઓ / અહિતુઅદા અપદા~~

શીતાબ તે નશો હરવેશો પાંણી

~~હયા નેજવાહરીઅંના ફુશકે / જેમે /~~

થી લેઈજાહ શુકી જમીનપર

~~નેદેથીઆંના /~~

સુકે.

શીતાબ તે નશો તે પાંણીમાંથી ફાડીને લઈ
જાઈને ઊંચે શુકાહલી જગો ઊપર સુકે.

~~પસચા નશાભિઓ ને જ્યેરે તે પસચા આપો~~
~~પછે નશો લેઈ જઈ આ પછે પાંડુ~~
~~ચીતખત હરા આદુરા ઈપો જ દી આ~~
~~તવાઈ આ તે પાંડુ પાક~~
~~બીહિતે વશો હવેશા ખરેથા~~
~~થાઈ મોરાદ મો આદુક ખુબ ખાઈ~~
~~પશુબી આ વીરબી આ હમથા ઈઅથા~~
~~ગોશા પંદો આદમી ઉ તી જેમ~~
~~પરચેદા~~

આગલ.

તે બરફ તથા પાંડુમાં હાંથી નશો લેઈ જઈ
 આપછે અને તે પાંડુ તવાઈ ગલીને જુદાં
 થાઈ આ પછે તે પાંડુ પાક થાઈ તે ગોશા પં
 દો તથા આદમીઓ મોરાદ મો આદુક પીઈ
 જેમ આગલ પીતાં હુઈ તેમ.
~~દાતરે ચુઅદા હિતંઘાઉ આપો ઈઅદા~~
~~દાદાર ફેટલે લગી તે પાંડુમાં કે~~
~~ફરાતદા ચેરેતી આઉ હરા દરખરા ઈઆ~~
~~ખુબ વેહેતુ તે દરે જો~~
~~નશુરા અખતેચા પેઠી હિતેચા આહેતેચા~~
 નશાશાની નાપાકી ખરાબી રીમની

કુરાશાનો હિતો —

જા-આદે પુકુચે.

પુછીઠી જરથોશતે હોરમજદને કે જે પાંણી ન
હીનું વેહેતું જરીછે તે પાંણીમાં હાં નશો પડેતો
તેમાં હાં દરૂ જરથોશની નાપાકી અને ખરાબી
અને રીમની તે પાંણીમાં હાં ફેટલું દુરલગી પુકુ
ચે.

~~આપદા મરોદા થરે ગાહિમા ની આપેમા~~

હરવેશો ફહીઠી તરંણ કદંમ નીચે પાંણીનો

~~નહિ-પા ગાહિમા પેતે આપેમા ખશુ-પરા~~

નવ કદંમ મુકાબેલ પાંણી છ-અ

~~ગાહિમા અની-અદેમા વીશપેમા આ-અહંમાદા~~

કદંમ પછવાડેથી તમાંમ તે તાંહાંલમે

~~અહશા આદશા અઈઓજદી-પા અનેયેશા~~

તે પાંણી નાપાક નહી

~~ખરેથા ઈ-અઠી-અદા હશા નશુશા નેજબેરેતા~~

ખાદ

~~ઉશા હયા નશા-ઉ-પો હિતુ-અદા અપદા~~

શીતાબ થી નશાને હરવેશો પાંણી

~~હયા નેજબાદરી હંન ફુશાકે જેમે~~

થી લઈજાઈ શુકી જમીન પર

નેદેથી આં ન

મુકે.

હરવેશે કહીઠી અકુરમજદે તરંણ કદંમનીયે
 લગે પાંણી નાપાક અને જે તરંદુ નશો જતો
 કુહ તે તરંદુથી નશાને અગાઠિથી જ નવ ક
 દંમ લગે પાંણી નાપાક અને જે તરંદુથી નશો
 આવતો હોઈ તે તરંદુથી નશાની પછવાડેથી ક
 છ અ કદંમ લગે નશો પુકુચે અને બેકું બાનુથી
 તરંણ કદંમ લગે નશા પોહોચે તે પાંણી નહી
 નું વેહેતું તમાંમ તાંહાં લગી નાપાક થાહિલું ન
 હી પીઈ તાંહાં લગી કે નશાને તે પાંણી માંહાંથી
 લઈ જઈ ને શુકી જમીન ઉપર શેતાબ મુકે તાં
 હાં લગે પોતાને દોજખની દેહેશ તથી ખુબ ર
 વેશે તે પાંણી હટલાં કદંમ દુરથી ફરફક થી જ
 નશાની હાબેર હોઈતો તે નશો કરી જાંણે અને
 તે પાંણી નહી પીઈ તેટલાં કદંમ માંહાંથી પોતા
 ને દોજખની દેહેશ તથી ખુબ જાંણે.

~~પસચે / નશાઠિ આ / ને જબે રેત / પસચે આ~~

પછે નશો લઈ જઈ આ પછે તે

~~થરેલીંમ / અહિયે / વેરેત / અહિશ / અકુશ~~

તરંણ વાર ઉપર જઈ આ તે પાંણી

~~ઈઓજ દીઆ બહિઅતે । વશો । હવેશા ।~~

પાક થાહ મોરાદે ખુબ

~~ખરેથ । પરુબીઆ વીરેબીઆ હમથા ।~~

પીહ ગોશપંદો આદમીઉ બી

~~ઈઅથા પરમેદા~~

જેમ અગાઉ.

નશો તેવેહેતાં પાંણીમાંહાંથી લઈગીઆપછે
તે પાંણી ઉપર વારડે તરંણ લઈજાહઆપછે
ઈઆને જે જગા પાંણીમાંહાં નશો પડેજોછેતાં
હાંથી નશો વાહેર વાહેર કાઢાડેઆપછે પાંણી
તેજગો વારડે તરંણ ઉપર ફેરવેઆપછે તે પાં
ણી પાક થાહ તે પાંણી મોરાદ મોઆફેક ખુ
બ પીહ ગોશપંદો તથા આદમીઓ જેમ આ
ગલ પીતાં વાપરતાં હુહ તેમ • ગુજરાતીનો
કરનાર ફેરવેજે જે પાંણી પાક થાવાની ફક્ક
ત લખીછે અને ફેરવેજે હરવેશો પાક થાહ પં
ણ પાક થાહઆપછે જે પાંણી જેમ આગલ વા
પરતા હુહ ઈઆ પીતા હોહ ઈઆ નહી પીતાહો
હ અને વાપરતા હોહ તેજેજમીશાલે વાપરેહ
જેમાંહેલી શાકુ લખેછે જે જેમ આગલ પીતા વા
પરતા હોહ તેમ વાપરે.

~~દાતરો ફદા તા હોમ ઈપો જદી પાંત~~
~~દાદાર કેમ તે હોમ પાક છે ઈપાને~~
~~અંધેના અશાઉમ અકુર મજદ ઈપા~~
 થાહિ અશો અકુર મજદ કે
~~નશાઉમ અઊઆ વેરેતે સુનો વા~~
 નશો ઊપર લઈજહ શાગનો ઈપા
~~પર હિરેશાત હે મશી હે વા~~

મુઆ આદમીનો
 પુછીઊ જરથુશાતે હોરમજદને કે દાદારને
 હોમશાલી ઊપર નશો પુકુયેઓ હોહિ મુઆ
 શાગનો ઈપા આદમીનો તે હોમ કેમ પાક
 છે ઈપાને કેમ પાક થાહિ.

~~આપદા મરોદા ઈપો જદી પાંત અંધેના~~
 હરવેશો ફહીઊ પાક થાહિ

~~અશાઉમ જરથુશાતર~~
 હપશો જરથોશાત.
 હરવેશો ફહીઊ હોરમજદે ને તેપા
 ફછે અશોત ઈપાને તે પાક
 થાહિ.

~~નોહિદા હોમો હોતો~~
 નહી હો શમારેલો ઈપાને ગાલેલો

~~અખતેશા નોહિદા મહરકો~~

ના પાક નહી મુહિલું ઈઆને શુકું.

નહી શમારેલો ઈઆને ગાલેલો હોમ અને
નહી મુહિલું ઈઆને હોમ શુકુ હોહ તે હોમ ના
પાક થાહિલો હોમ.

~~નોહિદા નશુશા અઠિપા વેરેતે~~

નહી નશાશ ઊપર લઈગેલો.

નહી નશાશ લેઈગીહલો ઈઆને તેહોમ શુ
કું ઈઆ શમારેલુ હોમ તે ઊપર નશો પુકુયે
ઉકુહ તેહેનો હોમ બેર અને બરશંમનાં કાં
મમાંહાં નહીઆવે.

~~અઠિપા હિતે હોત ઈપથા ચેથપારો~~

તે થી કાપે ને ચેઆર

~~દેરેન્નુઓ હિતેશાંમયા નેમો નેદેથીઆંન~~

આંગલ તેહેને જમીન મેલે

~~અંતરેમા દેરેદેમા નમાનહે~~

અંદરની તરફ ધરની.

અગર ને તે હોમશાલીની ડાહાલને ઈઆને
હોમશાલીનાં ભારાને શાગદીદ ફીધેલો નશો
લાગેલો કુહિતો તેનશાની જગોથી ચેઆર
આંગલ તેહોમનાં ભારાને કાપે તે કાપીને

ધરની અંદરની તરફથી હક તરફ જમીન ઉપર મુકે.

~~વીસ પેના આ અહં માદા ઈપદા ઈપારો
તમાંમ તે તાંહાં લગી તે વરશની
દરાને સચાહિતે~~

દરાજી નહિ ઈઆને પુર થાહિ.

તમાંમ તાંહાં લગેકે હક વરશની દરાજી લગે
ઈઆને હક વરશ પુર થાહિ તાંહાં લગે તે હોમ
નહી વાપરે ઈઆને કે નશાની આગલ હશ
ને હોમ ઉપર લાગી હોહ તે હેને નહી ઈશને
ધાહામાંહાં કુટવો અને નકારો થાહિ છે કે હમ
કે હેય નહી તે હોમને કુટવો ઈઆને જરદ
પાંણી હ તે હોમ ગાલે તે કરચું ઘટે નહી તે ન
કારો જાંણવો ઈઆને શોકશ તે હે થાહિ લોછે
ને ઉપર નશો લેઈગી ૩ કુહ તે હોમ કાંમમાંહાં
નહી આવે ઈઆને જોરબરાં નમાંહાં તુટે લોછે
ઈઆને નહી ઘટે ખશુશ તે અખુની દેહે ઈ
આને નહી કુટે આમાંહાં લાવે પછે તે હોમ શલી
નાં તારા ઉપર નશા લાગો હોહ તાંહાંથી ૪
યે આર આંગલને અંદાજે હે કાહાડી નાંખે અને
બાકીનો જે રહેતે વરશ ૧ હક પછે પાક થાહિ

આપદા પસચા ઈપરે દરાને વશો
 હરવેશો પછે વરશાની દરાળ મોરાદ મોઝાફે
 ખરેથાડા અંધેન નેરેબીપો અશુઅબીપો
 ખાહ છે મરદો અશો

હમથા ઈપથા પરચેદા
 ની લેમ આગલ.

હરવેશો વરશાની દરાળ થાહ આપ છે મોરાદ
 મોઝાફે ખાહ તે અશો મરદો લેમ આગલ
 ખાતા ફુલે લેમ.

દાતરે ફુપ નરાંમ હરેશતનાંમ તનુંમ
 દાદાર કાંહાં આદમીનાં મુપાં તંનને
 ખરાને અફુરમજદ ફુપ નેદથામે
 લઈજાહ હિઅફુરમજદ કાંહાં મુફે.
 પુછીઠી જરથોશાતે હોરમજદને લે આદમીડ
 મરે તેહેનુ તંન કાંહાં લઈજાહ હિઅફુરમજદ
 અને કાંહાં મુફે.

આપદા મરોદા બેરેજશાતેશુઅચા પેતે
 હરવેશો ફહીઠી બુલંદીની ઊપર
 ગાતુશુઅ સપેલમ જરથોશાતરા
 જગો સપેલમાંન જરથોશાત
 હરવેશો ફહીઠી અફુરમજદે ફે બુલંદીની જગો

ઉપર ઈઆને પાહાડનાં શરઉપર મુકે હિસ
પેતમાં ન જરથોશત.

~~ઈહોઈહા દેમ વાદેશતેમ અઉઆ જનાં ના~~
~~ને તે હમેશો તે જંણો~~

~~સુનો વા ફેરેફૂશા ખરો વઈઓ~~

શાગ ઈઆ કાલબુદનાં ખાનાર પરંદાં

~~વા ફેરેફૂશા ખરો~~

ઈઆ કાલબુદનાં ખાનાર

ને જગોઉપર નશો લેઈજઈ તાંહાં હમેશાં જં

ણો આદમીઓ ને કાલબુદનાં ખાનારાં શાગ

ઈઆ કાલબુદનાં ખાનારાં પરંદાં હમેશો હોઈ

તેહેવી જગોઉપર લેઈજઈ કાલબુદનાં ખાનારાં

શાગ તે પરંદાં જંનવરોને કેહેછે.

~~હતદા હે હિતે મજદઈઅશને અહિતેમ~~

~~હરવેશો તે ને માજદીઅશની નાંઉ તે~~

~~ફેરેશતેમ ને દરેજએ ના હઉઈવીઆ પાદેવીઆ~~

~~મુઆને લેઈજઈ પોતાને પાગેફરી~~

~~ખેપ થીહયવરશા~~

પોતાની ફઉઅતે મરદીની.

ને હરવેશો ફરેતો તે માજદીઅશની નાંછે તેહે

નાંને ગુનાહા નહીલાગે કે તે મુઆને લેઈજઈ

ઈઆને પોતાને હાથેકરી અને પોતાને પગેકરી
પોતાને બાલે ઈઆને પોતાને વરશેકરી ઈઆ
ને જે બાલનાં રાખનાર કુહિતે લેઈજાહે ઈઆ
ને નશા શાલાર લેઈજાહે.

~~અઈઅંધે નેમવા નરશતુઅનેમવા~~

લોડાંની ઈઆ પથરની ઈઆ

~~કરેઆજશનેમવા~~

નીચી ધાતની.

લોડાંની ઈઆ પથરની ઈઆ હરેક ધાતની
ખાંનની જાંનશની ધેહાંનકરી લેઈજાહે ઈઆ
ને હરેક ધાતની જાંનશ જે નીચી કીશંમની
ઈઆને નીચી જાતની કુહિતે તેહેની ધાતની ધે
હાંન બનાવીને તેધેહાંનઉપર લેઈજાહે.

~~ઈહિજે નોહદા શુનો વા ફેરેકૂશ~~

અગર નહી શાગ ઈઆ કાલબુદનાં

~~ખરો ઘઈઅંધો વા ફેરેકૂશ ખરો~~

ખાનારાં પરંદાં ઈઆ કાલબુદનાં ખાનારાં

~~હિતંધાંમ અસતાંમયા અહિહ અપામયા~~

તે હાડકાંને ઉપર પાંડી

~~ઉરેઅરનાંમયા ખરેઅંતેમ ફરજાંન~~

નહાડો લેઈજાહે પુકુચે.

અગર નહી ઈઆને તેઉપર કાલબુદનાં ખા
નારાં શાગ ઈઆને કાલબુદનાં ખાનારાં પરં
દાં હોઈ અને તે નશાનાં હાડ પાંડુ તથા ઉર
અરો ઉપર લેઈજઈ અને પુકુયાડે બીજાં જાન
વરો.

~~દાતરે । ઈહિને । નોહિદા । નેદરેજાઆઉઅંતે ।~~
~~દાદાર અગર નહી લઈજઈ ઈઆને બનાવે~~
~~દિતદા । દિતે હો । શુનો । વા । ફેરેફૂશા ।~~
 હરવેશો તેહેને તે શાગ ઈઆ કાલબુદનાં
~~ખરો । વઈઓ । વા । ફેરેફૂશા । ખરો ।~~
 ખાનારાં પરંદાં ઈઆ કાલબુદનાં ખાનારાં
~~દિતંધાંમ । અશતાંમય । અઉહિ । અપાંમય ।~~
 તે હાડકાંને ઉપર પાંડુ
~~ઉરઅરનાંમય । ખરેઅંતેમ । ફૂરજશાદ ।~~
 જહાડ લઈજઈ ખુબપુકુયે.
 પુછીઉ જરથોશ તે હોરમજદને કે દિદાદાર અ
 ગર નહી લઈજઈ તાંહાં કાલબુદનાં ખાના
 રાં શાગ ઈઆને કાલબુદનાં ખાનારાં
 પરંદાંને પછે હરફેજ જાનવરો નશાનાં
 હાડકાંને પાંડુ તથા ઉરઅરોઉપ લે
 ઈજઈ.

કાહે / અસતે / યેથ /

શુ તેહેની છે તોજશ.

શુ તે ગુનાહાની છે તોજશ.

આઅદા મરોદા / દુઈદા / સત / ઉપા / જનનાંમા

હરવેશો ફહીઊ બેશો બુલંદ મારવામાં

ઉપા / નેહદા / અસપહે / અસતરઈપા / દુઈઅસતા

બુલંદ મારે દુરરા બેશો

સરોશો / ચરનીઅ /

હરવેશો ચાબુક.

હરવેશો ફહીઊ અફુરમજદે ને બશોહો બુલંદ

મારવામાં ફાં બુલંદ મારે દુરરા ૨૦૦ ચાબુક

મારે.

દાતરે / કુઆ / નરાંમા / હિરેશાતનાંમા /

દાદાર ફાં ફાં આદમીનાં મુહલાં

અજદેબીશા / બરામે / અફુરમજદા / કુઆનો

તંનને લઈજાઈ અફુરમજદ ફાં ફાં

દયામે /

મુકે.

પુછીઊ જરથોશાતે હોરમજદને ફરીથી ફે ફે

અફુરમજદ ફાં ફાં મુઆં આદમીનાં તંનને લે

ઈજાઈ અને ફાં ફાં મુકે હોરમજદ.

~~આપદા મરોદા ઉજ્જાનેમ। હે। આપદા~~
 હરવેશો કહીઉ બુલંદ રાખેલી તેઉપર પછી
 ફેરે નો હેદા

કરે.

હરવેશો કહીઉ અકુરમજદે જે બુલંદીની જગો
 કુદ ઈઆને ઉચી જગો હોદ તેઉપર પછી ફેરે કુ
 ખમું ફેરે ઈઆને ઉચી જગો ઉપર કુખમું બાંધે.
~~અને હવે। ચારે અંતેશા ઉપેરે। નેમાદા આપો~~
 નહી બુલંદ વરશાત બુલંદીની તરફથી પાંણી
~~અદા વારીઆઉ।~~

ફે વરશાતનો.

નહી બુલંદ વરશાત બુલંદીની તરફથી વરશા
 તનાં પાંણીથી ઈઆને તે કુખમાંની દીવાર હે
 વી ઉચી બાંધે જે વરશાતનાં પાંણી જવાનાં ર
 શાતાથી ઉચી બાંધે જે વરશાતનું પાંણી તે કુ
 ખમાં માંહાં થાઈને જાહે નહી અને વરશાતનાં
 પાંણી બાહેરનાં રશાતાનાં કુખમાં માંહે નહી પુ
 કુચે અને નહી પેશો હેવે વી ઉચી
 બાંધે

~~ઈહને। નોહદા તઉઆંના હતે।~~

અગર શક્ત હોદ તે તે

મજદઈપ્રશન। ઈહિને। પ્રશાનેશુપ્રા
માજદઈપ્રશનીનાંઉને અગર ચાહાનારછે
ઈહિને। વચો। ચેશુપ્રા। ઈહિને। તુતો।
અગર શક્ત પેદા કરનારછે અગર કુશોશનાં
પ્રશુપ્રા।

કરનાર.

માજદઈપ્રશનીનાંઉને શખત હોઈ ખનંનાંથી
તો ચાહેને કુખમું પથરનું ઈપ્રા છોહેનુ બનાવે
અગર ને તાકાત હોઈને પેદા કરનારછે શક્ત
છે તો કુશોશનાં કરનાર તો કુખમું બનાવે.

ઈહિને। નોહદા। તઊપ્રાંન। હિતે।

અગર નહીહોઈ તાકાત તે
મજદઈપ્રશને। પ્રાશતરેશા।

માજદઈપ્રશનીનાંઉને પોતાનાંબીછાંણાંપર
ખા। વેરેજેશા। રોચાઉ। હવે। વેરેને।

પોતાને તફીઆ રોશની ઉપર ખાક
હુપરે। દરેશીપ્રા। હે। જોમે। પેતે।

ખુરશોદ નોગરશને તે જમીન ઉપર
નેદેથીત।

મુકે.

અગર માજદઈપ્રશની દીનનાંઉને કુખમું બના

૩૫૨

પરગરદ છઠી.

વાની તાકાત નહી હોતો પોતાનાં ફરંનેક
રી અને પોતાનાં તફીઆ ગાદીદેકરી હરકે
બુલંદીની જગોઉપર નશાનાં લઈજનારાં ૩૫૩
ઈજ અને જમીનની બુલંદીઉપર ખુરશોદની
રોશની માંહે મુકે.

અરોમયોફુ

પરગરદ ૭ મી. / બા. / માંદીની શાથે / લખીછે /

પેરેસદ / જરથોશાતરો / અશાઉમ /

પુછીઉ જરથોશાતે અશો.

પુછીઉ જરથોશાતે હોરમજદને કે હ અફુરમ
જદ મીનોમાંહાં વરધી પાંમેલો અને જેહાંનની
વરધીનો ફરનાર અને અશો.

ફદા / તા / નશા / હરેશાત / અહિશા / દરૂખશા

ફેહેવાર તે આદમી મુહિલાં તે દરૂજ

ઈઆ / નશુશા / ઉપા / ફુઆંસત /

કે નશાશા ઉપર દોડે.

ફેહેવારે તે મુહિલાં આદમીઉપર દરૂજ નશાશા દો

ડે ઈઆને જે આદમી મરેય તેઉપર નશાશા કે

રહેલું વારે તેહેનાં કાલબુદ ઊપર પોહોયેય.

~~આપદા મરોદા હિશારે પસચેતે પર~~

હરવેશે ફહીઊ શોતાબ પછી ઊપર

~~હિશાલીમ સપેતમ નરથોશાતરા ઉશા હયા~~

મુઆં સપેતમાં ન નરથોશાત બુલંદ થી

~~બુદો અઈપાદા~~

જવ નહિ.

બયાબ દીધો હોરમબદે જે હરવેશે ફે શોતાબ મુ

આં પછે હસપેતમાં ન નરથોશાત જેમા બદીઅશ

ની દીનનું આદમી ગુજરે તેહેનો જવ બુલંદ કા

લબુદમાં હાંથી નીશારે ફે શોતાબ તેહેજ વખત

તેહેનાં કાલબુદ ઊપર તે જગોમાં હાં.

~~અહિશા દરેખશા ઈપા નશુશા ઉપા દુઆંસત~~

તે દરેજ તે નશાશ ઊપર દોડે

~~અપાખે દરેબીઓ નેમેબીઓ અખશો ફેહેરપા~~

બયાબતર તરફથી માંખની શુરતે

~~હેરેગેલીઅ ફરશાનો હિશા અપબંધો અફરેનેમા~~

ધંધાતો ઊડે આગલગોઠણ પછવાડે ગાંડ બેશુમાર

~~દરેબીઆડા ઈપચા જે હજદેશાત હિશા ખરફશાતરા હિશા~~

દીપકી મીશાલે ગોનેહેગાર ખરફશાતર

તેદરેજ નશાશ તે કાલબુદ ઊપર દોડે ઈઆને

બેશે અવાખતરની તરફથી માંખની સુરતે
 ધંધાતો ઊડે અને આગલ ગોઠંણા અને પછ
 વાડે ગાંડ અને બેશુમાર દીપકી ઈઆને છાંટ
 ધણી ચાંલાની મીશાલે તેહેનાં તનઊપર છાં
 ટ હક હકમાં હાં લેરવાહિલી અને તે ધંધાતો ખ
 રફશાતરની મીશાલનો રીમની તરેલો અને
 ધણોજ રીમંન ૦ હેની શરેહે લખીછે કે તે હવ
 ખતનો શુમાર ઈઆને જીવ જાહે તે વખતને
 દરમીઆં નનો શુમાર કેલે આદમીનો જીવ જ
 હ તે વખતમાં હાં શાગ તેહેનાં પાગ આગલ બાં
 ઘેલો હોઈ અને તે કાલબુદઊપર નશાશ દોડે
 અને પછે તે શાગ તેહેને દેખે તે શાગદીદ ફિધા
 થી નશાશને મારે અને નશાશનાં મારનાર તે
 હશાગ છે હ તેહેનાં નાંમ લખેઆં છે ૦ પરશુશકુ
 રંન તથા વેશકુરંન તથા વોફુનજગ તથા ત
 લુક તથા તરંગ હશાગોની શરેહે અને હેની
 બીના પાંચમી પરગરદમાં હાં શરવે નાંમ બનાં
 મ લખીછે હશાગ તે નશાશનાં મારનાર છે અ
 ને શુશીખોશ નાંમનાં શાગેરદે કહીઊ ને રોગ
 નીલી નશાશને મારે રોગની તે બચાંને કેહેછે
 કે જેહેવારે મોટું શાગ નહી મલે તેહેવાર લાચારી

હે તેહેવારે તેલી નશાશ મારે અને જે શાગની
 આંખમાં હાં પરથા હે અને આંખે કંમ શુને છે
 તેહેને રોગનીલી કેહે છે તથા તલુકની કેહે છે
 અને કેહે છે તે રોગની આંધલાંને કંમ શુને તેહે
 નુ મુકુડું છેક નશાની આગલ રાખી શાગ દીદ
 કરાવે અને નાચારે ભંગલમાં હાં શાગ નહી હોઈ
 તેહેવારે શોલી તથા કાગડો તથા ગુહડ હે પરં
 હાં ભંનવરોનો શાફો નશાની ઉપર ખુબ ત
 રેહે દાદની રાહાથી પડે ઈઆને હે મુરગો તે નશા
 ઉપર થાઈને ઉડી નહી અને તેહેનો શાફો તે
 નશા ઉપર પડે અને વાદલ નહી હોઈ તો તે શા
 ફો પડે આથી લી નશાશ તુટે છે તેથી લી શાગ દી
 દ ફીધા બરાબર છે હર નશાની ચીજ કુહ તેહેને
 તે મુરગનીલી શાગ દીદ થાઈ અને ભેનશો પાં
 લીમાં હાં હોઈ ઈઆ આબગીનમાં હોઈ ઈઆ
 ને કાચમાં હાં હોઈ તો શાગ દીદ ફીધાથી નશાશ
 મરે નહી અને શાગની પીઠને શાગ દીદ કરે અને
 આદમીનાં શારને શાગ દીદ કરે તો નશાશ મરે
 અને જે ફોઈ મરે તેહેનાં હાથ ઈઆ પાગ કા
 પેઆ કુહ ભંદગીમાં હાં હરફ શબબથી તો મુ
 આપ છે તે હાથ તથા પાગ ઉપર નશાશ દોડે

વાશાતે ભંહાં જોજો ઊપર હાથ તથા પાગ ફા
પેલા પહરેજ ફીધેલા ફુદિ ઈઆ દાટેલા ફુદિતો
તેહેનેલી શાગદીદ કરી ફાહાડે અને દુખમે લે
ઈ જાઉં.

~~દાતરે! આપદા ઈપદા હિતે! ઈઆ સપો!~~
દાદાર હરવેશો જોહેને તે કે શાગ
~~જતય! યઈઓ! જતય! વેહેરફો! જતય!~~
મારે વરૂં મારે
~~ઈઆતો! જતય! દબેશો! જતય! વેમો!~~
જાહુઈ મારે આજરદેઈ મારે દેહેશાતે
~~જતય! મરીઓ! જતય! જુરો! જતય!~~
મારે આદમીઉ મારે જુલંમે મારે
~~આંબો! જતય! મુઅંતેમ! પસચેત! જરૂઆનેમ!~~
તંગીઈ મારે ફેરલેઈક પછે વારે
~~હિશા! દરૂખશા! ઈઆ! નશુશા! ઉપ! દુઆંશાત!~~
તે દરૂજ તે નશાશા ઊપર દોડે
પુછીઊ જરથોશાતે હોરમજદને ફેઈ જેહાંનનાં
પેદા કરનાર અને અશો જે આદમીને શાગ મા
રે ઈઆ શાગનાં કરડેઆથી મરેઈઆ વરૂંમારે
ઈઆને વાધ વરૂંમારીનાંખે ઈઆ જોલંમથી
આજરદેઈ મારે ઈઆ દેહેશાતથી મરે ઈઆને

પાહાડની ઈ-આ હરદક બુલંદી ઉપરથી પડીને
 મરે ઈ-આ આદમી ઉ ઈનશાકુથી મારે ઈ-આને
 ગુનાહા ફીધો હોઈ તે ગુનાહાની તોજશથી ઈ
 નશાકુથી મારીનાં ખે ઈ-આ ભેલંમથી મારે બે
 ગર ઈનશાકુથી મારે અને બેતકશીર મારે શુ
 લી દેઈ ઈ-આ ફાંશી દેઈ મારે બે હેલાં મોતથી
 મરે તેહેનાં કાલબુદ ઉપર ફેરવેલે ક વારે દરે
 નશાશ દોડે ઈ-આને બેશે.

~~આપદા મરોદા અશનીએ પસચેતે અનીદે~~
 હરવેશે ફહીઉ બેહે પછે બીજી

~~રથવો અદેશ દરખશા ઈ-આ નશુશા ઉપા~~
 શરદારી તે દરે બે નશાશ ઉપર

~~જુઆં સત અપાખે દરેબીઅો નેમેબીઅો~~
 દોડે અવાખતર તરકુથી

~~મખશે ફેહેરપ દરેગેલીઅા ફરશાનોદેશા~~
 માંખની શુરતે બંધાતો આગલ ગુંડા

~~અપજંધો અફરનેમ દરેબીઆઉ ઈઅા~~
 પછવાડે ગાંડ બેશુમાર રીપકી મીશાલે

~~ભેદેશતાદેશા ખરકુશાતરાદેશા~~
 બંધાતો બંધાતેલો ખરકુશાતરની.

હરવેશે બવાબદીધો અફુરમજદે બેહેની પછી

બીજી ગેહેની શરદારીમાં હાં ઈઆને જે ઘેહેમાં
 હે મુખો કુદ તે ઘેહેની પછે બીજી ઘેહે બદલાઈ
 તે બીજી ગેહેની નજદીકમાં હાં નશાશ દેવ તેહે
 નાં કાલબુદ ઉપર દોડે અને જે હાવંન ગે
 હેમાં મરેતો રખીય વંન ગેહે થાઈ તેવારે તે
 નશાશ દોડે અને જાંહાં લગે બીજી ગેહે નજદી
 ક આવે તાંહાં લગે તે નશાશ તે ઉપર નહી દો
 ડે અને જાંહાં લગે બીજી ગેહેની નજદીક નહી
 આવે તાંહાં લગે તે ઘેહેરની જમીનને તથા આ
 દમીને રીમંન નહી કરે જે ઘેહેમાં હાં મરે તે ઘેહે
 નાં વખતમાં હાં નશાશ નહી દોડે જેહેવારે વખ
 ત બદલાઈ ઈઆને બીજી ગેહે થાઈ તેહેવારે તે
 હેનાં કાલબુદ ઉપર નશાશ દોડે અવાખતરની
 તરફથી માંખની શુરતે ઘંધાતો ઉડે ગોઠંણા આ
 ગલ અને ગાંડ પછવાડે અને જે શુમાર દીપકી
 અને તેહેને દીપકી પેચીદે હક હકમાં હાં ભેરવાઈ
 બી અને ઘણો ઘંતો ખરફશાતરની મીશાલે અ
 ને રીમંન ૦ અકરગે ફફુલે તે ઉપર કાંઈ ચીજ નહી
 નાં ખે ગોગો શાશપે ફફીઠીને તે ઉપર નાં ખે.
 દાતરે / ઈઓ / નરો / હામો / ગાલુઓ / ને પાદીઅંતે /
 દાદાર ફે મરદ હકકી જગોમાં પેવંદ

~~હાંમ! વા! પેતે! શાતરેશ! હાંમ! વા! પેતે!~~

દેકઠાં ઊપર બીછાંણાં દેકઠાં ઊપર

~~બેરેશેશ! પેતેચ! હે! અનીઆ! દુઆ! વા! નરા!~~

તફીઆ ઊપર તે બીજા બેદ મરદ

~~અંધેના! પંચા! વા! પંચા! સતેમા! વા! સતેમા!~~

છે પાંચ ઈઆ પંચાશ શોઉ ઈઆ શોઉ

~~વા! હાંમ! નાહિરેનાંમ!~~

ઈઆ દેકઠાં આદમીઉ.

પુછીઉ પેગંમબર જરથોશતે જે દેદાદાર જેમર

દ તેજે દેક જગાઊપર દેકઠી પેવંદીથી દેક બીછાં

ણાંઊપર બેઠાં હોદ તે બીછાંણાંઊપર ર બેદ બે

ઠાછે ઈઆ ૫ ઈઆ ૫૦ પંચાશ ઈઆ શોઉ આ

દમી દેકઠાં કુદ દેક બીછાંણાંઊપર.

~~આઆદ! હેશાંમ! નરાંમ! અદહીઓ!~~

દરવેશે તે આદમીઉથી દેક

~~દેરેથીઆદ! યુઆદ! અંતરે! નરેઉશ! અદેશ!~~

મરે ફેટલાંને અંદર આદમી તે

~~દરખશ! ઈઆ! નરુશ! અખતેચ! પેઉદતેચ!~~

દરબ તે નશાશ નાપાફી રીમની

~~આહે! તેચ! ફરાશનોદતે!~~

નકારી બુલંદ પુહુચે.

તે આદમી ઉમાં ફાંથી હક આદમી મરે તે નશાશ
 દેવનું જોર તથા બલ તથા તે ફેની નાપાફી
 અને રીમની નફારી ફેરલાં આદમી શુધી પુ
 કુચે.

~~આપદા મરોદા ઈહો. અંધદા અધરૂઆ~~
~~દરવેશે ફહીઉ અગર છે અથોનાં~~
~~ફરાજા. કુઆં સત. સપેતમ. જરથોશાતરા~~
 બુલંદ દોડે સપેતમાં ન જરથોશાત
~~દશા. દરૂખશા. ઈઆ. નશુશા. અખતેય.~~
 તે દરૂજ ને નશાશ નાપાફી
~~પેઉહતેયે. આહે. તેયે. ફરાશાનો હતે.~~
 ખરાબી રીમની બુલંદ પોયે.

જવાબદીધો ફોરમજદેને અથોરના ન ગુજરે
 ઉ કુહતો ઈઆને દશાતુર મોબેદ મુજરેઉ કુહ
 તો તે નશાશ દેવનું જોર ફહીઅત તાં ફાં શુધી
 દોડે હ જરથુશાત.

~~ઈહો. અહી અંદરો. ફરાશાનો હતે. દરોમેમા~~
~~અગર અગી આરલગી બુલંદ પોહોયે દશ~~
~~પેતે. રથવીહતે.~~

ઉપર આંમે જકરે.

તે નશાશ દેવનું જોર અગી આર મરદ શુધી બુલં

દ પોહોયે ઈઆને ખુબ રવેશે પુકુયે તથા પત
રીત દેવનું નેર દશ મરદશુધી આંમેજશકરે.
ઈઆને અગીઆર મરદ બેઠાકુહ તો દશ મર
દને રીમની પોહોયે અને હક મરદ પાક રેહે હે
તરીત તે હક લખતી હ અડકે તેહેને કેહે અને
પેતરીત તે પેવંદ અડકે તેહેને કેહે.

~~આઅદા ઈહિને અંધદા રથેશાતાઉ દુરાજા~~
~~અગર કે છે રથેશાતાર બુલંદ~~

~~દુઆંસત સપેતમ જરથુશતર હિશા~~
~~દોડે સપેતમાંન જરથોશત તે~~

~~દરેખશા ઈઆ નશુશા~~
~~દરેજ તે નશાશા.~~

અગર કે છે રથેશાતાર ઈઆને બે પાદશાહા
તથા પેહેલવાંન તેબીછાંણાંઉપર મુયો હોહિતો
તે નશાશા દેવનું નેર તાંહાંશુધી દોડે હ જરથુ
શત.

~~ઈહિને દશેમેમા દુરાશાનોહિતો નાઉમેમા પેતો~~
~~તે દશાલગે બુલંદ પુયે નવલગે પતરીદ~~
~~રથવીહિતો.~~

આંમેજશકરે.

તે નશાશાનું નેર ૧૦ લગે ખુબ રવેશે પુકુયે છે તથા

પતરીત દેવનું ભેર નવ આદમી શુધી આંમેજ
શાકરેછે ઈઆને દશ મરદ બેઠા હોહિતો ૮ આ
દમી રીમંન કરે અને દેક આદમી પાક રેહે.

~~આઆદા ઈહિને અંધદા વાશાતરીઓ~~

અગર તે છે વાશાતરીઓશ

દુશુઈઆંશા / દુશાજી / દુઆંસત / સપેતમા
વરધીનો કરનાર બુલંદ દોડે સપેતમાંન

~~જરથુશાતર / દેશ / દરેખશા / ઈઆ / નશુશા~~

જરથોશાત તે દરેજ બે નશાશા.

બે વાશાતરીઓશ વરધીનો કરનાર ગુજરેડ હો
દે ઈઆને બુરજગર ખેતીવાડીનો કરનાર તે
બીછાંબુાં બિપર મુવો હોહિતો તે નશાશા દેવનું
ભેર તાંહાં શુધી દોડે હસપેતમાંન જરથુશાત.

~~ઈહિને / નાઉમેમા / દુરાશાનોહિતે / અશાતેમેમા~~

તે નવલગે બુલંદ પુકુયે આઠલગે

~~પેતે / રથવીહિતે~~

પતરીત આંમેજશા.

તે નશાશાનું ભેર નવ મરદ લગે બુલંદ પુકુયેત
થા પતરીત દેવનું ભેર આઠ આદમી શુધી આં
મેજશાકરે ઈઆને નવ આદમી બેઠાં કુહિતો આ
ઠ આદમી રીમંન અને દેક આદમી પાક રેહે.

~~આપદા ઈહિને । અંધદા સપા પશુશા ફરેઓ ।~~

અગર કે છે શાગ પશુશા ફરેન

~~ફરાજી । દુઃખાંસત । સપેતમ । જરથુશાતરા ।~~

બુલંદ દોડે સપેતમાંન જરથોશાત

~~હશા । દરખશા । ઈઆ । નશુશા ।~~

તે દરજ ને નશાશા.

ને બીછાંણાં ઉપર ને શાગ પશુશા ફરેન નાંમનો

મુવો હોઈતો તે નશાશા દેવનું નેર તાંહાંશુધી

પોહોયે દોડે હિસપેતમાંન જરથુશાત તથા પશુ

શા ફરેન શાગ તેહેને ફહીહિને તે શાગ ગોશાપંદો

નાં રોલાંશાયે રેહેછે તે શાગને પશુશા ફરેન

ફહીહિ.

~~ઈહિને । અસતેમેમ । ફરાશાનોહતે । હપતથેમા~~

તે આઠલગી બુલંદપુહોયે શાતલગી

~~પેતે । રથવીહતે ।~~

પતરીત આંમેજશા.

તે નશાશાનું નેર આઠમરદલગી ખુબરવેશે પો

હોયે તથા પતરીદ દેવ શાત આદમીશુધી

આમેજશા ફરે ને આઠ આદમી હોઈતો શા

ત આદમી રીમંન ફરે અને હિંક આદમી પા

ફરેહે.

~~આપદા ઈહિને । અંધદા સપા । વેશા ફરેઓ~~
 હિરવેશે તે છે શાગ વેશ ફરેન
~~ફરાળા । ફરપાં સત । સપેતમ । નરથોશતરા~~
 બુલંદ દોડે સપેતમાંન નરથોશત
~~અહિશા । દરેખશા । ઈઆ । નશુશા ।~~
 તે દરે ને નશાશા.

ને તે બીછાંણાં ઊપર વેશ ફરેન નાંમનો શા
 ગ મુવો ફરે તે નશાશા દેવનું નેર તાંહો શુધી
 દોડે હિ સપેતમાંન નરથોશત નેશાગ આબા
 દીમાંહાં મુકુલે મુકુલે રેહેછે.

~~ઈહિને । રૂપતથેમા ફરાશાનો હિતે । ખશતુંમા~~
 તે શાતલગે બુલંદ પુહોયે છઅલગે
 પેતે રથવીહિતે ।

આંમેનશા.

તે નશાશાનું નેર શાતલગે બુલંદ બુબ રવેશે
 પુકુયે તથા પતરીત દેવ હિ છઅ આદમી શુધી
 આંમેનશાકરે ઈઆને શાત આદમી બેઠાંહો
 હિતો છઅ આદમી રીમંન અને હિ
 પાક.

~~આદા ઈહિને । અંધદા સપા । વોફું । નજગો~~
 હિરવેશે તે છે શાગ વોફું નજગ

કુરાળા / દુઃખાંસતા / સપેતમ / નરથોશતરા
બુલંદ દોડે. સપેતમાંન નરથોશત

હશા / દરુખશા / ઈઆ / નશુશા /
તે દરુ ને નશાશા.

અગર ને તે બીછાંણાં ઉપર શાગ ને વોકુ નબ
ગ નાંમનો મુપો કુહ તે નશાશાનું નેર તાંહાં
શુધી દોડે હસપેતમાંન નરથોશત તથા વો
કુ નબગ શાગ તે વોકુ નબગ શાગને ફેફેછે.

ઈહિને / ખરાતુંમ / કુરાશાનો હિતે / પુખદેમ /
તે છઅબગે બુલંદ પુચે પાંચબગે
પેતે / રથવીહિતે /

પતરીત આંમેજશ.

તેનશાશાનું નેર છઅ મરદશુધી ખુબરવેશે પુ
કુચે તથા પતરીત દેવ પ મરદશુધી આંમેજશ
કરે ઈઆને ૬ આદમી બેઠાં કુહ લો પાંચ આદ
મી રીમંન કરે અને ફક આદમી પાક રેહે.

આપદ / ઈહિને / અંધદા / સપાતરોનો / કુરાળા / દુઃખાંસતા /

અગર તે છે સગ તલુક બુલંદ દોડે
સપેતમ / નરથુશતરા / હશા / દરુખશા / ઈઆ / નશુશા /
સપેતમાંન નરથુશત તે દરુ ને નશાશા

અગર ને તે બીછાંણાં ઉપર શાગ તરફ નાંમનો મુ

બો કુહિ તેનશાશનું જોર તાં હાં શુધી દોડે છે હમ
 પેતમાંન જરથોશીત તથા તરેક નાં મનો શાગ
 તેહેને કહી હિજે શાગનાં નાંધલાં બચાંને કેહે છે
 તલુક શાગ તે આંધલું શાગ હોઈ તેહેને કહે છે.
~~ઈહિજે / પુખદેમા / દ્રશાશનો હિતે / તુહરીંમ /~~
 તે પાંચ લગે બુલંદ પુકુયે ચેઆર લગે
 પેતે / રથવી હિતે /

પતરીત આંમેજશ કરે.

તેનશાશનું જોર પાંચ આદમી શુધી બુબરયે
 શો પુકુયે તથા પતરીત દેવઠ આદમી શુધી આં
 મેજશ કરે ઈઆને ૫ આદમી કુહતો ચેઆર આ
 દમી રીમંન કરે અને દેક આદમી પાક રેહે.
~~હિતદા હિતે / આશાતે / સતરેશાય / બેરેજશાય /~~
~~અગર તે છે કપડાં તફીઆ~~
~~હાંમ / વેરેનાડુઅંતે /~~

શાયે આલુદે.

અગર કપડાં તેહેને આલુદેહે થાહલાં છે ઈઆ
 તફીઆ ગાલીયા તેહેને પાછું લેવું તે હમ બંણ
 વુંજે શાગ મુવું કુહ ઈઆ આદમી મુવુ હોઈ તેહે
 ને જો કપડું લાગું હોઈ તે પાછું લેવાનું નહી કહી
 ઊ અને નાંખવાનું અને પહરેજ કરવાનું કહે.

ઊ તે આગલ આવેછે.

દાતરે / ચુઅદા હિતે / સતરેશયા બેરેજશયા
દાદાર કાંહાં તે વશતર તકીઆ
અહિશા / દરોખશા / ઈઆ / નશુશા / અખતેયા
તેઉપર દરૂજ તે નશાશ નાપાફી
પેઉહિતેયા / આહેતેયા / દુરાશનોહિતે /

ખરાબી રીમની બુલંદ પોચે.

પુછીઉ જરથુશતે કે દાદાર ફીઆં કપડાં અને
ફીહા તકીઆ ગાલીયા ઉપર તે નશાશ દેવની
નાપાફી અને રીમની નકારી જાઆદેહે પુકુચે.
આઅદા મરોદા ઉપા હિતે / સતરેશયા અંતેમા
રિવેશો ફહીઉ પર તેહેની કપડુ નીચે
અહિવે / વેરેને / અહિશા / દરૂખશા / ઈઆ
ઉપર ઠાંપેલુ તેઉપર દરૂજ જે
નશુશા / અખતેચે / પેઉહિતેમા / આહેતેયા
નશાશ નાપાફી રીમની નકારી
દુરાશનોહિતે /

બુલંદ પુકુચે.

જવાબદીધો હોરમજદેને તેમરનારની ઉપર
કપડું હોઈ તથા નીચું કુહ ઈઆને ફક બી છાંલું
નીચે કુહ ફકઉપર હોઈ હોડેલું તે કપડાં ઉપર

નશાશ દરજની નાપાકી રીમની નકારી પુકુયે
 છે. શારેહે લખી છે તેહેનો શુમાર હિછે કે જેહેનો
 જીવ જાહે તેહેનાં તંન ઉપરનો આલ દિક કટકો
 ભી હેઠે પડેલો હોહતો તેજમીન ભી તેટલી રી
 મંન થાહ અને તકીઆ ગાલીયા ઈઆને બી
 છાંણું જેહેકાંઈ મરનારની નીચે હોહ ઈઆ ઉ
 પર ઢાંપેલું કુહ ઈઆ તેશાથે લાગેલુ કુહ તેરી
 મંન થાહ જેમકે અવશતામાંહાં જાહેરછે બીછાં
 ણું તથા ગાલીયા તથા તકીઆ ગોશ પંદની ઉં
 નનાં કુહ અને તે નશાશાથે આલુદેહે કુહતો
 તે નશાબરાબરછે અને દિક દિક શાથે લાગેલું
 નહી હોહતો તેરીમંન નહી હોહ અને તકીઓ
 દિક નીચો નહી કુહ ઈઆને નશાનાં શોરાંણાં હે
 ઠે હોહતો તેલી નશાબરાબરછે અને તે તકી
 આ બીછાંણાં ઉપર કુહ અને નશાને નહી લા
 ગલો કુહતો બુદક દેઈ ઈઆને તેરીમંન નહી
 ઈઆને વલી હમ કેહેછે કે તકીઆ ગાલીયાને
 નશો લાગેતો તે તકીઆ અને ગાલીયા રીમં
 ન અને બીછાંણું પાક અને બીછાંણાંને નશો
 લાગે અને તકીઆ ગાલીયાને નહી લાગેતો તે
 બીછાંણું રીમંન અને તકીઆને તકીઆ ગાલી

યા પાક અને તફીઆ હિંદવા ફુલને જેમકે હિં
 વંધ વચમાં હાં બાંધેચ અને વચમાં હાં ખાડો
 પાડેચ તેમીશાલનાં તફીઆફુલો જાંહાંથી ન
 શો લાગે તેતરફથી તેબંધની મીશાલ વચમાં
 હાં ખાડો ફુલ તાંહાંશુધી રીમંન અને પેલી ત
 રફને છેડેથી પાક અને તેકપડું બકરીનાં બા
 લનું ઈઆ ઊઠનાં બાલનું હોઈ ઈઆ ફરગો
 શપંદનાં બાલનું હોઈ ઈઆ કંપાશનાં રૂઊનું
 હોઈ તેકપડું હિં હિંશો મલેલું અને લપટાહિલું
 હોઈ ઈઆને ઘણાં કપડાં હિં હિંમાં હાં પેચીદે
 હે લપટાહિલાં ફુલ તો જેકપડાં ઊપરનાંને ન
 શો લાગે તેકપડું રીમંન અને અંદર બીજાં વી
 ટારેલાં હોઈને તેફેને નશો નહી લાગેલો ફુલ
 તો તેબીજાં કપડાંમાં લપેટાહિલાં છે તેકપડાં
 ત્રી પાછાં લેવાં લાહિંક નફેર નથી તેથી સંધ
 લાં કપડાંત્રી જુદાં કરે ઈઆને રીમંન કરે અને
 તે નશાની જમીનનીશાથે ઈઆને રીમંન જ
 મીનની ગોશપંદ અડકેતો પાક છે ગોશપંદરી
 મંન નથી.

~~રાતરે ફદ તા વ રાતરે ઈપોજદીઆના~~
 ૬૬૨ જેમ તે કપડાં પાક

અંધેન / અશાતમ / અહુરમજદ / ઈઆ / નશાતમ
 છે / અશો / અહુરમજદ / કે / નશો
 અહિઆ / બેરેતે / સુનો / વા / પરહિરેશતહે /
 તે / લઈગેલાં છે શાગનો ઈઆ / મુહલાં
 મશિહિહે / વા /

આદમીનો.

પુછીઠી પેગંમબર જરથુશતે દાદારને કે હિદા
 દાર કેમ તે વશતર કપડાં પાક છે ઈઆને જે
 મુહલાં શાગનાં નશાને અને મુઆં આદમીનાં
 નશાને લાગેલાં હુહિ તે કપડાં કેમ પાક થાહ.
 આપદ / મરોદ / ઈઓ જદીઆં ન / અંધેના
 હિરવેશો જવાબદીધો પાક છે

અશાતમ / જરથુશતર /

અશો જરથોશત.

જવાબદીધો અહોરમજદે કે પાક છે હ અશો જ
 રથુશત તે પાક થાહ.

કહીઆ / અહિઠીઆ /

કેમ તે.

કેમ તે કપડાં પાક થાહ ઈઆને કહીઠી ફરી જ
 રથુશતને હોરમજદે જે તે કપડાં પાક થાહ તે
 શીરી તે થાહ.

ઈહને । અંધદા હોનેનેશા । ઈહને । અંધદા
 અગર છે ચાંમડાંનુ અગર છે
 નેમેનેશા । ઉપતેમા વાં હવે । નપતીંમા
 જમીનથી મીન ઈઆ ઉપર લોહીનુનંમા
 વાં હવે । હરેતીંમા વાં હવે ।
 ઈઆ ઉપર પીશાબ ઈઆ ચરફીન
 વઈઅંતીંમા વાં
 કેહ.

જવાબદીધો હોરમજદે જે તેકપડાં ચાંમડાંનાં
 ઈઆને કપડાં જમીનથી ઊગેલાં કપાશનાં
 રૂઠીનાં હોહ તેકપડાં ઉપર મુઆની ધાત પ
 ડેલી કુહ ઈઆ લોહીનાં કરકા પડેલા કુહ ઈ
 આ ચરફીન ઈઆ લોહી પડેલું અને ઓક પ
 ડેલી હોહ.

અહિતદા હે । અહિતે । મજદઈઅશાના ।
 હરવેશે તેહેને તે માજદઈઅશાનીનાં
 અહિલાડા વશતરાડા ફરયા ફેરેઅંતેના
 તે કપડાંને બુલંદ કપે
 નેમા કનઈઅંન ।
 તે છુપાવે.

તે માજદઈઅશાની દીનના હરવેશે ફરેતો તેહે

નાંને ગુનાહા નહીલાગે કે ને કપડાંને ઊપર મુ
 આંની મની ધાત ઈઆ લોહીનો ઈઆ પીશા
 બનો ઈઆ ચરફીનનો ડાગ પડેલો ફુલો તે
 ડાગ મોઆફેક વચમાં કપડું કાપી નાંખે અને
 તેરલા કાપેલા ફટકાને છુપાવે ઈઆને પહરે
 જ કરે ઈઆને તેનકારાં કપડાંને અને બાકી
 પડાંને દીંનની રાહા મુજબ ધોઈ તે ધોવાની ફ
 ફીકત નીચે આવશે • શરેફે લખી છે કપડુને
 બકરાંનાં ચાંમડાંનું હોઈ તો ઈઆ ગોશા પંદનાં
 બાલનાં ઊનનાં હોઈ ઈઆ કંપાશનાં રૂઊનાં
 ફુઈ તેહેવાંને ધોવા ફરમાવી ઊછે તેરલીવાર
 ધોઈ અને તે ધોઈ આપછે માશાફુ છઈ પાકથા
 હ ને આદમી ઈઆ શાગ જીવતાં તેહેની મની
 ધાત ઈઆને થુક ઈઆ લોહી ઈઆ પીશાબ ઈ
 આ ચરફીન ઈઆ કે ઈઆને ઓફ જેહેકાંઈ જી
 વતાં કપડાં ઊપર પડી ઊ ફુઈ અને તે મરે તથા મુ
 આંનાં દરમીઆંન માં જીવ જતી વેલા હચીજ
 થાઈ ફુઈ ઈઆ મુયાપછે તેનશાની ફરચીજ
 પડાં ઊપર પુકુચી હોઈ ઈઆ ઉરતનાં દશતાંન
 નો ડાગ પડેઓ ફુઈ અને તે ડાગ દશતાંનનો ન
 હી જહતો તે ડાગનેલી કાતરી નાંખે અને બાકી

કપડાંને નીચે લખે-આપરમાંણો ધોઈ તે ધોઈ-આ
પછે છ-અડ મહીને પાક થાઈ તેકપડાં મહીનાં ૬
છ-અ પછે દશતાંનધામાં મુકે ઈ-આને ઉરત દશ
તાંન બેશે તે ઉરત તેકપડાંને દશતાંન આવે તેહે
વારે વાપરે અને દશતાંનથી પાક થાઈ તેહેવારે
દશતાંનનાં કપડાં ભેમ ધોઈ ભેમ ધોઈને પાછાં
ઊંચાં દલાહેદાં દશતાંનની જગોમાં રાખે અને
તેહેવારે દશતાંન બેશે તેહેવારે તેકપડાં વાપરે
આકરે જાંજાંલગે તેકપડાં ધશાઈને ફાટી જઈ
તાંજાંશુધી વાપરે બીજાં કોઈને તેકપડાં ફાંમ ન
હી-આવે.

~~આપદા ઈહિને । નોહિદા અંધદા ઉપતેમ । વા
અગર તેઉપર નહીછે છે મની ઈ-આ
હવે । નધતીમા વા । હવે । હરેતીમા વા
તેઉપર લોહી ઈ-આ તેઉપર પીશાબ ઈ-આ
હવે । વઈઅંતીમા વા ।~~

તેપર ચરફીન.

અગર તે કપડાંઉપર નથી પુકુચી મની ઈ-આને
પીશાબ ઈ-આને ચરફીન ઈ-આ ફરચીજ તેઉપ
ર નથી પુકુચી અને કપડું નશાને આલુદેહેદાં
હિલુછે.

હિતદા હે। હિતે। મન્દઈપશને। અહિતાડા
 હરવેશે તેહેનાંને તે માલદી-અશનીનાં તે
 યશતરાડા। દૂરશનાદીદિન। મેશમન। ગેડશા
 કપડાંને બુલંદધોહ ગોશપંદને
 તેમાલદી-અશની દીનનાં હરવેશે કરેતો તેહેનાં
 ને ગુનાહા નહીલાગે કે તે કપડાંને બુલંદ ધોહ
 ઈઆને બુબ રવેશે ધોહ ગોશપંદને નીરંગેકરી.
 ઈહિલે। અંધદા હેનેનેશ। યરેશ। દૂરશનાદીઅંન।
 અગર છે ચાંમડાંનું તરંણવાર બુબધોહ
 મેશમને। ગેડશા।

નીરંગે ગોશપંદનાં

અગર તે કપડું ચાંમડાંનું હોહિતો તરંણવાર
 ગોશપંદનાં નીરંગેકરી ધોહ.

યરેશ। ભેમો। હંફનઈદિન। યરેશ। આપો।
 તરંણ ખાકે ખુશકરે તરંણવાર પાંણીહ
 દૂરશનાદીઅંન। યરેશ। માડધો। ઉપાબુહદીઅંન।
 બુબધોહ. તરંણ મહીનાં ઊપર
 રંપનેમ। પેતો। નમાને।

રોબંન ઊપર ધર.

અગર છે તે કપડું ચાંમડાંનું ઈઆને ઈઆને ને
 તે કપડું ચાંમડાંનું ફુહિતો તરંણવાર ગોશપંદને

નીરંગોફરી ધોઈ અને તરંગાવાર ખાકે ફરી ખુ
શાક ફરે અને તરંગાવાર પાંણીફરી ધોઈને મા
શરૂ લગે ધરનાં રોજન ઉપર નાંખે ઈપાને ધ
રમાં હાં રજનીઆં તીરફશા ફુલ તે ઉપર રોશ
નીમાં હાં રાખે અને જો તે ચાંમડાંનાં ફપડામાં
ફેલાલ વરાવર દોરો ફુલો તે ચાંમડાંનું ફ
પડું ફપાશાનાં રૂઠિનાં ફપડાંની માશાલે ધોઈ.
~~આપદા ઈહ જો અંધદા ઉબુદિદેને શાખશુઅશા~~
~~અગર તે છે રૂઠિનુ છઅવાર~~
~~ફરશાનાદીહિના મેશામને ગેઠિશા ખશુઅશા~~
~~ખુબ ધોઈ નીરંગો ગોશાપંદનાં છઅવાર~~
~~જેમો ફફનઈહિન ખશુઅશા આપો~~
~~ખાક ખુશાકરે છઅવાર પાંણી~~
~~ફરશાનાદીહિન ખશુઅશા માઉઘો ઉપા~~
~~ખુબરયેશો ધોઈ છઅ મહિના તે~~
~~બુદિદીઆંન રોચેને મા પેતે નમાને~~

રોજન ઉપર ધનાં.

અગરછે તે ફપડુ ફપાશાનું રૂઠિનું જો ફપડું ફુલ
તો વારડુ છઅ ગોશાપંદનાં નીરંગો ધોઈ અને
વારડુ છઅ ખાકે ખુશાકરે અને છઅવાર પાં
ણીફરી ધોઈને માશાડુ છઅ લગે ધરનાં બુ

લંદ રબલીઆં હોઈ તાંહાં રોશનીમાંહાં રાખે
~~અરેદુઈ નાંમ આપે સપેતમાં નરથોશત~~
~~અરેદુઈશુર નાંમ પાંણી સપેતમાં નરથોશત~~
~~હાં મેં આપો ઈઓજદદાહિતે હાં~~
 તે માહાર પાંણી પાફીનો આપનાર તે
~~અરશનાંમ હાં ખશાચરનાંમ ગેરેવાંન~~
~~નેઆંનોની તે ઉરતોનાં જેહેદાંનને~~
~~હાં ખશાચરનાંમ પેમ~~
 તે ઉરતોને કુધ.

અરદુઈશુરનાંમનું પાંણી તે માહારછે હિશપેત
 માં નરથોશત તેમાહાર પાંણી પાફીનું આ
 પનાર અરેદુઈશુરનાંમનું પાંણી તેમાહારછે
 હિસપેતમાં નરથોશત તેપાંણી પાફીનું લા
 વનાર ઈઆને હરથીજને પાક કરેય અને જ
 વાંનો નીમની ને પાફી આપેય ઈઆને મની
 ને શાફકરેય તેહેની મનીશાથે લોહી તથા
 પીપ નહીં આપે તે અરદુઈશુરવાંનું મદદે
 કરી અને ઉરતોનાં જેહેદાંનને પાફી આપેય
 ઈઆને ઉરતોને ફરી બીજવાર હમેલ પકડ
 વું થાહિય અને શુખે ફરલંદ જણોય તે અરદુ
 ઈશુરની મદદેકરી અને ઉરતોને કુધ આપેય

તે અરુધશુરની મદદે કરી.

~~શાત્રી કદા તા પશાત્રી હાંમી ઈતિતા~~

દાદાર કુંડા તે કપડાંને મલે પેહેરે

~~પસમે ઈપોજદાતા દુરશનાત~~

પછે પાક થાહિલાં ધોહિલાં.

પુછીઠી ભરથુશાતે દાદારને કે દાદાર કપડાં

ધોહિલાં પાક થાહિઆપછે કુંડા મલે ઈઆને

લેઈને પેહેરે ઈઆને તે કપડાં કુંડા વાપરે.

~~નેથર વા હાઠિઅનાને વા~~

નેતી ઈઆ હાઠિઅનાંન ઈઆ

~~આતરઠિઅખરો વા દુરબેરેથરો વા~~

આતરવખર ઈઆ દુરબેરેતાર ઈઆ

~~આબેરેતે વા આશનાથેર વા~~

આબેરેતાર ઈઆ આશનાથર ઈઆ

~~રથવેશા ફેરો વા શરોશાઠિઅરેલો વા~~

રથવેશા ફેર ઈઆ શરોશાબેરેલ ઈઆ

~~અથોરોને વા મશીઆહિ રથેશાતાહિ વા~~

અથોરનાં ઈઆ આદમી રથેશાતાર ઈઆ

~~વાશાતરીઆહિ વા દુરુઈઅંતો~~

વાશાતરીપોશ ઈઆ વરધીનાં કરનાર.

નેતી પેહેરે ઈઆ હાવનાંન પેહેરે ઈઆ આત

રવખશ પેહેરે ઈઆ કરબેરે તાર પેહેરે ઈઆ
 આબેરે તાર પેહેરે ઈઆ રથવેશ ફેર પેહેરે
 ઈઆ શરોશા વેરેજ પેહેરે સરોશા વેરેજ લેદા
 વર અધેકારીને લી ફેહેછે ઈઆ અથોરનાંન
 આદમી ઈઆ રથેશ તારનાં આદમી ઈઆ યા
 શતરી૩૧ વરધીનાં કરનાર પેહેરે અથોરનાંન
 લે દશતુર મોબેદને ફેહેછે ઈઆને રથેશ તા
 રલે પાદશાહા પેહેલવાંનને ફેહેછે યાશતરી
 ઓશ વરધીનો કરનાર તે બુરજગર ખેતીયા
 ડીનાં કરનારને ફેહેછે ઈઆને તેકપડાં નેતી
 તથા આતરવખશી તથા દશતુર દાવર ત
 થા પાદશાહા પેહેલવાંન તથા ખેતીયાડીનાં
 કરનાર હિહેવા લલાલોકો.

~~આપદા મરોદા નોહિદા તા વશતરા હાંમી~~
~~હરવેશો ફહીઠી નહી તે ફપડાં મલીને~~
~~ઈઠિત પસચા ઈઓજદાહિતે કરશનાહિતે~~
 પેહેરે પછે પાકફીયાં ધોઈને
 હરવેશો જવાબ દીધો હોરમજદે જે નહી તેકપ
 ડાં ધોઈ પાકફીયા પછે.

~~નેથરે નોહિદા હાઠીઅનાને નોહિદા~~
 નેતી નહી હાઠીઅનાંન નહી

~~આતર ઊંખશો । નો હિદા ફરબે રેથરે । નો હિદા~~
~~આતર વખશ નહી ફરબે રેતાર નહી~~
~~આબે રેતે । નો હિદા આશનાથરે । નો હિદા~~
~~આબે રેતાર નહી આશનાથર નહી~~
~~રથવેશ ફેરે । નો હિદા સરોશા ઊંખરેજો । નો હિદા~~
~~રથવેશ ફેરે નહી શરોશા ઊંખરેજો નહી~~
~~અથુરોને । નો હિદા મશી આહ । નો હિદા~~
~~અથોરનાં નહી આદમી નહી~~
~~રથેશાતાહ । નો હિદા વાશતરી આહ ।~~
~~રથેશાતાર નહી વાશતરી ૩૧~~
~~ફરોઈ અંતે ।~~

પરધીનો કરનાર.

તે કપડાં નહી પેહેરે જોતી અને નહી પેહેરે હા
 વનાં ન અને નહી પેહેરે આતર વખશ અને
 નહી ફરબે રેતાર નહી આબે રેતાર નહી આ
 શનાથર નહી રથવેશ ફેર નહી શરોશા વેરે
 જ નહી અથોરનાં નહી રથેશાતાર ન નહી
 વાશતરી આશ વરધીનાં કરનાર હિશરવે
 કપડાંને ધોઈને માશા હુ છહ કપડાં પાફરી
 ધાં તે કપડાં હિશરવે નહી વા
 પરે.

ઈપદા અહંમે । નમાને । ઈપદા

કે દરમીઆંન ધરને જે

માજદીઅશાનો હિશા । નાહિરેક । દખશાતુઅતા

માજદીઅશાનાંઉને. ઉરત દશતાંન

અંધદા ઈપદા વા । સકેઅંધો । હપે । જતો

છે કે ઈઆ શોકશાતેહે તુટેલા

પેશાતરો । હપે । હિરેતો । ગાતુશા ।

પેશાનો અરમેશાત ગાહા.

કે માજદીઅશાનીનાંઉને ધરનેદરમીઆંન જે

ઉરતને દશતાંનછે જેઉરતને દશતાંન આપે

છે તે દશતાંનની અરમેશાતગાહામાંહાં તેક

પડાં તે અરમેશાતગાહામાંહાં રાખે અરમેશા

તગાહાતે પાંગલી જગોને ફેહેછે ઈઆને તેજ

ગોમાંહાં કાંઈબીજું કુનીઆઈ અને દીંનનુંકાં

મ થાહિ નહી જેમ લુલું પાંગલું માંણશા હોહ

તેથી કાંઈકાંમ નહી થાહિ તેમીશાલે તેજગો

હલાહેદી હોહ તાંહાં મુકે હમ ફેહેછે જે તુટેલા

પેશાની તે ઉરતને ફેહેછે કે તેટલા દાહાડા ઉ

રતથી ફરો પેશો ઈઆને કાંમ કાજ નહી થાહિ

વાશાતે દશતાંનધામાં મેલે અને તેહેને દશ

તાંન આપે તેહેવારે તેકપડાં પેહેરી દશતાંન

જલવે પણ તેકપડાં બીજા લલા લોકોને કાંમ
નહીલાગે અને તફીઆ ગાલીયા શરવે તેદશ
તાંનની ઉરત વાપરે.

~~અહિતદા હે અહિતે આશાત સતરેશાયે~~

હરવેશે તે તે છે કપડાં

~~બેરેજશાયે હાંમ વેરેનાઉઅંતે વીસપેમાઆ~~

તફીઆ મલે પેહેરે તમાંમ તે

~~અહમાદ ઈઅદા હાંમયા જસતો ફરેને~~

તાંહાંલગે કે બેકુ હાથે ખેચુ

નેજબરાદા

લઈજાઈ.

તમાંમ તાંહાંલગે ઈઆને તેફેનું મુખતેશરદ

છે જે તેકપડાં બેકુ હાથેકરી ખેચી જઈ જાંહાં

લગે તેકપડાંમાંહાં કરા હોઈ અને ચાલે તાંહાં

લગે તેકપડાં તથા તફીઆ ગાલીયા જેજે હો

હિતે વાપરે જે કપડાંને પુરા મહીનાં ૬ છઅની

ઈઆદ રાખે જે ધોઈઆપછે માશા ૬ છઅ પુરા

નહીથાઈઆકુઈ અને તે આદમીથી ફરાંમોશ

થાઈઆકુઈતો ફુશાદ દવારશની ગુનાહાકરે

ફેવો ગુનાહા લાગે અને દુનીઆમાંહાં જીવ

તાં આદમીનાં ફેરજશાથી જેરીમંનથાઈઠીકુ

ઈઆ દશતાંનથી બેકુ લખવા પરમાંણે પા
ક થાહ દશતાંનથી દિકપડાંનું જુદુ નથી ક
હીઉ.

~~નોહદા ના અકુરો મજદાઉ ઈઆઉઅંધુહિઅનાંયા~~

~~નહી શુ અકુર મજદ ખનંનો~~

~~અઉઅરેતનાંમ પેતે રેચીઆહી~~

તેફીધોચ નાંખી દેવાનેવાશતે

~~દેચે નોહદા~~

આપેઉ નથી.

શુકે અકુરમજદે નાંખીદેવાને વાશતે ખનંનો

આપેઉચ તે તમાંમ નફારો કરવાને વાશતે.

~~નોહદા અસપેરેનો મને નોહદા~~

નહી ધોડાને અંદાલેહ નહી

~~અઉઅચેનો મને ઈઅઉઅદા~~

દેરંમને અંદાલે તે.

નહી અસપરંનને અંદાલેહે ઈઆને ધોડાને

અંદાલેહેની જનશ તથા મતા અને નહી દે

રંમને અંદાલેહેની ચીજ દેરંમતે વેલાહતનાં

ચરલપુલિ છે શી. ૧૫ નાં વારશોહો દેરંમ વળં

ન થાહ છે અને નહી ફેટલેહિક અંદાલેહે તેખ

નંનો ઈઆ મતા તેહેને વાશતે આગલ ક

કુચ.

ઈઅઉઅદા અહરો યરાહતે અઉઅમાંમા
કેટલોહક તેજે યરાહતી હઅંદાજે

હરકે હરેચીઆદા ઈહોચા અહતે

નાંખેઆમાં નાંખે અગર તે

મજદઈઅશાને ઉપેરે હિતેમા હરેશતેમા

માજદીઅશાનીનાં ઉપર તે મુઆં

અઉહમાંમા હરકે હરેચીઆદા

અંદાજેહે નાંખેઆમાં નાંખે.

કેટલોહક માલ મતા તેજે યરાહતીને અંદા

જેહે નાંખેઆમાંનાં નાંખે અગર તે માજદી

અશાની દીનનાં મુહલાં આદમી ઉપર તે અં

દાજેહે નાંખે આમાંનાં નાંખે યરાહતી ઈઆ

ને બેકર ઉરત જે શુતર કાંતેછે તે યરાહતી

હાત લાંબો કરી ને દોરો કાંતેછે તેટલો દોરો

ને મુવાંનાં કરૂંનમાંનાં નવો ગાલેછે તેજેને

વાશતે ફેરેછે જે અકુરમજદે ખનંનો અનેમા

લમતા જેકાઈપેદા ફીધુંછે તે નાંખીદેવા નથી

ફીધું કે હક દેરંમ ની ફીમત હોઈ ઈઆ કેટલી

હક ઈઆને દેરંમથી ઓછી અદફી જેટલી હોઈ

તેટલીને નાંખે નહી અને જેહઆં નહીકરે નં

હાં લગો તેવપરાહ તાં હાં લગો વાપરે જેમ દી
 નમાં હે ફહી ઉછે તેમ ઉપર પેલાં ફપડાં રીમં
 ન થાહલાં છે તેહેને ફાડીનાં ખે લેઉપર ફફહા
 થને અંદાજેહે નવા દોરાની મીશાલ આપી
 છે ફે જેફોઈ ફટલો દોરો નવો જે મુવાંનાં ફ
 ફં નમાં હાં ગાલે.

~~નુઅસયેદા નોહદા બુઅદા અશુઅ~~

જવતાં નહી હોઈ અશો

~~મશાસયેદા નોહદા બખશોતે વહેશતે~~

મરે નહી બખશો બુલંદ

~~અંધેઉશા~~

ધર.

તેમરદ જવતાં અશો નહી હોઈ અને જે તે
 જંનદગીમાં ફેલફીધાં ઈઆને ફટલે અંદાજે
 હે દોરો મુઆનાં ફફં નમાં હાં ફાંમ લાવે અને
 ગુનાહાની ગુજરશ ઈઆને તોજશ જંનદ
 ગીમાં હાં નહી કરે તો મરે તેહેવારે તેહેને બેહે
 શતની જગો નહી બખશો.

~~તેમ અફુમ પેચીફતે ઈહમા દરઅંતાંમા~~

અંધારૂ ધર વખાર તે દરવંદોની

અંધારૂ ધરનો અંબાર તે દરવંદોનો તેણે તે

જગોમાંહાં ફીધું હોઈ ઈઆને તેમરદે અંધારા
દોળખનો અંબાર ફીધો ફુદે ને દોળખનો અં
બાર દરવંદોનો છે તેજગો.

~~તેમ / અંધેનેમ / તેમ / અસચેથરેમ /~~

અંધારાંને લાઈક અંધારાંની તોખંમ

~~તેમ / અંધેન / તેમ / વાડ / અફંમ /~~

અંધારાં તેઅંધારૂ તેમાં ધર

~~દરઅંતો / શીઉચનાઈશ / ખાઈશ / ખા /~~

દરવંદોનુ છે ફેલથી પોતાનાં પોતાની

~~દેન / નેસરે / નોઈઆદ / અયેશતાહા / અંધે /~~

દીનથી શોફે બુરંધણુ ધર.

અંધારાંની લાઈક તેહેની જગો તે જગોમાંહાં ને

અંધારાંની તોખંમ નાં દેવોછે તેજગોમાં ને આ

દમી કે દરવંદી કરે તેહેનું તોખંમ તેજગોથી છે

અને દોળખની તારીફી અંધારૂ ફેફેધુને હાથેફરી

ને પકડાઈશખે તેધરને તમો દરવંદોછેતુ તમા

રાં પોતાનાં ફેલ કરવાથી અને પોતાની દીન

થી તમોને શોફે તેને ધણુ બુરંધરછે તે ઈઆ

ને દોળખ.

~~દાતરે / ફદા તા / નરા / ઈઓજદીઆંન / અંધેના /~~

દાદાર કે તે મરદ પાક છે

~~અશાઉમ ! અકુરમજ્જ ! ઈઆ ! નશાઉમ !~~

અશો અકુરમજ્જ ને નશો

~~દૂરંધરાદ ! મુનો ! વા ! પરદેરેશતહે !~~

ખાહ સગનાં ઈઆ મુહિલાંનાં

~~મશીદહે ! વા !~~

આદમીનાં.

પુછીઠી જરથોશતે કેહ અકુરમજ્જ ને મરદ

મુહિલાં આદમી ઈઆ શાગનાં નશા ખાહ તે

કેમ પાક થાહ.

~~આઅદા મરોદા અઈઓજદીઆનાં ! અંધેનાં~~

દરયેશે ફહીઠી નહી પાક છે

~~અશાઉમ ! જરથોશતર !~~

અશો જરથોશત.

ફહીઠી અકુરમજ્જે જરથુશતને કે તે મરદ પા

ક નથી હાશો જરથોશત ઈઆને તે આદમી

ના પાક છે.

~~નેયે ! નરો ! ગેરેદો ! ફેરેતાઉશાયે ! જરેદો !~~

તે મરદ ધરને ખોધનાર આદમીને

~~ફેરેતાઉશાયે !~~

ખોધનાર છે.

ને તે નશા ખાનારનું ધર તથા મકાન ખોધી

ઊખાડીને તથા તે મરદનેલી મારે.

~~તે અશાંભા પેતે સરોહ અશા~~

તે તે ઊપર શાખુંન

~~દરખશા ઈઆ નશુશા ઉપા દુઆસતા~~

દરેલ કે નશાશ ઊપર દોડે

અને તે શોખંન તેઊપર ઈઆને કોઈઊપર

બોલે ઈઆને નશાનો ખાનાર કોઈશાયે બો

લે ઈઆ કોઈ તેશાયે શોખંન બોલે તે ગુના

હગારશાયે તો તે દરેલ નશાશ તેઊપર દોડે

ઈઆને કોઈ ઊપર તેહેની નજર પડે ઈઆ કો

ઈશાયે વાત કરેતો તે આદમી ઊપરની દર

લ નશાશ દોડે અને તેની રીમંન થાહ જે મી

શાલે કે મુઆનાં નશાને અડકેઓ કુહ તેહે

વો રીમંન થાહ.

~~અઈઓલદિઆ પસચેતે બહિઅંતે ઈઅહિઆ~~

રીમંન પછે થાહ હમેશેલગી

~~ઈહિહિતાતેચા~~

હમેશે.

અને તે નશાનો ખાનાર પછે નાપાક થાહ હમે

શે હમેશેલગી નાપાક રેહે • અવશતાથી હે

નું હિમ નહેરછે કે નશા ગુનેહેગારીથી ખાધા

હુદ ઈઆને નંણી નેઈને ખાધા હુદ તોતેઆ
 દમી રીમંન અને મરગરનંની થાઈ અને તેહે
 ને નાહાપુ નથી ફરમાઈઈ ઈઆને તે રીમંન
 નું બરશનુંમ લીઈ તોલી પાક નહી થાઈ તેહે
 ને વાશતે અવશતાથી દમ જાહેરછે જે તેહે
 ને મારીનાંખે મરગરનંનનો અરથ હને મોત
 ને લાઈક અને જો નશા બેગોનાહાથી ખાધા
 હુદ ઈઆને અનંણામાંહાં કોઈઈ દવાઈ દારૂ
 માંહાં ખવાડેઆ હુદતો તેહેને રીમંન નહવાડે
 તેહેને નીરંગદીન અને આતશની ભશંમઆ
 પે ઈઆને નીરંગ દીનમાંહાં આતશની ભશં
 મ નાંખીને નીરંગદીન પીઈ અને રીમંનનુંબ
 રશનુંમ લીઈતો પાક થાઈ.

~~દાતરે । ફદા તા । નરા ઈપોજીદીઆંન ।~~

દાદાર કેમ તે મરદ પાક

~~અંધેન । અશાઉમ । અફુરમજદા ઈપા ।~~
 થાઈ અશો અફુરમજદ જે

~~નશાઉમ । મદા ગુયાંમ । આપેમ । આવા~~
 નશા શાથે રીમંન પાંણીઉ તે

~~આતરેમ । આવા । અઈપોજીદીઆ ફરા~~
 આતશો તે ઈઆ નાપાફી બુલંદ

બરેઅંતે

લઈજાઈ.

પુછીઉ જરથોશતે કે હે દાદાર જે મરદ નશા રી
મની શાથે પાંણી ઉમાં અને આતશો માંહાં બુ
લંદ લઈજાઈ ગુનેહેગારીથી.

આપદા મરોદા અઈપોજીઆંન અંધેના
હરવેશો ફહીઉ રીમંન થાઈ

અશાઉમા જરથુશતરા

હઅશો જરથોશત.

હનશાને તેશુમાર નશાનાં લેનારનો ઈઆને
જે નશા ઉઠાવે તેહેને વાશતે ફેહેછે જે તેરીમં
ન થાઈ અને મરગરજંન નહીથાઈ રીમંનનો
હતો તેપાક થાઈ અને પછે તેનશો આતશ
અને પાંણીને દરમીઆંન લઈજાઈ વા નહી
ધટે અને જે ગોનેહેગારીથી નશા આતશ
અને પાંણી માંહાં લઈજાઈ તો રીમંન થાઈ અ
ને મરગરજંનીલી થાઈ તેરીમંનનું બરશનું
મ લીહતો પંણ તેપાક નહીથાઈ પેહેલાં મર
ગરજંની થાઈ પછે રીમંન થાઈ તેહેનો પોકાર
હેછે ઈઆને તેહેને વાશતે હમ ફેહેછે જે તેરી
મંનનું બરશનું મ લીહતોલી પાક નહીથાઈ

અને નશા આતશ અને પાંણીમાં ફાં જોડલી
મરતબે નાંખે તેડલી મરતબે રીમંન થાઈ તે
રીમંનનાં બરશનું મલીધાથી પાક નહીં થાઈ.

તે। સુનો। મદા ખીઆઉશાયે।

તે મછર માંખ

ઉગેજદેતેમ। બુઅતે। ઈઓ। નશો।

ઈઆરીનો આપનાર ધણી થાઈ તે નશાનો
ફેરેતે। દરઅંતો।

ફરનાર દોબખી.

તે નશો પાંણી અને આતશમાં ફરનાર ઈ
આને આતશ તથા પાંણીમાં નાંખનાર દો
બખી મછર તથા માંખ તથા દીડ તથા ધણી
ઈઆરીનો આપનાર ઈઆને આતશ અને
પાંણીમાં નશો નાંખે તેથી મછર અને માંખ
અને દીડ ધણાં પેદા થાઈયે તે ગુનાહાની સુખીઅતથી.
તે। હયંઘો। અહીઆશતરહે।

તે શુકાંનો આહાનાર

અઉગેજદેતેમ। બુઅંતે। ઈઓ।

દેહેશતની ઈઆરી ધણીનો થાઈ ને

નસુ। ફેરેતે। દરઅંતો।

નશાનો ફરનાર દરબંદ.

અને નશો આતશ અને પાંણીમાં ફરનાર
અને આતશ અને પાંણીમાં નાંખનાર દો
બી અને શુભવનાંનો ચાહનાર દેહેશતની
ધણી ઈઆરીનો આપનાર હોઈ ઈઆનેકુની
આમાં ફેબત અને દેહેશત પેદા થાઈ છે તે
હેવી ચીજને ઈઆરી અને મદદનો ફરનાર.

~~તે જો મો દેઉઓ દાતહે ગોજોનો~~

તે તાડ દેવોની આપેલી ગોશપંદોને

~~જેવો વફરહે ઉપા સરપતો~~

મારુ ઊડપંણમાં ઊપર ફુશતા વગર

~~ખરતહે અગુપતો ફુલ દાઉધો~~

જાંમ બદ બદ

~~અગુજેતેમ બુઅંતે ઈઓ નશો~~

ઈઆરી આપનાર ધણોહોઈ તે નશાનો

~~ફેરેતે દરપંતો~~

ફરનાર દરબંદ.

તે નશો આતશ અને પાંણીમાં નાંખના

ર દરબંદ દોબી તાહાડને દેવની પેદા ફીધે

લી જે જાંમ તાહાડ હેવી ગોશપંદો તે તા

હાડે ફરીને અને બરફેફરી મરે અને ફુશતા

વગર અને આદમીડને તેથી રંબ પુકુયે અ

ને જખમી કરે હેધી જલંમ તાહાડ અને લુડી
ચીજનો અને લુડા ને આડનાં છે તેહેને ઘણી
ઈઆરીનો આપનાર હુદે તેનશા પાંણી અને
આતશમાં હાં નાંખનાર.

~~તે! અહશાંમ! પેતે! સરોહ! અહશા!~~

તે તે ઊપર શોખંન તે

~~દરખશા! ઈઆ! નશુશા! ઉપા! હુઆંસતે!~~

દરજ ને નશાશ ઊપર દોડે.

તે ગુનેહેગારની શાયે જેહેફોઈ શોખંન બોલે
તે ઊપર નશાશ દેવ દોડે અને તે બોલનાર
રીમંન થાહ જેમકે મુઆંનાં નશાને અડકેઆ
થી રીમંન થાહ તેમ તેહેની શાયે બોલેઆથી
થાહ.

~~અઈઓજદીઅ! પસચેતે! બુઅંતે! ઈઅબીઅય!~~

રીમંન પછે હોહ હમેશે

~~ઈઅબીઅતાતેય!~~

હમેશેલગી.

પછે તેહોહ હમેશે હમેશેલગી નાપાક રેહેઈઆ
ને રશતાખેજ લગે તેગોનેગાર અને નાપાક.

~~દાતરે! ફદા તા! ઈઅશમે! ઈઓજદીઅંન~~

દાદાર કેમ તે લાકડુ પાક.

અંધેન | અશાનુમ | અકુરમજ્જદ | ઈઆ |
 છે અશો અકુરમજ્જદ ને
 નશાનુમ | અભિઆ | બેરેતે | સુનો |
 નશા તેભિપર લેધીગીઆહોઈ સગ
 વા | પર | હરેશતરે | મશીહો | વા |
 ઈઆ મુહલાં આદમીનો.

પુછીઉ જરથોશતે હોરમજ્જદને કે હદાદાર કે
 મ તે લાકડું પાક છે ઈઆને પાક થાઈ કે ને
 લાકડાંભિપર મુહલાં શાગનો ઈઆ મુઆઆ
 દમીનો નશો લધીગેલો કુહ ઈઆને નશા લા
 ગો હોઈ તે લાકડું કેમ પાક થાઈ.

આઅદા ઈઓજદીઆન | અંધેન | અશાનુમ |
 હરવેશો પાક છે અશો

જરથુશતર |

જરથુશત.

હરવેશો કહીઉ અકુરમજ્જદેકે પાક છે અશો
 જરથુશત ઈઆને તે લાકડું પાક થાઈ.

કુઆ અહિઊઆ |

કેમ તે.

કરી કહીઉ અકુરમજ્જદે કે ખશુશ કેહેવારે તે
 લાકડું પાક થાઈ.

~~ઈહો / દરો / નશોશા / અને / અહ્યે /~~

અગર તે નશાશને નહી મારેઉ

~~ગનેખતે / સુનો / વા / ફેરેફરા / ખરો /~~

હોઈ સગ ઈઆ કાલબુદ ખાનારાં

~~વઈપો / વા / ફેરેફરા / ખરો /~~

પરંદાં ઈઆ કાલબુદ ખાનારાં.

અગર તે નશાને શાગની શાગદીદ ઈઆ પરંદાં

બંનયરને કાલબુદનાં ખાનારછે તેહેની શા

ગદીદ નહી કીધેલી હોઈ અને તે શાગદીદ ફરી

નશાશને મારેઉ નહી હોઈ ઈઆને જેનશો લા

ફડાંને આલુદેફે થાઈ તેનશો શાગદીદ કીધા

વગેરેનો લાફડાંને લાગો ફુલિતો.

~~વેરેશતે / દરાને / ઈઅદ / ફુશાકનાંમ / ફરા /~~

વેહેતની દરાબ ને શુકુ બુલંદ

~~રાયને / દરાને / ઈઅદ / નપતનાંમ /~~

હાથની દરાબ ને બુલું.

હક વેહેતને મોઆફેક ને શુકાફિલું લાકડું હો

હિતો અને જે લાકડું બુલું હોહિતો હક હાથ

મોઆફેક લાંબું.

~~અંધાઉ / જેમો / નેદેથીઆંન / કેમયેદા પેતો /~~

હ જમીનનાં મુકે ફર

~~યથરશનાંમ / હરેરેદા આપો /~~

યેહારેતરરૂથી હરવાર પાંણી હ

~~વેશરેશ યઈઅંન / અથા / ઈઓલદીઆંન /~~
ધોહ હરવેશે પાક.

ઉપર લખેઆ મોઆફેન લાકડું શુકુ તથા લી
લું લેહોહિતે પાક અને તે ભંભીન ઉપર મુકે
અને તે લાકડાંને યેહારે તરરૂથી હરવાર
પાંણી ઉપર કરી ધોહ ખેયે ઈઆને હર વર
શનું ચોમાશું વરશાત વરશેતો વરશા ૧૫
છે તે લાકડું પાક થાહ.

~~આઅપદ / ઈહિલે / નશુશા / હિવો / ગનેખતે /~~
~~અગર તે નશાશા ઉપર મારેલો~~
~~શુનો / વા / ફેરેરૂશા / ખરો / વઈઓ /~~
~~શાગ ઈઆ કાલબુદનાં ખાનારાં પરંદાં~~
~~વા / ફેરેરૂશા / ખરો /~~

ઈઆ કાલબુદનાં ખાનારાં.
અગર તે નશાનાં નશાશાને શાગે મારેઓકુહ
ઈઆ પરંદાં નંનવર લે કાલબુદનાં ખાનારાં
છે તેણે તે નશાશાને મારેઓ કુહ ઈઆને લા
કડાંને લે નશો લાગો હોહ તે શાગદીદ કીધેલો
નશો કુહ.

~~ફરા રાથને દરાને ઈપદા ફરાકનાંમ~~

બુલંદ હાથની દરાલ તે શુકુ

~~ફરા રાથને દરાને ઈપદા~~

બુલંદ બાબુની દરાલ તે

~~નપતનાંમ~~

લીલું.

તેને લાકડું શુકાદિલું હોતો હિંક હાથ મો
આફેક લાંબું કાટે અને ને લીલું લાકડું હો
તો હિંક બાબુ મો આફેક લાંબું કાટીને.

~~અંધાડા નેમો નેદેથી આંન કેમચેદા પેતો~~

હિંક જમીન મુકીને હર ઊપર

~~ચેયરશાનાંમ ફરેરેદા આપો યેરારેચઈનાં~~

ચેહારે તરફથી હિંક વાર પાંણી દોહતો.

~~અથ ઈઓજદી આંન~~

હરવેશે પાક.

તે લાકડું હિંક જમીન ઊપર મુકે ને ચેહારે તરફ
થી હિંક વરશાનાં ચોમાશાંનાં પાંણી દોહી ધો
વાદ તેહવારે તે લાકડું ચરશા ૧ હકે પાક
થાદ.

~~હિંતુઅદા ફરાકનાંમ હિંસમનાંમ અહિંતુઅદા~~

હરવેશે શુકુ લાકડું હરવેશે

નપતનાંમ

લીલું.

હરવેશો શુકું લાકડું હોહ તે કાટે અને હેજરવે
શે લીલું લાકડું હોહ ને કાપેલું હોહ તે ઊપર
લખેઆ પરમાણો કાટે તેહેનો કાંઈ બીજો શુ
માર નથી.

~~અહિતુઅદા ખરોજુઅનાંમ અહિતુઅદા~~

હરવેશો શાખત હરવેશો

~~વરેદુઅનાંમ અંધાડા નેમો નેદેથીઆંના~~

નરંમ હ જમીનપર મુકે

~~ફેમચેદા પેતો અથરશનાંમ હફેરેદા~~

હર યેહારેતરફથી હફવાર

~~આપો વેશારેશાચીહંન અથા~~

પાંણી હ ધોહતો હરવેશો

~~ઈઓજદીઆંના~~

પાક.

હરવેશો શાખત લાકડું હોહ તે ઈઆ હરવેશો

નરંમ લાકડું હોહ તો હજમીનઊપર મુકીને

યેહારેતરફથી હફવાર શોમાશાંમાં પાંણી

હફી ધોવાહ તેહેવારે હરવેશો તેલાકડું પાક

ધાહ વરશાઈ હફે ૦ શરેહે તેલાકડું ધોહઆ

પછે વરશા હિકે આતશ અને પાંણીનાં કાંમ
 માંહાં હરગેજ વાપરવા નહીં ધટે અને આત
 શ માંહાં બાલવું નહીં ધટે કુઆની હિમારત
 નાં કાંમમાંહાં હરગેજ નહીં ધટે અને માહા
 હોરમજદ નાંમનાં શાગેરદે ફહી ઊભે તે લા
 ફડું પાક થાહિલું નીચાં કાંમમાંહાં ધટે અને
 પરીક નાંમનાં શાગેરદે ફહુભે તે લાફડું ઈજ
 શનેનાં કાંમમાંહાં બાલવા નહીં ધટે તે લાફ
 ડાંને મોટાં લલાં કાંમથી કુર રાખ્યુ અને ની
 ચાં કાંમમાં લાવુ ધટે.

~~દાતરે । ફદ । તા । ઈઅઉઅય । વાશાતરયા~~
~~દાદાર કેમ તે અનાજ ધાંશ~~

~~ઈપોજીઅપાંન । અંધેન । અશાઉમ ।~~

પાક થાહિ અશો

~~અફુરમજદ । ઈઆ । નશાઉમ । અઉઅ~~

~~અફુરમજદ કે નશો તેઉપર~~

~~બેરેતે । સુનો । વા । પર । હિરેશાતહે ।~~

~~લઈજહ શાગનો ઈઆ મુઆં~~

~~મરિહિહે । વા ।~~

આદમીનો

પુછીઊ જરથોશતે હોરમજદને કે હદાદાર

અનાજનાં ઢગલાને ઈઆ ધાંશનાં ઢગલા
 ઊપર નશો લઈગેલો કુહ ઈઆ તે ઢગલા
 ઊપર નશો પડે-ઓ હોહ તે અનાજ અને ધાં
 શ કેમ પાક થાહ હ અશો અકુરમજદા

~~આપદા મરોદા અકુરો મજદાઉ~~

હરવેશો ફહીઊ અકુર મજદે

~~ઈપોજદીઆંન અંધેન અશાઉમા~~

પાક છે અશો

~~જરથોશાતરા~~

જરથોશાત.

હરવેશો ફહીઊ અકુરમજદે જરથોશાતને કે
 પાક થાહ હ અશો જરથોશાત.

~~ફહીપ અહીપ~~

કેમ તે.

ફહીઊ અકુરમજદે અશુશ તે કેમ પાક થાહ.

~~ઈહને અહશે નશુશા અનહિવે~~

અગર તે નશાશાને નહી

~~ગનેખતે સુનો વા ફેરેફશા ખરો~~

મલેલો હોહ ઈઆ ફાલબુદ ખાનારાં

~~વઈપો વા ફેરેફશા ખરો~~

પરંદાં ઈઆ ફાલબુદ ખાનારાં.

કહી ઊં અકુરમજ્જે કે જે નશો અનાજનાં અ
 ને ધાંશનાં ઢગલાઉપર પડેલો હોઈ તે તેન
 શાને શાગે ઈઆ કાલબુદનાં ખાનારાં પરં
 દાંદ નહીં નશાશાને મારેડ હુઈ ઈઆને તેન
 શાને શાગની ઈઆ પરંદાં જનવર કાલબુ
 દનાં ખાનારાંની શાગદીદ નહીં ફીધી હોઈ.
~~ફરા | રાથને | દરાને | ઈપદા | ફરાફનાંમ~~
~~બુલંદ હાથની દરાજ કે શુકો~~
~~ફરા | વાને | દરાને | ઈપદા |~~
~~બુલંદ વાજુની દરાજ~~
~~નપતનાંમ |~~

લીલું.

જે અનાજ તથા ધાંશ શુકું હોઈ તો દેક ફા
 થની લંમબાઈ બરાબર ફાફાડે અને જે અ
 નાજ તથા ધાંશ લીલું હોઈ તો જંદાં નશો
 પડેડ હોઈ તેજગોથી દેક વાજુની લંમબાઈ
 બરાબર અનાજ તથા ધાંશ જેહોઈ તે ફાડે
 હાથ તે હાથનાં પોહોયાનાં આંગલાંથી તે ફો
 પર મરીઆનાં ગોઠણ લગે અને વાજુનીલં
 બાઈલગે હાથનાં પુકુયાનાં આંગલાંથી તે
 બગલ ખલાંલગે.

~~અંધાડા નેમો । નેદેથી આંન । કેમચેદ ।~~

હિ જમીન મુકે હર

~~પેતે । ચથરુશાનાંમ । હકેરેદ । આપો ।~~

ઉપર ચેહારેતરકૂથી હકવાર પાંણી

~~ચેશરેશચીદંન । અથ । ઈ-પ્રોજી-પાંન ।~~

ધોહ હરવેશે પાક.

કાહાડીને હિજમીનઉપર મુકે ચેહારેતરકૂથી

અને હકવાર ચોમાશાંનાં પાંણીહકરી ધોહતો

હકવરશે હરવેશે પાકથાહ.

~~આપદા ઈહિને । નશુશા । અહિવેગનેખતે ।~~

અગર જે નશાશને ઉપર મારેલું

~~શુનો । યા । ફેરેકૂશા । ખરો । વઈપો ।~~

સગ ઈઆ કાલબુદનાં ખાનારાં પરંદાં

~~યા । ફેરેકૂશા । ખરો ।~~

ઈઆ કાલબુદનાં ખાનારાં.

અગર તે નશાનાં નશાશની મારેલુ હોહશ

ગે ઈઆ કાલબુદનાં ખાનારાં પરંદાંહ ઈઆ

ને તેનશો શાગનાં ઈઆ કાલબુદનાં પરંદાં

ની શાગદીદ કીધેલો કુહતો.

~~દરા । બાને । દરાને । ઈપદા કુશાકનાંમ ।~~

બુલંદ બાબુની દરાબ કે શુકો

ઘી । બાળે । દરાળે । ઈન્દ્રા નપતનાં મા
 ભુદી બાળુની દરાળ કે લીલું
 તે બુલંદ બાળુની લંમબાઈ બરાબર શુકો
 અનાજ હોદિતો અને ને લીલો અનાજ દાં
 ળો હોદિતો ભુદી બાળુની લંબાઈ બરાબર
 તે દાં ળો નંદાં નશો પડે-ઓ કુહ તે જગોથી કા
 હાડે બુલંદ બાળુ તે ખલાંથી ગોઠણ લગે
 હાથનાં હટલી દરાળ તથા પોહોલાઈથી
 આશપાશથી દાં ળો કાડી નાંખે ને લીલો
 અનાજ કુદિતો ૧ હિંક ભુદી બાળુ લગે ઈન્દ્રા
 ને ખલાંથી તે હાથનાં આંગલાં લગે લંબા
 ઈમાંદાં તે ઢગમાંહેથી તે દાં ળો કાડી નાંખે.
~~અંધાડા નેમો । નેદેથી અંન । કેમચેદા~~
 હિંક ભીનપર મેલે હરેક
~~પેતે । ચચરશનાં મા । હરેદેદા આપો ।~~
 ઊપર ચેહારે તરફથી હિંકવાર પાંણી હિંકરી
~~ચેશરેશચી અંન । અથ । ઈન્દ્રો જી અંન ।~~
 ધોહ હરવેશે પાક.

તે નશાની જગોથી તે ચેહારે તરફથી કાહાડી
 ને હિંક ભીન ઊપર મુકે ને હિંક વરશાની બેઠો
 ડીનાં પાંણી હિંકરી ધોયાહ તે હેવારે હરવેશે

પાક થાઉં હું વરશે.

~~અહિતુઅદા કુશાકનાંમ~~ ~~ઈપઉપનાંમ~~

હરવેશે શુકો અનાજ

~~હિતુઅદા નપતનાંમ~~

હરવેશે લીલો.

હિંજરવેશે શુકો અનાજ કુહિતો અને હિંજ

રવેશે લીલો અનાજ કુહિતો જેમ ઉપર ફફી

ઉછે તેમ ફાહાડે અને ધોઈ વગર બીજે શુ

માર નહીં જે દાંણો ફાપેલો છે તેહેનો.

~~અહિતુઅદા ફરશાતનાંમ~~ ~~અહિતુઅદા~~

હરવેશે ખેડનો હરવેશે

~~અફરશાતનાંમ~~ ~~અહિતુઅદા દેરેતનાંમ~~

વગર ખેડનો હરવેશે ફાપેલો

~~અહિતુઅદા અદેરેતનાંમ~~ ~~અહિતુઅદા~~

હરવેશે નહીં ફાપેલો હરવેશે

~~ખશાતનાંમ~~ ~~અહિતુઅદા અખશાતનાંમ~~

ભરડેલો હરવેશે નહીં ભરડેલો

~~અહિતુઅદા બખતનાંમ~~ ~~અહિતુઅદા~~

હરવેશે કુટેલો હરવેશે

~~અબખતનાંમ~~ ~~અહિતુઅદા અશાનાંમ~~

નહીં કુટેલો હરવેશે પીશેલો

~~અહિતુ-પ્રદા અનશાનાંમ~~ ~~અહિતુ-પ્રદા~~
 હરવેશે નહી પીશેલો હરવેશે
~~અથરે-અંતાંમ~~ ~~ઈ-અહિ-અનાંમ~~ ~~અંઘાઉ~~
 ખમીર ફીધેલો
~~જેમો~~ ~~નેદેથી-આંન~~ ~~કેમમેદા~~ ~~પેતે~~
 જમીનપર મેલે હરેક ઊપર
~~અથરેશાનાંમ~~ ~~હરેરેદા~~ ~~આપો~~
 મેહારેતરફથી હરવાર પાંણી
~~યેશારેશાઅઈદિન~~ ~~અથ~~ ~~ઈ-પોજી-આંના~~
 ધોઈ હરવેશે પાકથાઈ.

હરવેશે તે દાંણો ખેડેલો પડે-પ્રો ફુઈ અને હ
 રવેશે તે દાંણાં વગર ખેડેલો ફોઈ ખેડીને નહી
 ફીધેલો ફુઈ પોતાની મેલે ઊગેલો ફોઈ હરવે
 શો દાંણો લીલો ઈ-આને કાપેલો હરવેશે તે
 દાંણો નહી લુણેલો અને હરવેશે તરડેલો અ
 ને હરવેશે નહી તરડેલો હરવેશે પીશેલો અ
 ને હરવેશે નહી પીશેલો અને હરવેશે ખંમી
 ર ફીધેલો અનાજ જેફુઈ તેહેને હહેજરવેશે
 ફરે તેહેનો બીજો કાંઈ શુમાર નથી જેમ કે
 ઊપર બખેલુછે તેમ હરેક જાતની અનાજ
 ની પેદાહશનો અનાજ ફોઈ તેહેને તે અના

જનાં ઢગલા માંહાંથી ચેહારે તરફથી ઈઆને
 જે જગા તે દાંણાં માંહાં આદમીનો ઈઆ શા
 ગનો નશો પડે-ઓ ફોદતો તેટલી જગાથી-અ
 નાજ કાહાડીને તેટલી જમીન ઊપર મેલીને
 ચોતરફથી તે કાહાડેલા અનાજને દેવ વરશની
 જહોડી દેકરીને ધોવાદતો તે અનાજ વરશ ૧
 દેવ પછે પાક થાદ ૦ શરેહે અને ધાંશ દેવ
 રશને દરમી-આંન જેવું ઈઆને જે ધાંશ ચા
 રી-આં માંહાં નશો પડે-ઓ ફોદતો તે ચારી ઊ
 ઢોરને દેવ વરશ મુકવા લાદેક નહી અને જે
 ધાંશ માંહાં નશો પડે-ઓ ફોદ તે ધાંશનાં ઢગ
 લા માંહાંથી જે જગા નશો પડે-ઓ ફોદ તેથી
 દે જગા જે નશો પડે-ઓ ફોદ તેટલી જગાનું
 ધાંશ કાડીને પહુરે જકરે અને બાકી જે ધાંશ
 ઊચું દેલાદેકુ છે તે ધાંશ ડોરને મુકવા લા
 દેક છે જે દાંણો વરશ ૧ દેકની જહોડીનાં પાં
 ણીદ ધોવાદ-આ પછે વરશ ૧ દેકે પાક થાદ
 પછે ઈઅજદ અમેશાશ પંદની આરાધનાં ક
 રવા માંહાં કાંમ નહી આવે ધકું અથવા ચાવ
 લ જે ખાંણું ખાવાનાં દાંણો ફોદ તે જેનાં દરેન
 ઈઆ ખાંણું બનાવીને ઈઅજદ અંમશાશ પં

દોની નઈએ તે ઈને આમાં હાં તથા ખાવામાં
 હાં કાંમ નહી આવે ૦ અને પરીક નાંમનાં પે
 ગાંમ બરનાં શાગો રહે કહી ઊભે તે દાંણો લલા
 લોકો નહી ખાઈ અને જે કાંઈ રૂલ હોઈ તેમાં
 હે નશાની ચીજ પડી કુહ તો તેની હે દાંણાંની
 મીશાલે નંણાવું અગર જે બરણીમાં હાં દાં
 ણો કુહ ને તે દાંણાંની બરણીને નશો લાગો
 કુહ તો તે બરણીમાં જેનો દાંણો પાક છે તે જે
 નુકાંઈ નહી ૦ અને અરૂગ નાંમનાં શાગો
 રહે કહી ઊભે વાદરંગ ઈઆને લીલી તરકારી
 પકાવેલી તેમાં જેલી નશો પુકુચે ઓ કુહ તો તે
 લી હે જે જરવે શો રીમંન અને જે દાંણો અને
 ઘાંશ હક હું પડે બુ હોઈ ને તે ઘાંશમાં હાં નશો
 પડે ઓ હોઈ તો દાંણો પાક છે તે દાંણો જુદો
 કાહાડે અને તે ઘાંશ કાંઈ આપણી પોતાની
 ચીજ શાયે લાગે લોકુહ તે ચીજની ઘાંશ શા
 થે રીમંન થાઈ અને હક ચીજ કાંઈ શીકાંમાં
 હાં ઢાંકેલી હોઈ તો તેની ઈઓ કરદે ઈઆને
 રીમંન અને હક ચીજ પેચદર પેચ શાંકલીની
 મીશાલે હકમાં પેદે જે મલેલી કુહ ને જે પેચમાં
 કાંઈ નશાની ચીજ પેદા નહી હોઈ તો તે ચીજ

તેરાહાથી પાછી લેવા ઘટે તેથીજ નહીં લાગે
લી જુદી કરે તેપાક ૦ અને દાડેમનાં અને
ખજુરનાં નશો લાગે તો તેરીમંન અને નાલા
દેક અને બદાંમ જુદી કરવી શાવાશતેકેખા
વાનું તેહેને દરમીઆંન છે અને તેઉપર ચાં
મડી શખત છે પંણા દવાત નાશાદશત છે અ
ને ગોશત અને દુધ અને છાંણાં ઈઆ લાક
ડાંની રાખ અને છાંણાં ગોવર હશરવેને જ
હાડઉપર નાંખવું ઈઆને જેમ જાહાડઉપર
નશો લાગો હોઈ અને તેહેનો અંદાને પાક
કરવાનો લખેઓછે તેપરમાંણો જાંણવું પં
ણા દે નાશાદશત છે.

~~દાતરે । ઈપદા પદેતે । ઈપો ।~~

દાદાર કે જે

~~મજદઈઅશાને । બેશાનહ ।~~

માજદીઅશાની જે ફફીમાંમાં

~~ફરેઅન્નઉપંતે ।~~

જાહેહે જાવા.

પુછીઉ જરથોશતે દાદારને જે દાદાર તે
જે માજદીઅશાની દીનનો ફફીમાંમાં જાહે
દેહે જાવારવું આહે ઈઆને તંનદોરોશતી ચા

હે ઈઆને ફકીમુ શીખે.

~~ફતારો । પોઉરેઓ । આમીઆઉઅંતે ।~~

કુંણ ઊપર પરથંમ અલમાવે

~~માલદીઅશાનેબીઓ । વા ।~~

દીંનનાં ઊપર ઈઆ

~~દેઉઅઈઅશાનેબીઓ । વા ।~~

દેવની આરાધનાનાં કરનાર ઊપર.

કુંણ ઊપર પરથંમ દવાઈની અલમાફિશક

રે માલદીઅશાની દીંનનાં આદમીઉ ઊપર

ઈઆ દેવની આરાધનાનાં કરનાર દરવંદ

ઊપર અલમાવે ઈઆને દવાઈ આપી ખવા

ડીને અલમાવે.

~~આઅદા મરોદા દેઉઅઈઅશાનેબીઓ ।~~

હરયેશે ફહીઉ દેવની આરાધનાનાં કરનાર પર

~~પોઉરેઓ । આમીઆઉઅંતે । ઈઅથ ।~~

પરથંમ અલમાવે ને

~~માલદીઅશાને । બીઅશાયેદા ।~~

માલદીઅશાનીનાંથી

બવાબદીધો હોરમાલદેફે પરથંમ દેવની આ

રાધનાનાં કરનાર ઈઆને બુતપરશતીનો

કરનાર ઈઆને પુતલાનાં પુલનાર ઊપર પ

રથંમ દવાઈ અજમાવે જે માજદીઅશની દીનના
ઉથી પરથંમ તેહીપર અજમાવે.

ઈઅદા પોઉરઈમ । દેહીઅઈઅશનો । ફેરેઅંતાદ ।
ફે પરથંમ બુતપરશતીહીપર ફેરે

અહીહ । હો । મેરીઆહિતે ।

તેથી તે મરે.

ફે પરથંમ દેવની આરાધનાંનાં કરનારહીપર
દવાઈઅજમાવે અને જે દવાઈથી તેમરદ દવા
ઈનો ખાનાર મરે.

ઈઅદા બેતીમ । દેહીઅઈઅશનો ।

ફે બીજવાર દરવંદને

ફેરેઅંતાદ । અહીઅ । હો । મેરીઆહિતે ।

ફેરે તેથી તે મરે

ઈઅદા થરેતીમ । દેઈઅઈઅશનો ।

ફે તરીજવાર દરવંદહીપર

ફેરેઅંતાદ । અહીઅ । હો । મેરીઆહિતે ।

ફેરે તેથી તે મરે.

બીજવારની તે દવાઈ બીજ દરવંદને આપી
અજમાવેશ ફેરે અને તેથી જે તે દરવંદ મ
રેતો તરીજવાર તરબ દરવંદહીપર અજમા
વેશ ફેરે જે તેલી તે દરવંદ મરે.

~~અનામાતો' જી । અહરો' ઈઅઉઘયા~~

વગર અજમાવેલી તે હમેશે

~~ઈઅઉઅતાતયા ।~~

હમેશે લગી.

તે દરવંદઉપર વારડ દવાઈ અજમાવે તેથી દ
રવંદ તરંણ મરે તેથી તે દવાઈ વગર અજમા
વેલી થાઈ કાંઈ તે દવાઈ અશર નહી થાઈ વા
શતે તે વગર અજમાવેલી દવાઈ હમેશે લગે
ચાલું વગર અજમાવેલી રાખે ઈઆને કાંઈ
બીજાં માજીઅશની દીંનનાં ઉપર અજમા
વે નહી.

~~માયા પસયેતો માજીઅશને ।~~

નહી તેપછે માજીઅશની નાં ઉપર

~~માયા ફેરે અંતો હિરેશીઆદ ।~~

નહી ફેરે જખમી.

તેહેવાર પછે તે વગર અજમાવેલી દવાઈ મા
જીઅશની દીંનનાં ઉપર અજમાઈશ કરે
નહી અને તે દવાઈ વગર અજમાવેલી માજી
અશની દીંનનાં ઉપર અજમાઈશ કરી જ
ખમી નહી કરે ઈઆને તે દવાઈ ફરી બીજાં મા
જીઅશની દીંનનાં આદમીઓને ખવાડે

નહી ઈઆને લગાડે નહી.

~~ઈહોને । પસચેતે । મજદીઅશની ।~~

અગર પછે માજદીઅશનીનાંને

~~ઈહોને । ફેરેઅંતો । હરેશીઆદ ।~~

અગર ફેરે જખમી.

અગર દરવંદે તરંબુ મુઆપછે તેમાજદી
અશની દીનનાં આદમી ઊપર તેવગર અજ
માવેલી દવાઈ અજમાઈશ ફેરે તેથી તે મા
જદીઅશની દીનનું આદમી જખમી થાઈ
રહેતો.

~~પરહે । હરેશોઅંતો । રેશોમ । ચેફઈઅદ ।~~
તેથી તેજખમે મરે તોજશ

~~બોદો । વરશાતહે । ચેથીઅ ।~~

બોદો વરશાત

તે દવાઈથી જખમી થાઈને તે દવાઈનો ખા
નાર મરેતો તેહેની તોજશ જે બોદો વરશા
તેની તોજશ તેહેને ફેરે ઈઆને
તેહેની છેલી આંગલી તે ફફીમની
ફાટે.

~~ઈઅદ । પુરઈમ । દેઉઅઈઅશનો ।~~

ફે પરથંમ દેવનાં આરાધનારને

ફેરે અંતાદા / અપા હો / જસાદા / ઈઅદા
 ફેરે તેથી તે અશરથાદિ જો
 બેલીંમ / દેઉ અઈઅશાનો / ફેરે અંતાદા
 બીજવાર દેવનાં આરાધનારને ફેરે
 અપા હો / જસાદા / ઈઅદા થરેલીંમ /
 તેથી તે અશરથાદિ જો તરીજવાર
 દેઉ અઈઅશાનો / ફેરે અંતાદા અપા હો
 દેવનાં આરાધનારને ફેરે તેથી તે
 જસાદા /

અશરથાદિ.

પરથંમ દેવની આરાધનાનાં કરનાર ઉપર દ
 વાઈની અજમાઈશ કરે અને તે દરવંદ ઉપર
 જો દવાઈ અશર થાહિતો ઈઆને તે દવાઈ
 ફરી તે દરવંદનો આજર જાહિતો વલી બીજ
 વારની તેહેજ દવાઈ તેહેજ રોગ ઉપર બીજ
 દેવની આરાધનાનાં કરનાર ઉપર અજમા
 હિશ કરે અને જો તે રોગ ઉપર તે દવાઈ જો અ
 શર થાહિતો તરીજવાર તરીજ દરવંદ ઉપ
 ર તે દવાઈની અજમાઈશ કરે અને તેથી જો
 તે દરવંદનો રોગ ઉપર અશર થા
 હિતો.

~~અનામાતો! જી! હશે! ઈપહિઅય!~~

અજમાફશ ફીધેલી હમેશે

~~ઈપહિઅતાતેય!~~

હમેશેલગી ચાલું.

તે અજમાફશ ફીધેલી દવાઈ હમેશે હમેશે
લગી ચાલુ કરે ઈઆને દહવે અજમાફશ
ફીધેલી દવાઈની બીના આગલ આવેછે.

~~યસો! પસયેતે! મજદીઅશને!~~

મોરાદ પછે માજદીઅશનીનાંઉ

~~વીમાદસયેદ! વી! માદીઅંતો! યસો!~~

અજમાવેઆમાં અજમાવે મોરાદ

~~ફેરેઅંતે! મજદઈઅશને! યસો!~~

કરે માજદીઅશનીનાંઉ મોરાદ

~~ફેરેઅંતો! બેશાજઆદ!~~

કરે આશમાંન.

પછે તે મોરાદ મોઆફેક માજદીઅશની દાંન
નાંઉપર અજમાવેઆમાં આં અજમાવે અને
તે દવાઈ મોરાદ મોઆફેક માજદીઅશની દાં
નનાંઉની કરે ઈઆને ખવાડે તો તે દવાઈમો
રાદ મોઆફેક કરે તંનદોરોશતી ઈઆને આ
રાંમ કરે.

~~આથરુ અને મા ઈમોજ દથો દહમ ઈમાદા~~
~~અથોરનાં નને આરાંમ કરેતો નેક~~
~~પોઉરો આકૂરેતો હદા~~

દુઆ કરે.

કે અથોરનાં ને તંનદોરો શાતી આપે ઈમાને
 દશતુર મોબેદની દવાઈ કરે અને આરાંમ કરે
 તો તે દશતુર મોબેદ ને અથોરનાં ન હોઈ તે દ
 વાઈનાં કરનાર હકીમ ઊપર આકૂરી ન કરે ને
 તે નેક લોકો દશતુર મોબેદની દુઆ ફાથાથી
 તે હકીમ નુ રવાં ન અશો થાઈ દશતુર મોબેદ
 ને ને હકીમ આરાંમ કરે તે હકીમ ને ખબંનો
 ઈઆ પઈશાનો અવનો શુમારનો અંદાને
 નથી ઈમાને હકીમનો મોજદ આપવી ને
 આટલી મોજદ આપે તે મોજદ દશતુર મોબે
 દને હકીમોને આપવા નથી ફહી તે દશતુર
 મોબેદને આરાંમ થાઈ તો હકીમ ઊપર દુઆ
 કરે તે તેહેની દુઆ તેહેન મોજદ છે ને તે દુઆ
 થી તે હકીમ અશો થાઈ અને તે હકીમ ને ત
 રંણ હજર અશતેર શાવાબ લાગે.

~~નમાનહે નમાનો પેતીમ વેશાજીઆદા~~
 ઘર ધરનાં શાહેબને આરાંમ કરેતો

~~નેતેમેમ। સતોરેમ। અરેને।~~

નીયાં ઢોરની ફીમત.

ધરમાં ધરનાં શાહેબને આરાંમ કરેતો તે
દાવર નીયા ઢોરની ફીમત આપે ઈઆ ની
યું ઢોર આપે અને તે ફીમને બાર ૧૨ અ
સતેર શવાબ લાગે.

~~વીશો। વીશ। પેતીંમ। બેશબઆદ~~

મોલામાં મોહોલાનાં શાહેબને આરાંમ કરેતો
~~મેમેમ। અરેને।~~

મીઆંને ઢોરની ફીમત.

મોહોલામાં હાં મોહોલાનાં શાહેબ પટેલને આ
રાંમ કરેતો મીઆંને હાલ ઢોર આપે ઈઆ
ને મીઆંને હાલ ઢોરની ફીમત આપે ઈઆ
ને ગાહ આપે અને તે ફીમને ૧૪ અસતેર
શવાબ લાગે.

~~નંતેરશાં નંતો। પેતીંમ। બેશબઆદ~~

શેહેરમાં શેહેરનાં શાહેબને આરાંમ કરેતો

~~અગરીંમ। સતુરેમ। અરેને।~~

મોટાં ઢોરની ફીમત.

અને શેહેરને દરેમીઆંન શેહેરનાં શાહેબ હા
ફંમ શરદારને આરાંમ કરેતો તે હાફંમ ફીમ

ને મોટાં ઢોરની ફીમંત આપે અને તે ફીમ
ને ૩૦ તરીશ અશતેર શાવાબ લાગે.

~~દંધેઉશા દંધો । પેતીમ । ઈપોજદથો
ગાંમનાં મોલકનાં શાહેબને આરાંમ કરેતો
બેશાળઆદ । વાખશોમ । ચેથરો ।~~

આરાંમ કરેતો રથ ચાર

~~ઈહિખતેમ । અરેબો ।~~

કુશોશની ફીમત.

તમાંમ અને મોલકનાં પાદશાહ ફીમને
ચેઆર કુશોશની રથની ફીમત આપે ઈઆ
ને બેહેતર ચાલનાં ૪ ચેઆર ઘોડાની ફી
મત આપે અને તે ફીમને ૭૦ શહીતેર અ
શતેર શાવાબ લાગે.

~~ઈપદ । પોઉરેઈમ । નમાનહે । નમાનો ।~~

ને પરથંમ ધરમાં ધરનાં

~~પેતીમ । નાહરેફાંમ । બેશાળઆદ । કથવા
શાહેબ ઉરતને આરાંમ કરેતો ધધોડી
દેનો । અરેબો ।~~

કુધમલ ફીમત.

અને પરથંમ ધરનાં દરમીઆંન ધરની શાહે
બ ઉરત કદબાંનું કદબાંનુંને આરાંમ કરેતો

તેહફીમને શરદાર ગધેડીની ફીમત ઈઆને
ફુજની ધધેડીની ફીમત આપે.

~~વીશો / વીશપેતીમ / બેશાલપાદ /~~

મોહોલાનાં છોકરાંને આરાંમ કરેતો

~~અગરીમ / સતોરેય / અરેને /~~

મોરાં ઢોરની ફીમત.

મોહોલાનાં શાહેબનાં છોકરાંને આરાંમ કરે
તો મોરાં ઢોરની ફીમત આપે.

~~અગરીમ / સતોરેમ / બેશાલપાદ / મદમેમ /~~

મોરાં ઢોરને આરાંમ કરેતો નીયાં

~~સતોરેમ / અરેને /~~

ઢોરની ફીમત.

મોરાં ઢોરને આરાંમ કરેતો મીઆંને ઢોરની
ફીમત આપે.

~~મદમેમ / સતોરેમ / બેશાલપાદ / નેતેમેમ /~~

મીઆંને ઢોરને આરાંમ કરેતો નીયાં

~~સતોરેમ / અરેને /~~

ઢોરની ફીમત.

નીયાં ઢોરને આરાંમ કરેતો બકરીની ફીમત આપે.

~~અનુમેમ / બેશાલપાદ / ગેહશ / અરેયવે /~~

બકરીને આરાંમ કરેતો કુધ ખાવાની

અરેને

કીમત.

બકરીને આરાંમ કરેતો દુધ ખાવાની કીમત
 આપે ૦ શારેહે લખી છે હજી મોહી મનો મો
 જદ આપવાને ફેફેય ચઠીદ મોજદ ફેફેય પંણ
 ગુજરાતીનો કરનાર ફેફેય ને ઊપરથી ગણી
 હિય તો ૧૩ તેર બાબદ ગણે આમાં આવે છે અ
 ને પેફેલવી શારેહે વાલો ૧૪ ચઠીદ લખી ગી ૩
 છે તેથી હમધે પંણ ૧૪ ચઠીદ લખી છે અને
 રતો શાતાઈ નશાકમાં હાં વારે બેહ ફૂરી હમો
 જદ આપવાની બાબત લખી છે તેફેની શા
 હાદતુનું ૫૬ પેફેલવી શારેહે વાલા હિ લખું છે.
 ફેફેનો અરથ હિને વારે બેહ તે નશાકમાં હાં ફે
 ફેય અને તેફેનું કાંમ ઘણું જુદું ફેફેય હ્યે જુ
 દું ઊપરને ચઠીદની દવાઈ કરવી અને તે ૧૪
 નું મોજદ આપવા લખું છે તેફેને વાશતે ફેફે
 છે ને તે ૧૪ ને બેગોના હાથી તેફેનાં બેફુ હા
 તથી ખુબ અજમાઈશ કરી રાશત રાખે આ
 બરને દુર કરવાને વાશતે ગોને ફેગારોથી
 ઈઆને પરથંમ ગોને ફેગારો ઊપર દવાઈ અ
 જમાવીને પછે બેગોના હાલો ફોની બેફુ હાથ

ની નાડી ખુબ નેઈને દવાઈ આપે આનર દુર
કરવાને વાશતે.

~~તનુઓવા પુહિતે પાહિતે દેઉઈ પ્રશનુઓવા~~

શાશતીથી અભાહિશ કરે તંનની પાશ
બાંની પાગની માબદી અશાનીનાં આદમીઉ
ની ઈઆ દેવની આરાધનાનાં કરનારાં આ
દમીઉની અભાહિશ ફીધેલી ઈઆને અભા
હિશ કરે દીનનાં આદમીઓ ઉપર વગર અ
ભાવેલી દવાઈ હોહિતે દીનનાં આદમીઉ
ને નહી આપે.

~~ઈપદ પોરો બેજશા હંજશાઉઅંતે~~

કે પુરી તંનદોરોશતી હકી પુકુયે

~~સપેતમ જરથુશતરા~~

સપેતમાંન જરથુશત.

ધણી પુરી તંનદોરોશતી હકી પુ
કુયે શપેતમાંન જરથુશત ઈઆને
જેશરયે જે હેઠે કેહેછે તેશરવેથી આરાં
મ થાહિ.

~~ફેરેતો બેશેજેશયા ઉરપરો બેશેજેશયા~~

નશતરે આરાંમ થાહિ દવાઈહિ આરાંમ થાહિ

માંથરો । ~~બેશેનેસચા~~

માંથરેવાંણીહિ આરાંમથાહિ.

કે નશાતર મારવાથીની આરાંમથાહિ ઈઆ
ને ગુંમડાં અને પાઠાં વગેરે જે રોગાકુહિ તેહેને
નશાતરે ફરી ફાડે તેથીની આરાંમથાહિ અને
ઉરેઅર નહાડની દવાઈ ખાધાથીની આરાંમ
થાહિ અને માંથરેવાંણીથી તંનદોરશતી થા
હિ ઈઆને આરાંમથાહિ ઈઆને લંદ અવશ
તાની નીરંગોથી આરાંમથાહિ.

તેમ । હિથર । ~~હંજશાહઅંતે । ઈઅદા~~

તે હંજબારગી પુકુચે જે

માંથરેમ । સપેઅંતેમ । બેશાજઅો । હશે ।

માંથરેવાંણીથી તંનદોરોશતી તેથી

~~જાણસતે બેશાજનાંમ । બેશાજઅો ।~~

અગર જે તંનદોરોશતીમાં તંનદોરોશાધણી

~~ઈઅદા માંથરેમ । સપેઅંતેમ ।~~

કે માંથરેવાંણીથી

~~બેશાજઅો ।~~

તંનદોરોશતી.

તે હંજબારગી પુકુચે માંથરેવાંણીથી તંનદો

રોશતી તે માંથરેવાંણીથી તંનદોરોશતી

માં મોટી તંનદોરોશતી થાઈ અવશતાની ની
રંગો પહેઆથી ઈઆને ઊપર લખીઊછેને ન
શતર મારવાથીની આરાંમ થાઈ અને ઉરેઅર
નહાડની દવાઈ ખાધાથી આરાંમથાઈ પંણતે
કરતાંની ને અવશતાની નીરંગો પહેઆથી ધ
ણો આરાંમથાઈ શરવેકરતાં અવશતાની ની
રંગથી ધણો આરાંમથાઈ અવશતાની નીરંગ
ને વાશતે પેહેલવી શરેહેવાલો હમ લખેછેને
નીરંગોથી અગર શેતારાની ચાલે ભલું નહિ
થાઈ ઈઆને આરાંમ નહી થાઈતો પંણ ભુડું
નહી થાઈ તેથી કાઈબીગાડે નહી.

~~ઈઓ નરશા અશોનો હયા ઉરેઅથવાંમાં
કે મરદ અશો થી ખુબશુરત
વેશાળુંઆઈ~~

આરાંમ.

કે અશોમરદની ને ખુબશુરતી અશોમરદ ઈ
આને નેક ફેલનાં અશો પવીતર મરદની માં
થરેવાંણી પડેઆથી ઈઆને અવશતાની
નીરંગ પહેઆથી તમાંમ તંનદોરશતીથી અ
શોમરદ તંનદોરશતીનો આપના

દાતરે । મુઅંતેમ । દરાને । જરઆનેમ ।
 દાદાર ફેટલેહક દરાજહ જમાંનાંની
 શારે । મશીહ । હરેશતેહે । જેમેને । દાહતે ।
 પાંમે આદમી ગુજરેલુ જમીનમાં મુકેલુ
 રોચાઉ । હવે । વેરેને । ફુઅરે । દરશીઅો
 રોશની ઉપર ખાફ ખુરશોદ નેગરશાને
 જેમો । મુઅંતે ।

જમીન હોઈ.

પુછીઉ જરથુશતે હોરમજ્દને કે દાદાર કે
 ટલેહક જમાંનાંની દરાજહ ઈઆને ફેટલેહક
 દાહાડે તે જમીન ઈઆને જે જમીન ઉપરથી ગુ
 જરેલું આદમી પાંમે જે જમીન ઉપર આદમી
 મુકુઉ મુકેલું હોઈ અને તે જમીનની ખાફ ઉ
 પર ખુરશોદની રોશની પડતી હુઈ તો તે જમી
 ન ફેટલે દાહાડે પાફ થાઈ.

આપદન મરોદન ઈપારે । દરાને । અશાઉમ
 હરવેશો ફહીઉ વરશની દરાજ અશો

જરથુશતર । શારે । મશીહ । હરેશતે ।

જરથુશત પાંમે આદમી મુકેલું

જેમે । નેદાહતે । રચાઉ । હવે ।

જમીન ઉપર મુકેલું રોશની તે ઉપર

~~વેરેને । ફરે । દરેશી । જેમો । બુખંતે ।~~

ખાક ખુરશોદ નેગરશાને જમીન થાહ.

જવાબ દીધો હોરમજદે કે વરશાની દરાબહિ
અશો જરથોશાત કે મુકેલું આદમી જે જમી
નઠીપર મુકેલું હોહ અને ખુરશોદનું જોવું તે
જમીનની ખાકઠીપર રોશાનીનું જોવું કુહિ તે જ
મીન વરશા ૧ હેકે પાક થાહ ૦ શારેહે લખીછે
તે જમીનનો હશુમારછે કે જમીનઠીપર મુખાં
શાગનો નશો પડેત હોહ ઈઆ ગુજરેલાં આ
દમીનો નશો પડેત હોહ તે પડેઆથી જમીન
રીમંન થાહ તે જમીનને વરશા ૧ હેક લગે નહી
ખેડે અને નહી તે જમીનમાંહાં ખેતીવાડી કરે
અને નહી તે જમીનઠીપર વરશા ૧ હેક લગે પાં
ણી મુકે અગર બેગોનાહા તે જમીનઠીપર શા
ગનો ઈઆ આદમીનો નશો મુકેઓ કુહિ ઈ
આ ગુનેહગારીથી જમીનઠીપર નશો નાંખે
તુકુહતો પંણ વરશા ૧ હેક લગે ઠીપર લખેઆપ
રમાંણો તે જમીન કાંમમાંહાં નહી લાવે બેગો
નાહાનો અરથ હેજે લાચારે કાંઈ શાબબથી
નશા ઉઘાડો કાંઈ જમીનઠીપર મુકવો પડે
ઓ કુહિ અને ગુનેહગારીથીનો અરથ હેજે

ભંડી ભેઈ શાંમળને ખશુશાંન નશો જમીન
 ઉપર મુકેઓ ફુલ હે બેહુતરેહેથી નશો જમીન
 ઉપર મેલેતો પંડા ઉપર લખેઆપરમાંયો તે
 જમીન વરશા ૧ ફલગે કાંમ નહી લાગે જેઆ
 દમીનો હાથ ઈઆ પાગ ભંડગી માંહાં જીવતાં
 તંનની ચીજ કાપીને જમીનઉપર નાંખી હોઈ
 અને પછે તે આદમી મરે તેહેવારે ભંડાં તેહેનો
 હાત ઈઆ પાગ ઈઆ તેહેનાં તંનની ચીજજે
 જગો ઉપર નાંખેલી હોઈ તેટલી જગો શંધલી
 ખરાબ અને રીમંન થાહ વાશતે જીવતાં જે
 તેહેનો હાથ તથા પાગ કાપેતો તેહેને ફેલે
 વી જગો તેહેને નાંખે તેહેને લઈજઈ જે મેલે
 જે તેમુઆ પછે તેહેને શોધી કાડવો નહી પડે
 અને જમીનનેલી રીમંન નહી કરે ફેલેજી જગો
 તેહેને લઈજઈને પહરેજ કરે ઈઆને ભંડાંકુ
 ખમાંની જગો હોઈ તાંહાં નજીક દુખમાંનીયે
 રાંન ઉજડ જગો પહરેજ કરે.

દાતરે । મુઅંતેમ । દરાજે । ~~જગેઆનેમ ।~~

દાદાર ફેટલીફક દરાજઈ જમાંનાંની

શારે મશીફ । હરેશતે । જેમેને । ફેઅંતે

પાંમે આદમી ગુજરેલુ જમીનમાં દાટેલુ

~~કુપ્પદા જેમો વ્યુપંતે~~

બરાબર જમીન થાહ.

હિદાદાર કેટલાહિક જમાંનાંની દરાજી તે ના
પાક જમીન પાક થાહ કે જે જમીનમાંથી ગુજ
રેલી આદમી પાંમે ઈઆને મુવાં આદમીને જ
મીનમાંહાં દારેલું હોહ તે જમીન હવંદ ઈઆને
તેનશા બર જમીન પાક થાહ હવંદ બરાબર
ઈઆને જે જમીનમાંહાં નશો દારેઓ કુહ તેન
શો જમીનની ખાકશાયે ખાક થાઈગીઓ હોહ
તે જમીન પાક થાહ.

~~આપદનાં મરોદન પસચે પંચાશતેમ~~

હરવેશો કહીઉ પછી પંચાશવરશ

~~સરેદેમ સપેતમ જરથુશતરા શારે~~

વરશ શપેતમાંન જરથોશત પાંમે

~~મશીહ હરેશતે જેમેને કેઅંતે~~

આદમી મુવુ જમીનમાં દારેલુ બરાબર

~~કુપ્પદા જેમો વ્યુપંતે~~

જમીન થાહ પાક.

જવાબ દીધો હોરમજદે કે તે જમીન પગે પંચાશ

વરશ પછે પાક થાહ હસપેતમાંન જરથુશતકે

જે જમીનમાંથી ગુજરેલું આદમી પાંમે ઈ

આને જે જમીનમાં હાંથી ગુજરેલાં આદમીને
 દાટેલું છે તે જમીનમાં હાં દાટેલો નશો પાક
 થાકિઓ હોઈ તે જમીન ૫૦ પંચાશ વરશાપ
 છે પાક થાક ૦ શરેહે જાખી છે કે જે જમીનમાં
 હાંથી નશો દાટેલું કાહાડે છે તે નશા દાટેલાં
 આદમીને કાહાડે તેહેવાર પરથંમ તે નશાને
 શાગદીદ કરે આપ છે બેઠે ૨ આદમી નેડ થાઈ
 પેવંદ કરી બાજધરીને કાઢે અને પછે પંચાશ
 વરશા લગે તે જમીનને હલાહેદી રાખે અને
 પંચાશ વરશા લગે ખુરશોદની રોશાની તેઠી
 પર પડવાદીદ પછે પંચાશ વરશા પછે તે જગે
 ને વાપરે હશેવાદ તેહેનો કાંઈ બીજો શુમાર
 નથી પંણ તે નશાને જમીનમાં હાંથી શાગદીદ
 કરી નેડ વલગી શરોશ બાજધરીને કાહાડે
 તેહેવારે તે જમીનમાં હાં જે નશાની પલીદીવ
 શાતુ હોઈ ચરબ તથા રોગંન તે શારવે ખોધી
 શાક કરી કાઢી પહરેજ કરે તેહેવાર
 પછે પંચાશ વરશે પાક
 થાક.

દાતરેનું ચુપંતેમ દરાને / જરૂર પાનેમ
 દાદાર ફેરલાઈક દરાજ જમાંનીની

~~શરેમરીઈ । હરેશતે । દખમેને । દાહતે ।~~

પાંમે આંદમી મુઆં દખમાંનાં મુકેય

~~કુઅદા જેમો । બુઅંતે ।~~

બરાબર જમીન પાક થાઈ.

કે હદાદાર કેટલાઈક જમાંનાંની દરાબી ઈ

આને કેટલે દાડે તે જમીન પાક થાઈ ઈઆને

મુહિલાં આદમીને દુખમાંમાં મુકેય તે દુખમાં

ની જમીન કેટલે દાહાડે બરાબર પાક થાઈ.

~~નોહિદા નું । પરા અહંમાદા સપેતમા~~

નહી હયડાં આગલ તેથી સપેતમાંન

~~જરથુશાતરા ઈઅદા હિરા પાંશાનું । રેથવાદા~~

જરથોશાત કે તે ખાકમાં મલે

જવાબદીધો હોરમજદે જે નહી તેથીલી આ

ગલ સપેતમાંન જરથોશાત ઉપરની જમીન

પંચાશ વરશ પછે પાક થાઈ અને હ દખમાંની

જમીન પંચાશ વરશ પછેલી નહી પાક થાઈ

તે દાટેલા નશાની ખાક છે તેમાંમાં હરદક

નશાની ચીજ ફક ઈઆ બીજ પેદા પડેતે જ

મીન પંચાશ વરશ પછે પાક થાઈ અને હ દ

ખમાંની જમીન ૫ વરશ પછેલી પાક નહી થા

હ પંચાશ વરશ પછેલી નહી થાઈતે ૨

શાલા ખેલ માં હાં દુખ માં ની જમીન પાક થાઈ
તે હેનું શાલ તનું પદ.

~~હજારો શા~~

ખાઈ શા થી.

હેનો અરથ હો મુવાં આદમી પાછાં ઊઠશે
તે હેવારે તે જમીન પાક થાશે.

~~સપેલ માં જરથુ શાલ તર ફેમ મેદા અંધે ડશા~~

~~સપેલ માં ન જરથુ શાલ હરકોઈ દુની આંનાં~~

~~અશાલુ અતો હિતે રુઅ દખ મે રુઅ~~

~~આદમી તે ગરો શા માં ન~~

~~વીકે અંતે~~

ખોધે.

હરકોઈ હસપેલ માં ન જરથુ શાલ દુની આંનાં
આદમી હરદક કોઈ તે દખ માં ને ખોધે જમીન
વાપરવાને વાશાતે ઇઆને ગોરે શાતાં ન ખોધે.

~~ઈઅથા મે અહિતે શાં મ ઇઅદા~~

કે માહારે તે તે કે

~~દખ મનાં મ અઠિ અપા અઠિ અંતે મ મળે~~

દખ મું તે તેથી અંદાજ

~~વીકાન ઇઆદા ઇઅથા હે તનુશા અંધદા~~

ખોધે જોરનાં લંબ છે.

કે તે માહારાં આદમીઓ દખમું ઈઆને ક
બરશાતાં ન વગેરે દારેલો નશો ઊખાડે ભેર
લો કે તંનનો અંદાને છે ઈઆને ભમી ન વ
ધુનહી તથા કંમલી નહી ખોધે ભેરલો ન
શો અંદર હુઈ તેરલો ઊખાડે.

પેતેતમ! હે! મનો! અંધદા પેતેતેમ!
પતેતની તે મનશાનીનાં છે પતેતની
વયો! પેતેતેમ! શીઉથનેમ!

ગવશાનીનાં પતેતની કુનશાનીનાં.

તેમરદ પતેતની મનશાનીનાં હુઈ અને પતે
તની ગવશાનીનાં અને પતેતની કુનશાની
નાં હોઈ ભેમકે તનાકુરી ઈઆને મરગરનં
ની ગોનાહાનાં કરનાર પતેતનાં વમાશાનાર
હોઈતેમ તેહનો તનાકુરી ગુનાહા કરાઈ અને
શવાબકાર થાઈ તેમ તેમરદ શવાબકાર થાઈ.

ઉબુઅરેશતેમ! હે! મનો! અંધદા
બુલંદ અખતીઆર કરે તે મનશાનીનો છે
ઉબુઅરેશતેમ વયો!

બુલંદ હિખતીઆર કરે. ગવશાની

ઉબુઅરેશતેમ! શીઉથનેમ!

બુલંદ હિખતીઆર કરે કુનશાની

પતેલનો કરનાર તે બુલંદ મનશાનીનો હિખ
 તી-આરનો કરનાર છે અને બુલંદ ગાયશાનીનો
 અને બુલંદ કુનશાનીનો હિખતી-આરનો કર
 નાર તેમ તેમરદ હો કે જે આદમી જમીનમાં
 હાંથી નશાનો ઊખાડનાર છે તેમરદની બુ
 લંદ મનશાની હિખતી-આરનો કરનાર બુલંદ
 મનશાની અને બુલંદ ગાયશાની અને બુલંદ
 કુનશાનીનો હિખતી-આરનો કરનાર હોને ઈ
 આને શાવાબનો ભરેલુ હોને ઈ-આને ઘણો
 શાવાબકાર હોને.

~~નો હિદા જા અહેમે પેતે નરે દુ-પા~~
~~નહી શુ તે ઊપર મરદ બેકુ~~
~~મેની હા રેને અગિ-પ શાતાઉ અંધદા~~
~~મીનો બુરો તે છે~~
 કેશુ તે મરદ નથી બેકુ દુની-આં ઊપર બુરે
 મીનોની જે હાં નમાં હાં અને હિ દુની-આં માં હાં
 હિ હેરે મંનની ખરાબી તેમરદ ઊપર નહી પોહોયે.
~~ફરશા ફરી-આ હિ વહેશ તેમા આ-પહુમા~~
~~બુલંદ પુકુયે બોને રગ ધરમાં હાં~~
~~તેમરદ બોને રગીથી જા હિ બોને રગ ધરમાં~~
~~હાં ઈ-આને બેફેશાતમાં હાં છે કે તેમરદ કુશા~~

હાથી પરંમ અખાંન બેહેશાતમાંહાં જાહે
જમીનથી નશાને ઊખાડનાર મરદ.

~~બેરેજાપાડાંતે શો જરથુશાતરા સતરેશયા~~
અજ્ઞ તે જરથુશાત શોતારા

~~માડશયા ફુપરેયા~~

માહાતાબ આફતાબ.

પેઆરો રાખે તેમરદને હસપેતમાંન જરથુ
શાત તેથી શોતારા અને માહાતાબ અને આ
ફતાબ શરવે ખુશી રેહેય અને ઊખાડે આ
થી ખુશહાલ રેહેય શોતારા અને માહાતાબ
અને આફતાબ ઈઆને તેમરદથી શોતારા
અને આફતાબ તથા માહાતાબ શરવે ખુ
શી થાઈછે શાયાશાતેજે જમીનમાંહાં નશો છુ
પો રેહેય કબરશાતાંનમાંહાંય તેથી શરવેને
ગંમગીની છે.

~~અજેમયા હે બેરેજેમ ઈપો દુપાડા~~
કુ તે અજ્ઞ જે દાદાર

~~અકુરો મજદાડા~~

અકુર મજદ.

અને કુજે દાદાર અકુર મજદછેહી તે તેમરદ
ને કુલી અજ્ઞ રાખનારો છેહી ઈઆને તે

મરદથી હુદાદાર અકુરમજદ છેલે તે ફુલી ખુ
શાહાબ થાંભી.

~~ઉશાત હયા તે નરા ઈપો એંથી હિંધા~~
~~નેક હરવેશે તે મરદ ને મોત મંદ~~
~~તદા હયા અંધોદા હયા આ લંધેમા~~
~~તે થી ફુલી આ બેગર મોતની~~
~~અકુરમા આ કુરકુરાત~~
ફુલી આંમાં તે આવે.

કે નેક હરવેશે તે નેક તું હિમરદ જમીનને ન
શાથી શાફનાં કરનાર બેકે ફુલી આં મોતલ
રેલી અને આજર ભરેલી બેહાંન છે તેથી હિ
માહારી બેમોત અને બેઆજર બેહાંનમાં
પડનારો હોને ઈઆને બેહેશાતમાં જગો તે
મરદની દાદાર અકુરમજદની પેદાકીધેલી
હિંધો શાવાબકાર થાહિત.

~~પેતેતેમ ઉવયો ઉરેતેશા ઉ~~
~~પતેલ બોલવાથી ફુરે તે~~
~~ઈપરા~~

શાવાબમંદ.

હિપદ બીજા નશાકનાં બખે આં છે • તેહેમાં
હાં હિમ કહેલુ છે ને પતેલ કરવાથી ગુનાહાથી

તેમરૂં ફરે ઈ-આને ગુનાહાથી ભુદો થાઈ અ
ને શવાબ લાગે અને ગુનાહાને પતેત ઊખે
ડીનાં ખે ઈ-આને ગુનાહાને દુર કરે હેયો શવા
બ કાર થાઈ૩.

~~અદ્યે હે અંતે પેરેતે તનુનાં મ~~

અગર છે પુર મરગર નંની

~~શીઉથે નનાં મ ઉત્તુ અરે શાત ઈ-ઓ~~

ફીધોલા ગુજરે.

અગરયે ઘણાં મરગર નંની ગુનાહા ફીધો હો
હતો તે ગુનાહાની ગુજરશ ફીધી ફુદે તે ગોના
હ કરાઈ.

~~ઈપ્રથા યે દેમ જનદા સપેત મા જરથુશાત~~

કે તેહેને મારે શપેત માં ન જરથોશાત.

~~ઈહિમ વેપતે મયા~~

ને ગોલાં મ બારગી.

હ સપેત માં ન જરથોશાત ગોલાં મ બાર

ગી ફીધી ફુદે તે ગોનાહાને લી તેણે

મારે ઓહોઈ અને તેહેને લી તો જશ ફી

ધી ફુદે.

~~ઈપ્રથા યે દેમ જનદા સપેત મા જરથુશાત~~

કે તેહેને મારે સપેત માં ન જરથોશાત

પેહરનો ઈશ્મી બેનંધરેમ દેહીપો ઈઅશાનેમ
 વરે કે બેપાગનાં દેવને ઈબે

~~પેશો તનુહી~~

મરગરનંની.

તેબીનં નશાકથી હમ નહેરછે કે તેગોનાહાને
 લી મારે હસપેતમાં ન ભરથુશાત વાધ વરેની
 મીશાલે બેપાગનાં આદમી બેનોકશાંન એ
 ને જીઆંન કરે ઈઆ દેવોને ઈબે ઈઆને પુત
 લાં પથરની માંનતકરે હેવા મરગરનંની ગુ
 નાહાનેલી મારેડ હોઈ ઈઆને તેહેની તોજશ
 ફીધી હોઈ અને બે દરવંદ થાઈઓ હોઈ તેપાછો
 દીંનમાંહાં આવવા ચાહે તો તેહેને પણ પતેત
 કરાવી પાછો દીંનમાંહાં લીઈ પછે હમેશે પતે
 તકરવી જરી રાખેતો તે દરવંદ થાઈઆનો ગો
 નાહાનેલી પતેત કારેછે.

~~વચો ઉરહતેશા~~

શાખુંન કરે.

પતેતનાં શોખંનથી તેમરદ ગુનાહાથી પાછો
 કરે જેણે ગુનાહા ફીધો હુઈ તે નાહીમેદ થાઈ
 ને પોતાની જુરી મનશાનીનો પોકાર નહી કરે
 તો ઈઆને બે ગોનાહાગાર હોઈ તે નહી ફેહેબે

હવે ગોને ફેગાર છે ઉ તે નેકી કરીને અને શુક
રં માફારા રવાં નનો કાંઈ છુટક થાવાનો છે હ
ફેવ વીચારી પતેત નહી કરે તે ફેને વાશાલે હમ
ફેફે છે જે ફે નેક મનશાની છે તે બુરી મનશાનીને
ઊખાડી નાંખે છે અને નેક ફેલ કરવાં તે ભુડાં
ફેલને ઊખાડી નાંખે છે અને નેક બોલવુ તે ભુ
ડાં બોલવાને ઊખાડી નાંખે છે અને જાંજો જે
અવશાતાનું ઈજવાનું કરે તે ઈજવાથી ગોના
ફાને જડબેખથી ઊખાડી નાંખે છે અને શિવાબ
લરેલો તે મરદ થાઈ છે વલી જાંજો જે તે જગો
થી હમ જાહેર છે હબી જાં નશાક નાં પદ છે.

~~હેથીં મ / અશુ અને મ / બહિ અંતી મથા /~~

ફે જાહેર અશો થાઈ

ફે અવશાતા ઈજે આથી અને ઈજે આથી જાહેર
અશો થાઈ ઈઆને ખશુશ તેમરદ અશો થા
ઈ તે ફેવો તેમરદ અશો થાઈ ૩ નશાને જમીન
માંથી ફાફાડ નારો બીજ નશાક થી હમ જાહે
ર છે તે પદ લખે આં છે.

~~વીશખે મા તદા પેતો ફર મેરે જે તે / ફુશામ તે મથા /~~
તમાં મ હરવેશો બુલંદ ધંણાં મશાલે બુરી મનશાનીને
ઈજદોની ઈજશાને ફરફેટલી ફક કરે તો ગુના ફા

ને ઊખાડી નાંખે અને શાયાબ નરે-ઓ થાહ તે
 ઈશને તમામ શંધલી ભુડી મનશાનીને ધ
 હી મશાલી ચોલી નાંખે છે બદ મનશાની તે ગુ
 નાહાની મનશાને કેહે છે તે શંધલા ગુનાહા
 ને અવશતાનુ ઈશવું મશાલી નાંખે છે અને
 હ અવશતાની ઈશનેનાં ઈશવું શોવાહ ગુ
 નાહાની ગુનરશને વાશતે હરદેક બીજાં શ
 યાબનાં કાંમ કરે તે શયાબનાં કાંમ ભી ગો
 નાહાને ઊખેડી નાંખે છે અને વલી શયાબલા
 ગો અને અગરને ગુનાહાની ગુનરશને વાશ
 તે અવશતાની ઈશનેનું કરવું ઈશવું ઈશદ
 અંમશા શાપંદોનું નહીં કરે ઈઆ બીજાં શયા
 બનાં કાંમ ભી નહીં કરે તો તેહેને વાશતે શુ
 શી-ઓશ નાંમનાં દશતુરે હમ કહી ઊભે તે બે
 કુને તંન પશીનને તંન પશીનને વખત ઈ
 આને રશનાખેજને વખત બેકુને ઈઆને
 બેકુતે શયાબ અને ગુનાહાને કેહે છે હમ હો
 હ કેને આદમી જવતાં અશો હોહ ને કાંઈ ગુ
 નાહાનું બુંન તેહેને બાકી રહેલો હોહ અને
 પછે તે આદમી મરેતો તેહેને રશતાખેજને વ
 ખત હરવેશો શયાબનો બદલો તેહેને આપે

અને પેલા ગુનાહાનું બુંન બાકી રહીતી હોઈ
તેહેની પાદેહે ફરાહા કરે ઈઆને તોજશ કરી
ને અશો લોકોમાં ફાં રાખે ૦ ગોગોશાશપનાં
મનાં દશતુરે પેગંમ બરનાં શાગોરદે ફહીતીકે
પતેત કરવાથી અને અવશતા ઈજવેઆથી
ગોનાહા ફક બીજથી જાહે ઈઆને ગોનાહા
બીજે.

~~ઈઅદા હે ૥ અઠીઅદા પોતરેમા ઉબોજાહિતે~~
ફે તે તેથી પરથંમ ખલાશી
ફે તે પતેત કરે તેથી પરથંમ ખલાશી થાઈ ઈ
આને પેહેલે પરથંમ ગોનાહાથી ખલાશ થા
ઈ જો ગોનાહા થાઈ આવેતો પોતાની જુલથી
તો ઘટેકે પરથંમ તુરત પતેતનો પેશો ધરે
વલી હમ છેકે તરંજા ચાબુક મારે હરલો ગુના
હા શવાબથી જાહેહે થાઈ વધતો રશતા
ખેજનાં વખત લગે રવાંન દોજખમાં ફાં રેહે ત
રંજા ચાબુકનો અરથ હજોને હહેવો છેક નાંધ
લો ગુનાહા જે તરંજા ચાબુક મારે તો તે ગુના
હા દુર થાઈ હરલો નાંધલો ગુનાહા જાહેહે
થાઈ તો તે રવાંન રશતાખેજલગે દોજખમાં ફાં
રેહે રશતાખેજનો અરથ હજો રશત આખેજ

રશાતનો અરથ હિને છુટવું ઈઆને હિડુની
આંથી છુટાં ઈઆને મુવાં આખેજનો અરથ
હિને ઊઠવું ઈઆને તે પાછાં ઊઠે વાશ તે હિ
ને રશાતાખેજ ફેરેછે બીજા નશકમાંહાં હમ
ફેરેછે તે તરંછા ચાબુક બરાબર ચાબુકથી
શાવાબથી ગોનાહાવધે તે ઊપર પદ ફેરે
આંછે.

~~આતરેના વંધાઉ વનાદા~~

ભુડો લલાને રાલે.

ઈઆને હિટલો નાંધલો ગુનાહા જે ભુડો તે લ
લા શાવાબને રાલે ઈઆને લલો શાવાબની
ફીધો ઈઆને ભુડો ગુનાહાલી ફીધો અને તે
લલા શાવાબથી ગુનાહા છોટો વધે તે લલાશ
વાબને રાલે.

~~હાંમા ઈઆ રોતે~~

શાથી જે બરાબર.

શાવાબ અને ગોનાહા હિબેકુ બરાબર થાહિ
ઈઆને હિ વર્નન બેકું બરાબર થાહિતો હમે
શતાંની થાહિ ઈઆને હમેશાતાંન બેહેશાતમાં
હાં જાહિ તે બેહેશાતમાંહાં રાતે તાહાડ અને હી
શે તડકો હશેવાહ બીજા ફાંઈડુખ નહી અને

હમેશાં ઊભો રહે અને હ તરંણ ચાબુક નાં બેટ
લો શાવાબ બેવધે ગોનાહાથી તે બેહેશાતી
થાહિ.

~~વંધાઉં આતરેમ વનાદા~~

લલો લુડાને રાલે.

તેલલો શાવાબ હટલો વધેતો લુડા ગુનાહા
ને રાલે બેકે ઈજશનેનો કરનાર કુહ તેહેનો
હક તનાકુર શાવાબ ગોનાહાથી વધેતો તેહે
ની બગા ગરોથમાં ન બેહેશાતમાં હાં થાહિ.

~~અહિતેહો થનેશા દબેશંચદી અહિઅ~~

તેહેને દેહેશાત આબર તેહેને

~~અહિઅ યેદા ઈઅથા કુઓ પેરેશા~~

ફેટલીહક કે તેહેની પુરશેશ

કે તેહેને ડર અને બીહીક અને આબર હર
વેશે તેહેને ફેટલીહક દેહેશાત તેહેની પુરશેશા

ઈઆને અફરગનાંમનો દશતુર પેગંમબર
નો શાગેરદ તેણે ફહીહી મોટા તનુકુરી ગુના
હાનાં કરનારને વાશાતે તેગોનેહેગારને ડર

અને બીહીક ધણી અને તેહેનાં રવાંનને આ
બર ધણો અને તેહેની ફેટલીહક પુરશેશ પુછે

કે જ એઆર ગોનાહા મોરાને વાશાતે ફેહેય.

~~ઈપો | તુહરી આપા | બેશા |~~

કે યે-આર ફરી

કે યે-આર તના ફરી કે જોણો ૪ યે-આર મોટા
મરગર જાંની ગુનાહા ફીધા ફુદ અને પતેત
ફીધી હોદિતો તેહેનું શરફાટેતો તેહેનું રવાંન
અશો લોકોનાં રવાંનોની જગોમાંહાં જાદ અ
ને તેહેનાં ૩ તરંણ શરોશાની ઈજશાને ઈજેઅ
ને જોહેફોઈ હફેવો ગુનાહગાર ૪ યે-આર તના
ફરી ફીધો હોદ તે પોતાનાં હોશથી મરે ઈઆને
તેગોનાહાની તોજશથી ફોઈતેહેનું શર નહી
ફાટે અને પોતાનાં મોતે મરે અને પતેત ફી
ધી હોદિને મરતીવેલા તે યે-આર તના ફરી ગો
નાહાનો પોકાર ફરી ગીઉ ફુદિતો તેહેનો શુ
માર હિજેતે તરંણ દીન તથા રાત શરોશાની
ઈજશાને તથા વંદીદાદ ઈજેઆપછે અને ત
રંણ રાતમાંહાં તેહીપર પાદે ફરાહ તોજશફરે
અને જોણો મરતી વખત પતેત નહી ફીધી ફુદ
તેહેનું રવાંન રશતાખેજલગે દોજખમાંહાં રે
હે અને રશતાખેજમાંહાં તેહેનાં રવાંનને દો
જખથી બાહર લાવે અને ફરફ મરગરજાંની
ગુનાહા ફીધાર તેહેનું શરફાટે અને વલી પા

છો તેહેને દોળખમાંહાં નાંખે તેમીશાલની તે
 હેવીજ તેભીપર પાદેકૂરાહા તેશોરાંમ ખશક
 નાંમની તેભીપર કરે ઈ-આને તેરવાંનને હક
 રાત પૃ શાતાવંન વરશાની થાહ અને તેભી
 પર હેયો આનબ કરે અશોછે કે હરવેશે કે
 હેય હક મરગરનંની નહી હોહ છેકે હરવેશે
 કેહેય કરીતે હથકી થાહ કે ભેમકે ભંમશોદે ગુ
 નાહા કીધો.

દાતરે ૦ કુઓ | અસતે | દેભીઓ | કુઓ |
 દાદાર કાંહાં છે દેવ કાંહાં
 દેભીઅઈઆને | કુઓ | દેભીઅનાંમ | હંદુઅરેનો |
 દેવની આરાધનાં કાંહાં દેવોને હકહુદોડયુ
 કુઆ દેભીઅનાંમ | હાંમ | પતનો | કુઆ કુઆ
 કાંહાં દેવોને હકહાપડે કાંહાં દેવોને
 હંનકુઅરંનતે | પંચાશાગા ગનાહિ શાતગનાહિશાયા
 કરી ધણું હોડયુ પંચાશાથી ધણાં શોઉથી
 શાત | ગનાહિ | હંનંધરા ગનાહિશાયા | હંનંધરા
 શોઉ ધણાં હંનરથી હંનરધણાં
 ગનાહિ | બેભીઅરે | ગનાહિશાયા | બેભીઅરે |
 ૬૨ | હંનરથી ૬૨ | હંનર

ગનાદિ । અહાં ખશાત્રી ગનાદિ શામ ।

ધણાં બેશુમાર ધણાં

પુછીઉ જરથુશાતે હોરમજદને કે હદાદાર કાં
 હાંછે દેવ ઈઆને કેહી જગોછે દેવ ઈઆને કાં
 હાંછે દેવ ઈઆજગી ઈઆને કેહી જગોછે દે
 વોની ઈજશને આરાધનાં કરવાને લાદકની
 કે તેજગોથી દેવોની ઈજશને આરાધનાં કર
 વા ભેરલી ફઠિઅત દેવોને થાહ અને કેહી જ
 ગો તે હકહા દોડેય દેવો ઈઆને આવયું જયું
 દેવની કેહી જગો અને દેવોનું કેહી જગો હકહું
 પડયું ઈઆને કેહી જગો દેવોને હકહી ખુશીયા
 હકે હક બારગી હકહા તે જગોમાં હાં દેવો ફરી
 થી ખુશીયા દોડે ઈઆને આવયું અને જયું
 ફરે અને કેહી જગો દોડે ગુનાહા કરવાને વાશ
 તે પંચાશથી ધણાં અને શોઉથી ધણાં અને
 હજારથી લી ધણાં અને દશ હજારથી લી ધ
 ણાં અને બેહેશાબ અને બેશુમારથી લી
 ધણાં દેવો કેહી જગોમાં હાં હકહા
 મલે.

આપદ વા મરોદ વા અદિતેશુઆ દખમેશુઆ
 હરવેશો ફહીઉ તેમાં હાં ગોરેશાતાન

સપેતમ। ~~જરથુશાતર। ઈપો। પેતે। અઈઆ~~
 સપેતમાંન જરથુશાત ને ઊપર તે
 નેમ। ~~અઊઅંતે। ઊજદેને। ઉજદેશાતે।~~
 જમીન હોઈ ઊચુ ઊચુ રાખેલુ
 ઈઅહમીઅ। નરો। ~~હરેશાતે। નેદીઅંતે।~~
 તેહેમાંહાં આદમી મુહિલુ મુકેછે.
 હોરમજદે હરવેશે જવાબ દીધો જરથુશાતને
 કે જે જમીન ઊપર ફવરશાતાંન ઊંચાં બાંધે
 છે તથા જેમધે આદમીને ઊભાં આડાં દાટે
 છે તેજગોઊપર દેવ દરનેનું રેહેઠાંણા અને
 આવવું જવું અને પડવું તથા દફેથાવું છે.
 હાઉ। અસતે। દેઊપો। હાઉ। દેઊઅઈઆને
 તાંહાં છે દેવ તાંહાં દેવનુ ઈજુ
 હાઉ। દેઊઅનાંમ। હંદુઅરનો। હાઉ। દેઊઅનાંમ।
 તાંહાં દેવો હેકહાદોડે તાંહાં દેવો
 હાંમ। પતનો। અઊઅ। દેઊઅ। હંદુઅરંનતે।

પંચસગનાહિ। શાતગનાહિસયા। સતગનાહિ।
 પંચાશાથી ધણાં શોઉથી શોઉ ધણાં
 હજંધરા। ગનાહિસયા। હજંધરા। ગનાહિ।
 હજંરથી હજંર ધણાં

~~બેઠી-અરે। ગનાહિસયે। બેઠી-અરેગનાહિ~~
 ૬૧ હનરથી ૬૧ હનર ધણાં

~~હાંજશતી ગનાહિસયે।~~

અને બેશુમાર ધણાં.

તેજગો છે દેવો ધણાં અને તેજગો છે તેદેવોની
 ઈશને આરાધનાની અને તેજગો છે દેવો
 ને હકી ખુશી ખુશહાલી અને તેજગો છે દે
 વો હકહા થાઈને દોડે અને આવયું અને જ
 યું અને તે દોડધાંમ તેજગોમાંહાં કરે ગોના
 હા કરવાને વાશતે પંચાશથી ધણાં શોઉ
 થી શોઉ ધણાં હનરથી હનર ધણાં ૬૧ હ
 નરથી ૬૧ હનર ધણાં બેશુમારથી ધણાં
 કે નેહેનો હેશાબ શુમાર નહી થાહિ હિટલા
 દેવો તે દખમાંને દરમીઆંન આવે અને તે
 જગોમાંહાં ઊપર લખેઆપરમાણો ખુશહા
 લી કરે ઈઆને કબરશાતાંનનાં દરીમીઆં
 ન આવે.

~~માનઈહિન। વા। સપેતમ। જરથુશતરા~~
 મીશાલ શપેતમાંન જરથુશત

~~અહિતે। ઈઓ। દેઠીઅ। હિતેશુઅ। દખમેશુઅ~~
 તે દેવની માંહાં દખમાં

~~ગધેઅંતે। અપાયે। વીપંતે।~~

ગંદગી પછે શકકરે.

તેમીશાલે સપેતમાંન જરથુશાત તેહોણાને દે
વોછે તે કબરશાતાંનમાંહાં ગંદગી તથા ફેફરેય
ઈઆને પીશાબ મેદાંન તથા ઓફેય વાંમેય
તે તેહેનાંની ખુશી છે અને જે આદમીઓ કે
ખોરાક ખાધાપછે ઓફ વાંમ કરેછે તથા ગંદ
ઈઆને ગોળ કરેછે તેમથે દેવોની ઘણીજ ખુ
શીછે તેખુરાક તેહોણાનોજ છે.

~~ઈઅથ। અહિતહમે। અંધુઓ। ઈઅદ।~~

જેમ દરમીઆંન કુનીઆંની જે

~~અસતુઅંતે। ઈઊજેમ। ઈઓ। મશીઆક।~~

ખલકને તમો જે આદમીઉછેડ

~~ખરેથ। ખાશાત। હોઈઆરેશ।~~

ખાંણુ ખાઉચપકાવેલુ પકાવેલુ ખાઉચ

~~ગાંમચ। ખાશાતેમ। ખરેથ। નાઈહિતે।~~

ગોશાતનુ પકાવેલુ ખાંણુ ખાઉચ દેખતા

~~હા। અહિતે। ઈઓ। મશીઆક। ખરેઅંતેય।~~

છેડ તમો જે આદમીઉછેડી ખાઉચ

~~ફરમેનીહિતે।~~

બુલંદ વમાશોય.

જેમકે દુનીઆની ખલફને દરમીઆન તમોજે
આદમીઉછેતે તે ખાંણું ગોશાતનું પકાવેલુખાઉ
ય તમો દેખતાં આદમીઓછેતે ઈઆને આંધ
લાં નથી જોતાંછેતે તેજુશાઓદાર ખાંણું જંણી
ને ખાઉય અને વલી બુલંદ વમાશોય બીજી
વાર ઈઆને વલી બીજીવાર ખાવાનું ધણું વ
માશોય જેવલી ગોશાતનું ખાંણું ખાઈ.

~~અહીંશો જી અસતે દેઉઅનાંમ~~

તે શાવાશાતે છે દેવોને

~~રપકો~~

રાંમશાની.

શાવાશાતેજે બેઅંદાજેહે ગોશાતનું ખાંણું ખાઈ
ય અને ગોજગારી કરેછે તથા ખાઈને હરેક
ગુનાહાનાં કાંમ કરેછે અને ફરીથી ખાવુંવમા
શેછે તેથી દેવોની રાંમશાનીછે વાશાતે ગો
શાતનો ખુરાફ માં ખાઉ બેઅંદા
જેહે.

~~વીશપેમ આ અહંમાદા ઈઅદા હશે~~

તમાંમથી તાંહાંલગી કે તે

~~જોઅંતેશે ઉપંધેમતે~~

ગંદગી પેદાકરે.

તમાં મ તેથી ઈઆને હેનું મુખ તે શર હે છે
ને તેથી તે ગંદગી અને આજર પેદા કરે તેગો
રેશતાં ન થકી.

~~અહિતે શુઅા દખમે શુઅા હાંમી બુઅંતે~~
~~દરમીઆન ગોરેશતાં ન હકડા થાઈ~~
~~અખતેશાયા ગોરેનોશાયા તકનોશાયા~~

ખરાબી ગડ તાપ

~~નેનેસયા સારેશતેસયા અગો શતસયા~~
ફીનો શરદારી બદી કાહિ

~~ખોડરોશો અશતે વેરેશો~~

બુઢાપો છે બાલ.

તેદેવ ગોરેશતાં નને દરેમીઆન હકડા થાઈ
ને ખરાબી અને ગાંઠ ગુંમડાં અને ગરંમ ત
થા તાવ અને મોટો ફીનો અને રોગ અને
ખુશાફીનો તાવ અને તાહાડનો અને બુરા
ઈનું કાહિમ રેહેવું હશેબાહિ બીજી રંબલી તેથી
પેદા થાહિ અને તેથી બુઢાપો છે બાલને શેતા
બી શકેદી થાહિ ઈઆને બાલ પાફીને શ
કેદ થાહિ.

~~અહિતે શુઅા દખમે શુઅા મરીહા~~

દરમીઆન ગોરેશતાં ન દખમાને આદમી

~~હાંમી મેરે અંચી આંશતે મા બુઅંતે~~

હક હાં ખરાબ ધણાં હથાઈ.

તે ગોરેશતાં નથી હક હા થાઈને આદમીને ધ
ણાં ખરાબીનાં કરનાર અને મારનાર થાઈ.

~~પસચે ફુ ફરાશમો દાહીતીંમી~~

પછે અરધી રાત.

અરધી રાત ગીઆ પછે દેવો તે જગો માંહાં પુ
ફુચે ઈઆને જગો માંહાં જઈ ઈઆને ધણાં
રંજરી શકે ફુ ફરાશમો દાદનો અરથ હો
બાદ અજનીમ શબ ઈઆને અરધી રાત
પછે.

~~તેચે ઈઆ ફરો ખરત તુશ મશીઓ~~

તે જે નાંધલી અકલનાં છે મોટા

~~ખરથયેમ નોહદા પેતેશતે~~

અકલ નહી બુલંદ ચાહે.

તે દેવો નાંધલી છોટી અકલનાં છે નથી અ
કલનાં બુલંદ ચાહનાર ઈઆને ઊશતાદ
નહી કરે અને જાગુગર છે.

~~થરેશુંમી અહિતેશામી અખતેનામ જનીઓ દરે અંજહતે~~

તરીજે હીશો તેહેનાંની ખરાબી જેહે ધણાં થાઈ

તરીજે હીશો તેહેનાંની ખરાબી અને જેહે ફારી

અને છીનાલી ધણી વધે અને તેહેનાંનાં જ
 દુઈની જાત ઈઆને તરેહે તરેહેની જાદુઈ ધ
 ણી કરી શકે અને દુનીઆમાંહાં છીનાલી જુ
 કાંમ કરવું તરીને હીશો વધે આદમીઓમાં
 હાં તે ગોરેશાતાં નથી ખરાબી હેલી વધતી
 જાહે.

~~અઉશાતમી પેતે દોમનમી થરહિતેમી~~
 હોટ ઉપર હાત તરીને હીશો
 ગેશોશા

ગેદ.

અને તરીને હીશો જેહેકારી અને કુંનમર
 જનાં ફેલવધે જેજગોમાંહાં જાદુઈની ખશાલ
 તનહી હોહ તેમો કાંમમાંહાં અને તેજગોમાં
 હાં તે ગોરેશાતાં નથી શુભીઅતથી જાદુઈ ધ
 ણાં હીશા વધે.

~~દાતરે ના ઈઅદા અહુમે નમાને ઈઅદા~~
 દાદાર કે તે ધરમાં કે

~~માજદી અશાનો હીશા નાહિરેકા ઉપસા~~

માજદી અશાનીનાંઉ ઊરત હમુહલું

~~પુથરીંમ નસાદા અહિઓ માહીમ~~

ફરબંદ પોહોયે હક મહીનાંનુ

વા। બો। માહિંમ। વા। થરે। માહિમ।
 ઈઆ બોહિ મહિનાંનુ તરંણ મહિનાંનુ
 વા। ચેથરા માહિંમ। વા। પંચા માહિંમ।
 ઈઆ ચેઆર મહિનાંનુ ઈઆ પાંચ મહિનાંનુ
 વા। ખશુઅશા। માહિંમ। વા। હપત।
 ઈઆ ૭અ મહિનાંનુ ઈઆ શાત
 માહિંમ। વા। અશત। માહિંમ। વા। નવા
 મહિનાંનુ ઈઆ આઠ મહિનાંનુ નવ
 માહિંમ। વા। દશ। માહિંમ। વા।
 મહિનાંનુ ઈઆ દશ મહિનાંનુ ઈઆ
 અહિતદા અહિશા। નાહિરેક। તદા અપુથરેમા
 તે તે ઉરત હરવેશે ફરબંદ
 નેજશાદા ઉજશાતેના કુથા તે વરેજાઆના
 પુકુચે મુહિલુ શું
 હિતે। ઈઆપો। માજીઅશાને। આઅદન
 તે ને માજીઅશાનીનાંઉ હરવેશે
 મરોદ ના ઈઅદા અહંમે। નમાને। ઈઅદા
 ફહીઊ ફે તે ધરમાં ફે
 માજીઅશાનો હિશા। ફરશાતેમા ઈઆપોજાતો
 માજીઅશાનીનાં બુલંદ પાફ

તેમો। તેમેમયા। હુશકો। તેમો। તેમેમયા

જમીન ધણી શુકી જમીન ધણી

જામ। બેશતેમયા। પ્રહિતે। પથાત।

ફમ તે રાહામાં

ફરીઆંના। પરુપરામયા। સતોરામયા

અર વયું જયુ નાંધલાં ગોશપંદોનું મોટાંઢોરુ

આતરેમયા। અફરહે। મજદાત। બરેશમયા

આતશાનુ અફરમજદનાં બરશંમ

અશાઈપ। ફરશાતરેતેમ। નરેમયાઈહિમા

અશોઈહિ બુલંદ બાંધે મરદનુ ફે

અશુપનેમાદાતરેયુપદાદરાને। હયા

અશો દાદાર ફેટલી દુરથી

આઅરદા। યુપદાદરાને। હયા। અપદા

આતશ ફેટલી દુરથી પાંણી

યુપદાદરાને। હયા। બરેશમને।

ફેટલે દુરથી બરેશંમ

ફરશાતેરીઆદા। યુપદાદરાને। હયા

બુલંદ બાંધેલી ફેટલે દુરથી

નેરેલીપો। અશુપલીઓ। આપદા

મરદ અશો ફરવેશો

મરોદા અહુરો મજદાઉ યરેશાતા ગાહિમા
 ફહીઉ અહોર મજદે તરંણ ફદંમ
 હુયા આયરદા યરેશાતા ગાહિમા હુયા અપદા
 થી આતશ તરંણ ફદંમ થી પાંણી
 યરેશાતા ગાહિમા હુયા બરેશામન
 તરંણ ફદંમ થી બરશંમ
 ફરશાતેરી આદા યરેગાહિમા હુયા નેરેબીઓ
 બુલંદ બાંધે આથી તરંણ ફદંમ થી મરદ
 અશુ અબીઓ અહિતદા હે અહિતે
 અશો ફરવેશે તે તેહેનાં નાં
 મજદઈ અશાને અંધાઉ જેમો પેરે
 માજદી અશાનીનાં તે જમીન આશપાશ
 દેનંમ પેરે દેન આંમ
 આપે આમાં આશપાશ આપે
 બરેથી હિબીઓ પસચેતે આશાતઈ અંતે
 બાંણુ પછે ફાહિમ
 અહિતે ઈઓ મજદઈ અશાન
 તે જે માજદી અશાનીનાં ઉ
 પાશાતરેબીઓ પસચેતે આશાતઈ અંતે
 વશાતર પછે ફાહિમ

પ્રહતે। ઈપો। મજદઈપ્રશને० દાતરેનચેશા
 તે જે માજદીપ્રશનીનાં નુ દાદાર શુ
 પ્રહશા। નાહિરેફ। પોહરીંમ। ખરેથનામ। ખરાદા
 તે ઉરત પરથંમ ખાંણ ખાહિ
 આપદા મરોદા અકુરો મજદાઉ। ગેઉશા।
 હરવેશો ફહીઠી અહોર મજદે ગોશપંદોનો
 મેશામન। આતરીઓ। પેતે। હરેશતેમ।
 નીરંગ આતશ બુલંદ ખાફ
 થરેશા। યા। શાનાં ના ઈપદા યા। ખશુઅશા
 તરંણ ઈઆ ફે ઈઆ છઅ
 ઈપદા યા। નહિઆ પ્રહતે। દખમે।
 ફે ઈઆ નવ તે દખમે
 ઉપંચેરેજેતે। અંતરાદા નેમાદા ખરેથરે।
 લેઈનઈમુફે અંતરની તરફ બચાંને
 શુઅ। ઉરોથવો। ફુઅ। આપદા પસચેતે।
 દોશત નેફ હરવેશો પછે
 પ્રહપે। ગાને। ઉરેઅતાંમ। પ્રશપઈઅનામચા
 બુલંદ લાહિક ધોડીનુ ધોડીનુ
 પઈઅંધાંમ। ગાઅઠીઅઈઅનાંમચા। મેશાનાંમ।
 દુધ ગાઉનુ ભેડનુ

બુલંડપનામયે। હામ। વોહરેનામ। ઉશ।
 બકરીનુ લી મશકુ શેતાબ
 વોરેનામયે। ગાંમયે। ખાશતેમ। અનાપેમ।
 મશકુર પકાવેલુ ગોશત વગરપાંણીનુ
 ઈપોમયે। અશોમ। અનાપેમ। મદોયે।
 અનાબ શોને વગરપાંણીનો શરાબ
 અનાપેમ। દાતરેન। યુઅદ। દરાને। ઉપ।
 વગરપાંણીનો દાદાર ફેટલીફ દરાબ લગે
 માંનઈપાંન। યુઅદ। દરાને। ઉપ।
 પાહિદારરેવામાં ફેટલીફ દરાબ લગે
 મેલીમ। આસતે। ખરેઅંતે।
 બુલંદપાહિદારરેહે ખાલુછે
 ગામયે। ઈપોમયે। આઅદ।
 ગોશત ઈઆને ખાંણ અનાબ ફરવેશે
 થરેખશપરેમ। ઉપ। માંનઈપાંન।
 તરંણ રાત બુલંદ મકાંનમાં
 થરેખશપરેમ। ઉપમેલીમ। આશતે।
 તરંણ રાત બુલંદ બેશે છે
 ખરેઅંતે। ગાંમયે। ઈપોમયે। મદોયે।
 ખાહિખાંણ તથા ગોશત અનાબ શરાબ

આદા પસચે થરેખશપરાદા ઉશાતનુંમ
 હરવેશો પછે તરંગા રાત બુલંદ તંનને
 શાનઈહિતે । ઉશા યશાતરાદા ગેઉશા । મેશામન
 બુલંદ ફપડાંને ગોશાપંદનાં નીરંગે
 અપાયે નહિઅ । ઉપા મગેમ । પેતે । અહિઅ
 પાંણી નવ ઊપર પાડીઆં બુલંદ હરવેશો
 ઈપોજદીઆન । દાતરેન ઈહિલેચ । હે । હાંમ ।
 પાક થાઈ દાદાર અગરચે તેણે ની
 તફનો । જશાદા અહિઆતનુઈઅ । નેશાનોઈહિ
 ગરમી પોહોચે તેહેનાં તંનને ખલાશી
 ઈહિલેચ । હે । હુઅ । ઈઅશાક । અહિઅ
 અગર તેને બેઈ અદેખાદેવ તેહેના
 અચેશાતો । આજસાદા ઈઅસચા શોદો
 બદતર તેહિપર પુકુચાડે અગરચે લુખ
 ઈઅસચા તરશાનો ।
 અગરચે તરશાશોખાર.
 પુછીઠી જરથુશાતે કે હદાદાર ઉરત મુહલુ ફરબં
 દ જણે તેરીમંન ઉરતને તરંગા રાતને દરેમીઆં
 ન શોખાર પુકુચે મુહલું બચુ જણેઆથી તો તે
 રીમંન તંનને ખલાશી આપે અગરચે ઉરતને
 બેઈદેવ અદેખાઈનાં તેહેને પોહોચાડે કે લુખ પે

આશ પાંણીની નીલાગે તેપે આશ પાંણીની
લાગાથી તે ઉરત દેવાંની થાઈ.

~~ખરાદા અશરા નાહિરેક આપેમ આપદા~~
ખાઈ તે ઉરતને પાંણી હરવેશે
~~મરોદળ ખરાદા અભિપદા હે અશાતે~~
કહીઠી પાઈ હરવેશે તે છે
~~મશીઓ ખરથવેમ ઈપદા ઉશાતાનેમ~~
મોટી અકલનાં તેહેનાં જીવને
~~બુંનજીઆ~~
છોડવે.

જવાબદીધો અકુરમજદે જે માજદીઅશાની
દીનનાં મોટી અકલનાં છેડ તે ઉરતનાં જીવ
ને ખલાશીને વાશાતે ઈઆને તેહેનો જીવ
બંચાવાને વાશાતે તેહેને પાંણી પાઈ જે પાં
ણીવગર તેહેનો જીવ જતો કુહતો તેહેને પાં
ણી પાવાની રજ આપે.

~~પરકહંમાદિયેદ દહમનાંમ દહંમાદિ~~
હરહંક નેકો નેક
~~વીથાહો દહંમય અશોનમય~~
આધાહી નેક અશોઈ
હરહંક નેક શોરદારો હોઈ અને નેક દશાતુરો

જે નેક આધાહીનાં હોઈ તે નેકો અને અશોઈ
થી હોકંમ આપે.

~~હૃદ / અહિશે / નાહિરેકે / જસતો / મેતે / આપેમ /~~
હરવેશે તે ઉરતને શક્તા પાંણી
~~ફરંચરાદ /~~

પાઈઆમાં.

હરવેશે તે દશતુરો તેઉરતને પાંણી પીવાની ર
જ આપવામાં શક્તાછે ઈઆને તેહેને હોકંમે
પાંણી પીઈ તે નેક શોરદારો અને કે નેક અશો
ઈ અને આધાહીનાં દશતુરો આધાહીથી જ
હોજે જોહેને પાંણી નહી પાશેતો ઉરત હમરશે
ઈઆ હરદેક ઈજત હેહેને રેહેશે તે દશતુરો મો
દી અકલનાં છે તેહેવુ જાણીને તેઉરતને પાંણી
પાવાની રજ આપે તો તેહેનાં હોકંમથી પીઈ
રજવગર પીઈનહી.

~~આઅદ / વો / ઈહીજેમ / ઈઓ /~~
હરવેશે તમોને તમો કે
~~માજીઅશાને / એથાંમ / ફરા / થવેરેશેતે /~~
માજીઅશાનીનાં તોજશ બુલંદ પેદાફરે
કે તેથી તમોને ગુનાહાનું બુંન નહી થાઈ ઈઆ
ને ગુનાહા શુર નહી થાઈ જે તમો માજીઅશ

ની દીનનાં છે-ઓ તમારી તોજશ તે દશતુરો પે
દા કરે ઈ-આને કે ગુનાહાની પાદે ફરાહ તે ફેફે ઈ
આને તમોને ગોનાહાની તોજશ કરે.

~~ઉખતો રતુશા ઉખતો શારોશા ઈ-અરેબે~~

ફેફે દશતુર ફેફે દાવર

~~યેધાંમ ફરાથવેરે શોતે~~

તોજશ બુલંદ પેદા કરે.

ફેફે શારોશા ઈ-અરબ અને શારોશા ઈ-અરબ તે
ગોનાહાનો પોકારનાર દાવર ને ફેફેય તે દશ
તુર દાવરને જે ગોનાહા થાહિતે ફેફે તે દશતુર ત
થા દાવર જે ગોનાહાની તોજશ હોઈ તે ફેફે અ
ને તોજશ તે ગુનાહાની કરે.

~~ફાફે અસતે યેધે~~

શુતેફેની છે તોજશ.

પુછી ઈ-અરથોશ તે તેઉરત પાંણી પીઈ તેફેની શુંછે તોજશ

~~આપદ મરોદ અહતે પેતે પેશો તલુઆ~~

હરવેશો ફહીઠી તે ઈપર તના ફરીગાંન

~~દુઈઈ સત ઉપા જનનાંમ ઉપા નેઈદા~~

બેઈ શો બુલંદ મારવામાં બુલંદ મારે

~~અસપહે અસતરઈ અ દુઈ અ સત સરોશો~~

દુરરા

બેશોહો

ચરની-પા

ચાલુક.

હરવેશો કહીઉ અહુરમબદે તે તનાફુરી ગાંનને
 ઈઆને ગોનેહગાર ઉરતને ૨૦૦ બુલંદ મારવા
 માં મારે દુરરા બશોહે ચાલુક મારે અસપહે અ
 શતરીહિતે ગુનાહાને ફેહેછે દુરરાને ફેહેછે અનેશ
 રોશોચરનીઅતે ચાલુકને ફેહેછે અને બાબેલો
 ફોને હમલી ફેહેછે બે અસપેહેતે ધોડાને ફેહે
 છે અને અશતરીહિતે ઉઠને ફેહેછે તે ધોડાનાં
 અને ઉઠને મારવાનાં ચાલુક ૨૦૦ બશોહે મારે
 અને હમ ફેહેછે બે તે અરથ પંણા અફલમાં હાં
 ઉતરેછે ૦ શારેહે અગરને ચાલુક ખંમવાની
 બરદાશત ફરી નહીશકે તો તે ઉરતતો તેહનું
 હમ બહેરછે બે બેફોઈ ગોનાહાગારથાહ તેહે
 ને પતેત ફરવાનું ફાંમછે અને બે તે ઉરતને
 ચાલુક બરદાશત ફરવાની તાકાત હોહને તે
 થી ખમાહતો તેહેને ઉપર લખેઆ પરમાંણે ચા
 લુક મારે અને તે ઉરતને ચાલુક ખાવાની તાકા
 ત નહી હોહતો તે છોકરાંનો બાપ વરશા આ
 હલગે પતેત ફરેતો ઘટે અવશતાથી હમ બહે
 રછે બે તે છોકરાંનો બાપ ઈઆને તે ઉરતનો ખા

વંદ પતેલ કરે હેની શાહાદતનાં પદ બીજાં
ન શકથી લખાં છે.

~~ઈહો / અશાંમ / પેતે / હશારે /~~

હરવેશો તેહેનો બાપ શેતાબ

~~શાતાહિતી હમે /~~

ચાલુ રાખે.

હરવેશો તે ફરબંદનો બાપ શેતાબ પતેલ બ
રી રાખે તેબચાં મુહલાંને વરશા આઠ થાહ
તાં ફાં લગે.

~~દાતરેન / ફદા / તા / તશાત / આઉધરેન /~~

દાદાર કેમ તે ધાત છે

~~ઈમોલદી અંન / અંધેન / અશાઉમ / અકુર~~

પાક છે અશો અકુર

~~મલદ / ઈઆ / નશાઉમ / અઉમો / બેરેતે /~~

મલદ કે નશો તે ઉપરલેઈગીહલો

~~સુનો / વા / પર / હરેશાતફે / મશીહફેયા /~~

શાગનો ઈઆ ગુજરેલાં આદમીનો

પુછીઉ જરથોશાતે કે દાદાર કેમ તે ધાતનાં

વાશાંણ પાક છે અશો અકુરમલદ કે તે ધાત

ની જનશાઉપર ઈઆ વાશાંણઉપર નશા લેઈ

ગીઓ ફુહ ઈઆને પુકુયેઉ ફુહ મુહલાં શાગનો

ઈઆ આદમીનો.

~~આપદ ૦ મરોદ ૦ ઈઓલદીપાંત ૦ અંધેના~~

હરવેશે ફહીતી પાક છે

~~અશાઉમ ૦ ભરથુશાતર ૦~~

અશો ભરથોશાત.

હરવેશે ફહીતી અકુરમભદેકે પાક છે ઈઆને
પાકથાહ અશો ભરથુશાત.

~~કુપ ૦ અહિતીઆ ૦~~

કેમ તે.

ફહીતી હોરમભદે ભે કેમ તે પાકથાહ.

~~ઈહિને ૦ અંધદ ૦ ભરનેનેશ ૦ હફેરદ ૦~~

અગર છે શુનુ હફવાર

~~ફરશાનાદીહિંન ૦ મેશામને ૦ ગોઉશા ૦ હફેરેદ ૦~~

બુલંદ ધોહ નીરંગે ગાઉનાં હફવાર

~~ભેનો ૦ ઉજદાથીહિંન ૦ હફેરેદ ૦ આપો ૦~~

ખાફે ખુશકરે હફવાર પાંણીહ

~~ફરશાનાદીહિંન ૦ અપ ૦ ઈઓલદીપાંત ૦~~

ધોહ હરવેશે પાક.

અગર છે તે વાશાંણા ઈઆ ભનશ શુનાંની તે

હેને હફવાર ગાવનાં નીરંગે ધોહ અને હફવાર

ખાફે ફરીને ખુશક ફરે અને હફવાર પાંણીહ

૪૬૨

પરગરદ શાલમી.

કરી ધોહ હરવેશે તે ધોહ આથી તે પાક થાહ.

~~આપદા ઈહિને અંધદા હરેજ તેનીશા બેશા~~

~~અગર ફે છે રૂપું બેવાર~~

~~ફરશાનાદીહિંન મેશામને ગેઉશા બેશા~~

ધોહ નીરંગે ગાવનાં બેવાર

~~ભેમો ઉજદાથીહિંન બેશા આપો~~

બાકે ખુશાક કરે બેવાર પાંણીહ

~~ફરશાનાદીહિંન અથ ઈઓજદીઆંન~~

ધોહ હરવેશે પાક.

અગર ભે રૂપાંનુ છે તો બેવાર ગોશાપંદનાં નીરં

ગે ધોહ અને વાર ર બાકે કરી ખુશાક કરે શુક

વે અને વાર ર બેહ પાંણીહ કરી ધોહ હરવેશે ફ

રેતો પાક થાહ.

~~આપદા ઈહિને અંધદા અઈઅંધેનેશા~~

હરવેશે અગર છે ભોડુ

~~થરેશા ફરશાનાદીહિંન મેશામન ગેઉશા~~

તરંણાવાર ધોહ નીરંગે ગાઉનાં

~~થરેશા ભેમો ઉજદાથીહિંન થરેશા~~

તરંણાવાર બાકે ખુશાક કરે તરંણાવાર

~~આપો ફરશાનાદીહિંન અથ ઈઓજદીઆંન~~

પાંણીહ ધોહ હરવેશે પાક.

અગર લોહોડું હોતો વારતે તરંણ ગાઉનાં ની
રંગે કરી ધોઈ અને વારતે તરંણ ખાકે કરી ખુશ
કરી શુકવે અને વારતે તરંણ પાંણી હો કરી ધોઈ
હરવેશો ધોઈતો પાક થાઈ.

~~આપદા ઈહિને । અંધદા । કુશકુનેનેશ । યેથરુશ ।~~
હરવેશો અગર છે ફોલાદ ચારવાર
~~કુશનાદીહિન । મેશમને । ગેઉશ । યેથરુશ ।~~
ધોઈ નીરંગે ગાઉનાં ચારવાર
~~નેમો । ઉજદાધીહિન । યેથરુશ । આપો ।~~
ખાકે ખુશક કરે ચેઆરવાર પાંણી હો
~~કુશનાદીહિન । અથ । ઈપોજદાઆન ।~~
ધોઈ હરવેશો પાક.

અગર ફોલાદ કુહતો ઈઆને ખરું લોહોડું હોઈ
તો વારજ ગોશપંદનાં નીરંગે અને વારજ ખાકે
કરી ખુશક કરે શુકવે અને વારજ પાંણી હો કરી
ધોઈ હરવેશો કરેતો પાક થાઈ.

~~આપદા ઈહિને । અંધદા । જરશતુઅનેશ ।~~
હરવેશો અગર છે પરથંમ
~~ખશુઅશ । કુશનાદીહિન । મેશમને । ગેઉશ ।~~
૭વાર ધોઈ નીરંગે ગાઉનાં

~~ખશુપશા લેખો ઉજાદી હિંન ખશુપશા~~
 છવાર ખાકે ખુશાક કરે છવાર
~~આપો ફરશનાદી હિંન અથા ઈપોજદીખાંના~~
 પાંણી હિ ધો હિ હરવેશે પાક.

અગર પથરની જનશા ઈઆ પથર કુહિતો વા
 રફ છઅ ગોશા પંદનાં નીરંગે કરી ધો હિ અને વા
 રફ છ ખાકે કરી ખુશાક કરે શુકવે અને વારફ
 છઅ પાંણી હિ કરી ધો હિ તો પાક થા હિ.

~~આઅદા ઈહિને અંધદા લેમેનેશા દરેઅનેશા~~
 હરવેશે અગર છે મીરીનુ લાકડાંનું
~~ફરેઆખશેનેશા ઈઅઉઅ તાહિતે~~
 યીનીનુ હમેશે

~~અઈઅપોજદીઅ~~
 નાપાક.

અગર ને જનશાને ને યીનીનું નાપાક વા શાં
 ણા ઈઆ યીનીની જનશા ઈઆ લાકડાંની ઈ
 આ ગીલીની મીરીની જનશા ઈઆ વા શાંણા
 કુહિતે ઈઆ લાકડાંની જનશા ઈઆ વા શાંણા કુ
 હિતે હમેશે લગી નાપાક તે પાક નહી થા હિ
 શારેહે લખી છે કે ગોહર રીમંન થાઈઠી હો હિતો
 લોહોડાંની મીશાને ધો હિ તેહેવારે પાક થા હિ અ

ને બીજોરની જનશ કુહ તે શુનાંની મીશાલે ધો
 હ તેહેવારે પાક થાહ અને મોતી રીમંન થાહ તે
 હેને શુનાંની મીશાલે જે હકવાર નીરંગે અને હ
 કવાર ખાકે અને હકવાર પાંણી હધોહ તો પાક
 થાહ.

કદા તા ગેઉશા ઈપોજદીઆંન અંધેના
 કેહેવારે તે ગોશપંદ પાક છે

અશાઉમ અકુરમજદ ઈઆ નશાઉમ
 અશો અકુરમજદ કે નશો

કરંધુરાદા સુનો વા પરાહરેશતે મશીહાવા
 ખાહ શાગનો ઈઆ મુહિબાં આદમીનો
 પુછીઠી જરથોશતે કે કેમ તેગોશપંદ પાક છે ઈ
 આને જે ગોશપંદે નશો ખાધો હોહ તે ગોશપં
 દ કેમ પાક થાહ ઈઆને કેહેવારે પાક થાહ હ
 અશો અકુરમજદ જે ગોશપંદે સુઆ શાગનો
 ઈઆ સુઆ આદમીનો નશો ખાધો હોહ તે
 ગોશપંદ કેહેવારે પાક થાહ.

આઅદા મરોદા ઈપોજદીઆંન અંધેના
 હરવેશો કહીઠી પાક છે

અશાઉમ જરથુશતર નોહદા પઈઓ કુરોતા
 અશો જરથુશત નહી કુધ પનીર

~~નેથર નોહદા ગેઉશા નેથર બરેશમના~~
~~ચરબ નહી જાવાંમ નેર બરશાંમ~~
~~પેતે બેરેત અંતરાદ નેમાદા ઈઆરે~~
~~બુલંદ લઈજાઈ દરમીઆંન તરફ વરશાની~~
~~દરાને~~

દરાજી.

ફહીઊ હોરમજદે કે તેગોશાપંદનું દુધ અને પનીર
 અને નેર ઈઆને ચરબ બુલંદ બરશાંમનાં
 નેરમાં ફાં નહી ધરે લેઈજાઈ ઈઆને તેગોશાપં
 દનાં દુધનું જાવાંમ ઈજાનેનાં નેરનાં ફાંમમાં
 ફાં નહી લઈજાઈ હક વરશાને દરેમીઆંન ઈ
 આને તેગોશાપંદનું દુધ તથા પનીર તથા ને
 ર ઈઆને ચરબી આલશાનાં ફાંમમાં ફાં તથા
 લેહેનાં દુધનું જાવાંમ ઈજાનેનાં ફાંમમાં ફાં
 વરશાં હક જાગે નહી આવે.

~~આપદ પસચા ઈઆરે દરાને વરશે~~
~~હરવેશે પછે વરશાની દરાજી મોરાદ~~
~~ખરેયાઉ અંધેન નેરેબીઓ અશુઅબીઓ~~
~~ખાઈ છે આદમીઉ અશો~~
~~હમચા ઈપથા પરચેદકા~~
 લી જેમ આગાજ.

હક વરશા થા હ આ પછે મોરાદ મોઆફેક ખાદિ
 આદમીઓ ભેમ કે આગલ ખાદિ તેમ
 શરેહે લખી છે જે ગોશપંદે નશો ખાધો હોદ તે
 હેનો હ શુમાર છે જે વરશા ૧ હક લગે તે ગોશપં
 દની હર હક ચીજ તેહેનુ છાંણ તથા તેહેનો ની
 રંગ તથા તેહેની ઊંન તે હક વરશા લગે પાક ન
 હી અને તે ગોશપંદનાં પેટમાં હાં હમેલ રહેઓ
 કુદિ અને તેણે નશો ખાધો હોદ ને હમેલ નશા
 ખાધાની અગાઉનો રહેઓ હોદ તો તે બચુ આ
 વે તેની પાક નહી અને નશો ખાધા પછે પેટમાં હે
 બચુ રહી ઊ હોદ તો તે બચુની તેહેજ અંદાજે
 પાક ઈઆને વરશા ૧ હક પાક વરશા ૧ હક લગી
 તમાં મ ચીજ તે ગોશપંદની હેહેર નશા બરાબર
 નંણાવી ને નરધો ધાદિ નશો ખાધો કુદ તો તે
 હેની ચીજની હેજર વેશે નંણાવી ને હક વરશા
 પછે પાક અને ને સુરગીદ નશો ખાધો કુદ તો
 તેહેનાં બેદાંની હેજર વેશે નંણાવાં ને હક
 વરશો કાંમમાં હાં આવે.

ફોહો / અંપદ / અકુર મજદ / ઈપો / અદશે મા
 ફોહો છે અકુર મજદ તે શાવાબની

મેને । મનો । અશોમ । અશોમનો ।
 મનશાની વમાશી ઉ શાવાળ યાહી હ
 અશોમ । અપરોદઈહિતે । અશોમયા । મેન ।
 શાવાળ દુરથાહિ શાવાળની મનશાની
 મનો । દરોનેમયા । વીનશતે ।

દરોને હાંશોલકરે.
 ફીહોછે તેશાવાળ અકુરમજદ નેશાવાળની મ
 નશાની હમેકરીહિ ઈઆને અમો શાવાળનુ કાંમ
 યાહીહિછે અનેકરીહિ અને તેશાવાળ હમારો હ
 મોને નહી લાગે અને નેશાવાળની મનશાની હ
 મેરાખીહિ અનેકરીહિ તે હમારો શાવાળ દરવં
 દો દોજખીઓ હાંશોલકરે ઈઆને દેવોને તેશ
 વાળની ફઠીઅત પુકુયે અને અમોને તેશાવા
 બ ફીધાથી ગુનાહા લાગે તે ફીહો શ
 વાળ.

આઅપદા મરોદન હોવા । અંધદા અશાઉમ
 હરવેશો ફહીઉ તે છે અશો
 જરથુશાતર । ઈઅમો । અશોમ । મેને મનો । અશોમ
 જરથુશાત ને શાવાળ વમાશે શાવાળ
 હિશોમનો । અશોમ । અપરોદઈહિતે । અશોમયા
 યાહે શાવાળ દુરથાહિ શાવાળની

મેને મનો / દરેને મને / વીનશાત /

મનશાની દરેને હાંશેલ કરે.

દરવેશો ફહીઉ અકુરમજે તે શાવાળ તે છેલે અ
શો જરથુશાત જેતુદિફહીઉ કે શાવાળ વમાશીદિ
અને શાવાળ હમે યાહીદિ ઈઆને શાવાળનું કાં
મ હમે કરીદિ તે શાવાળ દુર અને જુદો થાંદિ શા
વાળની મનશાની હમે રાખીદિ તે શાવાળ દરે
હાંશેલ કરે અને તે શાવાળ હાંશેલ કરવાથી
ગુનાહા થાંદિ.

ઈપો / નશો / મેલીમ / આપેમ / વીનેયરાંમા
ને નશા મંદ પાંણી નેરમાં
દરેને તે /

બુલંદ લેઈજાંદિ.

કે નશા મંદ પાંણી નેરને દરેમીઆં ન લઈજાંદિ
ને પાંણી નશાદિ ફરી રીમંન થાંદિ લું હોદિ તે કુઆ
નું પાંણી ઈજાને ઈઆ વંદીદાદનાં નેર કાહા
ડવાનાં કાંમમાં હાં લીદિ અને તે પાંણી નો નેર
કાહાઠી ઈજાને તથા વંદીદાદ તથા હરદિફ ઈ
જાં કરે અને તે પાંણીમાં હાં નેર મેલવે ઈજા
ને તથા વંદીદાદ કીધાનો નેર મેલવે તે શાવાળ
ની ફઠીઅત દેવોને પુકુયો.

ઈઓ / અપા / નખતરો શો / તાથરેશો
 એ ઉપર પરદો ઈઆને શાહુ તારીફો
 વીનેથરાંમ / ફરવેરેતે /

નેર લેઈજાઈ.

એ કુઆભિપર પરદો હોઈ અને કુવો અંધારી તા
 રીફીમાં હોઈ તે પાંણીનો નેર લઈજાઈ અને તે
 પાંણીનો નેર કાહાડીને ઈજાણું ઈજે ઈઆ ઈજ
 શાને ઈઆ વંદીદાદ ઈજેઆનો નેર તે અંધારા
 કુઆમાંમાં રેડે તે ઈજાણાંની ફઠિઅત દેવોને પુ
 કુયે અંધારા કુઆનો અરજ હોઈ એ કુઆ ભિપર
 ખુરશોદની તથા માહાતાબની તથા શોતારાની
 રોશાની નહી પડતી હોઈ તેફેને ફેફેછે તે કુવાનાં
 પાંણી પાવ કાંમમાંમાં નહી કાંમ આવે અને
 નશાનો શુમાર હોઈએ ૩ તરંણા ડગલાં દુરથી બ
 રશાંમ રીમંન નહીફરે એ નશો ૩ તરંણા ડગલાં
 ને દરમીઆંન કુહિતો બરશાંમ અવાવ ફરે અને
 એ ચશામો પાંણીનો હોઈ તે ચશામાંમાં નેર એ
 મેલવે ઈઆને ઈજશાને ઈજેઆનો પાંણીનો
 નેર રેડે તે રેડેઆને દરમીઆંન ડગ ૩ નશો પ
 ડેઓ હોઈ તો તે નેર અવાબથાઈ ઈઆને તે ઈ
 એઆનાં શાવાબની ફઠિઅત દેવોને પુકુયે અ

ને ડગડે તરંગા રેડે-આથી દુર હોઈ તો નેર રેડે તે
અવાય નહીં થાઈ અને હમછેકે જે પાંણીમાં ફાં
નશો પડે-ઓ હોઈ તે પાંણીનો નેર ફાંફાડવા અ
ને નેર લેવા નહીં ધટે.

અરોમ વોફુ ૧

વંદીદાદની પરગરદ ૮ મીં બામાં દીની શાથે ।

આ-પદ । ઈ-પદ । દુરો । ઉપ । દરેને । વા ।
અગર કે ઘેર ઉપર રાખેલું ઈ-આને
નેમતો । હવે । વરેને । વા ।

કૂરશી ઉપર બાક ઈ-આ.
અગર કે મોટું ઘર રાખેલું ઈ-આને ઘર મોટું બાં
ધેલુ છે અને તે ઘરને કૂરશીની જડેલી છે અને
તે ઘરની જમીન ઉપર ઈ-આ તે ઘરની કૂરશી ઉ
પર બાક પાંથરેલી હોઈ.

સપા । વા । નાવા । હિરેથી-આદ ।

શાગ ઈ-આ આદમી તેમાં ફે ગુજરે.
શાગ ઈ-આ આદમી તેમાં ફે ગુ
જરે.

કુચ । તે । વેરેલ આં ન । હતે । ઈં ખો ।

શુ તે કરે તે કે

મજદઈ અશાને ।

માજદી અશાનીનાં .

તેહેવારે શુ કરે જે માજદી અશાની દીનનાં જે આ
દમી ખોને ગોનાહા નહી લાગે .

આપદ । મરોદ । અકુરો । મજદાત । ઉપેરે ।

હરવેશો ફહીઊ અકુર મજદે બુલંદ

દખમે । હશી આં ન । વી દખમે । ચેશી આં ન ।

દખમું ચાહે દખમુ પેદા કરે

હરવેશો ફહીઊ અકુર મજદેકે દખમાંને ઈં આને

દખમાંની ખાહેશ કરે ઈં આને દખમાંની જગો ચા

હે ઈં આને દખમાંની જગો પેદા કરે જગોનાં દ

રમી આં ન માં હાં જગો પેદા કરે તે મુવાને વાશતે .

ઈં હો । અહિતેમ । હરેશતેમ । ઉપ । વેરેચવો

અગર તે મુહિલાંને લઈજા

તરેમ । અઊં આં નાં ન

શેતાબ નં હો .

અગર જે તે મુહિલાંને તાં હાં થી શેતાબ લઈજા

વું નં હો જે તેહેને લઈજાઈ શખવું લલુછે હેપુ

નં હો ઈં આને જે આદમી ગુજરીઊ હોહતો તે

હેને દખમાંની ખાહેશફરે અને દખમે લઈજાઈ
 અને એ શાગ મુલું હોઈતો તેહેની જગો એ જગો
 ને દરમીઆંન ફુદિ ઈઆને નશાખાંનું તાંહાં તે
 જગોમાંહાં લઈજાઈ શાગનાં નશાનુભી જુદુંડુ
 ખમુ ફહેલુ છે વાશતે એ શાગ ઈઆ આદમી મ
 રે તેહેને તે ધરથી શોતાવ દખમે લઈજાયું નં
 હોઈ ધણું ખુબ છે.

~~અહીં અપા હોઈતેમ હરેશતેમ વરઈઅંન~~

~~હરવેશે તે ગુજરેલાંને લઈજાઈ~~

~~અહીં અપા નમાનેમ હરેજાહેન ઉપા~~

~~હરવેશે ધરથી મુકે બુલંદ~~

~~અહીં તેમ નમાનેમ બુદ્દીઆંન~~

~~તે ધરમાં ખુશબો~~

~~ઉરઆશાનઈઆઉ વા ચોકુ ગુનહે~~

~~શુખડ ઈઆ લોબાંન~~

~~વા ચોકુ ફેરેતો હશ વા હદાને~~

~~ઈઆ ભલુ અગર ઈઆ દાડંમનાં~~

~~પતઈઆઉ વા ફાંમચીદ વા ફુબુદો~~

~~નહાડની ઈઆ હરફે નેક ખુશબો~~

~~તેમનાંમ ઉરઅરનાંમ~~

નહાડોની.

તે ધરમાંથી નશાને જે મુવું હોઈ તેહેને લઈ જ
 ઈને તેહેની જગોમાં ઈઆને દખમાંમાં હાં મેલે
 અને તે ધરમાં હાં વંન પશતી જહાડની ખુશ
 બોઈ બાલે તે ઉર અર જહાડની વશતી ખુશ
 બોઈ શુખડની ઈઆ લો બાંનની ઈઆ અગર
 ની ઈઆ દાડે મનાં જહાડની ઈઆ હરદિક જ
 હાડની ચીજ ખુશ બોદાર હોઈ તે ચીજ આતશ
 ઉપર મુકીને બાલે વલી ફરીથી ફેરેછે.

~~ઈહને । અહતેમ । નમાનેમ । ઉપ । બેરેયવો ।
 હરવેશે તે ધરથી બુલંદ લેઈ જવુ
 તરેમ । અહિઅ । જનાં ન । અહિઅ । અહતેમ ।
 શોતાબ નંણો તે થી
 નમાનેમ । બરઈહિંન । અહિઅથા । હરેશતેમ ।
 ધર લેઈ જઈ હરવેશે મુહલાંને
 ફરેજ અંન ।~~

મુકે.

ફે તે નશા ખાંનાનાં ધરથી શોતાબ લઈ જવુ
 નંણો જે તેહેને લઈ જઈ શખવું ખુબ છે હે
 વુ નંણીને તે નશા ખાંનાંથી લઈ જઈ અને તે
 મુવાંને તે નશા ખાંનાંનાં ધરથી લઈ જઈને
 તે દખમાંમાં મુકે.

ઉપા. અહિતેમ નમાનેમ બુદ્ધિઆંન.

ઊપર તે ધર ખુશબોહ

ઉરઆશાનઈઆઉ. વા. વોકુ. ગુનહે.

શુખડ

ઈઆ લોબાંન

વા. વોકુ. ફેરેતોહશા. વા. હદાના

ઈઆ ભલાં અગર ઈઆ દાંમનાં

પતઈઆઉ. વા. ફાંમચીદા. વા.

ભહાડની ઈઆ હરહક

કુબુદ્ધિતેમનાંમ. ઉરઅરનાંમ.

નેકબોહ

ભહાડની.

પછે તેધરમાં વંનપશાતી ભહાડની ખુશબોહ

બાલે ઈઆ શુખડની ઈઆ લોબાંનની ઈઆ

ભલા અગરની ઈઆ દાંમનાં ભહાડની ઈઆ

હરહક ભહાડની ને ખુશબોદાર ચીજ હોહ તે

આતશ ઊપર મુકે અને બાલે. શારેહે લખી

છે. હિહેવું અવશાતાથી હમ ભહેર છે કે શાગ

ઈઆ આદમી ધરમાંહાં ગુજરે હ બેકુમાં હાંથી

હરહક ગુજરે તેહેને તેધરથી અગાઠી લઈજ

વાધરે અને તેહેને લઈજઈને દુખમાંમાંહાં મે

લે અને તેધરને દરમીઆંન અંદરથી અને બા

હેરથી આતશ ઊપર ખુશબો ને ઊપર લખી છે

તે ખુશબો મેલીને ખુશબો હિ કરે અને તે ધર
 માં હે ભેદે કોઈ કુહિ તેહેને વાશતે ફેદે છે ને નવ
 રાત ગીઆપ છે અને મહીનાં પછે કાંમ માં હાં
 લાવે ને રખી થવંન કુહિ તો ૫ નવ રાત ગીઆ
 પછે અને ને હાવંન હોહિ તો મહીનો અને ૩૦
 તરીશ રાત ગીઆપ છે વાપરે અને તે શાગ ઈઆ
 આદમી હરદક મુખું કુહિ તેહેને દખમે પુકુચાડે
 આપ છે કાંઈ તેહેની જાતનો નશો હરેક કાંઈ
 ફેર નશો રહેઓ કુહિ તે માલુંમ પડે તો શોતાબ
 તેહેને પહરેલ કરે તે પહરેલ કરી બીજી નશાની
 જગો ઉપર પહરેલ કરે અને ને જગો તેહેની જાત
 નો ફેર નશો પડેઓ કુહિ તેટલી જગો રીમંન થા
 હિ શાવાશતે ને શાગ તથા માં હાશ જવતુ હોહિ
 ને તેહેની જાત ઉપરનો બાબ ઈઆ નખ ઈઆ
 થુક ઈઆ બલગંમ પીશાબ હરદક ફેફેર નશા
 પડેઓ કુહિ તે મુઆપ છે નશો થાહ વાશતે માલું
 મ પડે તો તે બીજી શોતાબ પહરેલ કરે અને નેટલી
 જગો પડેઓ હોહિ તેટલી જગો રીમંન થાહ ને જ
 વતાં હરદક તખશીર થી ઈઆ હરદક આબર
 થી તેહેનો હાથ ઈઆ પાગ ઈઆ આંગલાં ને
 કાંઈ કાપી નાંખેઆં હોહિ તે તેહેવારે તેમરે તેહે

વારે તેનશો થાહિ અને જેટલી જગોઉપર જવ
તાં જેથીજ પહરેજ ફીધી હોહ ઈઆ દાદી ફુહ તે
ટલી જગો રીમંન થાહિ વાશતે તેમુઆપછે શોતા
બ તેજગોથી ફાહાડે અને નશા મુકવાની જગો
હોહ તાંહાં પુકુઆડે અને તેજગો રીમંન થાહિ
તેહેવારે નહી અંદાજેહે પાક થાહિ આપછે તેજ
ગો વાપરે અને જમીન પાક થાવાનો અંદાજે
શાતમી પરગરદમાંહાં લખેઉછે તેવાંથીને અ
મલકરે ૦ હવે ગુજરાતીનો કરનાર કેહેછે જે
બીજું હશરેહેમાં લખુછે જે જે જગોઉપર ઈઆ
રવેશાઉપર શાગ ઈઆ આદમી મરેતો નીચે
નું શરવે પાક અને જે નીચે ધરમાં મરેતો ઉ
પરનું શરવે પાક ઈઆ હક શોરાખમાંહાં મરે
ઈઆને લાંદરામાંહાં મરે ઈઆ ખાડામાંહાં મ
રેતો ઉપરની શરવે જગો પાક અને જે જગો
મુવું ફુહ તેટલી જગો ના
પાક.

~~દાતરે ૦ અશાઉમ ૦ ઈપદા અહમે~~
દાદાર અશો કે દરમીઆન
~~નમાને ઈપદા માજદી અશાનો હશા~~
ધરને કે માજદી અશાની દીનનાઉનાં

સપા। વા। નાવા। હરેથી આદ। વારેઅંતેમા
 સગ ઈઆ મરદ મરે વરશાત
 વા। સનેઅંતેમા વા। વેરેઅંતેમા તેમા
 ઈઆ બરદ ઈઆ બુલંદવાહ તારીફી
 અંધેમા વા। હવેગાતો। અઈઆંમા વા।
 ઈઆ બુલંદપોહોયે દાહાડામાં ઈઆ
 વેરેતફરો। વીરતો। વીરે। જરોઅંતે
 ફરવુ ગોશપંદો મરદોનુ પુકુયે.
 પુછીઠી જરથોશતે કે હદાદાર માજદીઅશની
 દીનનાંતનાં શાગ ઈઆ આદમી ગુજરે અને
 વરશાત ઈઆ બરદ અને ફરાં ઈઆને મોટુંવા
 વીજેતું ઈઆ ઘણું શીફા તારીફી અંધારું ઈઆ
 બુલંદવાહમાંહાં પોહોયે તેદાડામાં ગીરદીઅ
 ને લશકરગીરદીફુદ તેદાડામાંહાં મરે અને તે
 દાહાડામાં આદમીઓ અને ગોશપંદો તેશરવે
 દેહેશાતથી ખરાબ હોઈ તેદાડામાંહાં મરે.
 કુચાતે। વેરેજાંન। અહતે। ઈઓ। મજદઈઅશને
 શુ તે ફરે તે જે માજદીઅશનીનાં
 તેહેવારે શુફરે તે માજદીઅશની દીનનાં લો
 ફો જે તેહેનાંને ગુનાહા નહી લા
 ગો.

આપદ ના મરોદા ઈપદા અહંમે નમાને ।
 હરવેશે કહીભી ને માંહાં ધર
 ઈપદા માજદી અશાનો હિશા । ફરેશાતેમ ।
 કે માજદી અશાની નાંત ધણી
 ઈપોજદાતો । નેમો । તેમેમયા ફુશાકો । નેમો ।
 પાક જમીન ધણી શુકી જમીન
 તેમેમયા ફાંમ । બેશાતેમયા અહતે । પથણા
 ધણી કેમહોઈ તે રાહામાં
 ફરીઆન । પસુ અસયા સતોરાયા આતરેમયા
 આવવુજવુ ગોશાપંદોનુ હોરનુ આતશાનુ
 અફુરહે । મજદાતો બરેશામયા અશાઈઆ
 અફુર મજદનાં બરશાંમ અશોઈઈ
 ફરશાતેરેતેમ । નરેમયા ઈહિમ । અશુઅનેમ ।
 બુલંદ બાંધેય મરદ ને અશો
 દાતરેન યુઅદા દરાને । હયા । આથરદા
 દાદાર ફેટલી દુર થી આતશા
 યુઅદા દરાને । હયા અપદા યુઅદા દરાને ।
 ફેટલે દુર થી પાંણી ફેટલે દુરથી
 હયા બરેશામન । ફરશાતેરીઆદા યુઅદા
 બરશાંમ બુલંદ બાંધેય ફેટલે

~~દરાને । હય । નરીબીઓ । અશુઅબીઓ ।~~
 દુરથી મરદ અશો

~~આપદ । મરોદ । થરેશત । ગાહિમ । હય ।~~
 હરવેશે ફહીઊ તરીશ ફદમ થી

~~આથરદ । થરેસત । ગાહિમ । હય । અપદ ।~~
 આતશ તરીશ ફદમ થી પાંણી

~~થરેસત । ગાહિમ । હય । બરેશમંન ફરશતરીઆદ ।~~
 તરીશ ફદમ થી બરશમ બુલંદ બાંધેય

~~થરેગાહિ । હય । નરેબીઓ । અશુઅબીઓ ।~~
 તરંણ ફદમ થી મરદ અશો

હપદનો માંહિનો તથા અરથ તથા શરેહેશુધાં પાં
 યમી પરગરદમાં હાં લખાં છે અને હ પરગરદની
 શરેહે હજોની લખી છે . ને વરશાત વરશ
 તો ફહિતો ઈઆ વરશાતનાં ફતરા પડતા ફહિ
 તો તે વરશાતની દેહેશતથી નશો હખમે લઈ
 જઈ નહી અગર વરશાત નહી વરશતો ફહિતો
 લઈ જવા ધટે અને ને નશો લેઈને રશતે પડેઆ
 ફહિને રશતામાં વરશાત વરશોતો કેથે મુકવાની
 શક્ત ફહિતો મુકી શકે પંણા નશાને રશતે વર
 શાત લાગવા નહી દીદ પંણા તે નશાને પાછો ધ
 રમાં હાં લાવવા નહી ધટે અને નહી લાવે અને

નશાઉપર છતર રાખી નહી લેઈજઈ અને વરશા
ત થોલેઆપછે નશાને લેઈગીઆ ફુદ અને તે કુ
ખમું વરશાતનાં પાંણીથી ભરાઈને પુરથાઈઈહો
દતો લાદક છેકે દખમાં માંહાંજ તેનશાને નાંખે.

~~અહિતદા હે । અહતે । મજદઈઅશાને । અંધાડા~~
~~દરવેશો તે તે માજદઈઅશાનીનાં તે~~
~~ભેમો । અહિઅ । ફનેમ । અહિઅ ।~~

ભેમો નીચે ખોધેઆમાં તે નીચે

~~ફનઈઈન ।~~

ખોધે.

જે જમીન ઉપરલખીછે જે આટલી દુર આટલી
જનશથી તેજમીન માજદઈઅશાની દીનનાં આદ
મીડ નીચે ખોધેઆમાં ખોધે તો તે માજદઈઅશા
ની દીનનાંડને ગુનાહા નહી લાગે.

~~મેદીઓ । પેતેશતાને । ખરજદેશમે ।~~

દરમીઆંનલગે પાગની શખત

~~મેદીઓ । નરશા । વેરેદોશમે ।~~

ફંમરલગે મરદની નરંમ પોચી.

પાગની અધવચ લગે જેશખત જમીન ફુદતે ખો
ધે ઈઆને પાગનાં વચલા ગોદંણાલગે શખત
જમીન ફુદ તે ખોધે દક આદમીની ફંમરશુધી જે

નરંમ પોચી જમીન હોઈ તે ઊડી કંમર લગે ખોધે.
~~અહીં અ. હે. ગાતું મ. બરઈ અં ન. આતરી હે~~
 તે જે જગો લઈ જઈ આકેશ તર
~~વા. સરી હ. હે. વા. અહીં અ. ઉપરાંદ.~~
 ઈઆ મીટી ઈઆ તે જે બુલંદીની
 નેમાદ.

તરફ.

તે જગો લઈ જઈ આકેશ તર અને મીટી બુલંદીની
 તરફ ઈઆને જગો ખોધીય તે જગો ઉપર ખાક લે
 ઈજઈ પાંથરે.

~~બરઈ અં ન. હશતી હે. વા. જરશતુ અ. હે.~~
 લઈ જઈ ઈટ ઈઆ પથર

~~વા. હોશકો. જેમનાં મ. વા. પાંશનું મ.~~
 ઈઆ શુકી જમીનની ઈઆ ખાક.

અને તે જગોમાં હાં કાચી ઈટ લેઈ જઈ ઈઆ પ
 થર લેઈ જઈ ઈઆ શુકી જમીનની ખાક ઈઆને
 ધુંઆડો લઈ જઈને તે ખોધેલી જમીનનાં શોરા
 ખમાં હાં શુકી ધુલ ઈઆ પથરનીયે પાંથરે અને
 આતશની બજેલી ખાક તાં હાં લઈ જઈ નહી શાવા
 શતે જે તેરાખ પાક થાઈ નહી.

~~અહિતદા હે । ઉજ્જોદામ । તનુમ । નેદેધીઆન~~
~~હરવેશે તેહેનો બુલંદ જીવ તંનને મુકે~~
~~બાપશપરેમ । વા । યરેખશ । પરેમ । વા ।~~
 બેઠે રાત ઈઆ તરંણ રાત ઈઆ
 માજદરા । જહીમ । વા ।

મહીનાંની દરાજ

હરવેશેકે તેહેનો જીવ બુલંદી પાંમે ઈઆને જેહે
 વારે આદમી મરે તેહેવારે તેહેનો જીવગીઆ પ
 છે તેહેનાં તંનને તેજગોમાંહાં મુકે બેરાત લગે
 ઈઆ તરંણ રાત લગે ઈઆ મહીનાંની દરાજ લ
 ગે ઈઆને દેક મહીનાં લગે તેજગોમાંહાં રાખે ઈ
 આને નશાખાંનાંમાંહાં રાખે ઈઆને જે નશાની
 જમીન ફીધી છે તેમાં રાખે ૦ હવે ગુજરાતીનો
 કરનાર કેહે છે જે હરેક બારાંનનાં બરફની જલ
 મીથફી ઈઆ આફતનાં શબબથફી નશાને ન
 શાખાંનાંનાં ફશ ફાહાડીને તેહેમાંહાં રાખવા ફ
 રમાઈછી છે પંણ અશાલથી બોનેરગોથી હરશં
 મ રાખેઉ નથી પંણ હ પરગરદ મધે લખે છે જે આ
 ફતશમાવી હ નશાનો ફશ ફટલે અંદાજેહે ઊડો
 ખોધીને નશાખાંનાંમાંહાં નશાને મેલીને તેશો
 રાખઊપરથી અતરંગ બંધ કરે.

~~વીસપેમ | આ | અહંમાદા | ઈપદા | ફરા | વઈપો |~~

તમાંમ તે તેથી કે ખુબ પરદાં

~~પતાંન | ફરા | ઉરેપર | ઉખરીઆંન |~~

ઊડે ખુબ ઉરેપર ઊગે

~~નીઆઉઅંયો | અપતયેન | ઉશવાતો |~~

છુપી થાઈ જમેશતાંનબલા બુલંદવા

~~નંમ | હેચીઆદા | આપદા | ઈપદા | હેશ |~~

જમીનને શુકવે હરવેશે ને તે

~~ફરા | વઈપો | પતાંન | ફરા | ઉરેપર |~~

ખુબ પરદાં ઊડે ખુબ નડ

~~ઉખરીઆંન | નીઆઉઅંયો | અપતયેન |~~

ઊગે છુપી થાઈ જમેશતાંનનીબલા

~~ઉશ | વાતો | નંમ | હેચીઆદા |~~

ખુબ આઈ જમીનને શુકવે

તમાંમ તાંહાંબગે ફરાની જગેમાંહાં તાંહાંબગી

રાખે નેહેવારે હરવેશે તેપરદાં જઆદે ઊડે અને

જઆદે જહાડ ઊગે છુપેઆં થાઈ જમેશતાંનની

બલા આફત તથા બુલંદ વાઈફરી જમીન શુકા

ઈ તેહેવારપછે.

~~અહિતદા | હે | અહિતે | મજદઈઅશાને | અહે |~~

હરવેશે તે તે માજદઈઅશાનીનાં તે

~~નમાનહે । ઉપ । થવેરેશાંન । ઉપેથવેરે ।~~

ધરને બુલંદ ખોધે આમાં બુલંદ

~~શીપાંન ।~~

ખોધે.

તેમાલદી અશાનીનાં આદમીઓ ને હરવેશે ક
રેતો તેમાલદી અશાનીનાં ઉછે તેહેનાંને ગુના

હા નહી લાગે કે તે માલદી અશાની દીનનાં ન
શાખાનાંનાં ધરમાંથી બુલ રવેશે ખોધે આમાં

ખોધે ઈઆને તેકશમાં હાંથી શોરાખ ખોધીને
તે મુઆં આદમીનું તંન મુકીને શોરાખ બંધ ઈ

આને પહરેલ કીધેલો છે તે શોરાખનો દરવાને
ખોધી ઈઆને તેશોરાખની ઊપરથી તેહેનું મુ

કુકું ઊપરથી બુલ રવેશે ખોધે.

~~દુઅદેમ । નર । હશે હથે । વીને હશાયાંમ ।~~

બેહ મરદ ચાહે જીવતાં ઈઆને નેરાવર

~~વીનુઆ । રે અંતાંમ ।~~

ધણી કુશોશાનાં કરનારા.

બેહ મરદ તેહેને ખોધવું ચાહે તેબેકુ મરદ ધણી
નેરાવર મોટી હિમતનાં હોતે અને ધણી કુશો

શાનાં કરનાર કુહ અને તે બેહ મરદ હકાંમમાં હાં
ખાહેશ કરે ઈઆને નશાનાં કરનારો શોરાખ ન

શાખાનાં માં ફાં છે તે શો રાખ ખોધે-આ માં.

~~મગ અને । અને હવે । વશતરે । જેમો હિસાતો હિ~~

નાગો બેગર કપડે ખાક શુકી હો હિ

~~વા । જરશતુ-પ્રા । વા । ઉપસકેમ । બેમ ।~~

ઈ-પ્રા પરથંમ ઈ-પ્રા બુલંદ બેકુ

~~ચચચ । શુ-પ્રા ।~~

બોલે ઈ-પ્રા બાજધરે.

તે બેકુ મરદ બરેફેને બેગર વશતરે ઈ-પ્રાને ક
પડાં ફાફાડી નાગા થાફેને અને નશા લઈ જવા
નાં કપડાં પેફેરે તે કપડાં રીમંન થાફે શારોશ બા
જ અશફે બગે પેવંદ પકડીને ધરેપછે પેલા શો
રાખનાં મુકુડાં ઊપર પથર ફુદ ઈ-પ્રા જમીનની
ખાકની કાચી ઈટ ઈ-પ્રા ખાક જે હોફે તે તે જગો
ઊપરથી ખોધી ફાફાડે અને શાગ દેખલાવીને
પેલાં મુવાંનાં તંનને બાફેર ફાડે.

~~દેમ । ઉખદો । દેતે ।~~

તે બોલવું આપે.

હરવેશો બોલવું આપે ઈ-પ્રાને જેરદ ગુરે ઈ-પ્રા
ને દશતુર હોફે તે તે હોણનાં શોરાંનાં આગલ
ઈ-પ્રાને તાં ફાં ઊભો રહીને હોફંમ આપે ઈ-પ્રા
ને હોફંમ કરે જે હક મરદ હિમુ-પ્રાનાં હાતની ત

રૂથી પકડો અને હકમરદ હિંનેનાં પાગની તર
રૂથી પકડો તાંહાં ઊભો રહીને જેમ ઘટે તેમ હો
કંમ કરે અને તેરદ ગુરૂ ઈઆને દશતુર કેહે તે
મ તાંહાંથી કાહાડે.

~~દેમ । પેતે । અંધાઉ । જેમો । નેદેથી અંધાન ।~~
તેઊપર તે તે જગો આપે.

પછે તેહેને તેજગો આપે ઈઆને તે શોરાખ
માંહાંથી કાહાડી મુઆનાં તંનને અને તેજગો
ઊપર મુકે ઈઆને તેજગો ઊપર લેઈ જાહે.

~~ઈઅહોહિદા દેમ । બાદેશતેમ । અઊઅ ।~~
જે તે બુલંદ જગો તે

~~જનાં ન । સુનો । વા । ફેરેફૂશા । ખરો ।~~

જંણો શાગ ઈઆ કાલબુદનાં ખાનારાં
~~વઈઅપો । વા । ફેરેફૂશા । ખરો ।~~

પરંદાં ઈઆ કાલબુદનાં ખાનારાં
જેમકે તેઊથી બુલંદ જગોહોઈ અને જંણો પરં
દાં કાલબુદનાં ખાનારાં મુરગો ઈઆને કાલ
બુદનાં ખાનારાં શાગો ઈઆને જેજગો મુઆ
નાં તંનને મુકે તેજગો પાહાડની ઈઆ ઊથી જ
ગો ફુદ તાંહાં મુકે અને તેજગો હિંવી ફુદને પ
રંદાં જંનવર જેશાગછે કાલબુદનાં ખાનારાં તે

નંણો અને તેહેની આશણી તેમુરગો કરે હહેવી જ
 ગો તેમુઆનાં તંનને મુકે આદમી ૩ નંણો તે જગો
 ઊપર પરદાં ફુદ તાંહાં મુકે ૦ શરેહે લખી છે તેમુક
 લાંનો શુમાર કે હક તેહેશેવાદ જુદો નથી ઈઆને
 હેનો બીજાં કાંઈકદેહે વગર શુમાર નથી કદેહે તેક
 દેહે તે મુવાંને વાશતે જગો બાંધવી છે તેહેને ફેહે
 છે ૦ અને કુશતંન બુજાદનામનાં શાગેરદે જાહેરક
 ફીઠીને કદેહેનો શોરાખથી લઈજાહે તે બરેહેને
 નાગા ઊધાડાં થાઈ કપડાં કાફાડીને લઈજાહે અ
 ને શોરાખનાં દરમી આનથી લઈજાહે તેહે
 વારે તે કાલબુદની પછવાડેથી શાથે શાગ
 નેલી લઈજાહે અને તે જગો મુકીને બાજ મુકે
 આપ્ર છે ને તેહેનાં બેકુનાં તંનને ધોવા ફીઠી
 છે અને તે બેકુ મરદો રીમંન નાહે ૦ કુશ
 તંન બુજાદનાંમનાં પેગંમબરનાં શાગેરદે વ
 લી ફરીથી કદેહેને વાશતે ફીઠીને તમાંમથી
 જ શરવે શોરાખથી ધરનો શાહેબ ફુદ ઈઆ
 ધરની બીબી ફુદ તેલી લેઈજાહે હશેવાદ નશા
 ની પલીદ ચીજ ઈઆ નશાને ને લાગેલી ચીજ
 ફુદ તેનશાનાં શોરાખનાં દરવાજા ઊપર ની
 ઈઆને શોરાખનાં બાબની ને ચીજ હોદ તે

લેઈજવાધટે અને પહરેજ કરવા ઘટે અને શો
રાખનો ખાડો પાછો પુરવાનું કાંમ નથી ઈઆ
ને તે કદેહેનો શોરાખ પાછો પુરેજહી ખોલારા
ખે અને કદેહેની શોરાખથી નશો લઈજવાનો
જેકુહિતેધટે જો બેકુરમદ કુહિતો તે લઈજહ ઈઆ
દેકમરદ ઈઆને દેક ઉરત કુહિતો તેલી ઘટે ઈ
આ બેકુ ઉરત કુહિતો તેલી ઘટે પંણા લઈજઈ
ને પાછુ લાવવા નહીધટે ઈઆને શોરાખમાંથી
લઈજહ તેપાછુલાવી શોરાખમાં મુકવા નહી
ધટે અને જેકોઈ શોરાખથી કાહાડીને લઈજ
દે મરદ ઉરત છુપેઓ નહી લઈજહ ઈઆને ચો
રીથી નહીલઈજહ આડે રશતે થાઈને નહી લ
ઈજહ ૦ અને શોશીઓશનાંમનાં પેગંમબ
રનાં શાગેરદે ફહીઊને જેમકે આગલ ફહીઊ
તેરવેશો લઈજહ અને ઢોરઊપર મુકીને નહી લ
ઈજહ અને રાતનાં નહીલઈજહ તેરાતને વાશ
તે કુ ફેકુચને જેનશો શોરાખમાંહાંથી કાહાડીને
લઈજવા ચાહે તેહેવારે દેમ જંણો જે તાંહાં જશું
તેરલાં રાત પડે અને વખત નથી પુકુચતો દેહે
વુ જંણીને તેદાહાડે નશો શોરાખમાંહાંથી કા
હાડીને લેઈજહ નહી તેહેને બીજે દાહાડે લઈજ

હિ હિતમાંમ પહરેજ જીવતાં આદમીને ધરેતો હિ
 ૬ આદમી રીમંન નહીયાહિ અને તેજગો બાહા
 ખરીદકરે ઈઆને તેહેની પછવાડેથી અપશતા
 પઢવા અને હિ દરૂન ઈજવા તેજગો પરથંમ દી
 નનાં બોજેરગોહિ રવા રાખેઆનથી જે તે જગો
 પાક થાહિ તાંહાંલગે દરૂન તાંહાં નહી ઈજે.

~~અહિતદા અહિતે નશો ફરો નેશાફદેતે~~
 હરવેશો તેજે નશાનાં ફરો બેશો
~~અહિઅદા હય હરેશતેબીઓ ઈઅધા ધરે~~
 તેજતે થી મુઆનાં જે તરંણ

ગાહમ.

ડગ.

હરવેશો તેજેકોઈ નશાફરો ઈઆને નશાનાં બી
 ઠાવનાંર તેગુજરેલાંથી ડગ ૩ તરંણ બેશો ઈઆ
 ને ડગલાં ૩ તરંણ દુરથી બેશો પોતાની દેહેશ
 તેફરી દુર બેશવાધરે.

~~આઅદા બોચાદ રતુશા અશુઅ~~

હરવેશો બોલે રદ અશો

~~મજદીઅશાનેબીઉ મજદીઅશાન~~

માજદીઅશાનીનાં માજદીઅશાનીનાંઉછે.

હરવેશો ફેહે રદ શુર અશો શોરદાર મુઆનાં

લઈજનારાંને વાશતે જે માલદી-પ્રશની દીન
નાંડ જે મોરા છે તેહેને દશતુર હોફમ કરે.

~~હાંમ હોતે મેશાંમ વરઈદેન અદીનીઓ~~

શાયે તે નીરંગ લઈજદે તેણે કરી

~~અદીતે નશુ કરા કરશની આડપંતે વરેશ~~

તે નશાનાં ખેચનારનુ ખુબ ધોઈ બાલ

~~ઉશાયે તનુંમયે~~

તંન.

શાયે નેરંગ લેઈજડ અને નશાનાં ખેચનારા
ડને ખુબ ધોવો તંન અને બાલ ઈઆને નશા
નાં ઊઠાવનારોને ખુબ નહવાડો તંન અને બા
લને નીરંગેકરી ખુબ રવેશે ધોવો ઈઆ
ને નહવાડો દશતુર દેહેવો હોફમ કરે અને તે
નશાકશને ઈઆને નશાનાં ઊઠાવનારને નહ
વાડે ૦ ગુજરાતીનો કરનાર કેહેછે જે ભેમકે ૭
મેશતાંનની આકૃત બલાને વાશતે પાંચમી
પરગરદમાંહાં કહેહે બનાવાને વાશતે ફહીઊ
છે જે ભેમશતાંનની બલાનો હીગાંમ હોઈ તેહે
વારે ફોઈ મરે તેહેવારે દેહેવીજગો બનાવીને મુ
વાંનાં કાલબુદને તેજગોમાંહાં દકરાત ઈઆબે
દરાત ઈઆ તરંણ રાત ઈઆ મહીનાં લગે ઈ

આ નંહાં લગે જમેશતાંનની બલા દુરથાદિતાં
 હાંલગે તેમુઆંનાં તંનને તેજગોમાંહાં રાખે અ
 ને બલા દુરથાદિઆપછે તેહેને કદેહેમાંથી કાહા
 ડીને દખમે લઈજઈ અને બલા દુરથાદિઆપ
 છે ને તેજગોમાંહાંથી કાહાડીને દખમે લઈજઈ
 ને ખુરશોદની રોશનીમાંહાં નહી લઈજઈ મુકે
 અને વરશા૧૬૬ લગે ને તે કદેહેની જગોમાંહાં
 મુવાંનાં કાલબુદને રેવાદિહિતો તે માજદિઅશ
 ની દીનનાં ગુનેહગાર થાદિ તેહેને અશુઅગની
 તોજશાફરે ઈઆને તરીજ પરગરદમાંહાં દહેજ
 કદેહેનાં બાબમાંહાં લખેછે ને ૦ કુશતંન બુજદ
 નાંમનો પેગંમબરનો શાગેરદ તેણો કહીઠીને ૬
 અવશતાથી જહેરછે ને દહેની કદેહે જગો આઠ
 મી પરગરદમાંહાં જહેરછે તેદાખલો પાંચમી પ
 રગરદમાંનો ૬ આઠમી પરગરદમાંહાં મુઆંની ક
 દેહે ઈઆને જગો બનાવાનો આવેઓ તેલખે
 ઓછે ૦ બીજું ગુજરાતીનો કરનાર હિમ કહેછે
 આદત શમાવી ૬ કદેહે નશાની કરવી ઈઆને
 જગો કરવી અને નશોમાંહે મેલીને જગોનુંશર
 પોશ કરવું ઈઆને તેહેનું મુકુડું બંધ કરવું અને
 આદત શમાવી દુરથાદિઆપછે નશાને કાહાડી

દાખમે પુહુચાડવો હવાતનો કાંઈ ગુનાહા નથી
 તે કદેહેની જમીનની નશાકશાને અંદાજેહે નવ
 રાતે અને મહિનાંની દરાજીદ પાક થાઈ અગર
 જે નશો ફાટે અને તે કદેહેનાં શોરાખ માંહાંની
 યે પથર મુકેલા છે અને તે પથરની ઊપર શુફી
 ખાક મુકેલી છે અને તે ફારીને તે ખાક માંહાં થા
 ઈને પથર માંહાં થાઈને ફરી ચીજ જમીનને પુ
 હુચી ફુદતો નશો તે જગો માંથી ફાડે આપ છે શર
 વ ચીજ તેમધેથી ફાહાડી પહરે જ ફરે અને પથ
 ર ફાહાડી પથરને ધોઈ જેમ રીમંન થાઈ ઊ હોઈ
 ને ધોવા લખી ઊ છે તેમ ધોઈ તેહેવારે પથરની
 યે જમીનની ખુબ રવેશે જે હોઈને કાંઈ નશાની
 પલીદી જમીનને પોહોચી હોઈતો તે શરવે ખોધી
 ફાહાડે તો તે કદેહેની જમીન વરશા ૧ હકે પાક
 થાઈ શાવાશા તેકે આકૂત શમાવી હોઈ આપણને
 નશો હરીતે ફરામાંહાં રાખે આનો હોકંમ આપે
 ઓછે તેથી ગોનાહા નહી લાગે અને શવાબ
 લાગે અને જમીનની તે ઊપર લખે આપરમાંણે
 પાક થાઈ.

~~દાલરે ના ચઈપો આપદા અફહિતે મેશંમ~~
 હદાદાર શાને હેવો તે નીરંગ

~~અંધે ન । અશાઉમ । અકુરમલદ ।~~

છે અશો અકુરમલદ.

પુછી ઊ અકુરમલદને જરથુશ તે તેશાનો નીરંગ
ગ છે હ અશો અકુરમલદ.

~~ઈહબીઓ । હલે । નશો ફશ । ફરશનીઆઉઅંતે ।~~

તેહેનાં નુ તે નશા ખેચનાર નુ ખુબ ધોહ

~~વરેશાઉશચે । તનુંમચે ।~~

બાલ તંનને.

જે તે નશા ફશ ઈઆને નશાનાં ખેચનાર ઈઆ
ને ઊઠાવનાર નુ ખુબ ધોહ તેણો ફરી તંને અને
બાલને ઈઆને તેહેનાંને શાને નીરંગે નહ
વાડે.

~~પસુઆંમ । વા । સતોરાંમ । વા ।~~

નાંધલાં ગોશપંદ ઈઆ મોટાંઢોર ઈઆ

~~નરાંમ । વા । નાહરેનાંમ । વા ।~~

મરદ ઈઆ ઉરત

નાંધલાં ગોશપંદનાં નીરંગે ઈઆ મોટાં ઢોરનાં

નીરંગે નરનાં ઈઆ મરદનાં ઈઆ નારી ઉરત

નાં નીરંગે શાને નીરંગે.

~~આઅદા મરોદન । પસુઆંમ । વા ।~~

હરવેશો ફહીઊ નાંધલાં ગોશપંદ ઈઆ

~~સતોરાંમ । વા । નોદદા નરાંમ । નોદદા~~
~~મોટાંઢોર ઈઆ નહી મરદ નહી~~

~~નાદેરેનાંમ ।~~

૩૨૮.

જવાબદીધો અકુરમજદે જરથુશતને જે નાંધ
 લાં ગોશપંદનાં નીરંગે ઈઆ મોટાં ઢોરનાં ની
 રંગે નહવાડે નહી મરદનાં ઈઆ નારી ૩૨૮નાં
 નીરંગે નહી નવાડે.

~~પરગેદ । દુઅહબીઓ । ઈઓ । અંધદા~~

ખશુશ પોચનારા બેકુ જે જે છે

~~ખેતુઅ । દથસચ ।~~

ખેતુઓ દથનર ઈઆને બેલ

~~ખેતુઅદેથીશચ ।~~

ખેતીઓ દથનારી ઈઆને ગાઉ.

ખશુશ બેકુ જે છે ખેતીઓ દથ નર અને ખેતી
 ઓ દથ નાદરી જે બેલ ગાઉ હક બીબીપરખે
 તીઓ દથ કરેછે ફેલે ઢોરનાં ખેતીઓ દથ ફીધેલાં છે.

~~હતે । મેશમે । મેજઅંતે । અહબીઓ ।~~

તે નીરંગ પીશાબ નીરંગ તેણે કરી

~~હતે । નશોફશ । ફરશનીઆઉઅંતે ।~~

તે નશાફશને ખુબધોદ

~~વેરેશાઉશયે । તનુંમયે ।~~

બાલ

તંનને.

તેઢોરોનાં તીરંગે તેણોકરી તેનશાનાં ખેચના
રને ધોઈ બાલ અને તંન ઈઆને તમાંમ તંન
માયાંથીતે પાગલગે પાક કરે અને નશાનાંક
શોની જગો ફુલે ૦ શરેહે લખીછે ૦ નશાનાં
ઊઠાવનાર નશો પોહોયાડીને પાછાગાંમમાં
હાં આવે તેહેવારે તેહેનાં તંનને હનીરંગ અને
પાંણીફરી ધોઈ નહવાડે.

~~ઈઓહિ । પથ । ઉજ્જરેઅંનતે । સપાનસચા~~

ને રાહા બુલંદ લઈજઈ સગ

~~હરેશતે । નરેય । હરેશત ।~~

મુહલાં આદમી મુહલાં.

પુછીઊ જરથોશતે હોરમજદને જે હદાદાર જે
રાહા અને જેરશતે નશો લઈજઈ મુહલાં શ

ગના ઈઆ મુહલાં આદ

મીનો.

~~ફદ । તાઉ । પથાઉ । ફરીઆંન ।~~

ફેહેવારે તે રાહામાંહાં આવજાઉકરે

~~પસુઆંન । વા । સતોરાંમ । વા । નરાંમ ।~~

ગોશપંદ ઈઆ મોટાંઢોર ઈઆ મરદ

~~વા | નાહિરેનાંમ | વા | આતરેમ | વા |~~

ઈઆ ઉરત ઈઆ આતશ ઈઆ

~~અકુરહે | મજદાઉ | પોથરેમ | બરેશાંમ | વા |~~

અકુર મજદ પુતર બરશાંમ ઈઆ

~~અશઈઆ | ફરશાતરેતેમ |~~

પાકીદકરી ખુબચુણો.

ફેહેવારે તેરાહામાંહાં આવવું બધું કરે નાંધલાં

ગોશપંદો ઈઆ મોરાંઢોર ઈઆ નર ઈઆ

નારી ઈઆ અકુરમજદનોં બેરો આતશ ઈ

આ બરશાંમ પાકીદકરી ચુણોલી બાંધેય તે

ઈઆને નશો ભેરાહે લઈબહય તેરાહે શરવે

બહિ આવે.

~~આઅદ ના મરોદ | નોહદ | તાઉ | પથાઉ |~~

દરવેશો ફહીઊ નહી તે રાહામાં

~~ફરીઆંન | પરુઆંમ | વા |~~

આવેબહ નાંધલાં ગોશપંદ ઈઆ

~~સતોરાંમ | વા | નોહદ | નરાંમ | વા |~~

મોરાંઢોર ઈઆ મરદ ઈઆ

~~નોહદ | નાહિરેનાંમ | નોહદ | આતરેમ |~~

નહી ઉરત નહી આતશ

~~અકુર હે । મજદાઉ । પોથરેમ । નોદદ । બરેશમ ।~~

અકુર મજદનો પુતર નહી બરશંમ

~~અશાઈઅ । ફરશાતરે તેમ ।~~

પાકીદ મુલોય .

જવાબદીધો ફરમજદે જરથુશાતને જેનહી
તેરાહામાંહાં આમદરકત આવવું જવું કરે
નાંધલાં ગોશાપંદ તથા મોટાં હોર અને ન
હી નર મરદો અને નહી નારી ઉરતો અને
નહી અકુરમજદનો બેટો આતશ અને નહી
બરશંમ પાકીદ કરી બાંધેય મુલોય તે હકો
ઈ તે રશાલામાંહાં નશામાં નશો લેઈજલદઆ
પછે નહી આવવું જવું કરે .

~~સપાનેમ । જરેતેમ । ચથર । ચશમેમ ।~~

શાગ જરદ ચેઆર આંખ

~~સપેતેમ । જરેગુશેમ ।~~

સફેદ જરદ કાંન .

શાગ જરદ ચેઆર આંખનો શફેદ જરદ કાં
નનો ઈઆને ચેઆર આંખનો શાગ તે હજી
જે તેહેની આંખ ઊપર બેઠીલી થાહજી તે
દીલાંશાયે ચેઆર આંખનો ફેહેજી તે ચેઆર
આંખનો ફુદ ઈઆ શફેદ અને જરદ કાંનનો

ઈઆને બેકુકાંન જરદ હોઈ હેવો શાગ દોન
નાં કામ માહાં ધરે.

~~આથરેતીમ તદા હતાઉ પથાઉ~~

તરંણવાર હરવેશે તે રાહામા

~~વીઠિઆદીઅંતો~~

ફેરવે.

તરંણવાર હરવેશે તે રાહામાંહાં ફેરવે.

~~અહવે નેતેમયેદ સપેતમ જરથુશાતરા~~

ખેયે સપેતમાંન જરથુશાત

~~સપાનેમ જરેતેમ યેથરે યશમેમ~~

સગ જરદ યેહાર આંખનો

~~સપેતેમ જરેગુશેમ~~

શફેદ જરદકાંન

લેઈજઈ ઈઆને રાહામાંહાં લઈજઈને શાગ

ને ફેરવે હસપેતમાંન જરથુશાત શાગને યેહા

રઆંખનો શફેદ અને જરદકાંનનો.

~~અહશ દરખશ ઈઆ નશુશા ઉપા~~

તે દરેજ ને નશાશ પાછો

~~હુઆંસત અપાખેદરેબીઓ નેમેબીઓ~~

દોડે અવાખતરની તરફ

તે દરેજ નશાશ પાછો દોડે ઈઆને નાહાશે

અવાખતરની તરફ ઈઆને તેરાહામાંહાંઠી
 પર ફહેઓ તેહેવાશાગને વારડ તરંણ આંમાં
 દરફત ફરાવે તેથી દરેજ ઈઆને નશાશ દે
 વ દોજખની તરફ તે રાહામાંથી પાછો ના
 હાશે.

~~મખશા / ફેહેરપ / ફરેગેલી આ / ફરશાનો હિશા~~
~~માંખની શુરતે ગંદીદેહ આગલગોંઠણ~~
~~અપજદંધો / અફરનેમ / દરેવી આત /~~
 પછવાડે ગાંડ બેશુમાર દેરંમ
 ઈઅથ / નેહિજદેશાતા હિશા /
 મીશાલે ગાંડદેતેર
~~ખરફશાતરા હિશા /~~
 ખરફશાતરની.

માંખની શુરતે ધંધાતો અને ગોંઠણ આગ
 લ અને પછવાડે ગાંડ અને બેશુમાર રીપફી
 નો ફક ફકમાંહાં ભેરવાહિલાં અને તે ધણો ધં
 ધાતો રીમંન ભરેલો.

~~ઈહિને / નોહદા / ઉપાવી / સપેતમ /~~
 અગર નહી હોશથી સપેતમાંન
~~જરથુશાતર / સપાનેમ / જરેતેમ / ચેથર /~~
 જરથુશાત સગ જરદ ચેઆર

યશમેમ નોહદ સપેતેમ જરગોશેમ જરુઆ
 યશંમ નહી સફેદ જરદફાંનનો છપ્યાર
 જરુઆ યેદ તદ હતાડ પયાડ પીઠિઆદીઅંતો
 ફરવેશે તે રાહામાં ફેરવે
 અગર નહી હોશીઆરીથી અને ખુબ ખાહેશથી
 હસપેતમાંન જરથોશત શાગ જરદ અને યેઆર
 યશંમ નો નહી સફેદ જરદફાંનનો તો વાર ૬ છ
 અ તેરાહામાંહાં શાગને ફેરવે ઈઆને તેરાહામાંહાં
 ઊપર લખેઓ છે તેહેવો શાગ ખુબ પોતાની ખાહે
 શથી તે રાહા નેઈને શારીપખે નેધા કરતો નહી
 ચાલેતો વાર ૬ છ અ તે રાહામાંહાં ખુબ તેશાગને
 ફેરવે.

દિવેનેતેમયેદ સપેતમ જરથુશતર સપાનેમ
 ખેયે સપેતમાંન જરથુશત શાગ જરદ
 જરેતેમ યયર યશમેમ સપેતેમ જરેગુશેમ
 યેઆર આંખનો સફેદ જરદફાંનનો
 અહશ દરુખશ ઈઆ નરુશ
 તે દરુબ ને નશશા.
 લઈઆને ઈઆને હશાગને ફેરવે તે રાહામાંહાં
 હસપેતમાંન જરથોશત શાગ જરદ યેહાર આંખ
 નો શફેદ અને જરદફાંનનો.

ઈહો નોહો ઉપા વી સપેતમ જરથુશતરા
અગર નહી હોશ થી સપેતમાંન જરથુશત

સપાનેમ જરેતેમ ચથર ચશમેમ સપેતેમ

સગ જરદ ચેહાર આંખનો સફેદ

જરેગુશેમ નાઉમીદ્યેદ તદ હતાઉ

જરદ કાંનનો નવવાર હરવેશે તે

પથાઉ વીઉઆઉદીઅંતો

રાહામાં ફેરવે.

અગર ને તે શાગ ચેહાર આંખનો જરદ શફેદ

કાંનનો તે રાહામાં હાં હોશી આરી થી ઈઆને પો

તાની ખાફેશ થી નેધા કરતો નહી ચાલે હ સપેત

માંન જરથુશત તે શાગને વાર ૬ નવ તે રાહા

માં ફેરવે.

અહેવેનેતેમચેદ સપેતમ જરથુશતરા

લઈજાઈ સપેતમાંન જરથુશત

સપાનેમ જરેતેમ ચથર ચશમેમ સપેતેમ

શાગ જરદ ચેઆર આંખનો સફેદ

જરગુશેમ અહશ દરખશ ઈઆ નરુશ

જરદ કાંનનો તે દરજ ને નશાશ

ઉપદુઆસત અપાખેદરેવીઓ નેમેવીઓ

પાછો દોડે અવાખલરની તરફ

માંખશા | ફેરેરપા હરેગેતીહી | ફરશાનોહશા |
 માંખની સુરતે ગંડીદેહે આગલગોઠણ
 અપવંધો | અફરનેમ | દરેવીઆત | ઈઅથા
 પછવાડે ગાંડ બેશુમાર દેરંમ મીશાલે
 નેહનદેશતાહશા | ખરફરશતરાહશા |
 ગંદીદેહતર ખરવશતરની
 કેને તેરાહામાંહાં લઈજઈ ઈઆને વારજ નવ
 હસપેલમાન જરથોશત શાગ જરદ ચેહાર આંખ
 નો અને શફેદ અને જરદ ફાંનનો તો તેદરજ ન
 શશા દોડે ઈઆને તેરાહામાંથી પાછો નાહાશે
 અવાખતરની તરફ ઈઆને દોજખમાંહાં માંખ
 ની સુરતે ધંધાલો અને ગોઠણ આગલ અને પછ
 વાડે ગાંડ અને બેશુમાર દીપકીનો હક હકમાં બેર
 વાહબાં અને તેધણો ધંધાલો રીમંન ભરેલો
 શરેહે લખીછે કેને તે હકવાર તે રશતામાં તે
 શાગ ખુબ રવેશે ચાલે તો બીજા અવશતાથી હ
 મજહેરછે ને વારજ નવ ફેરવવા નહીધટે અગ
 રને તે શાગ વારજ નવની બુરી ખાહેશથી ચા
 લે ઈઆને શારી રવેશ નેધા ફરતો નહીચાલેતો
 તેધટે નહી ઈઆને તેરાહાનો નશશા ફુર નહીધા
 હ૦ અફરગનાંમનાં દશાતુરે ફહીઊ ને લીલો ત

થા તર રશતો ફુલો તે રાહાની લંમલાઈ ફહીકે
 નંહાંથી નશો લેઈ જઈ અને નંહાં પુકુચાડે તેટ
 લે લગે લાંમળે રશતે શાગને ફેરવે અને મેદીઓ
 માંહાનાં મનાં દશતુરે ફહીઠીને અગરને રશતો
 લીલો પાંણી ફીચરનો તર હોઈતો તે રશતાની
 પુકુલાઈમાંની શાગને ફેરવે.

~~ઈઈને । નોહદા ઉપવી । સપેતમ જરથુશતર ।~~
~~અગર નહી હોશથી સપેતમાંન જરથુશત~~
~~સપાનેમ । જરેતેમ । ચથર । ચશમેમ । સપેતેમ ।~~
~~સગ જરદ યેઆર આંખનો સફેદ~~
~~જરેગો રોમ । આથરેચા । પોહરીમ । હિતાઉ ।~~
~~જરદ ફાંનનો અથોરનાંન પરથંમ તે~~
~~પથાઉ । ફરીઅંતો । વારેથરગરનેશા । ચયો ।~~
~~રાહામાં ફરે ફતેહમંદ શખુંન~~
~~ફરમરો । ઈઅથા । અહુ । વેરીઓ ।~~
~~ખુબ પઢતાં ઈઅથા અહુ વેરીઓ ।~~
 અગરયે તે શાગ ખુબ પોતાની ખાહેશથી તે રશ
 તામાંહાં નેધા કરતો નેતો નહી ચાલે તો દશ
 પેતમાંન જરથુશત સગ જરદ યેઆર ચશંમ
 મનો સફેદ જરદ ફાંનનો તે અથોરનાંન ઈઆને
 દશતુર માંબેદ તે રશતામાંહાં ફરે ફતેહમંદ ફરો

જનાં આપનાર હ શોખુંન ખુબ પઢતાં પઢતાં
 ચાલે ઈ-અથા અકુવેરીઓ આખીપઢે કેમના મ
 જદા અશહેલગે આખીપઢે તે લખીછે જે દશતુર
 ઈઆ મોબેદ પાક અશો પહરેજગાર ખશાલત
 નો દીનદોશાત કુહ તે જંગારેબેદ પેવંદકરી આ
 જશરોશાની અશહેલગે પઢતાં તે રશાતામાંહાં
 જદે અને પાછા આવે તેલી આજ લેઈને આવે
 પછે પોતાનો મકાન જલદીક આવેને આજસુકે
 અથારતુશ અશાદમીદ હયા વંધેઉશ દજદામ
 નંધો રીઉથેનનાંમ અંધેઉશ મજદાદ ખુશથરે
 મ ચાદે અકુરાદ આઈદમ દરેગુબીઓ દદદવા
 શાતારેમ • કેમના મજદ મઠીઅતે પાઈઠીમ દ
 દા હીઅદમા દરેગુઆ દીદરશાતા હનંધે અની
 હમ થવા અહંમાદ આથરસયા મનંધસયા ઈ
 અઈઆ રીઉથનાદશ અશોમથરોશાતા અકુરા
 તાંમ મોદદાંસતુઆંમ દેની આઉ ફરાઠીઓ ચા
 ફેવેરેથરેમ જથવા પોદશાંધાઈઓદે હેઅંતે ચે
 થરા મોદ દાંમ અહંમબેશ રતુંમ ચીજદી અદ
 હોદ વોફું શારોશો જંતો મનંધા મજદા અહંમા
 દ ઈઅહંમાદ વશીફહંમાદ ચીદ પાતનો દખેશી
 અંતદ પેરેમજદાઉશામ આરમેતસય સપેઅંત

સચ નશાદેવો દરૂખશ નશાદેઉઓ ચેધર નશા
 દેઉઓ ફરકારશચ નશાદેઉઓ ફરદાહતે અ
 પ દરૂખશ નશા અપદરૂખશ હુઆર અપદરૂખશ
 વીનશા અપાખેદરહે અપ નશીદિહે માહા મેરે
 અં ચેનીશ ગેથાઉ આસતુહિતીશ અશાહે • ઊ
 જરાતી તરબુમાંનો ફરનાર હિમ ફેફેછેને હીઆ
 લગે હ શાખુંન પઢતાં પઢતાં દશતુર ઈઆ મોબે
 દ બેડી બંભારે બેદ થાઈ પેવંદફરી તેરશાતામાં જ
 હ અને નંહાં દખમુહોદિતાંહાં જઈ આદમીઓનાં
 દખમાંની શાગડીલગે જઈ અને પછે બાબમુકી
 ને નેરંગલઈ પાદીઆઉ દીનની રાહે ફરે અને નમ
 શકાર ફરી પછે પતેતફરીને પાછા બાબબેઈને
 દશોખુંન પઢતાં પઢતાં શોફેરમાંહાં આવે અને
 નબદીકમાં આવી બાબમુકી દીનની રાહે ગોશ
 લ ફરેતો તેરશાતામાંહાં થી તેહેવારે નશાશાતુટે
 વસો । પસચેતે । મબદીઅશાને ।
 મોરાદ મોઆફેક પછે માબદીઅશાનાં
 હિતાઉ । પથાઉ । ફરીઆંન । પસુઆંમ ।
 તે રાહામાં આવેજનહિ નાંધલાં ગોશપંદ
 વા । સતોરાંમ । વા । નરાંમ । વા । નાહિરેનાંમ ।
 મોટાંઢોર ઈઆ મરદ ઈઆ ઉરત

યા આતરેમ યા અફુરહે મજદાઉ
 ઈઆ આતશ ઈઆ અફુર મજદનો
 પુથરેમ બરેશમ યા અશઈઅ
 પુતર બરશંમ અશોઈહ
 ફરશતરેતેમ નરેમય ઈહિમ અશુઅનેમ
 બુલંદ બાંધેય મરદ ને અશો
 તેહેવારપછે મોરાદ મોઆફેક માજદીઅશની દી
 નનાંઉ તેરાહામાં ફરબુકરે અને નાંધબાં ગોશપં
 દ તથા મોટાં ઢોર અને મરદો તથા ઉરતો અ
 ને હોરમજદનો પુતર આતશ ને કાંમ પડેતો
 લેઈજાઈ અને પાફીથી બરશંમ બાંધે ચુલો.
 વસો. પસચેતે. મજદીઅશને
 મોરાદ મોઆફેક પછે માજદીઅશની દીનાંઉ.
 અહે નમાને. મીઅજદેમ દેથીઆફરેશ.
 તે ઘરમાં મીઅજદ બાંણુ આપેઈઆને કરે
 ગોમેઅંતેમ મદોમંતેમ ઈઓજદીઅંન.
 ગોશતનુ શરાબનુ પાક
 અનાશતરેમ હમથ ઈઅથા પરચેદ
 હલાલ મેહેનતનુ તી જેમ આગલ
 મોરાદથી ઈઆને ખાફેશથી પછે માજદીઅ
 શનીનાંઉ તેઘરમાં મીઅજદ આપેઈઆને બાંણું

આપે મી-અજ્ઞનો અરથ રે થાહિ છે મી-અજ્ઞ મી
 અજ્ઞનેલી ફેફે છે અને મી-અજ્ઞ ધીજેલાં ખાંણાં
 નેલી ફેફે છે ધીઆને ખાંણું બનાવે ચેહારંમને
 દંન ગોશત અને શારાબનું તેખાંણું પાક અને
 પોતાની મેહેનતથી પેદા ફીધેલુ હોઈ તેહેનું બનાવે
 લી જેમકે આગલ ધીઆને આગલ જેમ કરતા હો
 હ તેમ ધીઆને ૦ ગુજરાતીનો કરનાર ફેફે છે જેને
 ચેહારંમને દંન હંમકારો હોઈતો તેહેવારે આપણા
 દીનમાંહાં હંમકારાને દંન ગોશત પંદ કરવું નહીં અ
 ને ગોશત ખાઈ નહીં તેથી હજગો ફેફુઠી છેઠીને જે
 મકે આગલ ખાતા અને કરતા હુઈ તેમ અગર ને
 ચેહારંમને દંન ખશુશ ખાવાનો અને ને કરવાનો
 હોફંમ આપતેતો તેહેવાર હમજ હોફંમ આપતે
 જે હદાહાડે ખશુશ ખાઈ હમ શુકરવા ફહીઠીને
 જેરવેશો જેમ આગલ ફે ને શારાબ નહીં હોઈતો પે
 દાકરે અને હૃત તરંણ રાત અને તરંણ દાહાડા
 ગોશત કાંમમાંહાં નહીંલાવે અને અવશતાથી
 મજહેર છે જે તરંણ શારોશ હરદક આદમીનાં ધી
 નવે અને હક શારોશ નાંધલાં બયાંનો ધીનવા
 ધરે હશેવાઈ જુડુ નથી ૦ ગોગોશશપ નામનાં
 દશતુરે ફહીઠીને શાત પરશ તલકનુ છોકરું ગુજરે

તેહેનો શરોશ ૧ કરે જેમકે શાત વરશ પુરાં થા
 હઆપછે ગુજરેય તેહેનાં દંન ૩ તરંણ તમામ શ
 રોશની ઈજાને ઈજે શાત વરશ લગેનાંની શ
 રોશની ઈજાને ૩ તરંણ નહી ઈજે અને તે રવાં
 ન તમામ પાકી હરવેશે થાહ ને બીજી ઈજાને ૩
 તે દંન ૩ મધે શરોશની કરાવે તો તેથી રવાંન ને
 તમામ ભેર થાહ ઈઆને રવાંનને પાકીની કઠિ
 અત થાહ અને વલી કેહેછેકે હરવેશે દંન ૩ તરં
 ણ શરોશની ઈજાને કરે તેવખત દરંન આશ
 ણી કરવાને વખત ઉપર રાથવી જેખરેતેન
 રો પડેય તે હ દંન ૩ માં નહી પડે અને તરંણ રા
 ત અને તરંણ દાહાડામાં હાં હરવખત શરોશ
 ની આરાધનાં કરવી જલી જેહેતર પંણ શરો
 શ ઈજેતે પેહેલી ગેહેમાં હાં શરોશની ઈજાને
 કરે પછેની બીજી ગેહેમાં હાં તથા રપી થવંન ત
 થા ઉજરંણ તથા હવે શરૂ થરેમ શરોશની ઈ
 જાને નહી કરે અને ૩ તરંણ રાત અને ૩ દંન
 ગોશપંદ તાજેહેનુ કાંમ નહી કરે અને તેહેની ન
 જીકનાં લોક અને ખેશા વંદનાં લોકો તથા જે
 કાંઈ તે મરનારનાં ઘરમાં રહેલાં હુહ તે ગોશત
 નહી ખાહ અને પરીકનાં મનાં દશતુરે કહી ઉકે

તરંણ રાતમાં હાં દરંન ઉપર તર ચી જ નહી મુકે
 કે તર ચી જ અને મેવો જુદો કેહે એ ઈઆને
 મેવો નહી મેલે અને જે ચી જ પકાવેલી હોતે ધ
 રે જે બીજી જગામાં કરે ઈઆને જેહેને ઘટે તેહેને
 આપે પંણ તે ધરનાં આદમીઓનાં કાંમમાં હાં આ
 વે અને તે ધરમાં ચેહારંમની બાંમદાદ જગે તે ચી
 જ ધરનાં કાંમમાં હાં આવે નહી અને તા જો
 શ પંદનું કાંમ નહી કરે અને તરીજી રાત ફુશાનમાં
 બાજુ ચેઆર ધરે ઈઆને ઈજે હક બાજુ રશને
 આશાતાદની બીજી બાજુ મીનો રાંમની તરીજી શ
 રોશાની સુચી બાજુ અરદાકૂર અશાની ઈજે અને તે
 અરદાકૂર અશાની બાજુ ઉપર તે શેઆવનાં કપ
 ડાં આગલ મુકે અને જે ચી જ તેહેનાં રૂઆંન ઉ
 પર આપવા ચાહે જે જે ચી જ મેવાની શુકી ઈઆ
 લીલી વગેરે જે રૂઆંનની નહીતે જે ઈજવા ચા
 હેતે હ અરદાકૂર અશાની દરંનની શાયે મુકીને ઈ
 જે અને સુથેદંન જોરનું ઈઆને આતશને જોર
 દેવાને વાશાતે ગોશપંદ કરે સુથે દાહાડે ઈઆને
 ચેહારંમની બાંમદાદ ગોશપંદ કરવું ઘટે તે તરી
 જી રાતનું ઈઆને તરી જે દાડે ગોશપંદ કરવું ઘટે
 તેહેનું ગોશાત ચેહારંમને વાશાતે ઘટે અને દશમાં

ને દંન અને માશીશાને દંન ઈજ્જાને ૧ દંક કરે અને
 ને મહીને મહીને વરશ દાહડે ઈઆને વરશીને દં
 ન ઈજ્જાને ૧ દંક કરાવે ઈઆને પરીકનાં મનાં દ
 શતુરે કહીઊને માશીશો ૩૦ તરીશ દાહડે કહેઓ
 તથા નેશાપુરનાં મનાં દશતુરે કહીઊને તરીશને
 દંક દાહડે હબેકુ દાહડા તરીશમો તથા દંક ત
 રીશમો હબેકુ દાહડામાં હાં ઈજ્જાને અને મીઅ
 બદ કરે અને ઈજ્જાને ફીધા અગાઠી મીઅબદ ન
 હીકરે પરથંમ મીઅબદ કરે તથા નેશાપુરનાં મનાં
 દશતુરે અગાઠી અને પછવાડે હબેકુ વખત ક
 રવા કહીઊ મી અને વાશતે જોજગો મરે તેજગો
 શરોશાની ઈજ્જાને કરવી ઈઆને તરંદુ દાહડા
 માં હાં અને હજગોમાં હાં ઈજ્જાને તમાંમ અરદા
 કરેઅશાની કરે શરોશાની ઈજ્જાને નહીકરે ઈઆ
 ને દશમે માશીશો અને મહીને મહીને અને વર
 શી હ તે ઈજ્જાને અરદા કરેઅશાની કરે શરોશ
 ની નહીકરે અને જોફો મરે તેહેનો માશીશો પાં
 ય ગાથાનાં દાડામાં પડે તો જોદાડેથી તેગુજરે તે
 દાહડેથી તે ૩૦ તરીશ દાહડા પુરા ગણીને ૩૦
 દાડે પુરે માશીશો કરે અને જોદાડે ગુજરેઓ કુ હ તે
 રોજે મહીનાંનો રોજગાર કરે અને ઊપર બખી

ઉચ તેમ ૩૦ દાહાડે માશીશાનો શીરોને કરે
 અને વરશીનો શીરોને બે દાહાડે ગુજરેઓ કુ
 હ તેહેનો વરશીનો દાહાડો આવે તે દિક દાડો
 અગાઉથી શીરોને કરે અગીઆરમી બાજથી
 તરીશ દાહાડા ગણીને મહીને કરે બે દાહાડે ગુજ
 રેઉ હોઈ તેહેને દિક દાડે અગાઉ દીશીનો શીરો
 ને કરે અને બીજે દંન વરશીનો રોજગાર કરે
 અને બેકોઈ પાંચ ગાથાનાં દાહાડામાં ગુજરે તે
 હેનો માશીશો મહીનાનો તેની દંન ૩૦ તરીશ
 ગુજરેઆને પુરા થાઈ તે દાહાડે તેહેનો શીરો ને
 કરે અને તેહેનો રોજગાર મહીને મહીને કૂરવર
 વરદીન રોજનો કૂરવરદીન રોજે કરેઆ કરે વર
 શીનો દંન આવે તેહેવારે બે દાહાડે ગુજરેઓ
 હોઈ તેહેને દિક દંન અગાઉ દીશાનો શીરો નેક
 રે અને બીજે દંન દાહાડાને દાહાડે બે દંન ગુજરેઓ
 કુહ તે દંન વરશીનો રોજગાર કરે અગર કોઈ ગુ
 જરેઓ કુહ તેહેનો રોજ નંદુને નહી ઈઆ ઈઆ
 દ નહી હોઈતો તેહેનો રોજગાર મહીનાં મહીનાં
 નો કૂરવરદીન રોજનો કૂરવરદીન રોજે કરેઆ કરે
 રે અને બેકોઈ ગુજરે તેહેનો વરશી અને મહીનો
 નહી નંદુતો કુહતો રોજગાર મહીનાં મહીનાંનો

ફરદક ફરવરદીન રોજે ફરવરદીન રોજ કરેઆ
કરે અને જેકોઈ ગુજરે તેહેનો વરશ અને મહી
નો નહી જાણો તો આદરમહીનોને ફરવરદીન
રોજ તેહેનો જરી રાખે કાંઈજે હેદાહાડો ધણો ને
ક અને બોનેરગા છે જે રવાંનો હેદાડામાં હજગો
આવે છે અને રેહે છે જેમકે દશમાંને દાહાડે અને મ
હીને મહીને પોતાનાં રોજગારનાં દંન અને રવાંન
પોતાની વરશીને દાહાડે અને દશ દાહડા જે ફરવ
રદીઆંનનાં રોજરફમો આશતાદ અને મા. ૧૨મે
થીતે પાંચ ગાથાનાં દાહાડા મલીને દંન ૧૦ દશર
વાંનો હજગો રેહે છે અને છેલે જે હરવેશો ફેહેય જે
ફરવરદીન રોજે ફરવરદીન રોજ રવાંન હોજે હાં
નમાં હાં છે તેમ આદરમહીનો તમાંમ હજગોમાં
રવાંન રેહે છે ૦ અને વલી છેલે હમ ફેહેય ફે ર
વાંનનો જે મુખતાદમાંને દંન ૧૦ દશલગે રવાંનો
હોજે હાંનમાં દંન ૧૦ દશલગે રેહે છે ઈઆને આવે
છે ૦ બીજાં નોશાકનાં પદ લખેઆં છે તેજગો
માં હમ જહેર છે તેહેની શાહુદતનાં પદ
લખાં છે.

ઈપથ / મજરી આગા પેરેનેમ / ઈપથ / વા

જેમકે માંખનાં પરની મીશાલે

પરનહે.

વાઆ.

ઈઆને તેરવાંનો હોજાંનમાં ફાં ઉતરેય અને
 આવેય તેહેની મીશાલ હો મંખનાં પરની મીશા
 લ અને પવંનની મીશાલે ઉડેછે ઈઆને હોજાંન
 માં ફાં પવંનની મીશાલે આવેછે તેરવાંનો પોતા
 ની મદદને વાશતે અને તમાંમ ફુનીઆંનાં માળ
 દીઅશનીઓની મદદને વાશતે પોતે પોતાનાં દા
 હાડા ઉપરની અને હેદાહાડાઉપરની તમાંમ ફુની
 આંનાં રવાંનો શાયે ઈઆને જેમાળદીઅશની દા
 નનાં તે તમાંમો શંધલાં શાયે ઉતરેય અને આ
 વેય.

~~દાતરે ના ઈઓ / વશતરેમ / ઉપંધરેજે તે / ઉપરે /~~
~~દાદાર જે કપડું નાંખે ઉપર~~
~~અહતેમ / હરેશતેમ / ઉબદેનેમ / વા / ઈહોજેનેમ /~~
~~તે મુહલાં કંપાશનુ ઈઆ ચાંમડાંનુ~~
~~વા / અઉપદ / અહપે / ઈઅથ / નરશ /~~
~~ઈઆ હરવેશે તે મોઆફેક મરદનાં~~
~~આથરેપનેમ /~~

ગોફંડા.

પુછીઉ નરથુશતે કે હેદાદાર તે મુવાં આદમીઉઉ

પર જે કપડું કંપાશનું ઈઆ કુશાલીનું લાંબું હક
મરદનાં ગોઠણ જેટલું નાંખે ઈઆને મુઆને કફ
ન પેહેરાવે તેહેમાં જેઈ તેકરતાં હરલું વધતું બી
ગાડે.

~~કાહે । અસતે । મેથા ।~~

શુલેહેની છે તોજશ.

શુ છે તેહેની તોજશ ઈઆને તેકફનનાં પેહેરા
વનારને.

~~અપાઅદ । મરોદ । અફુરો । મજદાઉ । યથવારોસતા~~

હરવેશો ફહીઠી હોર મજદે મેઆરશો

~~ઉપા । જનનાંમ । ઉપા । જેહદા । અશપહે ।~~

બુલંદ મારવામાં બુલંદ મારે દુરરા

~~અશાતરી । યથવારો । સત । સરોશો । ચરનીઆ~~

મેઆર શોહો

આબુક

હોર મજદે જરથુશાતને જવાબદીધો જે મેઆર

શોહો બુલંદ મારવામાં બુલંદ મારે દુરરા તથા

મેહારશોહે આબુક મારે.

~~દાતરે ૦ ઈઓ । યશાતરેમ । ઉપંધરેજેતે । ઉપેરે ।~~

દાદાર જે કપડુ નાંખે ઊપર

~~અહિતેમ । હરેશાતેમ । ઉબુહદેનેમ । વા ।~~

તે મુઆં કંપાશનું ઈઆ

~~ઈહિનેનેમ | વા | અહિઅદ | હપે | ઈઅથ |~~
 ચાંમડાંનું ઈઆ હરવેશે તે મોઆફેક
~~કરનેમ | વઈઓ | ગરનેમ | ફાહે | અસતે |~~
 બેહુ હાથે પકડીને શુછે તેહેની
 મેથ |

તોજશ.

પુછીઠી જરથુશતે કે હિદાદાર જે મુઆં આદમી
 ઊપર કપડું કંપાશાનું ઈઆ પુરાંતીન ચાંમડાંનું
 લાંબું રાંન બરાબર બેહુહાથે કપડું પકડીને પાગ
 ની રાંન ઈઆને જંગ બરાબર ખેચી લાંબું કરે
 હરલું લાંબું કપડું ઈઆને ફફુંન પેહેરાયે તેમધે
 વધતું વાપરે તેહેની તેશુછે તોજશ.

~~આઅદ | મરોદન ખરુઅશ | સત | ઉપા |~~

હરવેશે ફહીઠી છઅ શોહો બુલંદ

~~જનનાંમ | ઉપા | જોહિદ | અશપહે |~~

મારવામાં બુલંદ મારે દુરરા

~~અશતરઈઅ | ખરુઅશ | સત | સરોશો |~~

છઅ શોહો

~~મરનીઅ |~~

ચાબુક.

જવાબ દીધો હોરમજદે જરથુશતને જે છઅશોહો

ખુબ મારવામાં ખુબ મારે છઅશોહો દુરરા ઈઆ
ને છઅશોહે યાબુક મારે.

~~દાતરેન ઈઓ / વશતરેમ / ઉપંચરેનેતે / ઉપરે /~~
દાદાર ને કપડુ નાંખે ઊપર

~~અહતેમ / હરેશતેમ / ઉબદેનેમ / વા / ઈહનેનેમ /~~
તે મુઆં કંપાશનું ઈઆ યાંમડાંનું

~~વા / અહિઅદ / અહેપે / ઈઅથ / ઓહમ /~~
ઈઆ હરવેશો તે મોઆફેક હક

~~પીરો / વશતરેમ / કાહે / અસતે / યેધા /~~
આદમી કપડુ શુતહેની છે તોજશ

પુછીઊ જરથુશતે ને દાદાર તે મુઆં આદમીઊ
પર નેકપડુ કંપાશનું ઈઆ પુશતીન યાંમડાંનું
લાંબું હક મરદની લંમબાઈ બરાબર નેરલુ નાંખે
ઈઆને મુઆને કફૂન પેહેરાવે તેમથે હક મરદનાં
કદ બરાબર કપડું લાંબું ફાજલ વાપરેછે તેહેની
તોજશ.

~~આઅદ / મરોદન / હનંધરેમ / ઉપા / જનનાંમ / ઉપા /~~
હરવેશો કહીઊ હજર બુલંદ મારવામાં બુલંદ
નેહદા અસપહે / અશતરઈઆ / હનંધરેમ / મરોશો / યરનીઅ
મારે દુરરા હજર યાબુક.

જવાબદીધો હોરમજદે જરથોશતનેજે ૧૦૦૦) હજર

ખુબ મારવામાં મારે દુરરા ૧૦૦૦) આબુક કાછડી
મારે.

~~દાતરે ના ઈપદા અનુશો. વેદી હિતે.~~

દાદાર જે નાખુશી હ ગોલાં મ બારગી કરે
વેદી હિતેય.

ગોલાં મ બારગી કરાવે.

પુછીઠી જરથોશતે કે દાદાર જે નાખુશી થી ગોલાં
મ બારગીનાં ફેલ કરે ઈઆને જબરદશતી થી કો
ઈ કરે ઈઆ જબરદશતી થી કરાવે.

~~કાહે. અસતે. ચેથા.~~

શુતેહેની છે તો જશ.

ઈગુનાહાની શુછે તો જશ.

~~આપદન મરોદા અશત. સત. ઉપા. જનનાં મા~~

હરવેશો ફહીઠી આઠશેહે બુલંદ મારવામાં

~~ઉપા. જે હદા અશપહે. અશતર ઈઆ અશત. સત~~

બુલંદ મારે દુરરા આઠશેહે

~~સરોશો. ચરનીઆ.~~

આબુક.

આઠશેહો ખુબ મારવામાં ખુબ મારે દુર

રા ઈઆને આઠશેહે આબુક મારે છડી

મારે.

દાતરે ~~ઈઅદા~~ ઉસો ~~વેફીહતે~~।

દાદાર ને ખુશીદ ગાંમ બારગી કરે
~~વેફીહતેય~~।

ગોબાંમ બારગી કરાવે.

પુછીઉ નરથુશાલે કે હદાદાર નેફોઈ પોતાની ખુ
શીથી ગોબાંમ બારગી કરે ઈઆ ખુશીથી ગોબાં
મ બારગી કરાવે ઈઆ કુંન મરજી કરે કરાવે.

ફાહે ~~અસતે~~ ~~થેથ~~ ~~ફાહે~~ ~~અસતે~~ ~~આપેરેતેશા~~
~~ફદાહે~~ ~~અશતે~~ ~~ઈઅોજદાથરેમ~~ ~~આઅદા~~ ~~મરોદા~~
~~અફુરો~~ ~~મજદાઉ~~ ~~નઉઅહે~~ ~~અસતે~~ ~~થેથ~~ ~~નઉઅહે~~
~~અશતે~~ ~~આપેરેતેશા~~ ~~નોહદાહે~~ ~~અસતે~~ ~~ઈઅોજ~~
~~દાથરેમ~~ ~~અનાપેરેથ~~ ~~હયા~~ ~~શીઉથન~~ ~~ઈહીહિય~~
~~ઈહીહિતાલેય~~ ~~ફઉઅ~~ ~~અહીઅ~~ ~~ઈહો~~ ~~અંધદા~~
~~આશતોતો~~ ~~યા~~ ~~અને~~ ~~હયે~~ ~~શરૂઅનો~~ ~~યા~~ ~~દેનાં~~
~~મા~~ ~~માજદીઅશનીમ~~ ~~આઅદા~~ ~~ઈહો~~ ~~અંધદાઅ~~
~~નાશતોતો~~ ~~યા~~ ~~અન~~ ~~હયે~~ ~~શરૂઅનો~~ ~~યા~~ ~~દેનાંમા~~
~~માજદીઅશનીમ~~ ~~અહિતાયીદ~~ ~~અહીવીઓ~~ ~~સપાઉ~~
~~અંધેતે~~ ~~આશતુહિનેવીઓ~~ ~~દેનાંમા~~ ~~માજદીઅશ~~
~~નીમ~~ ~~અહીઅરેજેનેવીઓ~~ ~~પસથેતે~~ ~~અરથવી~~
~~ઓ~~ ~~શીઉથને~~ ~~સપઈહતે~~ ~~જા~~ ~~સપેલમા~~ ~~જરથુશ~~
~~તર~~ ~~દેન~~ ~~માજદીઅશનેશ~~ ~~નરશ~~ ~~આસતુઅનહે~~

વંદેમ। સપઈહતે। દરોશેમ। શપઈહતે। દરોશેમ।
 શપઈહતે। અહિઅગનેમ। સપઈહતે। ઈઆતો। ગ
 નેમ। સપઈહતે। અશુઅગનેમ। સપઈહતે। નરો
 શપેમ। સપઈહતે। અનાપેરેથેમ। શીઉથનેમ। શ
 પઈહતે। દેરેજ્જનો। પેરેથેમ। પારેમ। સપઈહતે।
 વીસપલા। શીઉથન। ઈઆમેય। વેરેજ્જહતે। આં
 નઈહિંન। અહે। સપેતમજ્જરથુશતર। દીન। માજ્જી
 અશાન। નરશ। અશોનો। દૂરમેરેજ્જેતે। વીશપેમા
 દુશમતેમય। દુન્નુખતેમય। દુન્નુઅરેશતેમય। ઈ
 અથ। વાતો। દેરેજ્જતા। ધયરો। થયાશેમ। દરોનાદ
 પેરેદૂરમેરેજ્જેદિદ। વોહુ। હેદે। જ્જરથુશતર। હુઅરેશ
 તેમ। શીઉથનેમ। વેરેજ્જેમનેમ। વંધોહિંમ। દેનાંમ।
 માજ્જીઅશાનીમ। પેરેનાઈઓશયેથાંમ। ધવેરે
 શેતે। ૦

શુતેહેની તોજ્જાજે તેથી તેહેનુ રવાંન પાક થાહ
 ઈઆને ગુનાહાથી છુટે અને કેમ થાહ તે પુલગુજ
 ર અને મારવાથી તેહેનો છુટક થાહ અને કેમ થાહ
 તેહેનુ રવાંન પાક ૦ હોરમજ્જે જવાવ્વ દીધોકે ન
 હી હોહ તેહેની તોજ્જા ઈઆને તેહેને અવેજે જરખ
 રચીને બીજે શવાવ્વ કરેતોલી તે ગોનાહાથી છુટે
 નહી અને નહી થાહ તે પુલગુજર મારેઆથી લી

તેહેનુ રવાંન પાક નહી થાહ અને હ ગુનાહુગારને
 મરગરનંન કહેઓ છે હમેશે ઈઆને નંહાંશુધી
 જીવે તાંહાંશુધી મરગરનંની ગોનાહા જરીરેહેઅ
 ને ફેહેચને પુલ ગુજર થાહ તે આગલ આવેચ ૦ ફે
 મ તે પુલ ગુજર થાહ ને તે મરદ હોહતો તે દીંનભી
 પર ઊશતવાર ઈઆને લલી દીંનનો રાહા રશં
 મ નંહાતો હોહ ને હ ગોલાંમ બારગી કરવાનો ઈ
 આ કરાવાનો મોરો ગોનાહ છે ઈઆ દરવંદો
 ની રશંમ છે હુપું નંહાતો ફુદ અને ને દરવંદમ
 રદ દીંનમાંહાં શમજતો નથી તેહેને દીંનમાંહાં
 લેવો અને દીંનની વાતથી બેખબર હોહ તથા દીં
 નનાં શખુંન શાંલ લેઆ નહી હોહ તેહેને લહલી
 દીંનની વાતથી બેશક બે ૦ ગુમાંન કરવો અને
 ખબરદાર કરવો અને દીંનમાંહાં લેવો તથા તેહે
 ને ગોનાહાથી પાછો ફેરવવો તેહેની મનશાની શ
 વાબની રાહા ઊપર કરવી તે આદમીઓનાં ગોના
 હા નાંખી દીહ ઊશતવારીથી માજદીઅશાની દીંન
 માંહાં પતેલી જહેરછે ને પતેલ કરેઆથી ગુના
 હા પુર થાહ ને હુવી મનશાનીથી પતેલ કરે ને હ
 વેપછે હેવો બુરો ગુનાહા નહી કરું ૦ નાંખી દીહ
 હરવેશે હસપેલમાંન જરથુશત માજદીઅશાની

દીનમાં હાં જે મરદ ઊશતવારી થી પતેલ કરે તેથી
 બંદીખાંને નાંખે આનો ગુના હુ કરાઉં ઈઆને હમ
 ન હેરછે જે ગુના હા બેખબરીથી થાઉ તે ગોનાહાથી
 રદોની નબદીફ નહીં પતેલ કરે પોતાનો ભેદ ન
 હેર કરે તો તે ગોનાહા તરીને હીશો તે માફ કરે
 અને બાકી હીશા રબેદ રેહે તે પતેલ ફીધાથી તે
 જેહાં નમાં હાં માફ થાઉં ૦ નાંખી દીઉં ચોરીનો ગુના
 હુ તે હમ નંણોને ચોરી નહીં ફીધી જેઈઉં હમ વ
 માશી ઉ હોઉં જે જે ફાંઈ પુકુચશે તે લલાઓને
 આપશ તે શવાબ મહને લાગશે તે ચોરીનો
 ગુનાહા પતેલથી દુર થાઉં ૦ દુર થાઉં ગુનાહા
 નબુઈફરી મારેઆનો પતેલ તે ગોનાહાને દુર
 કરે જે અશુઅગની ઈઆને હમ નંણોને મરગર
 નંનીને મારેઓ જેઈઉં તે પાદશાહા દશતુર મો
 બેદનાં હોફં મવનાં તેહેને મારવા ધટે અને હમ
 નંણોને દશતુર મોબેદનાં હોફં મવનાં નહીં માર
 વો ધટે ઉહેવું નંણીને મારે નહીં તે ગોનાહાની
 પતેલથી દુર થાઉં ૦ નાંખી દીઉં પતેલ નશા દાટે
 આનાં ગુનાહાને અને તે હમ નંણોને નશા દા
 રવા નહીં ધટે પણ ઉટલાવાશ તેને શાગ તથા લો
 ફડી તેહેને પાંણી તથા આતશમાં હાં નહીં જેઈ

જાહે તે શાબબેકરી દાટે અને તે હમ ફેહેને નશો ફ
 લાંની વેલા આફત દુરથાશે અને હુ ફાફાડશા હફે
 વી નઈઅતે નશો દાટેઓ ફુદ તેહેનો ગુનાહા પતે
 તથી દુરથાદ દુરફરે મરગરનંની ગુનાહાને તેહે
 નાં નાંમ ફહેઆં નથી ૦ દુરફરે તેમોટાં ફરજનો
 ગુનાહા ઈઆને હેજેહાંનનું તમાંમ તે ફરત્યાંતનું
 ગોનાહાનાં ફેલને હખતીઆર ફીધાં ફુદ તેહેને હફે
 ની મીશાલ હછે હસપેતમાં ન જરથુશાત જે માલ
 દીઅશાની દીનનો જે અશોમરદ બુલંદીથી પતે
 તફરે તેથી તમાંમ બદ મનશાની અને બદ ગવ
 શાની અને બદકુનશાની દુરફરે જેમફે શખત વા
 આ જેરાવર દોડતો આવે જંગલમાંહાં તેથીજે
 જમીન ઉપર ફાંટો ફચરો પડેઓ ફુદ તેહેને ઉડા
 વીને શાફફરે તેમીશાલે તેમરદને ગુનાહાથી પ
 તેલ શાફફરે ૦ જલું હરવેશે જરથુશાત જેફેને
 ફફેલ ફરે હમેશે તેપતેલ ફરવી અને શાયાબનું ફાં
 મફરે તેની હમેશે પતેલ હખતીઆર ફરેઈઆને
 હમેશે પતેલ ફરે ૦ પતેલ ફરવી તેદશાતુરો મો
 બેદોની આગલ ફરવી ઘણી ખુબછે બેહેત
 ર માલદીઅશાની દીનમાંહાં પતેલ જહેર ફી
 થીછે.

૫૨૪

૫૨૫૨૬ આહમી.

~~દાતરે ૦ । ફો । અસતે । દેઉં-ઓ । ફો ।~~

હિદાદાર ફીહો છે દેવ ફીહો

~~દેઉં-અઈ-આને ।~~

દેવ ૫૨૫૨૬ દેવનો પુજનાર.

પુછીઉ જરથોશતેફે હિદાદાર ફીહો છે દેવ અને
ફીહો છે દેવની આરાધનાનો કરનાર કુંદુ છે.

~~ફો । દેવેનાંમ । ખવને । ફો । દેવેનાંમ ।~~

ફીહો દેવ ખવન ફીહો દેવ

~~ખુંમવો ।~~

ખુબેહે.

ફીહો છે ખવન દેવ અને ફીહો છે ખુબેહે દેવ ૦ તે
ને તેહેનાંનાં ફાંમ મરદનો અને ઉરત નુ કરે ઈ-આ
ને જેમ મરદ ઉરત કરેય તેમ કરે.

~~ફો । દેઉં-અનાંમ । ફો । નાદરેશ । ફો ।~~

ફીહો દેવ ફનાંમયા ફીહો

~~ફુઉ-આંશ । દેઉં-ઓ.~~

હાંનદ દેવ.

ફીહો દેવ ફનાંમયા જેમકે ઉરત ખાવંદની
બંદગીમાં તેમ તેમરદ દેવોની બંદગીમાં અ
ને ફીહો છે અહાંનદ દેવ ઈ-આને ફીહો છે દેવગુ
નેહેગારોથી.

~~ફો । વીસપો । દેઉંઓ । ફો । પરમેરેતો ।~~

ફીહો તમાંમ બુરાઈનો દેવ ફીહો પેહેલાં મુઆથી

~~દેઉંઓ । ફો । પસચે । મેરેતો । મેની અઉંઆ~~

દેવ ફીહો પછી મુઆ મીનો માંહાં

~~દેઉંઓ । ફરબુઅંતે ।~~

દેવ થાહ

ફીહો દેવ તમાંમ બદતરી અને બુરાઈથી અને ફી

હો મુઆથી પેહેલાં દેવ થાહ ઈઆને પેહેલાં જ

વતાં જ દેવ અને ફીહો મુઆપછે દેવ જેમીનોની પે

દાદશમાંહાં ઈઆને તે જેહાં નમાંહાં દેવ તે કુંણા.

~~આ અદ । મરોદ જરશાદચે । વીપતો ।~~

હરવેશો ફહીઉ જુઆં ન ગોલાંમ બારગીનો કરનાર

~~અરશાદચે । વીપઈઓ ।~~

જુઆં ન ગોલાંમ બારગીનો કરાવનાર

~~સપેતમ । જરથુશાતર ।~~

શપેતમાં ન જરથોશાત.

ફહીઉ હોરમજદે જે જુઆં ન મરદ ગોલાંમ બારગી

નો કરનાર અને જુઆં ન ગોલાંમ બારગીનો કરા

વનાર હસપેતમાં ન જરથુશાત ઈઆને કુંનમ

રજ ફેલનો કરનાર ઈઆને કરાવ

નાર.

હાઉ । અસતે । દેઉઓ । હાઉ ।

તે છે દેવ તે

દેઉઅઈઆને ।

હાઉ । દેઉઅનાંમ ।

દેવની આરાધનાનાં કરનાર તે દેવ

ખવને ।

હાઉ । દેઉઅનાંમ । ખુંબો ।

ખવળનાંમનો તે દેવ ખુઅંબેહે

તેછે દેવ અને તેછે દેવની આરાધનાનો કર

નાર અને તેછે ખવળદેવ અને તેછે ખુંમબદેહે

દેવ.

હાઉ । દેઉઅનાંમ । ફો । નાહરેશ । હાઉ ।

તે દેવ તે ફનાંમયા તે

હઉઆંસ । દેઉઓ । હાઉ । વીસપો ।

હાંનદ દેવ તે તમાંમગોનેહેગાર

દેઉઓ ।

દેવ.

તેદેવ ફનાંમયા જેમફે ઉરત ખાવંદની તેમ તે

મરદ ફેલનો કરનાર દેવની બંદગીમાંહાં અ

ને તે આંહાંનદ દેવ ઈઆને ગોનેહેગારીથીતે

દેવ.

હો । પર । મેરેતો । દેઉઓ । હો । પસચ ।

તે અગાઉ મુઆંની દેવ તે પછી

~~મેરેતો । મેની-પ્રતિ-પ્ર । દેઉ-પ્રો । ફરબુ-અંતે ।~~

મુઆં મીનોમાંહાં દેવ થાહ

તે મુઆં પેહેલાંજ દેવ ઈ-આને જીવતાંની દેવ
અને તે મુઆપછે મીનોમાંહાં ઈ-આને તે જેહાં
નમાંહાં દેવ થાહ.

~~ઈ-અદા મશી-પ્રો । મશીમ । ખરુદરાત ।~~

જે આદમી આદમી-ઓમાં મનીનાંખે

~~પ્રતિહ । ફરંબેરેજેતે । ઈ-અદા મશી-પ્રો ।~~

તે નાંખે જે આદમી

~~મશી-આનાંમ । ખરુદરનાંમ । પરગે ।~~

આદમીઉની મની

~~ઉરે-પ્રઈહિતે ।~~

પકડે.

જે-આદમી આદમી-ઓમાંહાં મની નાંખે ઈ-આને

મુકે ઈ-આને જે આદમી આદમી-ઓની આખ

મની પકડે ગાંડમાં લીહ તે આદમી બેહુજેહાં

નમાં દેવ.

~~દાતરે ૦ ફદા તા નરા ઈ-ઓજી-પ્રાંન । અંધેના ।~~

હ દાદાર કેમ તે મરદ પાક થાહ

~~અશાઉમ । અહુરમજદ । ઈ-આ । નશાઉમ ।~~

અશો અહુરમજદ જે નશા

~~અહીં-અહીં હેશતાદા હુશકેનાં મ તરો~~

ઠીપર ઊભુ શુકો લીલો

~~ઈ-આરે મેરેતનાં મ~~

વરશાનો મુહિલો.

પુછીઠી જરથોશતે કે હિદાદાર કેમ તેમરદ પા
ક થાઈ હિ-અશો અહુરમજ્દ કે જે આદમી નશા
ઠીપર કુલો હોઈ ઈ-આને નશાને અડકે-ઓ હો
ઈ તેનશો તુરતનો મુહિલાં શાગ ઈ-આ આદમી
નો લીલો તર હોઈ હિ વરશાનાં મુહિલાં નો ન
શો શુકાઈલો હુઈ તેહેને અડકે તે કેમ પાક
થાઈ.

~~આ-અદા મરોદન ઈ-ઓજદી-આં નાં અંધેનાં~~
દરવેશો કહીઠી પાક થાઈ

~~અશાઉમ જરથુશતર~~

હિ-અશો જરથોશત.

તેહેને ઈ-આને હોરમજ્દે કહીઠી જરથુશત
ને જે તે પાક થાઈ તે આદમી હિ-અશો જ
રથોશત હિ પાક થાવાની બીના નીચે આ
વેછે.

~~નોહદા હુશકો હુશક ઈ-આઈ સરેશિ અંતેમ~~

નહી શુકો શુકાઈલાં નંમનો

~~આપાઉ અંધાદ / ઈદને / હુશાકો / હુશાકુ આદ /~~
 હોદિ ~~અગર શુકોછે શુકામાં~~

~~સરેશી અંતેમ / આપાઉ ધાદ /~~

નંમ હોદિ.

ને તે નશો શુકોકુદિ અને તે નશામાં નંમલી શારવે
 શુકાઈને ખુશાક ધાદિલું કુદિતો તે આદમીને ઈઆ
 હરચીજને રીમંન નહીકરે અને અગર નશો શુ
 કો હોદિ અને તે શુકાઈલી હરદક બદંનની ચીજમાં
 નંમ હોદિ તરાવત લીલો કુદિતો તેહેને અડકે આ
 થી રીમંન ધાદિ.

~~હસરેશાલીદમે / વીસપો / અંધેઉશા /~~

શેતાબ ચાલેઆથી મારી તમાંમ ડુનીઆં

~~અસલુઆપાઉ / અશા / અરોમ / જદા / અરોમ /~~

પેદાદશ તે અશોઈથી મારે શાવાબને

~~ખરોજદદ / ઉરેઓ / પેરો / તનુશા / ફરેન /~~

પોકારે રવાંન તના ફુરી ગાંનથી રાહામાં

~~આપાઉ ધાંમ / નશુનાંમ / ઈઆ / પેતે / આઈઆ~~

ને નશો ને બપર ને

જેમા / હરીરેથરે /

જેમો ગુજરેલાંનો.

તેમરદનાં શેતાબ ચાલેઆથી મારી તમાંમ

દુની આંની પેદાદશ ને ખરાબ કરેય તથા અશો
 ઈને શવાબનાં કાંમની રાહા તેહેને મારેય ભાંભે
 ય અને તે તના ફરીગાંન ઈઆને મરગરનંની ર
 વાંન માહારા બેહેશતને વાશાતે પોકારેય તેરાહા
 માં ને નશો મુકેઓ હોદ જમીન ઉપર મુઆનો તે
 હેને વાશાતે અફરગનાંમનાં મોબેદે કહીઠીને પુ
 રશેશ ફીધી તે નાલાદિક છે હફફીફલની શારેહે ત
 ફશીલ વાર પાંચમી પરગરદ માં હપદોની નીચેજ
 ખેલીછે.

~~દાતરે ૦ ફદા તા નરા ઈઓ જદી આંન અંધેના~~

~~દાદાર કેમ તે મરદ પાક થાદ~~

~~અશાઉમ અફરમજદ~~

~~અશો અફરમજદ.~~

પુછીઠી જરથુશાતે કે દાદાર કેમ તે મરદ પાકથા
 હે હે અશો અફરમજદ.

~~ઈઆ નશાઉમ અઠીઆ બેરેતે સુનો~~

~~ને નશો તે લઈજાઈ શગનો~~

~~વા પરહેરેશતે મશીદહે વા~~

~~ઈઆ મુઆ આદમીનો.~~

ને નશો લેઈજાઈ શગનો ઈઆ મુઆ આદમીનો
 નશાને આબુદેહે થાદ તે આદમી કેમ પાક થાદ.

~~આપદ / મરોદ / અહુરો / મજદાઉ / ઈઓજીયાંના~~
 હરવેશો કહીઉ હોર મજદે પાક

~~અંધેન / અશાઉમ / જરથુશતર /~~

યાહિ હ અશો જરથુશત.

હોર મજદે જવાબદીધો જરથુશતને જે તે આદમી

પાક યાહિ હ અશો જરથુશત.

~~કહીઅ / અહીઅ / ઈહો / અહીશો / નશોશા /~~

કેમ તે પાક યાહિ અગર તે નશાને

~~અહીવે / ગનેખતે / સુનો / યા / ફેરેફશા /~~

ખુબ મારેલો હોહ શાગ ઈઆ ફાલબુદ

~~ખરો / વહીઓ / યા / ફેરેફશાખરો /~~

ખાનારાં પરદાં ઈઆ ફાલબુદ ખાનારાં.

અગર જે તે નશાને ખુબ શાગે મારેલો હોહ ઈઆ

ફાલબુદનાં ખાનારાં જે પરદાં મુરગી છે તે ફેની શ

ગદીદ ઈઆ શાગની શાગદીદ તે નશાને જે ફીધે

લી હોહ અને તે શાગદીદ ફીધેલા નશાને જે આદ

મી અડકેય ઈઆ લેઈનહ તે આદમી.

~~આપદ / હીઅંમ / તનુંમ / પેરે / ઈઓજીયેતે /~~

હરવેશો પોતાનું તંન પાક કરે

~~ગેઉશા / મેશમન / અપાય / પેતે / અહીઅથા /~~

ગાઉને નીરંગે પાંડીહ ખુબ હરવેશો

~~ઈપોજીઈપાંન ।~~

પાક થાઉ.

હરવેશે પોતાનાં તંનને પાક કરે ગાઉ ગોશાપંદ
નાં નીરંગે અને પાંડી હકરી ધોહતો હરવેશે પાક
થાઉ.

~~આપદ । ઈહો । નશોશ । અને । હવેગને ખતે ।
અગરને તે નશાને નહી ખુબ મારેલો
સુનો । યા । ફેરેફરા । ખરો । વઈપો । યા ।
સગે ઈઆ કાલબુદ ખાનારાં પરંદાં ઈઆ
ફેરેફરા । ખરો ।~~

કાલબુદનાં ખાનારાં.

અગરને નશાને નહી ખુબ મારેલો હોઉ શગ ઈ
આ કાલબુદનાં ખાનારાં ને પરંદાં મુરગો કાલબુ
દ ખાઉય તેહેની શગદીદ ઈઆ શગની શગદીદ
તેનશાને ખુબ નહી ફીધેલી હુઉ તેહેને ને અડ
કે તે.

~~પોહરીંમ । તદા દેમ । મલદઈઅશના ।~~

પરથંમ તે માજીઅશના

~~અંધાઉનેમો । થરેશ । મગેમ । અઢીઆ ફનઈહિંન ।~~

હ જમીનમાં તરંણ ખાડા તે ખોધે.

તેગોનાહા તેનહીથાઉ તેકરવું નેમાજીઅશની

નાં ઉ છે તેહેને જે પરથમ હિંમતીનમાં હાં તરંણા ખા
ડા ખોધે અને તરંણા પાહાડીઆં માંડે ઈઆને ૩ પ
થર મુકે ખાડા ૩ ખોધીને પથર ૩ તરંણા તે ખાડા
માં મુકે તે ખાડા ખોધીને મુકેઆનો શબ્દ હો
નીરંગી રીમંત જે આદમી લગાડે તે પેલા ખાડા
માં જે હરેક બીજી હિંમતીને વધુ રીમંત નહી
કરે.

~~આપદ / હુતિઆંમ / તનુંમ / પેરે / ઈપ્રોજદથેતે /~~
~~હરવેશે પોતાનું તંન પાક કરે~~
~~ગેહરા / મેશમન / નોહદ / આપો /~~

ગાઉને નીરંગે નહી પાંણી.
પોતાનાં તંનને પાક કરે ગાઉનાં નીરંગે કરી પા
ક કરે અને પાંણી નહી લગાડે ગાવેનરનાં ની
રંગદીન ઈઆને બરશાનુંમ બીહી.

~~ફરામે / ગદા / જેજીઆંન / નેજબેરેતે /~~
~~તેમાહારા શાગને પકડીને લેઈજાહે~~
~~નોહદ / અનેજબેરેતે / નેજબેરેતાદ / હમ /~~
~~નહી લઈજાહે નહી લઈજાહે તે થી~~
~~પોઉરેઅબીઅો /~~

આગલ.

તેમાહારા શાગને પકડે અને લેઈજાહે નહી લ

ધીનહ તે નહી ધીઆને અશુશ લઈનહ રીમંન
આદમીની આગલ ધીઆને લેઈનહ નહીલેઈ
નહ ધીઆને પાછો લઈન લાવ કરે.

~~બેલીમ તદા દેમ મજદઈ અશાની~~

બીજુ તે માજદઈ અશાની નાં ૩

~~અંધાતુ નેમો ધરેશ મગેન અઠીઆ~~

તે જમીન તરંણ ખાડા તે

~~ફનઈંન~~

ખોધે.

બીજુ મરતબે ગોનાહાનહી થાહ તેકરવું તેમાજ

દીઅશાની નાં ૩ છે તે ફેદ જમીન માં બીજા ખાડાઓ

૩ તરંણ ખોધીને પાહાડી આં ૩ તરંણ બીજાં માંડે.

~~આપદા હઠીઆમ તનુંમ પેરે ધીઓજદયેતે~~

હરવેશે પોતાનું તંન ખુબ ધોહ

~~ગેરુશ મેશમને નોહદા આપો~~

ગાઉનાં બીરંગે નહી પાંણી હ

હરવેશે પોતાનું તંન ખુબ ધોહ ગાઉગો

શપંદનાં બીરંગે અને પાંણી નહીલ

ગાડે.

~~કૂરા મે ગદા વેં નેજાઆન નેજવેરેતે~~

તે માહારા શાગને પકડીને લેઈનહ

નોંદા. અને ની. બેરેતે. ને ન બેરેતે. હયા.

નહી નહી લેઈ નહી લેઈ નહી લેઈ નહી

પોઉરૂ અવીઓ. હયા. હયા. હયા. હયા. હયા.

આગલ. હયા. હયા. હયા. હયા. હયા.

અને તેમાહારા શાગને પકડીને લઈ નહી અને ન

હી લઈ નહી તે નહી અશુશા લઈ નહી અને નહી લ

ઈ નહી તે નહી અશુશા લઈ નહી શાગને તેહેની આ

ગલ ખાહારી આં હયા. આં ની રંગનાં કહે આં.

પીસપેમ. આં અહીમાદા. ઉપા. આં નઈ આં ના

તમાંમ આં તે આં તાં હાં લગી આં ખુબ બેશે

ઈ આદા. હે. ઉપમેમ. પેતે. વગદે ના. ઉપા. માદા

ને તાં હા. હા. હા. ઉપર વગદાં ન બુલંદ

વરેશા. હુશા. હુશા. હુશા. હુશા. હુશા.

બાલ ખુશા. હા. હા. હા. હા. હા. હા.

તમાંમ તાં હાં લગી બેશે ને બુલંદ વગદાં ન છે તે

ઉપરનાં બાલ ખુશા. હા. હા. હા. હા. હા. હા.

પાડી આં ઉપર બેશે રેહે વગદાં ન તે માથાં ને ઉપ

રનાં બાલ ઉગો છે તે બગો ને વગદાં ન કહે

છે. હયા. હયા. હયા. હયા. હયા. હયા.

થરે તીંમ. તદેમ. મનદી અશાને. અં ઘા. અં

તરી ન તે મા. મા. મા. મા. મા. મા. મા.

~~ભેમો । ઘરેશ । મગેમ । અભિષે । કનઈહંત~~

જમીનમાં તરંણ ખાડા તે ખોધે

~~અભિષે । અભિષેદ । હયે । પોરરેઓવીઓ ।~~

તે તે થી આગલ

~~ઈષ્થ । ઘરે । ગીહમ ।~~

માફક તરંણ ડગલાં.

તે તે થી આગલ તરંણ ડગલાં તરીનં પાડીઆં

૩ તરંણ ખાડા જમીનમાં ખોધે તો તે માજી

અશનીનાં ઉને ગુનાહા નહી જાગે ઈઆને તરંણ

પાહાડીઆં બીજાં માંડે દેક પાહાડીઆં થી બીજું

પાહાડી ઉ ડગ ૧ દેક અને પગલાં ૩ તરંણ દુર

માંડે હમીશાલે પાહાડીઆં માંડે.

~~અપ્રદ । હઉઆંમ । તનુંમ । ઘરે । ઈઓજદયેતા~~

હરયેશો પોતાનાં તંનને ધોદ

~~અપો । નોદદ । મેશમન ।~~

પાંણીદ નહી નીરંગે.

હરયેશો તે પોતાનાં તંનને પાક કરે આવથી ઈ

આને પાંણીદ કરી નહી નીરંગાથી ઈઆને હવે ની

રંગ નહી લગાડે.

~~જશત । હે । પોહરીમ । દુરશનાદીહંત ।~~

હાથ તે પરથંમ ધોદ.

હાથ અવલ પરથંમ ધોઈ ગોઠંણા લગે.

~~આઝાદા ઈઝાદા હે । જશત । નોદદા ફરશના હિતે ।~~

ને અગર તે હાથ નહી ધોઈ

~~આઝાદા વીસપાંમ । હઠિઆંમ । તનુંમ ।~~

હરવેશે તમાંમ પોતાનું તંન

~~ઈઓજદા હિતે । ફેરેનો હિતે ।~~

પાક ફરે.

ને તે પરથમ અગાઠી નહી ધોઈ અને હાથ ધોઈ

આવગેરે બીજી બદંનની જગો પાંણી પરથંમ લ

ગાડે તો પોતાનું તંન નાપાક ફરે ઈઆને નાપાક

અને રીમંત થાઈ.

~~આઝાદા ઈઝાદા હે । જસતે । ફરશના હિતે ।~~

હરવેશે ને તે હાથ ખુબરવેશે ધોઈ

~~આથરેતીંમ । પસચ । ફરશના તીહિ બીઆ ।~~

તરંણવાર પછે ખુબ ધોઆ

~~જશતે બીઆ ।~~

બહુ હાથ.

ને તે હાથ અગાઠી ધોઈ ગોઠંણા લગે બેહુ હાથ

વાર ૩ ધોઈ આપછે પેહેલે જંમણો હાથ પછી ૬

હાબો હાથ બેહુ હાથ ગોઠંણા લગે ધોઈ

આપછે.

~~બરશનુંમ~~ હે ~~વગદનેમ~~ ~~પોહરીમ~~ ~~પેતે~~
 બુલંદ તે વગદાંનની આગલ ખુબ
 હંયોહરા
 ધોહ.

ને વગદાંનની બુલંદી આગલ લગાડે નંહાંકે
 બાલ ફેટલાદિક ઊગેલા છે માંથાંઉપર નંહાં
 બાલ ઊગેઆ છે તેહેને વગદાંન ફેફે છે તાંહાંલ
 ગાડે ઈઆને તેજગો ધોહ.

~~દાતરે~~ ~~ઈફનેમ~~ ~~આપો~~ ~~વંધોહીરા~~
 હદાદાર અગર આવ બેહેતર.

~~બરશનુંમ~~ ~~વગદનેમ~~ ~~પોહરીમ~~ ~~પેતે~~
 બુલંદીઉપર વગદાંનની નજીક
 ભસેતે.

પુકુચે.

પુછીઉ ભરથોરાતે ફે હદાદાર અગર બેહેતર
 આવ ઈઆ નહું પાંણી તેવગદાંનઉપર પુકુ
 ચે ઈઆને પાંણીદકરી તેજગો ધોહ અને તાંહાં
 પાંણી પુકુચે.

~~કુઆઅહશાંમ~~ ~~હશા~~ ~~દરખશા~~ ~~ઈઆ~~ ~~નશોશા~~ ~~ઉપા~~ ~~કુઆંચોતે~~
 ફાંહાં તે તંનથી દરૂ ને નશા ઉપર બેશે
 ફાંહાં તેહેનાં પેશાથી બીજ ફેફેજગોઉપર તેન

શશ દરેલ દોડે ઈઆને તે વગદાંનની જગોભિપ
રથી ભીંને નશશ દેવ તંનની ફેરી જગોભિપર
બેશે.

~~આપદા મરોદા પેતેશા હે હોના અંતરાદા~~
~~દરવેશે ફેરી ભીં મુકાબેલ તે મરદની અંદરની~~
~~તેમાદા બરેપદા બીઆંમ અંદરનાં અંદરનાં~~
તરફ ભીઆંની તેપીશાથી તે

~~દરેલ દોડે ઈઆ નશશા ઉપા દુઆંસતે~~

દરેલ તે નશશ ભિપર દોડે
જપાવદીધો અફુરમજદે જે તેમરદનાં આંખનાં
ભવાંની તરફ અંદરની તરફથી તેપેશાથી ઈ
આને તંનથી તે દરેલ નશશ બુલંદ દોડે ઈઆને
વગદાંન જગાથી ભીંને આંખનાં ભવાંની અંદ
રની તરફ પેશાંનીથી તે ફાંનનાં ચાપ ફાંલગી ન
શશદેવ દોડે ઈઆને જગોભિપર બેશે.

~~દાતરો ઈદેવેચા આપો વંધો હિશા પેતેચે~~
દદાદાર અગર પાંણી લલુ મુકાબેલ

~~હે હોના અંતરાદા તેમાદા બરેપદા~~
તે મરદની અંદરની તરફ ભીઆંની

~~બીઆંમ પેતે જસેતે~~

ખુબ પુકુચે.

પુછીઉ જરથુશતે કે હદાદાર અગાર તે ભલુપાં
 હી તે રીમંન મરદનાં ભયાંની અંદરની તરફની
 મુકાબેલ પુહુચે તેહેવારે.

~~કુઆ હશાંમ હશા દરખશા ઈઆ નશોશા~~
 કાંહાં તેનાં તંનથી દરૂલ લે નશાશા

~~ઉપા કુઆંસેતે~~

ઉપર દોડે.

કાંહાં તેહેનાં તંનથી બીજા ફેહી જગોઉપર તે
 નશાશા દરૂલ દોડે ઈઆને જગોથી ઉઠી વલીકાં
 હાં બેશે.

~~આઅદા મરોદાં પસચા હે વગદતેમ~~
 હરવેશે ફહીઉ પછવાડે તે મરદનાં વગદાંની
~~અહશાંમ અહશા દરખશા ઈઆ નશોશા~~
 તેતંનથી તે દરૂલ લે નશાશા

~~ઉપા કુઆંશેતે~~

ખુબ દોડે.

જવાબ દીધો હોરમજદે જે તેમરદનાં તંનથી વગ
 દાંની પછવાડે દરૂલ નશાશા ખુબ દોડે ઈઆ
 ને ગારદનનાં મોહોરાઉપર નશાશાદેવ
 બેશે ગારદન તથા હજક શા
 થે.

~~દાતરેન ઈહનેય. આપો. વંધો હીરા પસય.~~

દાદાર અગર પાંણી ભલુ પછી પછવાડે

~~વગદનેમ પેલે. ભસેતે. કુઆ. અહશાંમ. અહશા~~

વગદાંન પુકુયે ફાંહાં તેહેનાં તંનથી

~~દરેખશા ઈઆ. નશોશા. ઉપ. કુઆંસેતે.~~

દરેખ જે નશાશા ખુબ દોડે.

પુછીઠી જરથોશતેકે દાદાર અગર તે ભલું પાંણી

વગદાંનની પછવાડે પુકુયે તેહેવારે તે રીમંન મર

દનાં રીમંન તંનથી બીજ ફેહી જગોઠીપર નશાશા દ

રેખ દોડે ઈઆને તેહેનાં તંન ઊપર ફેહી જગોઠીપ

રબેશે.

~~આઅદ. મરોદ. પેલેશા. પેલે. ખરેનેમ.~~

દરવેશે ફેહીઠી મુકાબેલ મુકુડાંની

~~અહશામ. હશા. દરેખશા. ઈઆ. નશોશા.~~

તેહેનાં તંનથી તે દરેખ જે નશાશા

~~ઉપ. કુઆંસેતે.~~

ખુબ દોડે.

જવાબ દીધો હોરમજદેકે મુકુડાંની મુકાબેલ તે

હેનાં તંનની જગોથી તે દરેખ નશાશા ખુબ દોડે ઈ

આને મુકુડાંની ઊપરને આંખ ગાજ મુકુડું દાહા

ડી દ જગો નશાશા દેવ બેશે.

૫૪૨

૫૨૫૧૨૬ આહમી.

~~દાતરે ના ઈહનેચા આપો વંધો હીરા પેતેશા~~
~~હિદાદાર અગર પાંણી લલુ ઊપર~~
~~પેતે ખરેનેમ પેતે નસેતે~~

મુકુડાંની

પુકુચે.

પુછીઊ જરથોશને કે હિદાદાર અગર લલુ પાંણી
 મુકુડાં ઊપર પુકુચે ઈઆને મુકુડાં ઊપર પાંણી લ
 ગાડે.

~~કુઆ પ્રહિરાંમ હશ દરખશ ઈઆ નશોશા~~
~~કાંહાં તેહેનાં તંનથી દરૂ ને નશાશ~~
~~ઉપ કુઆંસેતે~~
 ઊપર દોડે.

કાંહાં તેહેનાં તંનથી બીજ કેહી જગા ઊપર તે દર
 ન નશાશ ખુબ દોડે ઈઆને બીજ કેહી જગો તેરી
 મંનનાં તંન ઊપર બેશે.

~~આપદ મરોદ દરોનેમ હે ગોશેમા~~
~~હરવેશે ફહીઊ નંમણાં તેનાં કાંન ઊપર~~
~~પ્રહિરાંમ પ્રહશ દરખશ ઈઆ નશોશા~~
~~તેહેનાં તંનથી દરૂ ને નશાશ~~
~~ઉપ કુઆંશેતે~~

ઊપર દોડે.

જવાબ દીધો અકુરમજદે ને તે મુકુડાં ઊપરથી ઊ

ઠીને તે દરૂન નશાશ તેમરદનાં સંમણાં કાંન ઊપર
દોડે ઈઆ સંમણાં કાંન ઊપર બેશે.

~~દાતરે ના ઈહોયે આપો વંધો હીશા દશેનેમા~~
~~દાદાર અગર પાંણી બેહેતર સંમણાં~~
~~ગોશોમ પેતે ભસેતે કુઆ અદશાંમા હશા~~
કાંન ઊપર પુકુયે કાંહાં તેહેનાં તંનથી
~~દરૂખશા ઈઆ નશોશા ઉપા કુઆંશાત~~
દરૂન ને નશાશ ખુબ દોડે.

પુછીઠી ભરથોશા તે કે દાદાર લાલું આવ સંમણાં
કાંન ઊપર પુકુયે ઈઆને સંમણાં કાંનને લગાડે
અંદર તથા બાહર તેહેવારે નશાશ દરૂન તેહેનાં
તંનથી બીજા કેહી ભગો ઊપર ખુબ દોડે ઈઆને
બેશે.

~~આઅદા મરોદા હોદિમા હે ગુરોમા~~
~~દરવેશે ફહીઠી ડાબા તેહેનાં કાંન ઊપર~~
~~દશાંમા હશા દરૂખશા ઈઆ નશોશા ઉપા~~
તેહેનાં તંનથી દરૂન ને નશાશ ખુબ
~~કુઆંશેતે~~
દોડે.

બવાબદીધો અકુરમનદે ને તેહેનાં ડાહાબા કાંન
ઊપર તેહેનાં તંનથી દરૂન નશાશ ખુબ દોડે ઈ

આને સંમણાં કાંનથી ઊઠીને ડાહ્યા કાંનઉપર
બેશે.

~~દાતરે નાં હિંમેય નાં પો વંધો હિશા હોદિમા~~

દાદાર અગાર આવ બેહેતર ડાહ્યા

~~ગોશેમ પેતે નસેતે~~

કાંનઉપર ઉપર પોહોયે.

પુછીઊ નરથોશતે કે અગાર દાદાર આવ ભલું

ડાહ્યા કાંનઉપર પુહુયે અંદર તથા બાહેર.

~~કુપા અદિશાંમ અદિશા દરુખશા ઈઆ નશોશ~~

કાંહાં તેહેનાં તંનથી દરુ ને નશાશ

~~ઉપા કુઆંસેતે~~

ઉપર દોડે.

તેહેવારે તેહેનાં તંનથી બીજ ફેહી જગો ઉપર કાંહાં

નશાશ દેવ ખુબ દોડે ફેહી જગો બેશે.

~~આઅદ મરોદા દશેનેમ હે શોપેલીમ~~

દરબેશે ફહીઊ સંમણાં ખલાં

~~અદિશાંમ દિશા દરુખશા ઈઆ નશોશ~~

ઉપર તેનાં તંનથી દરુ ને નશાશ

~~ઉપા કુઆંશાત~~

ઉપર દોડે.

જ્યાબ દીધો અહુર મળે ને સંમણાં ખલાં ઉપર

તેહેનાં તંનથી ઈઆને ડાહ્યાના કાંન ઉપરથી ઉ
હીને તેદરેન નશાશા સંમણાં ખલાં ઉપર દોડે ફા
થનાં ગોઠણા લગે ઉપર બેશે.

~~દાતરે ના ઈહોથા આપો વંધો હીરા દરોને માહે~~
દાદાર અગર પાંણી ભલુ સંમણાં તેહેનાં

~~સોપેલી મા પેતે ભસેતે ફુઆ હિરાં મા હિરા~~

ખલાં ઉપર પુકુયે કાંહાં તેહેનાં તંનથી

~~દરેખશા ઈઆ નશોશા ઉપા ફુઆં સતે~~

દરેન બે નશાશા ખુબ દોડે

પુછીઉ જરથોશા તે કે દાદાર પાંણી ભલુ તેહેનાં

સંમણાં ખલાં ઉપર પુકુયે ગોઠણા લગે તેહેવારે

તેહેનાં તંનથી બીલ કેહી જગો ઉપર નશાશા દ

રેન ખુબ દોડે.

~~આઆદા મરોદન હોઈઆં મા હે શોપેલી મા~~

દરવેશે ફહીઉ ડાહ્યાનાં તેહેનાં ખલાં ઉપર

~~અહિરાં મા હિરા દરેખશા ઈઆ નશુશા~~

તેહેનાં તંનથી દરેન બે નશાશા

~~ઉપા ફુઆં સતે~~

ઉપર દોડે.

નવાબદીધો હોરમજદેને તેમરદનાં ડાહ્યાનાં ખ

લાં ઉપર તેહેનાં તંનથી દરેન નશાશા બેશે ઈઆ

ને ભંમણાં ખભાં ઉપરથી ઉઠીને ડાહ્યા ખભાં
ઉપર દોડે ડાહ્યા હાથનાં ગોઠણ લગે.

~~દાતરે ના ઈદે ભેચા આપો વંધો હીરા હોઈ આંમ~~

દાદાર અગર પાંણી ભલુ ડાહ્યા

~~સો પેલી મ પેલે જસે તે દુઅ હશાંમ હશા~~

ખભાં ઉપર પુકુચે કાંહાં તેહેનાં તંનથી

~~દરેખશા ઈઆ નશોશા ઉપા દુઆં શતે~~

દરેજ ને નશાશા ખુબ દોડે.

પુછીઉ જરથોશતે કે દાદાર ભલુ પાંણી ડાહ્યા

ખાં ખભાં ઉપર ડાહ્યા હાથનાં ગોઠણ લગે પુ

કુચે તેહેવારે કાંહાં તેહેનાં તંનથી બીજ ફેહી જ

ગોઉપર નશાશા દેવ દોડે ઈઆને બેશે.

~~આપદા મરોદા દશેનેમ હે દશેમ~~

દરવેશે ફેહીઉ ભંમણી તેહેની બગલમાં

~~અદશાંમ હશા દરેખશા ઈઆ નશુશા~~

તેહેનાં તંનથી દરેજ ને નશાશા

~~ઉપા દુઆં સે તે~~

ઉપર દોડે.

દાદારે જવાબદીધો ને તેહેનાં તંનથી બીજ દેવ

ગોઉપર ને ભંમણી બગલમાં ફાં નશાશા દરેજથી

ડે ઈઆને ડાહ્યા ખભાં ઉપરથી ઉઠીને ભંમ

ણી બગલમાં હાં નશાશ દેવ બેશે.

~~દાતરેન ઈદયા આપો વંશોદશા દશેનેમા~~

~~દાદાર અગર પાંણી ભલુ ભંમણી~~

~~ફરોમ પેલો નસેલો કુઆ અદશાંમા~~

બગલમાં હાં પુકુયે ફાંહાં તેહેનાં

~~દશા દરખશા ઈઆ નશુશા ઉપા~~

તંનથી દરેન જે નશાશ ઊપર

~~કુઆંસલો~~

દોડે.

પુછીઠી જરથોશતે કે દાદાર અગર ભલુ પાં

ણી ભંમણી બગલમાં હાં પુકુયે તેહેવારે ફાંહાં

તેહેનાં તંનથી કેહી બીજા જગો ઊપર નશાશ દે

વ દોડે ઈઆને ફાંહાં બેશે.

~~આઅદા મરોદા હોદમ હે ફરોમ~~

દરબેશે ફહીઠી ડાહાબી તેની બગલમાં

~~દશાંમા દશા દરખશા ઈઆ નશોશા~~

તેહેનાં તંનથી દરેન જે નશાશ

~~ઉપા કુઆંસલો~~

ઊપર દોડે.

જવાબ દીધો અહોરમજદે જે તેહેનાં તંનથી બી

જા જગો ઊપર કે ડાહાબી બગલમાં હાં નશાશ

દરેળ ખુબ દોડે ઈઆને બેશે.

~~દાતરે ના ઈહોમ આપો વંધોહીશ~~

દાદાર અગર પાંડી લલુ

~~હોદમ કરોમ પેતે ભરાતે કુઆ~~

ડાહાબી બગલમાં પુકુમે કાંહાં

~~અહશાંમ હિશ દરખશા ઈઆ નશુશા~~

તેનાં તંનથી દરેળ ને નશાશ

~~ઉપા કુઆંસત~~

ઉપર દોડે.

પુછીઉ ભરથોશતે કે દાદાર અગર લલુ પાંડી

ડાહાબી બગલમાંહાં પુકુમે તેહેવારે તેહેનાં તં

નથી બીજા ફેહીબગો ઉપર દરેળ નશાશ ખુબ દો

ડે ઈઆને બેશે.

~~આઅદ મરોદ પેતેશા પેતેળા અઉઅરેમ~~

હિરવેશે ફહીઉ મુકાબેલ શીનાની

~~કુઆ અહશાંમ હિશ દરખશા ઈઆ~~

કાંહાં તેહેનાં તંનથી દરેળ ને

~~નશુશા ઉપા કુઆંસતે~~

નશાશ ઉપર દોડે.

બવાબ દીધો અકુરમબદે નેકે મુકાબેલ શીનાની

તેહેનાં તંનથી ઈઆને ડાહાબી બગલથી ઉઠાને

શીનાં ઊપર નશાશ દરેલ ખુબ દોડે ઈઆને
એશે પેરલગી.

~~દાતરેમ ૦ ઈહોએ ૦ આપો ૦ વંધો હિશા ૦~~

દાદાર અગર પાંણી લલુ

~~પેતેશા ૦ પેતે ૦ શુઅરેમ ૦ પેતે ૦ ભસેતે ૦ કુઆ ૦~~

શીનાં ઊપર શીનાં ઊપર પુકુયે કાંહાં

~~અહિશાંમ ૦ હિશા ૦ દરેખશા ૦ ઈઆ ૦ નશોશા ૦~~

તેહેનાં તંનથી દરેલ એ નશાશ

~~ઉપ ૦ કુઆંસતે ૦~~

ખુબ દોડે.

પુછીઠી જરથોશાતેકે દાદાર અગર પાંણી લ.
લુ શીનાં મુકાબેલ ઈઆને શીનાં થીતે બેકુબા

જુલગી પુકુયે તેહેવારે તે કાંહાં તેહેનાં તંનથી

બીજી જગો ઊપર નશાશ દરેલ દોડે અને એશે.

~~આઅદ ૦ મરોદ ૦ પરશાતે ૦ અહિશાંમ ૦~~

દરવેશે ફહીઠી પીઠ ઊપર તેનાં

~~અહિશા ૦ દરેખશા ૦ ઈઆ ૦ નશુશા ૦ ઉપ ૦~~

તંનથી દરેલ એ નશાશ ઊપર

~~કુઆંસત ૦~~

દોડે.

જાણ્યો હોરમજદેકે તેહેની પીઠ ઊપર તેહે

માં શીનાં ઉપરથી ઉઠીને તેહેનાં તંનની પીઠ
ની જગો ઉપર ખુબ દોડીને બેશે ગરદનથી તેબે
હુ ફહી ફર લગે.

~~દાતરે । ઈહેનેયા । આપો । યંધો હિરા । પરશતે ।~~

દાદાર અગાર પાંણી ભલુ પીઠ ઉપર

~~પેતે । જસેતે । હુઆ । અહિશાંમ । હરા । દરખરા ।~~

પુહુયે ફાંહાં તેહેનાં તંનથી દર

~~ઈઆ । નરુશા । ઉપા । હુઆંસતે ।~~

જે નશાશા ઉપર દોડે

પુછીઉ જરથોશતે કે દાદાર પાંણી ભલુ પીઠ

ઉપર પુહુયે તેહેવારે ફાંહાં તેહેનાં તંનથી દર

જ નશાશા બીજા ફેહી જગો ઉપર ખુબ દોડે અને
બેશે.

~~આપદા મરોદા । દરોનેમ । ફરાતાનેમ ।~~

હરબેશે ફહીઉ ભંમણી યુચી ઉપર

~~અહિશાંમ । હરા । દરખરા । ઈઆ । નરોશા ।~~

તેહેનાં તંનથી દર જે નશાશા

~~ઉપા । હુઆંસતે ।~~

ઉપર દોડે.

જવાબદીધો અકુરમજદે જે ભંમણી યુચી ઉપર

તેહેનાં તંનથી ઈઆને પીઠ ઉપરથી ઉઠીને પાછો

દરૂ જશશ જંમણી મુચીઉપર દોડીને બેશે મુ
ચીને મીડાંની મીશાલે છે.

~~દાતરેન ઈહોએમ આપો વંધોહીશ હોહમ~~

દાદાર અગર પાંણી ભલુ ડાહાબી

~~ફશાલાનેમ પેતે જસેતે ફુઆ અફશાંમ~~

મુચી ઉપર પુકુચે કાંહાં તેહેનાં

~~હશ દરૂખશ ઈઆ નશોશ ઉપ~~

તંનથી દરૂ જ બે જશશ ઉપર

~~ફુઆંશત~~

દોડે.

પુછીઉ જરથોશતે કે દાદાર અગર પાંણી ભ
લુ ડાહાબી મુચીઉપર પુકુચે તેહેવારે તેહેના તં
નથી ઈઆને ડાહાબી મુચીઉપર પુકુચે તેહેવા
રે તેહેનાં તંનથી કાંહાં કેહી જગો જશશ દેવ દો
ડી બેશે.

~~આઅદા મરોદા ૦ દશેનેમ હે પેરેશાઉમ~~

દરવેશે ફહીઉ જંમણી તેહેની પેહેલુપર

~~હશાંમ હશ દરૂખશ ઈઆ નશોશ ઉપ~~

તેહેનાં તંનથી દરૂ જ બે જશશ ઉપર

~~ફુઆંસતે~~

દોડે.

પપર

પરગરદ આઠમી.

જવાબદારી ધો અકુરમજદેજે તેહેની સંમણી પેહે
જુ ઈઆને પાંશલી ઉપર ડાહાબી ચુચીઉપરથી
ઉઠીને પાછો સંમણી પાંશલીઉપર દરૂજ નશાશ
ખુબ ઉઠીને બેશે.

~~દાતરે. ઈહોજે. આપો. વંધો હીરા. દરોનેમા~~

~~દાદાર અગર પાંણી લલુ સંમણી~~

~~પેરેશાઉમ. પેતે. જસેતે. કુઆ. અદશાંમ.~~

~~પાંશલી ઉપર પુકુચે કાંહાં તેહેનાં~~

~~હશા. દરૂખશા. ઈઆ. નશોશા. ઉપા~~

~~તંનથી દરૂજ જે નશાશ ખુબ~~

~~કુઆંસત.~~

દોડે.

પુછીઉ કે દાદાર અગર લલુ પાંણી પાંશલીઉ
પર પુકુચે તેહેવારે કાંહાં તેહેનાં તંનથી કેહીજો
નશાશ દેવ ખુબ દોડીને બેશે.

~~આઆદા મરોદા. હોહમ. હે. પેરેશાઉમ.~~

~~હરબેશે કહીઉ ડાહાબી તેની પાંશલી~~

~~હશાંમ. હશા. દરૂખશા. ઈઆ. નશોશા. ઉપા~~

~~તેહેનાં તંનથી દરૂજ જે નશાશ ઉપર~~

~~કુઆંસતે.~~

દોડે.

જવાબ દીધો અકુરમજદે કે તેહેનાં તંનઠીપરથી ઈ
આને જંમણી પેહેલુ ઊપરથી ઊઠીને પાછો ડાહા
બી પેહેલુ ઊપર દરૂન નશાશ દોડીને બેશે.

~~દાતરે ના ઈહનેચા આપો વંધોહીશા હોદન~~

દાદાર અગર પાંણી ભલુ ડાહાબી

~~પેરેશાઉમ પેતે જસેતે દુખા અદશાંમ હશા~~

પાંશાબી ઊપર પુકુચે ફાંફાં તેહેનાં તંનથી

~~દરૂખશા ઈઆ નશોશા ઉપા દુખાંસતે~~

દરૂન બે નશાશ ઊપર દોડે.

પુછીઊકે દાદાર અગર ભલુ પાંણી ડાહાબી પેહે
લુઊપર પુકુચે તેહેવારે ફાંફાં તેહેનાં તંનથી બી
જ કેહીજગો દરૂન નશાશ દોડી બેશે.

~~આપદ મરોદ દશેનેમ હે શરોનીંમ~~

દરબેશે ફહીઊ જંમણાં તેહેનાં ફુલાંપર

~~દશાંમ હશા દરૂખશા ઈઆ નશોશા~~

તેહેનાં તંનથી દરૂન બે નશાશ

~~ઉપા દુખાંસત~~

ઊપર દોડે.

જવાબ દીધો અકુરમજદે બે જંમણાં તેહેનાં ફુલાંઊ
પર તેહેનાં તંનથી ઈઆને ડાહાબી પેહેલુ ઊપર
થી ઊઠી પાછો દરૂન નશાશ તેહેની ગાંડનાં જંમ

ણાં કુલાંઠીપર બેશે.

~~દાતરે નાં ઈહલેચાં આપો વંધો હીરાં દરીને માં~~

~~દાદાર અગર પાંણી ભલુ ભંમણાં~~

~~સરોની માં પેતે નસેતે કુઆં હિરાં માં હિરાં~~

~~કુલાં ઠીપર પુકુચે ફાંફાં તેહેનાં તંનથી~~

~~દરખશાં ઈઆં નશોશાં ઉપાં કુઆં સત~~

~~દરે ને નશાશાં ખુબ દોડે.~~

પુછીઠી કે દાદાર અગર ભલુ પાંણી ભંમણાં કુલાં
ઠીપર પુકુચે તેહેવારે તેહેનાં તંનથી ફાંફાં બીજાં
હી જગોઠીપર દરે નશાશાં દોડીને બેશે.

~~આઆદાં મરોદાં ન હોઈ આં માં હે સરોની માં~~

~~દરવેશે ફહીઠી ડાહ્યાનાં તેહેનાં કુલાંપર~~

~~કુઆં અહિરાં માં હિરાં દરખશાં ઈઆં નશોશાં~~

~~ફાંફાં તેહેનાં તંનથી દરે ને નશાશાં~~

~~ઉપાં કુઆં સેતે.~~

~~ઠીપર દોડે.~~

ભલાબદીખો અકુરમજદે કે તેહેનાં તંનથી દરે

નશાશાં ડાહ્યાનાં કુલાંઠીપર ખુબ દોડીને

બેશે.

~~દાતરે નાં ઈહલેચાં આપો વંધો હીરાં~~

~~દાદાર અગર પાંણી ભલુ~~

હોઈઆંમ | સરોનીમ | પેતે | જસેતે | કુઆ |

ડાહાલાં કુલાં ઊપર પુકુયે કાંહાં

અહશાંમ | હશા | દરૂખશા | ઈઆ | નશોશા |

તેહેનાં તંનથી દરૂબ જે નશાશા

ઉપા | કુઆંસત |

ઊપર દોડે.

પુછીઊકે દેદાદાર અગર ચે જાનું બેહેતર પાંણી

ડાહાલાંઊપર પોહોયે તેહેવારે કાંહાં તેહેનાં

તંનથી બીજા ફેલી જગો દરૂબ નશાશા દોડીને

બેશે.

આઆદા મરોદા જ હજતેહા | અહશાંમ |

દરબેશે ફહીઊ ઈનદરીઊપર તેહેનાં

હશા | દરૂખશા | ઈઆ | નશોશા | ઉપા |

તંનથી દરૂબ જે નશાશા ઊપર

કુઆંસત |

દોડે.

જવાબદીધો અહોરમજદેજે તેમરદનાં ફી

રઊપર ઈઆને ઈનદરીઊપર તેહેનાં તં

નથી ઈઆને ડાહાલાં કુલાંઊપરથી તેદરૂ

બ નશાશા ઊઠીને તેહેની ઈનદરીઊપર દો

ડીને બેશે.

~~છીને । નેરી-પો । અંધદા પસચા હે । પોહરીમ~~
~~અગરને મરદ હોઈ પછી તે પેહેલાં~~
~~પેતે । હે-અંચોહશ । પેતેશ । અપેરમ ।~~
 ખુબ ધોઈ પછે પછવાડે.

અગરને મરદ રીમંન કુહિતો પછે પછવાડે ઈ
 નદરીને ધોઈ અને પેહેલાં લંગલનાં શુરાખને
 ધોઈ અને પછે ઈનદરીને ધોઈ ઈઆને લંગલ
 નાં શોરાખથી પરથંમ હાત ફેરવતો અને પછે
 ઈનદરીથી પર હાત ફેરવતો ધોઈ.

~~છીને । સતરે । અંધદા પેતેશ । હે ।~~
~~અગરને ઉરત હોઈ મુકાબેલ તે~~
~~પોઉરોમ । પેતે । હે-અંચોહશ । પસચા અપેરમ ।~~
~~પેહેલાં ખુબ ધોઈ પછે પછવાડે~~
 અગર ઉરતને કુહિ રીમંન તો પેહેલાં શરંમ ~~ધા~~
 શને ધોઈ ઈઆને પીશાબનાં શોરાખ
 ને પછે લંગલનાં શોરાખને ધો
 ઈ.

~~દાતરે । છીનેચા આપો । વંધોહીશ ।~~
~~દાદાર અગર પાંણી ભણ~~
~~હજતેહ । પેતે । નસેતે । કુઅ ।~~
 ફીર ઈઆને શરંમધા ખુબ પોહોચે કાંહી

~~અદિશાંમી હશા દરખશા હિંપા નશોશા~~

તેહેનાં તંનથી દરૂબ જે નશાશા

~~ઉપા ફુઆંસત~~

ખુબ દોડે.

પુછીઠીકે હદાદાર ભલું બેહેતર પાંણી શરંમધા
ની જગોઠીપર પુકુચે તેહેવારે ફાંફાં તેહેનાં તં
નથી દરૂબ નશાશા ફેહીજગો દોડીને બેશે.

~~આઝવદા મરોદા વ દશેનેમ રાનેમ અદિશાંમ~~
દરબેશે ફહીઠી જંમણી રાંન તેહેનાં

~~હશા દરખશા હિંપા નશુશા ઉપા~~

તંનથી દરૂબ જે નશાશા ખુબ

~~ફુઆંસત~~

દોડે.

જવાબ દીધો અકુર મલદે જે જંમણી રાંનપર
તેહેનાં તંનથી હિંપાને શરંમધાની જગોથી
ઠીકીને પાછો નશાશા દરૂબ જંમણી જંગ ઠીપર
દોડીને બેશે.

~~દાતરે વ હિંહનેય આપો વંધોહીશા~~

દાદાર અગર પાંણી ભલુ

~~દશેનેમ રાનેમ પેલે વસત ફુઆ~~

જંમણી રાંનપર ખુબ પુકુચે ફાંફાં

~~અહશાંમ | હશા | દરખશા | ઈઆ | નશોશા |~~
 તેહેનાં તંનથી દરૂબ જે નશાશ

~~ઉપા | દુઆંસત |~~

ખુબ દોડે.

પુછીઠીકે હદાદાર અગર ખલુ બેહેતર પાંણી નં
 મણી રાંનઠીપર પુકુચે તેહેવારે કાંહાં તેહેનાં તં
 નથી ઈઆને નંમણી રાંનથી ફેફીબગો નશાશ
 દરૂબ દોડીને બેશે.

~~આપદા | મરોદા | હોદમ | હે | રાનેમ |~~

હરવેશે ફફીઠી ડાહાબી તેહેની રાંનપર

~~અહશાંમ | હશા | દરખશા | ઈઆ | નશુશા |~~

તેહેનાં તંનથી દરૂબ જે નશાશ

~~ઉપા | દુઆંસત |~~

ઠીપર દોડે.

બવાબદીધું હોરમબદે જે તેહેની ડાહાબી રાંનઠી
 પર તેહેનાં તંનથી ઈઆને નંમણી બંગઠીપરથી
 ઠીઠીને પાછો ડાહાબી બંગઠીપર નશાશ દેવ દોડીને બેશે.

~~દાતરે ના | ઈદનેચા | આપો | પંધોહીશા | હોદમ |~~

દાદાર અગર પાંણી ખલુ ડાહાબી

~~રાનેમ | પેતે | બસેલ | દુઆ | અહશાંમ | હશા |~~

રાંનપર પુકુચે કાંહાં તેહેનાં તંનથી

~~દરખશા ઈઆ નશોશા ઉપા દુઆંસત~~

દરબ ને નશાશ ખુબ દોડે.

પુછીઠી કે હદાદાર ભલું પાંણી ડાહાબી રાંનઠી
પર પોહોયે તેહેવારે કાંહાં તેહેનાં તંનથી દરબ
નશાશ કેહી ભગો દોડીને બેશે.

~~આપદા મરોદા દરોનેમા હે ભનુંમ~~

દરબેશે ફહીઠી ભંમણાં તેનાં ગોઠંણાપર

~~અહિશાંમા હશા દરખશા ઈઆ નશોશા~~

તેહેનાં તંનથી દરબ ને નશાશ

~~ઉપા દુઆંસત~~

ખુબ દોડે.

બવાબદીધો અકુરમબદે ને તેહેનાં તંનથી ઈઆ
ને ડાહાબી ભંગઠીપરથી ભંમણા પાગનું ભંતું
ઈઆને ગોઠંણાઠીપર નશાશ દરબ દોડીને બેશે.

~~દાતરે ના ઈહિનેમા આપો વંધોહીશા દરોનેમા~~

દાદાર અગર પાંણી ભલું ભંમણાં

~~ભનુંમ પેલે ભસેતે દુઆ અહિશાંમા~~

ગોઠંણા ઠીપર પોહોયે કાંહાં તેનાં

~~હશા દરખશા ઈઆ નશોશા ઉપા દુઆંસત~~

તંનથી દરબ ને નશાશ ખુબ દોડે

પુછીઠી કે હદાદાર અગર ભલું બેહેતર પાંણી

નંમણાં ગોઠણા ઊપર અંદર પુકુયે તેહેવારે કાંઠાં
તેહેનાં તંનથી જે દરૂન નશાશ ફેહી જગો દોડીને
બેશે.

~~આપદા મરોદાં હોહમ ફે જનુંમ~~
દરવેશે ફેહીઊ ડાહાબાં તેનાં ગુઠણપર
~~અહશાંમ હશા દરૂખશા ઈઆ નશોશ~~
તેહેનાં તંનથી દરૂન જે નશાશ

~~ઉપા કુઆંસત~~

ખુબ દોડે.

જવાબદીધો અકુરમજદેજે તેહેનાં ડાહાબા ગો
ઠણા ઊપર દરૂન નશાશ ઈઆને નંમણાં ગોઠણા
ઊપરથી ડાહાબાં ગોઠણા ઊપર દોડીને બેશે.

~~દાતરે ઈહનેય આપો વંધોહીશા હોહમ~~

દાદાર અગર પાંણી ભલું ડાહાબાં

~~જનુંમ પેતે જસત કુઆ અહશાંમ હશા~~

ગોઠણા ઊપર પુકુયે કાંઠાં તેહેનાં તંનથી

~~દરૂખશા ઈઆ નશોશા ઉપા કુઆંસત~~

દરૂન જે નશાશ ઊપર દોડે.

પુછીઊ ફે દાદાર અગર ભલું પાંણી ડાહાબાં

ગોઠણા ઊપર પુકુયે તથા અંદર તેહેવારે કાંઠાં

તેહેનાં તંનથી ફેહી જગો દરૂન નશાશ દોડીને

બેશો.

~~આઅદા મરોદા ૦ દરોનેમા હો અસમુંમા~~
 દરવેશો ફહીઊ ભંમણાં તેહેનાં નલાપર
~~અદશાંમા હશા દરખશા ઈઆ નશુશા~~
 તેનાં તંનથી દરૂ ભે નશાશ
 ઉપા ફુઆંસત

ખુબ દોડે.

જવાબદીધો અકુરમબદેને તેહેનાં ભંમણાં પાગ
 નાં નલાઊપર તેહેનાં તંનથી ડાહાબા ગોઠ
 ણાઊપરથી ઊઠીને પાછો નશાશ દરૂ ભંમણાં
 પાગના નલાઊપર દોડીને બેશો.

~~દાતરે ઈહનેમા આપો વંધોહીશા દરોનેમા~~
 દાદાર અગર પાંણી ભલુ ભંમણાં
~~અસમુંમા પેતે ભસેતે ફુઆ અદશાંમા~~
 નલા ઊપર પુકુચે કાંહાં તેહેનાં
~~હશા દરખશા ઈઆ નશુશા ઉપા~~
 તંનથી દરૂ ભે નશાશ ખુબ
 ફુઆંસેતે

દોડે.

પુછીઊકે દાદાર અગર ભલું બેહેતર પાંણી ભં
 મણાં નલાઊપર પુકુચે તેહેવારે કાંહાં તેહેનાં

૫૬૨

પરગરદ આઠમી.

તંનથી બીજા ફેહી જગો નશાશ દરૂબ દોડીને
બેશે.

~~અપાઅપદા મરોદા હોદમ હે અસયુંમ~~

દરબેશે ફહીભી ડાહ્યાબા તેહેનાં નલાપર

~~અદશાંમ હશા દરૂબશા ઈઆ નશોશા ઉપા~~

તે દરૂબ બે નશાશ ખુબ

~~કુઆંસત~~

દોડે.

નવાબદીધો અફુરમબદે બે તેહેનાં ડાહ્યાબા પા

ગનાં નલાભીપર તેહેનાં તંનથી ઈઆને ભંમણાં

પાગનાં નલાભીપરથી ભીઠીને પાછો ડાહ્યાબા પા

ગનાં નલાભીપર નશાશ દરૂબ દોડીને બેશે.

~~દાતરે બા ઈહીબેમ આપો વંધોહીશા હોદમ~~

દાદાર અગર પાંણી ભલુ ડાહ્યા

~~અસયુંમ પેતે ભસત કુઆ અદશાંમ હશા~~

નલાપર પુકુચે ફાંહાં તેહેનાં તંનથી

~~દરૂબશા ઈઆ નશોશા ઉપા કુઆંસત~~

દરૂબ બે નશાશ ખુબ દોડે.

પુછીભીકે દાદાર અગર તે ભલું પાંણી બેહેત

ર ડાહ્યાબા પાગનાં નલાભીપર પુકુચે તેહેવારે

ફાંહાં તેહેનાં તંનથી ઈઆને ફેહી જગોથી તેહે

નાં તંનભીપર દોડીને નશાશ દરૂન બેશે.

~~આપદા મરોદા દશેનેમ હે લંબેમ~~

હરવેશે ફહીભી સંમણી તેહેની ધુટીપર

~~હિશાંમ હિશા દરૂખશા ઈઆ નશોશા~~

તેહેનાં તંનથી દરૂન ને નશાશ

~~ઉપા કુઆંસત~~

ભીપર દોડે.

જવાબદીધો અકુરમલદેને તેહેની સંમણી ધુટી

ભીપર તેહેનાં તંનથી ઈઆને દાહાબા પાગનાં

નલાથી ભીનીને સંમણાં પાગની ધુટીપર દરૂન

નશાશ દોડીને બેશે.

~~દાતરે ઈહિનેમ આપો લંબોહીશા દશેનેમ~~

દાદાર અગર પાંણી ભલુ સંમણી

~~લંબેમ પિલો ભસેત કુઆ અહિશાંમ હિશા~~

ધુટીપર પુકુચે કાંહાં તેહેનાં તંનથી

~~દરૂખશા ઈઆ નશુશા ઉપા કુઆંસત~~

દરૂન ને નશાશ ખુબ દોડે.

પુછીભી કે હદાદાર અગર ભલું પાંણી સંમણી

ધુટીપર પુકુચે તેહેવારે કાંહાં તેહેનાં તંનથી ઈ

આને દરૂન નશાશ કેહી ભગો દોડીને બે

શે.

દાતરે। વંદીનેયા। આપો। વંધોહીશા। હોહ મા
 દાદાર અગર પાંણી ભલુ ડાહા
 લંધેમ। પેતે। નસેત। કુચા। અહશાંમ। હ
 ધુટી પર પુકુચે કાંહાં તેહેનાં તંનથી
 દરખશા। ઈઆ। નશોશા। ઉપા। કુઆંસત
 દરુ ને નશાશા ઉપર દોડે.

પુછીઠી કે દાદાર અગર ભલુ પાંણી ડાહા
 ધુટી હ પુકુચે કાંહાં તેહેનાં તંનથી નશાશા
 ન કેહી નગો ઉપર દોડીને બેશે.

આઅદા મરોદા વંદશેનેમ। હે।
 દરવેશે કહીઠી લંમણી તેહેની
 દરખદેમ। હશાંમ। હશા। દરખશા
 ઉપરની પાટલી પર તેહેનાં તંનથી દરુ
 ઈઆ। નશોશા। ઉપા। કુઆંસત।
 ને નશાશા ખુબ દોડે.

નવાબદીધો અકુરમજદે ને લંમણાં પાગની
 પાટલી ઉપર તેહેનાં તંનથી ઈઆને ડાહાની
 ધુટી ઉપર થી ઊઠીને પાછો દરુ નશાશા તેહે
 નાં લંમણાં પાગની પાટલી ઉપર દોડીને બેશે.

દાતરે। વંદીનેયા। આપો। વંધોહીશા। દશાનેના।
 દાદાર અગર પાંણી ભલુ લંમણી

~~કરબદેમ / પેતે / જસેત / કુઆ / અદશાંમ /~~

પાટલીઊપર પુકુયે કાંહાં તેહેનાં

~~દશ / દરબશ / ઈઆ / નશુશ / ઉપ /~~

તંનથી દરબ જે નશાશ ઊપર

~~કુઆંસત /~~

દોડે.

પુછીઊ કે દદાદાર અગર પાંણી તેહેનાં ભંમણાં
પાગની પાટલીઊપર પુકુયે તેહેવારે કાંહાં તેહેનાં
તંનથી બીજ કેહી જગો ઊપર દરબ નશાશ દોડી
નેબેશે.

~~આઅદ / મરોદા / હોદમ / જે કરબદેમ /~~

દરબેશે ફહીઊ અગર તેની ડાહ્યાબીપાટલીપર

~~અદશાંમ / દશ / દરબશ / ઈઆ / નશોશ /~~

તેહેનાં તંનથી દરબ જે નશાશ

~~ઉપ / કુઆંસત /~~

ખુબ દોડે.

જવાબદીધો હોરમજદેજે તેહેનાં ડાહ્યાબા પાગની
પાટલીઊપર તેહેનાં તંનથી ઈઆને ભંમણી પાર
લીઊપર બેશે.

~~દાતરે / ઈહનેચ / આપો / વંધોહીશ / હોદમ /~~

દાદાર અગર પાંણી ભબુ ડાબી

ફરબદેમ । પેતે । નસેત । દુઆ । અદશાંમ । અદશા
 પારલી પર પુકુયે કાંહાં તેહેનાં તંનથી
 દરખશા । ઈઆ । નશોશા । ઉપા । દુઆંસત ।
 દરબ જે નશાશા ઊપર દોડે.

પુછીઊકે હદાદાર અગર તબું બેહેતર પાંણી તેહે
 નાં ડાહાબા પાગની પારલી ઊપર પુકુયે તેહેવારેકાં
 હાં તેહેનાં તંનથી ફેહી બીજી જગો દરબ નશાશા દો
 ડીને બેશે.

આપદ । મરોદ । ૦ અદરે । હખેમ । નેઊઓ ।
 હરવેશે ફહીઊ નીચે તલીહ નીચે
 હરીહતે । માનઈહંન । અહે । ઈઅથ । અખશીઆહ
 જહી મીશાલે તેહેની જેમ માંબની
 પેરેનેમ ।

શુરતે.

પુછીઊકે હદાદાર અગર પાંણી તેહેનાં જંમણી પાગ
 ની પારલીઊપર પુકુયે તેહેવારે તેહેનાં તંનથી બી
 જી ફેહી જગોઊપર દરબ નશાશા દોડીને બેશે.

આપદ । મરોદ । ૦ હોહમ । હે । ફરબદેમ ।
 અગર ફહી ડાહાબી તેહેની પારલીપર
 હશાંમ । હશા । દરખશા । ઈઆ । નશુશા । ઉપા
 તેહેનાં તંન દરબ જે નશાશા ખુબ

કુઆંસત

હોડે.

જવાબદીધોને તેહેનાં ડાહ્યાવા પાગની પાટલીઠી
પર તેહેનાં તંનથી ઈઆને તે જંમણી પાટલીઠી
રબેશે.

~~દાતરેના ઈહોયે આપો વંધોહીશા હોદમ~~

દાદાર અગર પાંણી લલુ ડાહ્યાબી

~~ફરબદમ પેતે જસેતે કુઆ અહશાંમ હશા~~

પાટલી પર પુકુયે કાંહાં તેહેનાં તંનથી

~~દરખશા ઈઆ નશોશા ઉપા કુઆંસત~~

દરબ જે નશાશા ઠીપર હોડે.

પુછીઠી કે દાદાર અગર લલું બેહેતર પાંણી તેહે
નાં ડાહ્યાવા પાગની ઠીપરની પાટલીઠીપર પુકુયે
તેહેવારે તેહેનાં તંનથી ફેહી બીજ જગો દરબ ન
શાશા હોડીને બેશે.

~~આપદ મરોદા અદરે હજેમ નેઠીઓ~~

ફરબેશે ફહીઠી નીચે તલીફ નીચે

~~ફરીફતે માનઈદના અહે ઈઅથ મખશાઆગ~~

જાહે મીશાલે તેહેની જેમ માંખની

~~પેરેનેમ~~

સુરતે.

જવાબદીધો અકુરમજદે જે તે પાગની નીચેનાં ત
લીઆંઉપર નીચે જઈય તે જેની મીશાલ હોય તેમ
માંખની શુરતે તે દરૂજ નશાશ નીચે લંમણાં પા
ગની તલીઆંની નીચે ફરે છે.

~~હફદા ને ગેરે ફતેલીઆ અંધુશતેલીઆ~~

~~ફફબારગી પકડે આંગલાંને~~

~~ઉજગેરે ફતેલીઆ વાશનેલીઆ~~

ઊચી પકડે હડીને.

તે જેવારે ફફબારગી તે લંમણાં પાગનાં આંગલાં
ને જમીનની શાથે પકડે ઈઆને પાગનાં આંગલાં
જમીનઉપર મુકીને પછવાડે પાગની હડી ઊચી
ફરીને.

~~દશેનેમ અહે હજેમ પેતે હેઅંચોદશા~~

~~લંમણાં તે જેનાં તલીઆંને ધોહ~~

~~તે લંમણાં પાગનાં તલીઆંને ખુબ હડી સાથે ધોહ~~

~~આઅદા હા દરૂખશા ઈઆ નશોશા~~

~~તે જેવારે તે દરૂજ જે નશાશ~~

~~હોદમ હજેમ ઉપા દુઆંસત~~

~~ડાહાબા તલીઆં ખુબ દોડે.~~

તે જેવારે તે દરૂજ નશાશ ડાહાબા પાગનો તલીઆં
ઉપર દોડીને બેશે.

હોદમી હમેમ પેતે હેઅંચોદશા

ડાહાલાં તલીઆંને ધોહ

અને ડાહાલા પાગનાં તલીઆંને જેહેવારે ધોહ.

આપદા હા દરખશા ઈઆ નશુશા અદરે

તેહેવાર તે દરબ જે નશાશ નીચેથી

અંધુશત ને ઊંચો હરીહતે માંનઈદંન અહે

આંગલાંપર ઊધોફરે મીશાલે ફેની

ઈઅથ મખશીઆડા પેરેનેમ

જેમ માંખની સુરતે.

તેહેવારે તે દરબ નશાશ નીચેથી જ ઈઆને નીચે

જે તલીહ ઊઠીને નીચેની તરફ ઊધોફરીને આંગ

લાં ઊપર આવે મીશાલે જેમકે માંખની સુરતે.

હફદ નેગેરેફતેબીઆ પાશનેબીઆ

દફબારગી પકડે હડી

ઊંચેગેરેફતેબીઆ અંધુશતેબીઆ

ઊંચાં પકડે આંગલાં.

તેહેવારે પાગની હડી જમીનશાયે પકડે ઈઆને

જમીન ઊપર મુકે અને આંગલાં ઊંચાં ફરીને.

દરોનેમ હે અંધુશતાંમ પેતે હેઅંચોદશા

જંમણાં તેહેનાં આંગલાં ધોહ.

જંમણાં તેહેનાં આંગલાં ધોહ નાંધલાં તથા મો

તાંને અંદર તથા બાહરથી.

~~આપદા હા હરખશા હિઆ નશોશા હોઈઆંમ~~

તેહેવારે તે દરૂબ જે નશાશા ડાહાલાં

~~અંધુશતાંમ ઉપા હુઆંસત હોઈઆંમ હો~~

આંગલાંપર ખુબ દોડે ડાહાલાં તેહેનાં

~~અંધોશતાંમ પેતે હેઅંયોદશા~~

આંગલાંને ખુબ ધોહ.

તેહેવારે તે દરૂબ નશાશા તેહેનાં ડાહાલા પાગનાં

આંગલાંને ઊપર જેહેવારે દોડે અને બેશો અને ડા

હાલા પાગનાં આંગલાંને જેહેવારે ધોહ અંદર

તથા બાહરથી નાંધલાં તથા મોટાંને.

~~આપદા હા હરખશા હિઆ નશોશા~~

તેહેવારે તે દરૂબ જે નશાશા

~~નેઉઓ હરીદતે~~

ઊધો ફરે.

તેહેવારે તે દરૂબ નશાશા ઊધો ફરીને દોડે.

~~અપાખે દરેબીઓ નેમેબીઓ મખશો~~

અવાખતરની તરફ માંખની

~~ફેફરપ હરેગેલીઅ ફરશાનોદશા અપજદંધો~~

સુરતે ઊડે ધંધાતો આગલગોઠંણ પછવાડે

~~અફરેનેમ | અફરેનેમ | દરેવીઆઉ |~~

ગાંડ બેશુમાર દેરંમ ઈઆને દીપકાં

~~ઈઅથ | નેદેશલાદશા | બરફશતરા દશા |~~

મીશાલે ગોનેહુમાર

દોડે ઈઆને નાહાશે અવાખતરની તરફ માંખની

સુરતે ઊડીને ગોઈણ આગલ અને પછવાડે ગાંડ

અને બેશુમાર દેરંમ અને તેફેનાં પીછ દીપકી દી

પકીની મીશાલેનાં પેચીદેફે હક હક માંહાં ભેરવા

હવાં અને ઘણો ગંધાતો પાપી બરફશતરની

મીશાલે અને ઘણો જ રીમંનછે તેનશાશ દેવઊ

ધોપડીને અવાખતર દોજખની તરફ જઈ.

~~દાતરેગ ઈઅદા અદતે | ઈઓ | મજદીઅશાને |~~

દાદાર કે તે જે માજદીઅશાનીનાં

~~પાદઈઅંતેમ | વા | તયેઅંતેમ | વા |~~

પાગેચાલે ઈઆ દોડતાં ઈઆ

~~બરેમનેમ | વા | વળેમનેમ | વા |~~

જેઈજતાં ઈઆ માફેધોડેશવાર

પુછીઊ જરથોશતે દાદારને કે તે માજદીઅશાની

દીંનનાંઉ પગેકરી ચાલીને રશતે જતોફુદ ફરદ

ક પોતાનાં કાંમને વાશતે ઈઆ દોડતો જતોફુ

દ ઈઆને શોતાબ ઈઆ કાંઈ જેઈજતોફુદ ઈઆ

હલવે ચાલતો ફુદે ઈઆ ધોડે અથવા ગાડી ઊપ
ર બેશીને જતો હોદે તેહેની ગવાહીનાં પદ મે
આં છે.

~~બરો. પ્રશ્નો. વળે. રસો. આતરેમા~~
~~શવાર થાઈ ધોડો જતો ફુદે રાહામાં આતશ~~
~~નશુપા ફેમ. ફૂરજાં ન.~~

નશાશ પકાવેઆનો

ધોડા ઊપર શવાર થાઈને જતો ફુદે અને તે રા
હામાં હાં નશાશ પકાવેઆનો આતશ પુકુમે ઈ
આને તે રાહામાં હાં આદમી બેશીને.

~~નસુંમ! હાંમ! પંચાંમ! નસુંમ! હાઉ. અઈઆંમ!~~
નશા તી પકાવતો ફુદે નશા ચાલતો હોદે
નશા પકાવતો ફુદે ઈઆને નશા ચાલતો
ફુદે.

~~કુચા તે. વેરેજાં નાં. અદલે. ઈઓ.~~
શુ તે ફરે તે ને

~~માજી અશાને.~~

માજી અશાનીનાં ઉ.

તેહેવારે તેશું ફાંમફરે ને માજી અશાની દી
નનાં છે તે તેથી તેહેનાંને ગુનાહા નહી
લાગે.

~~આપદા મરોદા અભિઆપદે તેમ નશો પાકે મા~~

દરવેશો કહીતો તેથી તે નશા પુખતેને
~~જને તે~~

મારે.

જવાબદીધો અકુરમજદે જે રાહામાં આદમી ઉ પો
તાને કાંમે જતો ફોદે તે રાહામાં ફાં કોઈ આદમી ન
શો પકાવતું ફોદે ઈઆ નશા બાલતો ફોદે તેથી
તે આદમીને મારે ઈઆને જનથી મારે.

~~અભિઆપદે જની હેને~~

તે હેને મારીને.

તે હેને મારીને ખશુશ તે હેને કાશાદ લેઈ જઈ ઈ
આને મારીનાં ખે.

~~ઉપા અહિ તેમ ઉજદાને મા બરઈ હિન~~

ખશુશ તે હેને બુલંદ કાપવું.

અને તે હેનું ધર ઈઆને બુલંદ બાંધેલું ફોદે તે હે
ને ઊખાડી હે હેયું અવશતાથી હમ જાહેર છે જે
જે હે કોઈ નશા પકાવતો ફોદે ઈઆ નશાનાં તુક
ડાનું બીરીયાન બનાવતો ફોદે તો તાં ફાં જે મરદ
જઈ પુકુયે તો તે નશાનાં પકાવનારને અને જ
ગોની નજદીક લેઈ જઈને તે હેનો જન લીદે જે ન
શા પકાવાની દેગ છે તે તથા તે હેનું ધરબાર શ

રવે લુરી લઈ જઈ ઈઆને ખરાબ કરે જે બેહુથી
 હકરવું લાઈ કછે ઈઆને નશાનાં પકાવનારને મા
 રવો તે શાન્વાર છે અને મુરદાંનાં નશાલી તેહે
 જપરમાણો જણાવો જેમકે નશા પકાવેઆને ન
 શાને બીરીઆંન કરેય તેહેયો જ નશા મુરદાંનો
 જાણવો તે નશા પકાવનારને તથા નશાનાં બી
 રીઆંનનાં કરનારને મરગરજંની ગુનાહા જાહે
 હેર થાઈ અને જે જીવતાં આદમી પેલા જે નશાપ
 જને મારીને આતશાને યુણી બીહિતો મરગર
 જંની નહી થાઈ ૦ ગોગોશાપનાં મનાં શાગેરદે
 ફહીઊને તે નશાનાં પકાવનારને હિતો જશ છે.
~~ઈઓ હંમ અઊઈ તુહિદા ઉરોમા નદો સુસુરીઓ~~

જે રશાતે જતો ફુદ તાંહાં નશાનો આતશા ફુદ તે
 આતશામાંહાં લાવીને પછે પાછો પોતાને ફાંમે
 જાહેતો મરગરજંની નહી થાઈ અને હેહેર નશા
 લી જેટલી મરતબે આતશામાંહાં નાંખે તેટ
 લી મરતબે મરગરજંની થાઈ અને પોહરીઓ
 ફકેશીનાં જેલલા જેદાગમુકે ઈઆને ડાંહાં મ મુકે
 તે હરફ મરતબે નીરંગે ફરી પોહ અને જેહેવારે
 ડાંહંમ શુકાઈ અને શાકુ થાઈ તેહેવારે તે જગો પાણી

લગાડે અને નંહાંલગે ડાંહાંમ પાકે તાંહાંલગે પાં
 હી નહી લગાડે નીરંગોફરી ધોઈ તેપણ હહેયો ગુ
 નાહાગાર થાઈ ૦ ગોગોશાશપનાં મનાં શાગેરદે
 ફહીઊભે ડાંહાંમ નહી મુકે અને નશાનાં પકાવના
 ર અને રાહાદારને ઈઆને નશા પકાવતો બેઈ
 ને પોતાને કાંમે નહી રાહાબંન તે રાહાદારને ઈ
 આને ગોલાંમબારગીનાં ફેજનાં ફરનારને બેફો
 ઈફે પોતાનો હાથ ગુનાહામાં હાં રાખે તેહેને
 દશતુરો તથા દાવરોની રબ લીધાવગેરે માર
 વા લાઈક છે અને નેશાપુરનાં મનાં શાગેરદે
 આવાબ મારેડ રાહાદારને વાશતે ને ફહીઊભે તેરા
 હાદારને તેહેબ વખતે મારવો બે બેવખત પોતાનો
 હાથ ગુનાહામાં હાં રાખે તેવખત દશતગીરી ફર
 વા નહી ધટે તેથકી ફુકફુમબે મારનારો મરગાર
 નંની નહી થાઈ તેહેને મારવો લાઈક છે.

~~આથરદો હયા બાનુવે અહસમા~~

આતશ થી તે ફાઠી

~~ફૂરશોરી આઈ~~

ખુબ બાલે.

તેથી તે નશાનાં આતશ ઊપર ફાઠી ખુબ બાલે
 ઈઆને તે ફાઠીનો ફરફો લાંબો તે આત

શાહીપર રાખે ઈઆને મુકે પછે તે લાંબો ફાટીનાં
ફટકાનું હક છેડેડો હાથમાં હાં પકડીને બીજે છેડે
ડો શાલગે ને શાલગેલી ફાટી હક ભગો મુકે.

~~ઈઅદા વા / હતંધાંમ / આતરેમ /~~

ને ઈઆ તે હરવેશે આતશ

~~ઉલદરેન / હતીઆઉ / ઉરેપરીઆઉ /~~

તેમાંથી બીધોફુદ તેહીપર ઉરેઅર

~~આતરે / ચરેશ /~~

આતશ તોખમી.

ને આતશકે પેલા નશાનાં આતશથી બીધો
છે તે આતશહીપર આતશ તોખમી ફાટી
મુકે.

~~ધીચ / બરોહદા વચ / શાહીઅઈપોહદા /~~

તેહેને લઈજાહે તેહેને ચાલવે.

તેહેને લઈજાહે આગલ અને તેહેને ચાલવે ઈ
આને તેહેને સરદ કરેછે ને હમ ફેરેછે ને તેહેને
લઈજાહે જંણા ર બેહ મલીને ઈઆને શાલગેલા
આતશને જંણા ર બેહ મલીને પાછો લીધે પેલા
આગલા આતશને ચલાવે. ઈઆને શરદ કરે.

~~ઈઅથ / આશોશાતેમ / ફરાહીઅઈપોહદા /~~

જેહેવારે ધણો તેજ આગલ શરદ કરે નજીક.

જેહેવારે કે આતશ ઘણો બીને તેજ રોશંનથાદ
તેહેવારે તે આતશની નજદીક પેહેલાં આતશ
ને શરદ કરે ખુશબો મુકે ૦ મુજરાતીનો કરના
ર કેહેછે જે પછે ખાડા ૬ નવ જમીનમાં ફાં ખોધે
૬૬ વેહેત વેહેતને અંદાજેહે કુરથી.

~~ઈઅથા તદા ખોદીમી હનદરેજા જેમે~~
કેતે હરવેશો પેહેલા ખાડામાં જમીનમાં
~~હતદા પેતે નેદેથીત~~

મુકે.

કે આતશને જમીનમાં ફાં પેહેલા ખાડામાં ફાં મુકે.

~~અહિઅ અદા હયા અથરદા નશુ પકાદા~~

તેને તે થી આતશ નશા પકાવેઆ

~~ઈઅથા ફરતરે વેતેશતેશા~~

બરાબર લાંબી વેહેત.

નશો પકાવેઆનાં આતશથી ૬૬ વેહેત કુરખા
ડો ખોધે.

~~યયા બરોહદા યયા શાહિઅઈપોહદા~~

તેહેને લઈજાદ તેહેને ચલાવે

~~ઈઅથા આશોશતેમ ફરાહિઅઈપોહદા~~

જેહેવારે ઘણો રોશંન નજદીક શરદ કરે.

પેહેલાં આતશને લઈજાદ આગલ ચલાવે ઈ

આને શરદ કરે છે એ હમ ફેરે છે એ એ આતશને
 પાછો લઈ જાઉં તે સંપૂર્ણ એ હમ લી જાઉં અને તે
 હેને ચલાવે ઈઆને તે હેને શરદ કરે ફેરે હેવારે
 ફે આતશ રોશાંન થાઉં તે હેવારે પેલા રોશાંન
 કરે ગુજરાતી તરજુમાંનો કરનાર ફેરે છે હેમાં
 કોઈને શામજ નહી પડે કાંઈ એ હશારો લખી ગી
 ઓછે તેથી માફારે તરફથી ફુલ ખુલે ઊં સંપૂર્ણ
 પેલંદ ફરીને તે આતશ ઊપર શોરાખદાર ચ
 મયે ફરીને ચમચ ઊપર નરંમ કાઠીનો ભુકો
 મેલીને આતશની જાહાલ લીઉં તે જાહાલ શલ
 ગેને ચમચ શલગે લીને આતશ બીજા ખાડા
 માં ભુકે તે હેને રોશાંન કરે અને એ ખાડા ઊપરથી
 જાહાલ લીધી તે આતશને ખોલી ખુશાબો ભુ
 ફે અને પેલા રોશાંન ફીધેલા આતશનાં ખાડા
 શાયે અને એ ઊપરથી જાહાલ લીધી ચ તે ખા
 ડા શાયે લોડાંની શાલીનું લાંબું પેલંદ રાખીને
 તે હેને શરદ કરે ઈઆને તે આગાલો ખાડો પો
 તાની મેલે શરદ થાઉં.

~~ઈઅથ તદા બેતીમ હંનદરેના જેમે~~
 જે તે દરવેશો બીજા ખાડામાં જમીનનાં

~~હતદા પેતે નેદેથીત અઠીપ્ર અઠીપ્રદા~~

તેહેને મુકે તેને તેછે

~~હમ અથરદ નશો પકાદ ઈઅથા~~

થી આતશ નશા પાક માફક

~~ફરતરે વેતેશતેશ વેચા બરોહદા વેચા~~

લાંબી વેહેત તેહેને લઈજાહે

~~શાઠીઅઈઓહદા ઈઅથા આશોશતેમા~~

ચલાવે તેહેવારે ઘણો રોશાંન

~~ફરાઠીઅઈઓહદા~~

નબદીક શરદ કરે.

તે તે આતશને જમીનમાં ફાં ખાડા ખોદીલાછે
તે જમીનનાં બીજ ખાડામાં ફાં મુકે તે ખાડો કે
નશા પકાવે આનાં આતશથી હક વેહેત દુર
છે તે ખાડામાં ફાં લઈજાઈને મુકે અને તે જમી
નઠીપરથી જહાજ બીધીચ તે ખાડાનાં આત
શને ખુશબો મુકી ધાતનું પેવંદ બેઠું ખાડાઠી
પર રાખીને તેહેને શરદ કરે પંછા શરદ તેહેવા
રે કરે તે જહાજ બીધેજો આતશ શારી તરાં ફાં
થી રોશાંન થાહે અને તેહેવારે આગલા આતશ
ને શરદ કરે ઈઆને તે ખાડાનો આતશ પોતા
ની મેલે શરદ થાહે.

~~ઈઅથા તદા થરેલીમ હનદરેલ જેમે~~
 તે હરવેશે તરીબ ખાડામાં જમીન નાં

~~હતદા પેતે નેદેથીત અઠિઅ અઠિઅ~~

મુકે તેલ તેછે

~~હમ અથરદા નશુ પકાદા ઈઅથા ફર તરે~~
 થી આતશ નશા પાક માફક ફર

~~વેતેશાલેશા વેચા વરોહદા વેચા~~

વેહેત તેહેને બઈબદ તેહેને

~~શાઠિઅઈપોહદા ઈઅથા આરોશાતે~~

શરદફરે જેહેવારે રોશાંન

~~ફરાઠિઅઈપોહદા~~

ધણો નબદીક શરદફરે.

તે આતશને હેજરવેશે જમીનનાં તરીબ ખા
 ડામાંહાં મુકે જેતે ખાડો નશા પકાવેઆનદ આ

તશથી છે ફર હક વેહેતને મોઆફક તેખરડા

માંહાં બીબ ખાડાનાં આતશની જહાલ બઈ

બઈ મુકે અને જેઠિપરથી જહાલ બીધીચ તેઠિ

પર ખુશબોદ મુકે શરદફરે પંણા જેહેવારે જહા

લવાબો આતશ ધણો રોશાંન થાહ તેહેવારે

પેલા આતશને પેવંદથી શરદફરે ઈઆ જેતે

આતશ પોતાની મેલે શરદ થાહ.

ઈપ્રથા તદા લુહરીમા હંદરેજા જેમે
 તે હરવેશે મુથા ખાડામાં જમીનનાં
 હસદા પેતે નેદેથીત પ્રહિપ્રદા હમે
 તેહેને મુકે તે છે થી
 પ્રાથરદા નશો પકાદા ઈપ્રથા ફરતરે
 આતશ નશા પાક માફક દુર
 વેતેશતેશા વેચા અરોહદા વેચા
 વેહેત તેહેને લઈજાહે તેહેને
 શાહિપ્રઈપ્રોહદા ઈપ્રથા પ્રાશેશતેમા
 શરદકરે જેહેવારે રોશંન ઘણો
 ફરાહિપ્રઈપ્રોહદા

જાહીક શરદકરે.

તે આતશને હેજેજરવેશે જમીનનાં મુથા ખાડા
 માંહાં મુકે જેતે ખાડાનો નશો પકાવેઆનો આ
 તશથી છે દુર હક વેહેત મોઆફક તેખાડામાંહાં
 તરીજા ખાડાની આતશની જહાલ લઈજઈમુ
 કે અને જે આતશાઉપરથી જહાલ લીધી તેઊ
 પર ખુશબો મુકે અને ખોલીને શરદકરે પંણા જે
 હેવારે જહાલ લીધેલો આતશ ખુબ રોશંનથા
 હ તેહેવારે તેખાડા આગાલ પેવંદ રાખીને શરદ
 કરે ઈઆને તે આતશ પોતાની મેલે શરદથાહ.

~~ઈઅથા તદા પુજદેમ હનદરેજા જેમે~~
 તેહેને હરવેશે પાંચમાં ખાડામાં જમીનનાં
 હિતદા પેતે નેદેથીલ અભિઅ અભિઅદા હયા
 તે મુકે તેને તેછે થી

~~આથરદા નશુ પકાદા ઈઅદા ફરતરે~~

આતશ નશા પકાવેઆનો મારૂંક દુર

~~વેતેશતેશા વેચા જરોહદા વેચા~~

વેહેત તેહેને લઈજાઈ તેહેને

~~શાભિઅ ઈઅોહદા ઈઅથા આરોશતેમ~~

શરદકરે તેહેવારે રોશાંન ઘણો

~~ફરાભિઅ ઈઅોહદા~~

નજીક શરદકરે.

તે આતશને હેજેજરવેશે જમીનનાં પાંચમાં
 ખાડામાંહાં મુકે તેને ખાડો નશા પકાવેઆનો

આતશથી છે દુર હેક વેહેત મોઆફેક તેખાડા

માં મુથા ખાડાનાં આતશથી જહાલ ચમચે

લઈમુકે અને તે જહાલ વાલો આતશ ઘણોરો

શાંન થાઈ તેહેવારે જે આતશભિપરથી જહાલ

લીધીચ તે આતશને ખોલી આગલ પેવંદરાખી

ને શરદકરે ઈઅાને પોતાની મેલે શરદ

થાઈ.

~~ઈપ્રથા તદા જશતુંમ હંનદરેજા જેમે~~
 તે હરવેશે છઠા ખાડામાં જમીનનાં
~~હતદા પેતે નેદેથીત અભિપ્ર અભિપ્રદા~~
 તે મુકે તે છે

~~હમ આથરદા નશો પકાદા ઈપ્રથા~~
~~થી આતશ નશા પકાવેઆનો મોઆફેક~~
~~ફરતરે જેતેશતેશા વેચા જરોહદા વેચા~~
 દુર વેહેત તેહેને લઈજા છે તેહેને
~~શાભિઅઈઓહદા ઈપ્રથા આશેશતેમ~~
 શરદ કરે જેહેવારે ઘણો રોશાંન
~~ફરાભિઅઈઓહદા~~
 નજીક શરદ કરે.

તે આતશને હેજેજરવેશે જમીનનાં છઠા ખાડામાં
 હાં મુકે જેતે ખાડો નશા પકાવેઆનાં આતશ
 થી છે દુર દેક વેહેત મોઆફેક તેખાડામાંહાં પાં
 ચમાં ખાડાની જહાલ લેઈને મુકે અને તેજહા
 લ લીધેલા આતશને ખુબ રોશાંન કરે જેહેવારે
 તેઘણો રોશાંન થા છે તેહેવારે પાંચમાં ખાડામાં
 હાંનાં આતશને જહાલ વાલા ખાડાશે પેવંદ
 કરી શરદ કરે ઈઆને પોતાની મેલે શરદ
 થા છે.

~~ઈપથા તદા હપતથેમ હનદરેજા જેમે~~
 તે હરવેશે શાતમાં ખાડામાં જમીનનાં
 હતદા પેતે નેદેથી તા અઠિઅ અઠિઅદા હયા
 મુકે તેને તે થી

~~આથરદા નશુ પકાદા ઈપથા ફરતરે~~
 આતશ નશા પકાયેઆનો માફક દુર
 વેતેશતેશા વેચા બરોહદા વેચા
 વેહેત તેહેને લેઈજાહે તેહેને
 શાઠિઅઈપોહદા ઈપથા અરોશતેમ
 શરદકરે જેહેવારે રોશાંન ધણો.
~~ફરાઠિઅઈપોહદા~~
 શરદકરે.

તે આતશને હેજેજરવેશે જમીનનાં શાતમાં
 ખાડામાંહાં મુકે જેતે ખાડો નશા પકાયેઆનાં
 આતશથી છે દુર દેક વેહેતને મોઆફક તેખાડા
 માંહાં છઠા ખાડાનાં આતશની જહાલ લઈ
 જઈમુકે અને તે જહાલ ફીધેજો આતશને ખુ
 બ રોશાંન કરે જેહેવારે તેધણો રોશાંન થાહ તે
 હેવારે છઠા ખાડાનાં આતશની જહાલ લીધે
 લા ખાડાશે નજદીક પેવંદરાખી ખુશાબો મુકી
 ને શરદકરે ઈઆને પોતાની મેલે શરદથાહ.

~~ઈઅથા તદા અશતેમેમ હનદરેન જેમે~~

તે હરવેશે આઠમાં ખાડામાં જમીનનાં

~~હતદા પેતે નેદેથીત અઠીઅ અઠીઅદા હયા~~

તે મુકે તેને તે છે થી

~~આથરદ નશો પકાદા ઈઅથા ફરતરે~~

આતશ નશા પકાવેઆનો માફક દુર

~~વેતેશતેશા વેચા બરોહદા વેચા~~

વેફત તેફને લેઈનહ તેફને

~~શાઠીઅઈઓહદા ઈઅથા આશોશતેમ~~

શરદ કરે જેફવારે રોશાન થણો

~~ફરાઠીઅઈઓહદા~~

નજદીક શરદ થાહ.

તે આતશને હફેજરવેશે જમીનનાં આઠમાં ખા

ડામાંહું મુકે જે તે આતશ નશા પકાવેઆનાં

આતશથી છે દુર હક વેફત મોઆફક તેખાડા

માંહું આતશની જહાલ લેઈનહ મુકે અનેતે

જહાલ લીધેલા આતશને ખુબ રોશાન કરે જે

ફેવારે તે રોશાન થાહ તેફેવારે શાતમાં ખાડાનાં

આતશની જહાલ લીધેલા ખાડાશે નજદીક પે

વંદ રાખીને ખુશબોહ મુકીને શરદ કરે ઈઆને

તેઆતશ પોતાની મેલે શરદ થાહ.

~~ઈઅથ / તદા / નાઉમેમ / હંનદરેન / જેમે /~~
 તેહેને હરવેશે નવમાં ખાડામાં જમીનનાં
 દિતદા પેતે / નેદેથીત / અભિઅ / અભિઅદ / હયા
 તે મુકે લેલે તે થી

~~આથરદ / નશુ પકાદ / ઈઅથ / ફરતરે /~~
 આતશ નશા પકાવેઆનો માફક દુર
 વેતેશતેશ / વેચા વરોહદા વેચા શાભિઓહદા
 વેહેત તેહેને લઈજાદ તેહેને તે

~~ઈઅથ / આશીશતેમ / ફરાભિઅઈઓહદા /~~
 જેહેવારે રોશાંનધણો શરદ કરે નજદીક

તે આતશને હેજેજરવેશે જમીનનાં નવમાં ખા
 ડામાંહું મુકે જેતે ખાડો નશા પકાવેઆનાં આ
 તશથી દુરછે દેક વેહેત મોઆફેક તે ખાડામાંઆ

ઠમાં ખાડાની આતશની નહાલ ચમચે લઈને
 મુકે અને તે નહાલ બીધેલા આતશને ધણોરો
 શાંનકરે જેહેવારે તે ધણો રોશાંનથાદ તેહેવારે

આઠમાં ખાડાનાં આતશને ખુશબો મુકીને નવ
 માં ખાડાશે ધાતનું પેવંદ રાખીને તે આતશને શ
 રદકરે ઈઆને તે આતશ પોતાની મેલે શરદ થાદ.

~~ઈઓ / હશમો / અશઈઆ / વરદા / સપેતમ /~~
 જે ફાદી પાક લઈજાદ સપેતમાંન

જરથોશતરા

જરથોશત.

જેપાક કાઠી લઈજાહે હસપેલમાં ન જરથોશત
દશમી વાર ઈઆને નવમાં ખાડાથી આતશ
કાઠી લઈને પછે તે આતશ ઊપર ફરી દશમી મ
રતબે પાક કાઠી તેઊપર મુકે હસપેલમાં ન જરથો
શત પાક કાઠી.

~~ઉરઆશનીઆગ વા વોફુ ગોનહે વા~~
~~રુખડ ઉરઆરની ઈઆ ભલુ લોબાં ન ઈઆ~~
~~વોફુ ફેરેતો હેશ વા હદાન પલઈઆગ~~
~~ભલુ અગર ઈઆ દાડંમનાં જહાડની~~
~~વા કાંમચીદ વા હુ બુદેદે તેમનાંમ~~
~~વા ફરદેક ઈઆ ખુશબોદાર~~

ઉરઆરનાંમ

જહાડથી.

તેકાઠી રુખડની ખુશબોદાર ભલું બેહેતર લોબાં
ન ઈઆ ભલો અગર ઈઆ દાડંમનાં જહાડની
ઈઆ ફરદેક ખુશબોદાર ચીજ જે ઉરઆર જહા
ડથી નીપજી હુદે તે આતશપર મુકે.

~~ઈઅહંમાદા ફહંમાદા ચીદા તેમનાંમ વાતો~~

તેથી ફરેક તરફ વાઆ

~~આથરો~~ ~~બુદિંત~~ ~~વીબેરેત~~

આતશની ખુશબોહ લેઈનહ.

તે ખુશબોદાર ચીજ મુકે આથી તે આતશની ખુ
શબોહને વાઆ ફરદક લેઈનહ.

~~અહંમાદ~~ ~~ફહંમાદ~~ ~~ચીદ~~ ~~નેમનાંમ~~ ~~ફહંમાદ~~

તેથી ફરદક તરફ ફળર

~~ગન~~ ~~પેતે~~ ~~જસેત~~ ~~આતશ~~ ~~મજદાઉ~~

મારવું પુકુયે આતશથી મજદ

~~અફુરહે~~

અફુર.

તેથી ફરદક તરફ ફળર મારવું પુકુયે ફોરમજ

દનાં બેટા. આતશથી ઈઆને તે ખુશબોહથી.

~~દેઉ અનાંમ~~ ~~મેની અબી અનાંમ~~ ~~તેમશ~~

દેવોને ગાહબ તારીફની

~~મેથરનાંમ~~ ~~દરે અતાંમ~~ ~~બેનુઅદ~~

તોખંમનાં દોજખીઉને બશોફે

~~ઈઆતોનાંમય~~ ~~પેરેકનાંમય~~

બકુગર પરીઉને

ઈઆને ફળર ઘણું મારવું પુકુયે મ બે ગાહબ

ધુપેઆ દેવ છે તેફેને જે તે દેવ અંધારાંની તો

ખંમનાં તારીફી અને દોજખીઓ છે તે ફળર દે

વોને અને ૨૦૦) નકુગારો તથા પરીઓને માર
તું પુકુમેય તે આતશની ખુશબોદથી.

~~દાતરે ૦. અશાઉમા ૦ ઈઓ. આતરેમા~~

દાદાર અશો ને આતશ

~~નશુ પાકેમા દાદીતીમા ગાતુંમા અઓદા~~

નશા પકાયેઆનો દાદ ધાંમાં તેને

~~અઠિઅ વેરેત મુઅદા અહંમાદા નેરે~~

તે લઈબદ ફેટલાં તેથી મરદ

~~મીઅબદેમા અંધદા પસચ અસતસ~~

મોબદ હોદ પછે તંનથી

~~બુદંચસચ વીઉર ઈઅશતીમા~~

૭૫

ગીઆ.

પુછીગિફે દાદાર ને આતશ નશા પકાયેઆનો
દાદધાંમાં જોઈ લેઈબદ તેમરદને ફેટલોદક
મોબદ અને બદલો મુઆપછે ઈઆને તે મુઆ
પછે મીનોમાંહાં તેમરદ ફેટલો મોબદ બદલો
પાંમે.

~~આઅદા મરોદા ૦ ઈઅથા હિતંહંમે અંધુઓ~~

દરબેશે ફહીગી જેમ માંહાં ડુનીઆની

~~ઈઅદા અસતુઅંતે વેઠિઅરે આતરે~~

ફે પેદાદશમાં દશહજર આતશ

રોશનાંમ / દાદલીમ / ગાતુંમ / ઓહ / અહિઆ

રોશાંન દાદ ધાંમાં તેને તે

બેરેતે / ઈઓ / હશમો / અશઈપ / બરદ /

લેઈજાદે ને ફાદી પાક લઈજાદે

સપેતમ / નરથોશતરી / ઉરેઆશનીઆ /

સપેતમાંન નરથોશત શુખડ

વા / વોહુ / ગોનહે / વા / વોહુ / ફેરેતોહશ

ઈઆ લોબાંન ઈપા ભલુ અગર

વા / હદાન / પતઈઆ / વા / ફાંમચીદ

ઈઆ દાડંમનાં નહાડની ઈઆ હરદે

વા / ફુ બુદે / તેમનાંમ / ઉરેઅરનાંમ /

નેક બોદનાં ઘણાં નહાડની

ઈઅહંમાદ / ફદંમાદ / ચીદ / નેમનાંમ / વાલો

તેથી હરતરક તરક વાઆ

આથરો / બુદદીંમ / વીબેરેતે / અહંમાદ /

આતશની બુદને લેઈજાદે તેથી

ફહંમાદ / ચીદ / નેમનાંમ / ફહંધ રગનાં પેતે

હર તરક ફજર મારબુ

જસેતે / આતરશ / મજદા / અફુરહે /

પુફુયે આતશ મજદનાં અફોર

~~દેઉ અપનાં મ । મેની અગિ અપનાં મ ।~~

દેવો

ધ્રુપે આ

~~તેમ સચે થરનાં મ । દર અતાં મ । બે બુ અદા~~

અંધારાં તો ખંમનાં દો બખી ૩ બશે હે

~~ઈ આતો । નાં મયા । પેરે કનાં મયા ।~~

બડુગર

પરી-ઓ.

બવાબ દીધો અફરમ બદે જે જેમ દશ હજાર આ

તશ બલતા રોશં ન ફુની આંની પેદા દશ માં ફાં

દાદ્યાં માં ફાં લઈ બદ અને પાક ફાઠી તે આત

શને વાશ તે લેઈ બદ હસ પેત માં ન જર થોશત

લલાં શુખડની ઈઆ લલાં લો બાં નની ઈઆ

અગરની અને અનાર દાડમનાં જહાડની ઈઆ

હરદેક લલી ખુશ બોદાર ચીજ જે જહાડ થી નીપ

જેલી ફુદ તે ખુશ બોદ આતશ બીપર મુકે તેથી ફ

રદેક તરફ થી તે ખુશ બોદને વાઆ લેઈ બદ તે

થી ફરતરફ હજાર દેવોને મારવું પુકુચે જે દેવ

ધ્રુપે આ તારીફી તો ખંમનાં દો બખી ૩ છે તે ફેને

બશે હે બડુગર તથા પરી-ઓ છે તે ફેને તથા દશ

હજાર આતશ તે બોને રગ આતશ બે ફેરાં મ

બે શાડે આ ફુદ તેટલો શવાબ તશા પકાયે આ

નો આતશ દાંનની રાફે દાદ્યાં લઈ બદ આનો

પર

પરગરદ આદમી.

શાવાબ લાગો.

દાતરે ૦ ઈપો આતરેમ ઉરુદે પાકેમ
દાદાર ને આતશ રંગ પકાવેઆનો
દાદતીમ ગાતુંમ પોદે અભિપા વેરેત
દાદ ધાંમાં તે ઊપર લઈબદ
સુઅદા અહંમાદ નેરે મીઅબદેમ અંબદા
કેટલો લેથી મરદને મોબદ હોદ
પસચા અસતસાબુલંચસચાવીઉરુઈશતીમ
પછે તંનથી ભવ ગીઆ
પુછીઊકે દાદાર નેકોઈ રંગ પકાવેઓ ઈઆનેરં
ગરેબનો આતશ દાદધાંમાં ઊપર લેઈબદ તેમરદ
ને કેટલો મોબદ અને બદલો ફુદ તેહેનાં તંનથીભ
વગીઆપછે ઈઆને મુઆપછે કેટલો શાવાબ પાંમે
આઅદા મરોદ ઈઅથા હતહંમે અંધુઓ
દરવેશે ફહીઊ નેમમાંમાં દુનીઆંતી
ઈઅથા અસતુઅંતે હંબરેમ આતરે
ને પેદાદશમાં હનર આતશ
સોફનાંમ દાદતીમ ગાતુંમ પોદે
રોશાન દાદ ધાંમાં તેહેને
અભિપા વેરેતે ઈઓ હસમો અશઈઆ
લેઈબદ ને ફાઠી પાક

બરદા સપેલમ નરથોશતર ઉરેઆશનીઆણ

લઈનહ સપેલમાંન નરથોશત શુખડ

વા વોહુ ગોનહે વા વોહુ ફેરેલો હશ

ઈઆ લોબાંન ઈઆ લલો અગર

વા હદાંન પલઈઆણ વા ફામચીદા

ઈઆ દાડમનાં જહાડની વા હરદક

વા ફુ બુદદા તેમનાંમ ઉરેઅરનાંમ ઈઅહંમાદા

નેક બુદ જહાડની તેથી

ફહંમાદા ચીદા નેમનાંમ વાતો આથરો

હર તરફ વાઆ આતશ

બુદીંમ વીબેરેતે અહંમાદા ફહંમાદા ચીદા

બુદ લેઈનહ તેથી હર

નેમનાંમ હલંધર ગન પેતે જસેત

તરફ હજર મારવુ ઊપર પુકુયે

આતરશ મજદાણ અફરહે દેઉઅનાંમ

આતશ મજદનાં અફર દેવો

મેની અઉઅનાંમ સમેથરનાંમ દરઅતાંમ

ગાહિય છુપેઆ તારીફી લોખંમનાં દોજખીઉ

બેનુઅદા ઈઆલો નાંમયા પેરેકનાંમયા

બશોફે જહુગરો પરીઓ

જવાબદીધો અફરમજદેજે નેમ ફુનીઆની પેદા

હેશમાંહાં હજાર આતશ બલલા રોશાં ન દાદયાં
 ઉપર લેઈજાઈ અને જે પાક આતશને વાશતે
 ફાટી લઈજાઈ હસપેતમાં ન જરથોશાત શુઅંડ
 ની ઈઆ બોબાં ન ઈઆ અગર ઈઆ દાડમનાં
 જહાડની ઈઆ ફરદેક નેક બલી ખુશબોદારમાં
 જ જે ઉરઅર જહાડથી નીપજેલી કુદ તે ખુશબો
 દે આતશ ઉપર મુકે લેથી ફરતરક ખુશબોને
 વાઆ લેઈજાઈ તેથી ઈઆને ખુશબોઈથી ફ
 રદેક તરક હજાર મારવું પુકુમે અકુરમ જદનાં
 આતશની ખુશબોઈથી જોગાદબ ધુપેઆ દેવો
 છે તે હજાર દેવોને જેલે દેવ તારીફી અંધારાની
 તોખંમનાં છે અને દોજખી છે તેહેને મારવુ પુકુ
 મે છે અને રંછ બરોફે જહુગર અને પરીઓ ને
 દેટલા શાવાબનો બદબો તે ૧૬૬ રંગરેજનાં આ
 તશને મુહીને દાદયાંમાં દીનની રાફે લઈજાઈ
 તેહેને પુકુમે.

~~દાતરે જા ઈઓ. આતરસા. સરીઅદા.~~

દાદાર જે આતશ ગાવખાંનો ઈઆગાયવનં
 હયા દાદતોમ. ગાતુંમ. ઓદા. પ્રહિઆબેરેતો
 થી દાદ ધાંહાંમાં તે ઉપર લઈજાઈ

~~યુઝદા અહંમાદ નેરે મીઅનદેમ અંધદા~~
કેરલો તે મરદને મોજદ હોઈ

~~પસય અસતસય બુદંધસય વીરઅઈશતીમા~~
પછે તંનથી જીવ ગીઆ.

પુછીઠી જે હદાદાર જે ગાઉખાંનાનો આતશને દા
દધાંહાં ઠીપર લેઈજઈ તેમરદનો જીવ તંનથી ગી
આપછે ઈઆને તે મુઆપછે કેરલો શવાબનો બ
દલો પાંમે બાલે આતશને ગાઉખાંનાંનો કેહેછે
અને બાલે છોહેની લઠીનાં આતશને કેહેછે પંજા
પેહેલવી વાલાઈ કઈ શરેહે કીધી નથી આતશ શ
રાશપ કરી લખેઓછે.

~~આઅદા મરોદા ઈઅધા હતહંમે અંધુઅો~~
હરવેશે કહીઠી જેમ માંહાં ડુનીઆની

~~ઈઅદા અસલુઅંતે પંચામતેમ આતરે~~
કે પેદાઈશ પાંચશો આતશ

~~સોફનાંમ દાહતીમ ગાતુંમ ઓહ અઠીઆ~~
રોશાંન દાદ ધાંમાં તે ઠીપર

~~બેરેત ઈઓ હશમો અશઈઅ બરદા~~
લેઈજઈ જે કાઠી પાક લેઈજઈ

~~સપેલમ નરથોશતર ઉરઅાશનીઆઉ~~
સપેલમાંન નરથોશત શુખડની

વાા વોહુ । ગોનહે । વાા વોહુ । ફેરેતોહર ।

ઈઆ નહુ બોબાંન અગર

વાા હદાન । પતઈઆડા । વાા ફાંમચીદા । વાા

દાડમનાં નહાડની ઈઆ હરદિક

હુ । બુદદે । તેમનાંમ । ઉરેઅરનાંમ । ઈઆહંમાદા

નેક બોદનાં ઉરેઅર તેથી

ફહંમાદા ચીદા નેમનાંમ । વાતો । આથરો ।

હર તરફ વાઆ આતશની

બુદદીંમ । વીવેરેતે । અહંમાદા ફહંમાદા ચીદા

બુદને લેઈજાદ તેથી હર

નેમનાંમ । ફહંધર । ગના પેતે । જસેતે । આતશ

તરફ ફજર મારવું પુકુચે આતશ

મજદાડા । અફુરહે । દેઉઅનાંમ । મેનીઅઉઅનાંમ

મજદ અફુર દેવો ગાદિબ

તેમસચેથરનામ । દરેઅતાંમ । બેબુઅદા

અંધારાંની તોખંમનાં દોલખીઉ બશોહે

ઈઆતોનાંમચા । પેરેફનાંમચા ।

નહુગારો પરીઉ.

જવાબદીધો અહોરમજદેકે જેમ કુનીઆની પેદાદ

શામાંહાં ૫૦૦) પાંચશોહો આતશ રોશાંન બલતા

દાદધાંહાંગિપર લેઈજાદ ઈઆને દાદધાંહાં પુકુચા

કે અને પાક કાઢી તે આતશને વાશતે લેઈજાઈ
 હસપેતમાંન જરથોશત શુખડની ઈઆ જોવાં
 ન ઈઆ જલો અગરની ઈઆ દાડમનાં જહાડ
 ની ઈઆ ફરદક નેક જલો ખુશબોદાર ચીજ જેડ
 રૂઆર જહાડથી નીપજેલી કુદ તે ખુશબોદ આ
 તશાઉપર મુકે તેથી ફરદક તરફ તે ખુશબોને વા
 આ લેઈજાઈ તેથી ઈઆને તે ખુશબોદથી જેગા
 હવ છુપેઆ દેવ છે તેહેને ફરતરફથી ફજર માર
 વું પુકુચેય ફોરમજદનાં આતશની ખુશબોઈથી
 જેગાહવ છુપેઆ દેવ છે તેહેને જેદેવ અંધારાંની
 તોખંમનાં અને દોજખીઓ છે તે ફજર દેવોને મા
 રવું પુકુચે અને બશેહે જહુગરો અને પરીઓ
 ને મારવું પુકુચે ફટલો શાવાબનો બદલો તે ફક
 ગાવ ખાંતાંનો ઈઆને છોહેની લઢીનો આતશ
 દીનની રાહે સુહીને દાદધાંહાં પુકુચાડે તેહેને લાગે.
~~દાતરે ઈઓ આતરેમા ખુંબદા હયા જેમેને~~
~~દાદાર જે આતશ પંજવીથી જમીનનાં~~
~~પચેદાદા દાહીતીમા ગાતુંમા ઓદા અઠિઆ~~
 પકાવનાર દાદધાં તેઉપર
~~જેરેત સુઅદા અહંમાદા જેરે મીઅજદેમા~~
 લેઈજાઈ ફટલો તે મરદને મોજદ

~~અંધદા પસચા અસતસચા બુદ્ધસચા~~

હોઈ તંનથી

જીવ

~~વીરુર શિતીમ~~

ગીઆ.

પુછીઉકે દદાદાર જે પંજવનો આતશ ઈઆને
 ઈરપાકેય તેહેનો આતશ જે જમીન પંજનો આ
 તશ તેહેની જહીનો દાદધાંહાંમાંહાં જઈજઈ તે
 મરદનો જીવ તંનથી ગીઆપછે ફેટલોઈક મોજ
 દ બદલો તેમરદને મુઆપછે હુઈ ઈઆને ફેટ
 લો શવાબ અને બદલો પાંમે જે પંજવીનો આ
 તશ લાવે તેહેને.

~~આપદા મરોદા ઈઅથા હિતહંમે અંધુઅંધો~~
 હરવેશો ફહીઉ જેમ માંહાં ડુનીઅંની
~~ઈઅદા અસતુઅંતે યેથવારો સત આતરે~~
 જે પેદાદશ યેઆરશેહે આતશ
~~સોફનાંમ દાહતીમ ગાતુંમ ઓઈ અઉઆ~~
 રશાંન દાદ ધાંમાં તે ઊપર
~~બેરેતે ઈઓ હશમો અશાઈઅ બરદા~~
 જઈજઈ જે ફાહી પાફ જઈજઈ
~~સપેલમ જરથુશતર ઉરઆશનીઆઉ વા~~
 સપેલમાંન જરથોશત શુખડની ઈઆ

વોહુ। ગુનહે વા। વોહુ। ફેરેતો હશ। વા।
લોખાંન અગર અગર

હદાન। પતઈઆઉ। વા। ફાંમચીદાવા।
દાડંમનાં નહાડ હરદેક

હુ બુદેદે। તેમનાંમ। ઉરેઅરનાંમ। ઈઅહંમાદા
નેક બુદેનાં ઉરેઅરની તેથી

ફહંમાદાચીદા નેમનાંમ। વાતો। આથરો।
હર તરફ વાઆ આતશની

બુદાંમ। વીવેરેતે। અહંમાદા ફહંમાદા ચીદા
બુદેને લેઈજઈ તેથી હર

નેમનાંમ। ફહંધરો ગન। પેતે। જસેતે। આતશ
તરફ ફજર મારુ પુકુચે આતશ

મજદાઉ। અફુરહે। દેઉ। અનાંમ। મેનીઅનાંમ।
અફોરમજદનાં દેવો ગાદબધુપેઆ

તેમસચેધરનાંમ। દરેઅતાંમ। બેજુઅદા
અંધારાંની લોખંમનાં દોજખીઉ બરોહે

ઈઆતોનાંમચ। પેરેકનાંમચ।
જહુગર પરીઓ.

જવાબદીધો અફુરમજદેને ફુનીઆંની પેદાહશ
માંમાં મેઆરશેહે આતશ રશીન બલતા દાદધાં
માં લઈજઈ હસપેલમાંન જરથુશત રુખડની ઈ

આ લોબાં નની ઈઆ અગરની અને દાર્ડમનાં
 નહાડની ઈઆ હરદેક તબી ખુશબોદાર ચીન
 ને ઉરેઅર નહાડથી નીપજ ફુદે તે ખુશબોદેઆ
 તશાઉપર મુકે તેથી હરતરકથી ખુશબોને વાઆ
 લેઈજાદે તેથી ઈઆને તે ખુશબોઈથી હરદેક ત
 રક હજાર મારવું પુકુચે હોરમજદનાં આતશની
 ખુશબોદેથી તેગાદેબ ધુપેઆ દેવ છે તેહેને તથા
 નેતે દેવો અંધારાંની તોખંમનાં છે અને દોબખી
 ઓછે તેહેને અને બરોહે જાદુગારો અને પરીઓ
 ને દેરલા શાવાબનો બદલો દેક દેક આતશ પંજ
 વીથી દીંનની રાહે ચુલ્લી બીદે દાદધાંમાં ફાં પુકુ
 ચાડે તેહેને પુકુચે.

~~દાતરે ના ઈઓ આતરેમા ખુંમબદા હયા~~
~~દાદાર ને આતશ અવાહુડા થી~~
~~ઈઆમો પચેકાદા દાદેલીમા ગાલુંમા~~
~~મીટીનાં પદાવનાર દાદ ધાંમાં~~
~~ઓદે અઉપા વેરેતે સુઅદા અહંમાદિ~~
 તે લેઈજાદે ફેરલા તે
~~નેરે મીઅજદેમા અંધદા પસચા અસતસચા~~
 મરદને મોજદ ફુદે પછે તંનથી

નુદંધસયા વી। ઉરુઈશતીમી।

જીવ ગીઆ.

પુછીઉકે હદાદાર જે કુંભાર મીદીનાં યાશંકા બ
નાવેય અને પકાવેછે તે કુંભારનાં આભાડાનો
આતશ જેહેકોઈ દાદધાંમાં હાં લેઈજાહે તેમરદ
નાં તંનથી જીવ ગીઆપછે ઈઆને સુઆપછે કે
રબોદિક શયાબનો બદલો તેહેને હોઈ.

આઅદા મરોદા ઈઅઉઅદા અહંમાદા।

હરવેશે કહીઉ જેમ તે

ઈઅહંમનાંમાં પેલેનાંમાં સારનાંમાં હતુઅદા

તમાંમ નુદાનુદ નુદાયમકનાં જેછે

આતરે। સોફનાંમાં હાંમાં બેરેતે। દાહતીમાં

આતશ રોશાંન હકઠા લેઈજાહે દાદધાં

ગાતુંમ। ઓહા અઉઅા બેરેતે। ઈઓ હશમો

તે ઉપર લેઈજાહે જે કાઠી

અશાઈઅા બરદા સપેતમાં જરથોશતરા

પાક લઈજાહે સપેતમાંન જરથોશત

ઉરુઅશાનીઆઉ। વા। વોફુ। ગુનહે। વા।

શુખડની ઈઆ ભલુ લોબાંન

વોફુ। ફેરેતોહશા વા। હદાને। પતઈઆઉ।

અગર દાડંમનાં બહાડની

વા। ફાંમચીદા વા। ફુ બુદેતેમનાંમ।

હરદેક

નેક બોદનાં

ઉરેઅરનાંમ। ઈપહંમાદા ફહંમાદા ચીદા

બહાડ

હર

નેમનાંમ। વાલો। આચરો। બુદીંમ। વીબેરેતે।

તરફ વાઆ આલશને બુદને લેઈબદ

અહંમાદા ફહંમાદા ચીદા નેમનાંમ। હંધરા

તેથી

હર

તરફ

હનર

ગન। પેલે। જસેલે। આતરેશ। મજદાઉ।

મારવુ

પુકુચે

આતશ

મજદ

અકુરહે। દેઉઅનાંમ। મેનીઅઉઅનાંમ।

અહોર

દેવો

ગાહબ

તેમસચેયરનાંમ। દરેઅતાંમ। બેબુઅદા

અંધારાંની તોખંમનાં દોબખીઉ બશેહે

ઈઆલોનાંમ। પેરેકનાંમચા।

બકુગર

પરીઓ.

જવાબદીધો અકુરમજદેકે ભેમકે તે તમાંમથી

બુદાબુદા ચમકનાં ૨૦૭ બશેહે આતશ ભે

છેહતે આતશ રોશાંન બલતો દાદયાંમાંફાં

લેઈબદ અને પાકકાઠી તેહેને વાશતે લઈબ

દેહસપેલમાંન જરથુશાત શુખડની ઈઆલો

બાંન ઈઆ અગરની ઈઆ દાંમનાં જહાડ
 ની ઈઆ હરદેક નેક લલી ખુશબો દાર ચીજ જે
 ઉરઅર જહાડથી નીપળેલી કુદ તે ખુશબો આ
 તશ ઊપર મુકે તેથી હરતરક ખુશબો હને વાઆ
 લેઈજાઈ તેથી ઈઆને તે ખુશબોથી હરદેક ત
 રક હજાર મારવું પુકુયે અકુરમજદનાં આ તશ
 ની ખુશબો ઈથી જેગેબ છુપેઆ દેવછે તેહેને
 દેવ અંધારાંની તોખંમનાં અને દોજબીઉછે તેહે
 ને તથા ૨૦૭) બશેહે જહુગરો તથા પરીઓને
 ફટલો શવાબનો બદલો તે કુંભારનાં અલાડા
 નો હેક આતશ લાવી દાદધાંહાં પુકુયાડે તેહેને
 લાગો.

દાલરે ૦ । ઈઓ । આતરેમ । ઉનીઅદા હયા
 દાદાર જે આતશ મુશાફર થી
 પરી । બેરેજઆદા દાહતીમ । ગાતુંમાઓહા
 આગલ ખાફેશ દાદધાંમાં તે
 અઠિઆ બેરેતે । મુઅદા અહંમાહા નેરે ।
 ઊપર લેઈજાઈ ફેટલો તે મરદને
 મીઅજદેમ । અંધદા પસચ । અસતસચ ।
 મીજદ હોઈ પછે લંનથી

~~બુદ્ધસચ્ચા વીરુદ્ધીશતીમ~~

૪૫

ગી.આ.

પુછીભીને હદાદાર મુશાફરો ને આગલ ચાલ
વાનાં રશતાની ખાફેશનાં રાખનારાં ઉછે તેમ
શાફર લોકોનાં રશતાનાં ઈઆ લશકરનાં આ
તશ લઈને દાદધાંમાં પુકુચાડે તેમરદ મુઆપ
છે ફેરલોહક બદલો પામે.

~~આપદા મરોદા ઈઅભીઅદા અહંમાહી~~

હરવેશો ફહીભી ફેરલાહક તે

~~પેતેનાંમ ઉરઅરનાંમ અહિતુઅદા આતરે~~

તમાંમ ઉરઅર નેછે આતશ

~~સોફનાંમ હાંમ બેરેતે દાહલીમ ગાતુંમ~~

બલતા હકદા લઈબહ દાદ ધાંમાં

~~ઓહી અભીઅા બેરેત ઈઓ હસમો~~

તે ભીપર લેઈબહ ને ફાહી

~~અશાઈઅા બરદા સપેતમ જરથુશતરા~~

પાફ લેઈબહ સપેતમાંન જરથોશત

~~ઉરઆશની આભી વા વોફુ ગુનહો વા~~

શુખાડની ઈઆ લોબાંન ઈઆ

~~વોફુ ફેરેતોહશ વા હદાંન પતઈઆઉ~~

તલો અગર દાડમની બહાડની

વા । કાંમચીદા વા । હુ બુદિદેતેમનાંમ । ઉરેઅરનાંમ ।

વા હરદેક નેક બુદિ ધણી ઉરેઅરની

ઈઅહંમાદા ફહંમાદા ચીદા નેમનાંમ । વાલો

તેથી હર તરફ વાઅ

આથરો । બુદિદાંન । વીબેરેતે । અહંમાદા

આતશની બુદિને લેઈજઈ તેથી

ફહંમાદા ચીદા નેમનાંમ । હંધરા ગના પેતે ।

હર તરફ હજર મારધુ

જસેતે । આતશ । મજદાઉ । અહુરહે । દેઊઅનાંમ ।

પુહુયે આતશ મજદ અહોર દેવો

મેનીઅઊઅનાંમ । તેમસયેથરનાંમ । દરેઅનાંમ ।

ગાદિબ અંધારા તોખંમનાં દરવંદો

બેબુઅદા ઈઆલોનાંમચા પેરેકનાંમચા

બશોહે જહુગર પરીઓ.

જવાબદીધો હોરમજદેને ફેટલાઈક બશોહે આ

તશ ઉરેઅર-જહાડમાં છે તેહેમાંનો બલના રૂ

શાંન આતશ દાદધાંહાં લઈજઈ હસપેતમાંન

જરથોશાત શુખડની ઈઆ લોબાંન ઈઆ અગ

ર ઈઆ દાડમનાં જહાડની ઈઆ હરદેક જલી

ખુશબોદાર ચીજ ને ઉરેઅર જહાડથી નીપજેલી

ફુદ તે ખુશબોદ તે આતશઊપર મુકે તેથી હર

દેક તરફ તે ખુશાબોને વા-આ બધીજાહે તેથી ઈ
 આને તે ખુશાબોદથી ફરદક તરફ ફળર મારવું
 પુકુચે હોરમજદનાં આતશની ખુશાબોદથી ને
 ગાદિબ છુપે-આ દેવ છે તેહેને જેદેવ અંધારાંની
 તોખંમનાં છે અને દોજખીઉ છે તેહેને અને બશોફે
 જાદુગર અને પરીઓને દરલો શવાબ તે મુશા
 ફરોની રાહાથી દેક આતશ દાદધાં હાં માં હાં પુ
 કુચાડે તેહેને મોજદ પોહોચે.

~~દાતરે । ઈઓ । આતરેમ । પેસરદ । ફચ ।~~
~~દાદાર ને આતશ લીની થી~~
~~જરનીઓ । સપાદ । દાદિલીમ । ગાતુંમ ।~~
~~શુનાંની ગાલનારની દાદ ધાં માં~~
~~ઓહ । અઠિઆ । બેરેત । ચુઅદ । અહંમાદ ।~~
~~તે ઉપર લેઈજાહે ફેરલો તે~~
~~નેરે । મીઅજદેમ । અંધદ । પસચા । અસતસચા~~
~~મરદને મોજદ હોદ પછે તંનથી~~
~~ચુદંધસચા ધીઉરેઈશાલીમ ।~~

જવ ગી.આ.

પુછીઊફે દાદાર જર ઈઆને શુનાંનાં ગાલ
 નારની લીથી આતશ લેઈને દાદધોં હાં લ
 ઈજાહે તેમરદનાં તંનથી જવ ગી.આ. પછે ફેરલો

હિં મોલદ બદલો પાંમે.

~~આ.અદા મરોદા ઈઅથા હતદેમે અંધુઓ~~
 હરવેશે ફહીઉ નેમાંહાં ડુનીઆની

~~ઈઅદા અસતુઅંતે સતેમ આતરે સોફનાંમા~~
 ને પેદાદશ શોઉ આતશ રોશાંન

~~દાહતીંમા ગાલુંમા ઓહ અઠિઅ બેરેતે~~

૬૧૬ બાંહાં તે ઊપર લેઈબદ

~~ઈઓ હસમો અશઈઅ બરદા સપેતમા~~

ને ફાહી પાફ લઈબદ સપેતમાંન

~~બરથોશતર ઉરઆશનીઆઉ વા વોહુ~~

બરથોશત શુબડની લોબાંન

~~ગોનહે વા વોહુ ફેરેલોદશ વા હદાન~~

અગર

દાડમનાં

~~પતઈઆઉ વા ફાંમચીદા વા હુબુદેલેમનાંમા~~

બહાડની વા હરદેક નેક બુદનાં

~~ઉરઅરનાંમા ઈઅહંમાદા ફહંમાદા ચીદા~~

ઉરઅરની હરદે.

~~નેમનાંમા વાનો આથરો બુદીંમા વીબેરેત~~

તરફ વાઆ આતશની બુદને લેઈબદ

~~અહંમાદા ફહંમાદા ચીદા નેમનાંમા હનંધરગના~~

તેથી હર તરફ હનર મારવુ

~~પેલે જસેલે આતરશ મજદાઉ અફરહે~~

પુકુયે આતરશ મજદ અફર

~~દેહિ અનાંમ મેની અદ અનાંમ તેમસમેથરનાંમ~~

દેવો ગાહિબ અંધારાંની તોખંમનાં

~~દર અનાંમ જેનુ અદ ઈઆતોનાંમય~~

દરવંદો બશેહે બદુગાર

~~પેરેકનાંમ~~

પરીઓ.

જવાબદીધો અફરમજદેકે જેમ કુનીઆની પેદા

દશમાંહાં ૧૦૦ શોઉ આતશ ચુલ્લી દીનની રવે

શો દાદવાંહાં લેઈજાહે અને તેહેને વાશતે પાક

કાઠી લઈજાહે દશપેલમાંન જરથુશત શુખડ

ની ઈઆ લોબાંન ઈઆ તલા અગારની ઈઆ

દાડંમનાં જહાડની ઈઆ ફરહક ખુશબોદારથી

જ ઉર અર જહાડથી નીપજેલી કુદ તેમેલે તેથી

ફરતરકુ તે ખુશબોને વાઆ લઈજાહે તે અફ

રમજદનાં આતશની ખુશબોદથી ફરતરકુથી

ફજર દેવોને મારવું પુકુયેય જેદેવકે અંદેખઈ

લા અંધારી તોખંમનાંછે દોજબીઓ તેહેને અ

ને બશેહે બદુગાર તથા પરીઓને મારવું પુકુયે

ય દટબો શવાબનો બદલો જેજગરશોનીનો

૧ આતશ લઈને દાંનની રાહે ચુણી દાદધાંમાં
પુકુચાડે તેમરદને પુકુચે.

~~દાતરે નાં ઈઓ. આતરેમ. પેસરદ. હયા. હિરેજતો.~~

દાદાર ને આતશ રૂપાંની લઈ થી

~~સપાદ. દાહતીમ. ગાલુંમ. ઓહ. અગિઅ.~~

ગાલનાર દાદ ધાંમાં તે ઊપર

~~બેરેત. ચુઅદ. અહંમાહ. નેરે. મીઅબદેમ.~~

લઈજાઈ ફેટલો તે મરદને મોજદ

~~અંધદ. પસચ. અસતસચ. બુદંધસચ.~~

હોઈ પછે તંનથી જીવ ગીઆ

~~વીઉરૂઈશતીમ.~~

પુછીઊકે દાદાર રૂપાંની લઈનાં ગાલનારનો

આતશ નેકોઈ લેઈજાઈ દાદધાંમાં પુકુચાડે તેમ

રદને મુઆપછે મોજદ શાવાબનો ફેટલોફૂઈ.

~~આઅદા મરોદા. ઈઅચ. હતહંમે. અંધુઓ.~~

હરવેશે ફહીઊ નેમ માંહાં ડુનીઆં

~~ઈઅદા. અસતુઅંતે. નહીઅતીમ. આતરે.~~

ફે ડુનીઆંની નેવુ આતશ

~~સોફનાંમ. દાહતીમ. ગાલુંમ. ઓહ. અગિઅ.~~

રોશાંન દાદ ધાંમાં તે ઊપર

~~બેરેત । ઈંપો । હશમો । અશઈઆ । બરદા~~

લેઈબહ લે ફાહી પાફ બઈબહ

~~સપેતમ । જરથોશતર । ઉરેઆશનીઆ । વા~~

સપેતમાંન જરથોશત શુખડની ઈઆ

~~વોહુ । ગુનહે । વા । વોહુ । ફેરેલોહશ । વા~~

બોબાંન અગર ઈઆ

~~હુદાન । પતઈઆ । વા । ફાંમચીદા । વા । હુ બુદે~~

દાડંમનાં જાહાડની હરદેક નેક બુદેનાં

~~તેમનાંમ । ઉરેઅરનાંમ । ઈઅહંમાદા । ફહંમાદા~~

ઉરેઅર તેથી હર

~~ચીદા નેમનાંમ । વાતો । આથરો । બુદીંમ ।~~

તરફ વાઆ આતશની બુદેને

~~વીબેરેતે । અહંમાદા । ફહંમાદા । ચીદા । નેમનાંમ ।~~

લેઈબહ તેથી હર તરફ

~~હંધર ગન । પેતે । જસેત । આતરશ । મજહાત~~

હજર મારબુ પુકુચે આતશ મજદ

~~અકુરહે । દેઉઅનાંમ । મેનીઅઉઅનાંમ ।~~

અકુર દેવો ગાહબ

~~તેમસયે ચરનાંમ । દરેઅતાંમ । બેનુઅદા~~

અંધારાંની તોખંમનાં દોજબીઉ બશેફે

~~ઈપ્રાતો । નાંમચો પરફનાંમચો ।~~

નકુગર પરી૩

નવાબદીધો અફરમજદે જે દુનીઆની પેદાદશ
માંહાં નેવું આતશ રશાંન બલતા ચુણીને દાદ
ધાંમાં લેઈજઈ હસપેતમાંન જરથુશાત રુખડ અ
ને લોખાંન અને અગરની ઈઆ ફરદક ખુશબો
દાર ચીજ ઉરઅર જહાડથી નીપજીકુહિતે આત
શાબીપર મેલે તેખુશબોઈને વા ફરતરફ લેઈજઈ
તેખુશબોઈથી દેવો અંધારાંની તોખંમનાં અને
દોજખીઉછે તે હજર દેવોને મારવું પુકુચેચ અને
૨૦૦) બશોફે નકુગર તથા પરીઓને મારવું પુ
કુચે.

~~દાતરે ૦ । ઈઓ । આતરેમ । પેસરદા હયાઅઈઓ ।~~
~~દાદાર જે આતશ ફોફોર થી લોહોડાં~~
~~સપાદ । દાદિતીમા ગાતુંમા । ઓહ । અહિઆ~~
~~ગાલનારાની દાદ ગાંહાંમાં તે બીપર~~
~~બેરેતે । ચુઅદા અહંમાદ । નેરે । મીઅજદેમા~~
~~લેઈજઈ ફેટલો તે મરદને મોજદ~~
~~અંધદ । પસચા । અસતસચા । બુદંધસચા~~
કુહિ પછે તંનથી જીવગીઆ

વીરુદ્ધીરાતીમી

હાહાર જેફેફેવી લોહોડાંનાં ગાલનાર લોહારની
કુકુરથી આતશ જેવી દાદગાંહાંમાં લઈજાહે તેમ
રદને મુઆપછે શવાબનો મોજદ ફેરલો હોઈ.

આઅદા મરોદા અફુરો મજદાઉ ઈઅથા

હરવેશો ફફીડી અહોર મજદે જેમ

હિતફંમે અંધુઓ ઈઅદા અસતુઅંતે

માંહાં ડુનીઆની ફે પેદાહશને

અશાલાહિતીમી આતરે સોફનાંમી દાહિતીમી

૮૦ ફેશી આતશ રોશાંન દાદ

ગાલુંમી અપોહી અઊઅપા બેરેતે ઈઅપો હશામેદા

ધાંમાં તે ઊપર લઈજાહે જે ફાહી

અશાઈઅપા બરદા સપેતમી નરથુશાતર

પાક લઈજાહે શપેતમાંન નરથોશાત

ઉરઆશાનીઆઉ વા વોફુ ગુનફે વા વોફુ

શુખડની લોખાંન બહુ

ફેરેતોહશા વા ફદાન પતઈઆઉ વા

અગાર ઈઆ દાડમનાં જહાડની વા

ફાંમચીદા વા ફુ બુદ્દે તેમનાંમી ઉરઅરનાંમી

ફરફ નેફ બુદ્દનાં ઘણાં ઉરઅરનાં

~~ઈઅહંમાદા ફહંમાદા ચીદા નેમનાંમ વાતો~~

તેથી હર તરફ વાઆ

~~આથરો વુદીંમ વીવેરેતે અહંમાદા ફહંમાદા~~

~~આતશની બુદિને લઈજઈ તેથી હર~~

~~ચીદા નેમનાંમ ફહંધરગના પેતે જસેતે~~

તરફ હજર મારવુ પુકુમે

~~આતરશ મજદાઉ અફુરફે દેઉઅનાંમ~~

~~આતશ મજદ અફુર દેવો~~

~~મેનીઅઉઅનાંમ તેમસચેથરનાંમ~~

ધુપેઆ અંધારાંની તોખંમનાં

~~દરઅતાંમ વેનુઅદા ઈઆતોનાંમચા~~

દોજખીઉ બશેફે જડુગર

~~પરફનાંમચા~~

પરીઓ.

જવાબદીધો અફુરમજદેને દુનીઆની પેદાઈશ

માંફાં ફેશી આતશ રોશાંન બબલા ચુલ્હીને દા

દયાંમાં લેઈજઈ અને તેફેને વાશતે પાક ફાલ

લઈજઈ હિસપેતમાંન જરથોશત શુખડ ઈઆ

લોબાંન ઈઆ અગરની ઈઆ દાડંમની હરફ

ખુશબોદાર ચીજ ઉરઅર જહાડથી નીપજીકુઈ

તે આતશ ઉપર મેલે તેથી ફરજફર હજર દેવો

નું મારવું પુકુયે અકુર મજદનાં આતશની ખુ
શબોઈથી દેવો અંધારાંની તોખંમનાં અને દોલ
ખીઓ છે તે હજાર દેવોને મારવું પોહોયે અને
૨૦૦) બરોહે જાડુગર અને પરીઓને મારવું પુ
કુયે.

~~દાતરે ના ઈપો આતરેમ પેશનુંમ રદા હયા
દાદાર ને આતશ લઈ થી
કુશાફનેનો સેપાદ દાદતીમ ગાતુંમ
ફોલાદનો બનાવનાર દાદ ધાં ફાં
ઓહા અહિઅ વેરેતે મુઅદા અહંમાહ
તે હાપર લઈજાહ ફેરલો તે
નેરે મીઅજદેમ અંધદા પસયા અસતસયા
મરદને મોજદ હોહ પછે તંનથી
બુદંધસયા વીઉરૂઈશતીમ~~

જવ

ગીઆ.

દાદાર ને ફોલાદનાં હથીઆર બનાવેય
તેહેની લઈનો આતશ ને દાદ ધાં ફાં લેઈ
જાહ તેમરદને મુઆપછે મોજદ ફેરલો
કુહ.

~~આઅપદા મરોદા ઈઅથા દિતહંમે અંધુઓ
હરવેશો ફહીઊ નેમ માં ફાં કુનીઆની~~

ઈઅદા અસતુઅંતે । હપતાહતીમ । આતરે ।
 કે પેદાહશને શહીતેર આતશ
 સોફનાંમ । દાહતીમ । ગાતુંમ । ઓહ । અઠીઅ
 રોશાંન દાદ ધાંહાં તે ઊપર
 બેરેતે । મુઅદા અહંમાહ । નેરે । મીઅપબ્દેમા
 લઈબહ ફેરબો તે મરદને મોબદ
 અંધદા પસયા અસલસયા બુદંધસયા
 હોહ પછે તંનથી જીવ
 વીઉરૂઅઈશતીમ ।
 ગીઆ.

પુછીઊ દાદાર જે ફોલાદનાં હથીઆર બના
 વેચ તેહેની લઢીનો આતશ જે દાદધાંહાં લે
 ઈબહ તેમરદને મુઆપછે ફેરબો મોબદ ફુહ.
 આઅદા મરોદા ઈઅધા હતહંમે । અંધુઓ
 હરબેશો ફહીઊ જેમ માંહાં ડુનીઆની
 ઈઅદા અસતુઅંતે । હપતાહતીમ । આતરે ।
 કે પેદાહશમાં શહીતેર આતશ
 સોફનાંમ । દાહતીમ । ગાતુંમ । ઓહ । અઠીઅ
 રૂશાંન દાદ ધાંહાં તે ઊપર
 બેરેતે । ઈઓ । હશમો । અશઈઅ બરદા
 લેઈબહ જે ફાહી પાક લેઈબહ

સપેતમ । જરથુશતર । ઉર આશની આઉ
 સપેતમાંન જરથોશત શુખડની
 વા । વોહુ ગોનહે । વા । વોહુ । ફેરેતો હશા
 ઈઆ લોખાંન લહુ અગાર
 વા । હદાંન । પતઈઆઉ । વા । કાંમચીદા વા
 ઈઆ દાડંમનાં જહાડની હરદક
 હુ બુદેતેમનાંમ । ઉર અરનાંમ ।
 નેક સુદનાં ઉર અર
 ઈઅહંમાદા ફહંમાદા ચીદા નેમનાંમ । વાતો ।
 તેથી હર તરફ વાઆ
 આથરો । બુદીમા વીબેરેતે । અહંમાદા
 આતશની બુદને લઈજદ તેથી
 ફહંમાદા ચીદા નેમનાંમ । હંધરગાન । પેતો
 હર તરફ હજર મારવુ
 જસેત । આતરશા મજદાઉ । અકુરહે દેઉઅનાંમ
 પુકુયે આતશ મજદ અકુર દેવો
 મેનીઅનાંમ । તેમસયેથરનાંમ । હર અતાંમ
 અંધારાંની લોખંમનાં દોજખીઉ
 બેજુઅદા ઈઆતોનાંમય । પેરેકનાંમય ।
 બશોહે જહુગારો પરીઓ
 જવાબદીધો અકુરમજદે ને જોમ કુનીઆની પે

દાદશ માં હાં શહીતેર આતશ બલતા રોશાં ન દા
 દધાં હાં લેઈ બહ હસ પેત માં ન ભર થોશા ત શુખડ
 ની ઈઆ લોબાં ન ઈઆ અગરની અને દાડ મ
 નાં બહાડની ઈઆ હરદેક ખુશ બોદાર ચીબ બે
 ઉર અર બહાડ થી નીપ બેલી કુદ તે અકુર મબદ
 નાં આતશ ઊપર મુકે તે ખુશ બોદને હર તરફ
 વાઆ લેઈ બહ તેથી હર તરફ હબર દેવોને
 મારવું પુકુચે બેદેવો અંધારાં ની તોખં મનાં અ
 ને દોબ ખીઓ છે તેહેને અને ૨૦૭ બરોહે બકુ
 ગર તથા પરીઓને હરલો શાવા બનો બદલો
 તેહેને પુકુચે.

~~દાતરે ના ઈઓ આતરે મ તનું મ હચા~~

દાદાર બે આતશ તનુર થી

~~દાદતી મ ગાતું મ ઓહ અહિઆ બેરેતે~~

દાદ ધાં હાં તે ઊપર લેઈ બહ

~~ચુઅદ અહં માહ નેરે મીઅબદે મ અંધદ~~

ફેટલો તે મરદને મોબદ હોહ

~~પસચ અસલસચ બુદં ઘસચ~~

પછે તં નથી ભવ

વી ઉર ઈશા તીમ

ગીઆ.

હિદાદાર જે તનુરનો આતશ ઈઆને જે નાંન
પકાવેય તેહેની મુલનો આતશ લેઈ દાદ્યાં
હાંમાં પુકુચાડે તેમરદને મુઆપછે ફેરલોદક
શવાબ અને મોજદ કુદ.

~~આપદા મરોદા ઈઅથા હિતહંમે અંધુઓ
હરવેશો ફહીઠી જેમ માંહાં ડુનીઆની
ઈઅદા અસતુઅંતે જરુઅશતીમ આતરે
ફે પેદાદશમાં શાહાદ આતશ
સોફનાંમ દાહિતીમ ગાતુંમ ઓદ અઠીઅ
રશાંન દાદ ધાંહાં તે ઊપર
બેરેત ઈઓ દશમો અશઈઅ બરદા
લેઈજદ જે ફાઠી પાક લેઈજદ
સપેતમ જરથુશતર ઉરુઆશનીઆગ વા
સપેતમાંન જરથોશત શુખડની ઈઆ
યોફુ ગુનહે વા યોફુ ફેરેતોદશ વા
લોબાંન ઈઆ અગર વા
હદાંન પતઈઆગ વા ફાંમચીદ વા
દાંમનાં જહાડની હરદક
કુ બુદેલેમનાંમ ઉરુઅરનાંમ ઈઅહંમાદ
નેક બુદનાં ઉરુઅર જાડ તેથી~~

~~ફહંમાદા ચીદા નેમનાંમ વાતો આચરો~~

હર તરફ વાઆ આતશની

~~બુદદીમ વીબેરેતે અહંમાદ ફહંમાદા ચીદા~~

બુદનાં લેઈજાઈ તેથી હર

~~નેમનાંમ ફહંગરગના પેતે જસેતે આતશ~~

તરફ ફજર મારવુ પુકુયે આતશ

~~મજદાઉ અફુરફે દેઉ અનાંમ મેની અઘી અનાંમ~~

મજદ અફોર દેવો ગાઈબ

~~તેમસ મેથરનાંમ દરે અતાંમ બેજુ અદા~~

અંધારાની તોખંમનાં દોબખીઉ બશેફે

~~ઈઆતોનાંમય પરફનાંમય~~

જાડુગારો પરીઓ.

જવાબદીધો અફુરમજદે જે જેમ ફુનીઆંની દરે

મીઆંન ૬૦ શાહાહ આતશ બલતા રોશાંન દા

દધાંમાં લેઈજાઈ અને ફાઠી પાક લઈજાઈ હમ

પેતમાંન જરથોશાત શુખડની ઈઆ લોબાંન

ઈઆ અગરની ઈઆ દાંડમનાં જાહાડની ઈઆ

ફરફ ૩૨ અર જાહાડથી નીપજેલી તે આતશઊ

પર મેલે તેથી ફરતરફ તે આતશની ખુશબોઈ

ને વાઆ લેઈજાઈ તેથી ફજર દેવોને મારવુ પુ

કુયે ફોરમજદનાં આતશથી જેદેવ અંદેખઈતા

અને અંધારાંની તોખંમનાં અને દોળખીઓ છે
તે હજાર દેવોને મારવું પુકુયે ફેટલો મોજદ તેમો
જદને પુકુયે.

~~દાતરે ૦ ઈપો આતરેમ દેશતદા હયા~~

૬૧૬૧૨ જે આતશ લંગલનો થી

~~દાદતીમ ગાતુંમ ઓહ અહિપ બેરેત~~

૬૧૬ ધાંહાં તે ઊપર લેઈજદ

~~ચુઅદા અહંમાદ નેરે મીઅજદેમ અંધદા~~

ફેટલો તે મરદને મોજદ હોઈ

~~પસય અસતસય બુદંધસય વીઉરુઈશતીમા~~

પછે તંનથી જીવ ગીઆ.

પુછીઉ જરથોશ તે ફેદદાદાર જે આતશ દશ

તી ઈઆને લંગલનો આતશ લેઈજદ જે લંગ

લમાંહાં દવ લાગેછે તેહેને તાંહાંથી ૬૧૬ ધાંહાં

લઈજદ તેમરદને તંનથી જીવ ગીઆ પછે ફેટલો

૬૬ મોજદ ફુદ ઈઆને ફેટલો મોજદ મુઆપછે

પુકુયે ૦ ગુજરાતીનો ફરનાર ફેહેછે જે ૬૧૨

બારમાં આતશને આતશ દીગ લખેછે હનો

બાજે હમતી ફેહેછે જે જે આતશ દીગ તે ફલાલ

દાર ગાલેછે તેહેને નીચેનો આતશ લીદ હમફે

હેછે પંણા હેનું ૫૬ હમતી લખેછે જે ઈઆ આ

તરેમ દેશતાદ હય ૦ ને આતશ દશાતથી લીધે
દશાત તે લંગાલને ફેરે છે તેથી લેહેન અરથ શા
બેલ આવે છે ને લંગાલનાં દવનો લીધે.

~~આપદા મરોદા ઈઅથા હલહમે અંધુઓ~~

હરવેશે ફહીઠી નેમ માંહાં ડુનીઆની

~~ઈઅદા અસતુઅંતે પંચાસતેમ આતરે~~

ફે પેદાદશ પંચાશ આતશ

~~સોફનાંમ દાહીલીમ ગાલુંમ આહી અઠીઅ~~

રોશાંન દાદ ધાંહાં ઊપર

~~બેરેલ ઈઓ હસમો અશાઈઅ બરદા~~

લેઈનહ ને ફાઠી પાક લેઈનહ

~~સપેલમ જરથુશતર ઉરઅશાનીઆઠ~~

સપેલમાંન જરથોશત રુખડની

~~વા વોહુ ગોનહે વા વોહુ ફેરેતોદશા~~

ઈઆ લોબાંન વા અગર

~~વા હદાંન પતઈઆઠ વા ફાંમચીદા વા~~

દાડમનાં જહાડની ઈઆ હરદક

~~હુ બુહદે તેમનાંમ ઉરઅરનાંમ ઈઅહંમાદા~~

નેક બુહનાં ઘણાં ઉરઅર તેથી

~~ફહંમાદા ચીદા નેમનાંમ વાતો આથરો~~

હર લરફ વાઆ આતશની

~~બુદિંમી વીબેરેતે અહંમાદ ફહંમાદ ચીદા~~

બુદને લેઈજાહે તેથી હર

~~નેમનાંમી હલંધર ગન પેતે જસેતે આતરશ~~

તરફ હજર મારુ પુકુચે આતશ

~~મજદાઉ અફરહે દેઉ અનાંમી મેની અઠીઅનાંમી~~

મજદનાં અફોર દેવો ગાદિબ

~~તેમ સયેથરનાંમી દર અતાંમી બેજુ અદા~~

અંધારાંની તોખંમનાં દોજખીઉ બશેફે

~~ઈઆ તોનાંમય પેરેફનાંમય~~

જાડુગર પરીઓ.

જવાબદીધો અફરમજદે જેમ ડુનીઆની પેદા

દેશમાં ફાં ૫૦ પંચાશ આતશ બલતા અને રો

શાંન દાદધાં ફાંમાં લેઈજાહે અને પાક ફાઠી લ

ઈજાહે હસપેલમાં ન જરથોશાત શુખડની ઈઆ

તોબાં ન ઈઆ અગરની તેઉપર મુકે અને દાડ

મનાં જાહાડની ઈઆ હરદેક ખુશબોઈની ચીજ

જે ઉર અર જાહાડથી નીપજેલી ફુદ તે મુકે તેથી

હર તરફ તે આતશની ખુશબોને વાઆ લેઈ

જાહે તેથી હર તરફ ખુશબોઈથી અંદેખઈતા

અંધારાંની તોખંમનાં દોજખી હજર દેવોને મા

રુ પુકુચે અને બશેફે જાડુગર અને પરીઓને

મારું પુકુયે તેરલો શવાળ તેમરદને ફુલ.

~~દાલરે ના ઈંપો. આલરે મ. અડની અદા હયા~~

દાદાર જે આતશ નાકેદાર થી

~~તખરી આદા દાદીલી મ. ગાદીતું મ. ઓહા અગિઆ~~

જેરાવર દાદ ધાંમાં તે ઊપર

~~બેરેતે. યુઅદા અહંમાદ નેરે. મીઅજદેમ~~

લેઈજદ કેરલો તે મરદને મોજદ

~~અંધદા પસચા અસતસચા બુદંધસચા~~

હોદ પછે તંનથી જીવ

~~વીઉર ઈશીલી મ.~~

ગીઆ.

દાદાર જે આતશ તગીઆં પાશાબાં ન ઈઆને

જે જેરાવર પાશાબાં ન યુફીદારો થી આતશ બ

લતો રૂશાં ન દાદધાં હાં લેઈજદ તેમરદનાં તંન

થી જીવ ગીઆપછે તેહેને શવાબાંનો મોજદ કે

રલો ફુલ ઈઆને યુફીદારનો આતશ.

~~આઅદા મરોદા ઈઅથા દિતહંમે અંધુઓ~~

હરવેશો ફહીગી જેમમાં ડુનીઆની

~~ઈઅદા અસતુઅંતે. ચેથવરે. સતેમ. આતરે~~

કે પેદાદીશ ચેઆર દશ આતશ

સોફનાંમં દાહીલીંમં ગાતુંમં ઓહં અભિઆ

રૂશાંન દાદ ધાંમાં તે ઉપર

બેરેતે ઈપો હસમો અશાઈપ વરદા

લેઈનહ લે ફાદી પાફ લઈનહ

સપેતમં જરથુશાતરં ઉરૂઆશાનીઆઉ

સપેતમાંન જરથોશાત શુખડની

વા વોહુ ગોનહે વા વોહુ ફેરેતોહશા

ઈઆ લોબાંન અગર

વા હદાન પતઈઆઉ વા ફાંમચીદાવા

ઈઆ દાડંમનાં હરદફ

હુ બોહેદે તેમનાંમં ઉરૂઅરનાંમં ઈઅહંમાદા

નેફ બુહનાં ઉરૂઅરનહાડથી તેથી

ફહંમાદાચીદાનેમનાંમં વાતો આથરો

હર તરફ વાઆ આતશની

બોહેદીમં વીબેરેતે અહંમાદા ફહંમાદાચીદા

બુહને લેઈનહ હર

નેમનાંમં હંધર ગન પેતે જસેત

તરફ હજર મારયુ પુહયે

આતરશા મજદાઉ અફરહે દેઉપનાંમં

આતશ મજદ અફોર દેવો

~~મેની અહીં અનાંમ । તેમ સચે થરનાંમ ।~~

ગાદિબ

અંધારાંની તોખંમનાં

~~દર અતાંમ । બેનુ અદા । ઈઆ તોનાંમચ ।~~

દોળખી ૩

બશેહે

બદુગાર

~~પેરેકનાંમચ ।~~

પરીઓ.

બવાબદીધો અકુરમબદે જેમ દુનીઆની પેદાદ
શાને દરમીઆંન ચેઆલીશ બલતા રૂશાંન આ
તશ દાદધાંહાં લઈજદ અને પાક કાઠી લઈ
જદ હસપેલમાંન જરથોશાત રુખડની ઈઆ
લોબાંન અને અગાર ઈઆને દાડમનાં જહાડ
ની ઈઆ હરદક જહાડની કાઠી ઉપર મુકે ઈઆ
હરદક નેક ખુશબોદાર ચીજ જે ઉરઅર જહાડથી
નીપજેલીકુદ તેથી હરતરફ વા તે આતશની ખુ
શબોદને લેઈજદ તે અકુરમબદનાં આતશથી
અંદેખઈતા અંધારાંની તોખંમનાં દોળખીઓ
હજર દેવોને મારવું મારવું અને રંગ બશેહે
બદુગારો અને પરીઓને મારવું પુકુચે તેરલો શ
વાબ તેમરદને કુદ.

~~દાતરે ના ઈઓ । આતરે મ । પંતદા હયા ।~~

દાદાર જે આતશ રાહા થી

~~સતરો । પછિઆદા દાહીતીમ । ગાતુંમ ।~~

સતોરબાંનનાં

દાદ

ધાં

~~પોહ । અહિઆ બેરેતે । યુપદા અહંમાહ ।~~

તે ઊપર લેઈજાઉં ફેરજો તે

~~નેરે । મીઅવજેમ । અંધદા પસથા અસતસથા~~

મરદને મોજદ હોઉં પછે તંનથી

~~બુદંધસથા વીરુઈશીતીમ ।~~

જય

ગીઆ.

હદાદાર જે આતશ સતોરબાંનની રાહાથી જે
દાદધાંહાં લેઈજાઉં તે મરદને તંનથી જયગીઆપ
છે ફેરજોઉં મોજદ ફુઈ ૦ ગુજરાતીનો ફરનાર ફે
હેછે જે સતોરબાંનનો આતશ તે વંજરાનો આ
તશ બીઉ અને હેને બીજાઉ હમલી ફેહેછે જે ર
બાડીઓનો આતશ જે રબાડીઓ લેશ અને ઊ
ઠ ચરાવેચ અને રાખેછે તેહેને સતોરબાંન ફેહે
છે પંણ વંજરા વાલો અરથ દોરોશત
છે.

~~આપદા મરોદા ૦ ઈઅથા હતહંમે । અંધુઓ~~

હરવેશો ફહીઊ જેમ માંહાં દુનીઆની

~~ઈઅદા અસતુઅંતે । સતેમ । આતરે ।~~

ફે પેદાદેશ તરંણ દેશ આતશ

સોફનાંમ / દાદલીમ / ગાતુંમ / અપોદ / અપીઅ
 રોશાંન ૬૧૬ ધાંહાં તે ૭૫૨
 એરેત / ઈઅો / હશમો / અશાઈઅ / બરદ /
 લેઈબદ લે ૬૧૬ ૫૧૬ લેઈબદ
 સપેતમ / જરથુશાતર / ઉરેઆશનીઆ / વા
 સપેતમાંન જરથોશાત રુબડની ઈઆ
 વોફુ / ગુનહે / વા / વોફુ / ફેરેતોહશ / વા
 લોબાંન અગર
 હદાન / પલઈઆ / વા / ફાંમચીદા / વા / ફુ
 દાડંમનાં જહાડની વા ૬૨૬૬ નેક
 બુદિદે / તેમનાંમ / ઉરેઅરનાંમ / ઈઅહંમાદ /
 બુદિનાં ઉરેઅર જહાડ તેથી
 ફહંમાદ / ચીદા / નેમનાંમ / વાતો / આથરો /
 ૬૨ તરફ વાઆ આતશની
 બુદીમ / વીબેરેતે / અહંમાદ / ફહંમાદ / ચીદા /
 બુદિને લેઈબદ તેથી ૬૨
 નેમનાંમ / હંધર ગને / પેતે / જસેત / આતશ
 તરફ જબર મારયુ પુફુયે આતશ
 મજદા / અફુરહે / દેઉઅનાંમ / મેનીઅઉઅનાંમ /
 મજદ અફુર દેયો ગાદબ

~~તેમસયેથરનાંમ। દરઅતાંમ। બેનુઅદા~~
~~અંધારાંની તોખંમનાં દોજખીઉ બશેહે~~
~~ઈઆતોનાંમય। પેરફનાંમય।~~

જાડુગાર

પરીઉ.

જવાબદીધો અકુરમજદે જે જેમ કુનીઆની પે
 દાદશને દરમીઆન તરીશ આતશ બલતા
 રેશાંન દાદ ધાંહાં માંહાં લેઈજાહે અને પાક ફા
 ઠી લેઈજાહે હસપેતમાંન જરથોશત શુખડની
 ઈઆ લોખાંન ઈઆ અગારની તેઠીપર મુકેઈ
 આ દાડંમની ઈઆ ફરદક ખુશબોદાર ચીજઉ
 રેઅર જાહાડથી નીપજેલી કુદ તે આતશઠીપ
 રમુકે તેથી ફરદક તરફ તે આતશની ખુદનેવાં
 આ લેઈજાહે તે ખુશબોઈથી ફરતરફ ફોરમ
 જદનાં આતશથી અંદેખઈતા અંધારાંની તો
 ખંમનાં દોજખી ફજર દેવોને મારવું પુકુચે તે
 ટલો શવાબ તે મરદને લાગે.

~~દાતરે નાઈઓ। આતરેમ। સફેરીઆદા હયા~~
~~દાદાર જે આતશ ગોઆલીઆઉ થી~~
~~દાદતીમ। ગાતુંમ। ઓહ। અઠિઆ બેરેતે।~~
 દાદ ધાં તે ઠીપર લેઈજાહે

~~મુઅદા અહંમાદા નેરે~~ ~~મીઅબદેમ અંધદા~~
કેરલો તે મરદને મોબદ હોદ

~~પસયા અસતસયા બુદંધસયા વીઉરૂઈશતીમાં~~
તંનથી ભવ ગીઆ

પુછીઠીકે દદાદાર જે ગુવાલીઆનો આતશ દા
દધાંહાં લેઈજાહે તેમરદને ભવ ગીઆપછે કેર
લોદક મોબદ ફુદે ઈઆને મુઆપછે તે મરદને
કેરલો શાવાબલાગે.

~~આઅદા મરોદા ઈઅથા હતહંમે અંધુઓ~~
હરયેશો ફહીઠી જેમ માંહાં ડુનીઆની
~~ઈઅદા અસતુઅંતે વીસેતે આતરે સોફનાંમા~~
કે પેદાદેશ વીશ આતશ રોશાંન
~~દાદીતીંમ ગાતુંમ ઓદા અઠીઆ વેરેતે~~

~~ઈઓ હસમો અશાઈઅ બરદા સપેતમા~~
જે ફાદી પાક જેઈજાહે સપેતમાંન
~~જરથોશતર ઉરૂઆશની આઠા વા વોફુ~~
જરથોશત શુખડની ઈઆ ભલુ
~~ગુનહે વા વોફુ ફેરેતોદેશ વા હદાંન~~
લોબાંન અગર ઈઆ દાડમનાં

~~પલઈઆઉ વા ફાંમચીદા વા~~

જાહાડની ઈઆ હર હક

~~કુ બુદેદે તેમનાંમ / ઉરૂઅરનાંમ / ઈઅહંમાદા~~

નેક બુદેનાં ઉરૂઅર જાહાડની તેથી

~~ફહંમાદા ચીદા નેમનાંમ વાલો આચરો~~

હર તરફ વાઆ આતશની

~~બુદેદીંમ વીબેરેતે અહંમાદા ફહંમાદા ચીદા~~

બુદેને લેઈજાહે તેથી હર

~~નેમનાંમ હંધર ગના પેતે જસેતે આતશ~~

તરફ હજાર મારવું પુકુચે આતશ

~~મજદાઉ અકુરહે દેઉઅનાંમ મેનીઅઉઅનાંમ~~

મજદ અકુર દેવો છુપેઆ

~~તેમસચેથરનાંમ દરૂઅતાંમ બેબુઅદા~~

~~અંધારાંની લોખંમનાં દોજખીઉ બશેહે~~

~~ઈઆલોનાંમચા પેરેફનાંમચા~~

જાહુગર પરીઓ.

જવાબદીધો અકુરમજદેને જેમ કુનીઆની પે

દાદશને દરમીઆંન વીશ આતશ રોશાંન બ

લતા દાદધાંહાં લેઈજાહે ઈઆને તેઉપર પાક

ફાઠી મુકે શુખડની ઈઆ જોવાંન તથા અગર

ની ઈઆ જલાં ઉરૂઅર ઈઆ દાડંમનાં જાહા

ડની ઉર અરાંમ મેલે ઈઆ હરદક ખુશ બોદાર
 ચીન જે નહાડથી નીપળેલી કુદ તેમુકે તે હોર
 મજદનાં આતશાઉપર તેથી આતશાની ખુશ
 બોલેને વાઆ હરતરફ લેઈજાઉ તેથી હરતર
 ફ અંદેખઈલા અંધારાંની તોખંમનાં હજાર
 દેવોને મારણું પુકુચે તેટલો શવાબ તેમર
 દને લાગે.

~~દાતરેન ઈઓ આતરેમ નેજદશતાદ હયા~~
~~દાદાર જે આતશ નજદીકી થી~~
~~દાહીતીમ ગાતુંમ ઈઓ અઉઆ બેરેત~~
 દાદ ધાંહાં તે ઉપર લઈજાઉ
~~મુઅદ અહંમાહી નેરે મીઅજદેમ અંચદ~~
 ફેટલો તે મરદને મોજદ હોઈ
~~પસચ અસતસચ બુલંચસચ~~
 પછે તંનથી જીવ
~~વીઉરુઈશતીમ~~
 ગીઆ.

દાદાર જેશબેશતાંનની નજદીકથી આત
 શ દાદધાંહાંમાં લેઈજાઉ તેમરદને તંનથી જીવ
 ગીઆપછે ફેટલો મોજદ કુદ હ આતશાને બાને
 ફેટલાઉક ફેહેછે જે શબેશતાંન પાદશાનાં મો

હોલાનાં મોહાલાનાં આતશને કહેછે ને શબે
 શતાંનતે પાદશાહાની શુવાની કોથડીને કહેછે
 અને બીજે રાતનાં દશતુર મોબેદ બંદગી આ
 રાધના કરેછે તેહેનો આતશ લીધે કહેછે પંણ
 પાદશાહાનાં મુકુલાનો આતશ.

~~આપદા મરોદા ઈઅથા હતહમે ।~~

દરવેશે ફહીઠી ભેમ દરમીઆંન

~~અંધુઅરો । ઈઅદા અસતુઅંતે । દશા ।~~

દુનીઆની કે પેદાદશમાંહાં દશ

~~આતરે । સોફનાંમ । દાદતીંમ । ગાતુંમ । પ્રોહ~~

આતશ રોશાંન દાદ ધાંહાં તે

~~પ્રઠીઅ । બેરેત । ઈઅરો । દિસમો । અશાઈઅ~~

ઠીપર લેઈજાહે ને ફાઠી પાક

~~બરદા સપેતમ । જરથોશતર ।~~

લઈજાહે સપેતમાંન જરથોશત

~~ઉરઆશાનીઆઉ । વા । બોહુ । ગુનહે । વા ।~~

શુખડની ઈઆ લોબાંન

~~બોહુ । ફેરેતોદશા । વા । ફદાન । પતઈઆઉ~~

અગર ઈઆ દાડંમનાં જહાડની

~~વા । ફાંમચીદ । વા । ફુ બુદદ । તેમનાંમ ।~~

ઈઆ નેફ બુદનાં

~~ઉર અરનાં મ' ઈ અહં માદા' ફહં માદા' ચીદા નેમનાં મ'~~

ઉર અર તેથી હર તરફ

~~વાતો' આધરો' બુદ્ધિમ' વી બેરેત' અહં માદા'~~

વા આ આતશની બુદ્ધિને લેઈ જાઉં તેથી

~~ફહં માદા' ચીદા નેમનાં મ' ફહં ઘર ગના પેતો'~~

હર તરફ ફહર મારુ

~~જસેતો' આતશ' મજદાઉ' અફરહે દેઉ અનાં મ'~~

પુકુચે આતશ મજદ અફર દેવો

~~મેની અઉ અનાં મ' લેમસચેયરનાં મ'~~

ગાઉ બ અંધારાંની તો ખંમનાં

~~દર અતાં મ' બેનુ અદા' ઈ આતો નાં મચ'~~

દો જાળીઉ બરોફે જાડુગર

~~પેરેફનાં મચ'~~

પરી-ઓ.

જવાબદારો અફર મજદે જે જેમ દુનીઆની દર

મીઆંન ૧૦ દશ આતશ બલતા રશાંન દાદધાં

હાંમાં પુકુચાડે આતશની જહાં મુકવાની જગો

ઈઆને આતશ કદેહેમાં હાં લઈ જાઉં અને તેઉ

પર પાક કાઠી મુકે હસ પેતમાં ન જર થોશાત રુખડ

ની ઈઆ જો બાં ન ઈઆ અગર મેલે ઈઆ હર

દેક ખુશબોની ચીજ જે ઉર અર જહાડથી નીપજ

કુહ તે મેલે તે ખુશબોઈ આલશની ફરદક તરફ
 વાઆ લેઈ જાહેય તેથી ફરતરફ હોરમજદનાં
 આલશની ખુશબોઈને વાઆ લેઈ જાહે તેથી અં
 ધારાંની તોખંમનાં અંદેખઈતા દોજખીઉ ફળ
 રહેવોને મારણું પુકુયે ઈઆને ફળર દેવો મરેઅ
 ને ૨૦૭ બશોફે જાદુગર તથા પરીઓ મરે તેરલો
 શાવાબ પેલા મરદને પુકુયે.

~~દાતરે ન ફદા તા નરો ઈઓજદીઆં ન અંધેના~~
 દાદાર કેમ તે મરદ પાક થાહિ
~~અશાઉમ અફરમજદ ઈઆ નશાઉમ~~
 અશો અફરમજદ ને નશો
~~અભિઅ હેશતે દુરહે અશહે રંધાંમ~~
 ઉપર કુલોહોહિ દુર જગો જંગલમાં
 દાદાર કેમ તે મરદ પાક થાહિ હિઅશો અફર
 મજદ ને મરદ નશા ઉપર ઉલોહોહિ દુરજગો
 જંગલમાંહાં ઈઆને નેમરદ દુર જંગલની જ
 ગોકુહ તાંહાં જંગલમાંહાં નશાને અડકે તેમર
 દ કેમ પાક થાહિ.

~~અપાઅદ મરોદ ઈઓજદીઆં ન અંધેના~~
 હરવેશો ફહીતી પાક થાહિ

~~અશોભા નરથુશાતર~~

હિઅશો નરથુશાત.

નવાબદીધુ અકુરમજદે જે તેમરદ પાક થાઈ હ
અશો નરથોશાત.

~~ફીઝા અહીઝા~~

કેમ તે

પંજા તે કેમ પાક થાઈ.

~~છીજો અહીજો નશોશા દયેગને ખતે~~

અગર તે નશાશા ઉપર મારેલો

~~સુનો વા કેરેકુશા વધીઓ વા~~

શાગનો ઈઆ કાલબુદ ખાનારા પરંદા

~~કેરેકુશા ખરો~~

કાલબુદ ખાનારાં.

કહીઉ અકુરમજદે કે અગર તે નશાશા ઉપર મા

રેલો કુહ શાગ ઈઆ કાલબુદનાં ખાનારાંછે ઈ

આને તે નશાઉપર શાગની ઈઆ પરંદા જેમુ

રગોછે તેહેની શાગદીદ કીધેલો નશો કુહ તે શા

ગદીદથી નશાશાને મારેલો ઈઆને શાગદીદ

કીધેલો નશો કુહ તેહેને જે કુર લંગાલની ન

ગોમાં મરદ અડકેઓ હોઈ

તો.

~~આપદા ફાટીઆંમ તનુંમ પડે ઈપોજીથેતે~~

હરવેશે પોતાનાં તંનને પાક કરે

~~ગેઉશા મેશમને~~

ગોશપંદનાં નીરંગે.

જવાબદીધો અકુરમજદે જે તેમરદ પોતાનાં તંન
ને ગોશપંદનાં નીરંગે પાક કરે.

~~થરેસત થપેમ ફરશનાહતે થરેસત થપેમ~~

તરીશ વાર ધોહ તરીશ વાર

~~ઉપશનાહતે~~

ખુબ ધોહ.

તરીશવાર ગોશપંદને નીરંગે ધોહ અને તરીશ
વાર ખુબ ધોહ અને હાત તે તંનઉપર મશલે
ચોલે.

~~અગરીઆંમ પેતે ઉશનાહતીમ~~

માંથા ઉપર ધોહ.

તેમાંથાઉપર લગે ધોહતો તે પાક થાહ જે જં
ગલમાંહાં નશાને અડકેઓ ફુહ તે નશો શાગ
દીદ ફીધેજો ફુહ તો તે મીશાલે પોતાનાં તંન
ને તરીશવાર ધોહ.

~~આપદા ઈહજે નશોશા અને હવે ગનેખતે~~

અગર તે નશાશ નહી ઉપર મારેલો

~~મુનો ! વા ! ફેરેફરા ! ખરો ! વઈઓ ! વા !~~

શાગ ઈઆ કાલબુદ ખાનારાં પરંદાં

~~ફેરેફરા ! ખરો !~~

કાલબુદ ખાનારાં.

અગરને તે નશાશાહી પર નહીં મારેલો શાગે ઈઆ
કાલબુદ ખાનારાં પરંદાં છે જે કાલબુદનાં ખાનારાં
છે તેણે ઈઆ નશાને કુર નંગલમાં ફાં જે મરદ
અડકે તે નશો શાગની તથા પરંદાં મુરગોની શા
ગદીદ ફીધા બગેરનો ફુદ તે નશાને શાગદીદ
નહી ફીધી હોઈ તો તે નશાને અડકે તો.

~~આદા ! હુઠિઆંમ ! તનુંમ ! પેરે ! ઈઓનદધેલ !~~

હરવેશો પોતાનાં તંનને પાક કરે

~~પંચાદશા ! ફરશાનાહિતે ! પંચાદશા ! ઉપશાનાહિતે !~~

પંદર આગલ ધોઈ પંદર પાછલ ધોઈ

પંદર વાર આગલથી ધોઈ અને પંદર વાર પછલા

ડેથી ધોઈ તંનને ગોશપંદનાં તીરંગેફરી અને ફા

ત ખુબ મશાલે તંનગી પર ભુંમલે વાર ૩૦ ધોઈ.

~~તચદા ! પુહરીમ ! હાથરેમ ! ફરશા ! અદાદા !~~

ચાલે પેફેલો ફરશાંગ આગલ પછે

~~તચોદા !~~

ચાલે.

તે પંદરવાર નીરંગ લગાડીને પછે પેહેલાં ફરશં
ગ આગલ ચાલે પેહેલવીમાં લખેછે હાશર
ચાલે તો હાશર ફરશંગને ફેફેછે અને હાશર અં
દાબનેલી ફેફેછે અને કોશને ફેફેછે.

~~ઈઅદા દેમ ફસચેદા અંધેઉશા અસતુઅતો~~
ને તે હરેક દુનીઆની પેદાદશને
~~દિતદા પેતે અઠિઅપહેશતે બેરેતો ઊઅપોગેદા~~
દરવેશો મુકાબેલ ઊભો રેહે બુલંદ પુકુચે
~~વચો રાજઅંન~~
બોલે આરાશતે.

ને તે દુનીઆની પેદાદશની મુકાબેલ જઈ ઊ
ભો રેહે બુલંદ પોહોચીને ઈઆને દુનીઆની પે
દાદશમાં હાં જઈ પુકુચીને ઊચી જગોઊપર કુ
ભો રહીને બોલેને શાલલો ઈઆને મહને પા
કકરો.

~~હદે હરેશતે તનુંમ અઠિઅપહેશતે અનેશેમ~~
દે શીમંજ તંનથી ઊભો ચાકુ નથીચાહાનાર
મનો ~~અનેશેમ વચો~~

કુ મનશાનીનો ચાહાનારકુ ગવશાનીનો
~~અનેશેમ શીઉથનેમ~~

ચાહાનારકુ કુનશાનીનો.

હરીમંન તંનથી ફુલબો છેલો અને મનશાનીનો
આહાનાર ફુનથી અને ફુનશાનીનો આહાનાર
ફુનથી ઈઆને ફુધોઈ નથી શક્તો ઈઆને ફુ
પાક થાઈ નહી શખતો.

~~ઈશેતે ઈઓજદાદતીમ~~

આહે મને પાકી.

આહે મહને પાક ઈઆને મહને નહવાડે.

~~તયદા પુદરીમ ઉપાદતે~~

આલે પરથંમ નહી પાંમે.

આલે પરથંમ નહી પાંમે ફરશંગ અને નહી પાં
મે ઈઆને પરથંમ જેલગો રીમંન મરદ જદતાં
હાં નહી પાંમે નાહાવું.

~~ઈપજદેમ નોદદા ઈઓજદથેઅંતે થરેશુંમ~~

અગર તેહેને નહી પાકી તરીને હીશો

~~દતે શીઉથને બખશેઅંતે~~

તે ફેલ બખશે.

અગર કોઈ તેહેને પાકી નહી આપે તેહેને તરી
નેહીશો તે ફેલ બખશે ઈઆને જેહેકોઈ નહવા
ડે નહી તેહેને તરીને હીશો ગોનાહા બખશે ફર
દક ગોનાહા તે રીમંનનો તેહેને કે જે પાક કરી
નહી શકે તેહેને તરીને દક હીશો ગુનાહા શુરે

થાહ.

તમેદા બેતીમી હાથરેમી ફરશા અદાદા
 ચાલે બીને ફરશાગ આગલ પછે
 તયોદદા ઈઅદા દેમી ફરશામેદા અંધેઉશા
 ચાલે ભે તે ફરેક ફુનીઆની
 અસતુઅતો હતદા ખેતે અઉઅ
 પેદાદશની હરયેશે મોકાબેલ તે
 ફેશાતે બેરેભે ઊઓગેદા વચો
 ઊભો રહેઓ બુલંદ પુફુચે બોલે
 રાજાઆન હદા હરેશાતે તનુંમી અઉઅ
 આરાશાતે હજગો રીમંન તંન તે
 ફેશાતે અનેશેમી મનો
 ઊભોચકુ નથી ચાહાનાર મનશાનીનો
 અનેશેમી વચો અનેશેમી
 નથી ચાહાનાર ગયશાનીનો નથી ચાહાનાર
 શીઉચનેમી હશેતે મે ઈઓજદાહતીમી
 ફુનશાનીનો ચાહે મહને પાફી
 તમેદા બેતીમી ઉપાહતે ઈઅજદેમી
 ચાલે બીજવાર નહીપાંમે અગર તેફેને
 નોદદા ઈઓજદથેઅંતે
 નહી પાફી આપે.

બીજે દુરશંગ આગલ ચાલે અને તે દુનીઆની
પેદાદેશને મુકાબેલ જઈ ઊભો રહે બુલંદ પુકુ
ચીને ઈઆને દુનીઆની પેદાદેશમાં હાં ઈઆને
વશતીમાં હાં જઈ પુકુચીને ઊચી જગો ઊપર
ઊભો રહીને બોલે જે શમારો ઈઆને મહને પા
ક કરો દેરીમંન તંનથી કુ કુલેલો છે ઉ અને મ
નશાનીનો ચાહાનાર કુનથી અને ગયશાનીનો
ચાહાનાર કુનથી અને કુનશાનીનો ચાહાનાર
કુનથી ઈઆ કુ નહી શકતો ઈઆને કુ પાક
થાઈ નહી શકતો ચાહો મહને પાકી ઈઆને
મહને નહવાડી પાક કરો જે ચાલે તે રીમંન બી
જે દુરશંખ તે નહી પાંમે ઈઆને બીજી મરતબે
તે રીમંન આદમી આગલ જઈ તાં હાં નાહા
પું નહી પાંમે તો.

~~જેમેમ હતે શીઉથને બખશે અંતે~~

અરધો તેહેને ગુનાહા બખશે.

અરધો તેહેને ગુનાહા બખશે ઈઆને જેહે કંઈ
રીમંન મરદને નહી નહવાડી પાક નહી કરે તેહે
ને અરધો ગુનાહા તે રીમંન મરદનો તેહેને
આપે કે જે પાક કરી નહી શકે તેહેને અરધો ગુ
નાહા શુરુ થાહ.

તમેદા થરેતીમી હાથરેમી ફરશા અદાદા
 ચાલે તરીબે ફરશંગ આગલ પછે
 તયોદદા ઈઅદા દેમી ફરાચીદા અંધેડશા
 ચાલે ને તે ફરદેક દુનીઆની
 અશતુઅતો હતદા પેતે અઉઅ હેરાતે
 પેદાદશની દરવેશે મુકાબેલ ઊભોરેફે
 બેરેબે ઊઅો ગેદા વયો રાજઆન દેદે
 બુલંદ પુકુચીને બોલે આરાશતે હ
 હરેશતે તનુંમ અઉઅ હેરાતે
 રીમંન તંનથી તે ફુલોચકુ
 અનશેમ મનો અનશેમ
 નહીચાલનાર મનશાનીનો નહીચાલનાર
 વયો અનેશેમ શીઉચનેમ
 ગવશાનીનો નહીચાલનાર કુનશાનીનો
 હશેતે મે ઈઅોજદાહતીમ તમેદા
 ચાહો મહને પાફી ચાલે
 થરેતીમ ઉપાદતે ઈઅજદેમ નોદદા
 તરીબવાર નહીપાંમે અગર તેહેને નહી
 ઈઉજદથેઅંતે વીસપેમ હતે શીઉચને
 પાફી આપે તમાંમ તેહેને ગુનાહા

~~બખશે અંતે~~

બખશે.

તરીને ફરશંગ આગલ ચાલે અને દુનીઆની
 પેદાદશની મુકાબેલ જઈ ફુલો રેહે બુલંદ પુ
 ફુચીને ઈઆને દુનીઆની પેદાદશમાં ફાં ઈ
 આને વશતીમાં ફાં જઈ પુફુચે અને ઊચી જ
 ગોઊપર ફુલો રહીને નહી બોલેને શમરો ઈઆ
 ને પાક કરો દરીમંજ તંજથી ફુલેલો છેઊ અ
 ને મનશનીનો ચાહનાર ફુજથી અને ગવશ
 નીનો ચાહનાર ફુજથી અને ફુજશનીનો ચા
 હનાર ફુજથી ઈઆને ફુધોઈ નથી શકતો
 ઈઆને ફુ પાક થાઈ નથી શકતો ચાહો મહ
 ને પાકી ઈઆને મહને રીમંજ નહવાડી પાક ક
 રોને ચાલે તે રીમંજ મરદ તરીને ફરશંગ આ
 ગલ જઈ તાં ફાં નહી પુફુચે નાહાવું ઈઆને તે
 હેને નહી પાકી આપે ઈઆને તે હેને નહી નહ
 વાડી પાક કરેતો તમાંમ સંધલો ગુનાહા તે હે
 ને બખશે ઈઆને જે હે કોઈ મરદ રીમંજ ને ન
 હી નહવાડી પાક કરી શખશે તે હેને ત
 માંમ શંધલો ગુનાહા ૧૩૩ થા
 શો.

ફરશા । અદાદ । તયોદદા । ઈઅદા દેમ ।

આગલ પછી ચાલે ને

નજદેશાતેમ । અગિહ । નમાનેમચ । વીશેમચ

નજદીક તે ધેહેર મોહોલા

જંતુમચ । દખીઉમચ । હતદા પેતે । અગિઅ

શેહેર ગાંમ હરવેશે મુકાબેલ તે

હેશાતે । બેરેજેઉઓગેદા વચો રાજાઆંત

ઉભોરહી બુલંદ પુકુચી બોલે આરાશાતે.

પછે તે મરદ આગલ ચાલે તેરીમંન મરદ ધ

રની નજદીક અને મોહોલાની અને શેહેરની

અને ગાંમની નજદીક પુકુચી બુલંદ જગો ફુલો

રહીને બોલે શામારવુ ઈઆને મહને

શામારો.

ઉદે । હરેશાતે । તનુંમ । અગિઅપહેશાતે ।

હરીમંન તંનથી ફુલોચકુ

અનેશેમ । મનો । અનેશેમ ।

નથી ચાહાનાર મનશાનીનો નથી ચાહાનારકુ

વચો । અનેશેમ । શીઉથનેમ ।

ગવશાનીનો નથી ચાહાનાર ફુનશાનીનો

હેશેતે । મે । ઈઓજદાહતીમ ।

ચાહો મહને પાફી.

હરીમંન તંનથી કુ કુલેલો છેલો અને નથી આહા
નાર મનશાનીનો નથી આહાનાર ગવશાનીનો
નથી આહાનાર કુનશાનીનો ઈઆને કુ ધોઈ ન
થી શકતો આહો મહને પાકી ઈઆને મહને રી
મંન નહવાડી પાક કરો.

~~ઈઅલદેમ! નોહદા ઈઓલદથેઅંતે! આઅદા~~
~~અગરતે નહી પાક કરે હરવેશો~~
~~હુઠિઆંમ! તનુંમ! પેરે! ઈઓલદથેતે! ગેઉશ~~
~~પોતાનું તંન પાક કરે ગાઉને~~
~~મેશામન! અપાય! પેતે! અહિઅથ!~~
~~નીરંગે પાંણીદ ખુબ હરવેશો~~
~~ઈઓલદીઆંન!~~
પાકી.

અગર તે નહી પાક કરેતો હરવેશો પોતાનું તં
ન પાક કરે ગોશપંદોનો નીરંગ લગાડીને શુખ
વીને તેહીપર પાંણીદ ફરીને નાહેતો પાક થાહ
તરંણા ફરશાંગ જઈ ઈઆ તરંણા અંદાજેહે ઈઆ
તરંણા વાર ને જોગાંમમાંહાં જઈ તાંહાં ફરીને પા
છો ફરીને નહી જઈ તે તરંણાને તે ગુનાહ બખ
શે ઈઆને જે કે તે રીમંનને પાક નહી ફરી શકે
તેહેને તે ગુનાહ જરી થાહ અને તે ગાઉનો ની

નીરંગ લગાડીને પાંણીદેરી પાક થાહ પછે તે
હેને દેશમ કરવું તેહેની શાહાદતનાં પદ લ
ખાંછે.

~~ફરફરે । ફરફરેનો હદ । વાશતેરેમ ।~~

ખુબ કરવામાં ઘણુંકરે બુરજગરી

~~પેરેજાપોહદા~~

કરે .

જે તે મરદ ઘણું ખુબ કાંમ કરવામાંહાં બુરજગ
રીનું કાંમ કરે ઈઆને ખેતીવાડીનું ૦ અને છેકેદ
મ કેહેય જે જેલમાંમ કાંમ તે શરવે કરે પંણ ફર
ફોઈની ઈજશને કરવાથી પહરેજ કરે ઈઆને
ઈજશનેનું તે ઈજવું નહી કરે નંહાં લગે નાહે ન
હી અને બરશાનુંમ રીમંન નહી નાહે તાંહાં લ
ગે ઈજશનેનું કાંમ તે નહી કરે.

~~દાલરે ૦ । આપદ । ઈહો । અંધદ ।~~

દાદાર અગર જે છે

~~આફરા । અંતરાદ । નેમાદ । હોતે । પથ ।~~

પાંણીમાં અંતર તરફ તે રાહાની.

જે દાદાર અગરયે તે રાહાની તરફમાંહાં

પાંણીછે ઈઆને તે રીમંન મરદ તરંગ અંદા

જેહે વાર ૩ તરંગ જાહે તે રાહામાં પાણીની ન

હીછે.

~~આફરો મેઘાંમી ફરો હરેશી હ તે ।~~

વેહેતાં પાંણી નીચે ઊતરે

~~ફાહે । અશતેચેથા ।~~

શુતેહેનીછે તોજશ.

તેવેહેતાં જરી પાંણીની નદીમાંહાં ઊતરેતેમ

રદને તે પાંણીની નદીમાંહાં પગ મેલી ઊતરી

ને જાહે તો તેહેની શુછે તોજશ.

~~આપદા મરોદાં મથવારો સત્તા ઉપા ।~~

હરવેશો ફહીઊ મે-આર શોહે બુલંદ

~~જનનાંમી ઉપાનેહદા અશપહે અશતરીઆ~~

મારવામાં બુલંદમારે દુરરા

~~મથવારો સત્તા સરોશો મરનીઆ~~

મેઆર શોહે ચાબુક.

જવાબહીધો અફુરમજદેને મે-આર શોહે બુલંદ

મારવામાં બુલંદમારે દુરરા ૪૦૦ ચાબુક મારે.

~~દાતરે આપદા હીહો અંધદા ઉરપર~~

દાદાર અગર ને છે ઉરપર

~~અંતરાદા નેમાદા હતે પથા આથરશા~~

માંહાં તરફ તે રાહાની આતશ

~~મેથાંમ / ફરો હરેશી હતે /~~

તોખંમની નહ.

હદાદાર અગર તેમરદ રીમંન નહ તે રાહાનીત
રફ માંહાં ઉરેઅર નહાડો છે ઈઆને ખેતી વાડી
છે તેમાંહાં નહાડ આતશની તોખંમનાંની છે
અને તે ખેતી વાડીમાં થાઈને તે રીમંન મરદ
નહ.

~~ફાહે / અસતે / મેથા / આઅદા / મરોદા / મથવારો /
તેહેની શુ છે તોજશ હરવેશો ફહીઠી મેઆર
સત / ઉપા / જનનાંમ / ઉપા / જોહદા / અશપહે /
શેહે બુલંદ મારવામાં બુલંદ મારે દુરરા
અશતરીઅ / મથવારો / સત / સરોશો / મરનીઅ /~~

મેઆર શોહે

યાબુફ.

પુછીઠી શુ છે તેહેની તોજશ જવાબ તેહેને
બુલંદ મારવામાંહાં ૪૦૦) તેહેને મારે દુ
રરા તથા મેઆર શોહે યાબુફ મા
રે.

~~હા / હે / અસતે / મેથા / હા / હે / અસતે /
તે ની છે તોજશ તે ની છે~~

~~આપેરેતેશ / પેતે / પારેમનાહ / હદો / અશોને /~~

પુલગુજલ બુલંદ ગુજરે હરવેશો અશો

નોહિદા હને હપે પારેમનાદિ દરને નમાને
નહી બુલંદ ગુલરશ દરેન ધર

હેથીઆ અંધેઅન અસતીઓ

જહેર

છે.

તેછે તેહેનીછે તોજશ ખજનાંથી ઈઆને ખ
જનો ખરચી શવાબ કરેતો તે ગુનાહાથી
છુટે તેહેની પુલગુલરી ઈઆને મારવાથી
તેહેનો છુટક થાદે ને ખુબ ગુલરે ઈઆને ગુ
નાહાની તોજશ કરેતો દરવેશે પાક થાદે અ
ગરને ગુનાહાની ગુલરશ નહી કરેતો દેવ દ
રનેનું ધણું બુરંધર દોજખ ને જહેર તે દોજ
ખમાંહે હમેશે કાદમ રેહે ઈઆને તે દોજખમાં
હાં હમેશે રેહે.

વંદીદાદનુ દરતર પેહેનું તમામ પરગરદ આહમી
શુધીનું.

१४३
१४३३
१४३३
१४३३

१४३३
१४३३
१४३३

१४३३
१४३३
१४३३

१४३३
१४३३
१४३३

१४३३
१४३३
१४३३

१४३३
१४३३
१४३३

१४३३
१४३३
१४३३

१४३३
१४३३
१४३३

१४३३
१४३३
१४३३

१४३३
१४३३
१४३३

१४३३
१४३३
१४३३

१४३३
१४३३
१४३३

